

ஸ்ரீ:

எட்டுத்தொகையுள்

நெடுந்தொகை

ஆகும்

அகநானூறு

மூலமும் உரையும்



இவை

ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான்

ஸ்ரீ உ.வே.ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்

சோதித்துத்தந்தன

மயிலாப்பூர்

955

கம்பர்விலாஸம்

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

பதிப்பு

சுதிரோக்காரிவடு

1923

[விழைகு]

M. I. P. PROJECT  
Microfilmed.

4367a

O. I. B. I.  
F. 3

PRINTED AT  
THE TATA PRINTING WORKS,  
5, THAMBU CHETTY ST., MADRAS

# அ க ந ா ன ா று

## மு க வு ரை

இந்நூல் கடைச்சங்க காலத்துப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனப் பெயர்சிறப்பித்துக் கொண்டாடப் பற்ற பெருந்தமிழ்ப் பனுவல் வகையுள் எட்டுத்தொகையு ளொன்றாய் உலக நிகழ்க்கிக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்ட இல்லற நடாத்தற்கண் தலைவனுந் தலைவியும் 'ஒருயிர்ப் புள்ளி னிருதலை' போன்று ஒற்றுமைப்பட்டு ஒழுக்கஞ்சூரிய விழுமிய பேரன்பின் பயனாகிய இன்பப் பகுதியை நன்கு விளக்கும் நானூறு அகவற்பாக்களை யுடையதோர் அகத்திணை நூலாகும். எட்டுத் தொகை நூல்களின் பெயரினை

“ நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநூறு  
 ரொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்  
 கற்றறிந்தார் கூறல் கலியோ டகம்புறமென்  
 நித்திறத்த வெட்டுத் தொகை ”

என்னும் பழைய வெண்பாவாலறிக.

வடமொழியாளர் மக்கட் குறுதி பயப்பனவாகப் பாகுபடுத்துக் கொண்ட அறம் பொரு ளின்பம் வீடு என்னும் புருடார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழியாளர் அகம் புறம் என இரு பகுதிப்படுத்து வழங்குவர். புருடார்த்தம் நான்கனுள் இன்பம் ஒன்றும் அகம் எனவும், அறம் பொருள் வீடு என்னும் மூன்றும் புறம் எனவும் வழங்கப்படும். இவை இங்ஙனம் பெயர்பெறுதற்குக் காரணம் “ ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற காலத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக் கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், யாண்டும் உள்ளத்துணர்வே னகர்ந்து இன்பம் உறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்றது ஓர் ஆகு பெயராம் ; இதனை யொழிந்தன ஒத்த அன்புடையார்தாமே யன்றி எல்லார்க்குந் துயத்துணரப்படுதலானும் இவை இவ்வாறிருந்த தென்பிறர்க்

குக் கூறப்படுதலானும் அவை புறம் எனவேபடும். இன்பம் துன்பமும் அகத்தே நிகழுமாவெனின் அதுவுங் காமங் கண் இன்பத்துள் அடங்கும். ஒழிந்த துன்பம் புறத்தார்க்குப் புல மறைக்கப்படாமையிற் புறத்திணைப் பாலவாம்” என உச்சிமேட கொள் நச்சினார்க்கினியர் அகத்திணையியன் முகத்துக் கூறியவாற்றால் நன்குணரலாகும். தலைவனுந் தலைவியும் அமுதமும் அதன்கட் கரந்த சுவையும்போல நெஞ்சத்தாற் கலப்புடைய காரணத்தால் வேறுபாடில் ராயினும் இவ்வின்பந் துய்த்தற்பொருட்டு ஒருயிரே ஈருருவெடுத்து நின்றாற்போல அவனென்றும் அவளென்றும் வேறுபட்டுத் தோற்றி அன்பின் வழிச்செல்லும் இன்ப வெள்ளத்துத் தினைக்கும் பேரமுகு அதனை அறுபவிக்கின்ற அவரகத்தான் உணரப்படுவதன்றி அவருள் ளும் ஒருவருக் கொருவர் வாயினால் இற்றெனக் கூறலாவதோர் பெற் றிக் தன்றாதலின் இங்ஙனங் கூறினார்.

“ ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்து மொராரூயி ரீருருக்கொண் டானந்த வெள்ளத் திடைத்தினைத்தா லொக்கும்”

என்னும் (307) திருக்கோவையாரானும்,

“ சொற்பா லமுதிவள் யான்சுவை யென்னத் துணிந்திங்ஙனே, நற்பால் வினைத்தெய்வந் தந்தின்று நானிவ ளாம்பகுதிப், பொற்பா ரறிவார்” (திருச்சிற்ப—8) என்பத னுரைக்கட் பேராசிரியர் “ நல்வினைத் தெய்வம் களவின்கட் கூட்ட அமுதமும் அதன்கட் கரந்து நின்ற சுவை யுமென்ன என்னைஞ்சம் இவள்கண்ணே யொடுங்க, யானென்பதோர் தன்மை காணுதொழிய, இருவருள்ளமும் ஒருவேமாறு கரப்ப, ஒருவே மாகிய ஏகாந்தத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்ப வெள்ளம் (இதனை யறுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது) யாவரானறியப்படுமென்று மகிழ்ந்தாரைத்தான்” என்று விளக்கியதனாலும் இப்பெயர்க்காரணம் ஆராய்ந்து கொள்ளப்படும்.!

மேலே காட்டிய எட்டுத் தொகை நூல்களுள் நற்றிணை, குறுந் தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலி, அகம் என்னும் ஐந்து நூல்களும் இவ் வின்பப் பகுதியை விளக்கும் அகப்பொருள் பற்றியனவாகும். இவ் வைந்து நூல்களும் அகமேயாக முகனுகற்கும் வேறு வேறு பெயர் கூறி, இறுதி யொன்றையே அகம் என்று பெயரிட்டாண்டது மற்ற வற்றினும் இதற்கு அப்பொருள்பற்றிய சிறப்புநோக்கி யென்று ஆராயப்படும்.

இந்நூற்கு நெடுந்தொகை எனவும் பெயர் வழங்குதலுண்டென்  
பது இந்நூலிறுதியிலுள்ள பாயிரச் செய்யுள்களில்

“ ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு  
ணைய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய  
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாடல் ”

எனவும்,

“ இயற்பட யாத்தான், ரெகையி னெடியதனை ” எனவும், இந்  
நூற் பிரதியின்கண் “ நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினோடு முடிந்  
தன ” எனவும் வந்தவாற்றாற் றெனியப்பட்டது.

மேலேகாட்டிய அகப்பொருட் பகுதிபற்றிய நூல்கள் ஐந்தனுள்  
கலிப்பாவா னியற்றப்பட்ட கலியொன்று நீங்கலாக அகவற் பாவா  
னியற்றப்பட்ட மற்றுள்ள நூல்கள் நான்கனுள் இவ் வகநானூறென்றே  
அடியளவாற் சிறுமை பதின்கூன்றும் பெருமை முப்பத்தொன்றுமாக  
அடிநிமிர்ந்தொழுகிய காரணத்தால் நெடுந்தொகை எனப் பெயர்சிறந்த  
தென்று தெளியலாகும். இனி, அகவலானுகிய இந்நான்கனுள்ளும்  
ஐங்குறுநூறு ஒன்றே ஐந்திணைக்குந் தனித்தனியே யாகியகுறுமை  
யான நூறு நூறு பாவா னுயினமைபற்றி ஐந்தூறு பாடல்களையுடைய  
தொரு நூலாதலின் அதனை வேறாக வழங்கி, மற்றை நானூறு நானூறு  
பாடல்களையுடைய நூல்கள் மூன்றனுள் அடிகுறைந் தொழுகியதனைக்  
குறுந்தொகை யென்றும், அடிநிமிர்ந் தொழுகியதனை நெடுந்தொகை  
யென்றும், இறப்பக் குறைதலும் இறப்ப நிமிர்தலும் இன்றி இடை  
நிலைப்பட்டதனை வேறோர் பெயரான் நற்றிணை யென்றும் பெயரிட்டனர்  
எனினும் நன்கு பொருந்துவதேயாகும். இந்நூற்கே இப்பெயருண்மை  
யுணராமையின் அகநானூறும், நெடுந்தொகையும் என வேறு வேறு  
எண்ணினர் பிற்காலத் தொருசிலர் என்றறிக.

இந்நூற்பாடல்களைப் பாடியருளிய நல்லிசைப்புலவர் ஒருநூற்று  
நாற்பத்தைவரென்பார். இந்நூன்முகத்துள்ள “ கார்விரி கொன்றைப்  
பொன்னேர் புதுமலர் ” என்னுங் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பாடியருளியவர்  
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் என்பார். இந்நூற் பிரதிகளுள் 114,  
117, 165 இம்மூன்று பாடல்களுக்கும் ஆசிரியர் பெயர் எழுதப்படாமை  
யால் இப்போது கிடைத்த ஒருநூற்று நாற்பத்திருவர் பெயருடன்  
கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் பெயரையுந் சேர்த்து ஒருநூற்று  
நாற்பத்துமூவர் பெயர்க்கே இப்பதிப்பின்கண் வரலாறு எழுதப்  
பட்டுள்ளது.

(இந்நூல் தொகுத்தருளியவர் மதுரை உப்புரிசூழிமுழான் மகனார் உருத்திரசன்மர் என்பர். இவர் குமரக்கடவுள்வதாரம் என்பதும், மூங்கைப்பிள்ளையார் என்பதும், ஐயாட்டைப் பிராயத்தே அறிவுவீற்றிருந்த செறிவுடைமனத்தராய் றனுசிய செவிப்புலனுடையராயினார் என்பதும், இறையனார் களவியலுரை கேட்ட காரணிகர் என்பதும், பிறவும் அந்நூன்முகவுரையாணைஞ்ஞரப்பும். இவர் மூங்கையா யிருந்தே கேள்வி வன்மையான் மேம்பட்டு விளங்கினுரென்பது “யாத்தான், ரோகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான்” என இந்நூற் பாயிரத்துக் கூறியவாற்றானும் உணரலாம். சொல்வன்மை யுடையராபிற் றோலாமொழியான் என்பர் என்க.

இவர் ஐந்திணை யொழுக்கம் பற்றிப்போந்த இந்நானூறு செய்யுட்களை 1 முதல் 120 இறுதியாகவுள்ளன களிற்றியானைநிரை எனவும், 121 முதல் 300 இறுதியாகவுள்ளன மணிமிடை பவளம் எனவும், 301 முதல் 400 இறுதியாகவுள்ளன நித்திலக்கோவை எனவும் முத்திறமாக வகைசெய்து, அம்முன்று வகையுமுடையதனை அகம் எனவும் நெடுந்தொகை எனவும் பெயர்த்து நிறுவுமிடத்து, மற்றை நூல்களிற் காணப்படாத சிறப்பு முறையாக இன்ன செய்யுள் இன்ன திணையாகு மென்று கற்பார் எளிதி னறிந்துகொள்ளற்கும், தாங் கோத்தமுறை பிறழாது நின்று சிலவற்கும் பெருந்துணையாகப் பாலைத்திணை யெல்லாம் ஒற்றை எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், குறிஞ்சித்திணை யெல்லாம் இரண்டும் எட்டும் என்னும் எண்களைப்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், முல்லைத்திணை யெல்லாம் நான்கு என்னும் எண் பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மருதத்திணை யெல்லாம் ஆறு என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், நெய்தற் திணை யெல்லாம் பத்து என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மிகவும் அழகியதோர் முறைவைப்பின் நிறுவியருளியது “வியமெல்லாம் வெண்டேரியக்கம்”, “ஒன்றுமுன் றைந்தேழொன் பான்பாலை”, “பாலைவிய மெல்லாம்” என்னும் வெண்பாக்களாற் புலனாகும். இக்கோப்பு முறை வைப்பே இந்நூ லாராய்ச்சியிற் திணை விளக்கி நிற்பது கற்றார்க்குப் பெருமகிழ் செய்வது. இதலை இந்நூ லுள் பாலைத்திணைக்கு இருநூறு, குறிஞ்சித்திணைக்கு எண்பது, மருதம் முல்லை நெய்தல் என்னு மூன்று திணைகட்குந் தனித்தனி நாற்பது செய்யுட்களுள்ளன என்றுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்நூல் தொகுப்பித் துதவியவன் பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதி என்பான். இவன் பாண்டியர் குலத்து முடியுடைப் பேரரசன் என்பது இவன் பெயரானும், இவன் நல்லிசைப் புலமையு முடையான் என்பது இவன் பாடிய “கூர்முண் முள்ளி” (26) என்னும் அகத்திணைப் பாட்டை இந்நூலுண் மருதத்திணைக்கு ஆசிரியர் உருத்திர சன்மர்கோத்து நிறுவியதனாலும் உய்த்துணரலாகும். இவன் கடைச்சங்க காலத்திறுதி யரசன் என்பது “அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினர் கடல் கொள்ளப்பட்டிப் போந்திருந்த முடத்திருமாறன் முதலாக உக்கிரப் பெருவழுதி யீராக நாற்பத்தொன்பதின்ம ரென்ப. அவருட் கவியாங்கேறினர் மூவர் பாண்டிய ரென்ப.” என இறையனார் களவியலுரை முகவுரைக்கண் வருதலா னறியப்படும். கவியாங்கேறிய மூவர் பாண்டியருள் இவனும் ஒருவனாவன்.

இத்துணையுள் கூறியவாற்றான் நூற்று நாற்பத்து நால்வர் நல்லிசைப்புலவர் அவ்வப்போதுகளிற் பாடிய அடிநிமிர் தொழுகிய முந்நூற்றுத்தொண்ணூற் ரென்பான் அகத்திணைச் செய்யுட்களுடன் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி செய்யு ளொன்றையுள் கூட்டி, அவன் வேண்டுகோட் கிணங்கி ஆசிரியர் உருத்திரசன்மராற் றிணைநிலைப்படுத்துக் கோத்துத் தொகுக்கப்பட்டது அகநானூறுகிய நெடுந்தொகை என்பதாயிற்று. இங்ஙனம் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூற்குப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாடிச் சேர்க்கப்பட்ட தென்றுணர்ந்து கொள்க.

இந்நூல் வழக்கினை எடுத்தாளப்பெறாத நூலாசிரியரேனும் உரையாசிரியரேனும் தமிழிலிலையென்று துணிந்து சொல்லலாகும். ஆளுடைய அடிகள் தாம் இயற்றியருளிய திருச்சிற்றம்பலக் கோவையின் சுட்பல்லிடத்தும் இந்நூற் சொல்லையும் பொருளையும் எடுத்தாளுதல் கண்டுகொள்க. உதாரணமாகக் “கோழிலை வாழை” (2) என்னும் இந்நூற் குறிஞ்சித்திணைப் பாட்டின் சொல்லையும் பொருளையுமேகொண்டு “மையார் கதலிவனத்து” (262) என்னுந் திருக்கோவை விளங்குதல் நோக்கிக்கொள்க. இந்நூல் பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ் நாட்டுள்ள மக்களின் இயல்பு, வழக்கு, நாகரிகம், மணமுறை இவற்றை அறிதற்கு வாயிலாதலுடன் அக்காலத்து அரசாப்பெருமை, கொடை, வீரம், நீதி முறைமை, நாடு, ஊர், மலை, யாறு, காடு, கடற்றுறை முதலிய பலவற்

றையும், வள்ளல்கள் புலவர்கள், இவர் புகழ் பெருமிதம் இவற்றையும் நன்கு தெளிந்துகோடற்குக் கருவியாகவும் உள்ளதென்பது இதனைக் கற்பார் எளிதி னறியத்தக்கது. (இந்நூலுட் கூறப்படும் அசுத்தினை யொழுக்கம் நினைந்தவுடன் மணந்து சினந்தவுடன் தணவும் இக்காலத் துச் சிலர் வதுவை போலாது எப்படியானுந் தணப்பரியதோர் கூட்டம் என்பது

“யாக்கைக், குயிரிடத் தன்ன நட்பி னவ்வயிர்  
வாழ்த லன்ன காதல்  
சாத லன்ன பிரிவரி யோளே” (334)

எனவும்,

“பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி  
னிருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே” (12)

எனவும் வருமிடங்கள் நோக்கி உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம். இவ்வகத் தினை நூல் ஒத்த தலைவனுந் தலைவியும் அடுப்பாருங் கொடுப்பாருமின் றித் தம்முட் டாமே கூடும் கந்தருவ வழக்கத்தையே மிகுத்துக் கூறுவ தாயினும், இக்காலத்துப்போலப் பெண் தன் வேட்கையை வெளிப் படுத்து நிற்கும் நாண மிலாமைக்கு உடன்படாதென்க. இதனைச்

“செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி  
யின்றவா லுரைமோ சென்றிசினோர் திறத்தென  
வில்லவ ரறித லஞ்சி மெல்லென்  
மழலை யின்சொற் பயிற்று  
நாணுடை யரிவை” (34)

என மணந்த மனைக்கிழத்தி யியல்பு கூறியவாற்றா ணுணர்சு. மணந்து இல்லின்கண் வாழுந் தலைவி இயல்பு இதுவாயின் மணவாதவள் நாணம் இத்தகைத்தென்று ஊகித்தலாகும். திருத்தக்கதேவரும்

“என்ற ணினிந்தா னி துபோலு மிவ்வேட்கை வண்ணஞ்  
சென்றே படினுஞ் சிறந்தார்க்கு முரைக்க லாவ  
தன்ற யாரிதா யகத்தே சுட்டுருக்கும் வெந்தீ  
யொன்றே யுலகத் துறுநோய் மருந்தில்ல தென்றாள்.”

(சிற். விமலை. 74.) என்பதனு விவ்வேட்கை குரவர்க்கும் மகளிராற் கூற லாகாத தென்று விளக்குதல் காண்க. கல்வியிற் பெரிய கம்பரும்

“தாமுறு காமத்தன்மை தாங்களே யுரைப்ப தென்ப  
தாமென லாவதன்ற லருங்குல மகளிர்க் கம்மா.”

(ஆர. சூர். 45.) என இக்கருத்தேபடக் கூறினார். பெண்டிர்க்கு



இவ்வடக்க முடைமை இயல்பாக இருக்கவேண்டியது என்பது பற்றியே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், பொருளியலுள்

“ உடம்பு முயிரும் வாடியக் காலு  
மென்னுற் நனகொல் விவையெனி னல்லது  
கிழவோற் சேர்தல் கிழத்திக் கில்லை.” (9)

என்று ஆணை யிடுவாராயினர் என்க. இதன்கட் கணவனிடத்துள்ள வேட்கையால் உடம்பும் உயிரும் வாடிய விடத்தும் ‘ என்னுற்ற இவை’ என்று மறைத்துக் கூறி யிருத்தலல்லது தானே வலியத் தலைவனைச் சென்று சேர்தல் களவு கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளினும் இல்லை என்பது காண்க.

இம்மகளிர் வேட்கைபசமடிக் கலத்து ணீர் புறம்பொசிந்து அகத்து நிருண்மை புலப்படுத்தல்போல வறிதகத் தெழுந்த வாய் முறுவல் முதலிய குறிப்புவுகையான் உணரப்படுதலல்லது சொல்லான் உணரப்படுதலில்லை என்க. இன்னும் ஆண் பெண் இருவரும் இவ்வாழ்க்கை நடாத்தற்கண் ஒத்த பண்பு இன்றியமையா தென்பது இந்நூலுள்

“ அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு  
மென்பு நெகிழ்க்குந் கிளவியும் பிறவு  
மொன்றுபடு கொள்கையோ டோராங்கு முயங்கி”

(225) என வருதலான் அறியப்படும். ஈண்டு அன்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் இன்றியமையாமை. மடன் என்பது ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் தெரியாமை. சாயல் என்பது மென்மைத் தன்மை. இயல்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் ஒளித்தொழுக்காமை. என்பு நெகிழ்க்குந் கிளவி என்பது உடலின் வலிதாகிய என்பையும் நெகிழ்விக்கும் ஆர்வ மொழி. இவையும் பிறவும் இருவர்க்கும் ஒரு தன்மைப்பட்ட கொள்கையுடன் இருவரும் ஒருவராகவே சேர்ந்திருத்தலைக் கூறுதலான் பண்டைக் காலத்து இவ்வாழ்க்கை இயல்பு ஒருவாறு தெளியப்படும்.

இங்ஙனம் எத்துணையோ பல இண்பப் பகுதிகளுடன் அரிய பெரிய தமிழ் வழக்கங்களையும், தமிழ் ரியல்புகளையும் புலப்படுத்தித் தமிழிற் குரையாணிபோன்று விளங்குகின்ற இந்நூலுரை முழுதிற்கு மில்லாது கடவுள் வாழ்த்திற்கும் நூன்முதற்கண் ணுள்ள கொண்ணூறு செய்யுள் கட்டுமே உள்ளது. இவ்வுரை ஒவ்வொரு செய்யுளிலுமுள்ள திரி சொற்கும் அருந்தொடர்க்கும் பொருள் புலப்படுத்தியும், அகத்திணைக் குச்சிறந்த உள்ளுறை யுவமம் இறைச்சிப்பொருள் இவற்றை ஆங்காங்கு இனிது விளக்கியும், வேண்டிய விடங்களிற் சொன்முடிபு

பொருண்முடிபு காட்டியும், முக்கியமானவை சிவவற்றிற்கு இலக்கணக் குறிப்புக்கள் கூறியும், கதைபொதிந்தவிடத்து அவ்வக் கதைகளை எடுத்துணர்த்தியுஞ் சேறலாற் பலவழியானுஞ் சிறந்து இனிது விளங்குவதாகும். இவ்வரிய உரையை இயற்றியுதவிய நல்லாசிரியர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு ஒன்றும் இப்போது அறிதற்கிடனின்றும். இவ்வுரையெழுதிய பழையதோர் எட்டின்கட் கொல்லம் 460 என்று வரையப் பட்டிருந்ததுகொண்டு இவ்வுரையாளர் இற்றைக்கு அறுநூற்று முப்பத்தெட்டு வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்தவரென்பது மட்டிலறியலாவது. நச்சினூர்க்கினியர் சாலம் கி. பி. 14 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகாமையால் இவ்வுரைகாரர் நச்சினூர்க்கினியர்க்கு முந்தியவர் என்று கொள்ளலாகும்.

இனி, இவ்வேட்டி நெழுதப்பட்ட “நின்றநேமி” என்னும் ஒரு பாயிரச் செய்யுளானும் அதன் பின்னுள்ள வசனத்தாலும் சோனாட்டைச் சேர்ந்த இடையள நாட்டு மணக்குடி. என்னும் ஊரிலிருந்த பால்வண்ணன் நேவனா வில்லவதரையன் என்று பெயர் சிறந்தவர் இந்நெடுந்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற்பாடினார் என்பது புலனாவது. அவர் கருத்தினைப் புலப்படுத்திப் பாடிய அகவல் இப்போது கிடைத்திலது. மேலே கூறிய பழையவுரையுட னிவைப்பெல்லாம் அறியக் கிடந்த எட்டினிறுதியில் “ஆறுநாட்டுக்குச் சேர்ந்த பெரும்பழனியிலிருக்கும் நல்லையப்புலவர் மகன் பொன்னையன் நெடுந்தொகை” என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த நாங்கனேரிச் சேகரத்துப் பெரும்பழஞ்சி என்ற ஊரொன்றுள்ளது. அதுவே இவ்வுரென்றாகித்தலாகும்.

இப்பெரும் பழனியேடும் இந்நூல் 244 ஆம் பாட்டின் 13 ஆம் அடிமுதல் 292 ஆம்பாட்டு முதலடிவரை எழுதப்படாததாக வெள்ளி தழுடையதாயிருந்தது. இவ்வேடு பிங்கலசிகண்டு அச்சிட்ட பூரிமான் சிவன்பிள்ளை பவர்களாற் நேடி பெடுக்கப்பட்டது. இதனை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னே அந்நகரசங்க ஸ்தாபகருஞ் சிறந்த தமிழ்பிமானியும் \* பால்வண்ணனத்தம் (பாலவனத்தம்) ஜமீந்தாருமான பூரிமான் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் ஷெசிவன்பிள்ளை குமாரரிடத்தினின்று விலைகொடுத்து வாங்கி என்போற் பலரும் சுற்றுத் தெரியுமாறு தம் முகவை அரண்மனைப் புத்தகசாலையில் நிலைபெறுவித்தனர். அக்காலத்து இப்போது சென்னை யூனியோர்ஸிட்டி லெக்ஸிகன் ஆபீஸ்த்

\* பால்வண்ண ஈசுவரர்என்பது இவ்வுர்ச் சிவபிரான் பெயர்.

தமிழ்ப்பண்டிதரும் எனக்குப்பின் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைச் சீர் பெற நடாத்திய ஆசிரியரும் என்னருமை அம்மாள்சேயுமாகிய ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் நல்லுதவியால் இப்பெரும்பழனைப் பிரதியை ஸ்ரீமான், பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களினின்று பெற்று, என் ஆராய்ச்சியின் பொருட்டு ஒரு பிரதி செய்து கொண்டு, இதற்குமுன்னே எனக்குக் கிடைத்துள்ள சில பிரதிகளுடன் ஒப்பு நோக்கித் திருத்தஞ்செய்யத் தலைப்பட்டேன். இக்காலத்துத்தான் ஸ்ரீமான் தேவரவர்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை இத்தமிழுல குய்ய ஸ்தாபனஞ்செய்து, தம்மிடத்திலுள்ள இப்பெரும்பழனை யேடு முதலாகப் பலவற்றையும் தமிழ்பிமானிகள் பலரும் எளிய நிலையிற்கண்டு கற்றின்புறுமாறு அச்சங்கத்திற்குத் வினாக்கள், பெருந்தமிழ் வள்ளலும், பேரறிவாளரும், இத்தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முக்கிய காரணரும், என்னை நன்னிலையில் நிறுவியருளியவரும் ஆகிய மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீமான் பாஸ்கர லேதுபதி மஹாராஜரவர்களும், ஸ்ரீமான் தேவரவர்களும் விரும்பியவாறு யான் ஷேசங்கத்துப் பிரகடனாசிரியருக அமர்ந்தபோது ஷே தேவரவர்கள் யான் அகநானூற்றை இச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னேதொட்டு ஆராய்ந்துகொண்டிருத்தலைத் தெரிந்தவர்களாதலால், என்னையே இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிடும்படி வேண்டினார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோட்படி இற்றைக்கு ஓரிருபது வருடங்கட்கு முன் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து என்னால் இவ்வகநானூறு அச்சிடத் தொடங்கப்பட்டுச்சிறிது நூரம் நடை பெற்றது. அக்காலத்து எனக்கு உண்டாகிய நோயாலும் மற்றுஞ் சில இடையூறுகளாலும் நிறைவேறாம னின்றது. ஷே தமிழ்ச்சங்கத்தி னவ்வேலையினை யான் விட்ட சில ஆண்டுகளின்பின் என்னிடமிருந்த அச்சங்கத்துப் பிரதிகளும் யான் அச்சங்க சம்பந்தமாகச் சோதித் தெழுதியவையும் ஷே தேவரவர்களால் திரும்ப வாங்கிக் கொள்ளப்பட்டன. அவை யெல்லாம் இவ்வுலகிற்குப் பண்டை நற்றமிழை இறவாது செவ்வனம் பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற புண்ணியமே நானுஞ் செய்து நிலவும் பெருங் கல்வி வள்ளலாகிய மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீமான், உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பாலுள்ளன. அவர்கள் இது போன்ற எத்துணையோ பல பெரு நூல்களை ஆராய்ந்து வெளியிட்தலைப் புரிந்தருளுகின்றதனாலே இந்நூல் அவர்களால் வெளியிடப் பலவருடங்களாக அவகாசம் பெறாததாயிற்று. அவர்கள் இந்நூலை அச்சிடின

அஃது இப்பதிப்பினும் எத்துணையோ பங்கு திருத்தமும் விளக்கமும் பெறுவதாகு மென்பதொருதலை. நிற்க,

இதன்பின் என் நண்பரும் பண்டைச் சங்கத்தமிழ்நூல்களை ஆராய் தலிலே ஊக்க மிகுத்தவரும், சங்ககாலத்து நிகழ்ச்சிகளைச் சிறுவரும் எளிதிலறியலாம்படி பலபல கதைநூல்களால் விளக்கியவரும் ஆகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் கம்பர்விலாஸம் ஸ்ரீமான். வே. இராஜகோபாலையங்காரவர்கள் இந்நூல் அச்சிடுதலை மேற்கொண்டு அதற்காக வேண்டிய பரிசோதனையைச் செய்தளிக்குமாறு என்னை வேண்டினார்கள். அவர்க ளுக்கமும் பண்டைத்தமிழ் விருப்பமும் இப்பெருங்காரியத்தை இடையில விடாது நிறைவேற்றல் கூடுமென்னும் எண்ணத்தையுண்டாக்கின மையாலும், எப்படியானும் நெடுங்காலமாக மறைந்துகிடக்கும் இவ்வரிய பெரியநூல் வெளிப்படல் வேண்டுமென்னும் வேண்டாவாலும் என் சிற்றறிவிற் சியன்றவரை இந்நூலைப் பரிசோதித்துத்தர இணங்கினேன். ஷெ. ஐயங்காரவர்கள் என் பரிசோதனையுடன் என்னருமை அம்மான் சேய் ஷெ மு. இராகவையங்கார் அவர்கள் அரிய இனிய ஆராய்ச்சியையுந் துணையாகக் கொண்டு, பாடினோர்வரலாறு, அரசர் முதலியோர்வரலாறு, ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு, அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்பு முகலிய பலவற்றுடன் இந்நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஈராயிரம் வருடங்கட்கு முற்பட்டு வழங்கிய சொல்வழக்கும் பொருள்வழக்கும் மலிந்த இப்பெருநூலினை, அவ்வழக்குகளை அறிதற்கேற்ற சாதனங்கள் குறைந் துள்ள இப்பிற்காலத்தே ஆராய்ந்து உள்ளவாறுகாண்டல் மிகவும் அரிய தொன்றாதலால், இப்பதிப்பில் நல்லறிவாளர்க்குப் பிழைகள் ஆங்காங்குத் தோன்றுதல் கூடுமாபினும், அவற்றைத் திருத்திக்கொண்டு நோக்கி, இப்பதிப்பில் இவர்கள் செய்த வேலையை மதித்துப் பாராட்டுவார் களென்றெண்ணுகிறேன். இந்நூல் வெளியிடுதற்கண் இவர்கட்குத் திரவிய ஸஹாயத்தையும் வாக் ஸஹாயத்தையும் அப்போதப்போது செய்தருளிய கனவான்கள் செந்தமிழ்வேந்தர் தலைவராகிய மாட்சிமை பொருந்திய ஸ்ரீமான், பா. ராஜராஜேச்வரஸேதுபதி மஹாராஜா அவர் களும், சனம், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களாகிய ஸ்ரீமான், பெத் தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை ஐகோர்ட்டு மாஜி ரீதிபதி ஆனா பிள், ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரிஐயரவர்களும், மதுரை ஐகோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான், T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களும், யுநிவர்ஸிடி புரொ

பெஸர் ஸ்ரீமான், ஸர் S. கிருஷ்ணலாமிஜயங்காரவர்களும், தஞ்சைவக்கீல் ராவ் பஹதூர், ஸ்ரீமான், K. S. ஸ்ரீ நிவாஸபிள்ளை அவர்களும், சென்னை School Book and Literary Society அங்கத்தினர்களும், சென்னை. C. குமாரசாமி நாயுடு கம்பெனியாரவர்களும், மேரிராணி கலா சாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும் முதலிய உபகாரிகள் பலர் என்று தெரிகின்றேன்.

இந்தநூற் பரிசோதனைக்குத் துணையாயின பிரதிகள் :

சென்னை Oriental Manuscript Library பிரதிபைப் பார்த்து எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி... ..1.

(இது செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ உ. வே. திருநாராயண ஐயங்கார் ஸ்வாமிகள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தந்துதவிய தேவர் பிரான் கவிராயவர்கள் வீட்டுப் பிரதியுடன் ஒப்புநோக்கித் திருத்தஞ் செய்யப் பட்டது.)

பெரும்பழனை ஏட்டைப்பார்த்து எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி.... ..1.

திருநெல்வேலி ஸ்ரீமான் நெல்லையப்பக் கவிராயவர்கள் ஏடு....1.

காலஞ் சென்ற சென்னை ஸ்ரீமான், தி. த. கணகசந்திரம்பிள்ளை அவர்கள் ஏடு .... ..1.

ஷையார் காயிதப் பிரதி... ..1.

சென்னை மேரிராணியார் கல்லூரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள் பிரதி.... ..1.

திருமயிலை வித்வான். ஸ்ரீமான் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ஏடு (இது குறை) .... ..1.

இங்ஙனம் பொருளானுஞ் செல்வாக்கானும் பிரதிகளானும் இந் நூலச்சுதிதற்கண் உபகரித்த பெரியோர்கட்கும், பொருட் செலவையும் சிரமத்தையும் சிறிதும் பாராட்டாது இதனை வெளியிடுதலிலே கண்ணுங் கருத்து முடையராய் வேண்டிய வேலைகளைச் செய்து நிறைவேற்றிய ஷை ஐயங்காரவர்கட்கும் இத்தமிழ் நாடு நன்றி பாராட்டுங் கடப்பாடுடைய தாகும்.

இங்ஙனம்.

ரா. இராகவையங்கார்,  
லேதுமைஸ்தான வித்வான்.

ஸ்ரீ :  
ஒருவிஞ்ஞாபனம்

“ அன்பே தசுழியா வார்வமே நெய்யாக  
வன்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா—ரன்புருகி  
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினே ஞாணற்கு  
ஞானத் தயிழ்புரிந்த நான் ”

அகநானூறு அகநானூறு என்று கற்றார் பலரும் பன்னெடுங் காலமாகப் பேராவலோடு எதிர் பார்த்திருந்த இந்நூலின் பதிப்பு இற்றைக்கு ஒரைந்தாண்டு கட்டு முன்னரே அச்சாகி முடிந்திருந்தும், எனது உடம்பின் றோயினாலும், பெருண் முட்டுப் பாட்டாலும், ஸமீப பந்துக்களின் வியோகங்களினாலும், பிற காரணங்களாலும் பூர்ணமாக வெளிவரத் தடைப்பட்டு ஸர்வேச்வரன் கிருபையினால் இப்போது ஸம்பூர்ணமாக வெளிவந்துள்ளது. இந்நூலின் பெருமை முதலியவைகளை எடுத்துரைக்க யான் சிறிதும் பற்றேனென்பது ஒருதலையாதலால், வேறு ஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் முகவுரையைப் படித்துத் தமிழறிவாளர்கள் பெருமகிழ் வெய்துவரென நம்பி, இந்நூற் பதிப்பை வெளியிடுதற்கண் எனக்குற்ற சில செய்திகளை மாத்திரம் ஈண்டு உரைக்கலாயினேன்.

இற்றைக்கு ஒரு பதினைந்து யாண்டுகட்குமுன், நற்றிணை யுரையாசிரியரும் என் மனத்தே ஸர்வகாலங்களிலும் உறைந்து, “ நீ ஸர்வாபிஷ்டமும் அடைந்து கேசுமமாக நீழீழி வாழ்க ” என்று என்னை அதுகாஹித்து வருபவருமான காலஞ்சென்ற பின்னத்தூர் அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் இந்நூலைச் சோதித்து உரை வரைந்துகொண்டிருந்த காலத்து எனக்கு இதன்கண்ணுள்ள பலவகையான சிறப்புக்களையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதுண்டு. யானே அக்காலத்து இச் சிறந்த நூலின் இன்பப் பகுதியையாவது, தடையின்றி யொழுதும் நடைப்போக்கினையாவது மனத்தைக் கவரு மியற்கை வருளை களையாவது பிற பெருமைகளையாவது பாராட்டுந் திறத்தேனல்லேனாய், இதன்கண்ணே பொதிந்து கிடக்கும் கதைக் குறிப்பினைமட்டும் பாராட்டி, அவற்றைத் தொகுத்தும் வீரித்தும் சிறு கதைப்புத்தகங்களாக எழுதிவந்தேனாக, அவற்றைச் சென்னை க. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ் கம்பெனியின் ஸொந்தக் காரர்களாகிய காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமான் க. கன்னையநாயுடு அவர்கள் அன்புடன் ஏற்று அச்சிட்டு வெளியிட்டனர். பின்னரவர்கள் அகநானூற்றினையே வெளியிடல் வேண்டுமென்று விரும்பி, “ நீர் இந் நெடுந்தொகையைக்

குறிப்புகள் பலவற்றோடுபதிப்பித்திடுக” என்று என்னைப் பலகாலும் தூண்டி, மழமழப்பான காகிதத்தில் காலிகோ பைண்ட் செய்த நோட்டுப் புத்தகங்கள் இருபது தந்து தூரிதப்படுத்தினார்கள், அப்போது சென்னை மேரிராணியார் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள்பால் அகநானூற்றுப் பிரதி யொன்றிருக்கக் கண்டு, அதனை அவர்கள் அன்போடுங் கொடுக்கப்பெற்று, நள ஸூகார்த்திகைமீ 21 ஆம் தேதி ஒரு பிரதி செய்துகொண்டேன். இப்பெருந்தகையாளர்களின் அன்புக்கு நான் எழுமையும் கடமைப்பட்டெள்ளேன். அதன் பின்னர் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் தி. கணகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்பால் இந்நெடுந்தொகைப் பிரதிகள் இரண்டு பெற்று, என் பிரதியை அவற்றோடும் ஒப்பிட்டுக் கொண்ட பின்னர் சென்னை இராஜாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைக்குச் சென்று ஆங்குள்ள அகநானூற்றுப் பிரதியுடனும் ஒப்பிட்டுக் கொண்டு, பின்பு ஆசிரியர் வரலாறு, அரசர் முதலியோர் வரலாறு, அபிதானக் குறிப்பு முதலிய பலவகைக் குறிப்புகளையும் எழுதி வைத்துக்கொண்டேன். ஆயினும் என் பிரதியோ 336 ஆம் பாடலின் கொளு முதலாக 343 ஆம் பாடலின் முற்பகுதி ஈறாக ஆறு ஏழு பாடல்கள் முற்றுங் குறைந்தும், 91, 106, 107, 108, 111, 162, 223, 311, 400 என்ற பாடல்களில் பலபல அடிகள் குறைந்தும், வேறு பலபாடல்களில் சொற்களும் தொடர்களும் சிதைந்தும், பிறழ்ந்தும், பொருட் பொருத்தமின்றியும், அடி நிரம்புறாதும் காணப்பட்டமையால், அச்சிடத் தக்கதென்று தோன்றவில்லை. அதனால் நான் பெரிதும் மனமழிந்து, எனக்குப் பரம குருவாய் அறிவுகொளுத்திவருபவர்களும், சென்னை லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் பக்கல் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டேன். அவர்கள் என் துன்பத்தைக் கண்டிரங்கி, அப்போது சென்னைக்கு எழுந்தருளியிருந்த தமது அத்தை குமாரரும். வேதுஸமஸ்தான வித்வானுமான ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் திருவடிகளில் என்னை ஆற்றுப்படுத்தார்கள்.

சரணுகதனைக் கைவிடாதவர்களாகிய அப்பெரியார் என்னைப் பிரீதியுடன் அங்கேகித்து, என் பிரதி குறிப்பு முதலியவற்றையும் கடாக்கித்து, தாம் பன்னெடுங்காலமுன்றொட்டு ஆழ்வார் திருநகரீப்பிரதி, பெரும்பழனைப் பிரதி நெல்லைப்பக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி முதலிய பலபிரதிகளைக்கொண்டு சோதித்துத்திருத்தி வைத்திருந்த அகப்பாட்டின் சுத்தப்பிரதியையும், முதற்றொண்ணூறு பாட்டிற்குள்ள பழைய உரையையும் தந்து அதுகரவித்தார்கள். இப்பெருங்கருணை வள்ளல்களுக்கு நான் ஜன்மஜன்மந்தாங்களிலும் இவ்வாறே தாஸ்ய லூகப் பிறந்து தொண்டுசெய்யும் பேற்றை ஸர்வேச்வரன் கிருபை செய்தருள்க வென்று பிரார்த்திப்பதல்லது மற்றென் செய்யவல்லேன்! நிற்க, நான் அச்சிறந்த சுத்தப் பிரதியோடு என் பிரதியை ஒப்பிட்டுச் சுத்தம் செய்துகொண்டு

இராமநாதபுரத்திற்கே சென்று, அந்த ஸ்வாமிகளின் திருமாளிகையிலேயே ஒருமாதம் வரையில் தங்கி, அவர்கள் போனகஞ்செய்த சேடமுண்டு, புனித னுகி, இந்நூலின் நானூறு பாடல்களையும் அவர்கள் முன்னிலையில் சோதித்துக் கொண்டு சென்னைவந்து, ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராமவையங்கார் ஸ்வாமிகள் ஸந்நிதியில் எல்லாம் விண்ணப்பம் செய்தேன். கேட்ட அவர்கள் உவகையெய்தி நான் பிரார்த்தித்த வண்ணம் இந்நூல் அச்சாகுவகாலத்துச் செய்யவேண்டிய சோதனைகளை யெல்லாம் செய்துதர, ஒவ்வொரு பாரம் புருபையும் நான் இராம நாதபுரம் அனுப்பி, அது ஸேதுஸமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராம வையங்கார் ஸ்வாமிகளால் கடைசிபாகப் பார்வையிடப்பெற்ற பிறகு அச்சிடு வித்தேன். இவ்வாறந் நூற்பதிப்பு இரண்டு வருஷகாலத்தில் பகவத்கிருப யால் மூலமுழுவதும் அச்சிட்டு முடிந்தது.

பின்னர், என் சிற்றறிவிற் கெட்டியமட்டும் நான் எழுதிவைத்திருந்த பாடி னோர் வரலாறு முதலிய பல குறிப்புக்களையும் அச்சிட்டு அநேகமாக முற்று வித்துவிட்டேன். இக்காலத்த நான் கடுமையான மார்பு நோயினால் மெலிவுற வும் என் ஸமீப பந்துக்களிற்பலர் லோகாந்தரம் செல்லவும் ஸம்பவித்தமை யால், நான் சென்னையிலிருக்க வியலாது என் கிராமத்திற்குப்போய் வலிக்கும் படி நேரிட்டது. அங்கே என்னோய் அதிகரித்துவிட்டமையை நோக்கிய அன் பர் பலரும் அகநானூற்றினை மூலமட்டிலாவது பைண்டுசெய்து வெளியிடல் அத்தியாவசியக மாகுமென்று வற்புறுத்தினமையாலும், உடல்வலிபெற்று மறு படி சென்னைவந்து முழுப்புஸ்தகமாக அகநானூற்றை வெளியிடக்கூடுமென்னுந் தைரிய மெனக்கும் உண்டாகாமையாலும், அவர்கள் விருப்பப்படியே குறைப் புத்தகமாக மூலமாத்திரம் வெளியிட்டேன். இப்போது ஸர்வேச்வரன் கடா கூழும் பாகவதர்களின் ஆசீர்வாதமும் இக்குற்றலவாஸமும், என்னைக் கூற்றத்தின் வாயினின்றும் மீட்டுக் கொணர்ந்தவிட்டமையால், இப்புழுப்புஸ்த கத்தைத்தமிழறிவாளிகள் ஸந்நிதியில் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

கிற்க, இப்பதிப்பு வெளிவரல்வேண்டு மென்னும் பேரவாவினால் எனக்கு வாக்கஸஹாயம், திரவியஸகாயம் முதலியன செய்த பெருந்தகையாளர்கள் சென்னை ரிடையர்ட் ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி ஆஸரயில் ஸ்ரீமான் T. V. சேஷ கிரி ஐயரவர்களும், மாட்சிமைதக்கிய ஸ்ரீமான் பா. ராஜராஜேஜ்சுவரி ஸேதுபதி மகாராஜா அவர்களும் கனம் ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன் தாசுவர்களாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை யூனிவர்ஸிடி ப்ரொபெஸர் ஸ்ரீமான் ஸர். S. கிருஷ்ண ஸ்வாமி ஐயந்காரவர்களும், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸையங்காரவர்களும், தஞ்சை வக்கீல் ராவ்பகதூர், K. S. ஸ்ரீனிவாஸ பிள்ளையவர்களும், சென்னை மேரிராணி கலாசாலத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ரா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களும், சென்னை க. குமாரசாமி நாயுடு ஸன்ஸ் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமான் க. ஜயராமநாயுடு அவர்களும், ஷே. ஆபீஸ்



மானேஜர் ஸ்ரீமான் ம. முருகேச முதலியாரவர்களும், சென்னை ஆதிகம்பெனி ஸ்ரீமான் ஆதிகேசவுலு நாயுடு அவர்களும், சென்னை ஸ்கூல் புக் அண்ட் லிடி ரரி ஸொஸைடி அங்கத்தினரவர்களும் பிற மகோபகாரிகளு மாவார்கள். இப்பெருந்தகையாளர்கள் ஸர்வாபீஷ்டமும் பெற்று, இவ்வாறே நன்கொடையாளர்களாய் நீழி வாழ்கவென்று ஸர்வேச்வரனைப் பிரார்த்திப்பதல்லது என்னுற் செயற்பாலது மற்றென்னே! “மாரியை நோக்கிக் கைம்மா ரியற்று மோ வையம் !!”

நெடுந்தொகை நூலெங்கே! நானெங்கே! மகாவித்வான்களாகிய ஸ்ரீ உ. வே. ரா. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் பாலும் ஸ்ரீ உ. வே. மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள் டாலும் இந்நூலினை நான் பன்முறையும் சோதித்துக்கொண்டிருந்த போதும், அறிவில் மிசச் சிறியேனாகிய நான் இப்பதிப்பின்கண் பல பல பெரும் பிழைகள் செய்திருக்கக்கூடும். அவற்றையெல்லாம் நல்லறிவாளர்கள் திருத்திக் கொள்வதோடு, எனக்கு அவற்றை எடுத்துக்காட்டி நல்வழியி லுயக்கவும் வேண்டுகுமென்ப பன்முறையும் வேண்டுகின்றேன். இவ்வளவு கிஞ்சித்யனான என்னை யொரு விபாஜமாக வைத்துக்கொண்டு, இப்பெருங்காரியத்தை நிறை வேற்றிக் கொண்டருளிய ஸர்வேச்வரன் திருவடித் தாமரைகளைத் திரிகரணங்களாலும் அநவரதம் உபாவிக்கின்றேன்.

திருக்குற்றலம்  
ருதிரோத்காரி(ரு)  
ஆனி 13௨

இங்ஙனம்  
வே. இராஜகோபாலன்,  
கம்பர்விலாஸம், மயிலாப்பூர்.

ஸ்ரீ :  
சோதனைப்பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பிழை	...	...	கிருத்தம்
7	15	துறக்கு	...	...	துறக்கு
16	7	முறுக்கி	...	...	முறுக்கி
40	10	நோச்சி	...	...	நொச்சி
„	26	நந்து	...	...	நன்னு
56	6	முனை	...	...	துனை
„	20	வஸ்திரம்	...	...	உதிரம் [நூர்
57	22	அம்முவனார்	...	...	குடவாயிற்கீரத்த
71	11	படையேய்	...	...	படையே
81	3	னென்	...	...	னென்
„	24	தாம்	...	...	தான்
93	7	யுடையர்	...	...	யுடையர்
„	26	முனை	...	...	முரை
96	9	வரிமாரணை	...	...	வரிமாரணை
100	8	மாலிகே	...	...	மாலிக்கே
106	13	சிறப்ப	...	...	சிறப்பக்
111	10	பசந்	...	...	பரந்
„	32	டர்ச்சி	...	...	டர்ச்சி
115	7	டிரலை	...	...	டிரலைக்
„	23	தாய்	...	...	தாஅய்
„	29	12 அமைவேம்	...	...	14 அமைவேன்
122	3	கட்டுமுடி	...	...	கட்டமுது
„	22	தமைத்தல்	...	...	தமைத்த
123	16	முனையிற்	...	...	முனையிற்
125	4	வினாஅய்	...	...	வினாஅய்ப்
„	32	மராத்து	...	...	மராஅத்து
132	15	மணந்து	...	...	அணந்து
134	12	விலங்கெ	...	...	வில்கெ
„	„	கொண்டிமு	...	...	கொண்டிமு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
140	29	யிசை ...	விசை
142	26	குடவுழுந்தநார்	குடவுழுந்தனார்
147	21	சிறை ...	சிறைப்
150	20	வா ல் அுவெண் ...	வா அல்வெண்
"	31	712 ...	511
152	22	டகன்றபல்சூர்ப்	டகறப்பற்குட்
167	5	லரம்ப ...	லரம்ப
"	19	பாடாஅ ...	படாஅ
180	27	போலக் ...	போல
"	"	யுறைகொ ...	யுறைக்கொ
188	7	வளிபோர் ...	வளிப்பொ
201	18	தலைஇய ...	தலைஇ
206	17	விழை ...	விளை
208	12	செற்ற ...	சேற்ற
"	"	னீஇயக் ...	னீஇய
225	3	பாதிரி ...	பாதிரிக்
234	18	பாத்தி ...	உழுத்தி
238	9	ரிடைக் ...	ரிடை
242	11	நிரைப் ...	நிரை
244	22	ஊறவில் ...	ஊறலின்
247	19	பாசிலைப் ...	பாசிலை
259	4	பதுக்கை ...	பதுக்கைக்
263	22	வாவெயிற் ...	வாவெயிற்
271	21	சரியனை ...	சரியனை
273	2	சொலியக் ...	சொலிய
"	25	பூட்டி ...	பூட்டிச்
276	17	லெரி ...	லெறி
280	15	பாதிரி ...	பாதிரிக்
284	7	காகுவன் ...	காகுவல்
290	17	துநீய் ...	துநீ
292	5	நீல ...	நீலம்
318	19	முலை ...	முலைத்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
333	21	நுகம்பி ...	நுகப்பி
334	6	மங்கை ...	மதுகை
365	28	ளீங்கைச் ...	ளீங்கை
372	29	இத்தகை ...	இதக்கை
374	15	கரிபுர ...	கரிபுற
375	29	பச்சை ...	பசை
376	9	சிறியோர்க் ...	சிறியோற்
402	30	வேய்க்கண் ...	வேய்கண்
406	23	நனி ...	நளி
410	27	368 ...	363
„	32	121 ...	126
421	25	தித்த ...	தித்தி
426	1	நாநூறு ...	நாநூறு
430	1	நாநூறு ...	நாநூறு
431	29	பாடாம் ...	படாம்
432	1	நாநூறு ...	நாநூறு
„	17	கடவுட் ...	கடவுள்
436	2	சுரிவளை ...	சுரியன்
438	15	223 ...	224
440	39	கொழுங்கள் ...	கொழுங்கண்
441	41	சடகம் ...	சகடம்
442	2	சடகம் ...	சகடம்
„	9	றட்டகளை ...	றட்டகளை
„	14	சின் வீடு ...	சின்வீடு
444	41	முதுச்செ ...	முதுசெ
„	21	துன்பம் ...	துன்பம்
„	36	வெரீன் ...	வெரிந்
446	14	தழலை ...	தழல்
447	21	வானமீன் ...	வானவிற்
„	32	துவற ...	துவர
449	10	கேட்டி ...	கோட்டி
452	19	இனத்தி ...	இனத்தின்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
„	24	வுந்தி	வுத்தி
„	39	அத்தது	அத்தத்து
455	40	வாழ்த்தல்	வாழ்தல்
457	3	காந்தயர்	காந்தையர்
463	15	வளவு	வளைவு

### முகவுரை

1	7	நிகழ்ச்சி	நிகழ்ச்சி
2	23	வேமாறு	வேமாமாறு
12	25	வருணை	வருணை
13	4	தூரித	தூரித

குறிப்பு:—பாடினோர் வரலாற்றில் அவ்வப்பலவர் அரசர் முதலியோர் ஸம்பந்தமான பாட்டின் எண்களில் சில பிறழ்ந்துள்ளமையால், அபிதானக் குறிப்பு முதலியவற்றை நோக்கித் திருத்திக்கொள்க.

## பாடினோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகப்பாட்டு  
ஸம்பந்தப்பட்டவளவே வரையப்பெற்றதாகும்]

### 1. அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார் (352.)

நாகையார் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் பெண்பா  
லார். அஞ்சில் என்பது ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இவரது தந்  
தையாரின் பெயர். இவ்வஞ்சிலாந்தையார் பாடல்கள் நற்றிணையி  
லும் (233) குறுந்தொகையிலும் (294) காணப்படுகின்றன. தம் தந்  
தையை ஒப்புச் சிறந்தபுலமைவாய்ந்த இந்நாகையார் (அகம் 352  
இல்) பலாப்பழத்தைக் கவர்ந்த மந்தியை வருணித்திருப்பது  
மிக்க சுவையுடையதாகும். அஞ்சி அதிகமான இவர் புகழ்ந்து  
பாடியுள்ளார். அஞ்சியத்தைமகனாரெனவும் அஞ்சியாந்தைமகனார்  
எனவும் பாடம் காணப்படுகின்றது.

### 2. அண்டர்மகன் குறுவழுதியார் (150; 228):—

இவர்பெயர். அண்டர்முன் குறுவழுதியாரெனவும் குறுவழுதி  
யாரெனவும் வழங்கப்பெறும். வழுதியென்றமையானே இவர் பாண்  
டியர் மரபினர் என்பது போதரும். அண்டர் என்ற சொல் இடை  
யர் எனப்பொருள்படுதலால், இடைக்குலத்துப் பெண்கொண்ட  
பாண்டியனொருவனுக்கு இவர் மகனார்போலும்.

### 3. அதியன் விண்ணத்தனார் (301):—

அதிகன் விண்ணத்தனார் என்றும் இவர் பெயர் வழங்கும்.  
அஞ்சி அதிகமானுக்கு இவர் உறவினர் போலும்.

### 4. அந்தி இளங்கீரனார் (71):—

இளங்கீரனென்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தியை  
(மாலைக்காலத்தை) பலபடியாகச் சுவைபட வருணித்திருக்கிறார்.  
அந்தியூர் என்னும் ஓர் ஊர் பவானித் தாலுக்காவில் உள்ளது.

5. அம்முவுனர் (10 ; 140 ; 280 ; 370 ; 390.) :—

மூவன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இப்பெயர்மக்களுக்கு இடப் பெறுதலை, “மூவன் முழுவலி முள்ளெயிறு” என்ற தொடர் நோக்கி அறிக (நற்-18). இவர் அகத்தில் தொண்டியைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (அகம் 10). இவர் பாடியனவெல்லாம் நெய்தற்றிணைக் குரியனவே.

6. அள்ளூர் நன்முல்லையார் (46) —

அள்ளூர் என்பது அள்ளியூராகும் என்பர், அகப்பாட்டு உரை காரர். அது பாண்டிநாட்டின்கண் ணுள்ளது. இந் நன்முல்லையார் தமது ஊரையும் பாண்டியனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நன்முல்லையா ரென்ற பெயரானே இவரைப் பெண்பாற்புலவ ரென்றும், கற்பில் மிக்காரென்றும் கொள்ளலாகும். முல்லை-கற்பு.

7. ஆழர்க் கௌதமன் சாதேவனர் (159) :—

இவர் சேர நாட்டின் கண்ணதான ஆழாரிலே கௌதமகோத் திரத்துப் பிறந்து ஸஹதேவன் என்னும் பெயருடைய ராயினார். இவர் வான்வீனையும் அவனது வெற்றிச் சிறப்பினையும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

8. ஆர்க்காடுகிழார்மகனர் வேள்ளைக்கண்ணத்தனர் (64) :—

ஆர்க்காடு என்பது சோழநாட்டு ஓர் ஊர். இவர் வேளாண்மர பினர். இவர் பாடியது முல்லைத்திணைப் பாடலாகும்.

9. ஆலங்குடி வங்கனர் (106) :—

வங்கனர் என்பது இவரது இயற்பெயர். ஆலங்குடி பலவுள வேணும், இவர் செழியனைப்புகழ்ந்து பாடியுள்ளமையால், பாண்டி நாட்டு ஆலங்குடி இவரது ஊராகலாம்.

10. ஆலம்பேரி சாத்தனர் (47 ; 81 ; 143 ; 175) :—

“மதுரை யாருலவிய நாட்டு ஆலம்பேரி” என்னும் அடை இவர் பெயரின் முன்னே காணப்படுதலால் (நற். 303), இவரைப் பாண்டி நாட்டினராகக் கொள்ளல்வேண்டும். இவர் செழியன் சிறு மலையையும்; கடலன் விளங்கிலையும், வானவன் மறவனான பிட்டன் சூதிரை மலையையும், நெடுஞ்செழியன் கடந்தட்ட ஆலங்காணப் போரினையும் பாராட்டியுள்ளார்.

11. ஆலூர்கிழார்மகனார் கண்ணத்தனார் (202):—

ஆலூர், சோழநாட்டின் கண்ணதான ஒருர். இவர் வேளாண் வருணத்தினர். இவரது தந்தையார்பாடல் புறத்தில் ஒன்று காணப்படுகின்றது.

12. ஆலூர்மூலங்கிழார் (24; 156; 341):—

இவர் சோண்டிற் பிறந்தவர் (புறம் 33). வேளாண் மரபினர். இவர் மகனாவார் புகழ்மிக்க பெருந்தலைச்சாத்தனார். இவர் காஷிரியைப் புகழ்ந்துள்ளார் (அகம் 311). யாகம்பண்ணாத பார்ப்பானுக்குச் சங்கமகக்கை தொழிலாகுமென்று இழித்துக் கூறுவதனாலும் (அகம் 24.), யாகம்பண்ணிய கௌணியன் விண்ணந்தாயனைப் புகழ்ந்துபாடியுள்ளமையாலும் (புறம் 166), இவர் வைதிகமதத்திற் பெரும்பற்றுள்ளவரெனக் கருதப்படுகிறார்.

13. ஆலூர்மூலங்கிழார்மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனார் (13; 224):—

இவரது தந்தையார் மேற்சொன்ன ஆலூர் மூலங்கிழார். அவரைப் போலவே இவரும் சிறந்த புலவர். இவர் அகத்தில் தென்னவன் மறவன் பண்ணியையும் அவனது கோட்டேரையும் புகழ்ந்துள்ளார். (அகம் 13)

14. இடைக்காடனார் (139; 194; 274; 284; 304; 374):—

இவர் காடனார் என்னும் இயற்பெயருடையவர். இதனைப் பாஞ்சோதி முனிவர் "காடன்" என்று வழங்கியுள்ளமைபால் அறியலாம். (திருவிளை.) இடையர் மரபினர். இடைக்காடி என்னும் ஊரின் என்பாருமுளர். இவர் பாடியனவெல்லாம் முல்லைத்திணைக் குரியனவேயாகும். பாலையாகிய 139 ஆம் அகப்பாட்டும் நிலத்தான் முல்லையாதல் காண்க. இவர் கூறிய உவமைகள் பெரிதும் வியக்கத்தக்கன. அவற்றை முற்காட்டிய எண்ணுள்ள செய்யுட்களிற் கண்டு கொள்க.

15. இடையன் சேந்தன்கோற்றனார் (375):—

இவர் இடையர் குலத்தினர். சேந்தன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். இவர் பாழியெறிந்த இளம்பெருஞ் சென்னியைப் புகழ்ந்துள்ளார். வடிகரது தோல்வி இவ்வாற்கூறப் பெற்றுள்ளது.



## 16. இடையன் நெடுங்கீரனார் (166):—

இவரும் இடைக்குலத்தினரே. இவர் வேளூர்வாய்த் தெய்வத் தையும், காவிரி நீத்தத்தில் நீர்விளையாடற் சிறப்பையும் புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்.

## 17. இம்மென் கீரனார் (398):—

கீரனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். “நும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென் நலமரன் மழைக் கண்டெண்பனி மல்க” என்புழி, ‘இம்மென்று’ கூறியது நோக்கி, இம்மென் கீரனார் எனப்பட்டனர். இவர் ஆரியரது பொன்படுநெடுவரையை (இமயத்தைப்) புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

## 18. இருங்கோன் ஒல்லையாயன் சேங்கண்ணனார் (279):—

இவர் ஆயர் மரபினர். ஒல்லை என்பது ஒல்லையூர். “ஒல்லையூர் நாடு” எனப்புறத்தது (242) வந்தமையால், இவ்வூரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு நாடுள்ளதாக வெளியாகின்றது. இருங்கோன் ஒல்லை என்றமையால், இருங்கோனுக்குச் சொந்தமான ஒல்லை நாட்டு ஆய ராகிய சேங்கண்ணனார் எனப்படுவர் இவர். ஒல்லையூர்தந்த பூதப் பாண்டியன் என்று வருதலால், இந்நாடு பாண்டி நாட்டகத்தது அன்றென்று கொள்ளப்படும்.

## 19. உம்பற்காட் டிளங்கண்ணனார் (264):—

உம்பற்காடென்பது சேரருக்குச் சொந்தமான பலவூர்களை யுடையதொரு நாடு. (உம்பல் காடு - யானைக்காடு.)

## 20. உமட்டீர்கிழார்மகனார் பரங்கோற்றனார் (69):—

உமட்டீர் என்பது உப்புவாணிகரது ஊர் என்று பொருள் படும். இவர் வேளாண் வருணத்தினராவர்; பரங்கொற்றனார் எனப்படுவர். மோரியரையும், அவர், தம் தேருருள்செல்ல, மலையைக் குறைத்த வரலாற்றினையும், ஆஅய் என்னும் வள்ளலது கானச் சிறப்பினையும் இவர் கூறியுள்ளார்.

## 21. உலோச்சனார் (20; 100; 190; 200; 210; 300; 330; 400.)

இவர் நெய்தற்றிணையையே பலபடியாக வருணித்துப் பாடியுள்ளார். கீழ்கடற்கரையிலுள்ள பொறையாற்றையும் அதன் கண்ணே

யிருந்து அரசாண்ட பெரியன் என்னும் அரசனையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

22. உவர்க்கண்ணார்ப் புல்லங்கீரனார் (146):—

உவர்க்கண்ணார் என்பது கடற்கரையைடுத்த உவரிடத்து ஊரெனலாகும். புல்லன் என்பது, இவர்தந்தை பெயர். கீரன் இவர் இயற்பெயர்.

23. உறையூர் மருத்துவன்ருமோதரனார் (133 ; 257):—

உறையூரினராதலாலும், மருத்துவ தூலில் தேர்ச்சியுடையராத லாலும், உறையூர் மருத்துவன் எனப்பட்டார். தாமோதரனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். இவர், வெட்சிப்பூவைச் சிவற்புள்ளின் முள்ளுக்கு உவமை செய்துள்ளார். சரத்திடைத் தலைமகளைத் தலை மகன் ஊக்கி உடன் கொண்டேகுவதாகத் கூறிய பாடல் இன்சுவை பயப்பதாகும் (அகம் 257).

24. உறையூர் முதுகூத்தனார் (137 ; 329):—

கூத்து ஆடுதலிற் சிறந்த பயிற்சியுடைமைபற்றி இவர் முதுகூத்தன் எனப்பட்டார் போலும். இவர் முதுகூற்றனார் எனவும் வழங்கப் பெறுவர். இவரது ஊர் உறையூரென்பது வெளிப்படை. சோழரது உறையூர்க்கண் புனல்பெருகிக் காவிரிப்பேரியாறு பிர வகிப்பதனையும், திருவரங்கத்தில் பங்குனித்திருநாள் நடைபெறு வதனையும் வருணித்துள்ளார்.

25. ஊட்டியார் (68 ; 388):—

இவர் அசோகந்தனிரினது சிவப்பூட்டாத செய்யநிறத்தை “ஊட்டியன்ன ஒண்டளிர்ச் செயலை” என்றும் (அகம் 68), ஊனூட்டாத அம்பினை “ஊட்டியன்ன ஊன்புரளம்பு” என்றும் (அகம் 388) கூறிய சிறப்புநோக்கி ஊட்டியார் எனப்பட்டார்.

26. எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார் (3 ; 225 ; 239 ; 289 ; 299 ; 361 ; 371 ; 395 ; 399):—

(எயினன் † தந்தை=எயினந்தை.) இவர் வேடர் மரபினர் (எயினர்=வேடர்). இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைப்பா டலேயாகும். தும்பி செய்த மூங்கிற்றுனையுள் மேல்காற்று முகத் திலின் ஆயர்குழல்போல ஒலியாநிற்கும் என்று சுவைபடக் கூறி

யுள்ளார் (அகம் 225). வேள்விக்குண்டத்தின்கீழ் யாமையை வைத்து மூடும்வழக்கினை இவர் கூறுவது மிக்க வியப்பைப்பயக்கும் (அகம் 361).

27. எருக்காட்டீர்த் தாயங்கண்ணனார் (105; 132; 149; 213; 237; 319; 357):—

இவரது ஊராகிய எருக்காட்டீர், தஞ்சை-ஜில்லா நன்னிலம் தாலுகாவிலுள்ளது. தாயன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவரது பெயர். கதையங்கண்ணனார் என்று புறத்தில் இவர் பெயர் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. தாயங்கண்ணியா ரென்றொருவர் புறத்தில் காணப்படுகிறார். அவர் இவரது ஸகோதரிபோலும். இவர், எழினி ஏவலால் அவன் படைவீரர் நிரைகவர்ந்து போவதனையும் (அகம். 105), சேரலரது சுள்ளியாறு கடலொடு கலக்குமிடமாகிய முசிறித் துறைக்கண்ணே யவனர் பொன்னேற்றிய மரக்கலங்க ளோடு வந்து மிளகேற்றிப்போவதனையும், முசிறியை வளைத்துப் பெருஞ்சமர்செய்து ஆண்டிள்ள பொற்பாவை ஒன்றினைச் செழிய னொருவன் கைப்பற்றிய கதையினையும் (அகம். 149), கூடலுக்கு மேல்பாலுள்ள திருப்பரங் குன்றத்தினையும், தொண்டையரது வேங்கடத்தினையும், வானவனது கொல்லியினையும், சோழரது காவிரியினையும், உறந்தையின் கழனிவளத்தையும், உம்பற்பெருங் காட்டின் காட்டுவளத்தையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் தாயங் கண்ணனெனவும், தையங்கண்ணனெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

28. எருமைவேளியனார் (73):—

இவரது ஊர் எருமை வெளி என்பது. இவர் குதிரைமறத் துறையில் ஒருபாட்டிப் பாடியுள்ளார் (புறம். 273).

29. எருமை வேளியனார் மகனார் கடலனார் (72):—

இவர் மேற்சொன்னவர்க்கு மகனாவார். புற்றும்பழஞ்சோறு கெண்டும் கரடியை இவர் வருணிப்பதும், தலைவி தன்னை நொந்து கூறுவதாக இவர் கூறுவதும் மிக்க சுவைதருவதாகும்.

30. எழுஉப்பன்றி நாகன் குமரனார் (133; 240):—

பன்றி நாடென்பது ஒன்றுண்மையால், இவரை அந்நாட்டா ரென்று கொள்ளலாம். “நுனையர்க்கு வலைவளந்தப்பின், அம்

மகளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நீட்டு, வருணனுக்குப் பாவுக்கடன் கொடுக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார் (அகம் 240). தென்னவனது பொதியின்மலைச்சிறப்பு இவ்வாற் கூறப்பட்டுள்ளது (அகம். 138).

31. ஐயூர்முடவனார் (216):—

ஐயூர், பாண்டி நாட்டகத்து ஓரூர். இவர் முடவரென்பது வெளிப்படை. தோன்றிக் கோவிடத்து ஓர் ஊர்தி வேண்டிப் பெற்றவர் (புறம். 399). செல்லிக் கோமானான ஆதனெழினியைப் பாடியுள்ளார்.

32. ஒக்கூர் மாசாத்தனார் (14):—

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்றொருவர் உளராதலால் அவர்க்கு இவர் உறவினர்போலும். எக்கூர் என்றும் பாடமுண்டு.

33. ஒக்கூர் மாசாத்தியார் (324 ; 384):—

இவர் மூதின் முல்லைத் துறையிற் பாடிய பாடல் மிக்க வீரச்சுவை பயப்பதாகும் (புறம். 379). ஒக்கூர் மாசாத்தனார்க்கு இவர் உறவினர்போலும்.

34. ஓரோடோசத்துக் கந்தரத்தனார் (23 ; 95 ; 191):—

இவ்வூர் உரோடோசம் எனவும் வழங்கும். ஓரகடம் என்று காஞ்சிபுரம் தாலுகாவில் ஓர் ஊர் வழங்குகிறது. இக்கந்தரத்தனார், அலர் கூறும் பெண்டிர் நிரயப்பெண்டிராவர் எனத் தலைவி நொந்து கூறுவதாகக் கூறுவது (அகம் 95) சுவையவாநிற்கும்.

35. ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் (25):—

ஒல்லையூரை வென்று கொண்டமையால், இவனுக்கு ஒல்லையூர்தந்த என்ற அடைபுணர்க்கப்பட்டது. இவன் சிறந்த வீரனும், நிறை யுடையோனும், நீதிவறாதவனும், நட்பினர்பாற் கோடா நட்புடையோனும் ஆவன். இவனது மனைவி பெருங் கோப்பெண்டு இவன் இறந்தபொழுது தீப்பாய்ந்தனர். அவளும் சிறந்த புலமை வாய்ந்தவள். இவனார் பாடப்பெற்ற பொதியிற் செல்வன் திதியன் (அகம். 25) இவனது நட்பினருள் ஒருவனாதல்வேண்டும்.

36. ஓரம்போகியார் (286 ; 316):—

“மருதமோரம் போகி” என்று புகழ்ப் பெற்றமைக்கு இயைய இவர் அகத்தும் மருதத்திணையையே பாடியுள்ளார். “வெள்ளி விழுத்தொடி” என்னும் இவரது பாட்டினுக்கு (அகம். 286) நக்கீரனாரும், நச்சினூர்க்கினியரும் வெவ்வேறுரை கூறியுள்ளார்கள். ஐங்குறுநூற்றில் மருதப்பாடல் நூறும் இவர் இயற்றியன வாசும்.

37. ஓளவையார் (11 ; 147 ; 273 ; 303):—

இவர் சரித்திரம் மிக்க விரிவாய் வல்லார் பல்லாராலும் கூறப் பெற்றிருத்தலால்; ஈண்டு மிகச்சுருக்கமாகவே வரையப்படுகிறது. இவர் அஞ்சியதிகமான்பாற் பேரன்புடையார். அவனளித்த நெல் விக்கணியை உண்டு நெடுங்காலம் உயிரோடிருந்தவர். அவனது செல்வக்காலையிலும் அல்லற்காலையிலும் அவனோடு பொருந்தியிருந்து, அவனுக்கு ஊக்கமளித்து வந்தனர் (புறம். 235 ; 315). அவன்பகைஞரால் வேலெறிந்து கொல்லப்பெற்றமைக்குமிகவருந்து வாராயினார் (புறம். 93). தொண்டைமான் இளந்திரையன் அவ்வஞ்சிமேற் போர்தொடுக்க ஆயத்தப்பட்டபோது இவர் அத்திரையன்பால் தூதுசென்று, அவனை அஞ்சவித்துப் போர்க்கு ஏழாமற்றதித்தனர் (புறம். 95). பாரி தன்மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமையாற் பகைமை கொண்டு, மூவேந்தரும் அவனது பறம்புமலையைச் சூழ்ந்துகொண்டபோது, அடைபட்டிருந்த எல்லார்க்கும் கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர் கொணர்வித்து, உணவிட்டுக் காத்ததைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார் (அகம். 303). வெள்ளி வீதியார் தம்கணவனைத்தேடிச் சென்று வருந்தியதனை விரித்துள்ளார் (அகம் 147).

38. கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனார் (167) :—

கடியல், ஓர்ஊர். உருத்திரன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணனார் இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தணர் (தொல். பொருள். மரபு, 74). பத்துப்பாட்டுள் பெரும்பாணாற்றுப்படையும், பட்டினப்பாலையும் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. தொண்டைமான் இளந்திரையனும், சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானும் இவரார் புகழ்ப்பெற்ற அரசர்களாவார். கரிகாற்பெருவளத்தான் இவரியற்றிய பட்டினப்பாலையைக்கேட்டுப் பதினாறு நூறாயிரம்

பொன் பரிசளித்தானென்று தெரிகின்றது (கலிங். இரா. 22.). இவர் பாலை நிலத்தை வருணிப்பது பெருஞ்சுவை தருவதாகும்.

39. கடுந்தோடைக்காவினூர் (109) :—

காமரத்தில் பெரும்பாரமான பண்டங்களைத் தொடுத்துக் கட்டித் தோளிற் சுமந்து செல்லும் வழக்கமுடையதாக இவர் இருந்தனர் போலும். சுரத்துவாழும் வேட்டுவர்தலைவன் கைப்பொருளின்றிவரும் சாத்தரைக் கொல்லாதுவிட்ட தன் ஏவலினையரிடமிருந்து தண்டமாகக் களிற்று மருப்பினையும், புலித்தோலையும் பெறுகின்றனென்று காட்டுத்தலைவன் கொடுமையைக்கூறுகின்றார்.

40. கபிலர் (2; 12; 18; 42; 82; 118; 128; 158; 182; 203; 218; 238; 248; 278; 292; 318; 352 382) :—

இவர் அந்தணர் (புறம். 200). குறிஞ்சித்திணையைப் பாடுவதில் இணையற்ற ஆற்றலுடையவர். ஐங்குறுநூற்றில் குறிஞ்சிப்பாட்டு நூலும், கலித்தொகையில் குறிஞ்சி 29 பாட்டும் இவர் பாடியனவாகும். இதனைப்,

“பெருங்கடுங்கோன் பாலை குறிஞ்சி கபிலன்  
மருதனிள நாகன் மருத - மருஞ்சோழ  
எல்லுத் தரன்முல்லை நல்லந் துவனெப்தல்  
கல்விவலார் கண்ட கலி.”

என்ற வெண்பாவான் ஆறியலாம். இவ்வகத்தில் 203 ஆம் பாடல் ஒன்றொழிய ஏனையவெல்லாங்குறிஞ்சித் திணைக்குரியனவே. இவர் மழவர்பெருமகனாகிய நள்ளியையும், பேரூரினையும் புகழ்ந்து பாடி யுள்ளார் (அகம் 238; 382).

குறுந்தொகையில் ஓரியினது கொல்லிப்பாவையினையும், காரியினது முள்ளூர்க்கானத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார் (குறுங். 100; 198). நற்றிணையில் காரி மாலூர்ந்து நிரைகவர்தலையும்; அவன் ஓரியைக் கொன்றவரலாற்றினையும் கூறியுள்ளார் (நற் 291; 320). ஆரிய அரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவுறுத்திக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடியருளினார். செல்வக்கடுங்கோ ஆழியாதனைப் புகழ்ந்து பாடிய பத்துப்பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்தில் 7 ஆம் பத்தாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இன்ன நூற்பதும் கபிலம் என்னும் நூலும் இவர் இயற்றிய மற்ற நூல்களாகும். இவர் பரணருடன் வாதுசெப்தவர்,

இனிப்புறத்தில், பாரிவள்ளலைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துள்ளார் பறம் (105; 106 முதலியன) அப்பாரி தன்மகளிரை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் அவனைப்பகைத்து அவனது பறம்புமலையை முற்றியபோது, உள்ளே உணவின்றி வருந்திய எல்லாரையும் காக்கக் கிளிகளாற் நெற்கதிர் கொணரச் சூழ்ந்தனர் (அகம் 78; 303). அடமூவரும் பறம்பைக் கைக்கொள்வது அரிதென்று கண்டு மனந்தளர்ந்தகாலத்து, அவர்களை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (பறம் 109; 110). பாரி அவ்வேந்தரால் வஞ்சித்துக் கொல்லப்பெற்றபிறகு அவன் மகளிரை அழைத்துச் சென்று பார்ப்பார்பால் அடைக்கலம் வைத்தனர் (பறம் 113; 236). இப்பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் மலையைச்சூழ்ந்து கொண்ட பகை வேந்தாது படையினளவு எவ்வெத்திசையில் எவ்வெவ்வளவு உண்டென்று உயர்ந்த குவடுகளிலேறிநின்று எண்ணிச்சொன்னார்களென்னும் குறிப்புத்தோன்றப் பாடியுள்ளார் (பறம். 116). பின்பு, அம்மகளிர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய், அவர்களைமணந்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோனையும் இருங்கோவேனையும் அவர் புகழ்ந்து பாடினர் (பறம் 200; 201). அவர்கள் உடன்படாராக, அவர்களைச் சபித்துவிட்டு மீண்டனர். கடைசியாக அம்மகளிருள் ஒருத்தியைத் திருக்கோவலூர் மலையனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்துவிட்டுப் பெண்ணையாற்றினிடையே ஒரு பாறையில் தீவளர்த்து அதிற்புகுந்தனரெனத் திருக்கோவலூர்ச் சாஸனமொன்றால் வெளியாகிறது (செந். தொகு. 4. பகு. 5. பக். 232).

41. கயமனார் (7; 17; 145; 189; 195; 219; 221; 259; 275; 321; 383; 397):—

இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைக் குரியனவேயாம். முதபதி என்ற ஓர் ஊரின்மேயும், குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னிக்கும் திதியனுக்கும் ஒரு புன்னைமாங் காரணமாகப் போர் நிகழ்ந்ததனையும் கூறுகின்றார். புறத்தில், (254) காட்டினிடத்துத் தன் கணவனையிழந்த ஒருத்தி புலம்புவதாகச் செய்யுள்செய்துள்ளார்.

42. கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார் (18; 263):—

இவர் பெயர் கருவூர்க் கண்ணம்பரணனார் என்றும், கருவூர்க் கண்ணம்பரணனார் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் கோதையினது வஞ்சி நகரையும், அவ்வஞ்சிநகர் அக்கோதையால் ஒம்பிக்

காக்கப் பெறுகின்றதென்பதனையும் கூறுகிறார். இவர் குறிஞ்சியையும் பாடலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

43. கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனர் (63):—

கண்ணன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். புல்லன் என்பது இவர் இயற்பெயர். மகட்போக்கிய செவிவி புலம்புவதாகவுள்ள இவரது பாடல் படிப்போர்க்கு மிக்க சுவையினைப் பயப்பதாகும்.

44. கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளை சாத்தனர் (309):—

கந்தப்பிள்ளை என்பது இவர் தந்தை பெயர். இக்கந்தப் பிள்ளையார் பாடல்கள் புறத்தில் 2. (163 ; 330) காணப்படுகின்றன. இவர் மழவர் நிரைகவர்தலையும்; சுவர்ந்தபின் அவர் வேப்பமரத்தடியில் கொழுத்த ஆவை வெட்டிக் கடவுட்குப் பலியிடுவதையும் வருணிக்கிறார். வானவன்பாற் பரிசில்பெறக் கோடியர் திரளாய்ச் செல்லும்தனைப் புகழ்ந்துள்ளார். புறத்தில் தென்னவன் மறவனான நான்கில் வள்ளுவனையும் (380) பிட்டங்கொற்றனையும் புகழ்ந்துள்ளார். நான்கில் வள்ளுவன் சேரன்படைத் தலைவன் அல்லன். அவனைச் “சேரனிடத் தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்” என்று புறநானூற்று அச்சுப்புத்தகத்துக் காணப்படுகின்றது. கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை என்றும்பாடம்.

45. கருவூர்க் கலிங்கத்தார் (183):—

இவர் நீருண்ட மேகங்கள் கருவுற்ற பிடிபோல இடந்தொறும் இடந்தொறும் உலவுகின்றன என்று உவமை கூறுவது சுவை பயவாநிற்கும்.

46. கருவூர் நன்மார்பன் (277):—

இவர், தயிர்கடையும் ஒசை புலிமுழக்கம் போலுமென்றும், பனையின் செலும்பு (சிரும்பு) பன்றி மயிர்போலு மென்றும், கோழியின் எருத்தத்துச் சிவந்த மயிர் முருக்கின் பூங்கொத்துப் போலுமென்றும் வருணித்துள்ளார். இவர் பாடியது பாலைத்திணைப் பாடலாகும்.

47. கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனர் (50):—

பூதன் என்பது இவர் தந்தையார் பெயர். சாத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இவர் அன்றில் துணையைப் பிரியின் துயிலாதென்று கூறுகின்றார்.



48. கல்லாடனார் (9 ; 83 ; 113 ; 171 ; 100 ; 290 ; 333):—

இவரது ஊர் கல்லாடம் என்பது. அது மலையாளம் ஜில்லாவில் உள்ளது. இவர் இருப்பைப்பூவை மொட்டம்புக்கு உவமித்துள்ளார். வினேமுற்றிமீனூர் தலைமகன் தலைவியை நினைந்து புலம்புவதாக இவர் கூறியபாடல் மிகவும் சுவையுடைத்து. புல்லி நாட்டிலுள்ள வேங்கடத்தினையும், ஆங்கு யானைக்கன்றைப்பிடித்து வந்து இனேனூர் கள்ளொடையில்லிற் கட்டிவிட்டுக் கள்ளருந்திப் போவதனையும் கூறுகின்றார். புறத்தினும் “புல்லி வேங்கட விறல்வரை” எனப் புகழ்ந்தனர். (புறம் 335). கோசரது நட்பிற் கோடாப் பெருங்குணத்தையும், அவர் அகுதையைக்காத்த பெருமையினையும், பாணன் என்ற சிற்றரசன் படைவீரர்கள் நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும், வாகைப்பெருந்துறைப் போரில் பொலம்பூண் நன்னனைக்களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச்சேரல் வென்று தான் இழந்தநாட்டை மீளக் கைப்பற்றின கதையினையும், ஆலங்கானப் போரில் நெடுஞ்செழியன் இருபெருவேந்தரையும், ஐம்பெருவேளிரையும் வென்ற சரிதையினையும் கூறியுள்ளார். புறத்தும் (23) இச்சரிதையைக் கூறினர். முள்ளூர் மன்னன்காரி, கொல்லித் தலைவனான ஓரியைக் கொன்று, அம்மலையைச் சேரலர்க்கு உரிமையாக்கின வரலாற்றினையும், கொல்லிப்பாவை கடவுளால் அமைக்கப்பெற்றதென்பதனையும் விரித்தனர். மற்றுமிவர் குறுந்தொகையில் தொண்டையரது மலையையும் (குறுந். 260). புறத்தில் (285; 391) அம்பர் கிழான் அருவந்தையையும், பொறையாற்று கிழானையும் பாடினர். திருக்குறளையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வள். மா 9.) யாப்பருங்கல விருத்தியில் கல்லாடனார் சூத்திரங்கள் எனச் சில காணப்படுகின்றன.

49. காவட்டனார். (378):—

இவர், சிறைப்புறமாகத் தலைவி சொல்லுவதாகக் கூறும்பாட்டுப் பெரிதுஞ் சுவையுடைத்து ; புறத்தில் இவர் அந்துவன்கோளைப் பாடியுள்ளார் (புறம் 359)

50. கழார்க் கீரனையிற்றியார் (163 ; 217 ; 235 ; 294):—

இவர் கீரன் என்பவர்க்கு உறவினர்போலும். காதலனைப் பிரிந்து புலம்பும் மகளிர் கூற்றாகவே இவர் பாடல்கள் செய்துள்ளனர்.

இவரது ஊர் சோழநாட்டில் தஞ்சை ஜில்லா மாயூரம் தாலுக்காவி-  
லுள்ள கழார் என்பது. இவர் வேடர் மரபினர்.

51. காட்டோர்கிழார்மகனார் கண்ணனார் (85).—

இவர் வேளாளர். காட்டோரென்பது இன்னவிடத்துள்ளதென்று  
விளங்கவில்லை. இவர் தொண்டைமான் இளந்திரையனது வேங்-  
கடமலையைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

52. காவன்முல்லைப் பூதனார். (21; 151; 241; 293; 391);:—

இவரது இயற்பெயர் பூதன் என்பது. காவன் முல்லை என்பது  
புறத்திணையில் ஒரு துறை. இவர் அத்துறையிற் பாடும் வல்லமையு-  
டையார்போலும். இவர் உழிஞ்சிலின் கவர்த்த கோட்டிற்கு மான்  
கோட்டினை உவயித்துள்ளார் (அகம் 151). காட்டி லுதிரும்நெல்லிக்  
காயை வட்டக் கழங்காகக்கொண்டு செம்முக மந்தி ஆடும் என்-  
றும் (அகம் 241), அதிரற்பூ வெருகின் எயிறு போலு-  
மென்றும் கூறியுள்ளார் (அகம் 391). குறுந்தொகையில் இவர்  
பாடியனவாக இரண்டு பாடல்களும் நற்றிணையில் ஒன்றும் காணப்-  
படுகின்றன.

53. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார். (107; 123; 285):—

இவரது ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம். இவர் வணிகர் மரபினர்  
(தொல். பொருள். மரபு. 74). வடிகர் தேக்கிலையில் உண்ணும் வழக்-  
கினையும் நிரைகோடற் சிறப்பினையும், வேட்டையில் செந்நாய்கள்  
மானின் ஒடுங்குறங்குத்து அதனை யெளிதிற் பற்றுவுதனையும்  
பாராட்டுவர். இவர் தமது ஊராகிய காவிரிப் பூம்பட்டினத்-  
தைச், ‘சோழர் கழைமாய் காவிரி கடன்மண்டு பெருந்துறை’  
எனச் சிறப்பித்துள்ளார். சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய பெருந்-  
திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெரு-  
வழுதியும் ஒருங்கிருந்தமைக்கு வியந்துபாராட்டிப் பாடினர்.  
பிட்டங் கொற்றனைப் புகழ்ந்தனர்.

52. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார் (103; 271):—

இவரது ஊரும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே. இவர் அவியன் என்-  
னும் கொடையாளி ஒருவனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

55. குடவாயிற் கீரத்தனர் (35 ; 44 ; 60 ; 79 ; 119 ; 129 ; 287 ; 315 ; 345 ; 366 ; 385):—

இவரது ஊராகிய குடவாயில், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ளது. இவர் நடுகற் சிறப்பையும், அதற்கு நிவேதிக்கப்பெறும் தோப்பிக் கள்ளையும், இடப்பெறும் துருஉப்பலியையும், சூட்டப் பெறும் மயிற்பீலியையும் பாராட்டியுள்ளார். திருக்கோவலூர் அரசனான காரியின் பெண்ணையாற்றுக்கொடுங்கான் முன்றுறையையும், சேரன் படைத்தலைவர்களான நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுறை, கணையன் என்பார்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பெரும்பூட் சென்னியைக்கழுமலத்தில் எதிர்த்த சரித்திரத்தையும், அக்கழுமலப் போரில் அச்சென்னியின் சேனாபதியான பழையன் பட்டிமக்கச் சோழன் சினந்து கணையனை அகப்படுத்தினதோடு கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டமையையும் கூறியுள்ளார். சோழரது திரவிய சாலை தமது குடவாயிலிலமைக்கப் பெற்றிருந்ததென்று கூறியுள்ளார். (அகம் 35 ; 44).

மற்று மிவர் பொறையன் தொண்டியையும், வழ்திகுடலையும், சோழர் காவிரியையும், ஏழிற்குன்றத்தையும், கொங்கரது ஆநிரைப் பெருக்கத்தையும், மழவர் கொழுப்பாவெறிந்து ஊன் புழக்கயர்வதனையும், எவ்விநாட்டின்கண் மருதநிலமும், நெய்தல் நிலமும் மயங்கிக்கிடக்கும் அழகினையும் மிகச்சுவைபட வருணிக்கின்றார் (அகம் 60 ; 79 ; 129 ; 315 ; 345 ; 366 ; 385).

56. குமிழினூழார் நப்பசலையார். (160):—

இவர் பெண்பாற்புலவர். குமிழினூழார்க்கு உறவின ரென்று ஊகிக்கப்படுகிறார். இவர் பெண்யாமை முட்டையிடும் முறையினையும், அம்முட்டை ஆண்யாமையாற்றாதுகாத்துவரப்படுதலையும் விரிவாய்க் கூறியுள்ளார். குறுந்தொகையிலும் “தாயீன் முட்டை போல வுட்குடந்து சாயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ, யாமைப் பார்ப்பி னன்ன காமங் காதலர் கையற விடினே,” எனப்பட்டது நோக்குக (குறுந். 152).

57. குறுங்குடி மருதனர். (4):—

இவரது ஊர் குறுங்குடி. இக்குறுங்குடி திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலமாகவுள்ளது. இவர் உறையூர்க்குக்

கீழ்பாலுள்ள சிராப்பள்ளி மலையினைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாடலொன்று குறுந்தொகையிலும் காணப்படுகின்றது (344).

58. குன்றியனார். (40 ; 41.) :—

இவர் தலைவி புலம்புவதாகக் கூறிய 40 ஆம் செய்யுளும், தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறிய 41 ஆம் செய்யுளும் படிப்போர் கண்மனத்தையுங் கரையச்செய்யும்.

59. கோட்டம்பலத்துஞ்சிய சேரமான். (168) :—

இவர் பெயர் கோட்டம் பலத்துத்துஞ்சிய மாக்கோதை எனப் புறத்து (245) வழங்கப்படுகிறது. இவர் மனைவியை இழந்து பாடிய பாடல் கன்மனத்தாரையும் இரங்கச்செய்யும் (புறம் 245). ஆன் குன்றிற் கருகிலுள்ள குழுமூரின்கண் வருந்திவந்தோர்க்கு உணவளித்தற்பொருட்டு உதியன் சமைத்த அட்டிலை வருணித்துள்ளார்.

60. கோடிமங்கலம் வாதுளி நற்சேந்தன். (179 ; 232.) :—

கோடிமங்கலம் என்பது மதுரை ஜில்லாவினுள்ளது. வாதுல கோத்திரத்து நற்சேந்தனெனவே இவர் அந்தணர் மரபினராவர். யானை, பேய்த்தேரை மழையெனநினைத்து வாய்திறக்கும் என்றும் மழை முழக்கங்கேட்டுப் புலி முழக்கமென்று அது அஞ்சியோடு மென்றும் கூறுவது சுவைபயவாநிற்கும்.

61. கோடியூர்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார் (244) :—

நெய்தல் தத்தனார் என்றமையால் இவர் நெய்தற் நிலையைப் பாடுவதில் வல்லார்போலும். அப்பாடல் கிடைத்திலது. இவர் வேளாளர். கோடியூர் எந்நாட்டிலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை.

62. சாகலாசனார். (16 ; 270) :—

சாகல் என்பது இவர் ஊர்ப்பெயர்போலும். பரத்தைமனையினின்றும் வந்த தலைவன் நாணும்வண்ணம் தலைவிகூறுவதாக இவரையறியாபாடல் மிகவும் சுவைபயப்பதொன்றாகும். இவர் குட்டுவனையும் அவனது கழுமலத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

63. செயலூர் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனார். (177) :—

சாத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். செயலூர் இவரது ஊராகும். இவர் பொன்வாணிகர். மயில், பாகற்பழம் உண்டலைக்

கூறுகின்றார். அயிரியாறு இவராற்புகழப் பெற்றுள்ளது. சிறு குடிக்கிறைவனாகிய பண்ணனைப் புகழ்ந்துள்ளார்.

64. சேல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார் (66):—

இவர் கௌசிக கோத்திரத்துக் கண்ணனார் என்ற இயற்பெயரையுடைய அந்தணர். செல்லூர் சோழ நாட்டின் கீழ் கடற்கரையின் கண்ணதான ஓர் ஊர் (அகம் 90). மக்கட்பேறுடையார்க்கே இம்மை மறுமைப்பயன் உளவாகுமென்று கூறியுள்ளார்.

65. சேல்லூர்கிழார்மகனார் பேரும்பூதங்கொற்றனார் (250):—

பெரும் பூதன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். கொற்றன் இவரது இயற்பெயர். இவர் வேளாண்வருணத்தினர். இவர் நெய்தலைப்புனைந்து பாடியுள்ளார்.

66. சேந்தந் கண்ணனார். (350):—

சேந்தன் இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவர்தியற்பெயர். இவரது பாடல் நற்றிணையிலும் (54) காணப்படுகின்றது. இவர் நெய்தற்றிணையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

67. சேரமா னிளங்குடவேன். (153):—

இவர் சேரர் மரபினர். இவர் பாலைத்திணையில் உடன் போக்குக் கூறுகின்றார். கோங்கின் மலர் உதிர்வது கைவிடுசுடர்போலுமென்று வருணிப்பது சுவையவாநிற்கும்.

68. தங்காற் போற்கே'ல்லனார். (48 ; 108 ; 355):—

இவர் பொன்செய் கொல்லர். தங்கால் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலம். திருத்தண்கால் என வழங்கும். தங்கால் பூட்கோவலனார் என்றும், தாட்கோவலனார் என்றும் புறத்துக் காணப்படுகின்றது. இவர் புலி புலி என்று கூவிக் குறமகளிர் வேங்கைப்பூப் பறிக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார். செவிலித் தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நிற்பதாக இவர் கூறும்பாடல் மிகச் சாதாரியமாக வுள்ளது. கோண்மா என்ற தீங்கிழைக்கும்

விலங்கு வழங்குகின்ற வழியென ஆற்றினருமை கூறுகின்றார். நம் உடம்பு மெலிவைக்காட்டித் தலைவனைப் போகாமல் தடுப் போம்வாவெனத் தலைவி தோழியை யழைப்பதாகச் சொல்லுவது சுவையவாசின்றது. இவர் பாடலாக நற்றிணையில் ஒன்றும், குறுந் தொகையில் ஒன்றும், புறத்தில் ஒன்றும் அகத்தில் மூன்றுமாக ஆறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. தங்கான் முடக்கொற்றனார் என்றும் சில பிரதிகளில் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

69. தோண்டி ஆழர்ச்சாத்தனார். (169).—

ஆழர் என்பது சேரநாட்டில் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ் பாலுள்ள ஓர் ஊர். தோண்டி யாழர் என்பது தோண்டி நாட்டைச் சார்ந்த ஆழர் என்று பொருள்படும். இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

79. தோல்கபிலர். (282):—

இவர் “பொய்யாநாவிற் கபிலன்; வாய்மொழிக் கபிலன்” எனப்படும் அந்தணக்கபிலரின் வேறு. இவரும் அக்கபிலரை ஒப்பக் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

74. நக்கண்ணையார். (252):—

இவர் பெருங்கோழி நாய்கன் மகளாவார் (புறம்; 83; 84.). போர்வைக்கோப் பெரு நற்கிள்ளியைக் காதலித்து, இவர் அவனது மல்வென்றியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அன்னை தஞ்சாமற் காத்தலை எடுத்து உவமை முகத்தாற் கூறிய இவரது பாடல் புலவர் களுக்குப் பெரிதும் மகிழ்வுப்பெய்தொன்றும்.

72. நக்கீரனார். (36; 57; 78; 93; 120; 126; 161; 205; 227; 249; 253; 290; 310; 340; 346; 369; 389):—

இவர் பெயர் கீரன் என்பது; ந என்பது சிறப்புப் பொருளு ணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர்தந்தையார் மதுரைக் கணக்காயனார். (கணக்காயனார் - பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்.) இவர்மகனார் கீரன் கொற்றனார். இறையனார் செய்த அகப்பொருட்கூத்திரத்திற்கு மெய் யுரைகண்டவர் இவர். நாலடி நாற்பதென்னும் யாப்பிலக்கணங்கூறும் ஒரு நூலும், பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையும், நெடுநல்

வாடையும் இவர் இயற்றினவாம். பலவிடத்தும் (நற். 258 ; 358, அகம் 227) பாண்டியனுக்கு உரிய மருங்கூர்ப்பட்டினத்தையும், அதன்கண்ணதான ஆவணத்தையும் இவர் சிறப்பிக்கின்றார். செழியன் மறவனான வாணனது சிறுகுடியையும், அருமனது சிறுகுடியையும் புகழ்ந்துள்ளார் (நற்றிணை 349; 367). இவர்தலையாலங்கானத்தில் நெடுஞ்செழியனோடு போரேற்ற எழுவரும் பட்டமையையும், கபிலர் கிளிகளை வளர்த்து நெற்கதிர் கொணரவிடுத்துப் பாரியையும் அவன் படையையும் காத்தமையையும், சோழரது உறந்தைக்கண்ணதான அறந்துஞ்சும் அவையினையும் காவிரியையும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையும், வழுதியின் கொற்கையினையும் கூடலையும் அதன் கண்ணதான நாளங்காடியினையும், சேரனது தொண்டி, கருவூர், ஆன்பொருநை முதலியவற்றையும், எவ்வி அடக்கவும் அடங்காமல் திதியனோடு பொருத அன்னி மாண்ட கதையினையும், கரிகாற் பெருவளத்தான் தான் இழந்த அரசரிமையை மீட்டும் எய்திய வரலாற்றினையும், தூங்கல் பாடிய தழும்பனது ஊணாரையும், வேம்பிராட்டினனான முசுண்டை யென்னும் கொடையாளி ஒருவன் அகவுநர்க்கு ஏற்றுப்பரிசில் முதலியன ஈயும் சிறப்பினையும், மழவர் நாகாவிழ்த்துத் திறறி தின்றலையும் அவரது கோடை மலையையும், பசும்பூட்பாண்டியன் கொங்கரை ஒட்டியதனையும், வடிகர் தலைவனான எருமை என்பானது நாட்டிலோடும் அயிரியாற்றினையும், திரையனது பவத்திரியையும், பழையன் மாறன் கூடற்பறந்தலைக்கண்ணே கிள்ளிவளவனைச் சாய்த்தமை கண்டு கோதைமார்பன் உவந்ததனையும், வானவரம்பன் நன்னாட்டினையும் இவ்வகத்திற் புகழ்ந்துள்ளார். குயக்கொண்டான் என்பான் ஒருவனைச் சாவவும் பிழைக்கவும் பாடினர் எனத்தொல்காப்பிய உரையில் (தொல். பொருள். 490) காணப்படுகிறது. புறத்தில் இலவந்திகைப்பள்ளித்துஞ்சிய நன்மாறனும், பிடவூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தனும் இவராற்பாடப் பெற்றோராவர். பத்துப்பாட்டின் இரண்டாம் பதிப்பின் 9 ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்குறிப்பில் அகநானூறு 57 ஆம் பாட்டிலுள்ளதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள “வரைவயிறுகிழித்த நிழறிகழ் நெடுவேற், நிகழ்பூண் முருகன் நீம்புனலிலவாய்” என்ற அடிகள் எனக்குக் கிடைத்த அகநானூற்றுப் பிரதிகளில் ஒன்றிலாவது காணப்படவில்லை. “பையுண்மலைப் பழமரம்படரிய” என்று தொடங்கும் தொல்காப்பிய வுரை மேற் கோட்பாட்டில் இவ்வடி காணப்படுகின்றது (தொல். பொருள். 114)!

73. நரைமுடி நெட்டையார். (339):—

இவர் நிரைமுடி நெட்டையாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர். தோழிபுதிந்த குழியில் நீரோடுவது பாம்பு வரிசையாக முதிருவதுபோலுமென்று கூறுவது வியப்புத்தரானின்றது,

74. நல்லாவூர்கிழார். (86) :—

இவரது ஊராகிய நல் ஆவூர் எவ்விடத்திலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேளாளர். அகப்பாட்டிற்குப் பேரெல்லை யாகக் கூறப்படும் முப்பத்தோரடியுள்ள பாடல் இவருடையதாகும். பண்டைக் காலத்துக் கலியாணச் சடங்கின் முறையை இவர் பாடலால் அறியலாம். நற்றிணையில் 158 ஆம் பாடல் இவர் பாடியதாகும்.

75. நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார். (94 ; 394):—

இவர் நல்வூர்ச் சிறுமேதாவியாரெனவும் கூறப்படுவார். முல்லைத்திணையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். இடையர், வாயை மடித்து விடும் வீளைக்கு முயல் வெருவிப் புதலின்கண் ஒளிக்குமென்றும், ரரியினது ஊளை முதைப்புனங்காவவரது கோட்டோசையோடு ஒருங்கொலிக்குமென்றும் வியப்புறக் கூறியுள்ளார்.

76. நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார். (112).—

இவர் வேளாண் வருணத்தினர். தலைமகனைத் தோழி வரைவு கடாவுவதாகச் செய்துள்ள இவர்பாடல் மிக்க சுவை பயக்கும்.

77. நொச்சிநியமங்கிழார். (92):—

இவர் வேளாளர். நொச்சிநியமம் ஓர் ஊர். வேங்கை மலரைக் கொய்யக் குறமகளிர் புலி புலி யென்றுகூற, ஆடவர் வில்லுங்கையுமாய்ப் புலிகாக்கவந்து வெள்கிப் போவதனைச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார். நற்றிணையில் இவர்பாடிய பாடல்கள் நிரம்பச் சுவையுடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன.

78. நொய்பாடியார். (67):—

“யானெவன் செய்கோ” என்னும் இவரது பாட்டுப் பிரிந்த புலம்புநோயை நன்கு புலப்படுத்தலால் இவர்தொய்பாடியார் எனப் பட்டனர் போலும். நிலம்படு மின்மினிபோலப் பரல் கடத்திடத்து இமைக்கும் என்று வியப்புற வருணித்திருக்கிறார். நடுகற்குப் பீலி



குட்டும் வழக்கினையும், நடுகலிடத்தவன் பிடித்த வேல்முதலிய கருவிகளை அங்குச் சார்த்தும் வழக்கினையும் வருணிக்கின்றார்.

79. பரணர். (6; 62; 76; 116; 172; 125; 135; 142; 148; 152; 162; 178; 181; 186; 196; 168; 298, 212; 222; 228; 236; 246; 258; 262; 266; 276; 322; 326; 356; 367; 372; 376; 386; 396) :—

இவர் கபிலரை ஒப்பப் பாடும் பெரும்புலவர். நக்கீரர், ஓன்வை முதலியோரார் புகழ்ப்பெற்றவர். பதிற்றுப்பத்தில் ஐந்தாம்பத்தினை இயற்றிய ஆசிரியர். அகத்தில் இவரார் பாடப்பெற்ற விஷயங்கள் மிகப்பல. அவற்றுட்கில அடியிற் கூறுவாம். அகுதை; அஞ்சி அன்னி, ஆஅய் அண்டிரன், ஆஅய் எயினன், ஆட்டனத்தி, எவ்வி, ஓரி, கட்டி, கணையன், கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டிவன், குறுப்பியன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன் ஆஅய், நன்னன் உதியன், நீர்க்கிழவோன், பசும் பூப்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பிண்டன், பேகன், பொறையன், மாந்தரம் பொறையன், மத்தி, மிஞ்ரிவி, வல்லங்கிழவோன், என்றதலைவர்களும்; அகுதை, அன்னிமிஞ்ரிவி, ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி என்ற தலைவியர்களும்; ஆரியர், பதினான்குவேளிர், பூழியர் என்ற கூட்டத் தார்களும்; கவிரத்துச்சூர்மகள், கொல்லிக்கடவுள், முக்கட்செல்வன், முருகன், பாழி அணங்கு, நள்ளி அடுக்கத்துச்சூர், என்றதெய்வங்களும்; திருச்சீர் அலைவாய், ஆலமுற்றம், கூடல் என்ற புண்ணியஸ்தலங்களும் பிறவும் இவரார் பாடப்பெற்றுள்ளன. திருக்குறளைப் புகழ்ந்தனர் (வள். மா. 6.).

80. பறநாட்டுப் பேருங்கோற்றனார். (323) :—

‘நறுநீல நெய்தலும் கொட்டியுந் தீண்டிப், பிறநாட்டுப் பெண்டிர், முடிநாறும் பாரி, பறநாட்டுப் பெண்டிர் அடி’ எனவருதலால், பறநாடு பாரியினது நாடாகும். யானைச் செல்லினம்போலப் புயல் இயங்காநின்றதென அழகிய உவமை கூறியுள்ளார்.

81. பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி. (28) :—

இவர்பாண்டியர் மரபினர். ஞானியும் புலவர் பெருமானாகிய பிசிராந்தையாரொடு பழகிவந்தவர். அறிவுமுதிரப்பெற்றமையால் அறிவுடை என்னும் அடைபுணர்க்கப் பெற்றார். நம்பிஎன்பது புருஷச்

சிரேட்டன், பூர்ணன் எனப்பொருள்படும், பகலேசிறைப்புறமாகத் தோழி கூறுவதாகக்கூறும் இவரது பாடல் வியப்பைத்தருவதாகும். மக்கட் பேறில்லார்க்கு எத்துணை தான் மற்றப்பேறு நிரம்பியிருப்பினும்புருஷார்த்தம் நிறைவுற்றதின்று என்றுகூறியுள்ளார் (புறம் 188).

82. பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த உக்சீரப்பெருவழுதி (26):—

இவர் இவ்வகப் பாட்டை உப்புரிசுகுகிழார் மகனாவார் உருத் திரசன்மரைக்கொண்டு தொகுப்பித்தவர். கானப்பேரெயிலின் கண்ணேகுறும்புசெய்திருந்த வேங்கைமார்பன் என்னும்கொடியோனை வென்று, அக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினமை கோக்கி இவர் இவ்வாறு அடைகொடுக்கப் பெற்றார் (புறம் 21). இவரது அவையில் திருக்குறள் அரங்கேறியதாக ஒருகதை வழங்குகிறது. இவர் குறளைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார் (வள். மா. 4). இவர் காலத்தவர் சேரமான்மாவண்கோவும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெருநற்கிள்ளியுமாவார்.

83. பாண்டியன் ஏனாதிநேடுங்கண்ணூர் (373):—

ஏனாதி என்பது அரசரால் வீரார்க்கு அளிக்கப்படும் பட்டம் (தொல். பொருள். புறத். 8). பாண்டிய அரசனால் ஏனாதிப்பட்டங் கொடுக்கப்பட்ட யுத்தவீரராவார் இவர். பகைவர் கோட்டையை அகப்படுத்தற் செய்தியும், முனைகவர்ந்து கோடலாற் பிரெழுந்து பாழ்பட்ட மன்றங்களின் வருணனையும் இவர் பாடல்களிற் காணப்படுகின்றன.

84. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனூர் (கடவுள் வாழ்த்து.)

எட்டுத்தொகையுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய பெரும் பாலவற்றிற்கு இவர்பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தாக முன்வைக்கப் பெற்றுள்ளன. நற்றிணையில் திருமாலையும், குறுந்தொகையில் முருகக்கடவுளையும், ஐங்குறுநூறு அகம் புறம் மூன்றிலும் சிவபிரானையும் பரவிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வடமொழிப் பாரதத்தை இவர் தமிழிற் பாடியுள்ளார். அதுமுழுவதும் இக்காலத்துக் கிடைத்திலது.

85. பாலையாடிய பெருங்கடுங்கோ (5 ; 09 ; 111 ; 155 ; 185 ; 223 ; 261 ; 267 ; 201 ; 313 ; 337 ; 397):—

பாலையாடியைச் சுவைபடப்பாடும் போற்றல்கருதி இவர் பாலையாடிய என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். சேரமான் என்ற

அடை இவர் பெயர்முன்காணப்படுதலால் (புறம் 11), இவர் சேரர் மரபினராவார். பெரும்புலவரேயன்றி மிக்க வீரமுமுடையவர். கலியில் பாலைக்கலி இவர்பாடியதாகும். இதனைப் “பெருங்கடுங்கோன் பாலை” என்றதனால் அறியலாம். இவர், மழவர் தூதுசெல்லும் பார்ப்பாணைத் தடிந்துவீழ்த்தி அவனிடத்து ஒன்றுங் காணாதவறுங்கையராய்ப் போவதனை வருணித்துள்ளார் (அகம் 337).

86. பாலைக்கோட்டிலார் (336):—

யானை அருளுதலாற் பாகன் பிழைத்திருப்பதுபோல யான் விழவிடத்து வாராதிருத்தலினால் இற்பரத்தை உயிர்வாழ்கின்ற னெனச் சேரிப்பரத்தை கூறுவதாகக் கூறும் இவரதுபாட்டு இன்சுவை பயவாநின்றது. சோழரது வல்லத்துப் புறங்காட்டில் ஆரியர் படை பட்டமையைக் கூறுகின்றார்.

87. பிசிராந்தையார்.—(337):—

இவரது ஊர் பாண்டிநாட்டின் கண்ணதான பிசிர் என்பது (புறம் 215). இவர் சிறந்த ஞானி; அறிவு நிரம்பிய புதல்வர்களையும், கற்பிற்கிறந்த மனைவியையும், உள்ளம்போல ஏவல்செய்யும் ஏவலாளர்களையும், உடையவராய், ஞானிகளோடு பழகி வந்தவர் (புறம் 191). கோப்பெருஞ்சோழன் என்பான் பெரியஞானியென்று கேள்வியுற்று அவனைநேரில் காணாதிருக்கச்செய்தேயும், அவனோடு விள்ளாநட் புடைமை பூண்டு (புறம் 215), அவன் துறந்த காலத்து அவ்வரலாற்றை ஒத்த உணர்ச்சியால் அறிந்து (குறள் 399 உரை) உடன்துறந்த பெருமையுடையவர் (புறம் 218). மலைமீது சூழ்ந்துள்ள வெண்மழையைக் குயவன் சூளைமேற் சூழ்ந்துள்ள புகைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

88. பெருங்குன்றூர்கிழார். (b):—

இவர் வேளாளர். சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப்புகழ்ந்து பாடிய இவர் பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்து 9 ஆம்பத்தாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்வரசன் தமையான குடக்கோச்சேரலிரும் பொறையை இவர் இகழ்ந்து பாடியுள்ளார்; (புறம் 120; 211.). இவர்பாடிய அகம் 8 ஆம் பாட்டிற்கு அகப்பாட்டுரைகாரர் கூறிய உள்ளுறை இறைச்சி முதலியவற்றை நோக்கி மகிழ்க. புறத்தில் இவர் பேசுனையும், சோழன் உருவப் பஃறேர் இளஞ்சேட்சென்னியையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார்.

89. பெருந்தேவனார். (51) :—

இவர் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரின்வேறு என்பதையுணர்த்தவே ஓரடையுமின்றிப் பெருந்தேவனார் என்றே கூறப்பட்டனர் என ஊகித்தற்கிடனாகிறது. கடுகுபெருந்தேவனார் என ஒரு பாடம் காணப்படுகின்றமையால் இவர் ஊர் கடுகு என்று கொள்ளலாம். அன்றிக் கடுகுபெருந்தேவனார் என்பார் வேறோர் புலவராகவு மிருக்கலாம். எருவைப்பேடைக்கு ஊனிடத்துள்ள விருப்பத்தை நோக்கி ஊனைப்பதித்தாலன்ன செஞ்செவி எருவை என எருவையின் காதினை வருணிக்கின்றார்.

90. பேயனார். (234).

இவர் ஐங்குறு நூற்றில் முல்லைப்பாட்டு நூலும் இயற்றியவர். முல்லைத்திணையைப் பாடுவதில் பேராற்றலுடையவர். தலைமகன் தேர்ப்பாகனை 'விரையத்தேரூர்வாயாக; யான் என் மனைவியைக் காணவேண்டு'மெனக் கூறுவதாகக் கூறும்பாடல் இன் சுவை பயப்படுத்தின்றாகும்.

91. பொதும்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார். (130; 192):—

இவர் வேளாளர். பொதும்பு பாண்டிநாட்டின்கண்ணதான ஒருவர். இவர் தாழையின்தலை பேய்த்தலைபோன் றுள்ளதென்றும், கிளியின் கழுத்திரேகை வானவிற்போன்று விளங்குகின்றதென்றும் கூறிய உவமைகள் வியப்பினைப் பயவாநின்றன. "அருவியடித்துக்கொண்டிவந்த நாகரத்தினம் வீசிய ஒளியால் எம்மூரில் இரவு முழுதும் தீபம் வைத்ததுபோன்றிருத்தலால், தலைவி இரவுக்குறியிடத்து வரக்கூடாதவளாயிருக்கின்றா" ளெனத் தோழி கூற்றாக இவர் கூறுவது மிக்க சுவையுடையதொன்றாகும். இவர் வெண்கண்ணனாரென்றுங் கூறப்படுவர்.

92. பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார். (154):—

இவரது ஊரும் மேற்சொன்ன பொதும்பு என்னும் ஊரே. கண்ணியார் என்றமையானே இவரைப் பெண்பாற் புலவராகக் கருதலாகும். புல்லாளனுக்கு இவர் உறவினர் போலும். இவர் தேரை ஒலிக்குச் சிறு பல்லியத்தை உவமை கூறுகின்றார். கோடல் பினியவிழ்வது பாம்பின் படம் விரிப்பதுபோன் றிராநின்ற தென்று வியப்புறவருணிக்கின்றார்.

93. பொருந்தி லிளங்கீரனார். (19; 351):—

பொருந்தில் என்பது ஓர் ஊர். இளங்கீரன் என்பது இவரியற் பெயர். இவர், தலைமகன் தலைமகளை நினைந்து இரங்கிச் சொல்லுவ தாகச்செய்த மேற்காட்டிய செய்யுள்களிரண்டும் இன்சுவை புயப் பனவாகும். 'குடிஞை சுட்டிக்குவி; குத்திப்புதை' என்று பொருள் பட ஒலிக்குமென்று கூறுகின்றார். இருப்பையின் குழை அழல கைந்தாற்போல விளங்குகின்றன என்கின்றார். கணவனைப் பிரிந்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணும் வழக்கினையும் பல்லி சகுனங் கேட்கும் மரபினையும் வருணிக்கின்றார்.

94. போந்தைப் பசலையார். (110):—

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நிற்பதாக இவரியற்றிய பாடல் இனிமையினும் இனிமை பயவாரின்றது. புகார்த்தெய்வம் இவராற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

95. மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (33; 144; 174  
314; 344; 358):—

இவர் பெயர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் அம்மள்ளனார் என்றும், அம்மள்ளனார் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் புறத் தில் (333) பாண்டியன் மறவனான சிறுகுடிகிழான் பண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அகத்தில் வானவனது கொல்லியைப்புகழ்ந் துள்ளார் (அகம் 33). நற்றிணையில் இவர் இயற்றியனவாக மூன்று பாடல்கள் கிடைக்கின்றன.

96. மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார். (56; 124;  
230; 254; 272; 302.)

அறுவைவாணிகள் என்பது வஸ்திர வியாபாரி என்று பொருள்படும். இவர் வணிகர் மரபினர் (தொல். பொருள். மரபு. 74). திருவள்ளுவர்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடினார் இவரும் ஒரு வர்(வள்.மா. 35). பாலைத்திணையொழிய ஏனையவெல்லாத் திணையையும் புனைந்து இவ்வகத்தில் இவர் பாடியுள்ளார். பதித்தயானை முதுகி னைக் காற்றிலசையும் வழைத்தாறு தடவும் என்பர் (அகம் 302).

97. மதுரை ஆசிரியர்நல்லந்துவனார். (43):—

ஆசிரியர் எனவே, இவரை அந்தணராகக் கொள்ளலாகும். அந்துவன் என்பது இவரியற்பெயர். இவர் மதுரை மருதனின காகனூரார் புகழ்ப்பெற்றவர். பரிபாடலில் இவர் முருகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (6 ; 8 ; 11 ; 20). கவித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்தையும், நெய்தற்கவியையும் பாடி, அத்தொகையைக் கோத்தனர். இதனை “நல்லந் துவனூசான்.....வாழ்த்தொடு கொங்காங் கலியினையே, கூட்டினான் ஞாலத்தோர்க் கு” என்ற பாடலால் அறியலாம். திருக்குறளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வள்-மா. 18).

98. மதுரை இளங்கோசிகனார். (381):—

கொளசிகனார் என்றமையாலே கொளசிக கோத்திரத்து வந்த அந்தணர் இவர் எனக் கொள்ளலாகும். இவர் வடிகரது விற்றிறத்தையும், வானவன் அரணழிக்கும் சிறப்பினையும் வருணித்துள்ளார்

99. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்கூத்தன். (102 ; 348):—

சேந்தன் என்பது இவர்தந்தைபெயர்; கூத்தன் என்றமையால் இவர் கூத்தாடுவதில் வல்லுநராகக் கருத்தப்படுகிறார். இவர் பாடியன வெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப்பாடலே யாகும். திணைமேயவந்த யானை கொடிச்சி பாடிய பாட்டைக்கேட்டுத் திணையக்கவராத உறங்குமென்று கூறுவதனோடு, மூங்கிற் குழாயி லுள்ள பாம்பு விடம்போலக் கடுப்புடைய தோப்பிக் கள்ளை மலைத் தெய்வத்திற்கு நிவேதித்துவிட்டு, பின்பு அதனை எல்லாரும் குடிக்கும் மலைநாட்டார் வழக்கினையுங் கூறுகின்றார்.

100. மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் (88 ; 231 ; 307):—

ஈழத்தினின்றும் வந்து மதுரையிற்றங்கிய பூதன் மகனாகிய தேவனாரென இத்தொடர் பொருள்படும். திணைக்கதி ருண்ண வரும் பன்றி பல்லிச் சகுனம் பார்த்துவரும் என்று கூறுவது மிகுதியும் வியப்புடையதாகும். வண்டோசையை யாழிசையென்று அசுணம் ஆராயும் என்று கூறுகின்றார். பசம்பூட் பாண்டியன் வெற்றிச் சிறப்பினையும் கூடலினது பெருமையினையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

101. மதுரை எழுத்தாளனர். (34):—

இவர்பாடியது முல்லைத் திணைப்பாடலாகும். தலைமகன் பாசறை யிருந்து சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிகச்சுவையுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது.

101. மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன்பூதனர். (207):—

இவர் மேற்சொன்னவர் தாமோ அன்றி வேறே ; ஒன்றும் விளங்கவில்லை. சேந்தன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். பூதனர் என்பது இவரியற்பெயர். கழுதைமேல் உப்புப் பொதி யேற்றிப் போகும் உமணர் வழக்கினையும், அவர் தாம் புறப்படும் முன்னே புள் நிமித்தம் பார்த்துக் கொண்டு புறப்படுவதனையும் கூறுகின்றார். மகட்போக்கியதாய் கூறுவதாக இவர் இயற்றிய பாடல் மிக்க சுவை தருவதாகும்.

103. மதுரைக் கண்ணத்தனர். (360).—

இவர், செவ்வானம் படிந்த மேல்கடல், சங்கரநாராயணர் அவதாரம் போன்றுளதென்று வருணிப்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தருவதாம். இவர் நெய்தற்றிணையை மிகச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார்..

104. மதுரைக் கணக்காயனர். (27 ; 338 ; 342) :—

கணக்காயனரென்பது ஒத்துரைப்போர், உவாத்தியாயர் எனப் பொருள்படும். இவர் ஊர் மதுரையாகும். இவர் அக்காலத்துப் பாரந்த புகழுடைய சிறந்த பள்ளிக்கூட உவாத்தியாயராயிருந்தனர்போலும். குறுந்தொகையில் (304) கணக்காயன் தத்தன் என்றிருத்தலால், இவர் இயற்பெயர் தத்தனென்று ஒருவாறு கொள்ளலாகும். இவர் நக்கீரனாது தந்தையும் கீரங்கொற்றனாது பாட்டனாகும். இவர் வேங்கடத்தரசர் பாண்டியர்க்குத் திறையர்க யானைகளைத் தருவதனையும், கொற்கைப்பெருந்துறை முத்தின் சிறப்பையும், பசம்பூட்டாண்டியனது செங்கோல், வெற்றிப் பிரதாபமிவற்றினையும், பொறையனது கொல்லிமலையினையும், சோழனாது பாக்கப்பெருந்துறையினையும் சிறப்பித்துக் கூறுக்தேர்மி, தென்னன் ஒருவன் தொடாவண்ணம் அருவிபாயும் மலைக் குகையில் மறைந்துகொண்ட சில் வரையரமகளிரது செய்தியையும் விரித்துள்ளார்.

105. மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார். (74):—

கவுணியன் என்றமை யானே, இவர் கவுண்டியன் கோத்திரத்தப் பிறந்த அந்தணராவர். பூதத்தனார் என்பதிவர் இயற்பெயர். இவர்பாடிய பாடல் முல்லைத்திணைக்குரியதாகும்.

106. மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வேண்ணாகனார் (170):—

நாகனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். அத்தன் இவரது தந்தையின் பெயர். இவர் அலவனைத் தலைவி தூதுவிடுவதாகப் பாடல் செய்துள்ளார். புறத்தில், “கள்ளின் வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்தி” என்ற 316 ஆம் செய்யுளைப் பாடியுள்ளார்.

107 மதுரைக் கூத்தனார். (334): —

இவர் கூத்து ஆடுதலில் வல்லார் போலும். இவர் வீரமுரசுத்திணைச்சிறப்பித்துள்ளார்.

108. மதுரைக்காஞ்சிப்புலவர் (89):—

பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி பாடிய சிறப்பு நோக்கி இவர் இவ்வாறு கூறப்பெற்றார் என்பர். மாங்குடி மருதனார் எனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியன் முதலியோரை இவர் புகழ்ந்துள்ளார். அகத்தில் இவர் மகட்போக்கிய தாய் கூற்றாகப் பாலையை வருணிப்பது இன்சுவையுடையதாகும். இவர் வேளாண்வருணத்தினர்.

109. மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார் (204):—

பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் வழுகியின் வெற்றிச்சிறப்பினையும், வாணன் சிறுகுடியினையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

110, மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார் (53; 134; 229; 396; 320):—

கூலம், எள்ளுக் கொள்ளு முதலிய தானியங்களாகும். வாணிகள், இவற்றை விற்கும் வியாபாரி. சீத்தலைச்சாத்தன் என்பது உறுப்புப்பற்றி வந்த பெயர் என்பர் சேனாவையர் (தொல். சொல். 174). இவர் சாத்தன் என்னும் இயற்பெயருடையவராய், மதுரையில் நவதானியங்கள் விற்று வந்தவராவர் மணிமே



கலை யென்னும் நூலை இயற்றியவர். பெளத்தமதத்தில் சிறந்த பயிற்சியுடையவர். நடுகல்லின் நிழலையே இனிய நிழலெனக் கருதிச் செந்நாய் வதியும் எனச் சூரத்தின் கொடுமை கூறுகின்றார். (அகம். 53). திருக்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (வள். மா. 10).

111. மதுரைச் செங்கண்ணனார். (39):—

சிவந்த கண்ணுடைமையால் இவர் செங்கண்ணனார் எனப்பட்டனர் போலும். பொருண்முற்றிய தலைமகன் தலைவியிடத்துக் கூறுவதாக இவர் கூறும் பாடல் மிக்க இனிமை பயப்பதாகும்.

112. மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார். (335):—

தத்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் என்பது இவரையற் பெயர். செழியனது கூடலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

113. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார். (70; 256; 354):—

ஆரியக் கூத்து தமிழ்க்கூத்து என்னும் இருவகைக் கூத்துள் தமிழ்க்கூத்து ஆடுபவர் இவர். கடுவன் என்பது ஓர் ஊர். மள்ளன் இவரதியற் பெயர். தனுஷ் கோடிக்கரையில் இராமபிரான் மந்திராலோசனை செய்தகாலத்து, ஓராலமரத்திற் புட்கள் மிக ஒலித்து ஆலோசனைக்கு இடையூறு செய்ய, அவ்வாலியை அவர் அவித்த கதையினைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 70). கள்ளூரிலுள்ள ஒருத்தியைக் கற்பழித்த ஒருவனை அவ்வூர் அவையத்தார் சாட்சிகளாற் குற்றவாளியென்று கண்டு, அவனை நீற்றிலிட்ட கதையினை யுங் கூறினர்.

114. மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்தேவனார். (164):—

இவரும் தமிழ்க் கூத்து ஆடுகின்றவரே. நாகன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். தேவன் என்பது இவரையற் பெயர். இவர் முல்லையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

115. மதுரை நல்வேள்ளியார். (32).—

இவர் பெண்பாற் புலவர். வெள்ளியார் என்பது இவரையற் பெயர். இவர்பாட்டிற்கு நச்சினூர்க்கினியர் விளக்கமான உரை கூறியுள்ளார் (தொல். பொருள். 519).

116. மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனார். (58; 268; 328):—

பண்டம் - பலசரக்கு பண்டவாணிகள் - பலசரக்கு வியாபாரி. இவர்பாடியன் வெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களாகும்.

117. மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார். (172):—

இவர் கானவன்கை. இரும்புவடித்தது போலும் என்று கூறுவதனோடு, அக்கானவன் யானையைக் கொண்டு வெண்கோடு பெறுவதனையும் வருணிக்கிறார்.

118. மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்றாமனார். (92):—

தாமன் என்றது இவர் இயற்பெயர். தலைமகனைத் தோழிபகற் குறிநேர்ந்தவாய்பாட்டால் வரைவுகடாயதாக இவர் செய்த செய்யுள் மிக்க வியப்பினைப் பயப்பதொன்றாகும். திருவள்ளுவமாலையில் மதுரைப் பாலாசிரியர் என்றொருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரே வேறே தெரியவில்லை.

116. மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார். (161):—

புல்லன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணன் இவரியற் பெயர். பாலையைப் புனைந்து இவர் பாடியுள்ளார்.

120. மதுரைப் பேராலவாயார். (87; 298):—

பூதப்பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தன்கணவனை இழந்தபோது தீப்பாய அவனைக்கண்டு இவர் வியந்து பாடினர் (புறம் 247). கொற்கைப்பொருநனை செழியனையும், அவனது கூடல் நகரையும், வையைையும் புகழ்ந்துள்ளார் (296).

121. மதுரைப் பொன்செய்கோல்லன் வேண்ணாகனார். (363):—

பொன் செய்கோல்லன் எனவே, இவர் தட்டார் ஆவர். இவர் பாலேநிலத்தில் நெல்லிக்காய் உதிர்வது பொலன்செய்காசு உதிர்வதுபோலு மென்று வருணித்துள்ளார்.

122. மதுரைப் போத்தனார். (75):—

நற்றிணையில் போதனார் என்று ஒருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரே வேறே தெரியவில்லை. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைவியைத்தேற்றுவதாகக் கூறிய இவர் பாடல் இனிய சுவையை நல்குவ தொன்றாகும்.

123. மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார். (247; 364):

இவர் வேளாளர். ஆடுகளப்பறையைப்போலத் தேரை ஒலிப்பன வென்றும், பொன்னுபரணத்தைத் தொங்கவிட்டாலன்ன கொன்றைப் பூங்கொத்து மலர்ந்து விளங்குகின்றன வென்றும் இவர் அழகிய உவமை கூறியுள்ளார். கரடி இருப்பைப் பூவினையும் புற்றும்பழஞ்சோற்றினையும் உண்டலை வருணித்துள்ளார்.

124. மதுரை மருதனிளநாகனார் (34; 59; 77; 90; 103; 121; 131; 184; 193; 206; 220; 245; 255, 269; 283; 297; 312; 343; 358; 365; 368; 380; 389):—

இவர் கவித்தொகையில் மருதக் கலிப்பாட்டு 35ம் பாடிய ஆசிரியராவார். இதனை “மருதனிள நாகன் மருதம்” என்றதனால் அறியலாம். அத்தொகையைக் கோத்த நல்லந்துவனாரிடத்துப் பெருமதிப்புடையவர். தொழுவரை (யமுனை) யாற்றின் கரையில் கண்ணபிரான் கோபியரது வஸ்திரத்தைப் பறித்துக்கொண்டு குருந்தமர மேறிய கதையினைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 56).

கொங்கரது உள்ளிவிழாவினையும், கழுவுளது காமுராங்கண் பூதந் தந்த வேங்கையினையும், வாணன் சிறுகுடியினையும், கடவுளரெல்லாம் பலிபெறுதற்கிடமானதும் கோசரது சிறந்த டியமத்தை (கடைத்தெருவைக்)கொண்டுள்ள துமான செல்வாரிலே பரசுராமன் வேள்விசெய்த வரலாற்றினையும், வேளிர் து வீரமுன்றுறையிலே உப்புக் குவடுமிக்குள்ளன வென்பதனையும், ஊனூர், சாய்க்கானம் முதலிய வற்றினையும் புகழ்ந்தனர். மற்றும் இவர் எருமையின் வளைந்த கொம்பு பேடிப் பெண்ணின் ஆடுகைபோன்றுள்ள தென்றும், இரலையின் திரிமருப்புக் கானவன் கவைபொறுத்தாற் போன்றுளதென்றும் வருணித்துள்ளார். குடவோலையெடுத்துப் பிரமாணம்வாங்கும் வழக்கினைக் கூறுவர். இறையனார் களவியலுக்கு இவருமோர் உரையியற்ற, அதனையும் உருத்திர சன்மர் ஒருவாறு அங்கீகரித்தனரென்று தெரிகிறது. இவர் ஐந்துதிணையையும் புனைந்துபாட வல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்.

125. மதுரை.....மள்ளனார் (244):—

இவர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனாரோ, மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன் மள்ளனாரோ, அன்றி இருவரினும் வேறான

ஒருவரோ யாதும் விளங்கவில்லை. இவர் பாடியது முல்லைத் திணைப் பாடலாகும்.

126. மருங்கூர்கீழார் பெருங்கண்ணனார் (80):—

இவர் வேளாளர். மருங்கூர் என்னும் ஓர் ஊர் நாகபட்டினத்துக் கருகிலுள்ளது. “பசம்பூண்வழுதி மருங்கை” என (நற். 358) ஒரு மருங்கூர் கூறப்படுதலால், பாண்டி நாட்டகத்தும் மருங்கூர் ஒன்றுளதெனத் தெரிகிறது. இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி நேர்வதாக இவர் பாடல் செய்துள்ளார்.

127. மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன்பூதனர் (327):—

மருங்கூர்ப்பாகை என்பது ஓர் ஊர்போலும், சாத்தன் இவர்தந்தையர். இவரியற்பெயர் பூதனென்பது. அத்தத்திற் செல்லுவோரை வேடர் அம்புவிடுத்துக் கொன்றுவிட்டித் தமது அம்பு சிதைந்தமைக்கு வருந்துவதல்லது இறந்தவர்க்கு இரங்கார் என அவரது கொடுமையைக் கூறுகின்றார். பாம்பின் தோல் காற்றில் நிவப்பது மலையருவி ஒழுக்குவதனே டொக்குமென்கின்றார்.

128. மருதம்பாடிய இளங்கங்கோ (96 ; 176.)— :

இவர் பாலைபாடிய பெருங்ககிங்கோவின் சகோதர ராகலாமென்றாகிக்கப்படுகிறார். அங்ஙனமாயின் இவர் சோர் மரபினராவர். இவர் தாமரையின் தண்டி கழைபோன்று பருத்து உள்ளே தூம்புடைத்தாயிராநின்ற தென்றும், இலைகின்றிற் செவிபோன்றுள தென்றும், முகை கழு நிவந்தது போன்றுளதென்றும், மலர் மகளிர் முதுவன்முகம்போன்றிராநின்ற தென்றும் வருணிப்பது மன்றி, வேம்பு நனைபோல ஞெண்டின் கண் விளங்குகின்ற தென்றும் உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 176). அருதை யென்ற வனப்புமிக்க ஒருத்தியின் தந்தையராகிய சோழர் சேரபாண்டியரைப் பருவூரில் தாக்கி முறியடித்ததனைக் கூறியுள்ளார்.

129. மாழலனார் (1 ; 16 31 ; 55 ; 61 ; 65 ; 91 ; 97 ; 101 ; 115 ; 127 ; 187 ; 117 ; 201 ; 211 ; 233 ; 251, 265 ; 281 ; 295 ; 331 ; 325 ; 331 ; 347 ; 349 ; 359 ; 393.) :—

இவர் அந்தணர் ; முக்காலமும் உணர்ந்த யோகியாவார் (தொல். பொருள். 75-ஆம் சூ. நச்.). இவர் அகத்திற் பாடியனவெல்லாம் பாலைத்திணைக்குரிய பாடல்களே

ஆகும். இவராத் பாடப்பெற்றோர் பலராவார். இவர் ஆவிரெடு வேளையும் அவதை பொதினிககரையும் பாடியது (அகம். 1; 61); துளு நாட்டையும் நன்னன் பாழியையும் பாடியது (அகம். 15); கரிகால் வளவனுக்கும் சேரலாதனுக்கும் வெண்ணியில் நடந்தபோரில் சேரலாதன் புறப்புண்பட்டானாக, அதற்கு அவன் நாணி வடக்கிருக்கத் தலைப்படலும், சான்றோர் பலர் அவனுடன் வடக்கிருந்தனர் என்ற கதையினைக் கூறியது அகம். 55.); உதியஞ் சேரலது கொடைத்திறனைப் பாராட்டியது (அகம். 65); குடநாட்டையும் மழவரது களவுழவையும் குட்டுவனையும் கூறியது (அகம். 91); நன்னன் வேண்மானது வியலூரைப் புகழ்ந்தது (அகம். 97); மழவரது தலைமயிர் வருணனையும், அவர்இருமல் தீர்க்கும் மருந்தை வாயிற் போகட்டுக்கொண்டு நிரைகவர்தற் சிறப்பினையும் கூறியது (அகம். 101); எருமையினது குடநாட்டையும், எவ்வி செருவில் வீழ்ந்தமையையும் கூறியது (அகம். 115.); சேரலாதன் கடலோட்டியதனையும் கடம்பெறிந்ததனையும் கூறியது (அகம் 347.); அவன் இமயத்துவிற்பொறித்ததனையும், மாந்தை முற்றத்தில் ஒன்றூர் பணிந்துதந்த பொன்கலத்தினோடு வயிரம் முதலியவற்றையும் ஒரு பொற்பாவையையும் குவித்துவிட்டு உலகத்தைத்தூறந்த விருத்தார்தத்தையும் வருணித்தது (அகம். 127; 347); மழவரதுபூந்தொடை விழவினைச் சிறப்பித்தது (அகம். 187.); கண்ணனெழினியினது போர்த்திறனைப் புகழ்ந்தது (அகம். 197); பாண்டியரது கொற்கையில் வலம்புரி மூழ்குதலையும், சோழரது நன்னாட்டையும் புகழ்ந்தது (அகம். 201); வேங்கடத்தையும், மத்தி எழினி பல்லப்பிடுங்கி வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தியதனையும் விரித்தது (அகம், 211.); உதியஞ் சேரல்பெருஞ்சோறு கொடுத்த கதையினைக்கூறியது (அகம். 288); நந்தன் வெறுக்கையையும், கோசர் பொதியிலையும், மோகூர் பணியாமைபிற் பகைத்துவந்த மோரியர் தேருருள் குறைத்த வரலாற்றினையும் விரித்தது (அகம். 251.); இமயவரையையும், “நந்தர் பாடலிக்குழிஇ நீர்முதற் கரந்த நிதிய”த்தினையும், வேங்கடத்தையும் கூறியது (அகம். 265); மோரியரது தென்றிசைப் பிரவேசங்கூறியது (அகம். 281.); புல்லிசூன்றத்தினையும், வடுகர் தேயத்தினையும் கூறியது (அகம். 295; 311); வளவனால் அதிகன் பிணிக்கப்பட்டதும், பாணன்நாட்டை வருணித்ததும் (அகம். 325.); திதியன் வேளிரொடு பொருத்தனைக் கூறியது (அகம். 331.); நன்ன

னது ஏழிற்குன்றத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 349.); வானவரம்பன் வெளியத்தையும் புல்லிமலையையும் புகழ்ந்தது (அகம். 359.); அப் புல்லி வேங்கடத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 393.). மற்றுமிவர் கூறிய உவமைகளும், உள்ளுறை இறைச்சி முதலியனவும் மிகப்பல, விரிப்பிற் பெருகுமென்று அஞ்சிவிடுக்கப்பட்டன.

130. மாற்றூர்கிழார்மகனார் கோற்றங்கோற்றனார் (54):—

இவர் வேளாளர். இவர் பண்ணையும் சிறுகுடியையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார்.

131. மாறோக்கத்துக் காமக்கண்ணி நப்பாலத்தனார் (377):—

மாறோக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடு. பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். அருஞ்சரத்திலே மறவர் எறுப்பு சேகரித்துவைத்திருக்கும் தானியத்தை எடுத்து உண்பதனைக் கூறுவதனோடு அவர் நிரைகவர்தலையும் வருணித்துள்ளார், மாறோகம் என்றும் பாடம்.

132. முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன் (30):—

முடங்கிக் கிடந்த என்றமையால் இவர் நடக்க வியலாது கிடந்தனர் எனத் தெரிகிறது. சேரலாதன் எனவே சேரர் குடியினர் என்பது வெளிப்படை. இவர் ரெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

133. முள்ளியூர்ப் பூதியார் (173):—

இவர் பெயர் முன்னியூர் வழுதியார் எனவும் காணப்படும். இவர், மூங்கிலினின்றும் தெறித்து விழும் முத்தம் கழங்குபோல உருளுகின்றதென்று வருணிக்கின்றார். நன்னனது பொன்னினிசுரங்கங்களை யுடைய மலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

134. மோசிக்கரையனார். (260).—

மோசிக்கரை யென்பது ஓர் ஊர். இவர் ரெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மாலைப் பொழுதை இவர் வருணிப்பது சுவையுடையதாகும்.

135. வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார். (38 ; 214 ; 242 ; 268 ; 305.)

வண்ணக்கன்—நாணய பரிசோதகன். வடமவண்ணக்கன் எனவே வடமனாகிய நாணயசோதகன் எனப்பொருள்படும். இவர்

பேரி சாத்தனார் எனவும் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சியையும் மூல்  
லையையும் பரலையையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

136. வடமோதங்கிழார் (817):—

இவர், வேளாளர், கோங்கலரிற் குரவ மலர் உதிர்வது  
பொன் தராசுத் தட்டில் வெள்ளித் துண்டு சொரிவது போலு  
மென்று வருணிக்கின்றார்.

137. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார் (49):—

இவர் இயற் பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. “வண்ணப்புறவின்  
செங்காற் சேவல்” (நற். 71) என்று இவர் கூறிய தொடைச்சிறப்பு  
நோக்கி வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார் எனப்பட்டார் என்பர். மகட்  
போக்கிய செவிலித்தாய் இரங்குவதாக இவரியற்றிய பாடல் இன்  
சுவை பயப்படுதொன்றாகும்.

138. வீற்றாற்று முதேயினனார் (37 ; 136 ; 288):—

வீற்றாறு என்பது ஓர் ஊர், எயினன் வேடன். இவர் முதிய  
வேடர் மரபினர். மகனார் மாங்காட்டை வருணித்துப் பாடியுள்  
ளார். இவர் பாடிய அகம் 136 ஆம் பாட்டினைக் களவின்வழி  
நிகழ்ந்த கற்புக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல்,  
பொருள் 145).

139. வீரைவேளியன் தித்தனார் (188):—

தித்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். வீரை என்பது ஓர் ஊர்  
அகம் (206), மின்னல் ஒளிர்வது அரசர் உறைகழித்தவாள் மின்னு  
வது போலுமென்று வருணிக்கிறார். பாடப்பெற்றோரில் இவர் ஒருவ  
ராவர்.

140. வேள்ளாடியனார் (29):—

புலி, தான் அடித்த கன்று இடப்புறம்வீழின் மிசையாது  
என்று இவர் அதன் மானத்தினைக் கூறுகின்றார். தலைமகன்,  
புலந்து கூறிய தலைமகட்குச் சமாதானஞ் சொல்லுவதாக இவரியற்  
றிய பாடல் மிக வியப்புடையதாகும்.

141. வேள்ளி வீதியார் (45 ; 362):—

இவர் பெண்பாற் புலவர். இவர் தமது கணவனைத் தேடிக்  
கொண்டிபோன செய்தியை ஒளவையார் எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றார்.

(அகம். 147.). ஆதிமந்தி தன் கணவனைத்தேடிச்சென்ற செய்தியை இவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (அகம். 45.). அன்னி, திதியனது புள்ளையைக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் குறைத்துப் பெரும்போர் நடத்தியதனையும், வேலாற் கடலோட்டிய வானவரம்பனது அரணழிக்கும் ஆற்றலையும் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார். புலிநகத்திற்கு முருக்கினரும்பை உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 362). திருக்குறளையும் சிறப்பித்துப் பாடினர் (வள். மா. 23).

142. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார் (22 ; 98.) :—

இவர் வெறியாடலைப் பாராட்டி வருணித்துள்ளமையால் “வெறி பாடிய” என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். புறத்தில் இவர்பாடியனவாக இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (புறம் 27 ; 302.).

143. வேம்பற்றூர்க் குமரனார் (157.)—

குமரன் என்பது இவரியற் பெயர். வேம்பற்றூர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ளதோர் ஊர். அருஞ்சரத்தில் வேடர்கள் கள்ளை மிகுதியாகக் குடித்துவிட்டு வேட்டைவெறிகொண்டவர்களாய் வழியே போவாரைக் கொல்லுங் கொடுமையினை வருணித்துள்ளார். வல்லாண் முல்லைத்துறையில் இவர் பாடிய பாடல் புறத்தில் (317) காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் பெயர் காணப்படாத பாடல்கள்:— 114 ; 117 ; 165.



## தொகுத்தோர் வரலாறு

மதுரை உப்பூரி குடிசீழார் மகனாவார் உருத்திரசர்மர்

இவர் முருகக் கடவுளுடைய அவசாரம். ஒரு சாபத்தினால் மூங்கையாய் வைசிய வருணத்தில் உப்பூரி குடிசீழார்க்கு மகனாக அவதரித்தனர். இறையனா ரியற்றிய களவியல் என்ற அகப் பொருளிலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் இயற்றிய உரையைக் கேட்டுப் பதந்தொறும் பதந்தொறும் மெய்சிலிர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் உகுத்து, அதனை மெய்யுரையென்று அறிவித்தனர். மதுரை மருதனிளநாகனா ரியற்றிய உரைக்கும் ஒரோவிடத்துக் கண்ணீர் உகுத்தனர் (இறை. களவு. பாபிரவுரை.). இவருக்குக் கூர்மையான செவியுணர்வுண்டு. இஃது இவரைப்பற்றிய இந்நூற்பாயிரத்தில் வந்துள்ள “தோலாச்செவியான்” என்ற அடையினால் அறியற்பாற்று. இவரைக்கொண்டு உக்கிரப் பெருவழுதியார் இவ்வகநானூற்றினைத் தொகுப்பித்தார்.

## தொகுப்பித்தோர் வரலாறு

பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியார்

இவர் பாண்டியன் கானப்பேர் எயில்தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியாராவார். இவர் வரலாற்றைப் பாடினார் வரிசையிற் கண்டு கொள்க.

ஸ்ரீ

# அரசர் முதலியோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகநானூறு  
என்பதப்பட்டவளவே வரையப் பெற்றதாகும்.]

## 1. அஃதை (76, 113, 208):—

இவன் சிறந்த கொடையாளி, பொருநர்க்குக் களிற்றுப் பரிசில்  
ராவோன் (அகம். 76). இவன் கோசர்களால் ஒருகால் காக்கப்பெற்  
றான் (அகம். 113). தம் கணவனையிழந்து துன்புற்ற வேண்டுகளிர்  
பூசலைக் களைந்தோன் (அகம். 208). இவன் அகுதை என்றும்  
கூறப்படுவான். இவன் மார்பில் பகைவர் சக்கராயுதம் தைத்தது  
என ஒருபொய் வார்த்தை பிறந்தது (புறம் 223).

## 2. அகுதை (96):—

இவள் ஒரு சோழன் மகள். சோழர்க்கெல்லாம் இவள் மகன்  
முறையாக நின்றாள் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல். சொல். 461).  
இவட்குத் தந்தையாம் முறையினான சோழர் இருபெரு வேந்த  
ரைப் பருவூர்ப் பறந்தலையில் தாக்கிவென்று அவர் களிற்றைக் கவர்ந்  
தனர். இவ்வரலாற்றைக் கூறியவர் மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

## 3. அஞ்சி (352, 372):—

இவனது இயற்பெயர் நெடுமிடல் என்பது (பதிற். 32). அதி  
கன் என்றும் எழினி என்றும் இவனுக்குப் பெயர்கள் வழங்கப்  
பெறும் (அகம். 105, 142, 162; 211, 325). இவனுக்குக் குதிரை  
மலை யுரியது (அகம். 372). அஞ்சியின் ஏவலினாயர் நிரைகவர்தற்  
சிறப்புக் கூறப்பெற்றுள்ளது (அகம். 105, 372). இவனது வெற்  
பகத்தில் பசும்பூட் பாண்டியன் தன் களிறுகளைப் பரப்பினதாக  
(அகம் 162) அறியலாவது.

இனி எழினி என்பான்பெருவேந்தனாகிய வளவன் ஏவற்படி  
வாராமையால், அவ்வளவன் மறவனான மத்தி இவ்வெழினியைப்  
பற்றிவந்து, பல்லைப் பிடுங்கித் தன் வெண்மணிவாயிற் கதவில்  
அழுத்தினான் (அகம். 211, 325). அதிகனென்று ஒருவன் பாழிக்

கண்ணே மிஞ்ஞிலியாற் கொல்லப்பட்டதாக அகம் 142 ஆம் பாட்டால் அறியப்படுமாயினும், அப்புாட்டில் “அதிகற் கொன்று” என்றிருப்பது “எயினற் கொன்று” என்றிருத்தல் வேண்டுமென ஊகிக்கப்படுகின்றது. (அகம். 181, 208; புறம் 230 ஆம் பாடல்களை நோக்கியறி.) நல்லெழினி என்றொருவர் பரிபாடலில் 13 ஆம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். அவர் இவ்வதிகமான் நெடுமான் அஞ்சியின் மயினைச் சார்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம்.

#### 4. அண்டர்மகளிர் (59) :—

இவர் தொழுநெய்யாற்றங்கரையிலுள்ள கோகுலத்தில் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடன் விளையாடிவந்த இடைப் பெண்களாவர். இவர் தேவ ஸ்திரீகளின் அம்சமாவார். இவர்கள் வஸ்திரமில்லாமல் யமுனை யாற்றில் நீர் விளையாட, அது பிழையென்றுகண்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான், கரையிலிருந்த அவர் ஆடைகளைக்கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்து ஏறிக்கொண்டார். அவர்கள் நாணித் தாம் செய்தது பிழையென்றுணர்ந்து தம் வஸ்திரங்களைத் தரும்படி வேண்டுமளவில், அவ்விடத்திற்குப் பலராமன் வந்தாராக, அவர் பாராவண்ணம் எல்லாரும் ஒருமிக்க மறைந்துகொள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பைத் தாழ்த்துக் கொடுத்தார். அக்கோபியர் அதில் மறைந்துகொண்டனர் என்பது வரலாறு. இவரைப் பாடினவர் மதுரை மருதனிளநாகனார்.

#### 5. அத்தி (44) :—

இவன் சேரனுடைய படைத்தலைவரில் ஒருவன். இவனும் நன்னன் முதலியோரும் பெரும்பூட் சென்னியை எதிர்த்து, அவன் சேனாபதி பழையனைக் கொன்றுவிட, அச்சென்னி சினஞ்சிறந்து கொடும்போர்செய்து சேரன்படைமுதலியான கணையனை அகப்படுத்திக் கழுமலத்தை வென்றுகொண்டான். இவனைப் பாடியவர் குடவாயிற் கிரத்தனார்.

#### 6. அவியன் (271) :—

இப்பெயர் அவையன் எனவும் வழங்கப்படும். இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன்மலை மேகங்களால் சூழப்பெற்றுள்ளதென்று வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவனைப் புகழ்ந்தவர் கானிரிப்பும் பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

7. அன்னி (45, 126, 145) :—

இவன் திதியனுக்கு உரித்தான ஒரு புன்னைமரத்தை விரும்பி, எவ்வியென்பான் நன்மொழிகூறி அடக்கவும் அடங்கானாய் (அகம். 126), அந்நனை வெட்டி விட்டான் (அகம். 45: 145). உடனே திதியன் சினமூண்டு, குறுக்கைப் பறந்தலையில் அன்னியோடு போர் புரிந்து, அவனைக்கொன்று விட்டான் (அகம். 126). இவனைப் பாடியவர் வெள்ளிவீதியார், நக்கீரர், சயமனார்.

8. அன்னிமிஞிலி (196 ; 262) :—

இவள் ஓரமுருவாய்ந்த பெண்மணி. இவள் தந்தையை ஊர்முது கோசர் கண்ணைக்களைந்து அவமானப்படுத்திவிட (அகம். 196; 262), இவள் மிகச்சினந்து அக்கோசரை அழித்து விடுவதென்று சபதஞ் செய்து, கலத்து உண்ணாமலும் வெளிய வஸ்திரம் உடாமலும் தான்கொண்ட சினக்கோலத்தை மாற்றாமலுமிருந்து, குறும் பியனுக்கும் திதியனுக்கும் அக்கோசர்பால் பகையுண்டாகும்படி உரைத்து, அக்கோசரைக் கொல்லுவித்துச் சினந்தணிந்து, பேருவகையுமெய்தி, அத்திதியனது அழுந்தைக்கண்ணே பண்டைக் கோலத்தோடு செருக்குற்று உலாவினள் (அகம். 196). இவளைப் பாடியவர் பரணர்.

9. ஆஅய் அண்டிரன் (69 ; 152 ; 198) :—

இவன் கடையெழுவள்ளுகளில் ஒருவன் (புறம். 158). இவன் நாட்டில் கவிரமலை உள்ளது (அகம். 198). இவன் காடுகளில் சிறந்த யானைகள் பலவுள (அகம். 152). இவனது தலையாற்றிலுள்ள மலை மிக்க வளமுடையது. இவனது படைவீரர் மாற்றரசர் அரண்களைப் பொடியாக்கும் விற்றிறம் படைத்தவர் (அகம். 69). இவனைப்பாடியவர் உமட்டுர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார்; பரணர்.

10. ஆஅய் எயினன் (148 ; 181 ; 208 , 396) :—

இவன் சிறந்த வீரனும் கொடையாளியுமாவன் (அகம். 181). எயினன் என்றமையால், வேடர்மரபினனாவான். இவன் பாழிக் கண்ணே மிஞிலியோடு போர்தொடுத்து, அப்பேரிற் கொல்லப் பெற்றான் (அகம். 396). இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

## 11. ஆட்டனத்தி (76, 222, 236, 376, 396):—

இவன் வஞ்சிக்கோன் ஆகிய சேர அரசன் (சிலப். வஞ்சின. அடி 11; 12). ஆட்டன் என்றமையானும், பொருநன் (அகம் 76) என்றமையானும் இவன் கூத்தாடுவதில் தேர்ச்சியுள்ளவன் என்று தெரிகிறது. சேரார்க்கு ஆடுதல் வழக்குண்மை ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் துணங்கையாடினமையால் அறியலாவது (பதிற். 52). இனி இவன் சரித்திரம் வருமாறு : கரிகால் வளவனுக்கு நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்த (குறுந் 31) ஆதிமந்தி என்னும் பெயரிய ஒருமகள் சேரவரசனான இவ்வாட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தாள். அக் கரிகால் தன் சுற்றத்தோடு கழாஅர்ப் பெருந்துறையில் காவிரியின் புதுப்புனல் வருகையைக் கொண்டாடி விழாச்செய்ய, அதற்கு வந்திருந்த அவ்வத்தி அப்புனலிற் பலவகையாகக் கூத்து ஆடி விளையாடக்காவிரி அதனைக் காதலித்து அவளை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்து விட்டது. அஃது அறியாத ஆதிமந்தி கலுழ்ந்த கண்ணளாய்ப் பலவிடங்களிலும் தேடி உழன்று, கடைசியாகக் கடற்கரைக்குவர, ஆங்கு மருதி என்ற ஒருத்தி அவ்வாட்டனத்தியை அவ்வாதிமந்திக்குக் காட்ட, அவள் மிகமகிழ்ந்து கணவனோடு தன்னாடு சென்றடைந்தாள் என்பதாம். இவன் அத்தியென்றும் கூறப்படுவான். இவ்வரலாற்றை சீரித்தவர் பரணர்.

## 12. ஆதனெழினி (216):—

இவன் செல்லிக்கோமானாவான் (அகம் 216). இவனைப்பாடியவர் ஐயூர் முடவனார். வாட்டாற்று எழினியாதன் என்பான் ஒருவன் புறத்தில் (396) காணப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

## 13. ஆதிமந்தி (45; 76; 135; 222; 236; 396):—

இவன் கரிகால்வளவனது மகள். வஞ்சிக்கோவாகிய ஆட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டாள். ஒருகால் இவள் தன்கணவனோடு கழார்ப்பெருந்துறையில் நடந்த காவிரிப்புதுப்புனல் விழவிற்கு வந்திருந்தபோது, அப்புதுப்புனலிற் “சல்லாயாணைக்கடிபுனல் கற்றென” அவ்வத்தி நர்த்தனஞ்செய்து நீராடினாளை, அவ்வழகைக்கண்ணீரோடு மோகித்துக் காவிரி அவளை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்துவிட்டது. அஃதறியாத ஆதிமந்தி பேதுற்றுத் திசைகள் தோறும் அவளைத்தேடிக்கொண்டு, கண்டாரனைவரையும், “என்

கணவன், 'கச்சினன் கழலினன், தேன்தார் மார்பினன், வகையமைப் பொலிந்த வன்பமை தெரியற், சரியலம் பொருநன்.' அவனைக் கண்டீரோர்" என விசாரித்தும், ஒருவரும் சொல்லாமையால், காவிரி சென்றவழியே சென்று, கடலை அடைந்து அங்குத் தேட, மருதியென்பாள் அவனை அவளுக்குக் காட்ட, அவள் கணவனைத் தழுவிக்கொண்டு தன்னாடுவந்தடைந்தாள். இவள் நல்லிசைப் புலமைவாய்ந்தவள் (குறிந். 31). வெள்ளி வீதியாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவள் (அகம். 45). இவள் கதையை விரித்துக்கூறியவர் பரணர்.

#### 14. ஆரியப்பொருநன் (386):—

இவன் ஆரிய நாட்டிலுள்ளானாகிய சிறந்த மல்லன். இவனுக்கும் பாணனுக்கும் மற்போருண்டாக, அப்போரில் பாணன் இவனால் தோல்வியுற அதைக்கண்டு, கணையன்நாணி மறைந்தான் இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

#### 5. ஆரியர் (276; 336; 396; 398):—

இவர் வடதிசைக்கண்ணே வாழும் ஒரு பெருங் குழுவினர். இவருக்கும் தமிழ் அரசாக்கும் பலகாலும் போர்விளந்து வந்தது (அகம். 336). ஒருகால் இவர், தமிழ்நாட்டிற் பிரவேசித்துச் சோழரோடு போர்தொடுக்க, அச்சோழரால் வல்லத்துப்புறமியினையில் இவர் படையழிந்து தோற்றனர் (அகம். 336). மற்றொருசால் பெருஞ்சேரலாதன் வடநாட்டின்மேற் படைசெலுத்திச் சென்று, அவ்வாரியரை அலறத் தாக்கி அவர் அரசரைப் பிணித்துத் தனது விற்பொறியை இமயத்துப் பொறித்து மீண்டான் (அகம். 396). இவ்வாரியர் பிடையைப் பழக்கி அவற்றைக்கொண்டு களிற்றைப் பிடிக்குந்தொழில் கற்றவர் (அகம். 276). இவருக்கு உரிய மலை இமயவரை. இவரை அகத்திற் கூறினோர் பரணர், பாலைக் கொட்டிலார், இம்மென்கீரனார்.

#### 6. இராமன் (70):—

இவர் தசரதர் குமாரர். இவர் தம் பத்தினியைத் தேடிக்கொண்டு, சுக்கிரீவன் முதலிய வானாவீரர்களுடன் தனுஷ்கோடிக் கரைக்கு வந்து, ஆங்கு ஓராலமரத்தடியில் தங்கி, சமுத்திரத்தைக்கடந்து இலங்கைக்குப்போகும் விஷயமாக அவ்வானவீரர்க

ஞாடன் மந்திராலோசனை செய்யத் தொடங்குகையில், அவ்வாலிற் புட்கள் மிகுதியாக ஒலிச்சு, அவ்வொலியை அவித்தனர். என்பது வரலாறு (அகம். 70). இதனைப் பாராட்டிக்கூறியவர் மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்.

17. இருங்கோவேண்மான் (36):—

இவன் வேளிர்மரபினன் (புறம். 201); சிறந்தவீரன்; கபிலர் வேண்டவும் பாரி மகளிரை மணக்க மறுத்தவன். இவன் தலையாலங்கானப்போரில் நெடுஞ்செழியனும் கொல்லப்பட்டான். இவனைப்பாடியவர் நக்கீரர்.

18. இளம்பெருஞ்சென்னி (375):—

இளஞ்சேட் சென்னியென்றும் இவன் வழங்கப்படுவான் (புறம். 370; 378). இவன் பாழியை நூறி, ஆங்கு எதிர்த்துவந்தவர்கரைத் தலைசவட்டினேன். இவனை அகத்திற்பாடியவர் இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்.

19. உதியஞ்சேரல் (45; 65; 168; 233; 359; 389):—

இவனுக்கு வானவரம்பன் உதியஞ்சேரல் என்றும் பெயர் வழங்கப்பெறும். (புறம். 2; அகம். 45; 359; 389). இவன் வேலாற் கடலோட்டினான் (அகம். 45). மாற்றார் அரணை அழிக்கும் சிறந்த வீரன். பிறர் நாடுகளை வென்று, தன் வசமாக்கிக்கொண்டவன். பரிசிலர்க்கு வரையாது கொடுப்பவன் (அகம். 65). இவன் தன் பிதிரர்களுக்குச் செய்யும் பிண்டக்கிரியையில் பெருஞ்சோறு கொடுத்ததனும் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன் எனவும் (புறம். 2) அழைக்கப்படுவான். அப்பெருஞ்சோறு கொடுத்தகாலத்து, இவனது அட்டில் குழுமூரின்கண் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது (அகம். 168). அக்குழுமூரின்கண்ணே ஆக்கள் மிகுதி. புறத்தில் (2) “ஈரைம் பதின்மர் பொருதுகளத் தொழியப் பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்” என்றும், அகத்தில் 233) “மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற், றறக்க மெய்திய தொய்யாநல்லிசை, முதியற் பேணிய உதியஞ்சேரல், பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை” என்றும் வந்துள்ளமையால், பாரதப்போரில் இருதிமத்துப் படைக்கும் இவன் உணவளித்ததோடு, அப்போரில் இறந்தவர்க்கு இவன் பிண்டக்கிரியையும் செய்தான் என்று கொள்

ளலாகும். அக்காலத்துக் குறியவும் நெடியவுமான கூளிச்சுற்றம் இவனைச் சூழ்ந்திருந்தது (அகம். 233). இவனுடைய நாட்டில் வெளியம் என்னும் ஊர் மிகச்சிறப்புற்றுவிளங்கிற்று (359). இவன் புதல்வர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனும், பல்யானைச் செல் கெழுகுட்டுவனுமாவர் (பதிற். 2, 3 பதிகங்கள்).

20. எருமையூரன் (36 ; 115 ; 253;—

இவன் எருமை என்றும் கூறப்படுவான் (அகம். 115; 253). இவனது ஊராகிய எருமையூர், குடநாட்டின்கண் ணுள்ளது (அகம். 115). இவன் வடிக அரசன் (அகம். 253); ஐம்பெருவேளிர் ஓருவன் (புறம். 19. உரை). இவன் நிரை கவருஞ் சிறப்பு வியப்புறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவனைப் பாடியவர் நக்கீரனாரும், மாமூலனாரும். தலையாலங்கானப் போரில் இவன் நெடுஞ்செழியனார் கொல்லப்பட்டவன்.

21. எவ்வி (115 ; 126 ; 266 ; 366;—

இவனது நாடு மிழலைக்கூற்றமெனப்படும். இக்கூற்றம் காவிரியால் நீருட்டப்பெற்றுப் பயங்கெழுமியதாய் விளங்கிற்று. மீன் விற்கும் பாண்மகள் அம்மீனுக்கு விலையாக நெல்லைப் பெருது முத்துக்களைப் பெறுவனென இந்நாட்டின் செல்வமிகுதியை நக்கீரர் பாராட்டுகிறார் (அகம். 126). மாங்குடி மருதனாரும் “தாங்காவினையுள் நல்லூர் கெழீஇய வேம்பா வீகை மாவேள் எவ்வி” (புறம். 24) என்பர். குடவாயிற் கீரத்தனாரும் “பொலம்பூண் எவ்வி நீழலன்ன” என்பர் (அகம் 366). மற்றும் இவன் நாடு மருத நிலமும் நெய்தல் நிலமும் மயங்கியுள்ள தென்று மேற்சொன்ன மருதனாரும் கீரத்தனாரும் புகழ்ந்துள்ளார்கள் (புறம் 24; அகம். 366).

இனி இவ்வெவ்வி தொன்முதிர் வேளிர் குடியிற்றேன்றினானவன் (புறம். 24). இவன் சிறந்த கொடைபாளியேயன்றி நடுவு நிலைமை தவறாதவனுமாவன் (அகம். 115; 126; புறம். 24; குறுந். 19). இவன், அன்னிக்குப் பலவாறு புத்திசொல்லித் திதியனது புன்னையை வெட்டவேண்டாமென்று அடக்கினவன். இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்றுகொண்ட நெடுஞ்செழியனால் மணவாயிலுறத்தாராங்கண் வெல்லப்பட்டுத் தனது முத்தூற்றையும் மிழலைக்கூற்றத்தையும் இழந்தான் (அகம். 266). “எவ்விவீழ்ந்த செருவில்” என்றும் (அகம். 115), “எவ்வி யிழந்தவறுமை”



என்றும் (குறுந். 19.), கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவன் அந் நெடுஞ் செழியனாலேயே செருவிடை வீழ்ந்தான் போலும். இவன் நீரீர் கிழவோன் எனப் பாராட்டப்படுவான் (அகம். 266).

22. எழினி (36) :—

இவன் எழினி அதிகமான் தாயாதிகளில் ஒருவன். இவன் தலையால்கானத்துப் போரில் நெடுஞ்செழியனால் வென்று கொல்லப் பட்டான் (அகம். 36. புறம். 77.). இவன் ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன் (புறம். 19உரை.).

23. ஏற்றை (44) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; பெரும்பூட் சென்னியைக் கழுமலத்தில் எதிர்த்தவன். ஏறைக்கோன் என்பானொருவன் புறத்துக் (157) கூறப்பட்டுள்ளான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

24. ஐயை (6) :—

இவன் சிறந்த அழகுவாய்ந்த பெண்மணி (அகம். 6). இவள் கற்புடைமை நோக்கித், தித்தன் “ஐயை தந்தை தித்தன்” எனப் பட்டான் (அகம். 6). இவள் தந்தை தித்தன் வரலாற்றை அவன் பெயர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க. இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

25. கங்கன் (44) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவரில் ஒருவன். பெரும்பூட் சென்னியால் கழுமலத்தில் வெல்லப்பட்டான் (அகம். 44).

26. கடடி (44 ; 226) :—

இவனும் சேரன்படைத் தலைவரில் ஒருவனே. முற்சொன்ன பெரும்பூட் சென்னியோடு போரேற்றவன். ஒருகால் இவன் உறையூர்த் தித்தனோடு போர்புரியவந்து, இரவிற் பதிவிருக்கையில், அத்தித்தன் நாளவையில் முழக்கப்பெறும் “பாடின நெண்கிணைப் பாடுகேட்டு அஞ்சி”ப் பொராது ஓடினான். இவனைப் பாடியவர், குடவாயிற் கீரத்தனரும், பரணருமாவர்.

27. கடல்கேழு செல்வி (370) :—

இவர் இலக்குமி தேவியாராவார். இவரைப்பாடியவர் அம் மூவனார்.

28. கடலன் (81):—

இவன் சிறந்த சூரனேயன்றி இரப்போர்ச்சு வரையாது ஈவோன். இவனது ஊர், விளங்கில். இவனைப் பாடியவர், ஆலம் பேரிசாத்தனார். எருமை வெளியனர்க்கு மகனாகிய கடலனரும் இவனும் ஒருவரோ வேறே தெரியவில்லை.

29. கண்ணனேழினி (197):—

இவன் எழினி வம்சத்தைச் சார்ந்தவன். இவன் முதுகுள் மத்துக்கிறைவன். சிறந்த வீரன். இவன் வம்சத்துவந்தாரான நல்லெழினி என்பார் பரிபாடலின் 13ஆம் பாடலாகிய திருமாலுக் குரிய பரட்டைப் பாடியுள்ளார்

30. கணையன் (44; 386):—

இவன் சேரன்படைத்தலைவன் (அகம். 44). பெரும்பூட்சென் னியோடு கழுமலத்திற் பொருதவன். ஆரியப்பெர்ருநூல் பாணன் மற்போரில் தோல்விபுற, இவன் நாணி மறைந்தான் (அகம். 386).

31. கபிலன் (78):—

இவர் பெரும்புலவர். இவர் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசை யிற்கண்டு கொள்க.

32. கரிகால்வளவன் (55; 125; 141; 246; 376):—

இவன் நெருப்பினுற் கூடப்பட்டிக் கால் கரிந்தானாதலால், கரி காலன் எனவும், சோழர் மரபினுதலால் வளவனெனவும் (பழ. 105.) கூறப்படுவான். இவன் சிறந்த வீரன். பெருஞ்சேரலாத னோடு வெண்ணிப் பறந்தலைக்கண்ணே போர்செய்து அவனைப் புண் ணுறச்செய்தோன். புண்ணுற்ற அச்சேரலாதன் நாணித் தான் கொண்ட வானொடு வடக்கிருந்தான் (அகம். 55.). இவ்வெண் ணிப்போரில் அச்சேரலாதனுக்குத் துணையாய்ப் பாண்டியனொரு வனும் வேளிர் குடியினருள் பதினொரு கூட்டத்தினரும் வந்து தோற்றோடினர் (அகம். 246 பொருந். அடி 143-147). இவன் மகளான ஆதிமந்தியின் கணவனான ஆட்டனத்தி கழார்ப் பெருந் துறைக்கண் காவிரிப் புதுப்புனலில் இவன் காண நர்த்தனஞ்செய்து நீராடியபோது, காவிரி அவ்வத்தியைக் கடலிற் கொண்டொளித்தது (அகம். 376). இவன் ஒருகால் வாகைப்பறந்தலையில் ஒன்பது குடைமன்னரை முறியடித்தான் (அகம். 125). இளமையில்

இவன் அரசரிமையிழந்து பின்பு அதனை யெய்தியவன் (அகம். 141; பழ. 105). இவனுக்குரித்தான இடையாறு என்னும் ஊர் சிறந்த செல்வமுடையது (அகம். 141). இவன் வரலாறு மிகப் பெரிதாதலால், ஈண்டுச் சுருக்கியே வரையப்பட்டது.

33. கவுரியர் (70; 342) :—

இவர் பாண்டியராவர். இவரது நாட்டில் திருவணைக்கரை உள்ளது (அகம். 70). இந்நாட்டிலுள்ள மலையொன்றி னிடத்து நீரிழி மருங்கிலே வரையாமகளிர் சிலர் தென்னன் ஒருவன் தொடா வண்ணம் கரந்தனர் (அகம். 342).

34. கழுவுள் (135; 365) :—

இடையர் தலைவனான கழுவுள் என்பானொருவன் பதிற்றுப் பத்தில் கூறப்படுகிறான் (பதிற். 71). இவனும் அவனும் ஒருவனே என்று சொல்லக்கூடவில்லை. இவன் சிறந்த புகழுடையான். இவனது ஊராகிய காமூரில் பூதத்தால் தரப்பட்ட வேங்கைமரம் உள்ள தென்று மதுரை மருதனிளநாகனார் கூறுகின்றார். இவனது காமுரைப் பதினான்கு குடியினராகிய வேளிர் ஒருங்குசேர்ந்து அழித்தனரெனப் பரணர் கூறியுள்ளார். காமூரென்றும் பாடம்.

35. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் (199) :—

இவன் சிறந்த சேரவரசன். இவன் தந்தை சேரலாதன் (பதிற். 40, பதி). இவன் சிறியவனாயிருக்கையில் இவனது நாட்டை நெடுமிடலும் நன்னன் முதலியோரும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் (பதிற் 32; 40). இவன் காளைப் பருவமெய்தியவுடன் சிறந்த வீரனாகி, நெடுமிடலைச் சாய்த்து (பதிற். 32), மேற்றிசைக்கண்ணுள்ளபெருந்துறைச் செருவில் நன்னனைப் பொருதொழித்துத் தான் முன்பு இழந்த நாட்டை மீளப் பெற்றான் (அகம். 199).

36. காரி (35; 209) :—

இவன் மலையமான் திரிமுடிக்காரி எனவும் கூறப்படுவான்; இவன் திருக்கோவலூர் அரசன். முள்ளூர் இவனது ஊராகும் (அகம் 209). இவனது பெண்ணையாற்றுக் கொடுங்கால் என்னும் துறை சிறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது (அகம். 35). இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம். 150). இவன் தன்னை ஒத்த வள்ளலான வல்வில் ஓரியொடு பொருது அவனைக் கொன்று, அவன்

கைப்பற்றியிருந்த கொல்லி மலையைச் சேரலர்க்கு உரிமையாக்கி  
னோன் (அகம். 209). இவன் வரலாறு விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டது.

37. கானமர் செல்வி (345) :—

இவன் தூர்க்காதேவியாவான். இத்தெய்வமகள் ஏழிற் குன்  
றத்துக்குக் காவலாக வெண்காற் புரவிப்படைகளை அருளினள்.

38. கிள்ளிவளவன் (346) :—

இவன்<sup>னோன்</sup> கூடலாங்கண் பழையன் மாறனைப் போரிற்சாய்க்கக்  
கோதைமார்பன் மிக உவந்தான். இளஞ்சேரலிரும் பொறையால்  
வெல்லப்பட்ட இளம் பழையன் மாறன் (பதிற். பதி. 90.) இப்  
பழையன்மாறனுக்குத் தம்பிபோலும்.

39. குறும்பியன் (262) :—

இவன் திதியனூடன் சேர்ந்து, அன்னிமிஞ்சிவி உரைத்ததனால்,  
கோசரை உயிர் செகுத்தான்.

40. கோமேடி (159) :—

இவன் ஒரு சிறந்தவீரன். இவன் குறும்பொறை மலைக்குக்  
கீழ்பாலுள்ள ஆழூரில் வசித்தவன். பெரிய யானைப்படையுடன்வந்து  
போரேற்ற வானவனை வென்று, தன் ஆழூரைக் காத்தவன்.

41. கோசர் (15 ; 90 ; 113 ; 196 ; 205 ; 216 ; 251 ; 262) :—

இவர் வீரர்களாகிய ஒரு குழுவினர். “நாலூர்க்கோசர்”  
(குறந். 15) எனப்படுவார். அகத்தில் துளுநாட்டுக்கோசர் ; செல்  
லூர்க்கோசர் ; பொதியிற் கோசர் (அகம் 15 ; 90 ; 251) என்  
பார் கூறப்பட்டுள்ளார். “இரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்  
தர்” எனவும் சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளார். “நன்மல் காலையும் நட்பிற்  
கோடா” ராய்ச் சென்று வழிப்பேடும் திரிபற்ற அறிவையுடையார்  
(அகம். 113). இவர்களிற் சிலர் அன்னிமிஞ்சிவி தந்தையைக் கண்களைந்  
தமை காரணமாகத் திதியனாலும் குறும்பியனாலும் கொல்லப்பட்ட  
னர் (அகம் 196 ; 262). மற்ரொருமுறை பொலம்பூட்கிள்ளி என்  
பான் இக்கோசரது படையைநூறி, அவர் நிலத்தைக்கைக்  
கொள்ள விரும்பினான்.

42. கோதை மார்பன் (346) :—

கிள்ளிவளவன், கூடலிலே பழையன்மாறனைச் சாக்க, இவன்  
பெரிதும் உவந்தான்.

## 43. சிவபெருமான் (கடவுள்வாழ்த்து ; 181) :—

இவர் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருவர். இவ்வகத்துப் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனாரால், இவர் கொன்றைமலை அணிந்தவரும், மாப் பிடத்து யஞ்சோபவீத முடையவரும், நுதலிடத்துக் கண்ணுடையவரும், கையிடத்துக்குந்தாலி, மழு, சூலம் என்றவற்றையுடையவரும், ஏற்றை ஊர்ந்தவரும், உமையொடு சேர்ந்தவரும், செவ்வானன்ன மேனியரும், வக்கிர தந்தங்களை யுடையவரும், சிவந்த சடையுடையவரும், சென்னியிடத்துப் பிறையை யுடையவரும், அரையில் புலித்தோலுடையவரும், சாமவேதம் பாடினமணி மிடற்றினை யுடையவரும், அந்தண வடிவினருமாகப் பரவப்பெற்றுள்ளார். “நான்மறை முதலால் முக்கட் செல்வன்” எனப்பரணராற் பரவப்பட்டுள்ளார் (அகம் 181).

## 44. சேம்பியன் (36) :—

இவன் தலையாலங்கானத்தே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஒருசோழன். இவனைப்பாடியவர் நக்கீரர்.

## 45. சேல்லிக்கோமான் (216) :—

இவன் நாட்டில் பல இளங்கோசர் வாழ்ந்தனர். இவனுக்கு ஆதனெழினி என்றுபெயர். ஒரு களிற்றினோடு இவனுக்குப்போர் நிகழ்ந்த வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

## 46. சேரல் (36) :—

இவன் தலையாலங்கானத்திலே நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட சேராரசன். இச்சேரல் யானைக்கட் சேய்மாந்தரன் சேர விரும்பொறை அன்று. நெடுஞ்செழியனால், ஆலங்கானத்து வெல்லப்பட்ட இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெரு வேளிரும் கொல்லப்பட்டு மரித்தன ரென்பது 77 ஆம் புறப்பாட்டாலும், ‘எழுவர் நல்வலமடங்கக்...கொன்றுகனம் வேட்டனான்றை,’ என்ற 36 ஆம் அகப்பாட்டாலும் அறியப்படுதலாலும், யானைக்கட்சேய் மாந்தரன் போரிற்படாது, தன் நாண்மீனை வீழ்மீன் நலிந்தமைபற்றி மரித்தமை 229 ஆம் புறப்பாட்டான் அறியப்படுதலாலும் இது துணியப்படும்.

## 47. சேரலாதன் (55 ; 127 ; 347 ; 396) :—

இவன் பெருஞ்சேரலாதன் எனவும் வழங்கப்பெறுவன் (புறம். 65). இவன் கரிகாலனோடு வெண்ணிப் பறந்தலையில் போர்

செய்து புண்ணுற்று(அகம். 55), நாணித் தான் கொண்ட வானொடு வடக்கிருந்தான். இவன் ஒருகால் கடலிற் பிரயாணஞ் செய்து போய்ப் பகைவரது கடம்பினை அறுத்து, அதனால் (அகம். 127, 347) வீரமுரசம் செய்துகொண்டோன். மற்றொருமுறை வடநாடு சென்று, ஆரியரை அலறத்தாக்கி, அவர் அரசரைச் சிறைசெய்து இமயவரையில் தனது விற்பொறியைப் பொறித்தோன் (அகம். 396). இச்சிறந்தவீரன் பகைவர்பால் உயர்ந்த பொன்னொபரணங்களையும் வயிரம் முதலிய இரத்தினங்களையும் எண்ணிறந்தவளவு திறையாகப் பெற்றதோடு, ஒரு பொற்பாவையையும் பெற்றொனனத் தெரிகிறது (அகம் 127). இவற்றை இவன் மார்தை முற்றத்துக் குவித்துவிட்டுப் புண்ணுக்கு நாணித் துறவு பூண்டு வடக்கிருந்தான் (அகம் 127). அக்காலத்துப் பலசான் ரோர் இன்பமும் துன்பமு முடையராய் இவனோடு வடக்கிருந்தனர்.

48. தலையாலங்கானத்துச் சேருவேன்ற நெடுஞ்சேழியன் (36; 116; 162; 175; 209; 231; 253; 266; 338) :—

இவன் சிறந்தபுலவனும் வீரனு மாவான். இதனைப் புறநானூற்று 72ஆம் பாடலால் அறியலாம். இவனைப் பகைத்துச் சேரன் சோழன் முதலியோர் போர்க்குவா, அவர்களை இவன் முதலிற் கூடற்பறந்தலைக்கண் வென்றோட்டி (அகம். 116), பின்புத் தலையாலங்கானத்தளவுந் தூத்திக்கொண்டிபோய், ஆங்கு அவர்களைக் கொன்றெறிந்தான் (அகம். 36 : புறம் 76; 77). இவனுக்குப் பசும்பூட் பாண்டியன் எனவும் (புறம் 76; அகம் 162; 231; 253; 338), பசும்பூண் வழுதி (நற். 358) எனவும், பசும்பூண் (அகம் 266) எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்பெறும். இவன் கொங்கர்தலைவனான அநிகளை (குறுந். 393) வென்று, அவன் வெற்பகத்துத்தன் களிதகளைப்பரப்பினோன் (அகம் 162; 253). இப்போர்வாகைப்பறந்தலையில் நடந்ததென்று சை குறுந் தொகைப்பாடலால் அறியலாம். மற்றொருகால் இவன் நீடுக்கிழவனான எவ்வியின் படைவீரரைச் சாய்த்து, மணவாயிலுறத்தூராங்கண் உண்டாட்டு ஆடினான் (அகம். 266).

புறம் 24ஆம் பாட்டால் இப்பாண்டியன் எவ்வியின் மிழலைக் கூற்றத்தையும் முத்தூற்றுக் கூற்றத்தையும் கைக்கொண்டான் என்று அறியலாவது. "அறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்

மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட் பலர்புகழ் திருவிற் பசுப்பூட்பாண்டியன்” என இவன் மதுரைக் கணக்காயனாராற் புகழப்பெற்றுள்ளான் (அகம். 338). இவனை அகத்துப் பாடிய மற்றையோர் மதுரை நக்சீரர் ; பரணர் ; ஆலம் பேரிசாத்தனார் ; கல்லாடனார் ; மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார் என்பார்.

#### 49. தழும்பன் (227):—

இவன் பெரிய வீரனும் கொடையாளியுமாவன். உடம்பிற் படைக்கலங்கள் படுத்த தழும்புடைமை நோக்கித் தழும்பெனைப் பட்டான் போலும். “தமிழ் அகப்படுத்த இமிழ்சைமுரசின்... தழும்பன்” எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவான். வருநற்கு வரையாது ஈவோன். தூங்கல் என்னும் புலவராத் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையான். இவனுக்கு ஊனூர் உரிமையுடையது (அகம் 227).

#### 50. தீத்தன் (6 ; 122 ; 152 ; 188 ; 226) :—

இவன் தீத்தன் வெளியனெனவும் வீராவெளியன் தீத்தன் எனவுங் கூறப்படுவான் (அகம். 152 ; 188 ; 226). இவன் சிறந்த வீரனே யன்றி பெரும்புலவனுமாவன் (அகம். 188.). இவனது தலைநகர் உறையூராகும். இவ்வூரை இவன் பகைவர் கைப்பற்றுவண்ணம் அரண்வலி மிகுத்த புறங்காடுடையதாகவும் படைகாவலுடையதாகவும் செய்து காத்திருந்தனன் (அகம். 122, தொல். பொருள். நச். 68). இவனுக்குக் கற்பிற் சிறந்தானும் அழகில் மிக்கானுமான ஐயை என்னும் பெயருடைய ஒரு மகன் உண்டு. ஒருகால் வடுக அரசனான கட்டி யென்பான் பாணனொடு சேர்ந்துகொண்டு இத்தித்தனொடு பொரரினைத்து உறந்தைக்கு அருகில் வந்து பதிவிருக்கையில், அவ்வறந்தைக்கண்ணே இத்தித்தனது நாளவைக்கண் ஒலிக்கப்பெறும் தெண்கிணைப்பாடு கேட்டு அஞ்சிப் பொராதது ஓடினான் (அகம். 226). இவன் மகன் போர்வைக்கோப்பெருந் கிள்ளி.

#### 51. திதியன் (25 ; 322 ; 331):—

இவன் பொதியிலுக்குத் தலைவன். மிக்க செல்வமுடையோன். ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியனது நண்பன். இவனைப் பாடியவர் அப்பாண்டியனும், பரணரும் மாமூலனாரும்.

52. திதியன் (45 ; 126 , 145 ; 196 ; 262):—

இவன் தலையாலங்கானத்து நெடுஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஐம்பெருவேளிர்கள் ஒருவன். திருவழுத்தூரிந் கண்ணே அரசசெய்தவன் (அகம். 196). இவனுக்கும் அன்னிக்கும் பகையுண்டாக, இவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு புன்னை மரத்தினை அவ்வண்ணி வெட்டி வீழ்த்தினன் (அகம் 45 ; 145). அதுகாரணமாகக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் இருவருக்கும் போர் விளைந்தது. அதனால் அன்னி உயிரிழந்தான்.

பின்பு ஒருகால், அன்னிமிஞ்லியென்பாள் ஒருத்தி தந்தந்தையைக் கோசர் கண்களைந்தவர் என வந்து முறைபிட, இத்திதியனும் குறும்பியனும் அக்கோசரை உயிர் செகுத்தனர். அது கண்டு அவ்வண்ணிமிஞ்லி பெரிதும் உவந்து தோழந்தூரில் செருக்கும்று உலவினள் (அகம் 196, 262).

53. திருமால் (59) :—

திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீ கண்ணபிரானாக அவதரித்தருளிய முழுமுதற்கடவுள். பல்லாயிரம் கோப கன்னிகைகளுடன் லீலைகள் செய்து வருகையில், ஒருகால் அக்கோபிகள், தமது வஸ்திரங்களைக் கரையில் அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு, நிர்வாணமாக யமுனையில் ஜலக்கிரீடைசெய்ய, அது பிழையென்றுணர்ந்த ஸ்ரீ கண்ணபிரான், அவர்கட்கு நல்லொழுக்கம் அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அவரிட்டு வைத்திருந்த ஆடைகளைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்தேறிக் கொண்டனர். அக்கோப கன்னிகைகள் நாணித் தாம் இனி அவ்வாறு செய்வதில்லை யென்று பிரதிஞ்சை செய்து, தமது வஸ்திரங்களைத் தந்தருளுமாறு வேண்டிமளவில், நம்பி மூத்தபிரான் ஆண்டு வந்தாராக, அவர்க்கு எல்லாரும் ஒருங்கே மறைந்து கொள்ளும் பொருட்டுத் தாமேறியிருந்த அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பை அவர் போமளவும் தாழ்த்துக் கொடுத்து மறைத்துவைத்தார்.

54. திரையன் (85 ; 340) :—

இவன் ஒரு கொடையாவி. தொண்டைமான் இளந்திரையன் என ஒருவன் புறம் முதலிய கால்களிற் புலவனாகவும் வீரனாகவும் காணப்படுகிறான். இத்திரையனும் அவனும் ஒருவனே வேறே



அறியக் கூடவில்லை. இவ்வகத்துக் கூறப்படும் திரையனுக்கு உரிய ஊர் பவத்திரி; மலை வேங்கடம். இவனைப் பாடியவர் காட்டீர் கிழார் மகனார் கண்ணனாரும், நக்கீரரும்.

55. தூங்கல் (227) :—

இவர் ஒரு புலவர்; இவர் தழும்பனைப் பாடியுள்ளார் என நக்கீரர் கூறுகின்றனர். இவர் தூங்கல் ஓரியாரொனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

56. தொண்டையர் (213) :—

இவர் தொண்டை நாட்டினர். இவரது மலை வேங்கடமாகும். இவரைப் பாடியவர் எருக்காட்டீர்த் தாயங்கண்ணனார்.

57. நந்தர் (265) :—

இவர் ஒன்பதினமர் என்ச சரித்திரம் வல்லார் கூறுவர். இவருக்குப்பாடலீபுரம் உரியது. இவர் தமது பெருநிதியத்தைக் கங்கை நீரிடத்து மறைத்துவைத்தனர் (அகம். 265.). இவரைப் பாடியவர் மாமூலனார்.

58. நந்தன் (251) :—

இவன் முற்சொன்ன நவநந்தருள் ஒருவனே, அன்றிப் பிற னொருவனே; அதனைத் துணிந்து சொல்ல இவ்வகப்பாட்டைக் கொண்டு இயலவில்லை. இவன்பால் மிக்க திரவிய மிருந்ததென்று மாமூலனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

59. நம்பிமுத்திரான் (59) :—

இவர் இறைவனது அம்சமாய் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு மூத்த வராய்த் திருவவதரித்தருளினர். ஸ்ரீ கண்ணபிரான் கோபிகளது வஸ்திரங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்து ஏறியிருக்கையில், இவர் ஆண்டிவந்தாராக, இவருக்கு மறைந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தாமேறியிருந்த குருந்தமரத்துக்கொம்பை இவர் போமளவும் தாழ்த்துக்கொடுத்து அக்கோபிகளை மறைத்துவைத் திருந்தார்.

60. நள்ளி (152; 238) :—

இவன் சண்டரக்கோப் பெருநள்ளி எனப் புறத்துவழங்கப் பெறுவன் (148; 149; 150). இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒரு

வன் (புறம். 158.). இவன் சோலையடுக்கத்துக் கடவுட்கார்தன் பல வுண்டு (அகம். 152, 238).

61. நன்னன் (15; 44; 97, 142; 152; 173; 199; 208; 258; 262 349; 356; 392; 396):—

இவன் நன்னன் வேண்மான் எனவும், நன்னன் உதியன் என வும்(அகம். 97; 258). கூறப்படுவான். இவனுக்கு ஏழிற் குன்றமும் பாழிச்சிலம்பும், பறம்புமலையும் மலைகளாம் (அகம். 152; 356.). வியலூரும்; பாழிநகரும்; பாரமும் ஊர்களாம் (அகம். 97; 15; 152.). இவன் ஏற்றை முதலானோடு கூடிப் பெரும்பூட்சென்னியை எதிர்த்தான் (அகம். 44). மிக்க வீரமுடையோனான பிண்டனை வென்றான் (அகம். 152.). இவனது பாழியாங்கண் மிஞிலி \* அதிகனென்பான் ஒருவனையும், ஆஆய் எயினன் என்பான் ஒருவனையும் வென்றுகொன்றான் (அகம். 142; 208; 396.). களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இந்நன்னனைக் குடக்கின்கண்ணுள்ள பெருந் துறைச்செருவில் வென்றெழுதித்துத் தான் இழந்த நாட்டை மீட்டும் பெற்றான். ஒருகால் இவன் தன் பகையரசனோடு எதிர்த்து நிற்க வியலாது, காட்டிலமர்ந்திருந்தான் (அகம் 392). இவன் தன் நாட்டினீன் தும் வெளியே தூரத்தப்பெற்ற வரலாறு குறுந்தொகை 73 ஆம் பாட்டினும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவனது பாழியாங்கண் வேண்முதுமாக்கள் நிரம்பப் பொன்னைவைத்துக் காப்புள்ளதாய்ச் செய்திருந்தனர். இவன் சிறந்த கொடையாளி (அகம். 349). இவன் மலையிற் பொற்சூங்கங்களுள் (அகம். 173.).

62. நீரீக்கீழவோன் (266):—

இவன் வரலாற்றை எவ்வி வரலாற்றானறிக.

63. நெடுவேளாலி (1; 66):—

இவன் ஆவியர் குடியிற்றேன்றிய ஒரு கொடையாளி. வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன் இவன் மரபிற் சேர்ந்தவன். இவனுக்கு ஊர் பொதினி (அகம். 61). மலையும் பொதினியாம் (அகம். 1). இவன் மழுவரை ஓட்டினோன் (அகம். 1.). இவன் குறுநிலமன்னன் (அகம். 1.).

\* அதிகனென்பது எயினன் என்றிருத்தல் பொருத்தமாகுமென்று தோன்றுகிறது. அஞ்சியின் வரலாற்றைப்பார்க்க.

64. பசும்பூட்டபாண்டியன் (162; 231; 253; 266; 338):—

இவன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனார் வானெனத் தெரிதலினாலே, அவன் வரலாற்றில் இவன் விருத்தாந்தத்தைக் கண்டுகொள்க.

65. பசும்பூட்டபொறையன் (303):—

இவன் ஓவையாராற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்ற ஒரு சேரவரசன். இவன் கொல்லிக்கு இறைவன்.

66. பண்ணன் (54; 177):—

இவன் சிறந்தவீரனும் கொடையாளியுமாவான் (அகம். 177) இவன் ஊர் சிறுகுடியென்பது (அகம். 54). காஷிரிக்கு வடபால் இவனுக்கு உரியதாய்ப் பிரசித்திபெற்ற ஒரு மாஞ்சோலையுண்டு (அகம். 177). இவன் தென்னவன் மறவன் (புறம். 388).

நப்பண்ணனார் என்றொருவர் பரிபாடலில் 19 ஆம் பாடலைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். இப்பண்ணனுக்கும் அவருக்கும் உறவுண்டோ இல்லையோ விளங்கவில்லை. ஆயினும் வித்துவானான சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவனுக்கு இவன் நட்பாளனாய், அவனாற்பாடப்பெற்றவனாதலால் (புறம். 173), இவனுள் சிறந்த வித்துவானாயிருக்கலாமென்றும், பரிபாடல் 19 ஆம் பாடலைப் பாடியிருக்கலாமென்றும் ஊகிக்க இடமுண்டு.

67. பண்ணி (13):—

இவன் தென்னவன் மறவன். கோட்டீர் என்னும் ஊருக்குத் தலைவன். இக்கோட்டீர் கோடையென்று வழங்கப்பெற்றுள்ளது. “வரைநிலை யின்றி இரவலர்க்கீழும்” வள்ளியோனென இவன் புகழ்ப் பெற்றுள்ளான். இவன் களவேள்வி பல செய்துள்ளான்.

68. பதினொரு வேளிர் (246):—

வேளிர்நூள் இவ்வகத்தில் “ஈரெழுவேளி” ரென்றும் “தொன்முதிர் வேளி” ரென்றும் பலவகையினர் கூறப்பட்டுள்ளனர். இப்பதினொருவேளிர் சேரபாண்டியரொடு கூடிக்கொண்டு, வெண்ணிப் பறந்தலையில் சோழன் கரிகாலனை எதிர்த்து வலியழிந்தனர். அக்காலத்து அழந்தாரின்கண்மிகப்பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. வேளிர்யாவரென்பதனை “வேளி” ரென்ற விடத்துக் கண்டுகொள்க.

69. பழையன் (44 ; 186 ; 326) :—

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். சோழன் சேனாபதி. இவனுக்கு ஊர் போலர் என்பது; பேளர் என்றும் வழங்கப்பெறும். அது காவிரிபாயும் நன்னாட்டின் கண்ணது (அகம். 326). இவன் கழுமலப் போரிற் பட்டானாகப் பெரும்பூட் சென்னி சினஞ்சிறந்து சேரன்படை முதலியான கணையனை யகப்படுத்திக் கழுமலத்தைக்கைப்பற்றிக்கொண்டான் (அகம். 44).

70. பழையன் மாறன் (346) :—

இவனுக்கும் கிள்ளிவளவனுக்கும் கூடலிற் பெரும் போர் நிகழ், இவன் தோல்வியற்றான்.

71. பாணன் (113 ; 226 ; 325 ; 386) :—

இவன் வடநாட்டின்கண்ணேயிருந்து அரசு செய்துவந்த ஒரு வீரன் (அகம். 325). இவன் நன்னாடு உணவுப்பொருள் நிறைந்து செழிப்புற்றிருந்தது (அகம். 13). இவன் கட்டியோடு சேர்ந்து உறையூர்த் தித்தன்மீது போர்க்குச்சென்று, பொராதா ஓடினான் (அகம். 226). ஆரியப் பொருநனால் மற்போரில் தோல்வியற்றான் (அகம். 386).

72. பாரி (78 ; 303) :—

இவன் தன் மகளிரைக் கொடாமல் மகண் மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் சினந்து, இவனது பறம்பு மலையைச் சூழ்ந்து கொண்டகாலையில், கபிலர் கிளிகளால் நெற்கதிர்கொணரச்சூழ்ந்த மையாலே உணவுப்பொருள் பெற்றுப் பல யாண்டு பொருது, அம் மூவ்வேந்தரையும் வென்றோட்டினான். இவனது பிற வரலாறு புறத்தில் விரிவாய்க் காணப்படும். ஆண்டை நோக்கி யறிக்க.

73. பிட்டன் (77 ; 143) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; சிறந்த வீரன்; பெருங்கொடையாளி (அகம். 77; 143). இவனது மலை குதிரைமலை யெனப்படும்.

74. பிண்டன் (152) :—

இவன் நிரம்பிய வலிபடைத்தோன்; சிறந்த வீரன். இவனை வென்றவன் நன்னன்.

75. புல்லி (61 ; 83 ; 209 ; 295 ; 311 ; 359 ; 393) :—

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொடையாளியுமாவன். இவன் மலை வேங்கடமலையாகும். இவன் நாட்டில் யானைகள் மிகுதி.

76. புன்றுறை (44) :—

இவன் நன்னன் ஏற்றை முதலியோரோடு கூடிக்கொண்டு பெரும்பூட் சென்னியை யெதிர்த்துத் தோல்வியற்றேன்.

77. பூழியர் (6) :—

இவர் பூழிநாட்டவர். பூழிநாட்டில் யானைமிகுதி. இந்நாடு சேரார்க்கு உரியது.

78. பெரியன் (100) :—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. புறந்தை (பொறையாறு) இவன் ஊராகும். அது சோழ நாட்டகத்தது.

79. பெரும்பூட் சென்னி (44) :—

இவன் சிறந்த சூரன். நன்னன் ஏற்றை முதலியவரைக் கழுமலத்தில் வென்று, கணையனை அகப்படுத்தி, அக்கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டவன். இவனது ஊராகிய குடவாயில் காட்டு வருவாய் மிக்கது.

80. பேகன் (262) :—

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (அகம். 158.). இவனது மனைவி கண்ணகி என்று கூறப்படுவாள். மயிலுக்கு இவன் போர்வை கொடுத்தோன் (புறம். 141.). இவன் மலைக்குக் “கன்மா மலை” என்று பெயர்.

81. போலம்பூட் சீள்ளி (205) :—

இவன் சோழவரசன். இவனுக்கு ஊர் காவிரிப்பூம் பட்டினம். இவன் கோசரைவென்ற புகழடையான்.

82. மத்தி (6 ; 211 ; 226) :—

இவன் சோழன் மறவன் ; பரதவர் கோமான் (அகம். 226). இவனுக்கு ஊர் காவிரிக்கரையிலுள்ள கழாஅர் என்பது (அகம். 6 ; 226). இவன் எழினி என்பான் பல்லைப் பிடுங்கி வெண்மணிவாயிற் கதவில் அழுத்தினேன் (அகம். 211).

83. மருதி (222):—

இவள் ஒரு பெரிய உபகாரி. ஆதிமந்தி தன் காதலனைப் பல விடங்களிலும் தேடியபிறகு கடலிடத்தும் சென்றுதேட, ஆங்கு இவள் ஆட்டனத்தியை அவளுக்குக்காட்டி மகிழ்வித்தவள். கொடும் புறமருதி என்று ஒருத்தி சேனாவரையர் உரைக்கண் (தொல். சொல். 174.) காணப்படுகிறாள். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரிய வில்லை.

84. மழவர் (1 ; 35 ; 91 ; 119 ; 127 ; 129 ; 187 ; 249 ; 269):—

இவர் மழ நாட்டு வீரர். மழநாடு சேரார்க்கு உரியது; அதனை, “மழவர்மெய்ம்மறை” என்று சேரரைப்புகழும் பதிற்றுப்பத்து அடியான் அறியலாம். இம்மழவர் புலத்தைப் புல்லி வணக்கினான் (அகம் 61). இவர் அயல் நாட்டிலிருந்து ஆத்தந்து ஓம்பும் குண முடையார் (அகம் 35.). “தகர்மருப் பேய்ப்பச் சற்றுபுசுரிந்த சுவன் மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்” என இவர் தலைமயிர் வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவர் செய்யும் பூந்தொடைவிழவு மிகச்சிறப்புடையது (அகம் 187). கோடைமலை இவர்க்கு உரியது (அகம் 249).

85. மழவாள் நெடியோன் (220):—

இவர் திருமாலின் அம்சமாய் ஜமதக்னி மகரிஷிக்குப் புத்திரராய்ப் பிறந்தவர். கார்த்தவீரியார்ச்சுனை இவர் தந்தையைக் கொன்றமையால், இவர் சினஞ்சிறந்து, இருபத்தொரு தலைமுறை மன்னரை மாபோடழித்தனர். தெய்வங்களெல்லாம் பலிபெறு தற்கிடமாகிய செல்லூரிலே இவர் பெரிய வேள்வி செய்தனர். இவ்வேள்வியிலேபோலும் இவர் காசிபனுக்குத் தாம் வென்ற இப் பூமி முழுவதையும் தானஞ்செய்தது.

86. மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ (142):—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. இவன் கொடைச்சிறப்பைப் புலவர்கள் பெரிதும் வியந்து பாடியுள்ளார்கள். இவனை அகத்திற் பாடியவர் பரணர்.

87. மாநிதிக்கீழவன் (66):—

இவன் குபேரன். சங்கநிதி பதுமநிதிகளையுடைமையால் இவன் நிதிக்கீழவன் எனப்பட்டான்.

88. மிகுலி (142 ; 148 ; 181 ; 208 ; 396) :-

இவன் சிறந்தவீரன். நன்னனது படைத் தலைவனாய், அவனுடைய பாரமென்னும் நகருக்கு அதிபனாயிருந்தோன் (நற். 265), இவன் அதிகனெருவனைப் பாழியாங்கண் கொன்றானென்று 142 ஆம் பாட்டால் அறியலாவது. ஈண்டு “அதிகற்கொன்” நென்பது “எயினற்கொன்” நென்றிருத்தல் வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. (அகம் 181, 208 ஆம் செய்யுள்களை நோக்கியறிக.). பிரதிகள் எல்லாவற்றினும் அதிகனென்றே பாடம் காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றது. ஆய் எயினனை இவன் நன்னன் உதவியால் பாழிக்கண்ணே போரிற் கொன்றான் (அகம் 148 ; 181 ; 208, 396.).

89. முசிநிமுற்றிய சேழியன் (57 ; 149) :-

முசிறிக் கண்ணே, இவன், பகைவர் களிறுகளைக் கொன்று வீரர்களைப்பண்ணுறச்செய்தவன். இம்முசிறி சுள்ளியம் பேரியாற்றங்கரையிலுள்ளதெனத் தெரிகின்றது (அகம் 149.). அப்போரில் இவன் சேரன் படிமம் ஒன்றை வென்றுகைப்பற்றிக்கொண்டான் (அகம் 149).

90. முகண்டை (249) :-

இவன் சிறந்த கொடையாளி. ஏற்றுக்குப் ‘பொன் கோட்டுச் செறித்துப் பொன்தார் பூட்டி’, இமிலில் சந்தன முதலியன அப்பி அலங்கரித்துப் பரிசிலர்க்கு அளிப்பவன். தேர் களிறு முதலியனவும் ஈவோன். இவனுக்கு ஊர் வேம்பி. வேம்பி நாடென ஒன்று திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள தெனச் சாஸனங்களால் அறியப்படுகிறது.

91. முருகன் (1 ; 22 ; 59 ; 98 ; 118 ; 120 ; 149) :-

இவர் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமரராவர். குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தெய்வம். இவர் திருப்பரங்குன்றத்து எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பு மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சூரபன்மநு என்ற அசுரனை இவர் தடிந்தவரலாறு புராணப் பிசுத்தமானது. சிறந்த வீரத்துக்கும் வனப்புக்கும் இவர் பல புலவர்களாலும் புகழப்பட்டுள்ளார். வெறியாட்டில் இவர் தோன்றுவதாகப் பண்டை நூல்களால் அறியப்படுகின்றது.

92. மோகூர் (251):—

இவன் ஒரு குறுநில மன்னன். இவன் பணியாமையினாலே மோரியர் பகைத்து வந்தனர். இதனைக் கூறியவர் மாமுலனர்.

93. மோரியர் (69; 251; 281):—

இவர் வட நாட்டின்கண்ணே இருந்த வீரராவர். இவர் போரை விரும்பித் தென்திசைக்கு வந்தனர். இவர்க்குப் பணியாமற் பகைவரையினவன் மோகூர் என்பான். அம்மோரியர் தாம் வரும்போது தம் தேருருள் செல்ல ஒரு மலையைக் குறைத்தனர்.

94. யவனர் (149):—

இவர் கிரேக்கர் முதலிய மேல் நாட்டாராவர். இவர் பொன்னேற்றிய மரக்கலங்களுடன் வந்து, முசிறிமுதலிய மேற்றிசைத்துறைகளில் வியாபாரம் செய்து மிளகேற்றிப் போயினர். இமய வரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதலால் இவர் ஒருமுறை தண்டிக்கப்பட்டனர் எனப் பதிற்றுப்பத்தால் அறியலாவது (பதிற் 10. பதி).

95. வடவர் (340):—

இவர் வடநாட்டிலே வசிக்கும் மக்களாவர்.

96. வடுகர் (107; 213; 253; 281; 295; 375; 381):

இவரது நாடு வேங்கடத்துக்கு அப்பாலாகும் (அகம் 213.). இவர் மிக்க வீரமுடையவர். இவர் தலைவரின் கட்டி, எருமை முதலியவர்கள் தமிழ்ப்புலவர்களாற் புகழ்ப்பெற்றுள்ளார்கள் (அகம் 253; குறுந் 11). 'கடுங்குரற் பம்பைக் கதநாய் வடுகர்'; 'கல்லா நீண் மொழிக் கதநாய் வடுகர்'; 'கற்றுரிக் குரம்பைக் கதநாய் வடுகர்' என்று புகழ்ப்பெறுவார். இவ்வடுகர்களை முன்னிட்டிக்கொண்டு மோரியர் தென்றிசைமேற் படையெடுத்துவந்தனர் (அகம் 281.). பாழிப் பறந்தலைக்கண் இவர்களை இளம்பெருஞ்சென்னி புறங்கண்டனன்.

97. வல்லங் கிழவோன் (356):—

இவன் சோழர் மருகன். வல்லங்கிழான் மாறன் என்றொருவன் தொல்காப்பிய மரபியற் சூத்திர (74) உரை மேற்கோளின் பேராசிரியராக் கூறப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ விளங்கவில்லை. இவ்வல்லம் தஞ்சாவூருக்கு அருகிலுள்ளது.



98. வல்வில் ஓரி (208 ; 209) :—

இவன் ஓரி என்றும் வழங்கப் பெறுவான். இவனுக்குக் கொல்லிமலை யுரியது. இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (புறம் 158.). இவனைக் காரிமன்னன் கொன்று இவனது கொல்லிமலையைச் சேரலர்க்கு ஈந்தான். இக்கொல்லிமலையில் கடவுளால் ஆக்கப்பட்ட பாலை யொன்றிருந்தது. இவன் “மழவர் பெருமகன் மாவள் ஓரி” எனப் புகழப்படுவான் (நற் 52). இவனை அகத்திற் பாடினோர் பரணரும் கல்லாடரும்.

99. வாணன் (117 ; 204 ; 269) :—

இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன் ஊரான சிறுகுடிக்கு வடபால் ஒரு கான்யாறுண்டு. இச்சிறுகுடி செழியன் நாட்டகத்தது (நற். 340). பொய்யா ரெல்வள முடையது (அகம் 204 ; 269.).

100. வேள்ளிவீதி (147) :—

இவன் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க.

101. வேளிர் (135 ; 206 ; 258 ; 331 ; 372) :—

இவர் நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணல் வழிவந்தவர் என நச்சினர்க்கினியர் கூறுவர் (தொல். பாடி, உரை.). இவர்களைப் பதினெண்குடி வேளிர் எனவும், பதினான்குவேளிர் எனவும் பதினொரு வேளிர் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இவருக்குக் கடற்கரையிலுள்ள வீரையர் உரியது (அகம், 206). பாழிக்கண்ணே தொன்முதிர். வேளிர் பலர் பொன்னைச் சேமித்துவைத்துக் காத்திருந்தனர் (அகம் 258 ; 372). திதியனென்பான் வேளிர் கூட்டத்தார் ஒருவரோடு பொருதனன் எனத் தெரிகிறது (அகம் 331). இவர் வரலாற்றினை \* “ வேளிர் வரலாற் ” றிற் பரக்கக் காண்க.

\* இது, தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆபீஸில் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதராகவுள்ள ஸ்ரீ. உ. வே. மு.. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளால் ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்ற சிறந்த ஒரு நூலாகும்.

ஸ்ரீ :

## உரையாசிரியர் வரலாறு

குறிப்புரைகாரர்:—இவ்வகத்தின்முதல் தொண்ணூறுபாட்டிற் குக்குறிப்புரை எழுதினார் இன்னொரென்று தெரியவில்லை. இவரது உரையிற் காணப்படும் பலசொன்னயங்களால் இவரை வைணவ ராகக் கருதலாகும். இவர் குறிப்புரையின்றேல் இவ்வகத்துச் சில பாடல்களுக்கு உண்மைப்பொருள் காண்டல் இக்காலத்து அரிதாகும்.

தேவன் :—இவர் பால்வண்ண தேவனான வில்லவதரையனார் எனவும் கூறப்படுவார். வளவன் நாட்டுள்ளதான இடையள நாட்டு மணக்குடியினர். இடையனாட்டென்றும் பாடம். இம்மணக்குடி, முதியனாரென்றும், இவர் மரபுதொன்மைசான்றதென்றும் அறியலாவது. பண்டையோர் அசுப்பாட்டிற்குக் கூறிய உரை செவ்விய தல்லாதிருத்தலைக்கண்டு, இவர் பாட்டொடுபொருந்த அகவல் நடையாற் கருத்து இயற்றினார் எனப்பாயிரம் கூறுகின்றது.

வேறோர் உரைகாரர்:—இவர் சுருக்கமாகப் பல பாடல்கட்கு உரைகூறியுள்ளார். இவ்வுரை, கருத்துரையாகவும், திணைவிளக்கமாகவும், பிறவாராகவும் அமைந்து கிடக்கின்றது. அடியில்வரும் எண்ணுள்ள பாடல்களுக்கு இவர் உரை காணப்படுகின்றது: 37, 39, 81, 85, 88, 89, 101, 122, 123, 136, 139, 141, 156, 167, 176, 178, 194, 195, 201, 210, 216, 217, 225, 226, 233, 236, 138. 246, 255, 256, 269, 270, 276, 286, 287, 292, 302, 306, 313, 317, 318, 323, 325, 331, 336, 342, 346, 348, 351, 361, 366.



ஸ்ரீ:

# அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு

[அடியிற்கண்ட நாடுமுதலியன வந்துள்ள பாடல்களின் எண்களை அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்புகளிற் காண்க]

## க. நாடுகள்.

இடையளநாடு  
குட நாடு  
கொங்கு நாடு  
கோசர் நாடு  
துளு நாடு

தொண்டை நாடு  
பாணன் நாடு  
புகார் நாடு  
பூழி நாடு  
மழவர் நாடு

மாறோக்க நாடு  
வடுகர் நாடு  
வேம்பி நாடு  
வேளிர்நாடு  
முதலியன

## உ. ஊர்கள்.

அஞ்சில்  
அட்டவாயில்  
அரங்கம்  
அரிமணவாயில்  
அலைவாய்  
அழுந்தூர்  
அழும்பில்  
அள்ளூர்  
ஆழூர்  
ஆர்க்காடு  
ஆலங்கானம்  
ஆலங்குடி  
ஆலம்பேரி  
ஆலமுற்றம்  
ஆவூர்  
இடையாறு  
உமட்டூர்  
உவர்க்கணூர்  
உறையூர்  
ஊணூர்  
எயில்

எருக்காட்டூர்  
எருமையூர்  
எருமைவெளி  
ஐயூர்  
ஓக்கூர்  
ஓரோடோகம்  
ஓல்லையூர்  
கடியலூர்  
கடுகு  
கருவூர்  
கழாஅர்  
கழுமலம்  
கள்ளூர்  
காட்டூர்  
காமூர்  
காவிநிப்பும்பட்டினம்  
கானப்பேர்  
குடந்தை  
குழுவூர்  
குறுக்கை  
குறுங்குடி

கூடல்  
கொடுங்காலூர்  
கொற்கை  
கோட்டூர்  
கோடி (தனுஷ்கோடி)  
கோடிமங்கலம்  
கோடியூர்  
கோடை  
கோவல்  
சாயக்கானம்  
சிராப்பள்ளி  
சிறுகுடி  
செயலூர்  
செல்லி  
செல்லூர்  
தகடூர்  
தங்கால்  
தலையாறு  
தொண்டி  
நல்லாவூர்  
நன்பலூர்

நீரீர்  
 நொச்சிநியமம்  
 பருவூர்  
 பவத்திரி  
 பாக்கம்  
 பாடலி  
 பாரம்  
 பாழி  
 பிசிரர்  
 பிரம்பு  
 புகார்  
 புறந்தை  
 பெருங்குன்றார்  
 பெருந்துறை  
 பேரூர்

பொதும்பில்  
 பொருந்தில்  
 போலூர்  
 மணக்குடி  
 மணவாயிலுறத்தூர்  
 மதுரை  
 மருங்கூர்  
 மாங்காடு  
 மாந்தை  
 மாறோக்கம்  
 முசிநி  
 முதுபதி  
 முள்ளியூர்  
 முள்ளூர்  
 மோசூர்

மோசியூர்  
 வஞ்சி  
 வல்லம்  
 வாகை  
 வியலூர்  
 விளங்கில்  
 விற்றூறு  
 வீரை  
 வெண்ணி  
 வெண்மணிவாயில்  
 வெளியம்  
 வேங்கடம்  
 வேம்பற்றூர்  
 வேம்பி  
 வேளூர்  
 முதலியன

ந. கூட்டத்தார்

ஆரியர்  
 கவுரியர்  
 குடவர்  
 கோசர்

சேரலர்  
 சோழர்  
 நந்தர்  
 மழவர்

மோரியர்  
 யவனர்  
 வடுகர்  
 வேளிர் முதலியோர்

ச. தெய்வங்கள்

அருந்தி  
 இராமன்  
 இல்லுறைகடவுள்  
 உமை  
 கண்ணபிரான்  
 கவிரமலைத்தெய்வம்  
 குபேரன்  
 கொல்லித்தெய்வம்

சந்திரன்  
 சிவபெருமான்  
 சூரியன்  
 செல்லூர்த்தெய்வம்  
 நடுகற்கடவுள்  
 நள்ளியடுக்கத்துச்சூர்  
 புகார்த்தெய்வம்  
 பாழியணங்கு

பொதியில் தெய்வம்  
 மழுவாள்நெடியோன்  
 முருகன்  
 வேம்பினடிக்கடவுள்,  
 வேளூர்வாய்த் தெய்வம் முதலியன

டு. ஆறுகள்

அயிரியாறு  
 ஆன்பொருடையாறு  
 கங்கையாறு

காவிரியாறு  
 சுள்ளியாறு  
 தொழுவையாறு

பெண்ணையாறு  
 வையையாறு  
 முதலியன

## கூ. மலைகள்

அதகன்மலை  
ஆவிமலை  
ஆன்குன்றுமலை  
இமயமலை  
ஏழில்மலை  
கவிரமலை  
கன்மாமலை  
குதிரைமலை

குறும்பொறைமலை  
கொல்லிமலை  
கோடைமலை  
சிராப்பள்ளிமலை  
சிதுமலை  
திருப்பரங்குன்றமலை  
நள்ளிமலை  
பறம்புமலை

பாழிமலை  
பொதியின்மலை  
பொதினிமலை  
முதுகுன்றமலை  
முள்ளூர்மலை [மலை  
மோரியர்குறைத்த  
வேங்கடமலை  
வேங்கைசேர்ந்தவெற்  
முதலியன. [பகம்

## எ. காடுகள்

அழும்பிற்காடு  
ஆய்கானம்  
ஆலங்கானம்  
உம்பற்பெருங்காடு  
உறந்தைப்புறங்காடு

ஓரிக்கானம்  
குடவாயின்மீளே  
சாய்க்கானம்  
முள்ளூர்க்கானம்  
வல்லத்துப்புறமீளே முதலியன

## அ. புண்ணியஸ்தலங்கள்

அரங்கம்  
அலைவாய்  
அழுத்தார்  
ஆலமுற்றம்

கூடல்  
செல்லூர்  
தனுஷ்கோடி  
பரங்குன்று

பவத்திரி  
வேங்கடம்  
வேளூர்  
முதலியன.

## கூ. நீர்த்துறைகள்

ஆன்பொருரைத்துறை  
உறையூர்க்காவிரித்துறை  
கழார்ப்பெருந்துறை  
கானலம்பெருந்துறை  
கூடற்பெருந்துறை  
கொடுங்கான்முன்றுறை  
கொற்கைப்பெருந்துறை  
தொண்டிமுன்றுறை  
தொழுரைமுன்றுறை

புகார்முன்றுறை  
புறந்தைமுன்றுறை  
மாந்தைமுன்றுறை  
முசிறிமுன்றுறை  
வாகைப்பெருந்துறை  
வீரைமுன்றுறை  
தனுஷ்கோடித்துறை  
முதலியன.

## க0. விழவுகள்

உள்ளிவிழவு  
உறந்தைவிழவு  
கழார்ப்புதுப்புனல்விழவு  
கார்த்திகைவிழவு  
கூடல்விழவு

பங்குனிவிழவு  
பரங்குன்றவிழவு  
பூந்தொடைவிழவு  
யாழ்விழவு  
வேல்விழவுமுதலியன.

கக. ஆவணங்கள்

கூடல் நாளங்காடி மருங்கூர்ப்பட்டின ஆவணம்	செல்லூர்க்கோசர் நியமம் முதலியன.
--	------------------------------------

கஉ. அவைகள்

உறந்தையவை	கள்ளூர் அவை முதலியன.
-----------	----------------------

கக. சாதியார்.

அண்டர் (இடையர்)	தட்டார்
அத்தக்கள்வர்	பரதவர்
அந்தணர்	பழையர்
உமணர்	பாணர்
உழவர்	யானைப்பாகர்
சூயவர்	வேளாப்பார்ப்பார்
கொல்லர்	முதலியோர்.

கச. தொழில்கள்

ஆரத்தால் வளைபோழ்தல்	தினைகாவல்செய்தல், அறுத்தல்
அவலிடித்தல்	நிரைகவர்தல், மீட்டல்
உப்புவித்துதல், விற்றல்	நெல்லரியுநர் தண்ணுமை கொட்
ஊன்புழுக்கயர்தல்	மீன் உணக்கல் [டல்
ஒற்றுச் செல்லுதல்	மீன் விற்றல்
கவண்கல்லால்யானையை எறிதல்	முத்துக் குளித்தல்
கொழுப்பாவெறிதல்	முதைப்புனஞ் சுடுதல்
சாத்தெறிதல்	யானைக்கன்றைப் பிடித்தல்
சேக்கொள்ளத்தண்ணுமை	வலம்புரி மூழ்குதல்
கொட்டல்	முதலியன.

கரு. பிராணிகள்

அசுணம்	ஏறு	கோண்மா	முயல்
அத்திரி	ஒட்டகம்	சிங்கம்	முள்ளம்பன்றி
ஆரா	ஒந்தி	செந்நாய் தூருஉ	யாடு
ஆளி	காடி	செம்மறித்	யானை
எருது	கலைமான்	பசு	வருடை
எருமை	கழுதை	பன்றி	வெளில் ஆணில்
எலி	குதிரை	புலி	முதலியன.
	குராங்கு	முசுக்கலை	

## கக. பறந்தலைகள்

ஆழூர்ப் பறந்தலை  
கழுமலப் பறந்தலை  
குறுக்கைப் பறந்தலை  
கூடற் பறந்தலை  
தலையாலங்காணப் பறந்தலை  
பருவூர்ப் பறந்தலை  
பாழிப் பறந்தலை

பெருந்துறைப் பறந்தலை  
மணவாயிலுறத்தூர்ப் பறந்தலை  
முசிறிப் பறந்தலை  
வல்லப் பறந்தலை  
வாகைப் பறந்தலை  
வெண்ணிப் பறந்தலை  
முதலியன.

## க௭. சில அரிய வழக்குகள்

கழங்குக்குறி பார்த்தல்

குடவோலை யெடுத்துப் பிரமாணஞ் செய்தல்

துளைச்சியர் சுறவுக்கோடு நட்டு வருணனுக்குப் பரவுக்கடன்  
கொடுத்தல்

பார்ப்பார் தூதுசெல்லுதல்

மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணுதல், பல்லிச் சகுனங்கேட்  
டல், பிறைதொழுதல், வேங்கை மலர் கொய்யப் புலி புலி  
யென்று கூவல்

சிறுமியர் அலவனாட்டுதல், கிளிகடிதல், வண்டலயர்தல், சிற்றி  
லிழைத்துச் சிறுசோறடுதல், ஓரையாடுதல்

மன்னர் கடகுக்காரரை யழைத்துப் படைகாண்டல்

வீரர்போர்க்குப் போகுமுன் நடுகல்லைப் பூசித்தல், நன்னிமித்தம்  
பார்த்தல்

வேளாப்பார்ப்பான் சங்கறுத்தல்

கொங்கர் மணியரை யார்த்து மறுகின் ஆடுதல்

மணமகளைப் புதல்வர்ப்பெற்றமகளிர் நால்வர் குளிப்பாட்டல்

இடையர் இடபத்தின் கழுத்தில் மூங்கிற்குழாயில் உணவடைத்துக்  
கட்டி நிரைமேய்த்துச் செல்லல்.

இறந்த வீரனுக்குரிய நடுகலிடத்து அவன்பிடித்த வேல்முதலியு  
கருவிகளை ஊன்றியும் சார்த்தியும் வைத்தல்

உமணர் கழுதைமேல் உப்புப்பொதியேற்றிச் செல்லல்.

ஸ்ரீ :

## பாடிய ஆன்றோர் சாதிமுதலியன

### க. அந்தணர்

ஆழமர்க் கௌதமன் சாதேவனார்	நக்கிரனார்
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	மதுரை ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்
கபிலர்	மதுரை இளங்கௌசிகனார்
கோடிமங்கலம் வாதுளிநற் சேந்தனார்	மதுரைக் கணக்காயனார்
செல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார்	மதுரைக் கௌணியன் தத்தனார்
	மாமூலனார்

### உ. அரசர்

அண்டர்மகன் குறுவழுதியார்	பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி
அதியன் விண்ணத்தனார்	பாலையாடிய பெருங்கடுங்கோ
ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன்	மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான்	முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்
சேரமான் இளங்குட்டுவன்	வீராவெளியன் தித்தனார்.
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி	

### ங. இடையர்

இடைக் காடனார்	இருங்கோன் ஒல்லையுடன் செங்கண்ணனார்
இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்	
இடையன் நெடுங்கிரனார்	

### ச. எயினர்

எயினந்தைமகன் இளங்கிரனார்	விற்றூற்று மூதெயினனார்
--------------------------	------------------------

### ரு. கூத்தர்

உறையூர் முதுகூத்தனார்	மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்மள்ளனார்
மதுரை இளம்பாலாசிரியன்	மதுரைத்தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்
சேந்தன்கூத்தனார்	மேவனார்
மதுரைக் கூத்தனார்	

### ஈ. தட்டார்

தங்காற் பொற்கொல்லனார்	மதுரைப் பொன்செய்சொல்லன் வெண்ணுகனார்
-----------------------	-------------------------------------



எ. மந்திரத்தலைவர்  
ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார்

அ. வண்ணக்கர்  
வடமவண்ணக்கன் டேரிசாத்தனார்

க. வணிகர்

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்  
கண்ணனார்  
மதுரை அழுவைவாணிகள் இள  
வேட்டனார்

மதுரைக் கூலவாணிகள் சித்  
தலைச் சாத்தனார்  
மதுரைப்பண்டவாணிகள் இளந்  
தேவனார்

க0. வேளாளர்

ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்  
கண்ணத்தனார்  
ஆவூர்கிழார் மகனார் கண்ணத்த  
னார்  
ஆவூர் மூலங்கிழார்  
செய்யார்மகனார் பெருந்தலைச் சாத்  
தனார்  
உமட்டுர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்  
றனார்  
காட்டுர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்  
கோடிபூர் கிழார்மகனார் நெய்தற்  
றத்தனார்  
செல்லூர் கிழார்மகனார் பெரும்பூ  
தங் கொற்றனார்

நல்லூர்கிழார்  
நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார்  
நொச்சிநியமங்கிழார்  
பெருங்குன்றூர் கிழார்  
பொதும்பில்கிழார் வெண்கண்ண  
னார்  
மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்  
மதுரை மருதங் கிழார்மகனார்  
பெருங்கண்ணனார்  
மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ண  
னார்  
மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்  
கொற்றனார்  
வடமோதங்கிழார்

கக. அருந்தோடராற் பெயர்பெற்றோர்

அந்தியினங்கீரனார்  
இம்மென்கீரனார்

ஊட்டியார்  
நோய்பாடியார்  
வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார்

12. பெண்பாற்புலவர்

அஞ்சில்ஆந்தைமகள்நாகையார்  
அள்ளூர்நன்முல்லையார்  
ஒக்கூர்மாசாத்தியார்  
ஒளவையார்  
கழார்க்கீரனெயிற்றியார்  
குமிழினாமார் நப்பசலையார்

நக்கண்ணையார்  
போந்தைப்பசலையார்  
மதுரைநல்வெள்ளியார்  
முள்ளியூர்ப்பூதியார்  
வெள்ளிவீதியார்  
வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்

ஸ்ரீ:  
ஐந்திணைக்குமுரியபாடல்கள்

[எண், பாட்டெண்]

முல்லை

4, 14, 24, 34, 44, 54, 64, 74, 84, 94, 104, 114, 124,  
134, 144, 154, 164, 174, 184, 194, 204, 214, 224, 234,  
244, 254, 264, 274, 284, 294, 304, 314, 324, 334, 344, 354,  
364, 374, 384, 394.

குறிஞ்சி

2, 8, 12, 18, 22, 28, 32, 38, 42, 48, 52, 58, 62,  
68, 72, 78, 82, 88, 92, 98, 102, 108, 112, 118, 122, 128,  
132, 138, 142, 148, 152, 158, 162, 168, 172, 178, 182,  
188, 192, 198, 202, 208, 212, 218, 222, 228, 232, 238, 242,  
248, 252, 258, 262, 268, 272, 278, 282, 288, 292, 298, 302,  
308, 312, 318, 322, 328, 332, 338, 342, 348, 352, 358, 362,  
368, 372, 378, 382, 388, 392, 398.

மருதம்

6, 16, 26, 36, 46, 56, 66, 76, 86, 96, 106, 116, 126,  
136, 146, 156, 166, 176, 186, 196, 206, 216, 226, 236,  
246, 256, 266, 276, 286, 296, 306, 316, 326, 336, 346, 356,  
266, 376, 386, 396.

நெய்தல்

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120,  
130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230,  
240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350,  
360, 370, 380, 390, 400.

## பாலை

1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141, 143, 145, 147, 149, 151, 153, 155, 157, 159, 161, 163, 165, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 181, 183, 185, 187, 189, 191, 193, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 217, 219, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 239, 241, 243, 245, 247, 249, 251, 253, 255, 257, 259, 261, 263, 265, 267, 269, 271, 273, 275, 277, 279, 281, 283, 285, 287, 289, 291, 293, 295, 297, 299, 301, 303, 305, 307, 309, 311, 313, 315, 317, 319, 321, 323, 325, 327, 329, 331, 333, 335, 337, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355, 357, 359, 361, 363, 365, 367, 369, 371, 373, 375, 377, 379, 381, 383, 385, 387, 389, 391, 393, 395, 397, 399.

மேற்கூறிய எண்களுள், ஒற்றைப்பட்ட பாடல்கள் எல்லாம் பாலையாகவும், பத்துத் தொடர்ந்தன வெல்லாம் செய்தலாகவும், நாலுதொடர்ந்தன வெல்லாம். முல்லை யாகவும், இரண்டும் எட்டுத் தொடர்ந்தன வெல்லாம் குறிஞ்சியாகவும், ஆறுதொடர்ந்தன வெல்லாம் மருதமாகவும், இம்முறையே நெடுந்தொகைப் பாடல்கள் கோக்கப்பட்ட டிருத்தல் காண்க.



ஸ்ரீ:  
இலக்கணக்குறிப்பு

[எண், பாட்டெண்]

அசைச்சொல் :—அந்தில், 76 ; ஆங்கு, 16, 44 ; ஆல், 39 ; இன், 32 ; ஓ, 43, 63 ; ஓர், 35 ; ஓரும், 12 ; குரை, 33 ; தெய்ய, 90 220 ; மற்று, 26 ; மார், 100 ; மாள, 16 ; யாழ், 39.

அடுக்கு விரைவின் கண் வந்தது :—அளியரோ வளியர், 43.

அம்ம கேட்பித்தற்பொருளில் வருதல் :—101 ; 130 ; 141.

அல்வழிச்சாரியை :—இன், 13.

ஆகுபெயர் :—அரண், 55 ; அலங்கல் ; 13 ; ஆலம், 70 ; உதைப்பு, 24 ; எழிலி, 43 ; சினம், 75 ; தலை, 83 ; நிறை, 37 ; புளி, 60 ; முடை, 30.

இசின் :—மறந்திசின், 38 (தன்மைக்கண்வந்தது) ; ஆன்றிசின், 69 (முன்னிலைக்கண்வந்தது).

இடைக்குறை :—ஓம், 26 ; ஒதி, 125.

இடைச்சொல் :—உவக்காண், 204 ; உதுக்காண், 4 ; மாறு, 42.

ஈற்றசை :—ஏகாரம், 7 ; ஓகாரம், 46.

ஈறுதிரிதல் :—உருவ, 1 ; 137. அதை, 38.

எச்ச உம்மை :—வேலும், (கட). பிரியினும், 50 ; சிழவனும், 66.

எழுத்துப்பேறு :—சென்றீ, 46 (ஏவற்கண் வந்தது).

ஒருசொன்னீர்மைப்படுதல் :—பிறங்கல் 8 ; (பிறங்கு + கல்)

ஓகாரம் குறிப்பின்கண் வருதல் :—43.

சிறப்பும்மை :—மாலையும், 41 ; மந்தியும், 92.

தேயவழக்கு :—கம், 11.

தில் :—அசை, 33 ; விழைவு, 6.

மன்—அது மாட்டாமை, 33, 74 ; கழிவு, 8, 11, 17, 37, 49, 50, 70 ; மிகுதி, 87.

மாறு என்னும் இடைச்சொல் ஏதுப்பொருளில் வருதல், 42.

விகாரம் :—பிறங்கல் 8. (பிறங்கு + கல்)

வினையெச்சத்திரிபு :—சாய்பு, 1 ; பரீஇ, 21 ; தாஅய், 53 ;

உறாஅ, 39.

வினைமுற்று எச்சமாதல் :—மோயினள் 5 ; இழிந்தனன் 66.

ஸ்ரீ :

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்  
முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பு விளக்கம்

அகப். விள. உரை - அகப்பொருள் விளக்க உரை ; உரைகாரர்

அகம் - அகநானூறு

அரங்கு - அரங்கேறுகாதை

இரா - இராச பாரம்பரியம்

இறுதிக்கட் - இறுதிக்கட்டுரை

இறை. களவு - இறையனார் களவியல்

இடை - இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த படலம்

எ - து - என்பது ; என்றது

எழுத்து - எழுத்ததிகாரம்

ஐங்கு - ஐங்குறுநூறு

கட - கடவுள்வாழ்த்து

கலி - கலித்தொகை

கலிங் - கலிங்கத்துப்பராணி

குறுந் - குறுந்தொகை

சம் - சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

சிலப் - சிலப்பதிகாரம்

சிறுபாண்-சிறுபாணற்றுப்படை

சிந் - சீவகசிந்தாமணி

சூ - சூத்திரம்

செந் - செந்தமிழ் [ரையம்

சேனா - சேனாவரையர் ; சேனாவ

சொல் - சொல்லதிகாரம்

திருவிளை - திருவிளையாடற் புரா

தேவா - தேவாரம் [ணம்

தொகு - தொகுதி

தொல் - தொல்காப்பியம்

நச்-நச்சினூர்க்கினியர் ; நச்சினூர்க்

நள - நளவெண்பா [கினியம்

நற் - நற்றிணை

பக் - பக்கம்

பகு - பகுதி

பதிற் - பதிற்ப்பத்து

பரி - பரிபாடல்

பழ - பழமொழி

பி - ம் - பிரதிபேதம்

புறத் - புறத்திணையியல்

புறம் - புறநானூறு

பேரா-பேராசிரியர் ; பேராசிரியம்

பொருள் - பொருளதிகாரம்

மரபு - மரபியல்

மலை - மலைபடுகடாம்

முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை

யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி

வஞ்சின - வஞ்சினமலை

வள். மா - திருவள்ளுவமலை

வேளிர்வ - வேளிர்வரலாறு



ஸ்ரீ :

நெடுந்தொகை

ஆகிய

அகநானூறு

மூலமும் - உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்த்  
தாரன் மாலையன் மலைந்த கண்ணியன்  
மார்பி னஃதே மையி னுண்கூர்  
ஊதல திமையா நாட்ட மிகலட்டுக்

5 கையது கணிச்சியொடு மழுவே மூவாய்  
வேலு முண்டத் தோலா தோற்கே  
யூர்ந்த தேறே சேர்ந்தோ ஞமையே  
செவ்வா னன்ன மேனி யவ்வா

னிவங்குபிறை யன்ன விலங்குவால் வைபெயிற்  
10 றெரியகைந் தன்ன வவிரந்துவிளங்கு புரிசடை  
முதிராத் திங்களொடு சுடருஞ் சென்னி  
மூவா வமரரு முனிவரும் பிறரும்

பாவரு மறியாத் தொன்முறை மரபின்  
வரிகிளர் வயமா னுரிவை தைஇய உடுத்த  
15 பாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்  
ரூவி ரூணிழற் றவிர்ந்தன்று லுலகே.

என்பது : கடவுள் வாழ்த்து.

— பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

வரி

2. தாரன், மாலையன், மலைந்த கண்ணியன் - என்றது, தார் ஓர் விசேடமாக இடுவது; மாலை அழகுக்கு இடுவது; கண்ணி போர்ப்பூ.

இனித் தார் சேர்ப்பதாகவும், மாலை கட்டுவதாகவும், கண்ணி தனித்துத் தொடுப்பதாகவும் இவ் வேறுபாடு களென உரைப்பாரும் உளர்.

இம் மூன்று பெயரையும் முறைநிறீஇ 3. அவன் மார்பி னது குற்றமற்ற நுண்ணிய நூலென்க.

5. கணிச்சி - குந்தாலி; 5. மூவாய் வேல் - சூலம்; 5. கையது என்னும் ஒருமை மழுவிற்குக் கொடுக்க. 6. வேலும் என்னும் உம்மை எச்ச உம்மை.

10-11. எரி யகைந்தணன் - எரி கப்புவிட்டாற்போன்ற; அவிர் ந்து விளங்குதல் - விட்டு விளங்குதல். சடை II. திங்க ளொடு சுடருஞ் சென்னி என்க. 8. மேனியையும், II. சென்னியையும் 15. மணிமிடற்றிணையும் உடைய அந்தணன் எனக் கூட்டுக.

13. யாவரும் - முன் சொன்ன யாவரும்; மாபு - தன்மை.

15. பாழ்கெழு மணிமிடறு - சாமவேதம் பாடின மணி போலும் நிறத்தையுடைய மிடறு; அந்தணன் - இவை யெல்லாம் உடையாரோர் அந்தணன். என, இவ் வுரு வைத் தியானம் பண்ணுக என்றவாறு.

16. தவிர்ந்தன்று - தங்கிற்று; ஆதலால், இவ்வுலகிற்கு இடையூறு இல்லையென்றவாறு.

## களிற்றியானைநிரை

### 1. பாலை

- வண்டுபடத் ததைந்த கண்ணி யொண்கழ  
 லுருவக் குதிரை மழவ ரோட்டிய  
 முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி  
 யறுகோட்டி யானைப் பொதினி யாங்கட்
- 5 சிறுகா ரோடன் பயினெடு சேர்த்திய  
 கற்போற் பிரியல மென்ற சொற்றா  
 மறந்தனர் கொல்லோ தோழி சிறந்த  
 வேய்மருள் பணத்தோ ணெகிழ்ச் சேய்நாட்  
 பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் நிலம்பக
- 10 வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி  
 னிழறேய்ந் துலறிய மரத்த வறைகாய்  
 பறுநீர்ப் பைஞ்சுனை யாமறப் புலர்தலி  
 னுகுநெற் பொரியும் வெம்மைய யாவரும்  
 வலங்குந ரின்மையின் வெளவுநர் மடியச்
- 15 சுரம்புல் லென்ற வாற்ற வலங்குசுனை



நாரின் முருங்கை நவிரல் வான்பூச்  
 சூரலங் கடுவளி யெடுப்ப வாருந்  
 றுடைதிரைப் பிதிர்விற்பொங்கிமுன்  
 கடல்போற் றேன்றல காடிநற் தோரே.

என்பது : பீரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மாமூலனார். •

வரி

1. ததைந்த - சிதறின, மலர்ந்த.
2. உரு - உருவ என ஈறு திரிந்தது. உட்கத்தக்க குதிரை என்றலுமாம்.
2. மழவரை ஒட்டிய; 3. ஆவிநெடுவேள் - குறுநில மன்னன்.
4. அறு கோடு - அறுத்துத் திருத்தின கோடு; சிங்கத்தை வென்ற என்றுமாம்; பொதினி - ஆவி மலை.
5. காரோடன் - பணையான்; பயின் - அரக்கு.
6. கல் - சாணை; அரக்குங் கல்லுங் கூட்டிச் செய்த கல்லை வேறு பிரிக்க ஒண்ணுதென்று 'கற்போற் பிரியலம்' என்றார். 4. பொதினியிடத்துச் 6. சொல்லிய சொல் என்க.
9. வெறுக்கை - செல்வம்; தருமார் - தரவேண்டி 19. காடு இறந்தோர் - எனக் கூட்டுக.
11. தேய்ந்து - தேய; உலறிய - நேரான; காய்பு - காய.
14. வெளவுநர் - ஆறலைப்பார்.
16. நவிரல் - சூதல்.
17. சூரல் - சுழித்தடித்தல்; சூரற்கடுவளி - சூரவளிக்காற்று; அம் - சாரியை; ஆர் - ஆர்ப்பு.
- 18-19. முன் கடல் - கடல் முன்; காடிநந்தோர் 7. மறந்தனர் கொல்லோ எனக் கூட்டுக.
11. மரத்த 13. வெம்மைய 15. ஆற்ற என்றவை காடு என்பதனோடு கொள்ளும்.

2. சூழிஞ்சி

கோழிலை வாழைக் கோண்மிசு பெருங்குலை  
 யூழுது தீங்கனி யுண்ணுநர்த் தடுத்த  
 சாரற் பலவின் சூையொ டீழ்ப்படு  
 பாறை நெடுஞ்சுனை விளைந்த தேற

5 லறியா துண்ட கடுவ னயலது  
 கறிவளர் சாந்த மேறல் செல்லாது  
 நறுவீ யடுக்கத்து மகிழ்ந்துகண் படுக்குங்  
 சூறியா விற்ப மெளிதி னின்மலைப்  
 பல்வேறு விலங்கு மெய்து நாட

10 சூறித்த விற்ப நினக்கெவ னரிய  
 வெறுத்த வேளர் வேய்புரை பணைத்தோ  
 ணிறுப்ப நில்லா நெஞ்சமொடு நின்மாட்  
 டிவளு மிணைய ளாயிற் றந்தை  
 யருங்கடிச் காவலர் சோர்பத நொற்றிக்

15 கங்குல் வருதலு முரியை பைம்புதல்  
 வேங்கையு மொள்விணர் விரிந்தன  
 நெடுவெண் டிங்களு மூர்கொண் டன்றே.

என்பது : பகற்குறிக்கட் செறிப்பறிவுநீஇத் தோழி வரைவு  
 கடாயது.

— கபிலர்.

வரி

1. கோழிலை - கொழுவிய இலை; கோள் - காய்; குலையிடத்  
 துக் 2. கனி என்க.
3. ஊழ்ப்படு - முறைமைப்பட்ட.
5. அறியாதுண்டல் - இதனை யறியாது நீர் வேட்கையால்  
 நீரென்று உண்டல்.
6. சாந்தம் ஏறாதென்றது, மரமாயிற் சாந்தமே உள்ள  
 தென்று.
7. வீ அடுக்கம் - பூப்படுக்கை.

8. குறியா இன்பம் என்றது, முயற்சியும் உளப்பாடும் இன்றி வந்த இன்பமெனக் கடுவனுக்குந் தலைவனுக்கும் ஏற்பக்கொள்க.
10. எவன் அரிய - என் அரிய.
11. வெறுத்த - மிக்க, செறிந்த; ஏரையுடைய வேயை ஒத்த பெருந்தோள். பணைத்தோள் I3. இவள் எனக் கூட்டுக.
- 12-13. நிறுப்ப நிலலா நெஞ்சம் - நின்ற நிலையினின்றும் அழியாமல் நிறுத்தவும், அவ்வளவில் நிலலாத நெஞ்சம். நெஞ்சமொடு நின்மாட்டு I3. இனையளாயினுள் இவளும்.
- 13-14. தந்தையுடைய காவலர்; சோர்பதன் - இகழ்பதம்.
15. கங்குல் வருதலுமுரியை என்றது, இவள் நின்னை யின்றி யமையாளாய், நின்னைக் காண்டல் வேண்டி, நின் வரவிற் குடண்பட்டிருத்தலான், வருதற்குரியை நீ என்றவாறு. பகற்குறியேயன்றிக் கங்குல் வருதலுமுரியை.
16. வேங்கையும் விரிந்தன என்றது, தினைப்புனம் அறுத்து இற்தெறிப்புண்டாள் என்றவாறு. எனவே, பகற்குறியும் மறுத்துத், 14. காவலர் சோர்பதனென்றி எனவே இரவுக்குறியருமை கூறி, அதுவும் மறுத்துத், தோழி வரைவுகடாயினவாறு.
17. நெடுவெண்டிங்கள் என்றார் ஆதித்தனுக்கு மேலாகலான். ஊர்கொண்டது என்றது, நிரம்பிற்று என்றவாறு. வளர்தல்கொண்டது என்றுமாம். வளர்பிறையின்றிக் கல்யாணநாட் கொள்ளாராகலின், அதுவும் ஆயிற் றென்றார்.

கடுவனானது தேனை யறியாது நுகர்ந்து, பின்பு தனது தொழிலாகிய மரமேறலு மாட்டாது, வேரேரிடத்துச் செல்லவு மாட்டாது, தனக்கு அயலாகிய சந்தனத்தின் நிழலிற் பூமேலே உறங்குகின்றாற்போல நீயும் இக்கள வொழுக்கமாகிய இன்பம் நுகர்ந்து, நினது தொழிலாகிய அறநெறியையுந் தப்பி, இக்களவினைநீங்கி வரையவு மாட்டாது, இக்களவொழுக்கமாகிய இன்பத்திலே மயங்கா நின்றாய் என்றவாறு.

3. பாலை

- இருங்கழி முதலை மேளந்தோ லன்ன  
 கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்  
 கடியுடை நனந்தலை யீன்றினைப் பட்ட  
 கொடுவாய்ப் பேடைக் கல்கிரை தரீஇய
- 5 மான்றுவேட் டெழுந்த செஞ்செவி யெருவை  
 வானரூய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅற்  
 துளங்குநடை மரையா வலம்படத் தொலைச்சி  
 யொன்செங் குருதி யுவறியுண் டருந்துபு  
 புலவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
- 10 கொள்ளை மாந்தரி னானது கவரும்  
 புல்லலை மராஅத்த வகன்சே ணத்தங்  
 கலந்தர லுள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்  
 பின்னின்று துறக்கு நெஞ்ச நின்வாய்  
 வாய்போற் பொய்ம்மொழியெம் மெவ்வமென் கனாமா
- 15 கவிரித முன்ன காண்பின் செவ்வா  
 யந்தீந் கிளவி யாயிழை மடந்தை  
 கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்க  
 நெடுஞ்சே ணரிடை விலங்கு ஞான்றே.

என்பது : முன்னொருகாலத்து நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்  
 பட்டுப் பிரிந்தான் தலைமகன், பிரிந்து இடைச்சுரத்தினின்று  
 அவன் நலநயந்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப்போய்ப்  
 பொருண்முடித்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்வலிக்கப்  
 பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செவ்வழங்கியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

வரி

1. மேளந்தோல் - மேவின தோல்.
3. கடி - காவல், உயரத்தால் ஏற ஒண்ணுமைபற்றி. இளைப்  
 பட்ட - காவற்பட்ட; வலைப்பட்ட என்றாமாம்.
4. அல்கு இரை - மிக்க இரை.

5. மான்று வேட்டு எழுந்த மயங்கி இரை வேட்டு எழுந்த; எருவை - பருந்தின் ஒரு சாதி.
6. விறல் வரை - தன் பெருமையால் பிறமலையை வென்ற வெற்றியையுடைய மலை.
7. வலம்பட - வலத்தே வீழ; வெற்றிபட என்றுமாம். தொலைச்சி - கொன்று.
8. உவறி உண்டு - ஊற்றி உண்டு; அருந்துபு - ஆர்ந்து.
9. கலவு - மூட்டுவாய்; அதுகழிந்தகடுமுடை; முடை ஆகு பெயரால் தசை, முடைநாற்ற முடைத்தாகலான்.
9. முடை 5. எருவை 10. கவரும் எனக் கூட்டுக. 10. கவரும் 11. அத்தம் என்க.
12. கலந்தரல் உள்ளமொடு கழியக் காட்டி என்றது—ஆபரணம் தரவேண்டும் என்னும் உள்ளத்தாலே கழிந்து போவதாக என்னை அறிவித்து.
13. தூக்கும் - முடுகும்; நெஞ்சம் - விளி; 13-14. நின் வாயின் மெய்போன்ற பொய்மொழி எமது வருத்தத்தை எப்படிப் போக்கவற்று.
17. குழைக்கு அமர்த்த - குழையொடு மாறுபட்ட; 17. நோக்கம் வந்து 18. நெடுஞ்சேண் ஆரிடையிலே தடுக்கும் அன்று 13. நின் 14. பொய்மொழி எப்படியாற் சீனைய வற்றோ எனக் கூட்டுக.

#### 4. முல்லை

முல்லை வைந்துனை தோன்ற வில்லமொடு பைங்காற் கொன்றை மென்பிணியவிழ விரும்புதிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற் பரலவ லடைய விரலை தெறிப்ப

- 5 மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக் கருவி வானங் கதமுறை சிதறிக் கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானங் குரங்குளைப் பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி நரம்பார்ப் பன்ன வாங்குவள் பரியப்

- 10 பூத்த பொங்கர்த் துணையொடு வதிந்த  
தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி  
மணிநா வார்த்த மாண்வினைத் தேர  
னுவக்காண் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்  
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணது
- 15 நெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற காந்தட்  
போதவி ழலரி னுறு  
மாய்தொடி யரிவைநின் மாணலம் படர்ந்தே.

என்பது : தோழி தலைமகளைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

— குறுங்குடி மருதனார்.

வரி

1. முல்லை வைந்நுனை என்றது - நுனையையுடைய மொட்டை. இவ்வம் - தேற்றாமரத்திற் பூ; முதல்கூறச்சினை.
2. பிணி-மொட்டு. 3. இரும்பு திரித்தன்ன-இரும்பை முறுக்கி னு லொத்த மருப்பு; 3. மருப்பின் 4. இரலை என்க.
4. அவலடைய - பள்ளங்களெல்லாம்; தெறித்தல் - துள்ளுதல். 5. புலம்பு - நீர்பெருத வருத்தம்; புறக் கொடுத்தல் - புறத்தே போதல். 6. வானம் - மேகம். 7. கானம் - கானத்தை; கார் - பருவம்; பதம்.
8. குரங்குளைப் பொலிந்த-வளைந்த தலையாட்டத்தாற் பொலிந்த; புரவியினது 9. வள்பரியத் 13. தோன்று நாடன் என்க. 9. நரம்பு \* ஆர்த்தன்ன 11. பறவை என்க.
11. பறவை - வண்டு; பேதுறல் - மயக்கமுறுதல்; அஞ்சுதல் - அருளான் அஞ்சுதல். 12. தேரன் - தேரனாய். 13. குறும் பொறை - சிறு மலை.
14. உறந்தைக்குணது குன்றமென்றது, உறையூர்க்குக் கீழ்ப்பக்கத்ததாகிய சிராப்பள்ளி மலை. 17. அரிவை-விளி;
17. நின்னலரினைந்து 13. தோன்றுநாடன் எனக்கூட்டுக. 14 - ம். 1. வைந்நுதி 5. புறங்கொடுப்பு; 12. யாத்த, தேரவன். 13. உதுக்காண்.

\* 'ஆர்ப்பன்ன' என்பது நச்சினூக்கினியர் கொண்ட பாடம். தொல். பொருள். செய்யு. - 104. ம் குத்திர உரை.

## 5. பாலை

- அளிநிலை பொறாஅ தமரிய முகத்தன்  
விளிநிலை கொள்ளா டரியண் மென்மெல  
நலமிகு சேவடி நிலம்வடுக் கொளாஅக்  
குறுக வந்துதன் கூரெயிறு தோன்ற  
5 வறிதகத் தெழுந்த வாயண் முறுவலன்  
கண்ணிய துணரா வளவை யொண்ணுதல்  
வினைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்  
முளிந்த வேமை முதையலங் காட்டுப்  
பளிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
- 10 மோட்டிரும் பாறை ழீட்டுவட் டேய்ப்ப  
வுதிர்வன பழேங் கதிர்தெறு கவாஅன்  
மாய்த்த போல மழுகுதுனை தோற்றிப்  
பாத்தி யன்ன குடுமிக் கூர்ங்கல்  
விரனுதி சிதைக்கு நிரைநிலை யதர
- 15 பரன்முரம் பாகிய பயமில் கான  
மிற்ப்ப வெண்ணுதி ராயி னறத்தா  
றன்றென மொழிந்த தொன்றுபடு கிளவி  
யன்ன வாக வென்னுநள் போல  
முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா
- 20 வேவ்வச் செய்தியி னென்றுநினைந் தொற்றிப்  
பாவை மாய்த்த பனிநீர் நோக்கமொ  
டாகத் தொடுக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்  
தூநீர் பயந்த துணையமை பிணையன்  
மோயின ஞாயிர்த்த காலை மாமலர்
- 25 மணியுரு விழந்த வணியழி தோற்றங்  
கண்டே கடிந்தனஞ் செலவே யொண்டொடி  
யுழைய மாகவு மிணைவேள்  
பிழையலண் மாதோ பிரிதுநா மெனினே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்  
சிற்சுச்சொல்லிச் செலவழங்கியது.

— பாலை பாடிய பெருங்கடங்கோ.

வரி

1. பொருது அமரிய - பொருமையாலே மேவின.
2. விளிநிலை - அழைக்கும் நிலை; கொள்ளாள் என்றது போக்கிற்கு உடன்படாது ஆற்றாளாய் நின்ற நிலையைப்பற்றி; தமிழன் - நாண்முதலான குணங்களொழியத் தானேயாதல்.
3. அவ்வடியாலே நிலம் வடுக்கொள்ள என்க. இயல்பாக மெத்தென நடக்கும் அடி, இப்பொழுது நிலம் வடுக்கொள்ள நடந்தவசத்தால் நிலத்தைக் காலாற் கீறி வடுப்படுத்தி என்றமாம்.
5. வறிது - சிறிது. அகம் - இடம். 6. கண்ணியது உணரா அளவை - நாம் கருதியது தான் அறிவதற்கு முன்பே.
7. வினை - ஆள்வினை.
7. அதனை நாம் தலைப்படுதல் செய்யாதகல, 3. நிலத்தைக் காலால் கீறி வடுப்படுத்தி என்றுமாம்; கருத்துடனே.
8. முதையற்காடு; அம் - சாரியை; 10. மோடு - உயரம்; ஈட்டுதல் - குவித்தல். 11. உதிர்வன - உதிர்த்து; படுதல் - உண்டாதல். 12. மாய்த்தல் - தீட்டுதல். மமுகுதல் - தேய்தல்; தோற்றி - தோற்றுவித்து.
13. பாத்தி அன்ன - பதித்து வைத்தா லொத்த; குடுமி - தலை; 14. நிரை நிலை அதர - கல்லொழுங்கு பட்ட நிலைமையையுடைய வழிகள்.
15. முரம்பு - வன்னிலம்.
17. தொன்றுபடு கிளவி - இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்துச் சொன்ன வார்த்தை. 18. அன்னவாக - அங்ஙனம் சொல்லிக் கழிக. 19. முன்னம் - குறிப்பு. 20. ஒன்று நினைந்து ஒற்றி - போக்கு உடம்படாமையை நினைந்து துணிந்து;
21. பாவை - கண்ணிற்பாவை; பனிநீர் - நடுக்கத்தைச் செய்கிற நீர்; நீர் நோக்கம்-நீரையுடைய பார்வை. 22. ஒடுக்கிய - அணைத்த. 23. பிணையல் - செங்கழுநீர் மால்.
25. மணி - பவளம்; தோற்றம் - காட்சி. 26. கண்டே என்னும் ஏகாரம் ஈற்றசை;
26. ஒண்டொடி யென்பது தொடங்கி ஆற்றலாற் கூறினான்.
14. அதர 15. கானம் என்க.



## 6. மருதம்

- அரிபெய் சிலம்பி இம்பலந் தொடலை  
யரம்போழ்வளைப் பொலிந்த முன்கை  
யிழையணி பனைத்தோளையை தந்தை  
மழைவளந் தருஉ மாவண் டித்தன்
- 5 பிண்ட நெல்லி னுறந்தை யாங்கட்  
கழைநிலை பெறாஅக் காவிரி நீத்தங்  
குழைமா னெள்ளிழை நீவெய் யோளொடு  
வேழ வெண்புணை தழீஇப் பூழியர்  
கயநா டியானையின் முகனமர்ந் தாஅங்
- 10 கேந்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய  
நெருந லாடினை புனலே யின்றுவந்  
தாக வனமுலை யரும்பிய சுணங்கின்  
மாசில் கற்பின் புதல்வன் றூயென  
மாயப் பொய்ம்மொழி சாயினை பயிற்றியெம்
- 15 முதுமை யெள்ளலஃ தமைசூந் தில்ல  
சுடர்ப்பூந் தாமரை நீர்முதிர் பழனத்  
தந்தூம்பு வள்ளை யாய்கொடி மயுக்கி  
வானை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்  
முள்ளரைப் பிரம்பின் மூதரிற் செறியும்
- 20 பல்வேன் மத்தி கழாஅ ரன்னவெம்  
மிளமை சென்று தவத்தொல் லஃதே [கே.  
யினிமையெவன் செய்வது பொய்ம்மொழி யெமக்

என்பது: பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி கூறியது.

— பரணர்.

வரி

2. வளைப்பொலிந்த - வளையாற் பொலிந்த.
3. ஐயை - ஒரு கற்புடைய மகள்; இவள் தந்தை Sஎன்றது இவள் கற்புடைமை நோக்கி.

4. மழைவளம் போலத்தரும் பெரிய வண்மை ; 3. தந்தையாகிய தித்தன். 6. கழை - ஓடக்கோல். 7. குழை முதலான மாட்சிமையை யுடைய இழை ; நீ விரும்பின பரத்தை. 8. வேழமாகிய தெப்பம்.
9. யானை எனவே பிடியும் அடங்கிற்று. இன் - உவமம் ; ஆங்கு - அவ்விடத்து. 10. குழைய - பொலிவழிய. 13. கற்பின் தாய் என்க. 14. மாயம் - வஞ்சனை ; தம்மிடத்திற் சாய்ந்து ; பயிற்றி - பலகாலிற் சொல்லி.
15. முதுமை எள்ளல் - முதுமை எள்ளாதே கொள். அஃது அமைகும் - அம்முதுமைக்கு நாங்கள் பொருந்துவேம் ; அன்றியும் நீ செய்கின்றதற்கு அமைவேம் என்றமாம் ; 'புதல்வன்தா யென்றதுகொண்டு முதுமை எள்ளல்' என்றாள். தில் - விழைவு.
16. சுடர் - நெருப்பு ; 19. அரில் - பிணக்கம்.
20. கழாஅர் - ஓர் ஊர்.
21. இளமை கழிந்து மிகப் பழைது.
22. நின் பொய்ம்மொழி எங்களுக்கு இனிமை செய்வது எவனென்றாள்.

இதன் உள்ளுறை : நீர்நாய் வானைக்குக் காவலாகிய வள்ளையினது நிலையை நெகிழ்த்து, இழிந்ததாகிய வானையை நுகர்ந்து, பிரம்பாகிய முதிய தூற்றிலே தங்கினாற்போல, நீயும் பரத்தையர்க்குக் காவலாகிய தாய்முதலாயிராது நிலைமையை நெகிழ்த்துக், குலமகளிரல்லாத விலைமகளிரை நுகர்ந்து, முன்பு நாமக் குண்டாகிய எங்கள் பழைமையைப் பற்ற ஒரு பயன் கருதாது தங்குதன்மாத் திரத்திற்கு எம்மில்லில் வந்தீரென்றாளாம்.

## 7. பாலை

முலைமுகஞ் செய்தன முள்ளெயி றிலங்கின  
தலைமுடி சான்ற தண்டழை யுடையை  
யலமர லாயமொ டியாங்கணும் படாஅன்  
மூப்புடை முதுபதி தாக்கணங் குடைய  
5 காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகலை  
பேதை யல்ல மேதையங் குறுமகள்

- பெதும்பைப் பருவத் தொதுங்கினை புறத்தென  
வொண்சுடர் நல்லி லருங்கடி நீவித்  
தன்சிகை வறித லஞ்சி யின்சிலை
- 10 யேறுடை யினத்த நானுயிர் நவ்வி  
வலைகாண் பிணையிற் போகி யீங்கோர்  
தொலைவில் வெள்வேல் விடலையொ டென்மக  
ளிச்சரம் படர்தந் தோளே யாயிடை  
யத்தக் கள்வ ராதொழு வறுத்தெனப்
- 15 பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி.  
மெய்த்தலைப் படுதல் செய்யே னித்தலை  
நின்னொடு வினவல் கேளாய் பொன்னொடு  
புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி  
யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்கு
- 20 லாய்சனைப் பலவின் மேய்கலை யுதிர்த்த  
துய்த்தலை வெண்காழ் பெறாஉங்  
கற்கெழு சிறுகுடிக் கானவன் மகளே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப்பின்  
சென்று நவ்விப் பிணக்கண்டு, சொல்லியது.

— கயமனார்.

வரி

1. முகம் செய்தல் - நிரம்புதல் ; இலங்குதல் - விழுந்தெழு  
ந்து ஒளிவிடுதல்.
2. சான்ற - அமைந்தன ; பன்மை கூறிற்று - முடிப்பன்மை  
நோக்கி ; தண்டழையை உடையாக வுடையை.
3. யாங்கணும் - எவ்விடத்தும் ; படால் - படாதே கொள்.
4. மூப்பு - பழமை. முதுபதி - பெயர் ; தாக்கணங்குடைய-  
வருத்துந் தெய்வமுடைய.
5. பூண்டி - பூண்டாய் ; சின் - அசை ; இவையெல்லாம் கூறி,  
ஆதலால் காவலும் பூண்டாய் ; இனி வாயிலிடத்துப்  
போகாதேகொள், 6. அறிவுடைய இளம்களே பேதை  
யல்லீ, 7. பெதும்பைப் பருவத்துப் புறத்து ஒதுங்  
கினை என - புறப்படாத பருவத்தேபோராய் எனச்  
சொல்ல, அது கேட்டு.

8. சடர் - விளக்கு. 9. தண் சிதைவு - தான் செய்த குற்றம்; என்றது - களவொழுக்கத்தை; அறிதல் அஞ்சி - யான் அறிகின்றேனென்று அஞ்சி; இன்சிலை - இனிய சிலைப்பு; உட்காரம் கூறிற்று.
10. நானு உயிர் - தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பு; என்றது இளமையான் அதன் இளைப்புக்கூறியவாறு; நவ்வி - விளி. நவ்வி 13. படர்தந்தோள் என்க. நவ்வி 17. நின்னொடு வினவுவல் என்க.
12. தொலைவு - தோல்வி; ஏகாரம் - ஈற்றசை; 13. படர்தந்தோள் ஒரு சொல்; ஆயிடை - அப்பொழுது.
14. அருஞ்சுரத்துக் கள்ளர்; ஆ தொழு அறுத்தென - ஆவைத் தொழுவினின்றும் நேராகக் கொண்டு வந்தார்களென்று.
15. பிற்படு பூசல் - பிற்படச்சென்று மீட்கும் கரந்தையார் பூசல்; இன் - பொரு. வழிவழி ஒடி - பின்னோடி.
16. மெய்த்தலைப்படுதல் செய்யேன் - அவள் மேனியை அணுகுதல் செய்யப்பெற்றிலேன். இத்தலை - இவ்விடத்து. 17. வினவல்கேள் - நின்னொடு வினவுதற்குக் காரணம் கேள். 18. பொன்றாற் செய்த புலிப் பல்லோடு கோத்த தனிமணித்தாலி. 19. ஒலித்தல் - தழைத்தல்; குழைச் செயலை - அசோகந்தளிர்; உடை - தழையுடை. அல்குல் 22. மகள் என்க. 20. கலை - முசு. 21. துய் - தலையில் ஆர்க்கு.
22. அவள் காணக மகளாதலால் நினக்கும் ஓர் அடைவுண்டு; இனி எங்ஙனம் செய்வேனென்று கேட்கிறாள் செவிவி.
- பி - ம். II. பிணையினொதுங்கி. 16. செல்லேன்.

### 8. குறிஞ்சி

ஈயற் புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த  
 குரும்பி வல்சிப் பெருங்கை யேற்றை  
 தூங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர் கதுவலிற்  
 பாம்புமத னழியும் பாளுட் கங்குலு  
 5 மரிய வல்லம னிகுளை பெரிய

- கேழ லட்ட பேழ்வா யேற்றை  
 பலாவம லடுக்கம் புலர வீர்க்குங்  
 கழைநரல் சிலம்பி னுங்கண் வழையொடு  
 வாழை யோங்கிய தாழ்கண் ணசும்பிற்  
 10 படுகடுங் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலியப்  
 பிடிபடி முறுக்கிய பெருமரப் பூசல்  
 விண்டோய் விடரகத் தியம்பு மவர்நாட்  
 டெண்ணரும் பிறங்கன் மானதர் மயங்காது  
 மின்னுவிடச் சிறிய வொதுங்கி மென்மெலத்  
 15 துளிதலைத் தலைஇய மணியே ரைம்பால்  
 சிறுபுறம் புதைய வாரிக் குரல்பிழியூஉ  
 நெறிகெட விலங்கிய நீயி ரிச்சுர  
 மறிதலு மறிதிரோ வென்னுநர்ப் பெறினே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்  
 லுவாளாய்த் தலைமகன் சொல்லியது.

— பெருங்குன்றார் கிழார்.

வரி

3. நானற் தோல்வனையில் அடங்கின வலிய உகிராலே கது  
 வுதலின்; துதிய உகிர் - உறைபுக்க உகிர்.
4. பானுட் - பாதிநாளாகிய; இரவு. 6. ஏற்றை - புலியேறு.  
 9. அசம்பு - மலையின் நீர் அருத குழி. II. படி -  
 படியாக; பூசல் - மரத்தோசை; 12. விடரகம் - மலை  
 முழை; இயம்பும் - ஆண்டுப்போய் ஒலிக்கும்.
13. பிறங்குகல் - பிறங்கல் என விகாரம்; வழியுயர்ச்சியுமாம்;  
 ஒரு சொல்; மான்அதர் - மான்போம்வழி.
14. மின்னுவிட - மின்வழிவிட; சிறிய ஒதுங்கி - மெத்தென  
 நடந்து; ஒதுங்க எனத்திரிக்க.
14. ஒதுங்க 5. அரியவல்ல என முன்னே கூட்டுக. ஒதுங்கிச்  
 செல்ல எனச் சொல் லெச்சமுமாம். மென்மெல  
 என்பது தொடங்கி. வேறு பிரித்துரைக்க.

16. புதைய - மறைய; வாரி - கோதி; குரல் - மயிர்க்கொத்து.

17. வழி, செலவுகெட விலங்கிய சுரம் என்க. ....

18. என்னுநரை - என்று சொல்லுவாரை; பெற்ற

4. பாண்டகங்குலும் I4. சேறற்கு 5. அரியவல்ல என்ற

பொருளுரைக்க. 5. மன் - கழிவு. சொல்லுவா ரில்லை என்றவாறு.

இப் பாட்டினுள் ஏற்றையினது வள்ளுகிர் கதுவலின் பாம்பு மதனழியும் என்ற இறைச்சிப் பொருள்: — ஏற்றையானது பாம்பை வருத்தவேண்டும் என்னும் கருத்தில்லையாயினும், அது தன் காரியஞ் செய்யவே வள்ளுகிர் படுதலாகிய அவ்வளவிற்குப் பாம்பு வலியழிந்தாற்போல, அவர் நம்மை வருத்தவேண்டுமென் னும் கருத்தில்லையாயிருக்கவே, தமது காரியமாகிய களவீன்பத் திலே ஒழுகவே, ஆறின்றாமை ஊறின்றாமை முதலாகிய இவ் வளவிற்கே நாம் வருந்தும்படியாய் விட்டது என்றவாறு.

‘பெரிய கேழலட்ட’ என்பது முதலாகப் ‘புலாவீர்க்கும்’ என்பதிறுதியாக நின்ற உள்ளுறைப் பொருள்: — புலியானது தான் நுகர்தற்பொருட்டுக் கேழலைபட்டுப் பழ நாற்றத்தை யுடைய பலாவமலடுக்கம் புலாவீர்த்தாற்போல, அவரும் இன் பந்துய்த்தற்பொருட்டு வந்து நம்மைக்கூடி, அக் கூட்டத்தாலே புகழ்ச்சியை யுடைத்தாகிய நம் குடியை இகழ்ச்சியுடைத்தாம்படி பண்ணினார் என்றவாறு.

‘வழையொடு வாழையோங்கிய’ என்பது முதலாக ‘விண் டோய் விடரகத் தியம்பும்’ என்பதிறுதியாக நின்ற சொற்க ளின் உள்ளுறைப் பொருள்:—வாழை நுகர வந்த யானை அதன் அயலாகிய அசும்பின் குழியிலே விழுந்ததாகப், பின்பு அக் குழியினின்றும் ஏறமாட்டாது வாழையாகிய உணவையும் இழந்துழிப், பிடி அது ஏறுதற்குப் படியாக மர முறிக்கின்ற ஓசை விண்டோய் விடரகத்து இயம்பிறைபோல, அவரும் நமது நலம் நுகரவந்து களவொழுக்கமாகிய குழியிலே விழுந்து, இக்கள வொழுக்கமாகிய இதனைவிட்டு வரையவுமாட்டாது நமது காவலருமையால் இக்கள வொழுக்கினை நுகரவுமாட் டாது துயரப்படுகின்றழி, அறத்தொடு நிலை முதலாகிய இவற் றால் மகளிராகிய நாமே வரைய முயலும் வழி, அம் முயற்சி யானே ஊரெல்லாம் அறியும்படி பண்ணினார் என்றவாறு.

பு - ம். 2. வள்ளுகிர்க்காலிற். 10. படிக்கடும்.

## 9. பாலை

- கொல்வினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் புழுகின்  
வில்லோர் தூணி வீங்கப் பெய்த  
வப்புதுனை யேய்ப்ப வறும்பிய விருப்பைச்  
செப்பட ரன்ன செங்குழை யகந்தோ
- 5 றிழுதி னன்ன தீம்புழற் றய்வா  
யுழுதுகாண் டினைய வாகி யார்கழல்  
பாலி வானிற் சாலொடு பாறித்  
துப்பி னன்ன செங்கோட் டியவி  
னெய்த்தோர் மீமிசை நிணத்திற் பரிக்கு
- 10 மத்த நண்ணிய வங்குடிச் சீறார்க்  
கொடுதெண் ணேதி மகளி ரோக்கிய  
தொடிமா னுலக்கைத் தூண்டுறற் பாணி  
நெடுமால் வரைய குடினையோ டிரட்டுங்  
குன்றுபின் னெழியப் போகி யுரந்தரந்து
- 15 ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனது  
துனைபரி துரக்குந் துஞ்சாச் செலவி  
னெம்மினும் விரைந்துவல் லெய்திப் பன்மா  
ணைங்கிய நல்லி லொருசிறை நிலைஇப்  
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொறும் பரவிக்
- 20 கன்றுபுகு மாலை நின்றோ ளெய்திக்  
கைகவியாச் சென்று கண்புதையாக் குறுகிப்  
பிடிக்கை யன்ன பின்னகந் தீண்டித்  
தொடிக்கை தைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ  
நாணெடு மிடைந்த கற்பின் வாணுத
- 25 லந்தீந் கிளவிக் குறுமகண்  
மென்றோள் பெறநசைஇச் சென்றவென் றெஞ்சே.

என்பது : வினைமுற்றியீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

வரி

1. கொல்வினை - கொற்றொழில்; புழுகாகிய 3. அம்பென்றது மெல்லிய முட்டை. 5. இன் - அல்வழிக்கண் வந்தது.
4. செப்பு அடர் - செப்புத் தகடு.
5. துய்வாய் என்றதனைப் பெயர்ப்படுத்து ஆகுபெயரார்ப்பு என்க. வாயையுடையது - வாய் என்றாயிற்று. துய்பஞ்சு; தீம் பூ என்று சேரும்; புழல் - துளை.
6. உழுது காண்டல் - துளைதான் நீக்கிக்காண்டல்; ஆர் - ஆர்க்கு. 7. ஆலிவானின் - வானின்று விழும் ஆலி போல; காலொடு - காலாற்; சிதறி. 8. கோடு - மேடு; இயவு - வழி; II. கொடுறுணஒதி - வளைந்தபனிச்சை; ஒக்கிய - எடுத்த. 12. தாண்டுதல் - குத்துதல். 14. வரந்தூர்த்து - வலியாற் செலுத்தி. 16. துளைபரி - விரைந்து செல்லங் குதிரை; தூர்த்தல் - பின்னும் முடுக்குதல்.
16. துஞ்சாச் செலவினையுடைய 17. எம் என்க.
- 17-18. பன்மாணல்லில் பலகட்டு மாட்சிமைப் பட்ட மாளிகை. 19. பாங்கர்-நல்ல பக்கம். 21. குறுகிக் கண்புதைத்து என்க; 22. பின்னகம்-பின்னின மயிர்; முறுக்கி முடித்த கொண்டை; 23. தோய்ந்தன்றுகொல் - தழுவிற்று கொல்.
- பி - ம். 18. னேங்குயர்.

## 10. நெய்தல்

வான்கடற் பரப்பிற் றாவற் கெதிரிய  
மீன்கண் டன்ன மெல்லரும் பூழ்த்த  
முடவுமுதிர் புண்ணைத் தடவுநிலை மாச்சினைப்  
புள்ளிறை கூடு மெல்லம் புலம்ப

- 5 நெய்த லுண்கண் பைதல கலுழ்ப்  
பிரித லெண்ணினை யாயி னன்று  
மரி துதுற் றனையாற் பெரும் வரி தினிற்



- கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டுங் கொண்டலொடு  
 குருஉத்திரைப் புணரி யுடைதரு மெக்கர்ப்  
 10 பழந்திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்  
 மோட்டுமண லடைகரைக் கோட்டுமீன் கொண்டி  
 மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்  
 வளங்கெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்து தலைமகளைக் கண்ணுற்று நீங்கும்  
 தலைமகளை யெதிர்ப்பட்டுநின்று தோழி சொல்லியது.

— அம்முவனார்.

வரி

1. தூவல் - துவலையை; துவலையை யேற்ற 3. புன்னை.
2. மீன் - வானமீன்; ஊழ்த்த - புறப்படவிட்ட. 3. முடவு-  
முடத்தன்மை. 4. இறைகூரும் - தங்குதன் மிகும்.
5. பைதல கலுழ - வருத்தமுடையவாய் அழ.
7. அரிதுதுற்றனை - அரியதனைச் செலுத்துதலுற்றாய்;  
உரிதினின் - இவளுக்கே உரித்தாக.
8. ஆங்கு - நின்னாரிடத்து; கொண்டலொடு - கீழ் காற்றால்.
10. கொன்ற - அழிவு சோர்ந்த.
12. பகுத்தல் - பலர்க்குங் கொடுத்தல்.
13. நலம் இவட்கு 7. உரித்தாகக் 8. கொண்டுபோகவேண்டு  
மென்றது வரைந்துகொண்டுபோகவேண்டும் என்ற  
வாறு. அன்றாயின் இவள் இறந்துபடுமென்பது  
தோன்றக் கூறியவாறு.

புன்னையது கொம்பிலே புள்ளிறைகூரும் என்றது புள்  
 ளுக்குப் புன்னை இருப்பிடமாயினற்போல எங்களுக்கு ஆதார  
 மாகி நீ ஆயிற்றில்லை என்றவாறு.

\* 'பழந்திமில் கொன்ற' என்பது முதலாகக் 'கொண்டி'  
 என்பது ஈராக நின்ற சொற்கு இறைச்சிப் பொருள்: பரதவர்  
 தாம் அழிவு சோர்ந்த திமிலானும் பண்ணின வலயானும் தமது  
 தொழிலாகிய வேட்டைமேற் செல்லாது, தேடாமல்வந்த  
 இழிந்த சுறாமீன் அகப்படுத்து, அதனை அழித்துக் கூறுவைத்து  
 எல்லாரையும் அழைத்தாற்போல, நீயிரும் நாமக்கு உறுதியாக

ஆக்கிக்கொள்ளப்பட்ட நன்மைகளான் நுமக்கு ஒழுக்கமாகிய நல்வழியின் ஒழுகாது, கண்டோ ரிகழ்ந்த களவொழுக்கிலே ஒழுகி, இக் களவினைப் பரப்பிப் பலரும் அலர் கூறும்படி பண்ணினீரீர் என்றவாறு.

பி - மீ. 9. குளுஉக்கிளை.

### 11. பாலை

வான மூர்ந்த வயங்கொளி மண்டில  
நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பனி ரங்காட்  
டிலையில மலர்ந்த முகையி லீலவந்  
கலிகொ ளாய மலிபுதொகு பெடுத்த  
5 வஞ்சுடர் நெடுங்கொடி பொற்பத் தோன்றிக்  
கயந்துக ளாகிய பயந்தபு கான  
மெம்மொடு கழிந்தன ராயிற் கம்மென  
வம்புவிரித் தன்ன பொங்குமணற் கான்யாற்றுப்  
படுகினை தாழ்ந்த பயிலிண ரெக்கர்  
10 மெய்ப்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க  
மவரும் பெறுகுவர் மன்னே நயவர  
நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்ப வோமறந்  
தறுகுள நிறைக்குந போல வல்கலு  
மழுதன் மேவல வாசிப்  
15 பழிதீர் கண்ணும் படுகுவ மன்னே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்ற  
ளாய தலைமகள் வேறுபாடுகண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலை  
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

— ஒளவையரார்.

வரி

2. சிவத்தல் - கோபித்தல். உருப்பு - வெப்பம். 3. இலையிலவாய்; 4. ஆயம் - மக்கள்தொகுதி. விருப்பமிக்கு. 5. சுடர் நெடுங்கொடி - விளக்கின் ஒழுங்கு; என்றது கார்த்திகை விளக்கை. தோன்றி - தோன்ற. 7. கம்மென - விரைய; தேய வழக்கு. 9. படுகினை -

பெரிய கொம்புகள். எக்கரிடத்துக் 10. கைகவர்-கை விரும்புகின்ற. முயக்கினை 11. நயவரப் பெறுகுவர். 12. நிகர்-ஒளி; ஒமறந்து - ஒவுதன் மறந்து. 14. மெலி வான் மேவலவாய் அழுதல்; பொருந்தாவாய்.

7. கொண்டு கழிந்தோராயிற் கம்மென 11. அவரும் பெறுகுவர் 15. கண்ணும்படும்; அது செய்கின்றிலர் என்ற வாறு. மன் - கழிவு.

காரியவாய்பாடு சொல்லுதலால் ஆற்றுதல் பெற்றும்.

13. வைகலும். 1. வயங்கொளிர். 3. டிலையின். 8. விரிந்தன்ன.

## 12. குறிஞ்சி

யாயே கண்ணினுங் கடுங்கா தலளே  
யெந்தையு, நிலனுறப் பொறாஅன் சீறடி சிவப்ப  
வெவனில குறுமக ளியங்குதி யென்னும்  
யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பி

5 னிருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே

யேனலங் காவல ரானு தார்த்தொறுங்  
கிளிவிளி பயிற்றும் வெளிலாடு பெருஞ்சினை  
விழுக்கோட் பலவின் பழுப்பயங் கொண்மார்  
குறவ ருன்றிய குரம்பை புதைய

10 வேங்கை தாஅய தேம்பாய் தோற்றம்

புலிசெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழ  
மழைபடு சிலம்பிற் கழைபடப் பெயரு  
நல்வரை நாட றீவரின்

மெல்லிய லோருந் தான்வா ழலளே.

என்பது : பகற்குறிவாராநின்ற தலைமகன் தோழியாற் செறிப் பறிவுறுக்கப்பட்டு இரவுக்குறிவாரா வரைவல் என்றற்கு அதுவும் மறுத்து வரைவுகடாயது. இப்பாட்டினுள் றீவரின் என்றது வரவு மறுத்தது. சீறடி சிவப்ப என்றது செறிப்பறிவுறீஇயது.

— \* கபிலர்.

\* தொல்கபிலர் என்றும் பாடும்.

வரி

3. எவனியங்குதி - என் செய்யப் போகின்றாய்? இல - ஏ.உ.;  
குறுமகள் - விளி; 4. துவரா - உவரா; நட்பின் - நட்பினால்.  
5. புள்ளின் - புட்போல; யாங்கள் ஒரு யிரம்; யாம் கண்டவிடத்து ஒருயிரம் என்றுமாம்.  
8. கோள் - காய்; பழு - பழுப்பு; தொழிற்பெயர்; கனியின் பயன் என்றவாறு.

9. ஊன்றிய - நாட்டிய; தோற்றம்-தோற்றத்தை; 12. கழை பட - மூங்கில் காலிலே மடிய; 14. ஓரும் - அசை;

13. வரினீ 14. மெல்லியல் வாழாள் என்க. 10. தேம்-தேன்;

யாணையானது வெருவத்தகாத குரம்பையை வெருவத்தக்க புலியென்று கருதித் தனக் குணவாகிய கழை முறியப் பாய்ந்தாற்போல வெருவத்தகாத எங்கள் தமரை வெருவி வரைய முயலாது திரியவே, நாங்கள் இறந்துபடும்படியாயிற்று என்றவாறு.

பி - ம். 2. பெருஅச்சீறடி. 8. பழுஉப்பயம். 10. வேங்கைபாய.

### 13. பாலை

தன்கடற் பிறந்த முத்தி ரொழு  
முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் றன்மலைத்  
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்

குறவர் தந்த சந்தி ரொழு

5 மிருபே ராரழு மெழில்பெற வணியுந்  
திருவீழ் மார்பிற் றென்னவன் மறவன்  
சூழியிற் கொண்ட மராஅ யாணை  
மொழியி னுணர்த்துஞ் சிறுவரை யல்லது  
வரைநிலை யின்றி யிரவலர்க் கீயும்

10 வள்வா யம்பிற் கோடைப் பொருநன்  
பண்ணி தைஇய பயங்கெழு வேள்வியின்  
விழுமிது நிகழ்வ தாயினுந் தெற்கேர்பு  
கழிமழை பொழிந்த பொழுதுகொ ளமையத் துச்  
சாய லின்றுணை யிவட்பிரிந் துறையி

- 15 யேயின் றுக செய்பொருள் வயிற்பட  
 மாசி மூமடி விரிந்த சேக்கைக்  
 கவவின் புறமுமைக் கழிக வளவய  
 லழனுதி யன்ன தோகை யீன்ற  
 கழனி நெல்வின் கவைமுத லலங்க
- 20 னிரம்பகன் செறுவின் வரம்பணையாத் துயல்வரப்  
 புலம்பொடு வந்த பொழுதுகொள் வாடை  
 யிலங்குபூங் கரும்பி னோர்கழை யிருந்த  
 வெண்குருகு நரல வீச  
 துண்பஃ றுவலைய தண்பனி நாளே.

என்பது: பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகனைத் தோழி  
 செலவழுங்குவித்தது. உடம்பட்டதுஉமாம்.

— பெருந்தலைச் சாத்தனர்.

வரி

1. முத்தின் - இன் அல்வழிச் சாரியை; முத்தாரம்; 2. துப்  
 பினை யுடையதான என்க. 2. பிறராற் றெறுதலரிய  
 கடவுள்; பேணி - பூசை பண்ணி; 6. மறவன் - படைத்  
 தலைவன். மறவனாகிய II. பண்ணி என்க.
7. மராஅ - மருவாத; 8. மொழியினுணர்த்தும் - மொழியி  
 னொற் றெழுதலறிவிக்கும்; சிறுவரை யல்லது - சிறிது  
 பொழுதல்லது; 9. வரைநிலை யின்றி - தனக்கென  
 வரைந்து நிறுத்தும் நிலைமையின்றி; 10. கோடை -  
 கோட்டீர். II. தைமிய - செய்த; வேள்வி - கள  
 வேள்வி; 12. விழுமிது நிகழ்வதாயினும் - அப் பொரு  
 ளான் அறமுதலாயின விழுமிய நடக்குமாயினும்;
13. பொழுது - காலத்தன்மை; அமயம் - கூதிர். இக்  
 காலத்து 14. இன் துணையாகிய இவள் என்று தேர்  
 ந்து, இவளைத் 24. தண்பனி நாளிடத்துப் 14. பிரிந்  
 துறைவராயின் என்று பொருளுரைக்க.
14. சாயலிவள் என்றது, கூதிர்க்குத் துணையாகிய இவ  
 ளென்று உதவிகூறி, அதற்கு அநந்தரமாகிய 24. பனிக்  
 காலத்துப் பிரியாமற் கூறினாள்.

24. பனி நாளாகத்து 17. ஈண்டின்புறமற் கழிவதாக; 15. நீ தேடுகின்ற பொருட்கும் ஓர் குறை பிறவாதொழிக வென்றாள்; நோபுறுமென்று நினைத்து, அதுபடா தொழிக என்றாள்.
17. இன்புறுப்ப என்னும் பாடத்திற்குக் குறிப்புரையாக்கிப் பொருளுரைக்க. அதுவும் இன்புறுமைக் கழிக என்னும் பொருளைக் கொள்ளும்.
18. அழல் னுதி - அழற்கோடு; தோகை - நெற்றேடு. கடை கூடத்துச் சிவந்திருத்தலான் அவ்வாறு கூறினார்.
19. அலங்கல் - ஆகுபெயரான் அசைகின்ற கதிர்; 20. நிரம்பகன் செறு - ஒத்து அகன்ற செறு. துயல்வர் - புடை பெயர்; பெயர் வந்தலைக்கும் 21. வாடை.
22. எர் கழை - ஒங்கினகழை; 23. நரல - கதற; 19. செய்ந் நெல்லீன்ற முதலினொருகதிர். தோகைக்கதிராவது, அதனை முற்பட ஈனுமாதலின், அதனை ஈன்ற செய்ந் நெல் என்பாருமுளர்.

19 - மீ. 1. தண்கடல்; 2. முறைதிறை; 3. தொல்லரு.

#### 14. முல்லை

- அரக்கத் தன்ன செந்நிலப் பெருவழிக்  
காயாஞ் செம்ம றுஅய்ப் பலவுட  
னீயன் மூதாய் வரிப்பப் பவளமொடு  
மணிமிடைந் தன்ன குன்றங் கவைஇய  
5 வங்காட் டாரிடை மடப்பிணை தழீஇத்  
திரிமருப் பிரலை புல்லருந் துகள  
முல்லை வியன்புலம் பரப்பிக் கோவலர்  
குறும்பொறை ம்ருங்கி னறும்பூ வயரப்  
பதவுமேய லருந்து மதவுநடை நல்லான்  
10 வீங்குமாண் செருத்த நீம்பால் பிலிற்றக்  
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு

- மாலையு முள்ளா ராயிந் காலை  
யாங்காகு வங்கொல் பாண வென்ற  
மணையோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்வேன்
- 15 செவ்வழி நல்யா ழிசையினென் பையெனக்  
கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்ந்நிறுத்  
தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே  
விடுவிசைக் குதிரை விலங்குபரி முடுகக்  
கல்பொரு திரங்கும் பல்லார் நேமிக்
- 20 கார்மழை முழக்கிசை கடுக்கு  
முனைநல் லுரன் புனைநெடுந் தேரே. .

என்பது : பாணன் தனக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்  
வியது.

— ஒக்கூர் மாசாத்தனார்.

வரி

2. தாய் - தாவ ;
9. மேயலருந்து - மேயலாக ஆர்ந்த. மேயல் - உணவு. மதவு -  
வலி ; 10. செருத்தல் - ஆமடி ; பிலிற்ற - புறப்படவிட ;  
12. மாலையும் என்ற உம்மை சிறப்பு ; காலை — இக்  
காலத்து.
14. சொல்லல் செல்வேன் என்றான், கூறுதலருமையான் ;  
என்றது தலைவி ஆற்றாமை கூறியவாறு.
16. பையுண்மெய் - நோய்மெய் ;
19. நேமித் 21. தேர் என்க.
- 3 - 4 பவளமொடு மிடைந்தாலொத்த குன்ற மென்க. 4. ஒத்த  
7. புலம் என்றுமாம்.
4. குன்றங் கவைஇய என்பதே தொடங்கி 7. முல்லையின்  
புலத்திற்கு அடை.
- பி - ம். 3. பரப்ப. 8. மருங்கினிறும்பூதயர்ப். 10. பிலிற்றி,

15. பாலை

- எம்வெங் காம மியைவ தாயின்  
மெய்ம்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்  
கொம்மையம் பசங்காய்க் குடுமி விளைந்த  
பாக லார்கைப் பறைக்கட் பீலித்
- 5 தோகைக் காவிற் துளுநாட் டன்ன  
வறுங்கை வம்பலர்த் தாங்கும் பண்பிற்  
செறிந்த சேரிச் செம்மன் மூதூ  
ரறிந்த மாக்கட் டாகுக தில்ல  
தோழி மாரும் யானும் புலம்பச்
- 10 குழி யானைச் சடர்ப்பூ னன்னன்  
பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்ச்  
செறிந்த காப்பிகந் தவனெடு போகி  
யத்த விருப்பை யார்கழல் புதுப்பூத்  
துய்த்த வாய துகணிலம் பரக்கக்
- 15 கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழந் கொழுதி  
வன்கை யெண்கின் வயநிரா பரக்கு  
மின்றுணைப் படர்ந்த கொள்கையொ டொராங்குக்  
குன்ற வேயிற் நிரண்டவென்  
மென்றோ ளாளுளு சென்ற வாரே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

— மாமூலஞர்.

வரி

1. எம் வெம் காமம் இயைவதாயின் 8. அறிந்த மாக்களை யுடைத்தாக என்க. யாம் வேண்டின காரியம் முடியு மாயின் அப்படியாக என்றாள்.
2. கோசர் 4. துளுநாடு.
3. கொம்மை - பெருமை. அம் - சாரியை ; குடுமி - தலை யில் ஆர்க்கு. குடுமியை யுடையது குடுமி ; காயாகிய குடுமி; அது விளைந்த பாகல் என்றது பாகற் பழத்தை; விளைதல் - முற்றுதல்.



4. ஆர்கைத் 5. தோகை என்க.

4. பறைக்கண் - வட்டமானகண் ; 8. அறிந்தமாக்கள் - முக  
மறிந்தமாக்கள் 7. மூதூர் 8. உடைத்தாக என்க.

பாழி - ஊர் ; நகர் - மாளிகை. 14. வாய- வாயவாய் ; துகள்  
நிலத்திலே பரக்க.

19. அஞ்ஞை - அம்மை ;

9. புலம்பப் 12. போகிச் 19. சென்றவழி என்று சேர்க்க.

10. சூழி - முகபடாம் ; பட்டயானை ;

இப் பாட்டினுள் இறைச்சிப் பொருள் : கரடி ஆர்கழல்  
புதுப்பூவை துகர்ந்த வாயையுடையவாய், அதிலே நிறைந்து  
கொன்றைப் பழத்தைக் கோதிப்போறற்போல, அவளுந்தலைவ  
னோடுகூடிய இன்பத்திலே நிறைந்தசெருக்கினாலே கூடிவளர்ந்த  
தோழிமாரையும், பெற்று வளர்த்த என்னையும் புறக் கணித்துப்  
போனாள் என்றவாறு.

15 - ம். 5. துள்ளு நாடன்ன. 12. காப்பிறந். 14. பரிப்ப.

### 16. மருதம்

நாயுடை முதுநீர்க் கலித்த தாமரைத்

தாதி னல்லி யயலிதழ் புரையு

மாசி லங்கை மணிமரு ளவ்வாய்

நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்

5 யாவரும் விழையும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்

தேர்வழங்கு தெருவிற் றமியோற் கண்டே

கூரெயிற் றரிவை குறுகினள் யாவருங்

காணுந ரின்மையிற் செத்தனள் பேணிப்

பொலங்கலஞ் சமந்த பூண்டாங் கிளமுலை

10 வருக மாளவென் னுயிரெனப் பெரிதுவந்து

கொண்டன ணின்றேருட் கண்டுநிலைச் செல்லென்

மாசில் குறுமக ளெவன்பே துற்றனை

நீயுந் தாயை யிவற்கென யான்றற்

கரைய வந்து விரைவெனன் கவைஇக்

15 களவுடம் படுநரிற் கவிழ்ந்துநிலங் கிளையா  
நாணி நின்றே ணிலைகண் டியானும்  
பேணினை னல்லனோ மகிழ்ந வானத்  
தணங்கருங் கடவுளன் னோணின்  
மகன்ற யாதல் புரைவதாங் கெனவே.

என்பது : பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைமகன் யாரை  
பும் அறியேனென்றற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— சாகலாசனார்.

வரி

3. மணி - பவளமணி ; 4. நவீறல் - பழகுதல் ; நகை -  
மகிழ்ச்சி ; 5. யாவரும் - பகைவரும் ; 6. தேர் -  
சிறுதேர் ; தனியனாய்க் கண்டே.

8. செத்தனள் பேணி - கருதிப் பேணி ; செத்து - ஒப்பு  
மாம் ; ஒப்பு - தலைவனை ஒப்பு.

9. முலை - முலையிடத்து II. முலையிடத்துக் கொண்டு நின்  
றள் என்க.

10. மாள் - அசை ; II. நின்ற நிலையினின்றும் போகேனாய் :

12. என்ன மயக்கமுற்றாய் ? 13. விரையவந்து தழுவீ ;

15. களவு ; உடம்படுதல் - இசைதல் ; 17. பேணு

தல் - விரும்புதல் ; 18. கடவுள் - அருந்ததி ;

உன்னையொழிய அறியாதவள் என இகழ்ந்து கூறியவாறு.

19. புரைவதென்று மேல்நிற்றலின் 17. பேணினைனல்  
லனோ என்றாள். ஆங்கு அசை.

அவள் பதற்றங்கண்டு 12. எவன் பேதுற்ற யென்றாள்.

அணங்கருங் கடவுள் என்பதற்கு பிறரை வருத்துகின்ற  
எய்தற்கரிய தெய்வமகள் என்றுமாம்.

3. மாசில் அங்கை - இலக்கணக் குறையற்றகை.

பி - ம். 6. கண்ட. 8. குறுகியாவரும். 19. புரைவதா  
லெனவே.

## 17. பாலை

- வளங்கெழு திருநகர்ப் பந்துசிறி தெறியினு  
மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னாடினு  
முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றசைஇ  
மயங்குவியர் பொறித்த துதல டண்ணென
- 5 முயங்கினள் வதியு மன்னே யினியே  
தொடிமாண் சுற்றமு மெம்மு முள்ளா  
ணெடுமொழித் தந்தை யருங்கடி நீவி  
நொதும லாள் னெஞ்சறப் பெற்றவென்  
சுறுமுதுக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி
- 10 வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென  
ஆரெழுந் தன்ன வுருகெழு செலவி  
னீரி லத்தத் தாரிடை மடுத்த  
கொடுங்கோ லுமணர் பகடுதெழி தெள்விளி  
நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புந்
- 15 கடுங்கதிர் திருகிய வேய்பயில் பிறங்கற்  
பெருங்களி றுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்  
தருஞ்சரக் கவலைய வதர்படு மருங்கி  
னீளரை யிலவுத் தூழ்கழி பன்மலர்  
விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறன் மூதூர்
- 20 நெய்யுமிழ் சுடரிற் கால்பொரச் சில்கி  
வைகுறு மீனிற் றேறன்று  
மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

— கயமனார்.

வரி

1. சிறிது-சிறிதுபொழுது; 3. அசைஇ-வருந்தி; 4. செறி  
வியர்; தண்ணென - குளிரி; 5. என்னைத் தழுவி;  
மன் - கழிவு.

8. அற - தனக்கென; 9. சிறுமுதுக் குறைவி - இளமையிலே அறிவு முதிர்ந்தவள்; 11. ஊர் குடியாக எழுதல்; உரு - உட்கு; 13. தெழித்தல் - உரப்புதல்; 12. மடுத்த 13. பகடு; 14. இயிழ் - இசை; 15. ஆதித்தன் ஒளி முடுகிய.
15. திருகிய 20. மலை; பிறங்கல் 20. மலை.
16. மண்ணரை யாம் - மாரிக்காலத்துண்டான சேறு உலர்ந்து விறுவிறுத்த உடலை உரோசுதலால் மண்ணையுடைய அரை.
17. கவலையவதர் - கவர்த்தவழி.
20. கால் பொருகையாலே நெய்யுமிழ் சுடர்போல 18. ஊழ் கழி பன் மலர் 20. பின்பு சில்கி 21. மீனிற்றேன்றும் என்க.
18. ஊழ்கழி - முறைமை மிக்க; என்றது, நாட்புக்கு முதிர்ந்த பூவை நெய்யுமிழ் சுடர்போல விழும்படி காற்றுப் பொருதலாலே நின்றவை சில்கி, விடிகின்ற காலத்து மீன்போலத் தோன்றும் என்றுமாம்.
- 9-10. சிறிததாஞ் செல்லவல்லவோ எனக் கூட்டுக.
11. செலவின் - செலவிடத்து.
15. திருகிய 17. அருஞ்சரம் எனவுமாம்.
- 15 - ம். 3 முன்னே. 17. கவலையதர். 18. தூழ்படு.

### 18. குறிஞ்சி

நீர்நிறங் கரப்ப ஆழுறு புதிர்ந்த  
 பூமலர் களுலிய கடுவரற் கான்யாற்றுக்  
 கராஅந் துஞ்சங் கல்லுயர் மறிசுழி  
 மராஅ யாணை மதந்தப வொற்றி  
 5 யுராஅ வீர்க்கு முட்குவரு நீத்தந்  
 கடுங்கட் பன்றியி னடுங்காது துறந்து  
 நாம வருந்துறைப் பேர்தந் தியாமத்  
 தீங்கும் வருபவோ வோங்கல் வெற்ப  
 வொருநாள் விழும் முறினும் வழிநாள்

- 10 வாழ்குவ ளல்லொன் றேழி யாவது  
முறில் வழிகளும் பயில வழங்குநர்  
நீடிந் றுக விழுக்குவ ரதலை  
ஹலமரல் வருத்த முறுதுமெம் படப்பைக்  
கொடுந்தே னிழைத்த கோடுயர் நெடுவரைப்
- 15 பழந்தாங்கு நளிப்பிற் காந்தளம் பொதும்பிற்  
பகனீ வரினும் புணர்குவை யகன்மலை  
வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயா  
யோம்பின ளெடுத்த தடமென் றேறே.

என்பது : தோழி இரவுவருவாணப் பகல்வர வென்றது.

— கபிலர்.

வரி

3. கல்லயர் மறிகழி - உயர்ந்த கல்லிலே மோதி மறிந்த  
சுழியெனக் கூட்டுக. 4. மராஅ யாணை - மதத்தானே  
பிடியொடுங் கன்றெடும் மருவாத யாணை.
3. முதலை துஞ்சுள் சுழி என்க. மறிகழியையுடைய 5.  
நீத்தம் ; நீத்தத் 7. துறையைப் பேர்ந்து.
9. விழுமம் - இடர் ; வழிநாள் - பின்னாள் ; என்றது, விழு  
மம் அறிவது பின்னொன்று.
12. நீடின்று - நீடுதலிலயாக ; இழுக்குவர் - குற்றப்படுவர் ;  
15. நளிப்பு - செறிவு ; 17. கண்ணிடை-இரண்டு கண்  
ணுக்கும் நடுவு ; 18. எடுத்த - எடுத்து வளர்த்த ;
18. தோள் 16. பகலும் புணர்குவை எனக் கூட்டுக.
14. தேனிழைத்த என்றதனானே தேனழிக்க வருவாராலும்,  
15. பழந்தாங்கு நளிப்பென்றதனானே பழமெடுக்க  
வருவாராலும், காந்தளம் பொதும் பென்றதனானே  
பூப்பறிக்க வருவாராலும் பகற்குறியும் அரிதென்று  
குறிப்பான்மறுத்தாளாம்.
- பி - ம். 3. மறுசுழி. 6. துணிந்து.

19. பாலை

- அன்றவ ன்றெழிந்தன்று மிலையே வந்துநனி  
 வருந்தினை வாழியெ னெஞ்சே பருந்திருந்  
 துயாவிளி பயிற்று மியாவுயர் நனந்தலை  
 புருடுடி மகுளிபிற் பொருடெரிந் திசைக்குங்
- 5 கடுங்குரற் குடினைய நெடும்பெருங் குன்ற  
 மெம்மொ டிதத்தலுஞ் செல்லாய் பின்னின்  
 றெழியச் சூழ்ந்தினை யாயிற் றவிராது  
 செல்லினிச் சிறக்கநின் னுள்ளம் வல்லே  
 மறவ லோம்புமதி யெம்மே நறவின்
- 10 சேயித ழிணைய வாகிக் குவளை  
 மாயிதழ் புரையு மலீர்கொ ளீரிமை  
 யுள்ளகங் கனல வுள்ளுதொ றுலறிப்  
 பழங்கண் கொண்ட கலிழந்துவீ ழுவிரறல்  
 வெய்ய வுகுதர வெரீஇப் பையெனச்
- 15 சில்வளை சொரிந்த மெல்லிறை முன்கை  
 பூவீ கொடியிற் புல்லெனப் போகி  
 யடர்செ யாயகற் சடர்துணை யாக  
 வியங்காது வதிந்தநங் காதலி  
 யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.

என்பது : நெஞ்சினுற் பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலை  
 மகன் தலைமகள் நலனயந்துள்ளிய நெஞ்சினைக் கழறியது\*.

— † பொருந்தில் இளங்கீரனார்.

வரி

1. வந்து - போந்து ; 4. உருள் துடி - கடிப்பு உருளுகின்ற  
 இழுகு பறை. மகுளி — ஓசை ; இன் - பொரு ; ஒப்  
 புரைத்தது ஓசைமாத்திரம் பற்றி ; பொருடெரிதல்

\* பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச் சுரத்திற்றன்  
 நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது என்றும் பாடம்.

† உலோச்சனார் என்றும் பாடம்.

குடிஞை யோசைக்குள்ளது ; 'குத்திப் புதை' என்ற தோர் பொருள் தோன்ற இசைக்கும். தெரிய எனத் திரிக்க. பொருள் - போவார் காரியம். பொருளும் ஆம். 7. ஒழிப்பு - ஓகையை ஒழிப்பு. 8. செல் - திரியப்போ ; உள்ளம் - நெஞ்சினது உள்ளம் ; சிறத்தல் - நினைத்தது பெறுதல். 9. எம்மைக் கடுக மறப்பை, மறவாதொழியவேண்டும் என்றான்.

9 - 14. 'நறவின் சேயிதழ்.....பையென' என்றது - உள்ளுந்தொறும் உள்ளகங்களையுடையாலே குவளை யினது கரிய இதழை ஒக்கும் நீர்மிகுதல்கொண்ட கரிய இமை பின்பு நறவின் சேயிதழையவாகி உலறிப் பழங்கண் கொண்ட விரைந்துவிழுகின்ற அவிரறல் வெய்யவாகச் சொரிய என்க. நறவின் சேயிதழ் செவ்வரிக்கு உவமமாகவும், குவளை சுண்வடிவிற்கு உவமமாகவும் உரைப்பாரும் உளர்.

12. உள்ளகம் - நெஞ்சு ; உலறி - வற்றி ; 13. பழங்கண் - புன்கண் ; அறல் - இமையிடத்து அற்று விழுகின்ற நீர் ; கொண்ட அவிரறல் - கோடற்கு ஏதுவான அவிரறல் ; 14. வெரீஇ - பிறர் காண்பரென்று அஞ்சிப் பையெனப் 16. போகி என்க.

15. சில்வளை சொரிந்த என்றது பல்வளையெல்லாம் முன்பே கழன்றோடின ; சில்வளைகள்தாமும் போயின என்றவாறு. 15. முன்கைக் 18. காதலி என்க.

17. அடர் - பொன்னடர். அகல் - விளக்கு அகல் ; 18. வலியின்மையின் உவமமாட்டாது ஓரிடத்தே இருந்த ; 19. உயங்குபுறம் - மெலிந்த புறம். சிறுபுறம் முயங்கிய என்றான், மறையநின்று பின்னே கட்டுதலான் ; இதுவும் ஓர் செய்தி.

19. முயங்கியபின் 9. மறவலோம்பு எனக் கூட்டுக.

17-ம். 12. உள்ளம். 13. கதழ்ந்து. 18. வதிந்தவெம்.

20. நெய்தல்

- பெருநீ ரழுவத் தெந்தை தந்த  
 கொழுமி னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பி  
 யெக்கர்ப் புண்ணை யின்னிழ லசைஇச்  
 செக்கர் னெண்டின் குண்டனை கெண்டி
- 5 ஞாழ லோங்குகினைத் தொடுத்த கொடுங்கழித்  
 தாழை வீழ்கயிற் றாச றாங்கிக்  
 கொண்ட லிடுமணற் சூரவை முனையின்  
 வெண்டலைப் புணரி யாயமொ டாடி  
 மணிப்பூம் பைந்தழை தைஇ யணித்தகப்
- 10 பல்பூங் காண லல்கினம் வருதல்  
 கவ்வை நல்லணங் குற்ற விவ்வூர்க்  
 கொடிதறி பெண்டிர் சொற்கொண் டன்னை  
 கடிக்கொண் டனளே தோழி பெருந்துறை  
 யெல்லையு மிரவு மென்னாது கல்லென
- 15 வலவ னாய்ந்த வண்பரி  
 நிலவுமணற் கொட்குமோர் தேருண் டெனவே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்தோழி  
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய், தலைமகன்கேட்பச்சொல்லியது.

— உலோச்சரூர்.

வரி

- I. அழுவம் - பரப்பு. 2-3. நிழலிடத்துத் தங்கி ஓம்பி என்க.  
 4. செக்கர் - சிவந்த; னெண்டு. 16. கொட்கை - பரந்து  
 திரிய விடுதல்; 5 - 6. ஞாழலொடுந் தாழை யொடும்  
 பிணித்த ஊசல் என்க. 10. அல்கினம் வருதல்-தலைவ  
 னெடு தங்கிவருதல்; அல்கினம் வருதலைப் 12. பெண்  
 டிர் சொற்கொண்டு அன்னை 13. காவல்கொண்  
 டாள் என்க. 12. கொடிது - கொடுமைத் தொழில்.
- II. கவ்வை நல்லணங்குறுதல் - அலராகிய பேய் பிடித்தல்.

பி - ம். 9. அணித்தகைப்; பொருந்தில் இளங்கோரூர்.



## 21. பாலை

- மணியிள ரொச்சி மௌவல் வான்முகைத்  
 துணைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப  
 லவ்வயிற் றகன்ற வல்குற் றைஇத்  
 தாழ்மென் கூந்தற் றடமென் பணைத்தோண்
- 5 மடந்தை மாணலம் புலம்பச் சேய்நாட்டுச்  
 செல்ல லென்றியான் சொல்லவு மொல்லாய்  
 னீனையந் தமைந்தனை யாயின் மனைநகப்  
 பல்வேறு வெறுக்கை தருகம் வல்லே  
 யெழுவினி வாழியெ னெஞ்சே புரியினார்
- 10 மெல்லவி ழஞ்சினை புலம்ப வல்லோன்  
 கோடறை கொம்பின் வீயுகத் தீண்டி-  
 மராஅ மலைத்த மணவாய்த் தென்றல்  
 சுரஞ்சென் மள்ளர் சுரியற் றூற்று  
 மென்றுழி நின்ற புன்றலை வைப்பிற்
- 15 பருந்தினைப் படுஉம் பாறுதலை யோமை  
 யிருங்கல் விடாகத் தீன்றினைப் பட்ட  
 மென்புனிற்றம் பிணவு பசித்தெனப் பைங்கட்  
 செந்நா யேற்றை கேடழ றுக்க  
 விரியற் பிணவ தீண்டலிற் பரீஇச்
- 20 செங்கா புதிர்ந்த பைங்குலை யீந்தின்  
 பான்மட் சவல முரணில முடைத்த  
 வல்வாய்க் கணிச்சிக் கூழார் கூவல  
 ரூரூ திட்ட லுவலைக் கூவல்  
 வெண்கோடு நயந்த வன்பில் கானவ
- 25 ரிகழ்ந்தியங் கியவி னகழ்ந்த குழிசெத்  
 திருங்கனிற் றினநிரை தூர்க்கும்  
 பெருங்க லத்தம் விலங்கிய காடே.

என்பது : பொருள்வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்  
 சுரத்து நின்று மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியது.

— காவன்முல்லைப் பூதனார்.

வரி

1. நொச்சியிள மௌவல் ; 2. மா - வண்டு; திருவுமாம்  
3. அவ்வயிறு - ஐதானவயிறு ; தைஇ - கைசெய்து ;  
6. ஒல்லாய் - அதற்குப் பொருந்தாய் ; அங்கே நான்  
சொல்லவும் அதற்குப் பொருந்தாயாய் 7. வினையை  
விரும்பி யவ்வினைக்கமைந்து போந்தாயாயினென்க ;  
மனை - தலைவி ; நக - மகிழ் ; இல் விளங்க என்றுமாம்.  
8. பல கூறுபட்டவெறுக்கை ; தருகம் - தருவேம்.

9. இனி-இப்போது ; புரியினர்-வலஞ் சரிந்த பூங்கொத்து.  
10. அது மெத்தென மலர்கின்ற கொம்பு; புலம்ப -  
கொம்பே கொம்பாய்த் தனிப்ப ; 10. வல்லோன் -  
பூக்கொள்ள வல்லவன் ; 11. கோடு - பெருங்கொம்பு ;  
கொம்பு - அடிக்குங் கோல். 13. சுரியல் - சூழன்ற  
மயிர் ; 14. வைப்பு - ஊர்.

- 20 - 21. ஈந்தின்பரலொடுகூடிய மண்ணையுடைய மேடு ;  
முரணிலம் - வன்னிலம் ; 22. கணிச்சி - குந்தாலி ;  
23. ஊரூதிட்ட - ஊரூமையாலே அவர் விட்டுப்  
போன ; உவலைக்கூவல், உண்டாயின் உள்ளது சரு  
கென்றவாறு.

25. இகழ்ந்தியங் கியவென்றது-இங்கோரேத யில்லையென்று  
மதியாது திரியும் வழி. குழியென்று கூவலருடை  
த்த குழியைக் கருதித் தூர்க்கும் காடென்க.

13. தூற்றும் 14. வைப்பு.

- 15 - 16. ஓமையையுடைய கன் முழையில் காவற்பட்ட 17.  
பிணவு என்க. 27. காட்டிலே 3. எழு என்க.

பி - ம். 1. மனைவளர் 4 - நகைமென், 6. செல்லலமென்றியான்.

## 22. குறிஞ்சி

அணங்குடை நெடுவரை யுச்சியி னிழிதருங்  
கணங்கொ ள்ருவிக் காண்கெழு நாடன்  
மணங்கமழ் வியன்மார் பணங்கிய செல்ல  
லிதுவென வறியா மறுவரற் பொழுதிற்

- 5 படியோர்த் தேய்த்துப் பல்புகழ்த் தடக்கை  
 நெடுவேட் பேணத் தணிகுவ ளிவனென  
 முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்  
 களநன் கிழைத்துக் கண்ணி சூட்டி  
 வளநகர் சிலம்பப் பாடிப் பலிகொடுத்
- 10 துருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்  
 முருகாற்றுப் படுத்த வருகெழு நடுரா  
 ளார நாற வருவிடர்த் ததைந்த  
 சாரற் பல்பூ வண்டுபடச் சூடிக்  
 களிற்றிரை தெரீஇய பார்வ லொதுக்கி
- 15 னெளித்தியங்கு மரபின் வயப்புலி போல  
 நன்மனை நெடுநகர்க் காவல ரறியாமைத்  
 தன்னசை யுள்ளத்து நந்நசை வாய்ப்ப  
 வின்னுயிர் குழைய முயங்குதொறு மெய்ம்மலிந்து  
 நக்கனெ னல்லனோ யானே யெய்த்த
- 20 நோய்தணி காதலர் வரவீண்  
 டேதில் வேலற் குலந்தமை கண்டே.

என்பது : I. வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தகாலத்துத் தலை  
 மகள் ஆற்றாளாகத் தோழி தலைமகனை இயற்பழிப்பத் தலைமகள்  
 இயற்பட மொழிந்தது.

2. தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற்  
 சொல்லெடுக்கப்பட்டித் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.

— வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

வரி

4. இதுவென வறியாமை - மார்பு வருத்த மென்றறியாமை.  
 மறுவரல் - சுழற்சி; 5. படியோர் என்றது பிரதி  
 யோர் என்னும் வடமொழித் திரிவு; பல்புகழ் -  
 வென்றியுந் தியாகமுமுதலாயினவற்றொய புகழ்;  
 6. தணிதல் - செல்லல் தணிதல்; 7. வாய்கூற-மெய்  
 யாக்கூற; 8. சூட்டி - சூட்ட; என்றது வேலிற்கு.  
 அவ்வேலன் முருகனை இங்ஙனஞ் செய்து ஆற்றுப்  
 படுத்தானென்க. II. ஆற்றுப் படுத்தல் - மனையிற்  
 கொண்டு புகுதல்.

14. ஒதுக்கின் - ஒதுக்கொடு ; 17. தன்னசையுள்ளம்-தன்னை  
 நச்சுதலைபுடைய உள்ளமென்று உள்ளத்திற்கு அடை;  
 அதில் நம்முடை நசை யென்றது வேட்கையை.  
 19 - 20. எய்த்த நோய் - இளைத்தற்குக் காரணமாகிய  
 நோய். 21. உலந்தமை கண்டு 19. நக்கனெனல்லளே  
 என்க.

வெறியெடுத்துத் தீராதவழியில் அஃதியாராலே வந்த  
 தென்றயிராதபடி வரையவந்த பேருதவியினரைப் பொல்லாங்கு  
 சொல்லக் கடவையோ என இயற்பட மொழிந்தது.

4. இதுவென வறியாமை - இதுவென்று துணிந்து தமரறி  
 யாப் பொழுதென்றுமாம்.

பி - ம். 16. சாவலறியாமை 18. குழைப்ப.

### 23. பாலை

- மண்கண் குளிர்ப்ப வீசித் தன்பெயல்  
 பாடுலர் தன்றே பறைக்குர லெழிலி  
 புதன்மிசைத் தளவி னிதன்முட் செந்நனை  
 நெருங்குசூலைப் பிடவமொ டொருங்குபிணி யவழிக்  
 5 காடே கம்மென் றன்றே யவல  
 கோடுடைந் தன்ன கோடற் பைம்பயிர்ப்  
 பதவின் பாவை முனைஇ மதவுநடை  
 யண்ண லிரலை யமர்பிணை தழீஇத்  
 தண்ணறல் பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே  
 10 யணையகொல் வாழி தோழி மனைய  
 தாழ்வி னெச்சி சூழ்வன மலரு  
 மெளவன் மாச்சினை காட்டி  
 யவ்வள வென்ற ராண்டுச்செய் பொருளே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகன் தோழிக்குச்  
 சொல்லியது.

— ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தூர்.

வரி

1. மண்கண் - மண்ணிடம் ; வீசுதல் - கொடுத்தல் ; மழையை வீசி.
2. பாடு - ஒலி ; உலத்தல் - ஓசை ஆறுதல் ; 5. கம் - அநுகரணம். 6. கோடு - சங்கு ; கோடலாகிய பயிர். கோடலைக்களையாக வுடைய வரகு முதலாகிய பயிர் என்றுமாம். 9. தாழ்ந்துபடுதல் - ஓரிடத்தே சேர்ந்து தங்குதல் ; தாழ்வீனெச்சி - குறுமையினையுடைய நோச்சி ; 12. மாச்சினை - மெளவல் சூழ்ந்த நொச்சிக் கருங்கொம்பு. 13. என்றரென்பது முற்று.
10. அனையகொல் - அது மலர்ந்த மாத்திரையோ மேலே போய்த்தோ என்றாள். மேலே போனபடி கூறுவாள் ; பொருள் அங்ஙனம் சிற்றந்ததோ என்றுமாம்.
- பி - ம். 4 பிடவொடு. 8. யமர்துணை.

## 24. முல்லை

- வேளாப் பார்ப்பான் வாளரந் துமித்த  
வளைகளைந் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன  
தளைபிணி யவிழாச் சுரிமுகப் பகன்றை  
சிதரலந் துவலை தூவலின் மலருந்
- 5 தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாள்  
வயங்குகதிர் கரந்த வாடை வைகறை  
விசும்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுகி  
மங்குன் மாமழை தென்புலம் படரும்  
பனியிருங் கங்குலுந் தமிழ ணீந்தித்
- 10 தம்மு ரோளே நந்துதல் யாமே  
கடிமதிற் கதவம் பாய்தலிற் றொடிபிளந்து  
துதிமுக மழுகிய மண்ணெவண் கோட்டுச்  
சிறுகண் யானை நெடுநா வொண்மணி  
கழிப்பிணிக் கறைத்தோற் பொழிகளை யுதைப்புத்
- 15 தழங்குகூரன் முரசமொடு முழங்கும் யாமத்துக்

கழித்துறை செறிவா வாளுடை யெறுழ்த்தோ  
 விரவுத்துயின் மடிந்த தானை  
 யுரவுச்சின வேந்தன் பாசறை யேமே.

என்பது : 1. தலைமகன் பருவங்கண்டு சொல்லியது.  
 2. வினைமுற்றுந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது உ  
 மாம்.

— ஆவூர் மூலங்கிழார்.

வரி

1. வேளாப் பார்பான் - யாகம்பண்ணை ஊர்ப்பார்ப்பான்;  
 இவர்களுக்குச் சங்கறுக்கையுந் தொழில்; 2. வளை  
 யாக் களைந்தொழிந்த; கொழுந்து - சங்கின் தலை;  
 4. சிதர் லந்துவலை - சிதறுகின்ற துவலை; 5. தைஇ  
 நின்ற - தைத்தன்மை நின்ற; 6. கதிர்கரந்தவைகறை;  
 8. மங்குல் - இருள்.
5. கடைநாளாகிய 9. பனிக்காலம் என்றது அற்சிரத்தை.
13. மணி - மணியோசை; 14. உதைப்பு - உதைப்பாலுள  
 தாகிய ஓசையை; கறைத்தோல் - கருங்கடகு;  
 16. கழித்து - உருவி.
- 12 - 13. கோட்டியானை என்க. 10. யாம் 18. பாசறையேம்.
7. விசம்பு தோலுரிவதுபோலு மென்க; 12. மண்ணை  
 வெண்கோடு-மழுமட்டையான கோடு; 16. வாளுடை  
 18. வேந்து என்க.
- பி - ம். 2. தொழித்த. 12. மழுங்கிய.

## 25. பாலை

நெடுங்கரைக் கான்யாற்றுக் கும்புனல் சாஅ  
 யவிரறல் கொண்ட விரவுமண லகன்றுறைத்  
 தண்கய நண்ணிய பொழிரொறுங் காஞ்சிப்  
 பைந்தா தணிந்த போதுமலி யெக்கர்  
 5 வதுவை. நாற்றம் புதுவது கருல  
 மாநனை கொழுதிய மணியிற விருங்குயில்  
 படுநா விளியா னடுகின் றல்கலு

- முரைப்ப போல ஆழ்கொள்பு கூவ  
வினச்சித ருகுத்த விலவத் தாங்கட்
- 10 சினைப்பூங் கோங்கி னுண்டாது பகர்நர்  
பவளச் செப்பிற் பொன்சொரிந் தன்ன  
விசமுந ரிகழா விளநா ளமையஞ்  
செய்தோர் மன்ற குறிபென் நீநின்  
பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்ப
- 15 வாரா மையிற் புலந்த நெஞ்சமொடு  
நோவல் குறுமக னேயியரென் னுயிரென  
மெல்லிய வினிய கூறி வல்லே  
வருவர் வாழி தோழி பொருநர்  
செல்சமங் கடந்த வில்கெழு தடக்கைப்
- 20 பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த் திதிய  
னின்னிசை யியத்திற் கறங்குங்  
கன்மிசை யருவிய காடிற்றந் தோரே.

என்பது : பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்  
தியது. \*

— ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன்.

வரி

2. அறலாந்தன்மை கொண்ட 3. கயம் - மடு ; 4. தாதுமலர்  
ந்தபோது பூவுதிர்ந்த எக்கர். 5. நாற்றம் மிக ; புதுவ  
தாகிய வதுவை நாற்றம் என்க ; 7. படுதல் - ஒலித்தல் ;  
அடு நின்று - வருத்தா நின்று ; நடுச் சொல்லுதலிலே  
நின்று என்றுமாம். 8. உரைப்பபோல - சில வார்த்  
தை சொல்லுவனபோல ; ஊழ் - முறைமை ; பேடை  
கூவச் சேவல் கூவ என்க.
9. சிதர் - வண்டு ; இனச் சிதரானது 10. கோங்கின் கண்  
ணை இருந்து 9. இலவத்தாங்கணு திர்த்த 10. கோங்  
கின்தாது என்க.
10. பகர்நர் - விற்பார் ; 12. இகழ்ந்து பிரிவோரும் பிரிய  
ஒண்ணாத இளவேனிற் காலம் ; 15. அவர் வாராமை

\* 'தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட' தலைமகளை என்றும்  
பாடம்.

யின் அவரைப் புலந்த நெஞ்சத்தொடு ; 16. என்னுயிர்  
நோவதாக வென்று நீ நோவாதேகொள் என்று ஆற்  
றுவித்தாள். உடலே யன்றி யுயிருநோவதாக வெனச்  
சொல்லி 17. மெல்லிய இனியகூறி, வல்லே 18. வரு  
வரென்று வேறறுத்துரைக்க.

20. பொதியில் மலை.

பு - மீ. 7. பாடுநா, னீடுநின். 8. துவல. 18. வருப. 22. கன்  
முறை.

## 26. மருதம்

- கூர்முண் முள்ளிக் குவிசூலைக் கழன்ற  
மீன்முள் என்ன வெண்கான் மாமலர்  
பொய்தன் மகளிர் விழவணிக் கூட்டு  
மவ்வய னண்ணிய வளங்கே மூரனைப்  
5 புலத்தல் கூடுமோ தோழி யல்கற்  
பெருங்கதவு பொருத யானை மருப்பி  
னிரும்புசெய் தொடியி னேர வாகி  
மாக்க ணடைய மார்பகம் பொருந்தி  
முயங்கல் விடாஅ லிவையென மயங்கி  
10 யானே மென்னவு மொல்லார் தாமற்  
றிவைபா ராட்டிய பருவமு முளவே, யினியே,  
புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇத்  
திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை  
நறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்கிள ரகலம்  
15 வீங்க முயங்கல் யாம்வேண் டினமே  
தீம்பால் படுத றுமஞ் சினரே, யாயிடைக்,  
கவவுக்கை நெகிழ்ந்தமை போற்றி மதவுநடைச்  
செவிலி கையென் புதல்வனை நோக்கி  
நல்லோர்க் கொத்தனிர் நீயி ரிஃதோ  
20 செல்வற் கொத்தனம் யாமென மெல்லவென்  
மகன்வயிற் பெயர்தந் தேனே யதுகண்  
டியாமுங் காதல மவற்கெனச் சாஅய்ச்



சிறுபுறங் கவையின னை வறுபெயற்  
றண்டுளிக் கேற்ற பலவுழு செஞ்செய்  
25 மண்போ னெகிழ்ந்தவற் கலுழ்ந்தே  
நெஞ்சறை போகிய வறிவி னேற்கே.

என்பது : தலைமகன் தோழியை வாயில்வேண்டி, அவளால்  
தான் வாயில்பெறாது ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்குக் கூடிய  
தலைமக னீக்கத்துக்கண் புக்கதோழிக்குத் தலைமகன் சொல்  
வியது.

—பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

வரி

2. கால் - காம்பு ; 3. விழவிற்கு அணியாகக் கூட்டும் ; 5.  
கூடுமோ - பொருந்துமோ ; அல்கல் - இரவு. 7. தொடி  
யினேரவாகி என்றது - தொடியினது அழகையுடைய  
வாகி யென்றவாறு.
8. அடைய - பொருந்த ; மாக்கண் 9. இவை ; 6. கிம்புரிக்கு  
ருவமை 9. கண்.
9. மயங்கி - வருந்தி ; 10. ஓ மென்னவும் - ஒழியும் என்ன  
வும் ; இடைக் குறைந்தது. II. இவை என்றது  
முலையை ; 10. மற்று - அசை ; II. பருவம் - காலம்.  
12. தடைஇ-வளைந்து ; சரிந்து என்றபடி ; 13. தேற்  
கொள் - இடங்கொள் ; பால்பற்றி இனிமையுமாம்.
13. முலை 15. வீங்கமுயங்கல் என்க. ஒழுகும் பொழுது  
விம்முதல்.
17. ஆயிடை - அவ்விடை ; கவவுக்கை - அகத்தீட்டொழுக்  
கம். நெகிழ்தல் - நழுவுதல் ; போற்றி - கருதி.
17. மதவு நடைப் 18. புதல்வன்.
18. செவிலிகை - செவிலியிடம் ; 19. புதல்வனைப் பார்த்துச்  
சொல்லுகின்றான் ; நல்லோர்க்கு ஒத்தனார் என்று ;  
நல்லோர் - அழகியரான பரத்தையர். 19-20 இஃதோ  
செல்வன் - இந்தச் செல்வன் ;..... என்னுமிடைச்

சொல் இஃதோ எனத் திரிந்தது. 20. செல்வன் - பிள்ளை 22. சாஅய் - என்னிடத்தே தாழ்ந்து. 23. என் முதுகைக் கட்டிக் கொண்டானாக, 24. பலபடியாக வழுத செம்பாட்டு நிலத்திற் செய்யின்மண்.

25 - 26. அவன்கண் கண்கலங்கிக் கீழற்ற அறிவினேற்குப்  
5. புலத்தல் கூடுமோ தோழி என்க. 5 அல்கல்  
26. அறைபோன என்க.

இதனுள்ளுறை : முள்ளியின் பக்கலிலே தோற்றிவாழும்பூ அதனைவிட்டுப் பிறர்க்குப் பயன்பட்டவாறுபோல நம்முடன் பிறந்த நெஞ்சு அவருடன் ஏகுகையாயிற்று. அவருடைய வதுவை விழலிற்கும் உடலாய்த் திரியானின்றால் புலத்தல், கூடுமோ. என்க.

பி - மீ. 14. நறுஞ்சாந்து புலர்ந்த 23. விசுபெயற். 25. கலுழ்ந் தென்.

## 27. பாலை

கொடுவரி யிரும்புலி தயங்க நெடுவரை  
யாடுகழை யிருவெதிர் கோடைக் கொல்குந்  
கானங் கடிய வென்றார் நாமழ  
நின்றதில் பொருட்பிணிச் சென்றிவட் டருமார்  
5 செல்ப வென்ப வென்போய் நல்ல  
மடவை மன்ற நீயே வடவயின்  
வேங்கடம் பயந்த வெண்கோட் டியானை  
மறப்போர்ப் பாண்டிய ரறத்திற் காக்குந்  
கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தி னன்ன  
10 நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வாய்  
தகைப்பத் தங்கல ராயினு மிகப்ப  
யாங்ஙனம் விடுமோ மற்றே தேம்படத்  
தெண்ணீர்க் கேற்ற திரள்காற் குவளைப்  
பெருந்தகை சிதைத்து மமையாப் பருந்துபட

- 15 வேத்தமர்க் கடந்த வேன்றி நல்வேல்  
குருதியொடு துயல்வந் தன்னரின்  
னரிவே யுண்க ணமர்த்த நோக்கே.

என்பது : செலவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி  
சொல்லியது.

— மதுரைக் கணக்காயனார்.

வரி

1. தயங்க - விளங்க ; 2. கழை - தண்டு ; வெதிர - திணிமூங்  
கில். கோடை - மேல்காற்று. ஒல்கும் - ஒடுங்கும்.

வெதிர சாயந்தால் உள்ளுக்கிடந்த புலி தோன்று மென்று  
கூறிற்று.

4. நின்றதில் - இன்னவிடத்திலே நின்றதென்று சொல்லுத  
வில்லாத, பொருள் ; பிணி - பிணிப்பு. 5. போவர்  
என்று சொல்லாரின்றாரர்கள் என்று எனக்குச் சொல்லு  
வாய். 7. வேங்கடம் பயந்த - அங்குள்ள அரசர் திறை  
யிட்ட. 9. முத்தினன்ன 10. எயிறு ; நகையொடு  
பொலிந்திலங்கும் பல். 11. தங்கலராயினும் ; இகப்ப-  
போக, யாங்கனம் விடும்? விடாதுகாண். 14. அமை  
யா - அதனொடு விடாவாய் ; 15. வேந்து - வேத்தென  
விகாரம். 16. துயல்வருதல் - அசைவருதல்.

17. கண்ணின் மலர்ந்த நோக்கு 12. எங்கனம் விடு மென்க.  
3. கடிய வென்றாய்த் 4. தரவேண்டிச் 5. செல்வ  
ரென்ற நின்றாரென்க.

19 - ம். I. தயங்கு. II. தாங்கல.

## 28. குறிஞ்சி

மெய்யிற் றீரா மேவரு காமமொ  
டெய்பா யாயினு முரைப்ப ரேழி  
கொய்யா முன்னுகுங் குரல்வார்பு திணையே  
யருவி யான்ற பைங்கா ரேறு

- 5 மிருவி தோன்றின வலவே நீயே  
முருகுமுரண் கொள்ளுந் தேம்பாய் கண்ணிப்  
பரிய னாயொடு பன்மலைப் படரும்  
வேட்டுவற் பெறலொ டமைந்தனை யாழின்  
பூக்கெழு தொடலை துடங்க வெழுந்தெழுந்து
- 10 கிள்ளைத் தெள்விளி யிடைபிடை பயிற்றி  
யாங்காங் கொழுகா யாபி னன்னை  
சிறுகிளி கடித நேற்று ளிவளெனப்  
பிறர்த்தந்து நிறுக்குவ ளாபி  
னுறற்கரி தாகுமவன் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகளுக்குச் சொல்லுவானாய்த் தோழி சொல்லியது.

இது பகலே சிறைப்புறம்.

— பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி.

வரி

- I. காமமொடு - காமத்தால் 4. கால் முதல்; 6. முரண் கோடல் - பலபுவாதலாற் பலகாற்றமா யிருத்தல். 8. அமைந்தனை - அமைந்தாய். 9. எழுந்து நின்று; 10. கிள்ளைத் தெள்விளி - கிள்ளைகளை ஓட்டுகிற ஓசை; இடையிடை - அவற்றின் பேச்சுக் கிடையிடையே; பயிற்றி - பலகாற் சொல்லி; II. அப்படியே அப் படியே; அவ்வவ்விடங்களிலே யென்றுமாம்; 12. தேற்றான் - தெளிய அறியான்.
13. பிறரைக் காக்கக்கொடுவந்து நிறுத்துவளாயின் 14. அவன் மார்பு உறுதற்கு அரிது என்க.
- I. மெய்யிற்றீரா மேவருங்காமம் - ஒருவர் மெய்யினின்றும் ஒருவர் தீராமைக்குக் காரணமாகிய காமம்.
- பி - ம். 4 அருவியார்த்த. 7. பரிப்பன்னொயொடு 8. டமர்த்தனை. 9. வெழுந்து.

## 29. டாலை

- தொடங்குவினை தவிரா வசைவி னேன்றூட்  
கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படின்  
வீழ்களிறு மிசையாப் புலியினுஞ் சிறந்த  
தாழ்வி லுள்ளந் தலைத்தலைச் சிறப்பச்
- 5 செய்வினைக் ககன்ற காலை யெஃகுற்  
றிருவே ருகிய தெரிதகு வனப்பின்  
மாவி னறுவடி போலக் காண்டொறு  
மேவ றண்டா மகிழ்நோக் குண்க  
ணியாது கழிந்த வைக லெனையதூஉம்
- 10 வாழலென் யானெனத் தேற்றிப் பன்மாண்  
டாழ்க் கூறிய தகைசா னன்மொழி  
மறந்தளிர் போறி ரெம்மெனச் சிறந்தநின்  
னெயிறுகெழு துவர்வா யின்னகை யழுங்க  
வினவ லாஓப் புனையிழை கேளினி
- 15 வெம்மை தண்டா வெரியுகு பறத்தலைக்  
கொம்மை வாடிய வியவுள் யானை  
நீர்மநுங் கறியாது தேர்மருங் கோடி  
யறுநீ ரம்பியி னெறிமுத லுணங்கு  
முள்ளூரந் பனிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை
- 20 யெள்ள னோஓப் பொருடரல் விருப்பொடு  
நாணுத்தலை யாக வைகி மாண்வினைக்  
குடம்பாண் டொழிந்தமை யல்லதை  
மடங்கெழு நெஞ்ச நின்னுழை யதுவே.

என்பது : வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் எம்மையும் நினைத்  
தறிதிரோ என்ற தலைமகட்குச் சொல்லியது.

வரி

— வேள்ளாடியனார்.

1. நோன்றூட் புலி என்க ; தாளது என்றும் பாடம் 2. கிட  
ந்து 3. மிசையா.  
2. மறுகுதல் - வருந்துதல் ; இடம்படின் - இடத்தேவீழின்  
5. எஃகு-கத்தி ; 6. தெரிதகு-ஆராயத்தக்க ; 8. மேவ

றண்டா-பொருந்துதலைமையா; 9. எனையதூஉம் - சிறி  
தும்; 12. எம்மென - எம்மிடத்தென்று; 14. வினவுத  
லமையாத. 15. பறந்தலை - பாழ்; 16. கொம்மை - பெரு  
மை; இயவுள் - தலைமை; வழியிடத்தியானையுமாம்.  
17. நீருள்ள விடங்காணாது; 18. அறுநீ ரம்பி - நீரற்ற  
யாற்றிலம்பி.

20. எள்ளல் நோனா விருப்பெனக் கூட்டி - பிற ரிகழ்தலைப்  
பொருத விருப்பென்க.

21. தொடங்கின காரியம் முடியவேண்டு மென்னும் மானம்  
தனையாக வைகி; 23. மடங்கெழு நெஞ்சென்றான்,  
கூடநின்றே என்னொற்றமை அறிவியா நெஞ்சு என்று.  
நின்னுழையது என்பது முற்று.

5. செய்வினைக்கு அகன்றகாலே 12. மறந்தனிர் என்க. 19.  
கடத்திடத்துத் 22. தங்கி யொழிந்தமையல்லது என்க.

பி - ம். 1 வசையினோன்றூட். 7. னவ்வடி. 13. இன்னகையிலங்க.  
22. யல்லது. வெண்வட்டியார். வேளாவட்டனன்.

### 30. நெய்தல்

நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்க ண்வலைக்  
கடல்பா டழிய. வினமீன் முகந்து

துணைபுண ருவகையர் பரத மாக்க

ளிளையரு முதியருங் கிளையுடன் றுவன்றி

5 யுப்போ யுமண ரருந்துறை போக்கு  
மொழுகை நோன்பக டொப்பக் குழீஇ  
யயிர்திணி யடைகரை யொலிப்ப வாங்கிப்  
பெருங்களந் தொகுத்த வழவர் போல  
விரந்தோர் வறுங்கல மல்க வீசிப்

10 பாடுபல வமைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக்  
கோடுயர் திணிமணற் றஞ்சந் துறைவ  
பெருமை யென்பது கெடுமோ வொருநாண்  
மண்ணு முத்த மரும்பிய புன்னைத்

தண்ணருங் கானல் வீந்துநும்

15. வண்ண மெவனோ வென்றனர் செவினே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்.

வரி

1. நெடுங்கயிறு - வலையிறுக்கும் பெருங்கயிறு ; வலத்தல் . அக்கயிறு கட்டப்படுதல் ; வலை - வலையால் ; 2. பாடு - பெருமை. 6. ஒழுக்கை - சுகடம். 7. ஒலிப்ப வாங்கி - இழுத்த லருமையால் ஆரவாரித்து வாங்கி யென்றான். கரையிடத்து வலித்து. 8. தொகுத்த - ஒருப்படுத்தின. 10. பாடு - கூறு ; தங்களிற் கூடுதல் சாற்றி ; அமைத்து. 12. என்பது - என்று சொல்லப்படுகின்ற அது. 13. முத்தம் - முத்தம்போல ; 14-15. வாராரின்மீர், வந்தாலிது கேட்கின்றிலீர் என்றான்.
15. உங்களழகு செய்த தென்னென்று சொல்லி வினவிப் போகிற், பெருமை கெடுமோ என்றான், வண்ணங் கேட்கில் வரைவரென்று : வண்ணத்திற்கு அழிவல்ல தில்லாமையால்.
4. துவன்றி 6. குழீஇ 7. வாங்கி 9. வீசி 10. அமைத்து 11. மணற்கண்ணே துஞ்சு மென்க.

இதனுள்ளுறை : பெருங் கடலுட் சிக்கிக் கிடக்கின்ற மீனை ஊனையர் அதனின்றி நீக்கி உயிர் செகுத்துக் கண்டா ரெல்லார்க் குங் கூறுவைத்துப் பரப்பிப் பின்பு உயிர் வருத்தினோ மென்னு மிரக்கமின்றி, மணற்குன்றிலே யுறங்கினாற்போல, பெருங் குலத்துப் பிறந்த இவனை நீயிர் ஊம்வசமாக நீக்கி வருத்தி, வேறு பாட்டா நெல்லாரு மிவனைச் சூழும்படி அலராக்கிப் பின்பு நீர் துயரமின்றி உறங்குகின்றீர் என்றவாறு.

13. புண்ண அரும்பிய என்றதனாலும், பகற்குறி யிடையீடு குறியாதாகும்.
15. வண்ண மெவனோ வென்றது, இனிநீ ரென்செய்தீ ரென்று கேட்கு மளவல்ல, ஊம்மழகு என் செய்தது என்று கேட்கவேண்டு மென்றவாறு.

பி - ம். முடங்கிடந்த, முடக்கிடந்த.

31. பாலை

நெருப்பெனச் சிவந்த வருப்பவிர் முண்டிலம்  
புலங்கடை மடங்கத் தெலுதலின் ஞொள்கி  
நிலம்புடை பெயர்வ தன்றுகொ வின்றென  
மன்னுயிர் மடிந்த மழைமா றமையத்

5. திலையில வோங்கிய நிலையுயர் யாஅத்து  
மேற்கவட் டிருந்த பார்ப்பினங் கட்டுக்  
கல்லுடைக் குறும்பின் வயவர் வில்லிட  
நிணவரிக் குறைந்த நிறத்த வதர்தொறுங்  
கணவிர மாலை யிடேஉக்கழிந் தன்ன
10. புண்ணுமிழ் குருதி பரிப்பக் கிடந்தோர்  
கண்ணுமிழ் கழுகின் கான நீந்திச்  
சென்ற ரென்பிலர் தோழி வென்றியொடு  
வில்லலைத் துண்ணும் வல்லாண் வாழ்க்கைத்  
தமிழ்கெழு மூவர் காக்கு
15. மொழிபெயர் தேளத்த பன்மலை யிறந்தே.

என்பது : பிரிவிடை ஆற்றாளாயினென்று பிறர் சொல்லக்  
கேட்டு வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மாழலனார்.

வரி :

1. சிவந்த - கோபித்த ; 2. புலக்கடை புலங்கடையென  
நின்றது ; புலத்திட மென்றவாறு ; மடங்க - பயிரெல்  
லாம் தீய ; ஞொள்கி - குறைவுபட்டு. 3. இன்று நிலம்  
புடை பெயர்வ தல்லவோ எனச் சொல்லி ; 4. மன்  
னுயிர் - ஆண்டு வாழும் மக்கள். 9. கணவிரம் - செல்  
வரலி ; இடேஉக் கழிந்தன்ன - விழவிட்டு. 10. குருதி  
பரிப்ப - குருதி விழுந்தோரைச் சூழ.
4. மடிதல் - மரித்தல் ; 7. குறும்பு - குறும்பரிடம் ; வயவர் -  
அக் குறும்பில் வீரர் ; வில்லிட - வீற்கள் விட ; 8. நிண  
வரி - நிணவொழுங்கு ; குறைந்த - அற்ற ; நிறத்த  
வதர் - அதர்க்கடை.



10. புண்ணுமிழ்குருதி வாய்க்கொண்டுபோய்ப் 6. பார்ப்பிற்சூ  
 11. உமிழ்ந்து கொடுக்குங் கானமென்க.

12. வென்றியொடு - வென்றியால். என்பிலர் - என்பு அளவு  
 இலர் ; என்றுசொல்லும் வார்த்தையளவு இலர்  
 என்று பெயர்ப் படுத்துக. 13. வில்லா லலைத்துண்  
 னும் 14. மூவர் காக்கும் தமிழ்கெழு 15. மொழி  
 பெயர்ந்த தேசமென்க ; அந்நாட்டுப் பல மலைகளைக்  
 கடந்து தூரப் போனார் என்க.

4. அமையத்துச் 12. சென்றாரென்க.

12. சென்றாரென்று சொல்லுதலிலர், பிரிவாற்றாமை வருந்து  
 கின்ற னென்று சொல்லுவ ரென்றான்.

15 - ம். 18. நிறைத்த.

### 32. குறிஞ்சி

நெருந லெல்லை யேனற் றேன்றித்  
 திருமணி யொளிர்வரும் பூணன் னவந்து  
 புரவலன் போலுந் தோற்ற முறழ்கொள  
 விரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பபிற்றிச்

5 சிறுதிணைப் படுகிளி கடிஇயர் பன்மாண்  
 குளிர்கொ டட்டை மதனில புடையாச்  
 சூரர மகளிரி னின்ற நீமற்  
 றியாரை யோவெம் மணங்கியோ யுண்டெனச்  
 சிறுபுறங் கவையின னுக வதற்கொண்

10 டிகுபெயன் மண்ணின் னெகிழ்ப்பொ ருற்றவென்  
 னுள்ளவ னறித லஞ்சி யுள்ளில் ,  
 கடிய கூறிக் கைபிணி விடாஅ  
 வெளுமான் பிணையி னொரீஇ நின்ற  
 வென்னுரத் தகைமையிற் பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற்

15 சொல்ல வல்லிற்று மிலனை யல்லாந்  
 தினந்தீர் களிற்றிற் பெயர்ந்தோ னின்றந்  
 தோலாவா றில்லை தோழிநாஞ் சென்மோ

சாயிறைப் பணைத்தோட் கிழமை தனக்கே  
மாசின் ருதலு மறியா னேசற்

20. நென்குறைப் புறனிலை முயலு  
மண்க னுளை நகுகம் யாமே.

என்பது : 1. பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி  
தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

2. தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றதூஉமாம்.

— நல்வேள்ளியார்.

வரி

3. புரவலன் - புரப்பவன் ; தோற்றம் - பொலிவு ; உறழ்  
கொள - மாறுகொள. 6. குளிர் - ஈரம். மதனில -  
வலியிலாதன் ; தன்னு லெடுக்கலாவன். 7. சூரமகளி  
ரைப்போல வென்றான், தன்னை வருத்துதலான். 8.  
யாரையோ - யாரோ ; ஐ - அசை. உண்கென - உண்பே  
னெனச் சொல்லி ; 9. அதற்கொண்டு - அதனை மனத்  
தாலே கருதி ; 11. உள்ளறிதல் - நெகிழ்ந்தமை யறி  
தல். 12. கடியவை என்றான், முன்சொல்லக் கடவன  
வாகக் சொன்னவை யல்ல என்று. கையைப் பிணிப்பு  
விடா. 17. சென்மோ - செல்வேம். அது 14. கழித்து ;  
இன் - அசை ;
18. சாயிறை - வளைந்த சந்து. 19. மாசின்ருதலும் - குற்ற  
பின்றித் தனக்கே யாதலும். ஏசற்று - வருத்தமுற்று ;  
20. என் குறைக்கு - என்னுற் பெறும் காரியத்திற்கு,  
என் பின்னிற்றலிலே முயலும். புறனிலை - பின்னிலை.  
21. அண்கண் - கண் அண் என்க.

பி -ம். 14. வென்னூர்த். 15. சொல்லல்.

### 33. பாலை

வினைநன் ருதல் வெறுப்பக் காட்டி  
மனைமாண் கற்பின் வாணுத லொழியக்  
கவைமுறி யிழந்த செந்நிலை யாஅத்  
தொன்றோங் குயர்சுனை யிருந்த வன்பறை

- 5 வீளைப் பருந்தின் கோள்வல் சேவல்  
வளைவாய்ப் பேடை வருதிறம் பயிரு  
மிளிதேர் தீங்குர லிசைக்கு மத்தஞ்  
செவருங் குரைய வென்னாது சென்றவண்  
மலர்பா டான்ற மையெழின் மழைக்கண்
- 10 டெளியா நோக்க முள்ளினை யுளிவாய்  
வெம்பர லதர குன்றுபல நீர்தி  
யாமே யெமிய மாக நீயே  
யொழியச் சூழ்ந்தனை யாயின் முனாஅது  
வெல்போர் வானவன் கொல்லை மீமிசை
- 15 துணங்கமை புரையும் வணங்கிறைப் பனைத்தோள்  
வரியணி யல்குல் வாலெயிற் றேள்வயிற்  
பிரியா யாயி னன்றுமற் றில்ல  
வன்றுநம் மறியா யாயினு மின்றுநஞ்  
செய்கினை யாற்றுற விலங்கி
- 20 எனெய்துவை யல்லையோ பிறர்நகு பொருளே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்வியது.

— மதுரை அளக்கர்ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்.

வரி

1. வெறுப்ப - மிக ; மிகவென்றது செறிய ; என்றது-அறப் பொருளாயிற்று.
2. மனையில் வாணுதல் ஒழிய ; 4. ஒன்றேருங்குயர் சினை - கப் பின்றி ஒன்றேருங்கு உயர்சினை ; ஒங்கின கொம்பு.
5. வீளை - சிள்ளென்ற ஓசை ; பருந்தின் சேவல் ; இரை ! கொள்ளவல்ல சேவல் ; 6. வருந் திறத்திலே யழைக்கும் ; 7. இளியென்னும் பண்ணென்று கேட்டார் விசாரிக்கும் குரல் ; மெத்தெனப் பேடையை அழைத்தலால் இளிபோன்றது.
8. அவள் 9. கண் ; மலர் பெருமையழிதற்குக் காரணமாகிய கண். 10. தெளியா நோக்கம் - வெருவின பார்வை.

10. உள்ளினையாயின் 12. நீயே 13. ஒழியச் சூழாநின்ற யாயின்.
13. ஒழிய - ஊங்கே போக ; முனாஅது - பழைதாக. 16. வரி - திதலை ; 17. பிரியாயாயின் நன்றுமன் ; அது மாட்டாயன்றே என்றான். தில் - அசை.
18. அன்று - பிரிகின்ற அன்று ; நம்மை அறியாயாயினும் என்றது, நாம் முடியப் போகமாட்டேமென்று உள்ள படி அறியாதே பிரிந்தாயாயினும் என்றவாறு.
- 18-19. நம்வினை, அதுதான் செய்யும் வினை ; வினை - காரியம் ; ஆற்றுற விலங்கின் - செய்வினையை வழியுற்றவள விலே விலக்குவையாயின். 20. பிறர் நகு பொருள் - பிறர் சிரிக்கத் தகுங் காரியம்.
- இங்கு வந்து மீள நம்மாலாகாதுகாண் என்று நெஞ்சின மீளாதபடி கூறினான்.
1. காட்டிச் 8. சென்று ; என்றது, போந்து என்றவாறு.
5. பருந்து 6. துணைப்பயிரும் 7. காட்டில் 8. அடைந்து  
2. துணைப் பிரிந்தார்க்குப் 8. போதலரி தென்னாது என்றவாறு.
12. யாமே, நீயே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை.
- பி - ம். 3. வீழ்ந்த. 4. வண்பறை. 7. மிளியேய். 8. செல்லருங்.  
1. வெம்பரராஅய். 12. தமிழமாக. 14. வெவ்வேல்.

### 34. முல்லை

- சிறுகரும் பிடலின் வெண்டலைக் குறும்புதல்  
கண்ணியின் மலருந் தண்ணறும் புறவிற்  
றொடுதோற் கானவன் கவைபொறுத் தன்ன  
விருதிரி மருப்பி னண்ண லிரலை
- 5 செறியிலைப் பதவின் செங்கோன் மென்சூரன்  
மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை யருத்தித்  
தெள்ளற றழீஇய வார்மண லடைகரை  
மெல்கிடு கவுள துஞ்சுபுறங் காக்கும்

- பெருந்தகைக் குடைந்த நெஞ்ச மேமுறச்  
 10 செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந  
 பசைகொன் மெல்விற் பெருந்தோட் புலைத்தி  
 துறைவிட் டன்ன தூமபி ரெகினந்  
 றுணையொடு திளைக்குங் காப்புடை வரைப்பிற்  
 செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை யேந்தி  
 15 யின்றுவர லுரைமோ சென்றிசினோர் திறத்தென  
 வில்லவ ரறித லஞ்சி மெல்லென  
 மழலை யின்சொற் பயிற்று  
 நாணுடை யரிவை மாணலம் பெறவே.

என்பது : வினமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது

— மதுரை மருதன் இளநாகனார்.

வரி

1. வெண்டலையாயிற்று பூவால். 2. கண்ணியின் - தொடை போல. 3. கவை - கவைக்கோல்; பொறுத்தல் - சுமத்தல். 8. அசை விடுகின்ற கவுளவாய் உறங்கு புறத்தைப் பாதுகாக்கும் 9. பெருந்தன்மை. 10. வலம் - கடுக விடவல்லவெற்றி. 11. பசை - கஞ்சிப் பசை; கொல்லுதல் - வஸ்திரம் அறப் பண்ணுதல்; 12. விட்டன்ன...; எனினம்-அன்னம்; 13. திளைத்தல் - விளையாடல். வரைப்பு - மாளிகை; ஆகுபெயர்.
  15. சென்றிசினோர் திறத்து ஒன்று உரைப்பையாகில் அவர் இன்று வருவர் என்னும் உரையை உரை என்றவாறு. திறத்தென்புழி உரைக்கில் என ஒரு சொல் வருவிக்க.
  18. பெறச் 10. செல்க தேர் என்க.
  2. புறவில் 6. அருத்திக் 8. காக்கும் என்க.
  6. மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை - மறி வயிற்றிலே முழுகி விளையாடும் பக்கத்தைபுடைய பிணை.
- நம்மை இங்கே கலையும் பிணையும் வருத்த, அவளை அங்கே அன்னமும் துணையும் வருத்த என்றவாறு.

பி - ம். 5. புதவின்.

35. பாலை

- ஈன்று புறந்தந்த வெம்மு முள்ளாள்  
வான்றோ யிஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்  
தனிமணி யிரட்டுந் தானுடைக் கடிசை  
துழைதுதி நெடுவேற் குறும்படை மழவர்
- 5 முனையாத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த  
வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்  
வல்லாண் பதுக்கைக் கடவுட் பேண்மார்  
நடுகற் பீலி சூட்டித் துடிப்படுத்தத்  
தோப்பிக் கள்ளொடு துருஉப்பலி கொடுக்கும்
- 10 போக்கருங் கவலைய புலவுநா றருஞ்சரந்  
துணிந்துபிற ளாயின் ளாயினு மணிந்தணிந்  
தார்வ நெஞ்சமொ டாய்நல னனோஇத்தன்  
மார்புதுணை யாகத் துயிற்றுக் தில்ல  
துஞ்சா முழவிற் கோவற் கோமா
- 15 நெடுந்தேர்க் காரி கொடுங்கான் முன்றுறைப்  
பெண்ணையம் பேரியாற்று துண்ணறல் கடுக்கு  
நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்  
கறியாத் தேளத் தாற்றிய துணையே.

என்பது : மகட்போக்கிய நற்றாய் தெய்வத்திற்குப் பராஅயது

— அம்முவுளார்.

வரி

3. தாள் - முட்டுவாயில் விலங்கச் செறிக்கும் கடையாணி ;  
கடிசை - காம்பு. 4. குறும்படை - கோட்டை ; மழவர் -  
வீரர் ; குறும்படைந்த வீரர் என்றுமாம். 5. முனை  
ஆ - பகைப் புலத்தவாய நிரை.
- 5 - 7. 'முனை தந்து.....பேண்மார்' - என்றது முனையிடத்து  
ஆவையீட்டு, முரம்பின்கண்ணே வெட்சியாரை வீழ்த்த  
மறவரது பதுக்கையெனக் கூட்டுக; வலிய ஆண்மை  
யாலிட்ட பதுக்கை; பதுக்கைக் கடவுள் என்றான்,  
பதுக்கைக் கல்லிற் கடவுளுறைதலான்.

9. தோப்பிக்கள் - நெல்லாற் செய்யுங்குள் ; துரு - செம் மறிக்குட்டி ; 10. கவலையசரம் - அருவழிகளையுடைய நெறி ; 11. துணிந்து - போக்கை நிச்சயித்து.
14. கோவல் - திருக்கோவலூர். 15. கொடுங்கால் என்னும் ஊர்.  
கொடுங்காலிற் 16. பெண்ணையாற்றின் 15. முன்றுறை.
18. ஆற்றிய - செலுத்திய ; துணை - தலைவன்.
1. உள்ளாளாய்ப் 11. பிறனாயினளாயினும் என்க. 2. புலம் பும்படி 11. பிறளாதல்.
4. மழவர்-மழநாட்டார். 17. பேதைக்குத் 18. துணை என்க.
- 19 - மீ. 8. துடிபடத். அம்முவனார். அவர்

### 36. மருதம்

- பருவாய் வராஅற் பல்வரி யிரும்போத்துக்  
கொடுவா யிரும்பின் கோளிரை துற்றி  
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்  
கூம்புகிடு பன்மலர் சிதையப் பாய்ந்தொழுந்
- 5 தரில்படு வள்ளை யாய்கொடி மயக்கித்  
தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது  
கயிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு  
நாட்கய முழக்கும் பூக்கே மூர  
வநுபுனல் வையை வார்மண லகன்றுறைத்
- 10 திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் காவி  
னறும்பல் கூந்தற் குறுந்தொடி மடந்தையொடு  
வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வலரே  
கொய்சவற் புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழிய  
னூலங் கானத் தகன்றலை சிவப்பச்
- 15 சேரல் செம்பியன் சினங்கொடி கிதியன்  
போர்வல் யானைப் பொலம்பூ னெழிநி  
நாரரி நறவி நெருமை யூரன்  
றேங்கம முகலத்துப் புலர்ந்த சாந்தி  
னிருங்கோ வேண்மா னியறேர்ப் பொருநனைன்

20 நெழுவர் நல்வல ழீடங்க வொருபுகள்  
 முரசொடு வெண்குடை யகப்படுத் துரைசெலக்  
 கொன்றுகளம் வேட்ட ஞான்றை  
 வென்றிகொள் வீர ரார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தலைமகன் பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனொடு  
 புலந்து சொல்லியது.

— மதுரை நக்கீரர்.

வரி

2. கோளிரை - அதற்குக் கூற்றமாகிய இரை ; 17. நார் -  
 பன்னாடை ; நறவினையுடைய எருமையூர். 20. ஓர்  
 நான் ஒரு பகலிலே பொருதுழக்கு மென்ப.

12. அலர் 20. ஆர்ப்பினும் பெரிது என்க.

3. ஆம்பன் மெல்லடை கிழியவும் குவளை மலர் 4. சிதைய  
 வும் எழுந்து பாய்ந்து எனக் கூட்டி, மெல்லடை கிழிய  
 எழுந்து, குவளை மலர் சிதையப் பாய்ந்தென அறுக்க.

வேட்டுவன் தூண்டிலிற் கோத்த இரையை இலையின் கீழ்க்  
 கிடந்தவானே துகர்ந்து, தூண்டிற்றுவுக்கு விடாது இலை கிழிய  
 எழுந்து குவளைப்பூ முறியப் பாய்ந்து அக்குவளையைச் சூழ்ந்த  
 வள்ளையை மயக்கி, நாட்காலத்தே எல்லாரும் காணக் கயத்  
 தை உழக்குகின்றிற்போல; நிற்பாணனுடைய நெஞ்சுவலிதாய்ப்  
 புறம்பு மெல்லிதாயிருக்கின்ற இன்சொல்லாலே அப்பரத்தையர்  
 நலத்தை துகர்ந்து, அப் பரத்தையர் தாய்மார் நெஞ்சவருந்த  
 அவ்விடத்தை விடாத அன்புடனே போந்து, நாங்கள் துமது  
 நிறங்கண்டு வருந்த இங்கே வந்து, குவளை மலர்கூழ்ந்த வள்ளை  
 போலும் எங்கள் சுற்றத்தார் மயங்க அவர்களை வருத்தி, ஊரை  
 யெல்லாமிப்படி எல்லாருமறியக் கலக்குவானொருவனல்லையோ  
 என்றவாறு.

பி - ம். 10. வரிமலர். 11. மகளிரொடு. தலைமகன் பரத்தையிற்  
 பிரிந்துவரத் தலைமகன் புலந்து சொல்லியது.

### 37. பாலை

மறந்தவ னமையா ராயினுங் கறங்கிசைச்  
 கங்கு ழீலாதைக் கலிமகி முழுவர்  
 பொங்கழி முகந்த தாவி னுண்டுசை



- மங்குல் வானின் மாநீர மறைப்ப
- 5 வைகுபுலர் விடியல் வைபெயர்த் தாட்டித்  
தொழிற்செருக் கனந்தர் வீட வெழிற்றகை  
வனியொடு சினைஇய வண்டளிர் மாஅத்துக்  
கிளிபோல் காய கிளைத்துணர் வடித்துப்  
புளிப்பத நமைத்த புதுக்குட மலிர்நிறை
- 10 வெயில்வெரி நிறுத்த பயிலிதழ்ப் பசங்குடைக்  
கயமண்டு பகட்டிற் பருகிக் காண்வரக்  
கொள்ளொடு பயறு பால்விரைஇ வெள்ளிக்  
கோல்வரைந் தன்ன வாலவிழ் மிதவை  
வாங்குகை தடுத்த பின்றை யோங்கிய
- 15 பருதியங் குப்பை சுற்றிப் பகல்செவ  
மருத மரணிழ் லெருதொடு வதியுங்  
காமர் வேனின் மன்னிது  
மாணல நுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது: 1. தலைமகள் தோழிக்கு வன்புறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.

2. பிரியுணர்த்திய தோழி சொல்லியது உமாம்.

பொங்கழி யென்பது தூற்றப்பொலி.

— விற்றாற்று முதேயினனார்.

வரி

1. மறந்து அவ்விடத்துத் தங்காராயினும் என்றது அங்கு மறந்து அமைசுவர் என்பது கொண்டு. 1 - 2. கறங்கிசைக் கங்குல் - பள்ளியெழுச்சிக் காலம். ஒதை - ஆளழைக்கு மாரவாரம். 3. பொங்கழி - தூற்றப் பொலி; தாவில் - வலியில்லாத; துகள் - கூளம்; 4. மங்குல்வானின் - இருண்டமேகம்போல. 5. வைகுபுலர்விடியல் - இராப்பொழுது வைகின இருள்புலர் கின்ற விடியல்; ஆட்டி - அலைத்து; கடாவிடுதல்.
6. தொழிற் செருக்கால் வந்த மயக்கம். எழிற்றகையை யுடையவாய். 7. மா - அத்துச்சாரியை; மாவில். 8. வடித்தல் - உறந்திடுதல். 9. புளிப்பதன் - மாதுளங் காய் முதலாகிய சில்பதம்; அமைத்தல்; புளிக்குஞ்

செவ்வி யுண்டாக்கப்பட்ட என்றமாம்; புதுக்குடங்கள்  
ளின் மிகுகின்ற நிறை - ஆகுபெயர்: ஊறினசாரம்  
என்றவாறு.

10. வெயிலிடத்து முதுகு புறந்தோன்ற டட்டி; இதழ்-தோடு;  
பசங்குடை - செவ்வியிலாக்கின பனையோலைக்குடை.

10 - 11. குடையாற் பருகி.

12. விரவி - விரவ; 13. கோல்வரைந்தா லொத்த என்க.  
மிதவை - கூழ்; 14. வாங்குகை - வலித்துண்ணுங்கை;  
தேர்ந்துண்டல்; விலக்குதல்.

15. பருகிபோன்ற செந்நெற்குப்பை; சுற்றி - கூடாகச்  
சுற்றி; 16. எருதொடுவகிதல் - சாதி கூறியது.

18. நலத்தை யனுபவிக்குந் துணையுடையோர்க்கு 17. நல்ல  
வேனில்; மன் - அது கழிந்ததென்றான்; என்றது நம்  
காதலர் மறந்து அமையாராயினும் இதுதான் துணை  
யுடையோர்க்கு நல்ல காலம்; அது நமக்கென் என்  
றான். 2. உழவர் 5. ஆட்டிப் 11. பருகி 15. சுற்றி என்க.

11. பருகி 14. உண்டபின் என்க.

பி - ம். I. ணமைகுவ. 13. கோலறை.

### 38. குறிஞ்சி

விரியினர் வேங்கை வண்டுபடு கண்ணியன்  
றெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தார  
னஞ்சிலை யிடவ தாக வெஞ்செலற்  
கணைவலந் தெரிந்து துணைபடர்ந் துள்ளி

5 வருதல் வாய்வது வானேராய் வெற்பன்  
வந்தன னாயி னந்தளிர்ச் செயலைத்  
தாழ்வி லோங்குசுனைத் தொடுத்த வீழ்கயிற்  
றாசன் மாறிய மருங்கும் பாய்புட  
னாடா மையிற் கலுழ்பில தேறி

10 நீடிதழ் தலைஇய கவின்பெறு நீலங்  
கண்ணென மலர்ந்த சுனையும் வண்பறை  
மடக்கினி யெடுத்தல் செல்லாக் தடக்குறற்  
குலவுப்பொறை யிறுத்த கோற்றலை யிருவி

- கொய்தொழி புனமு னேராக்கி நெடிதுநினைந்து  
 15 பைதலன் பெயரலன் கொல்லோ வைதேய்  
 கயவெள் ளருவி சூடிய வுயர்வரைக்  
 கூஉங்க ண்டெம் மூரென  
 வாங்கதை யறிவுறன் மறந்திசின் யானே.

என்பது : I. தோழி தலைமகன் குறை கூறியது.

2. பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லு  
 வாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியனூஉமாம். \*  
 3. தோழி குறிபெயர்த்திட்டுச் சொல்லியனூஉமாம்.

— வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

வரி

2. தெரிதல் - தீதுகழித்தல்.  
 4. வலந் தெரிந்து - வலத்தை ஆராய்ந்துகொண்டு. துணை-  
 தலைவி ; படர்ந்துள்ளி-வருந்திரினைந்து. 5. வாய்வது-  
 வாய்ப்புடையது ; மெய்யென்றபடி. 6. வந்தனனாயின்-  
 அங்கனம் வந்தானாயின். 7. வீழ்கயிறு - தாழ்கயிறு.  
 8. மாறுதல் - ஆடாதொழிதல். மருங்கும் - பக்கத்தையும்.  
 10. இதழ் நெருங்கிக் கலந்த நீலம்.  
 12. எடுத்தல் செல்லாதென்றான் கனத்தால் ; தடக்குரல் -  
 பெரிய கதிர்.  
 13. குலவுப்பொறை - வளைந்தபாரம் ; இறுத்த - முறித்த ;  
 செடுத்தலுமாம் ; கதிர்த்தலைபோய்க் கோற்றலையா  
 யிற்று.

\* “தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை, வந்தனன் பெயர்ந்த  
 வறுங்கள நோக்கித், தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறல்” என்ற  
 துறைக் குதாரணமாகக் காட்டி, “இதனுள் ஊசன் மாறுதலும்,  
 புனமும் தன்குறி தள்ளிய இடன் ; மறந்திசின் என்றது தெரு  
 ளாக்காலை ; ஊங்கண்ணது ஊரென உணர்த்தாமையின் இடை  
 யீடுபடுவதன்றி அவன்கண் தவறுண்டோவெனத் தன் பிழைப்பா  
 கத் தழீஇயினான். இது சிறைப்புறமாகவரைவு கடாயது” என்  
 றார் ஈச்சினூர்க்கினியர். தொல். பொருள். களவு. 20.

பாங்கியாடிடம் விடுத்துக்கொண்டகறற்கு உதாரணமாகக்  
 காட்டினார் அகப்பொருள் விளக்க உலாகாரர். சூத். 156.

- 13-14. இருவிப்புனம், புனத்தையும் பார்த்து. செடிது - பெரிதாக; சினேந்தெனவே எல்லாம் கூறியவாறு.
15. பைதலையுப் போகமாட்டாது வருந்துகின்றனின்றே என்றான். பெயரலன் என்று அங்கே அறுத்து, பின் தோழி தன்னுள்ளே \* யாற்றல் கூறிற்றாக்குக.
16. அயவெள்ளருவி - சினையினின்றும் தாழ்ந்துவிழுகின்றவெள்ளருவி.
18. ஆங்கு - அவ்விடத்து; அது - அதை என்று ஈறு திரிந்தது. அதனை எனவிரியும். அதனை அறிவறுத்துதல் மறந்தேன், அதனால் 15. தேய்வேகை என்றான். 4. தலைவி நோவாளாக 6. வந்தனனாயின் 15. பெயரலன் என்க.

டி - ம். 7. காவிலோங்கு. 3. பாய்புடை. 15. போருவன்.

### 39. பாலை

- ஒழித்தது பழித்த நெஞ்சமொடு வழிப்படார்  
துள்ளியு மறிதிரோ வெம்மென யாழநின்  
முள்ளெயிறுத்துத் துவர்வாய் முறுவ லமுங்க  
நோய்முந் துறுத்து நொதுமன் மொழியனின்
5. னாய்நல மறப்பேனே மற்றே சேணிகர்  
தொலிகழை பிசைந்த னெவிசொரி யொண்பொறி  
படுனெமல் புதையப் பொத்தி நெடுநிலை  
முளிபுன் மீயிசை வளிசுழற் றுறுஅக்  
காடுகவர் பெருந்தீ யோடுவயி னோடவி
10. னதர்கெடுத் தலறிய சாத்தொ டொராங்கு  
மதர்புலி வெரீஇய மையல் வேழத்  
தினந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு  
ஞான்றுதோன் றவிர்சுடர் மான்றூற் பட்டெனக்  
கட்பட ரோதி நிற்படார் துள்ளி
15. யருஞ்செல வாற்றா வாரிடை னெரேரெனப்  
பரந்துபடு பாய னவ்வி பட்டென

\* யாற்றல் என்றும் படிக்கலாம்.

விலங்குவனை செறியா விசுத்த நோக்கமொடு  
நிலங்கினை நினைவினை நின்ற நிற்கண்  
டின்னகை நினைய மாகவு மெம்வயி

20. னூடல் யாங்குவந் தன்றென யாழநின்  
கோடேந்து புருவமொடு குவவுறுத னீவி  
நறுங்கதுப் புளரிய நன்ன ரமையத்து  
வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி  
னேற்றேக் கற்ற வுலமரல்
25. போற்றா யாகலிற் புலத்தியா லெம்மே.

என்பது : பொருண் முற்றிய \* தலைமகன் தலைமகளைக்கண்டு  
சொல்லியது. இப்பாட்டு நிலத்தாற் பாலை

— மதுரைச் செங்கண்ணூர்.

வரி

1. ஒழித்தது - ஸ்கிரீ விஸநம்பண்ணலாகாதென்று முன்  
னூர் கழித்தது. பழித்தல் - அதனை இகழ்தல். இர  
வலர்க்கு இட இல்லாமல் அவரை யொழித்ததனைப்  
பழித்தலென்றுமாம். வழியிலே போந்து.
4. முந்துறுத்து - தோற்றுவித்து ; றொதுமல் மொழியல் -  
ஏதின்மை சொல்லாதேகொள்.
5. ஆய்நலம் - ஆயத்தாரால் ஆராயப்பட்ட அழகு ; ஆயத்  
தார்க்கு வினோதமிது ; மற்று - வினைமாற்று.
6. பிசைதல் - ஒன்றோடொன்று தேய்த்தல் ; ரெலி - கடை  
யப்பட்ட மூங்கில் ; ஆகுபெயர். 7. ரெமல் - சருகு.
- 6 - 7. ஒன்பொறி மறையப்பொத்தி என்க. பொத்த எனத்  
திரிக்க.
8. முளிபுல் - உலர்ந்த ஊசும் புல் ; மூங்கிலுமாம் ; என்னை :  
'புறக்காழனவே புல்லெனப் + படுமே' (தொல்.  
பொருள். மரபு. 85.) என்றாராகலின். உறாஅ - உறு  
த்தி ; உறுத்த என்க.

\* முற்றி மீண்ட என்பதும் பாடம்.

† மொழிப என்பது மூல பாடம்.

9. ஓடுவயின் ஓடல் - கர்நீரேடின விடமெங்கும் ஓடுதல்.
10. அதர் செடுத் தலறிய சாத்தொடு - வழியற்றுக் கூப்பிட்ட சாத்தொடே; சாத்தரொடு 15. ஞேரேரென 16. பரந்துபட்ட பாயல் - ஞேரேரென்னும் அறுகரணத்துடன் சாத்தரொடு பரந்து கண்படுபாயல் எனக் கூட்டுக. 16. படுதல் - கண்படுதல்; பாயல் - சயனம்.
13. ஞான்று தோன்று அவிர் சுடர் - வீழ்கின்றபோது தாழ்ந்து தோன்றுகின்ற சுடர்; மயங்கிப் பட்டதாக, ஆல் - அசை. சுள் - வண்டு; படர்தல் - வந்து படிதல்; படர்ந்துள்ளி - நினைந்து நினைந்து.
- 15 - 16. காட்டில் அருவழியில் பரந்துபட்ட பாயல். ஞேரேரென - பொதுக்கென; சூறிப்புமொழி; அறுகரணமுமாம்; பரத்தல் - வேண்டினபடி கிடத்தல்; பாயவிடத்து 18. நின்னைக் கண்டென்க. நவ்வியைப் பட்டா லொப்பத் 17. தாழ்ந்த நோக்கத்துடனே.
- 17-18. மெலிவாற் கழன்று விழுகின்ற வளையை யேறத் தடுக்கி, நிலத்தைக் காலாற் கீழுகின்ற வருத்த முடையையாய் நின்ற நின்னை யென்க. கவிழ்ந்து நின்றலாற் ருழ்ந்த நோக்கமாயிற்று.
19. \* இன்னகாய்! இனையமாகவும் - நாங்கள் இப்படிப் போந்து தனித்து வருந்தவும்.
- 19-20. எம்மிடத்து நீ ஊடுகின்ற ஊடல் யாங்கு வந்ததென்க, எனச் சொல்லி; என்று சொல்லெச்சமாக்கி ஒரு சொல் வருவிக்க. யாழ - அசை.
21. கோடு - பக்கம்; குவவுதல் - திரண்டு சிறுகுதல்; நீவி - துடைத்து. உளரிய - கோதிய; நன்னர் அமையம் - நல்ல பொழுது; என்றது கனவிற்கண்ட பொழுதாகலான்.

\* இவ்வடிமுதலாக 'வாயல்கன' வென்பதீராக நின்ற அடிகளைக் 'கனவு முரித்தா லவ்விடத் தான' என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல், பொருள். பொருளி. 3)

23. \* வறுங்கை காட்டிய கனவாவது - புணர்ச்சி போலே யிருந்து பொய்படுத்தினகனவு; கையில் ஒன்றுள்ளது போலப்பிடித்துப் பின் வறுங்கை காட்டுதல் வழக்கு.
- 23-24. கனவிடத்துத் துயிலேற்றுக் காணாது ஏக்கற்றதுமாம்.
25. போற்றா யாகலின் - நீ புத்திபண்ணா யாகலின்; எம்மைப் புலக்கின்ற யன்றே யென்றான்.
- 20-21. புலவிதீர அவள் அளகமும் நுதலும் நீவினான்.
- பி - ம். 6. மிசைந்த. 8. றுறாஅலிற். 13. மான்றழ்பட்ட.

#### 40. நெய்தல்

- †கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப  
நீநிறப் பெருங்கடல் பாடெழுந் தொலிப்ப  
மீனார் குருகின் மென்பறைத் தொழுதி  
குவையிரும் புண்ணைக் குடம்பை சேசர
- 5 வசைவண் டார்க்கு மல்குறு காலைத்  
தாழை தளரத் தூங்கி மாலை  
யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்  
காமர் நெஞ்சந் கையறு பிணையத்  
துயரஞ் செய்துநம் மருளா ராயினு
- 10 மறாஅ லியரோ வவருடைக் கேண்மை  
யளியின் மையி னவணுறை முனைஇ  
வாரற்க தில்ல தோழி கழனி  
வெண்ணை லரிநர் பின்றைத் ததும்புந்  
தண்ணுமை வெரீஇய தடந்தா ணறை
- 15 செறிமடை வயிரிற் பிளிற்றிப் பெண்ணை

\* “இதனுள் ‘வறுங்கை காட்டிய வாயல் கனவி’ னென நனவின்றிச் சென்றவற்றைத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க.” என்றார் நச்சினூர்க்கினியரும் (தொல். பொருள். கற்பு. 5.)

† ‘நெய்தற்கு மாலையும் வந்த’ தென இவ்வடியினைக் காட்டாகக் காட்டினர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல். பொருள். அகத் துணை. 8.)

யகமடற் சேக்குர் துறைவ

னின்றுயின் மாப்பிற் சென்றவென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழிக் கிழத்தி  
தோழிக்குச் சொல்லியது.

— குன்றியனார்.

வரி

2. பாடெழுந்து - ஒலி மிக்கு. 3. தொழுதி - தொகுதி. 4.  
குவை - திரட்சி. 5. அசைவண்டென்பது, தாமிருந்த  
நீர்ப்பூவை விட்டுக் கோட்டுப்பூ வேறப் போவேமோ  
இல்லேமோவென்று அசைதல்; அல்குறு காலை - எல்  
லாம் தம் பதிகளிலே சென்று தங்கும் அந்திக்காலம்.  
6. தளர - ஒல்க; தூங்கி - அசைந்து. அல்குறு காலை  
என்றதற்கு ஈங்கே 6. மாலையென்று பெயரிட்டார்.

7. பிரிந்திருப்பார் அழிதற்கு வந்த கீழ்காற்று; 6. தூங்கி  
வந்த 7. கொண்டல்; கொண்டலொடு - கொண்ட  
லான். 9. நம் - நம்மை. II. உறை - உறைதல். 13.  
ததும்பும் - ஒலிக்கும். 15. மடை - மூட்டுவாய்; கொம்  
பிற் றலையில் இரும்பாலும் செம்பாலும் பண்ணித்  
தைத்தலான் மூட்டாயிற்று. பிரிற்றி - ஒலித்து.

12. வாரற்க என்றான், இங்கு வந்தால் என்னொடு கிடந்து  
துயருறுமென்று. 4. சேர 5. அல்குறுகாலை என்க.

வெண்ணெல் அரிநர் தங் காரியஞ் செய்யப் பறைகொட்டு  
விக்க, நாரை வேற்று நிலத்ததாகிய பெண்ணையிலே சென்று  
தங்கித் தான் வாழுமிடமாகிய மருத நிலத்தை மறந்தாற்போலத்  
தங்காரியஞ் செய்ய நம்மைப் பிரிவர் இல்லல்ப் பிரிந்தவழி நம்மு  
டைய நெஞ்சு நம்மை விட்டுத் தனக்கு அந்நியமாகிய அவர்  
மார்பிலே சென்றது என்றவாறு.

பி - ம். 6. தூக்கி. II. னவனுறைவு.

\* “இது பொருட் பிரிவிடைத் தோழிக் குரைத்தது. இக்  
களிற்றியாணைநிரையுள் நெய்தற்கு முதலுங் கருவும் வந்து உரிப்  
பொருளாற் சிறப்பெய்தி முடிந்தது” என்றார் நச்சினூர்க்கினி  
யரும். (தொல். பொருள். அகத்திணை 3.)



## 41. பரலை

- வைகுபுலர் விடியன் மைபுலம் பரப்பக்  
 கருநனை யவிழ்ந்த ஆழுறு முருக்கி  
 நெரிம நூள் பூஞ்சினை யினச்சித ரார்ப்ப  
 நெடுநெ லடைச்சிய கழனியேர் புகுத்துக்
- 5 குடும்பக் கட்டிய படப்பையொடு மிளிர்  
 வரிகால் போழ்ந்த தெரிபகட் டீழுவ  
 ரோதைத் தெள்ளிளி புலந்தொறும் பரப்பக்  
 கோழினை ரெதிரிய மரத்த கவினிக்  
 காடணி கொண்ட காண்டகு பொழுதி
- 10 னும்பிரி புலம்பி னலஞ்செலச் சாஅய்  
 நம்பிரி பறியா நலனெடு சிறந்த  
 நற்றேரூ ணெகிழ வருந்தினள் கொல்லோ  
 மென்சிறை வண்டின் தண்கமழ் பூந்துணர்  
 தாதின றுவலை தளிர்வார்ந் தன்ன
- 15 வங்கலுழ் மாமை கிளைஇய  
 நுண்பஃ றித்தி மாஅ யோளே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துக் கிழத்  
 தியை நினைந்து சொல்லியது.

வரி

— குன்றியனார்.

- I. மை - எருமை; 8. விளங்கி மரத்த 9. காடு IO. அழகு  
 கெட மெலிந்து. II. நம்பிரிபறியா 12. நற்றேரூள்  
 13. வண்டின் - வண்டினையுடைய; வண்டினையுடைய  
 பூங்கொத்து. 14. தாதினுண்டான மதுத்துவலை தளிர்  
 லொழுகினு லொத்த 15. கலுழ்மாமை; ஒழுகினு  
 லொத்த மாமை நிறம். 15. கிளைஇய - தோற்றின.
10. சாய் 12. வருந்துகின்ற \* னெறே என்க. 11. பிரிபற்  
 யாது என்று வேறறுத்து, அது 12. நெகிழ் என்க.
- பி - மி. 2. கருநனை. 4. அடக்கிய. சேரமானந்தையார்.

\* இது னைவண்ணவ சம்பிரதாய நூல்களில் வழங்கும் 'இறே'  
 என்பதனோடு ஒப்பிடத் தக்கது. ஒரு முற்றுச்சொற் போலும்,

42. தீறிஞ்சி

மலிபெயற் கலித்த மாரிப் பித்திகத்துக்  
கொயலரு நிலைஇய பெயலேர் மணமுக்கைச்  
செவ்வெரி றுறமுங் கொழுங்கடை மழைக்கட்  
டளிர்ரேர் மேனி மாஅ யோயே

5 நாடுவறங் கூர நாஞ்சி யுஞ்சக்  
கோடை நீடிய பைதறு காலைக்  
குன்றுகண் டன்ன கோட்ட யாவையுஞ்

\* சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள வுள்ளி  
லென்ஆழ் வியன்குள நிறைய வீசிப்

10 பெரும்பெயல் பொழிந்த வேம வைகறைப்

† பல்லோ ருவந்த வுவுகை பெல்லா  
மென்னுட் பெய்தந் தற்றே சேணிடை  
யோங்கித் தோன்று முயர்வரை  
வான்றோய் வெற்பன் வந்த மாறே.

என்பது : தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

— கபிலர்.

வரி

1. பெயலால். 2. கொய்யலருமை பூவின் மிகுதியால்; பெய  
லுக்கு எழுச்சி பெற்ற முகைவெரிந் கண்ணுக்கு  
உவமை. 5. தொழிலின்றித் துஞ்சும் நாஞ்சில். 6.  
நீரில்லாத. 9. வீசி - உதவி. 13. தோன்றும் 14.  
வெற்பன். 13. வரை - பக்கமலை.

14. வந்தமாறு - வரையவந்தபடி சொல்லில் 11. பல்லோ  
ருவந்த உவமை பெல்லாம் 12. என்னுட் பெய்தந்தற்று  
எனக் கூட்டி, 3. மழைக்கண்ணும் 4. தளிர்மேனியும்

\* 'சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள — குள்ள' என்பது 'அருங்  
கேடன்' என்பதுபோல நின்றது என்றார் பரிமேலழகர். (குறள்  
210).

† இவ்வீரடியினையும் பயனிலை பவமக்திற்கு உதாரணமாகக்  
காட்டினார் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். உவமை. 14)

வேறுபட்டு நீ வருந்தாமல் வரைவொடு வந்தார்; அவ்  
வுவகை எனக்கு இவ்வாறிருந்த தென்றவாறு.

பி-ம். 1. மழைபெயக் 2. முன்முகை. 3. சேர்கல்லா.

### 43. பாலை

- கடன்முதந்து கொண்ட கமஞ்சூன் மாமழை  
சுடர்சிமிர் மின்னொடு வலனைர் பிரங்கி  
யென்று முழந்த புன்றலை மடப்பிடி  
கைமாய் நீத்தங் களிற்றொடு படிஇய  
5 நிலனு விசம்பு நீரியைந் தொன்றி  
குறுநீர்க் கன்ன வெண்ணுந் ரல்லது  
கதிர்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பாஅய்த்  
தளிமயங் கின்றே தண்குர வெழிலி, யாமே,  
கொய்யகை முல்லை காலொடு மயங்கி  
10 மையிருங் காண நாறு நறுநுதற்  
பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லியன் மடந்தை  
நல்வெழி லாகஞ் சேர்ந்தன மென்று  
மளியரோ வளியர் தாமே யளியின்  
றேதில் பொருட்பிணிப் போகித்த  
மின்றுணைப் பிரியு மடமை யோரே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச்  
சொல்லியது.

— மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவரைர்.

வரி

2. சுடர்-ஒளி. 4. யானை யெடுத்த கை. 5. ஒன்றி-ஒன்ற.  
6. குறுநீர் - நாழிகை வட்டிலில் அளவுபட்ட நீரால்.  
கன்னல் - கன்னலை. 7. கதிர்மருங் கறியாமல் - ஆகித்  
தனின்ன வளவிலே சென்றனென் றறியாமல்; உலக  
மஞ்ச. 8. தளி - தளியொடு; எழிலி - ஆகுபெயராற்  
காலம். 9. கொய் முல்லை, அகைத்த முல்லை. காற்  
ரூன்; மயங்குதல் - ஒன்றோடொன்று நெருங்குதல்.  
10. மை - பசுமை. 12. சேர்ந்தனம் - முற்று. 13.  
அளியர் அளியர் என்பது: விரைவு.

14. முன்போகி, இக் காலத்தைக் கண்டு வர நினையாது 15.  
பிரிந்தோர்! 13. அனியரெனக் கூட்டுக. அனியரென்  
றது அறிவில்லாதோ ரென்றவாறு. ஓகாரம் அசை,  
குறிப்புமாம்.

பி - ம். 4. கழைமாய். 8. யின்சூர்.

#### 44. முல்லை

- வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும் பகைவருந்  
தந்திறை கொடுத்துத் தமரா யினரே  
முரண்செறிந் திருந்த தானை யிரண்டு  
மொன்றென வோர்ந்தன படையேய் நின்றோர்
- 5 முன்னியங் கூர்தி பின்னிலை யீயா  
\* தூர்க் பாக வொருவினை கழிய  
நன்ன னேற்றை நறும்பூ ணத்தி  
துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன் கட்டி  
பொன்னணி வல்விற் புன்றுறை யென்றங்
- 10 கன்றவர் குழீஇய வளப்பருங் கட்டுர்ப்  
பருந்துபடப் பண்ணிப் பழையன் பட்டெனக்  
கண்டது நோனா னுகித் திண்டேர்க்  
கணைய னகப்படக் கழுமலந் தந்த  
பிணையலங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி
- 15 யழும்பி லன்ன வருஅ யாணர்ப்  
பழம்பன் னெல்லின் பல்சூடிப் பரவைப்  
பொங்கடி படிகய மண்டிய பசுமினைத்  
தண்குட வாயி. லன்னோட்  
பண்புடை யாகத் தின்றுயில் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றியீரூந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்  
லியது.

— குடவாயிற் கீர்த்தனார்.

\* இவ்வடியினைப் “பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்”  
என்றதுறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, “இதுதானுற்ற இன்பத்  
தினைப் பாகற்குக் கூறியது” என்றார் ஈச்சினூர்க்கினியர். (தொல்,  
பொருள். கற்பு. 5.)

வரி

1. வினை முடித்தல் - வினையை ஆக்குதல். 2. தந்திறை - தமக்கு நிச்சயித்திருந்ததிறை; தமராயின ரென்றது - பரிகரமாயினு ரென்றவாறு. 4-5. படையின் முன்னே இயங்குகின்ற நின்றேராகிய ஊர்தி; பின்னிலை யீரா தென்றது - இனிப் பின்னிற்றலைக் கூடாதென்ற வாறு. 6. ஒருவினையென்றது, மீண்ட தேர்களை ஒரு வினையாய் என்க; கழிய வென்றது, இச்சரத்தை நாம் கழிய என்றவாறு.
7. நன்னன் முதலாயினார் சேரன் படைத்தலைவர். II. பருந்துபலவு முண்டாகப் பண்ணிப் போர் செய்து; பழையன், சோழன் படைத்தலைவன். 13. கணையன், சேரன் படைமுதலி; முன் சொன்னவர்க்குப் பிரதானி; கழுமலம் - ஓர் ஊர்; 14. பிணையலங் கண்ணி - கட்டின கண்ணி; அல், அம் - சாரியை. சென்னி 18. குடவாயில் என்க. 15. அழும்பிலன்ன என்றதே தொடங்கிக் 18. குடவாயிற்கு அடை. அழும்பில் - பாண்டிநாட்டேர்.
15. அழும்பிலன்ன 17. காட்டுப் 15. புதுவருவாயுடைய குடவாயில். 16. பாவை - குடிப்பரப்பு. 17. பொங்கடியானை; கயம் - கயத்தையும், நெருங்கிய மினையையும். மண்டுதல் - நெருக்கம்.
19. துயில்பெற 6. ஊர்க்பாக எனக் கூட்டுக. 9. ஆங்கு - அசை. 'என்று' என்றது, 'என்று சொல்லப்பட்ட' என்று ஒரு சொல்லை ஏற்கும். 19. பண்புடையாகம், நாம் செல்லுமளவும் இறந்துபடாதாயிற்றிருந்த பண்பு.
- 19-ம், 4. வறைந்தன. பணையே. 6. கழீஇய. 10. கடமூர். உறையூர்ச் சல்லியங்குமரனார்.

## 45. பாலை.

வாட லுழஞ்சில் வினைநெற் றந்துண  
ராடுகளப் பறையி னரிப்பன வொலிப்பக்  
கோடை நீடிய வகன்பெருங் குன்றத்து  
நீரிலா ராற்று நிவப்பன கலிறுத்

5 டாளி லத்தத் துழுவை யுகளுங்

- காடிற் தனரே காதலர் மாமை  
யரிநுண் பசலை பாஅய்ப் பிரத்  
தெழின்மலர் புரைதல் வேண்டு மலரே  
யன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் தீதியன்
- 10 ரென்னிலை முழுமுத றுமியப் பண்ணிப்  
புன்னை குறைத்த ஞான்றை வயிரிய  
ரின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யானே  
காதலற் கெடுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்  
தாதி மந்தி போலப் பேதுற்
- 15 றலந்தனெ னுழல்வென் கொல்லோ பொலந்தார்க்  
கடல்கால் கிளர்ந்த வென்றி நல்வேல்  
வான வரம்ப னடன்முனைக் கலங்கிய  
வுடைமதி லோரரண் போல  
வஞ்சவரு நோயொடு துஞ்சா தேனே.

என்பது : வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— வெள்ளிவீதியார்.

வரி

1. துணர் - நெற்றின் கொத்து. 2. பறை - கரடிகை; அரிப்  
பன ஒலிப்ப - விட்டுவிட்டு இசைப்ப. 4. ஆராறு -  
போதற்கரிய வழி; நிவப்பன களிறு - ஒங்கின களிறு.  
5. உகளுதல் - திரிதல். 7. அரிநுண் பசலை - ஐதாய  
நுண்ணிதான பசலை. 13. கெடுத்தல் - காணதொழி  
தல். 15. உழறல் - தேடித் திரிதல்; உழல்வேனோ  
வென்றாள் இறந்து படுதலை நினைந்து. 16. கடல்கால்  
கிளர்தல் என்பது, கடலிடம் கிளர்தல் என்றவாறு.  
வேலாற் கடலோட்டினு னுதலால், கிளர்ந்த என்றார்;  
கிளர்தல் - புடை பெயர்தல்.
- 17-18. முனையாற் கலங்கிய மதிலாகிய ஓரரண் என்க. 18-19.  
அரண்போலத் துஞ்சாதுழல்வேனோ என்றாள் இறந்து  
படுதலை நினைந்து; அரண் - ஆகுபெயர்.
- பி - ம். 3. வியன்பெருங்.

## 46. மடுத்தம்

சேற்றுநிலை முனைஇய செங்கட் காரா  
 னூர்மடி கங்குலி னேன்றனை பரிந்து  
 கூர்முள் வேலி கோட்டி னீக்கி  
 நீர்முதிர் பழனத்து மீனுட னிரிய

5 வந்தூம்பு வள்ளை மயக்கித் தாமரை  
 வண்டேது பனிமல ராரு மூர  
 யாரை யோநிற் புலக்கேம் வாரூற்  
 றுறையிறந் தொவிரூந் தாழிரூந் கூந்தற்  
 பிறரு மொருத்தியை நம்மனைத் தந்து

10 வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வஃதியாங்  
 கூறேம் வாழிய ரெந்தை செறுநர்  
 களிற்றுடை யருஞ்சமந் ததைய நூறு  
 மொளிறுவாட் டாணைக் கொற்றச் செழியன்  
 பிண்ட நெல்லி னன்னொ ரன்னவென்

15 னெண்டொடி நெகிழினு நெகிழ்க  
 சென்றீ பெருமநிற் றகைக்குநர் யாரோ. \*

என்பது: வாயில் வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் தோழி  
 வாயின் மறுத்தது. †

— அள்ளூர் நன்முல்லையார்.

வரி

7. புலக்கேம் - புலப்பேம்; அதற்கு யாரோ நீ யென்க. ஐகா  
 ரம் - இடைச் சொல்; என்ன உறவினை நீ என்றபடி;  
 வாரூற்று - நீட்சியுற்று. 8. உறை யிறந்து - மழை  
 கால் வீழ்ச்சியைக் கடந்து. 9-10. பிறரு மொருத்  
 தியை வதுவை யயர்ந்தாய் என்னா நின்றார்கள்; என்று

\* ஆசிரியம் ஓகாரத்தான் இற்றமைக்கு இதனையே காட்  
 டாகக் காட்டினார் உரையாளர் பலரும். † “இது வாயின் மறுத்  
 தது” என்றும், ‘வண்டேது பனிமல’ரெனவே வைகறையும் வந்த  
 தென்றும், “செல்லாக் காலைச் செல்கென விடுத்தது” என்றும்,  
 “உறுகண் காத்தற்பொருட்டாகத் தலைவி வருந்தினும் நீ செல்  
 லென்றார், தலைவன் செல்லாமை அறிதலின்” என்றும் கூறி

சொல்லுகின்றவர்கள் நம் மனையிலே கொடுவந்து சொல்லாரின்றார்கள் என்றவாறு; தருதல் - அவனைச் சொல்லும்பொழுது அவனைப் புகுதவிட்டுச் சொல்லுதல். 11. கூடேறம் - நீ யயர்ந்தா யென்று யாங்கள் சொல்லேம். 12. ததைய நூறும் - போர் சிதையைக் கெடுக்கும். 14. அள்ளூர் - அள்ளியூர்; அன்ன என்னுடைய. 15. நெகிழ்தல் - கழறல். 14. 'என்' என்றார் தானவனென்னும் வேற்றுமை யின்மையால். 15. ஒண்டொடி என்று ஆகுபெயரால் தலைவியை ஆக்கி அவள் மெலியினும் மெலிக வென்பாரு முளர். 16. சென்றீ - செல்; தகைக்குநர் - விலக்குவார்.

6. வண்டுது பனிமல ரென்றது, இராக்கால மானபடியாவே வண்டு உள்ளே ஊதும் மலர்.

காரான் தனக்கு நிலையென்று புகுதப்பட்ட கொட்டிலை நீராலுஞ் சாணைத்தாலுந் தானே சேருக்கிக்கொண்டு, தனையை மறுத்துக்கொண்டு, பழனத்துக்குக் காவலாகிய வேலியையுங் கோட்டா லெடுத்து, மீன்களிரியத் தாமரையைச் சூழ்ந்த வளையை மயக்கி, மலர்ச்சி யின்றி வண்டொடி சூவிந்த தாமரையை ஆர்ந்தாற்போல, நீயே ஆதரித்துக் கொள்ளப்பட்ட இவனை நீ தானே வேறுபடுத்தி நாணமாகிய தனையை மறுத்துக் கொண்டு, பரத்தையர்க்குக் காவலாகிய விறலியையும் பாணனாகிய கோட்டாலே நீக்கி, அப் பரத்தையருடனுறையும் தோழி மாரிரிய அப்பரத்தையருடைய தாய்மாரையும் மயக்கி, அகமலர்ந்துன்னை எதிரேற்றுக் கொள்ளாத மகளிரை துகர்வானொருத்தனல்லையோ என்றவாறு.

15 - ம். 9. யெம்மனை. 13. கொற்கைச். 14. ரன்ன வெம்மொ.

#### 47. பாலை

அழிவி லுள்ளம் வழிவழிச் சிறப்ப

வினையிவண் முடித்தன மாயின் வல்விரைந்

தெழுவினி வாழிய நெஞ்சே யொலிதலை

னர் நச். "வண்டுது பனிமல' ரெனப் பிறர்க்குரிய மகளிரெனவும், அவரை நயப்பா யென்வும் உள்ளுறையுமம் நருதத்துக் கண் வந்தது" என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 3., 147., 239., 304.)



- யலங்குகழை நரலத் தீர்க்கி விலங்கெழுந்து  
 5 கடுவளி யுருத்திய கொடிவிடு கூரெரி  
 விடர்முனை யடுக்கம் பாய்தலி னுடனியைந்  
 தமைக்கண் விடுநொடி கணக்கலை யகற்றும்  
 வெம்முனை யருஞ்சர நீந்திக் கைம்பிக்  
 ககன்சுடர் கல்சேர்பு மறைய மனைவயி  
 10 னெண்டொடி மகளிர் வெண்டிரிக் கொளாஅலிற்  
 குறுநடைப் புறவின் செங்காற் சேவல்  
 நெடுநிலை விபனகர் வீழ்துணைப் பயிரும  
 புலம்பொடு வந்த புன்கண் மாலை  
 யாண்டுளர் கொல்லெனக் கலிழ்வோ ளெய்தி  
 15 யிழையணி நெடுந்தேர்க் கைவண் செழியன்  
 மழைவினை யாடும் வளங்கெழு சிறுமலைச்  
 சிலம்பிற் கூதளங் கமழும் வெற்பின்  
 வேய்புரை பனைத்தோட் பாபு  
 நோயசா வீட முயங்குகம் பலவே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சரத்து அழிந்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்.

வரி

1. வழிவழி - மேன்மேலும். 3. தழைத்த தலை. 4. விலங்கு-பக்கம். 5. கடுவளி - சூறாவளி. உருத்திய - வெப்ப முறப் பண்ணிய. 6-7. பரத்தலான், அமையிற்கண் விடுகின்ற ஓசை. 8. முனை - போர் செய்யுமிடம். 10. திரிக் கொள்ளுதலால், 12. பயிருமென்க. 16-17. சிறுமலை யென்னும் பெயரினையுடைய வெற்பு; சிலம்பு-பக்கமலை. 18. தோளிடத்துப் பரந்த நோய். 19. அசா-நோயான் வரும் வருத்தம்.
2. வினை முடித்தனமாயின் 19. பலபடியாக முயங்குவேம்  
 3. எழு நெஞ்சே என்றான். 8. நீந்தி 14. எய்தி என்க.
- பி - ம். 5. யருத்திய. 7. கலைக்கணம். 12. ரிளந்துணை.

48. சூறிஞ்சி

- அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நின்மகள்  
 \* பாலு முன்னுள் பழங்கண் கொண்டு  
 நனிபசந் தனனென வினவுதி யதன்றிறம்  
 யானுந் தெற்றென வுணரேன் மேனாண்
- 5 மலிபூஞ் சாரலென் றேழி மாரோ  
 டொலிசின வேங்கை கொய்குவஞ் சென்றுழிப்
- † புலிபுலி யென்னும் பூச றேன்ற  
 வொன்செங் கழுநீர்க் கண்போ லாயித  
 மூசி போகிய சூழ்செய் மாலையன்
- 10 பக்கஞ் சேர்த்திய செச்சைக் கண்ணியன்  
 குயமண் டாகஞ் செஞ்சாந்து நீவி  
 வரிபுனை வில்ல நொருகனை தெரிந்துகொண்  
 டியாதோ மற்றம் மாதிறம் படரனெ  
 வினவி நின்றந் தோனே யவற்கண்
- 15 டெம்முள் ளெம்முண் மெய்ம்மறை பொடுங்கி  
 நாணி நின்றனெ மாகப் பேணி  
 யைவகை வகுத்த கூந்த லாய்நுதன்  
 மையீ ரோதி மடவீர் நும்வாய்ப்  
 பொய்யு முளவோ வென்றனன் பையெனப்
- 20 பரிமுடுகு தவிர்த்த தேர னெதிர்மறுத்து  
 ‡ நின்மக ளுண்கண் பன்மா ளேணக்கிச்  
 சென்றேன் மன்றவக் குன்றுகிழ வோனே  
 பகன்மா யந்திப் படுசட ரமையத்

\* இது "பசியட நின்றல்" என்றும், செவிலி கூற்றென்றும் கூறுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 270., 510.)

† "இது புலிகாத்தற்கு வந்தானென இட்டுரைத்தது" என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 207.)

‡ இது "உருவு நிறுத்த காமவாயில்" என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 273.)

தவன்மறை தேள நோக்கி மற்றிவன்

25 \* மகனே தோழி யென்றன

ளதனள வுண்டுகோண் மதிவல் லோர்க்கே.

என்பது : செவிலித்தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது. †

— தங்கால்முடக்கோற்றனார்.

வரி

1. வேண்டு - நான் சொல்லுகின்றதனை விரும்பு. 4. தெற்  
றென-தெளிய; தோன்ற; 7. பூசல் தோன்ற - தோன்  
நிற்குக. 8. கண் - மகளிர்கண். இதழ் - பூ. 9. ஊசி  
யாற் கோத்துச் சுற்றின பூமலை; ஊசி போறலான்  
அல்லி யென்று போகல்; அது கழித்துத் தொடுத்த  
என்றுமாம். 11. குயம் - முலை. குயமண் டாகம்,  
மார்பிற் கடை; நீவி - பூசி உகிர்த்து. 12. வரி - சித்  
திரம்; வரிதலுமாம். 13. மா படர் திறம் யாது?  
திறம் - வழி; 14. நிற்கத்தோன் - நின்றேன். 15.  
மெய்ம்மறை பொடுங்கி - முதுகிலே மறைந்தொடுங்கி.

16. பேணி 17. வகுத்த கூந்தல்.

18. மையீரோதி மகளீர் என்று ஒரு பெயர்ப்படுத்தி ஒன்றாக்  
குக். 19. என்றனனும். 20. எதிர் மறுத்து நோக்கு  
தல் - எதிர்த்துப் பார்த்துப் பார்த்துவிட்ட பின் பார்த்  
தல். 21-22. நோக்கிச் சேறல் - நோக்கா நின்று  
போதல். 23. பகற் பொழுது மாய்கின்ற அந்திப்  
பொழுது; படு சடரை யுடைய பொழுது. 14. தே  
எம் - திக்கு; மகனே - ஒரு புருஷனே; என்று விய  
ந்து கூறிற்று புலி யென்னுல் காட்டிலே வந்து உதவி  
னான் என்றவாறு. 26. அதனளவாக வுண்டோர்  
கோட்பாடு விசாரிப்பார்க்கு. ‡ கோள் - விசாரம்.

\* இது தலைவனை எத்தல் என்றும், † “இது செவிலி கூற்  
றினைத் தோழி கொண்டு கூறியது” என்றும், ‡ “அதனளவுண்டு  
கோல்” என்று பாடங்கொண்டு “துணிவின் கண் ஐயஞ்சிறிது  
நினைத்தல்” என்றும் கூறுவர் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல்.  
பொருள். 207., II5.)

7. புலி யென்பது, வேங்கை மலர் கொய்யத் தாழ்ந்து  
கொடுக்கு மென்றோர் பேதைத் தன்மை. அதுவும் மலையில் வாழ்வார்க்கு உள்ளதோர் பண்பு.

டி - ம். 9. மூசு போகிய. 18. மகளீர், 26. இதனை வண்டுகொல்.

#### 49. பாலை

- கிரியும் பந்தங் கழங்கும் வெய்யோ  
ளரியு மன்புஞ் சாயலு மியல்பு  
முன்னாட் போலா ளிறீஇயரென் னுயிரெனக்  
கொடுந்தொடைக் குழவியொடு வயின்மரத் தியாத்த  
5 கடுங்கட் கறவையிற் சிறுபுற நோக்கிக்  
குறுக வந்து குவவுறுத னீவி  
மெல்லெனத் தழீஇயினே னுக வென்மக  
ணன்ன ராகத் திடைமுலை வியர்ப்பப்  
பல்கான் முயங்கினண் மன்னே யன்னே  
10 றிறன்மிகு நெடுந்தகை பலபா ராட்டி  
வறனிழ ல்சைஇ வான்புலந்து வருந்திய  
மடமா னசாவின்ந் திரங்குமரல் சுவைக்குந்  
காடுடன் கழித லறியிற் றந்தை  
யல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்ச்  
15 செல்வுழிச் செல்வுழி மெய்நிழற் போலச்  
கோதை யாயமொ டோரை தழீஇத்  
தோடமை யரிச்சிலம் பொலிப்பவவ  
ளாடுவழி யாடுவழி யகலேன் மன்னே.

என்பது : உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையின்கண் வருந்தியது. \*

— வண்ணப்புறக் கந்தரத்தோர்.

\* இப் பாட்டின இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு  
“அல்குபத மிகுத்த கடியுடை வியனகர்’ என நெல்லுடைமை  
கூறியவதனானே வேளாண்வருணமென்பது பெற்றும்” என்றார்  
நச்சினூர்க்கினியர். (தொல். பொருள். 15. 42.)

வரி

1. வெய்யோள் - பெயர். 2. இயல்பு - செய்தி. 3. முன்னூட் போலாமை, அவனொடு கூட்டத்தாலே வேறுபட்டிருத்தல்; என-எனச் சொல்லி. 4. கொடுந்தொடை-வளைந்தகால்; வயின்மரம் - மரத்துவயினென்க. ஒரிடத்து மரம் என்றுமாம். 5. கடுங்கட் கறவை - விரைந்து விரைந்து கன்றைப் பார்க்கின்ற பசு; இன் - உவமம்; சிறுபுறம் - முதுகு. 8. இடை முலை - முலையிடை. 9. முயங்குதல் - தழுவுதல்; மன் - கழிவு; அதனை அறியப்பெற்றிலேன் என்றவாறு. போக்கை நினைந்து, வியர்த்தும் பல்கான் முயங்கிற்று. அன்றோ - ஐயோ! 10. பாராட்டி - தன்னைக் கொண்டாடி. 11. வற்கடமா யுலறின நிழலிலே தங்கிக் 13. கழிதலறியின் என்க. 11. மேகத்தை வெறுத்து வருந்திய மடமா னுகிய இனம். 13. உடன் - அவளும் அவனுங் கூட. 14. பதம் - சோறு. 15. மெய்ந்நிழல் - அவள் மெய்யினிழல்.....திரட்சி; 15. மெய்ந்நிழல் போல 18. அகலேன் என்க.

ப - ம். 1. குறுகச் சென்று. வண்ணப்புறக்கல்லாடனார்.

### 50. நெய்தல்

- கடல்பா டவிந்து தோணி நீங்கி  
 நெடுநீ ரிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பினும்  
 வெவ்வாப்ப் பெண்டிர் கெளவை தூற்றினு  
 மாணிழை நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப்  
 5 பசலு நம்வயி னகலா னுகிப்  
 பயின்றுவரு மன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்ப  
 னினியே, மணப்பருங் காமந் தணப்ப நீந்தி  
 வாரா தோர்நமக் கியாஅ ரென்னுது  
 மல்லன் மூதூர் மறையினை சென்று  
 10 சொல்லி னெவனோ பாண வெல்லி  
 மனைசேர் பெண்ணை மடிவா யன்றி  
 றுணையொன்று பிரியினுந் துஞ்சா காணெனக்

கண்ணிறை நீர்கொடு கரக்கு \*

மொண்ணுத லரிவையா னென்செய்கொ வெனவே .

என்பது : தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

— கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார்.

வரி

I-2. 'அவிந்து' 'நீங்கி' என்று நின்ற செய்தென் னெச்சங்களைத் திரித்துச் செய என் னெச்சமாக்கக், கடலோசையவிந்தாற் றேணியுள்ளே புருமென்றபடியாம்; நீங்க என்றார் அக்காலம் பார்த்துக், கடுமீன்-சுறா முதலியன, கலித்தல் - செருக்கொடு திரிதல்; அவிய - அவிந்த காலத்திலே. 4. பாணி - தாமத காலம். 5. பகலும் என்ற உம்மை .....; 6. பயின்று - அடித்து; மன், அது கழிந்தது; ஏகாரம் ஈற்றசை; வரும் என்பது முற்று. 7. மணப்பருங்காமம் - களவுக்காலத்துக் கூடுதற்கரிய வேட்கை; தணப்ப - இது தமக்கு நீங்குகையாலே; நீந்தி - கழித்து. 8. யாரென்னாது - என்ன உறவினரென்னாது. 12. ஒன்று துணை என்க; ஒன்றுதல் - கூடுதல்; பிரியினும் என்ற உம்மை எச்சவும்மை, நெடும் பிரிவின்றி இணைந்து ஒன்றுதலை பிரியினுமென்றமையான்; தஞ்சா என்று பன்மை கூறினார், இப்படியே அவ்வினங்கள் செய்வனவென்று. 13. ஆற்றத்தன்மை பிறறியாமை மறைத்துச் செலுத்தும்.

கூடி நீங்கிப்போம் வழியிலே தாம் வருங்காலத்தும் அலர் கூற்றினராயினும் பயின்றுவரும் முன்; இப்பொழுது வேட்கை நீங்குதலான் வருகின்றிலான்; அங்ஙனம் வாராதோர் நமக்கு என்ன உறவினரென்னாது, துஞ்சாகாணென்று சொல்லி, கண்ணிறை நீர்கொடு கரக்கும் யான் இதற்கு என் செய்வேனென்று நீ இதனைச் சொல்லின் எனளும் பாணனே எனப் பாணனுக்குத் தோழி கூற்றாக்குக. 13. இதற்கென்றது அன்றில் துஞ்சா வருத்தத்தை நோக்கி. 11. மடிவாய் - வளைந்தவாய்.

பி - ம். 11. மடல்வா. கருவூர்ப் பூதனார்மகனார் கொற்றனர்.

\* இப்பாட்டினை "மெல்லியற் பொறையும் நிறையும்" என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுட் காம மிகுதியால் கண்தாமே அழவும், கற்பிற் கரக்குமெனத் தலைவி பொறையும்

## 51. பரிபை

- ஆள்வழக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர்தெற  
 நீளெரி பரந்த நெடுந்தா னியாத்துப்  
 போழ்வளி முழங்கும் புல்லெ னுயர்சினை  
 முடைநசை யிருக்கைப் பெடைமுக நோக்கி
- 5 யூன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி  
 யெருவைச் சேவல் கரிபுசிறை தீய  
 வேனி னீடிய வேயுயர் நனந்தலை  
 நீயுழந் தெய்துஞ் செய்வினைப் பொருட்பிணி  
 பல்லிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோள்வயிற்
- 10 பிரியிற் புணர்வ தாயிற் பிரியா  
 தேந்துமுலை முற்றம் வீங்கப் பல்லாழ்  
 சேயிழை தெளிர்ப்பக் கவைஇ நாளு  
 மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப  
 நினைமா ணெஞ்ச நீங்குதன் மறந்தே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிவுகடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

— பெருந்தேவனார்.

வரி

2. மிக்க உஷ்ணம். 9. வயின் - இடத்தினின்றும். 10-11. தம்மிற் பிரியாதேந்தின முலை. முற்றம் - பரப்பு. 13. மனைமுதல் - தலைவி; வினை - இவ்வாழ்க்கை.

நிறையும் தோழி பாணற்குக் கூறினாள், அவன் தலைவற்கு இவ்வாறே கூறுவனெனக் கருதி. 'இனி' என்றதனால் கற்பும் பெற்றும்" என்றார் நச்சினூக்கினியர் (தொல். பொருள். 152)

“எல்லி, மனைசேர் ..... வெனவே” என்பது துன்பத்துப் புலம்பல்; என்பது, பிரிவாற்றாது துன்புறுங்காலை, அவ்வாற்றாமை தலைமகற்கின்றித் தானே துன்புறுகின்றனாகச் சொல்லுதல். அவை கூட்டத்தை வெறுத்த குறிப்பாயினும் அக்கூட்டத்திற்கே நிமித்தமாகும், ஆராய்ந்துணரி னென்றவாறு' என்பர் பேரர். (தொல். பொருள். 270.)

8. அப்பொருட் கூட்டழி 10. பிரிவாயிற் புணர்வது.  
அந்நனம் பிரிய நினையாது 13. இல்வாழ்க்கைத்  
தொழிலொடு நிகழும்படி 14. நினையாய் நெஞ்சே  
என்றான். என்றது, பிரியில் இவள் இறந்துபடும்  
என்பது கருதி.

பு - ம். 10. பிரியப்புணர்வ. கடுகு பெருந்தேவனார்.

## 52. குறிஞ்சி

வலந்த வள்ளி மரனோங்கு சாரற்  
கிளர்ந்த வேங்கைச் சேனெடும் பொங்கர்ப்  
பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமக  
ளின்னா விசைய பூசல் பயிற்றலி

5 நேக லடுக்கத் திருளனைச் சிலம்பி  
னுகொள் வயப்புலி யாகுமஃ தெனத்த  
மலைசெழு சீறார் புலம்பக் கல்லெனச்  
சிலையுடை யிடத்தர் போதரு நாட  
னெஞ்சமர் வியன்மார் புடைத்தென வன்னைக்

10 கறிவிப் பேங்கொ லறியலந் கொல்லை  
விருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி யொருபாற்  
சேர்ந்தன்று வாழி தோழி யாக்கை  
யின்னுயிர் கழிவ தாயினு நின்மக  
ளாய்மல ருண்கட் பசலை

15 காம நோயெனச் செப்பா தீமே.

என்பது: தலைமகள் வேறுபட்டமையறிந்த செவிலித்தாய்க்  
குத் தோழி யறத்தொடு நிற்குமெனத் தலைமகள் சொல்லியது. \*

— நொச்சிநியமங்கிழார்.

வரி

I-2. மரனோங்குசாரலிடத்து வலந்த வள்ளியையுடைய கிளர்  
ந்த வேங்கை யென்க. 9. நெஞ்சமர்வியன் மார்பு -  
நம்முடைய நெஞ்சம்மேவினவனுடைய பெரிய மார்

\* “இது சிறைப்புறமாக “விட்டுயிர்த் தழுங்கல்” என்றும்,  
“செறிவுநிறையுஞ் செம்மைபுஞ் செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்



பைக் காரணமாக வுடைத்து 14. உண்கட்பசூல  
என்க. 10. அறியலங்கொல்லென - அறிவியாதொழி  
யக்கடவேமோ என. 11. ஒருபாற் 12. சேர்ந்தன்று -  
சொல்லக்கடவதான ஒரு கூற்றிலே சேர்ந்தது.  
15. அது சொல்லுமிடத்துக் காமநோயென்று இங்ங  
னம் விளங்கச் சொல்லாது கூட்டமினூட்டத்தாற்  
சொல்லுக வென்றவாறு.

வேங்கையைக் கொடிசூழ அவ்வேங்கையிலே அலருண்  
டான அளவில் ஆண்டவாழு மறவர் புலி யுலி என்று பூப்பறித்தற்  
குச் சொன்ன அரவத்தாலே ஊரெல்லாம் ஆரவாரித்தாற் போல  
அவரை நாம் தலைப்பெய்தவளவிலே அவர் பிறந்ததாக அவ்  
வலர் முதற்சீராலே முகிழ்முகிழ்த்துப் பின்னை யெல்லாரு  
மறிந்தது என்றவாறு.

பி - மீ. 10. அறிவியெங்கொல், மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்  
றங்கொற்றனார்.

### 53. பாலை

அறியாய் வாழி தோழி யிருளற  
விசம்புடன் விளங்கும் விரைசெலற் றிகிரிக்  
கடுங்கதி ரெறித்த விடுவாய் நிறைய  
நெடுங்கான் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்

5 நீரற வறந்த நீரம்பா நீளிரை

வள்ளெயிறுச் செந்நாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு  
கள்ளியங் காட்ட கடத்திடை யுழிஞ்சி  
லுள்ளான் வாடிய சரிமூக்கு நொள்ளை

பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ரியவின்

10 விழுத்தொடை மறவர் வில்லிட வீழ்ந்தோ

பாலான" என்ற இலக்கணத்தோ டொத்தமைந்தது "இன்னுயிர்  
கழிவ ..... தீமே" என்றது என்றும் கூறுவர் நச். இனிப்பேரா.  
இவ்வடிகளை "வாழ்க்கை முனிந்து தலைமகள் சொல்லியது"  
என்பர். (தொல். பொருள். 111., 209., 271.)

'ஏகலடுக்கம்' என்பதில் 'ஏ' பெருக்கத்தையும் அடுக்குதலை  
யம் உணர்த்திற்று என்றார் நச். (தொல். சொல். 305.)

ரெழுத்துடை நடுக ளின்னிழல் வதியு  
மருஞ்சரக் கவலை நீந்தி யென்று  
மில்லோர்க் கில்லென் றியைவது கரத்தல்  
வல்லா ரெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்

- 15 பொருளே காதலர் காத  
லருளே காதல ரென்றி நீயே.

என்பது : வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.\*

— சீ த்தலைச்சாத்தனார்.

வரி

1. அறியாய் காண். 2. திகிரி - ஆதித்தன் 3. எறித்தலாற்  
பிளந்த பிளப்பு. 4. தாஅய் - தாவ 5. நிரம்பா -  
தொலையாதாய் 6. அப்பிண வொடு II. வதியும்  
12. சுரம். 7. கோழரை யுழிஞ்சில். 9. பொரியரை  
புதைத்துப் பற்றிக் கிடக்கிற. 10. விழுத்தொடை -  
தப்பாத தொடை. 14. வல்லா - மாட்டா; 5. காத  
லர் காதல் பொருளே.

14. நம்மேல் அருளே காதலரென்னு நின்ற யாதலால்.  
I. அறியாய் காண் என்க.

12. நீந்திக் 15. காதலித்தது என்க.

வேறு நிழலில்லாமையால் II. கல்லின் நிழல் இனிய  
நிழலாயிற்று.

#### 54. முல்லை

விருந்தின் மன்ன ரருங்கலந் தெறுப்ப  
வேந்தனும் வெம்பகை தணிந்தனன் தீம்பெயற்  
காரு மார்கலி தலையின்று தேரு  
மோவத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்  
5 வள்வா யாழி யுள்ளுறு புருளக்

\* இப்பாட்டின. இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு,  
பிரிதல் நிமித்தமென்றும், தலைவன்கண் நிகழ்ந்தது தலைவி  
நினைந்து தோழிக்குக் கூறியது என்றும் கூறுவர் நச். (தொல்.  
பொருள். 14, 43.)

- \* கடவுக காண்குவம் டாக மதவுநடைத்  
தாம்பசை குழவி வீங்குசரை மடியக்  
கணையலங் குரல காற்பரி பயிற்றிப்  
படுமணி மிடற்ற பயநிரை யாயங்
- 10 கொடுமடி யுடையர் கோற்கைக் கோவலர்  
கொன்றையங் குழலர் பின்றைத் தூங்க  
மனைமனைப் படரு நனைநகு † மாலைத்  
தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரி யாளன்  
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை துண்ணிலைப்
- 15 புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்  
நீர்குடி சவையிற் றீவிய மிழற்றி  
‡ முகிழ்நிலாத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்  
பொன்னுடைத் தாலி யென்மக னெற்றி  
வருகுவை யாயிற் றருகுவென் பாலென
- 20 விலங்கமர்க் கண்ணள் விரல்விளி பயிற்றித்  
திதலை யல்குவெங் காதலி  
புதல்வற் பொய்க்கும் பூங்கொடி நிலையே.

என்பது : வினைமுடித்துமீனூந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

— மாற்றார்கிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்றனார்.

வரி

1. புதுமை; தெறுப்ப - குவிப்ப 2. வேந்தன் - தான்  
துணையாகப்போன வேந்தன். 3. ஆர்கல்தலையின்று -  
ஆரவாரத்தோடு பெய்தது; தலையிற்று என்பது தலை

\* “இது பாகற் குரைத்தது” என்றும் † “முல்லைக்கட்காரும்  
மாலையும் வந்தது” என்றும், ‡ “கார்காலத்து மீன்கின்றூன் முகிழ்  
நிலாத்திகழ்தற்குச் சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு  
நிகழ்வனகூறி, அவை காண்டற்குக் கடிது தேரைச செலுத்  
தென்றது” என்றும், “முல்லைக்கண் வேனில் வந்தது” என்றும்,  
வேந்தன் பகைமையைத் தான்தணிவித்தமை கூறலின் அந்த  
ணன் தூதிர் பிரிந்தமை பெற்றும்” என்றும் கூறினர் நச்.  
(தொல். பொருள். 6. 12., 26.)

யின்று என மெலிந்தது. 4. ஓவம்போன்ற நிலம்; ஓவம் - சித்திரம். 5. உள்ளூற்றுருள்; உள்ளூறுதல் - பெயலால் நனைதல்.

7. தாம்பாற்கட்டின குழவியிடத்தே தன் வீங்கின சரை மடியவேண்டிக் 8. கனைக்கின்ற குரலவாயக்காற் செலவைப் பயிலச் செய்து 12. மனைதொறும் படரும் என்க.

9. பயனிரைக் 7. குழவியையுடைய 12. மனை எனச் சேர்ப்பாருமுள்; 9. பாற்பசவினம்.

10. கொடுமடி அடகுபறித்திடுதற்குக் குழியக்கோலின மடி. 11. பின்றை - ஆயத்தின்பின்; தூங்க - மெத்தென நடக்க. 12. நனைநகுமால - மொட்டு மலரும் மாலக் கண்ணே 16. இனிதாக வார்த்தை சொல்லி.

17. முகிழ்நிலா - முகிழ்க்கின்ற திங்கள்; விளி. 18. பொன்னுடைய புலிப்பற்றலி; \* ஒற்றி - நினைந்து 20. ஒருக் கடித்துப் பார்க்கும் கண்ணளாய்; விரலால் அழைத்து.

22. பூங்கொடிநிலை 6. காண்குவம் கடவுக என்க.

ப - மீ. 6. கடவிக் காண்குவம் 19. பயனிரையாயம். 15. புன்கா னெல்லி. நொச்சி நியமங்கிழார் மகனார்.

## 55. பாலை

காய்ந்துசெலற் கனலி கல்பகத் தெறுதலி  
னீந்து குருகுருகு மென்றாழ் நீரிடை  
யுளிமுக வெம்பர லடிவருத் துறலின்  
விளிமுறை யறியா வேய்கரி கானம்

5 வயக்களிற் றன்ன காலையொ டென்மகள்  
கழிந்ததற் கழிந்தன்றே விலனை யொழிந்தியா  
னூதுலைக் குருகி னுள்ளுயிர்த் தசைஇ  
வேவது போலும் வெய்ய நெஞ்சமொடு

\* “வருவதொற்றி” என்னுமிடத்தும் ‘ஒற்றல்’ நினைதல் என்றார் அடியார்க்குநல்லார். (சிலப். அரங்கு. 65.)

- \* கண்படை பெறேன் கீனவ வொண்படைக்  
 10 கரிகால் வளவனெடு வெண்ணிப் பறந்தலைப்  
 பொருதுபுண் ணணிய சேர லாத  
 னழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருந்தென  
 வின்து வின்னுரை கேட்ட சான்றோ  
 ரரும்பெற லுலகத் தவனெடு செலீஇயர்  
 15 பெரும்பிறி தாகி யாங்குப் பிறிந்திவட்  
 காதல் வேண்டியெற் றுறந்து  
 போதல் செல்லா வென்னுயிரொடு புலந்தே.

என்பது: புணர்ந்துடன்போன தலைமகட் கிரங்கிய தாய்  
 தெருட்டு மயலிலாட்டியர்க்கு உரைத்தது.

— மாமூலஞர்.

வரி

3. உளிபோன்ற முகத்தை யுடைய பரல் 4. விளிமுறை  
 யறியா - இன்ன விடத்தில் இன்ன கேடுவரு மென்று  
 அறியாத; காடு; 6. ஒழிந்து - விட்டிருந்து 9. கனவ -  
 வாய்வெருவ. 11. புண் - புண்ணுக்குத் தானழிந்தமை  
 12. வாள் - வாளொடு 13. இன்து இன்னுரையாவது -  
 மரிக்கின்றனென்ற இன்துமையும், புறப்புண் பட்ட  
 பழீதீர இருந்து உயிர்விடுகின்றனென்கிற இனி  
 மையுமுடைய உரை. 14. உலகம் - வீரசுவர்க்கம் 15.  
 இவட்காதல் வேண்டி - இவ்வுலகி லிருந்த ஆசையால்.  
 16. என்னெப் பிரிந்துவிட்டுப் போதல்.  
 17. புலந்து - புலந்தேனெனத் தன்மை வினையாக்குக. உயி  
 ரொடு புலந்து 6. அழிந்தென்பாருமுளர். 6. ஓகாரம் -  
 ஒழியிசை: 9. கனகக்கண்டு வருந்தும்படி 17. போகா  
 திருக்கின்ற என்னுயிரென்க.

சான்றோர் தங்களுக்கவன்னியனாகியவன் வடக்கிருந்த  
 வழி அச்சான்றோர் உயிர் துறந்தமாத் திரமும் யான் மாட்டிற்றி  
 லேன் என்மகளுக்கு என்று அதற்கு நோகின்றேன் என்றவாறு.

15 - ம். 8. போலுமவல தெஞ்சமொடு.

\* "தாய்க்கு முரித்தாற் போக்குடன் கிளப்பின்" என்ற  
 சூத்திரத்திற்கு இவ் வடியை உதாரணமாகக் காட்டினார் நச்,  
 (தொல். பொருள். 198.)

56. மருதம்

- \* நகையா கின்றே தோழி நெருநன்  
மணிகண் டன்ன துணிகயந் துளங்க  
விரும்பியன் றன்ன கருங்கோட் டெருமை  
யாம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
- 5 கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கரைய  
காஞ்சி துண்டா தீர்ம்புறத் துறைப்ப  
மெல்கிடு கவுள வல்குநிலை புகுதருந்  
தண்டுறை யூரன் றிண்டா ரகலம்  
வதுவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
- 10 பரிவொடு வருஉம் பாணன் நெருவிற்  
புனிற்றூப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி யாழிட்  
டெம்மனைப் புகுதந் தோனே யதுகண்டு  
மெய்ம்மலி யுவகை மறையினெ னெதிர்சென்  
றிம்மனை யன்றஃ தும்மனை யென்ற
- 15 வென்னுந் தன்னு நோக்கி  
மம்மர் நெஞ்சினேன் நெழுதுநின் றதுவே.

என்பது : பரத்தைமனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன்மனைக்கு வந்தானாகத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டூர்.

வரி

2. மணி - பளிக்கு மணி 3. இரும்பாற் செய்தா லொத்த கருங் கோடு. 7. மெல்கிடுதல் - அசையிடுதல். அல்கு நிலை - தங்கு மிடங்களிலே. 8. அகலம் 9. புணர வேண்டி. 9. வதுவை ஒப்பணியுடைய; புதுவோர் - பரத்தையர். 13. மெய்ம்மலி உவகை - உடம்பு பூரிக்கும் படி யெழுந்த உவகை. 15. நோக்கி - விசாரித்து.

இரும்பியன்றன்ன கருங்கோட் டெருமை கயங் கலங்க ஆம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக் கூம்புவிடு பன்மலரை

\* இது “பிறன் பேதைமை பொருளாக நக்கது” என்றார் பேரா. (தொல். பொருள். 252.)

மாந்திக் காஞ்சி நுண்டாது புறத்துறைப்ப மெல்கிடு கவுளவாய்த் தங்குநிலக்கட்புகுதரு மென்றது, இரும்புபோன்ற நெஞ்சினையுடையராகிய பரத்தையர் ஊர் முழுதுங் கலங்கத் தான் முன்பு கூடின பரத்தையர் தாய்மார் கலங்க, அப்பரத்தையர் அவ்வாம்பற்பூப்போலக் குவியக், குவிதல்விட்ட குவளை மலர் போலும் பூப்பெய்து கொள்ளப்பட்ட பரத்தையரை நுகர்ந்து வருகின்ற காலத்து, வழியிலகப்பட்ட சேடியர் முதலாயினரை நுகர்ந்து, பின்னுஞ் சிலரைக் கூடக் கொடுநாக் கெறிந்து கொண்டு, நம்மனையிலே தங்குதற்பொருட்டு வருகின்றான் என்று தோழிக்கு வாயின் மறுத்தது.

4. குவளைக் 5. கூம்புவிடு பன்மலரென்றதனானே ஆம்பற் பூக்குவிதல்கொள்க. பூ ஆண்டுக் கூற்றிற்றிலரேனும் குறிப்பினாற் கொள்க.
15. என்னுந்தன்னும் நோக்கி என்றது - எனது இகழ்ச்சியும் தனது இளிவரவும் நோக்கி என்க.

### 57. பாலை

- சிறுபைந் தூவிச் செங்காற் பேடை  
நெடுநீர் வானத்து வாவுப்பறை நீந்தி  
வெயிலனி ருருப்பொடு வந்துகனி பெறாஅது  
பெறுநாள் யாண ருள்ளிப் பையாந்து
5. புகலேக் கற்ற புல்லெ னுலவைக்  
குறுங்கா லிற்றிப் புன்றலை நெடுவீ  
ழிரும்பினர்த் துறுகற் தீண்டி வளிபொரப்  
பெருங்கை யாண நிவப்பிற் றாங்குங்  
குன்ற வைப்பி னென் றாழ் நீரிடை
- 10 யாமே யெமிய மாகத் தானே  
பசுநிலா விரிந்த பல்கதிர் மதியிற்  
பெருநல் லாய்கவி னொரீஇச் சிறுபீர்  
வீயேர் வண்ணங் கொண்டன்று கொல்லோ  
கொய்சுவற், புரவிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்
- 5 முதுநீர் முன்றுறை முசிறி முற்றிக்  
களிறுபட வெருக்கிய கல்லென் ஞாட்டி

னரும்புண் ணுறுநீரின் வருந்தினள் பெரிதழிந்து  
பானாட் கங்குலும் பகலு  
மானு தழுவுவோ ளாய்சிறு துதலே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் கிழத்தியை நினைந்து  
சொல்லியது.

— நக்கீரர்.

வரி

2. நெடுநீர் - நெடியதன்மை; பறையால் நீந்தி; அவ்வானத்  
தை நீந்தித் 4. ஶான் முன்பு கனிபெறுநாளின் வளனை  
நினைந்து. 5. புகுதலுக்கேக்கற்ற, பயனில்லாமையின்  
மரங்களைப் புகுதலின் ஏக்கற்ற; உலவையை உடைய 6.  
இற்றி; உலவை - கொம்பு, 8. நிவப்பு - ஓக்கம்; .....  
யானை நிவப்பை ஒத்த 6. விழுது 7. கல்லைத்தீண்டி வளி  
பொருதலால் 8. அணையும் என்க. 9. குன்றவைப்பு -  
மலைகளையுடைய ஊர். 11. பசுநிலா - குளிர்ந்தநிலா;  
கதிர் - கிரணம்; மதியின் - மதிபோன்ற; 15. முதுநீர் -  
கடல்; 16. எருக்கிய - கெடுத்த; 17. அரும்புண் - தீர்  
தற்கரிய மருமத்திற்புண். 19. துதல் 13. வீயேர் வண்  
ணம் கொண்டு 11. பரந்ததோ, பரந்திலதோ என்க.

15 - ம். 4. பெயர்ந்து. 8. றேன்றுங். 16. வருத்திய.

### 58. குறிஞ்சி

- இன்னிசை யுருமொடு கனைதுளி தலைஇ  
மன்னுயிர் மடிந்த பானாட் கங்குற்  
காடுதேர் வேட்டத்து விளிவிடம் பெறாஅது  
வரியதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத்  
5 தேனாறு கதுப்பிற் கொடிச்சியர் தந்தை  
கூதிரிற் செறியுங் குன்ற நாட  
வனைந்துவர விளமுலை ஞெழுங்கப் பல்லாழ்  
விளங்குதொடி முன்கை வளைந்துபுறஞ் சுற்ற  
நின்மார் படைதலி னினிதா கின்றே  
10 துமடில் புலம்பினும் முள்ளுதொறு நலியுந்  
தண்வர ல்சைஇய பண்பில் வர்டை



பதம்பெறு கல்லா திடம்பார்த்து நீடி  
மனைமர மொசிய வொற்றிப்  
பலர்மடி கங்கு னெடும்புற நிலையே. \*

என்பது: சேட்டுத்துவந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்வியது.

— மதுரைப் பண்டவாணிகனிளந்தேவனார்.

வரி

- I. தலைஇ.....3. வேட்டத்து - வேட்டையிடத்து; விளிவிடம் - உறங்குமிடம்; முடிவிடமுமாம். 4. வரிய தள் - புலித்தோல்; சேக்கையிடத்துக் 6. கூடிரக் காலத்து இல்லிலேவந்து செறியும். 7. பண்ணினாற் போலே வருதலை யுடையமுலை. பல்லாழ் 8. புறஞ்சுற்ற 9. அடையும்தனிணும். 10. புலம்பின் - புலம்பால். 11. குளிர்ந்த வரவோ டசைகிற; பண்பு - குணம். 12. காலம்; நீடி - தாழ்த்து; தன் வருத்தந் தோன்ற. 13. மனைமரம் முறிய வலித்து 14. எல்லாரும் உறங்கவும் தான் உறங்காது நெடுங்காலம் நிற்கிற புறநிலை. 9. இனிதாயிற் றென்க.

சேட்படுத்து வருதல் ..... தான் செய்தொழிற்கு இடம் பெறாது கூடிரக்காலத்து இல்லிலே செறியும் குன்றநாட என்ற தனாற் பயன் புறத்து வினையில்லாக் காலத்து எம்மை நினைக்கின்றாய் என்றாளாம்.

\* இப்பாட்டினைப் “பெற்றவழி மலியினும்” என்ற சூத்திரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி, “முயக்கம் இனிதென மகிழ்ந்து கூறுவாள் நும்மில் புலம்பால் வாடைக்கு வருந்தினேம் என்றலினிரண்டுகுறினாள்” என்றார் நச். (தொல். பொருள். III)

இனிப் பேராசிரியர் ‘வனைந்துவரலிள முலை.....கின்றே’ என்ற அடிகளை உதாரணமாகக் காட்டி, “இவை களவியலுள் உயிர்மெலிந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி நிமித்தமெனக் கூறப்பட்டவை யின்றியும் புணர்ச்சி நிகழ்ந்தவாறு” என்றும், இது கண்டவழி உவத்த லாகாதோ எனின், ஆண்டுத் தன் உவகை கூறானன்றே கரந்திடத் தொழிந்தாளாகலின் என்பது என்றும், இது கிழத்திகூற்று என்றும், அதனைத் தலைமகன் கேட்டது என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள். 268., 502., 509.)

59. பாலை

தண்கயத் தமன்ற வண்டுபெடு துணைமலர்ப்  
பெருந்தகை யிழந்த கண்ணினை பெரிதும்  
வருந்தினை வாழியர் நீயே வடாஅது

\* வண்புனற் றெழுரை வார்மண லகன்றுறை

5 யண்டர் மகளிர் தண்டழை யுடையர்  
மரஞ்செல மிதித்த மாஅல் போலப்  
புன்றலை மடப்பிடி யுணீஇய ரங்குழை  
நெடுநிலை யாஅ மொற்றி நனைகவுட்  
படிஞ்சிற்று கடியுங் களிநே தோழி

10 சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற்  
சினமிசு முருகன் றண்பரங் குன்றத்

† தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு நெடுவரை  
யின்றீம் பைஞ்சுனை யீரணிப் பொலிந்த  
தண்ணறுங் கழுநீர்ச் செண்ணியற் சிறுபுறந்

15 தாம்பா ராட்டிய காலையு முள்ளார்  
வீங்கிறைப் பணைத்தோ னெகிழ்ச் சேய்நாட்  
டருஞ்செயற் பொருட்பிணி முன்னிரப்  
பிரிந்துசே ணுறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத்  
தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

\* “நீனிற வண்ண னன்று நெடுந்துகில் கவர்ந்து தம்முன்  
பானிற வண்ண னோக்கிற் பழியுடைத் தென்று கண்டாய்  
வேனிறத் தானை வேந்தே விரிபுனற் றெழுனை யாற்றுட்  
கோனிற வளையி னூர்க்குக் குருந்தவ னெசித்த தென்றான்.”

எனச் சிந்தாமணியினுங் (209) இக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது.

† இவர் ‘நல்லந்துவனார்’ என்னும் புலவர். “கையாற் றலை  
தொட்டேன் தண்பரங் குன்று” என்பது இவர் வாக்கு. “நிறை  
கடன் முகந்து” என்று தொடங்கும் பரிபாடலிற் காண்க.

வரி

1. மலரினுடைய 2. பெருந்தன்மை. 5. அண்டர் - இடையர். 6. மரஞ்செல மிதித்த மால்: — ஆயர் பெண்கள் குளியாரின்றூர்களாக, அவர் இட்டுவைத்த துகிலெல்லாம் பிண்ணை எடுத்துக்கொண்டு குருந்தமரத்தேறி ஞராக, அவ்வளவில் நம்பிழுத்தபிரான் வந்தாராக, அவர்க்கு ஒருகாலத்தே கூடமறைதற்கு மற்ருரு வழியின்மையின் ஏறிநின்ற குருந்தமரத்துக் கொம்பைத் தாழ்த்துக்கொடுத்தார், அதற்குள்ளே அடங்கி மறைவாராக. அவர் போமள்வுந் தர்னையாகவுக்கத்தாழ்த்தா ரென்பாரு முளர்.
7. குழை - தழை. 8. ஒற்றி - வளைத்து; மதத்தானனைந்த கவுளிற் 9. படிசிற ஞிமிற்றைக் கடியும் களிநே கண்வர் சென்ற ஆற்றின்கண்; அவர் இது கண்டு வருவரென்று ஆற்றுவித்தாள். 10. மருங்கு - சற்றம். 11 - 12. குன்றமாகிய வரை. அந்துவன் - ஒரு புலவன். அத்து, சாரியை. சந்து - சந்தனம். 13 - 14. பைஞ்சுளையிற் கழுநீர். ஈரணிப் பொலிந்த - பெரிய ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்ற. செண்ணுதல் - கைசெய்தல்; செண்ணுதலாற் செண்ணென்று கொண்டைக்குப் பெயராயிற்று. இயறல் - அசைவருதல். 15. உள்ளாராய்ப் 18. பிரிந்து தாழ்க்க உறைகின்றவர் போன வழி என்க.
- பி - ம். 7. வங்குழை. 9. படுஞியிறு. 13. ஈண்டிப் பொலிந்த.

### 60. நெய்தல்

பெருங்கடற் பரப்பிற் சேயிறு நடுக்கக்  
கொடுத்தொழின் முகந்த செங்கோ லவ்வலை  
நெடுந்திமிற் ரொழிலொடு வைகிய தந்தைக்  
சூப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோ

- 5 †றயிலை துழந்த வம்புளிச் சொரிந்து  
கொழுமீன் றடியொடு குறுமுகள் கொடுக்குந்  
தீண்டோர்ப் பொறையன் ரெண்டி யன்னவெந்

† அயிரை என்பதும் பாடம்.

மொண்டொடி ஞெழுக்கா தீமோ தெய்ய  
ஆதை யீட்டிய வுயர்மண லடைகரைக்

- 10 கோதை யாயமொடு வண்ட றைஇ  
யோரை யாடினு முயங்குநின் னொளியெனக்  
கொன்னுஞ் சிவப்போள் காணின் வென்வேற்  
கொற்றச் சோழர் \* குடந்தை வைத்த  
நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய

15 வருங்கடிப் படுக்குவ ளறனில் யாயே.

என்பது : தலைமகற்குத் தோழி செறிப்பறிவுநீஇ வரைவு  
கடாயது.

குடவாயிற் கீரத்தனார்.

வரி

2. கோல் - வலையிற்கட்டின கோல்; வலையை யுடைய 3.  
கிமில்; 3. தொழிலொடு - தொழிலால். 5. அயிலை -  
ஒருமீன்; அயிலையொடு வலந்தபுளி; புளி யென்றார்  
புளியிட்ட கறியை. 6. தடி - கருவாடு; கொடுக்கும்  
7. தொண்டி. 8. ஞெழுக்குதல் - வளைதானிட்டுத்  
தழும்பாதல்; பரப்புதலுமாம். ஒண்டொடி யென்று  
தலைவியையாக்கி யவளை வருத்தாதேகொள் என்பாரு  
முளர். II. உயங்கும் - மடங்கும். 12. கொன்னும்  
சிவப்போள் - ஒரு பயனின்றியுங் கோபிக்கு மவள்,  
காணின் - இவளைக் காணில் 15. காவற் படுத்துவளா  
தலான் 7. ஞெழுக்காதே கொள் என்றார்.

திமிற்றொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு இளமகளானவள்  
மீன் கொண்டு வருதற்கு முன்னே தான் உப்பு விற்ற ரெல்  
லாலே ஆக்கப்பட்ட மூரல்வெண் சோற்றையும் புளிக் கறியை  
யும் சொரிந்து கொழுமீன் தடியொடு கொடுத்தாற் போலத்  
தாம் வரைதற்குத் தாமும் புறம்பே முயல, நாங்களும் அறத்  
தொடுநில வகையால் ஈங்கே முயல்வேம் எனச் சொல்லிய  
வாறுக்குக.

டி - ம். 8. ஞெழுக்கா.

\* குடவாயில் என்பதனைக் குடந்தை யென மேலயோர்  
திரித்தார் என்பர் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். 392.)

## 61. பாலே

- \* நோற்றேரர் மன்ற தாமே கூற்றங்  
கோளுற விளியார்பிறர் கொளவிளிந் தோரெனத்  
தாள்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் படர்ந்தோர்  
நாளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழந்
- 5 தாமல் வாழி தோழி தாமாஅ  
தூருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு பைங்கால்  
வரிமா னேனஞாண் வன்சிலைக் கொளீஇ  
யருநிறத் தழுத்தியவம்பினர் பலருட  
னண்ணல் யானை வெண்கோடு கொண்டு
- 10 நறவுநொடை நெல்லி னுண்மகி முயருங்  
கழல்புனை திருந்தடிக் கள்வர் கோமான்  
மழபுலம் வணக்கிய மாவண் புல்லி  
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்  
பழகுவ ராதலோ வரிதே முனாஅது
- 15 முழவுறழ் திணிதோ னெடுவே ளாவி  
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி யன்னநின்  
னெண்கேழ் வனமுலைப் பொலிந்த  
நுண்பூ னாகம் பொருந்துதன் மறந்தே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிய வேறுபட்ட தலை  
மகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— மாமுலனார்.

வரி

- 1-2. கூற்றங் கோடலுற விளிதல் - உபகாரமின்றி வெறிதே  
மரித்தல்; பிறர் கொள விளிதல் - பிறர் தம் கைப்  
பொருள் கொள்ளும்படி மரித்தல்; என்றது, உபகாரத்  
தோடே மரித்தல். 3. தாள் - உற்சாகம். 4. இழைத்  
தல் - கீறுதல். 5. ஆழல் - அழுந்தாதே. 12. மழபுலம்

\* “இப் பாட்டின் மூப்பினும் பிணியினும் இறவாது அமர்க்  
களத்து வீழ்ந்தாரே துறக்கம் பெறுவரெனத் தன் சாதிக்கேற்  
பத் தலைவன் புகழும் மாணமும் எடுத்து வற்புறுத்தலைத் தோழி  
கூறினாள்” என்றார் நச்சினூர்க்கினியர். (தொல், பொருள். 44.)

வணக்குதல் - மழவர் தேயத்தை வணக்கி, அவரைத் திறைகோடல். 14. அங்கே பழகவிருத்த லரிது. முனது - பழையதான. 16. பொதினி - ஊர். 18. மறந்து 13. வேங்கடம் பெறினும் 14. பழகுவராதல் அரிதென்க.

பீ - ம். 7. வார்சிலை.

## 62. குறிஞ்சி

- \* அயத்துவளர் பைஞ்சாய் முருந்தி னன்ன  
நகைப்பொலிந் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வா  
யாகத் தரும்பிய முலையள் பணைத்தோண்  
மாத்தாட் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன
- 5 மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு  
பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி  
பூசற் றடியிற் புணர்வுபிரிந் திசைப்பக்  
கரந்த கரப்பொடு நாஞ்செலற் கருமையிற்  
கடும்புண் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
- 10 நெடுஞ்சுழி நீத்த மண்ணூரீர் போல  
நடுங்கநூர் தீர முயங்கி நெருந  
லாக மடைதந் தோளே வென்வேற்  
களிறுகெழு தாளைப் பொறையன் கொல்லி  
யொளிறுநீ ரடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக்
- 15 கடவு ளெழுதிய பாவையின்  
மடவது மாண்ட மாஅ யோளே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுழித் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— பரணர்.

வரி

1. முருந்து - வேரின்மேற்றண்டு 2. நகை - ஒளி. 3. பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி - களவின்கட் புணர்கிற

\* “களஞ்சுட்டுக் கிளவி கிழவிய தாகும்” என்பதனால் தலைவியாற் குறிபெற்றும்தோழியை இரக்கும்” என்று கொண்டு அதற்கு இப் பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டிடுவர் ஈசர் (நொல் பொருள், 102)

போது பேயு மியங்காது வைகு காலத்துப் புணர்ச்சி.  
மறை - இரகசியம். 7. பூசற்றுடியின் - துடிபோல;  
புணர்வு பிரிந்திசைப்ப - தங்களிற் கூடியும் தனித்தும்  
அயலார் சொல்லுவன; புணர்ந்தகாலத்து மேனி  
அழகாலும், பிரிந்தகாலத்து மேனி வேறுபாட்டா  
லும் அறிவிக்க என்றுமாம். இப் பொருட்குப் புணர்  
தலினும் பிரிதலினும் இசைப்ப என்க.

10-11. நீத்தம் மண்ணுநீர் போல முயங்கி - நீத்தத்திற் குளி  
க்குமிடத்துக் குளிருமாறுபோலக் குளிர முயங்கி  
என்றவாறு.

5. மழைக்கண் மாயோளென்றது, குளிர்ந்த கண்கரியோ  
ளெனக் கண்ணிற் கேற்றுக், மாயோளெனப் பின்னுங்  
கூறுகின்ற ஞாதலின்.

பி - மீ. 5. வாயிதழ். 10. மண்ணுநர். அல்லகுறிப்பட்டழிந்த.

### 63. பாலை

\* கேளாய் வாழியோ முகளைநின் றேழி  
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனெடு  
பெருமலை யிறந்தது நோவே னோவல்  
கடுங்கண் யானை நெடுங்கை சேர்த்தி

5 முடங்குதா னுதைத்த பொலங்கெழு பூழி  
பெரும்புலர் விடியல் விரிந்துவெயி லெறிப்பக்  
கருந்தார் மிடற்ற செப்பூழ்ச் சேவல்  
சிறுபுன் பெடையொடு குடையு மாங்க  
ணஞ்சுவரத் தகுந காந நீந்திக்

10 கன்றுகா னுதுபுன் கண்ண செவிசாய்த்து  
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பலவுடன்  
கறவை தந்த கடுங்கான் மறவர்  
கல்லென் சீறு ரெல்லியி னசைஇ  
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை

15 மடமயி லன்னவென் னடைமெலி பேதை

\* இப் பாட்டு அச்சங் கூறிற்று என்றார். நச்சினூக்கினி  
யார். (தொல். பொருள். 36.)

தோட்டுணை யாகத் துயிற்றத் துஞ்சார்

வேட்டக் கள்வர் விசியுறு கடுங்கட்

சேக்கோ ளறையுந் தண்ணுமை

கேட்குநர் கொல்லெனக் கலுமுமென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகள் புணர்ந்துடன் செல்லச் செவிலி தன் மகளுக்குச் சொல்லியது.

— கருவூர்க் கண்ணம் புல்லனார்.

வரி

- I. ஓ - அசை; ஐகாரம் அசை; மகளே 3. போகின்றதற்கு நோகின்றேனல்லேன், 19. கலங்கின நெஞ்சை 3. நோகின்றேன் என்க. 5. பூழியிடத்தே 8. குடையும்; 6. விடிந்தகாலத்து வெயிலெறிக்கக்குள்ளாக்\* குடையு மென்க. 8. குடையாநின்ற அவ்விடத்தை யுடைய 9. காணநீங்கி 13. இரவின்கண் அசைந்து.

- II. மன்றுநிறைதலோடு பைதல் கூரும்படி 12. கறவைக் கணம் கொண்டுபோந்த மறவர். அம் மறவர் 13. சீறாரிலே இரவு தங்கிச் 14. சோர்ந்த காலையுடைய குடிவீடத்து 16. அவன் தன் தோளே துணையாக வறக்க வறங்காது. 17 - 18. கடுங்கண் தண்ணுமை, சேக் கொள்ளும்பொழுது அறையும் பறை.

பு - ம். 5. புலங்கெழு. II. கூடி 12. கடுங்கண். 14. முதுகாற்.

## 64. முல்லை

களையு மிடனாற் பாக வுளையணி

வுலகுடப் பன்ன புள்ளியற் கலிமா

வகையமை வனப்பின் வள்புநீ தெரியத்

தளவுப்பிணி யவிழ்ந்த தண்பதப் பெருவழி

5 யைதிலங் ககலிலை நெய்கனி நோன்காழ்

வென்வே லிளையர் வீங்குபரி முடுகச்

செலவுநா மயர்ந்தன மாயிற் பெயல

கடுநீர் வரித்த செந்நில மருங்கின்

விடுநெறி யீர்மணல் வாரணஞ் சிதரப்

\*'குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராடாதே' என்பது திருப்பாவை 13.



- 10 பாம்புறை புற்றத் தீர்ம்புறங் குத்தி  
மண்ணுடைக் கோட்ட வண்ணல் வேள  
றுடனிலை வேட்கையின் மடநாகு தழீஇ  
யூர்வயிற் பெயரும் பொழுதிற் சேர்புடன்  
கன்றுபயிர் குரல மன்றுநிறை புகுதரு
- 15 மாபூண் டெண்மணி யைதியம் பின்னிசை  
புலம்புகொண் மாலை கேட்டொறுந்  
கலங்கின னுறைவேள் கையறு நிலையே.

என்பது; வினாமுற்றிமீளும் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

— ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வேள்னைக் கண்ணத்தனார்.

வரி

3. வன்பு-வாய்க்கயிறு. தெரிய-ஆராய; போகின்ற கடுமையால் உறுமென நவரூத புரவி.....தெரிந்திட என்றவாறு.
4. தண்பதம் - செவ்வி. 5. நெய் - எண்ணெய்; காழ் - வேற்றண்டு. 6. இளையர் தாளான்.....
9. நெறி - வழி; வாரணம் - காட்டுக்கோழி; சிதர - கிளர
14. நிறை - நிறையாக. 15. ஐதியம்புதல் - நடக்க நடக்க விட்டிசைக்கு மோசை. 3. தெரிய நீ 7. நானு செலவை விரும்பினேமாயின் 17. அவள் கையறுநிலை
1. களையுமிடமிது என்க. 9. வாரணஞ் சிதரச் செய்தே 15. ஆ 13. ஊர்வயிற் பெயரும் பொழுது என்க.
3. வகையமை வனப்பின்வன்பு - செலுத்துங் கூறுபாடமைந்த வனப்பினை யுடையவார்.
- 15 - ம். 3. தெரிந்த. 4. பெருவளி. 13. சேர்வு. 15. ஐதியங்கின்.

### 65. பாலை

உன்னந் தொள்கையொ ளெங்கரந் துறையு  
மன்னை சொல்லு முய்க மென்னதூஉ  
மீரஞ் சேரா வியல்பிற் பொய்ம்மொழிச்

- \* சேரியம் பெண்டிர்<sup>1</sup> "கௌவையு மொழிக  
 5 நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரற்  
 பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல  
 வுவினி வாழி தோழி யவரே  
 பொம்ம லோதி நம்மொ டொராங்குச்  
 செலவயர்ந் தனரா லின்றே மலைதொறு
- 10 மால்கழை பிசைந்த கால்வாய் கூரெரி  
 மீன்கொள் பரதவர் கொடுத்திமி னனிசுடர்  
 வானரேய் புணரி மிசைக்கண் டாங்கு  
 மேவரத் தோன்றும் யாஅவுயர் நனந்தலை
- † யுயவல் யாணை வெரிநுச்சென் றன்ன
- 15 கல்லூர் பிழிதரும் புல்சாய் சிறுநெறிக்  
 காடுமீக் கூறுங் கோடேந் தொருத்த  
 லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சரம் பணைத்தோ  
 ணறைந் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை  
 நிரையித முண்கண் மகளிர்க்
- 20 கரிய வாலென வழங்கிய செலவே. ‡

என்பது : வேறுபட்ட தலைமகளுக்குத் தலைமகன் உடன்போக்கு வலித்தமை தோழி சொல்லியது.

— மாழலஞர்.

வரி

I-2. உன்னங் கொள்கையொடு - நம்மனக்கருத்தை யறிந்த அறிவோடே, தானறிந்தவற்றைக் கரந்து சொல்

\* இது "பாராட்டெடுத்தல், மடந்தப வுரைத்தல்' என்புழி அடங்கும் என்பது" என்றும், "பாடிச்சென்ற ..... வாழி" என்பது உவகையுமம்" என்றும் கூறுவர் பேரா. நச்சினூர்க்கினியர், † "யாணையின் முதுகின்மேற் சென்றன்ன என விரிக்க" என்றும், (தொல். எழுத்து. 299.) ‡ "இதனுள் அன்னை சொல்லும் பெண்டிர் கௌவையும் தலைவரும் விழும் என்று தலைவிக் குத் தோழி கூறினாள்" என்றும், "அம்பலும் அலரும் அஞ்சிப் போக்குடன்பட்டது" என்றும் கூறுவர். "உடன்போக்கு நயப் பித்தது" என்பர் இளம்பூரணவடிகள். (தொல். பொருள். 267., 294., 39., 225., 42.)

லாதே செலுத்துகிற அன்னை ; அறிந்தவை, இக்கூட்டங்காரணமாக அறிந்தவை.

- 1-2. அன்னை மனத்திலே சிலவற்றை நினைந்து அது தோன்றாமற் சில சொல்லுகின்றவற்றையும் தப்புதும்.  
5. நாடு கண்ணகற்றுதல் - பிறர் நாடுகொண்டு தனதாக்குதல். 9. அவர் நம்மொடு செல்வை விரும்பினார்.  
7. இனி உவவாய் என்றான். 10. மால்-மயக்கம்; காற்று வாய்த்த மிக்க எரி. எரி தோன்றும் 17. அருஞ்சுரம் 19. மகளிர்க்கு 20. அரியவெனச் சொல்லி அழுங்கின செல்வு 8. நம்முடன் 9. செல்ல இன்று விரும்பினார் எனக் கூட்டுக.

16. காட்டை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமான யானையின் 17. வழியைக் காவல்கொள்ளுஞ் சுரம். 19. மகளிர் என்றான் பொதுவகையாக.

பி - ம். 14. உறுவல்யானை. வெருவச்சென்.

### 66. மருதம்

- இம்மை யுலகத் திசையொடும் விளங்கி  
மறுமை யுலகமு மறுவின் றெய்துப  
செறுநரும் விழையுஞ் செயிர்தீர் காட்சிச்  
சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம லோரெனப்  
5 பல்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம்  
வாயே யாகுதல் வாய்த்தனந் தோழி  
\* நிரைதார் மார்ப் னெருந லொருத்தியொடு  
வதுவை யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதி  
னியன்ற வணிய னித்தெரு விறப்போன்  
10 மாண்டொழின் மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து  
காண்டல் விருப்பொடு தளர்புதளர் போடும்  
பூங்கட் புதல்வனை நோக்கி நெடுந்தேர்  
தாங்குமதி வலவெவன் றிழிந்தனன் றுங்காது

\* இதனைத் தலைவிபுலவிக்கட்புகழ்ந்ததற்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 228.)

- மணிபுரை செவ்வாய் மார்பகந் சிவணப்  
 15 புல்லிப் பெரும செல்லினி யகத்தெனக்  
 கொடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற் றடுத்த  
 மாநிதிக் கிழவனும் போன்மென மகனொடு  
 தானே புகுதந் தோனே யானது  
 படுத்தனெ னுகுத னுணி யிடித்திவற்.  
 20 கலக்கினன் போலுமிக் கொடியோ நெனச்சென்  
 றலைக்குங் கோலொடு குறுகத் தலைக்கொண்  
 டிமிழ்கண் முழவி னின்சீ ரவர்மனைப்  
 பயிர்வன போலவந் திசைப்பவுந் தவிரான்  
 \* கழங்கா டாயத் தன்றுநம் மருளிய  
 25 பழங்க ணோட்டமு நலிய

வழுங்கின னல்லனே வயர்ந்ததன் மணனே.

என்பது : பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகற்கு வாயிலாய்ப் புக்க  
 தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. †

— செல்லூர்க் கோசிகள் கண்ணொர்

வரி

2. எய்துப - சேர்வர். 3. காட்சி - அழகு. 6. வாய்த்தனம் -  
 மெய்த்தனம், உண்மையாகக் கண்டனம். 9. தெரு  
 வைக் கடப்போன் 10. கறங்குகையாலே அவ்வோ  
 சையைக் கேட்டுக் கடையைக் கழிந்து. 13. தாங்கு -  
 பிடித்துநில்; இழிந்தனன் - இழிந்து; தாங்காது - தாம  
 தியாது. 14. மணி - பவளம். 16. கொடுப்போன் -  
 தலைவன். 16. தடுத்த 17. மகனொடு டென்க. 17.  
 நிதிக்கிழவன் - அளகேசுவரன். 16 - 18. தடுத்தமா  
 நிதிக்கிழவனும் போலுமென்று கண்டார் சொல்லும்

\* 'மெய்யே என்றல்' "கழங்கா.....மணனே" என்பது.  
 "தானே தன்மகனை வாயில் கொண்டு புக்கானுயினும், அதனைப்  
 பழங்கணோட்டமும் நலிதரப் பொய்யே புகுந்தானென்று மெய்  
 யாகத் துணிந்து கோடலால் அப் பெயர்த்தாயிற்று" என்பர்  
 பேரா. இனி நச். † "உரிய" என்றதனால் தோழி வாயிலாகச்  
 சென்றுழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறுதலுங் கொள்க. அஃது  
 'இம்மைபுலகு' என்னும் அகப்பாட்டினுட் காண்க" என்பர்,  
 (தொல், பொருள், 24I, 270.)

படி மகனெடு புருந்தா னென்றுமாம். மகனேயன்றி  
இவ்வாறுஞ் சொல்ல நின்றமையால் எச்சவும்மை. 19.  
செல்வித்தே மாதற்கு நாணி. 21. தலைக்கொண்டு -  
பிள்ளையைத் தன்னிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு. 22.  
சீர் - ஓசை. 23. தவிரான் - அழுத..... தவிரானாய்.  
24. அன்று - இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்தொரு  
நாள். 26. தான் விரும்பின மணத்தைத் தவிர்ந்தன  
னென்க. 9 - 10. மாண்டொழின்மா என்க.

பி - ம். 1. புலகமுமி 5. பய்மொ. செயலூர்க்கோசங்கண்ணனூர்

### 67. பாலை

\*யானெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி  
வானம் வாழ்த்தி பாடவு மருளா  
துறைதுறந் தெழிலி நீங்கலிற் பறைபுடன்  
மரம்புல் லென்ற முரம்புயர் நனந்தலை  
5 யரம்போழ் துதிய வாளி யம்பி  
னிரம்பா நோக்கி னிரையங் கொண்மார்  
நெல்லி நீளிடையெல்லி மண்டி  
நல்லமர்க் கடந்த நானுடை மறவர்  
பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும்  
10 பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்  
வேலுன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்  
மொழிபெயர் தேஎந் தருமார் மன்னர்  
கழிப்பிணிக் கறைத்தோ னிரைகண் டன்ன  
வுவலிடு பதுக்கை யானுகு பறந்தலை  
15 யுருவில் பேஎ யூராத் தேரொடு  
நிலம்படு மின்மினி போலப் பலவுட  
னிலங்குபர லிமைக்கு மென்பநந்  
நலந்துறந் துறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி வற்புறுத்துந் தோழிக்குத்  
தலைமகள் சொல்லியது.

— நோய்பாடியார்.

\* “இது மண்டிலத் தருமை தலைவன் கூறக் கேட்ட தோழி  
கூறியது” என்பர். நச். (தொல், பொருள். 44.)

வரி

2. வானம் வாழ்த்தி - வானம்பாடிப் புள். 3. இலை பறந்து.  
5. போழ்தல் - அராவுதல்; வானியம்பு - எயிற்றம்பு.
6. நிரம்பா நோக்கு - ஆட்குறித்துப் பார்க்கும் பொழுது இடுக்கிப் பார்க்கும் பார்வை; நிரயங்கொண்மார் - நரகம் புகுவார்; கொள்ளவேண்டி என்றுமாம்.
4. நனந்தலை யுடைய 7. நீளிடை எல்லியிடத்து மண்டி  
8. அமர்கடந்த மறவர். 9-10. எழுதி நடுதல், வேலை நட்டு அதன் கண்ணே பலகை சார்த்துதல் மரபு. வேற்று முனையிடத்து வேலான்று பலகையைப் போர்க்கு நடுகல் என்க. 11. கடுக்குந் 12. தேம்.
- II. வேற்றுமுனை கடந்தென்னும் பாடத்திற்கு நடுகலிடத் தவன் பிடித்த கருவிகளாய் ஊன்றியும் சார்த்தியும் வைக்கப்பட்ட வேலையும், பலகையையுமுடைய வேற்றுமுனை என்க; அதனைக் கடந்து என்றுரைக்க.
13. கழியாற் பிணிக்கப்பட்ட கருங்கடகு; மன்னர் கடகுக் காரரை அழைத்துப் படைகாண்டல். 14. உவலிடு பதுக்கை கருகினவை கருங்கடகிற்கு உவமை. ஆளுகுதல் - ஆட்படுதல்; 15. உருவில் பேய் - பேய்த்தேர்; கடுக்கும் தேசத்தைக் கொள்ளவேண்டி மன்னர் தோற்படையைக் கண்டாலொத்த பதுக்கையென்க.
- II. கடந்து 18. சென்ற ஆறு 15. தேரொடு 17. பரவி மைக்கு மென்னுநின்றார்கள், 1. யானைவன் செய்வேன் தோழி யென்று 4. காட்டை நினைந்து ஆற்றாளாயினான்.
8. நாணுடை மறவர் - கரந்தையார்.
- டி - ம். 3. உறையிறந், பறையுடன் 11. கடந்து. 12. மள்ளர் 14. அழிதருபதுக்கை. நொய்ப்பாடியார்.

### 68. குறிஞ்சி

அன்றாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்  
தண்ணயத் தமன்ற கூதளந் குழைய  
வின்னிசை யருவிப் பாடு மென்னதூஉந்  
கேட்டியோ வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பை

- 5 \* யூட்டி யன்ன வொண்டளிர்ச் செயலை  
 யோங்குகினைத் தொடுத்த யூசல் பாம்பென  
 முழுமுத றுமிய வருமெறிந் தன்றே  
 பின்னுங் கேட்டியோ வெனவுமஃ தறியா  
 ளன்னையுங் கணையின் மடிந்தன ளதன்றலை
- 10 மன்னுயிர் மடிந்தன்றற் பொழுதே காதலர்  
 வருவ ராயிற் பருவ மிதுவெனச்  
 சடர்ந்திலங் கெல்வளை நெகிழ்ந்த நம்வயிற்  
 படர்ந்த வுள்ளம் பழுதன் றுக  
 வந்தனர் வாழி தோழி யந்தரத்
- 15 திமிழ்பெய றலைஇய வினப்பல கொண்மூத்  
 தவிரவில் வெள்ளந் தலைத்தலை சிறப்ப  
 † கன்றுகா லொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்  
 புன்றலை மடப்பிடிப் பூசல் பலவுடன்  
 வெண்கோட் டியானை விளிபடத் துழவு
- 20 மகல்வாய்ப் பார்தட் படாஅர்ப்  
 பகலு மஞ்சம் பனிக்கடுஞ் சுரனே.

என்பது : தலைமகன் இரவுக்குறிவந்தமையறிந்த தோழி தலை  
 மகட்குச் சொல்லியது. †

வரி

— ஊட்டியார்.

3. அருவிப்பாடு மென்னதூஉம் என்றது, இவ்வோசையு  
 மேதேனுங் கேட்டாயோ என்றவாறு. 4. பின்னையும்

\* “ஊட்டி ... செயலை” என்புழி இன்னதனை யென்று  
 தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம்பிற வெனின் — உவமை  
 யென்னு மலங்காரமாயினன்றே இன்ன தொன்றையெனல்  
 வேண்டுவது ; செயலையந் தளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்  
 ததுபோலக் கூறுங் கருத்தினனாதலிற் பிறிதோரலங்காரமாம்”  
 என்பர் சேனாவரையர். “ஊட்டாததனை ஊட்டியது போலக்  
 கூறலின் வேறேர் உவமையிலக்கணமாம்” என்பர் நச். (தொல்.  
 சொல். 56.) † இது ‘யானையுங் குதிரையுங்.....ரிய’ என்றத  
 னால் அமைந்தது. (தொல். பொருள். 571.) ‡ “இதுதாயது  
 துயிலுணர்ந்து தலைவன் வந்தமை தோழி தலைவிக்குக் கூறிக்  
 குறிவயிற்சென்றது” என்றார் நச். (தொல். பொருள். 114.)

வேண்டென்றாள், மீறித்தொன்று சொல்லுவாளாக.  
 5. ஊட்டுதல்-அரக்கூட்டுதல். 7. முதல்-செயலைமுதல்.  
 11. பருவமிது-பொழுதிது. 12. சுடர்ந்திலங்குதல்-  
 விட்டு விளங்குதல். 15. கொண்மூப்பெய்த 16. தவிர்  
 வில் வெள்ளம். தலைத்தலை சிறப்ப - மேன்மேலும்  
 மிக. 17. ஒய்யும் - இழுக்கிற. நீத்தந் 19. துழவும்.  
 18. பிடிப்பூசல் பலவுடன் யானைவிளியு முண்டாகத்  
 துழவு மென்க. 20. பாந்தப்படார் - பாம்புச்செடி.  
 21. சுரத்தை 14. வந்தனரெனக் கூட்டுக.

யானைகளுங் கன்று காரணமாகப் பிடி வருந்திய பின்பு  
 எடுக்க முயன்றற்போல, அவரும் அவரானும் வழிய தருமை  
 யானும் நாம் நலனழிந்த பின்பு ஊரைய முயலுமதல்லது முன்பு  
 முயலாரென்பது கருத்து.

பி - ம். 2. தண்கயத்.

### 69. பாலை

ஆய்நலந் தொலைந்த மேனியு மாமலர்த்  
 தகைவனப் பிழந்த கண்ணும் வகையில  
 வண்ணம் வாடிய வரியு நோக்கி  
 யாழ லான்றிசி னீயே யுரிதினி  
 5 னீத லின்பம் வெஃகி மேவரச்  
 செய்பொருட் டிறவ ராகிப் புல்லிலைப்  
 பராரை நெல்லி யம்புளித் திரள்காய்  
 கான மடமரைக் கணநிரை கவரும்  
 வேனி லத்த மென்னு தேமுற்று  
 10 விண்பொரு நெடுவரை யியறேர் மோரியர்  
 பொன்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த  
 வறையிறந் தகன்றன ராயினு மெனையதூஉ  
 நீடலர் வாழி தோழி யாடியன்  
 மடமயி லொழித்த பீலி வார்ந்துதஞ்  
 15 சிலைமாண் வல்விற் சுற்றிப் பலமா  
 ணம்புடைக் கைய ரரண்பல நூறி  
 நன்கலந் தருஉம் வயவர் பெருமகன்  
 சுடர்மணிப் பெரும்பூ ணைய் கானத்துத்



தலைநா ளலரி நாமுநின்

னலர்முலை யாகத் தின்றுயின் மறந்தே.

என்பது : பொருள்வயிற்பிரிந்து நீட்டித்தான் தலைமகனெனக் கவன்ற தலைமகட்கு வருவரென்பதுபடச் சொல்லித் தோழி யாற்றுவித்தது.

— உமட்கீழார்மகனார் பரங்கோற்றனார்.

வரி

2. வகையிலவாய் 3. அழகு வாடின திதலை. 4. உரித்தாக  
5. ஈதலான் வரும் இன்பத்தை விரும்பிச் 6. செய்கிற  
பொருட் கூற்றராய். 9. ஏழுற்று - மயக்கமுற்று.

10. நெடுவரை - பெருமுலை ; 14. வார்ந்து - உரித்து ; 15.  
கிலை - ஓசை; ஒரு மரமுமாம். 6. செய்பொருட் டிற  
வராய் அத்தமென்று பாரர்து மயங்கி, 12. அறை  
யிறந் தகன்றராயினும் சிறிதும் 13. நீடலர் என்க. 16.  
கையராய்ப் பகைவர் அரண்களைப் பொடியாக்கி.

பி - ம். 10. நெடுங்குடை. 18. சுடர்மலி. உருஉகீழார்மகனார்  
பரங்கோற்றனார்.

### 70. நெய்தல்

கொடுத்திமிற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென  
விரும்புலாக் கமழுஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக்  
குறுங்க ணவ்வலைப் பயம்பா ராட்டிக்  
கொழுங்க னையிலை பகுக்குந் துறைவ

5 னம்மொடு புணர்ந்த கேண்மை முன்னே  
யலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்ப றுற்றப்  
பலருமாந் கறிந்தனர் மன்னே யினியே  
வதுவை கூடிய பின்றைப் புதுவது

பொன்வீ ஞாமுலொடு புன்னை வரிக்குங்  
10 கானலம் பெருந்துறைக் கழனி மாநீர்ப்  
பாசடைக் கலித்த கணைக்கா னெய்தல்  
விழவணி மகளிர் தழையணிக் கூட்டும்  
வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி  
முழங்கிரும் பௌவ மிரங்கு முன்றுறை

15 வெல்போ ரிராம ஶ்ருமறைக் கவித்த  
பல்வீ ழாலம் போல

யொலியவிந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே.

என்பது : தலைமகன் வரைவுமலிந்தமை தோழி தலைமகட்டுக்  
சொல்லியது.

— மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார்.

வரி

3. வலையின் பயம் பின்பு கொண்டாடி; பாராட்டி 4. அயிலே  
யென்னும் மீனைக் கூறிடும் துறைவன் 5. கேண்மை  
யைப் 7. பலர் அறிந்தார். உம்மை - அசைநிலை; ஆங்கு-  
அவ்விடத்து; மன் - கழிவு.

9. வரிக்கும் - சித்திரமெழுதினாற்போல உதிர்ந்து அழகு  
செய்யும். 10. கழனி 11. தழைத்த நெய்தல். 13. கவு  
ரியர் - பாண்டியர். 13. கோடி - திருவணைக்கரை;  
15. மறை - அவ்விடத்துத் தாமும் பரிகரமும் விசாரிக்  
கப்புக்கமறை. மறை சொல்லுதல் காரணமாக, அவி  
த்தல் - அவ் 16. வாவிற்புட்கள்கத்தாமல் அவித்தல்.  
6. அலர் முன்பு பலரறிந்தது; அவன் 8. வரைய வரு  
கின்றபொழுது இப்படியே 17. அவிந்ததென்றார்.

8-9. புதுவதாக வரிக்கும்; 12-13. தழையணிக்குக் கூட்டும்  
கோடி.

பரதவர் தம் முயற்சியானே வேட்டை வாய்த்ததாகிலும்  
குறுங்கண் வலையைப் பாராட்டி அம்முயற்சியானுண்டான அயி  
லையைக் கடலினின்றும் நீக்கி, எல்லார்க்கும் பகுத்துக்கொடுத்து  
மகிழ்வித்தாற்போல, அவரும் தம்முடைய முயற்சியானே  
வதுவை கூடிற்றாயினும் அதற்குத் துணையாக நின்ற என்னைக்  
கொண்டாடி, நினைபுப் பெரிய இச்சுற்றத்தினின்றும் கொண்டு  
போய்த் தம்மூரின்கண்ணே நினைக்கொண்டு விருந்து புறந்  
தந்து தம்மூரையெல்லாம் மகிழ்விப்பர் என்றவாறு.

நெய்தற்பூவானது, ஞாழலும் புன்னைபுங் கரையிலே நின்று  
தாளை யுதிர்த்துப் புறஞ்சூழ, நீரிடத்துத் தன்னை விடாதே  
அலைகள் சூழ நடுவேநின்று செருக்கி வளர்ந்து பின்னை விழவணி  
மகளிர் அல்குலுக்குத் தழையாய்ப் பயன்பட்டாற்போல, இரு  
முதுகுரவர் புறங்காப்ப ஆயவெள்ளத்தார் மெய்யை விடாதே

சூழ்ந்து புறங்காப்ப, இப்படிச் சேல்வத்தால் வளர்ந்த நீயும் நம் பெருமானுடைய இல்லறமாகியபிரிவிற்சூத் துணையாகப்போகா சின்ருயன்றோ வென்று வியந்து கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

பி - ம். 13. கவிரியர்.

### 71. பாலை

- நிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்  
பயனின் மைபிற் பற்றுவிட் டொருஉ  
நயனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ்  
சுனைப்பூ நீத்துச் சீனைப்பூப் படர
- 5 மையின் மானின் மருளப் பையென  
வெந்தாறு பொன்னி னந்தி பூப்ப  
வையறி வகற்றுங் கையறு படரோ  
டகலிரு வான மம்மஞ் சீனைப்  
பகலாற்றுப் படுத்த பழங்கண் மாலை
- 10 காதலர்ப் பிரிந்த புலம்பி னேதக  
வாரகு ருறுந ருநிறஞ் சுட்டிக்  
கூரெஃ கெறிஞரி னலைத்த லானு  
தெள்ளற வியற்றிய நிழல்காண் மண்டிலத்  
துள்ளு தாவியிற் பைப்பய நுணுகி
- 15 மதுகை மாய்தல் வேண்டும் பெரிதழிந்  
திதுகொல் வாழி தோழி யென்னுயிர்  
விலங்குவெங் கடுவளி யெடுப்பத்  
துளங்குமரப் புள்ளிற் றறக்கும் பொழுதே. \*

என்பது: பொருள் வயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாளாய தலை மகட்டுத் தோழி சொல்லியது.

— அந்தியினங்கீரனார்.†

வரி

1. நிறைந்தோர் - செல்வமுடையோர். 6. அந்தி - செக்கர்;  
ஒரு பூவுமாம். 7. வியக்கத்தக்க அறிவைப் போக்கு

\* இப்பாட்டினை, “வேட்கை யொருதலை.....” என்னுஞ் சூத்திரத்தினுள் சாக்காட்டிற்கு உதாரணமாகக் கூட்டுவர் நச். (தொல். பொருள். 100.).† அந்திலினங்கீரனார் என்பதும் பாடும்.

கின்ற செயலறவைச் செய்யும் படர்; கூரிய அறிவென்ற மாம். 8. வானம் அம்மஞ்சீன வென்றது, அக்காலத்துப் பல நிறத்தையுடைய மேகத்தைத் தரும் வானம் என்றவாறு. 7 - 8. பிரிந்திருப்பார்க்கு நோகையும் மேகத்தையுந்தர என்றபடி.

10. காதலரைப் பிரிந்த புலம்பான் நோகச் செய்தே 9. மால 12. யலைத்தலமையாதென முற்றுவிக்க. 11. சுட்டி - கருதி. 13. மண்டிலம் - கண்ணடி, அதில் 14. ஆவி முன்பு பசந்து பின்பு சுருங்கினோபோலக் காணக் காணச் சுருங்கி 15. என் வலிதான் மாய்தல் வேண்டி யிராநின்றது. 17. விலங்குவளி - சூரவளி; எடுப்ப - எழுப்ப; 16. உயிர் 18. புட்போலப் போம்பொழுது இதுவோ தோழி என்க.

## 72. குறிஞ்சி

இருள்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானந்  
துளிதலைக் கொண்ட நளிபெய நடுநாள்  
மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்  
பொன்னெறி பிதிரிற் சுடர வாங்கிக்

- 5 குரும்பி செண்டும் பெருங்கை யேற்றை  
யிரும்புசெய் கொல்லெனத் தோன்று மாங்க  
ணறே யருமர பினைவே யாரே

சுட்டுநர்ப் பனிக்குஞ் சூருடை முதலைய  
கழைமாய் நீத்தங் கல்பொரு திரங்க

- 10 வஞ்சுவந் தமிழ மெனனாது மஞ்சுகமந்  
தாடுகழை நரலு மணங்குடைக் கவாஅ  
னீருயிர்ப் பிணவின் வயவுப்பசி களைஇய  
விருங்களி றட்ட பெருஞ்சின வுழுவை  
நாம நல்லராக் கதிர்பட வுமிழ்ந்த

- 15 மேய்மணி விளக்கிற் புலர வீர்க்கும்  
வாண்டந் தன்ன வழக்கருங் கவலை  
புள்ளுந ருட்குங் கல்லடர்ச் சிறுநெறி

\* யருள்புரி நெஞ்சமொ<sup>1</sup> டெஃகுதுணை யாக  
வந்தோன் கொடியனு மல்லன் றந்த  
20 நீதவ றுடையையு மல்லை நின்வயி<sup>†</sup>  
னா வரும்படர் செய்த  
யானே தோழி தவறுடை யேனே.

என்பது : தலைமகன் இரவுக்குறிக்கண் சிறைப்புறத்தாகைத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது உமாம்.

— எருமைவேளியனார்மகனார் கடலனார்.

வரி

I-2. வானம் துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட. 3. புற்றத்தை; 4. சுடர - மின்மினி ஒளிவிட; வாங்கி - இடந்து; 6. தோன்றும்வீடத்து. 7. போதற்கரிய தன்மைய; ஆறு. 8. சூர் - பயம்; 9. இரங்க - ஒலிப்ப; இவ்வளவும் வழியருமை சொல்லிற்று. இனித் தலைவன் சுருத்தைக் கொண்டுகூறுகின்றது.

10. தமிழமாதலால் அஞ்சுவ மென்னாது; 12. ஈருயிர் பிணவு - குற்பிணவு; வயவுப்பசி - வேட்கைப்பசி. 15. மேய்மணி-மேய்தல் காரணமாக உமிழ்ந்த மணி. விளக்கின், அதுவே விளக்காக. 16. கவலை - அருவழி; 17. கல்லடர்ந்து கிடக்கிற இட்டியவழி; வழியை இரண்டு கூறிட்டாள். 18. அருள் - நம்மேலருள். 19-20. தந்த நீ - கூட்டின நீ; 21. தோழி ஆற்றாளாம்படர்.

\* தோழிகூட்டவே கூடுகின்றேன் என்பது அறிந்தே தலைமகன் கூடும் என்பதற்கு இது முதலாக ஐந்தடியும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. (இறை. களவு. 13.) † 'தன்னை அழிதல்' என்னுந் துறைக்கு இது முதலாக மூன்றடியினையும் உதாரணமாகக் காட்டி, "அவன் வரவினை உவவாது துன்பங்கூர்தல் வழுவாயினும், அதுவும் அவன்கண் அன்பாதலின் அமைத்தார்" என்பர் பேராசிரியர். இனி நச்சினூர்க்கினியர் இப்பாட்டினை 'அவனளி சிறப்பினும்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "வந்தோன்' என்பது அவனளிசிறத்தல்; 'தவறுடையேன்' என்பது தன்வயின் உரிமை, 'கொடியனு மல்லன்' என்பது அவன்வயிற் பரத்தமை" என்பர். (தொல். பொருள். 210., III.)

9 கல் பொருதிரங்க ஷன்பதனை 8 முதலைய வென்னும் முற்று வினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

புலி துணைபுறந்தருதற்குப் பிறவற்றைத் தீங்குசெய்யும் பாம்பும் அதற்குத் துணையாயினுற் போல, நீயுங் குடியோம்பற் செய்தி காரணமாக வரைவொடுவரிற் கடுஞ்சொற் சொல்லுகிற பேரும் இன்சொற்சொல்லி வரைவுடம்படுவர் என்பதாம்.

15 - மீ. 6. தோன்றியாங்கண். 15. புலாலையீர். மோகமானக் கடலார்.

### 73. பாலை

- \* பின்னொடு முடித்த மண்ணை முச்சி  
 நெய்கனி வீழ்குழ லகப்படத் தைஇ  
 வெருகிரு னேக்கி யன்ன கதிர்விடு  
 பொருகாழ் முத்த மிடைமுலை விளங்க
- 5 வணங்குறு கற்பொடு மடங்கொளச் சாஅய்  
 நின்னேய்த் தலையையு மல்லை தெறுவர  
 வென்னா குவள்கொ லளிய டானென  
 வென்னழி பிரங்கு நின்னொடி யானு  
 மாறன் நென்னு வேறல் காட்சி
- 10 யிருவே நம்படர் தீர வருவது  
 காணிய வம்மோ காதலந் தோழி  
 கொடிபிணங் கரில விருள்கொ ணை  
 மடிபுதம் பார்க்கும் வயமான் றுப்பி  
 னேனலஞ் சிறுதினைச் சேணுண் கையதைப்
- 15 பிடிக்கை யமைந்த கனல்வாய்க் கொள்ளி  
 விடுபொறிச் சுடரின் மின்னியவர்  
 சென்ற தேஎத்து நின்றதான் மழையே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான் குறித்த பருவ வரவு கண்டு அழிந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

— எருமைவேளியனார்.

\* “பின்னொடு முடித்த மண்ணை முச்சி” என்னும் பாட்டினுள் ‘அணங்குறு கற்பொடு.....டியானும்’ என்றவழித் தலை

வரி

1. பின் - பின்னுதல்; மண்ணமை - கை செய்யாமை; 2 நெய் - வாசநெய்; வீழ்குழல் - இருகுழல்; அகப்படக் கட்டி 3-4 வெருகு இருளிலே நோக்கினுற்போல ஒளிவிட்ட முத்தினொரு வடம் கதிர்விட்டு விளங்க என்க. 5 அணங்கு-அருந்ததி; கற்பொடு - கற்பினால். 6 நின்னுடைய நோயிடத்தையு மல்ல; தெறுவா - அச்சம் வர; 9 ஆறன்றென்றோ வேறல் காட்சி - வழியல்லவென்று சொல்லாத வேறற்ற வறிவு; என்றது, ஒன்றை அவள் நினைந்தால் தோழிக்கும் அதுவே அறிவாம். 8 நின்னொடு யானும் II காணவா; 10 இருவேம் படர்தீரக் II காணவா; ஒ - அசை.
- 12 அரில் - தூறு; நாகம் - யானை; 13 வயமான் - வலிமறம். 13-14 அதன் வலியையுடைய சேனேன் இதணின் மேலிருக்கிறவன். 12-13 யானைச் சாய்வு பார்க்கிற 14 சேனேன்.
15. பிடி என்று பிடிக்குமிடமாக்கி, அது கையிடத் தமைந்த கொள்ளி என்க. பிடிக்கைக்கு இடம்வைத்து அதல்லாத விடம் சுட்டுக் கொள்ளியாக்குதல் இயல்பு.
- 15-16. கொள்ளிதான் விடுகிற சுடர்போல மின்னி; பொறி - பொறியும்போது பறக்கும் பொறி.
17. நின்றது மழை அதனைக் II காணியவா எனக் கூட்டுக. 2 தைஇ 5 சாய் 8 என்னழிவுக்கு இரங்கு மென்க. 13 துப்பிற் 14 சேனேன் என்க.
- 19 - ம். 2. நெடுவீழுகப்பட. 6. தெய்ய.

### 74. முல்லை

வினைவலம் படுத்த வென்றியொடு மகிழ்சிறந்து  
போர்வ லினையர் தாள்வலம் வாழ்த்தத்  
தண்பெயல் பொழிந்த பைதுறு காலேக்

மகன் பிரிவிற்குத் தோழி படர்கூர்ந்தாளெனச் சொல்லினமையின் அது பிறன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றி அவலம் பிறந்த தாம்” என்பர் பேரா. (தொல், பொருள். 253.)

- குருதி புருவி னெண்ணெய்செம் மூதாய்  
 5 பெருவழி மருங்கிற் சிறுபல வரிப்பப்  
 பைங்கொடி முல்லை மென்பதப் புதுவீ  
 வெண்கள ரரிமண னன்பல தாஅய்  
 வண்டுபோ தவிழ்க்குந் தண்கமழ் புறவிற்  
 கருங்கோட் டிரலை காமர் மடப்பிணை  
 10 மருண்டமா னோக்கங் காண்டொறு நின்னிணைந்து  
 திண்டேர் வலவ கடவெனக் கடைஇ  
 யின்றே வருவ ரான்றிகம் பனியென  
 வன்புறை யின்சொ னன்பல பபிற்று  
 நின்வலித் தமைகுவன் மன்றோ வல்கற்  
 15 புன்கண் மாலையொடு பொருந்திக் கொடுங்கோற்  
 \* கல்லாக் கோவல னுதும்  
 வல்வாய்ச் சிறுகுழல் வருத்தாக் காலே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் ணழிந்த கிழத்தி வற்புறுத்  
 துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மதுரைக் கவுணியன் பூத்தனார்.

வரி

- I. வினைவலம் படுத்தல் - வினையை வெற்றி படுத்தல்; அந்த  
 வென்றியொடு. பைது.....5 சிறுபல வரிப்ப - பல  
 வரிப்படச் சிறியவாகிய பலவும் பரக்க. 6 மெத்தெ  
 ன்ற செவ்விப் புதிய பூ, 7 தாய் - தாவ, தாவச்  
 செய்தே. 9-10 பிணை மானின் மருண்ட நோக்கம்.  
 11 கடவென்று முடுக்கி 12 வருவர். ஆன்றிகம்பனி-  
 ரடுக்கத்தை அமைவேம். 14 நீ சொன்னபடியை நிச்  
 சயித்திருப்பேன். மன் - அது மாட்டுகிலேன்.
2. தாள் வலம் வாழ்த்த 12 இன்றே வருவர் எனக் கூட்டுக  
 17 வருத்தாக்கால் 12 அமைவேம்.

பி - ம். மதுரைக் கவுணியன் முத்தனார்.

\* “கல்லா.....காலே’ என்புழி இன்பத்தை வெறுத்தன  
 னாயினும் புணர்ச்சிக் கேதுவாமென்பது கருத்து” என்பர்.  
 பேரா. (தொல். பொருள். 270.)



## 75. பாலை

- அருளன்றாக வாள்வினை யாடவர்  
 பொருளென வலித்த பொருளல் காட்சியின்  
 மைந்துமலி யுள்ளமொடு துஞ்சல் செல்லா  
 தெரிசினந் தவழ்ந்த விருங்கடற் றடைமுதற்
- 5 கரிசுதிர் மரத்த கான வாழ்க்கை  
 யடுபுலி முன்பிற் றொடுகழன் மறவர்  
 தொன்றியற் சிறுகுடி மன்றுநிழற் படுக்கு  
 மண்ண னெடுவரை யாமறப் புலர்ந்த  
 கன்னெறிப் படர்குவ ராயி னன்னுதற்
- 10 செயிர்தீர் கொள்கைச் சின்மொழித் துவர்வா  
 யவிர்தொடி முன்கை யாயிழை மகளி  
 ராரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்  
 தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழையாது  
 சென்றுபடு விறற்கவி னுள்ளி யென்று
- 15 மிரங்குந் தல்லது பெயர்தந் தியாவருந்  
 தருநரு முளரோ விவ்வுலகத் தானென  
 மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன  
 வம்மா மேனி யைதமை துசுப்பிற்  
 பல்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்குன்
- 20 மெல்லியற் குறுமகள் புலந்துபல கூறி  
 யானா நோயை யாக யானே  
 பிரியச் சூழ்தலு முண்டோ  
 வரிதுபெறு சிறப்பி னின்வயி னானே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட தலைமகட்  
 குப் பிரியாரெனத் தோழி சொல்லியது.

வர்

— மதுரைப் பேர்த்தனார்.

- 1-3. ஆடவர்கள்; \* பொருளன்றாக ஆள்வினையைப் பொருள்  
 என வலித்த பொருளல்லாத காட்சியையுடைய உள்  
 ளம் என்க. 3 உள்ளமொடு - உள்ளத்தால், துஞ்சல்  
 செல்லாது 9 கன்னெறிப் படர்குவராயி னென்க.

\* பேரருள் என்றும் படிக்கலாம்.

4. எரிசினம் தவழ்ந்த - எளிகிற சினம் பரந்த; சினம் ஆகு பெயர் - நெருப்பு. 4-5 கடற்றையடைந்தவிடத்து... மரம்; கரிந்த குதிப்போலும் என்றுமாம். 7 தொன்றியற்சிறு குடி - பழையதாய் வருகிற இயல்பையுடைய குடி. 13 குழையாது - துவளாது; குழையாமலெனத் திரிக்க. 18 ஐதமை நுகர்ப்பு; 14 போன வழகை நினைந்து 15 வருந்துவதல்லது மறித்துக் கொண்டு வந்து போன அழகைத் தந்து நிறுத்துவாரும் 16 உளரோ இவ்வுலகத்தென 20 மெல்லியற்குறுமகளே நீ பல புலந்து கூறி 21 நோயை யாக நிண்ணிடத்து நின்று அவர் பிரிய அவரொடு யான் விசாரிப்பது உண்டோ என்க.

12. முலை யாகத்திலே 13 தங்கள் தாரை இடையே குழை வியாதே 15 இரங்குந ரல்லது என்க.

7. நிழற் படுக்கும் 8. வரையை யுடைய 9 நெறி என்க. 9 படர்வராயின் 15 இரங்குந ரல்ல தென்க.

19 - ம். 21. வவரே. பொருள்வயிற் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகட் குப் பிரியேனெனத் தலைமகன் சொல்லியது.

## 76. மருதம்

\* மண்களை முழுவொடு மகிழ்மிகத் தூங்கத் தண்டுறை யூரனெஞ் சேரி வந்தென வின்கடுங் கள்ளி னஃதை களிற்றொடு நன்கல னீயு நாண்மகி ழிருக்கை

5 யவைபுகு பொருநர் பறையி னானது கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற் கச்சினன் கழலினன் நேந்தார் மார்பினன்

\* இப் பாட்டினைப் 'புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணம்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதனுள் 'எஞ்சேரி வந்தென.....கழறுப வென்ப அவன் பெண்டிர்' என முன்னை ஞான்று புல்லுதன் மயக்குதலால் தலைவி புலந்தவாறும், அது கண்டு காமக்கிழத்தி கொண்டு கைவலிப்ப லெனப் பெருமிதம் உரைத்தவாறும் காண்க" என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151.)

வகையமைப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியற்  
சரியலம் பொருநனைக் காண்டி ரோவென

- IO வாதி மந்தி பேதூற் றினையச்  
சிறைபறைந் துரைஇச் செங்குணக் கொழுகு  
மந்தண் காவிரி போலக்  
கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்ந்திசின் யானே.

என்பது: தலைமகனை நயப்பித்துக்கொண்டாளென்று கழறக்  
கேட்ட பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினர்கேட்பச் சொல்  
லியது.

— பரணர்.

வரி

- I. மகிழ் மிகத் தூங்க - கண்டார்க்கு மிக நாங்கள் கூத்  
தாட என்றவாறு. 2 அது காண வந்தானாக. 4-5  
இருக்கையை யுடைய அவை. 6 கழறுதல் - வைதல்;  
அந்தில் - அசை. 8 வகை யமைதியோடு பொலிந்த  
மாலையை யுடைய 9 மயிர்; வகை - கூறுபாடு. 9 சரி  
யற் பொருநன்: கூத்தாடும் ஆட்டனத்தி. காண்டிரோ-  
கண்டிரோ, என. II சிறை-அனை. I3 சூட்டுகொண்டு;  
கை வலித்தல் - என்னிடத்தே கொண்டு கையாலே  
பற்றிக் கோடல்.

ஆடற்றகையானாதல் பாடற் குரலானாதல் பெற்றேனென்று  
சொல்லுவாளாயின் இப்படிச் செய்கிறேன் என்றாள்.

பி-ம். I. முழுவமொடு. 9. காணீரோ. II. சிறைபாய்ந்.

## 77. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவு மாள்வினை தரீஇயர்  
துன்னருங் கானந் துன்னுத னன்றெனப்  
பின்னின்று சூழ்ந்தனை யாயினன் றின்னாச்  
சூழ்ந்திசின் வாழிய நெஞ்சே வெய்துற  
5 விடியுமிழ் வான நீங்கி யாங்கணுங்  
குடிபதிப் பெயர்ந்த சுட்டுடை முதுபாழ்க்  
கயிறுபிணிக் சூழிசி யோலை கொண்டார்

பொறிகண் டழிக்குடிமாவண மாக்களி  
னுயிர்திறம் பெயர நல்லமர்க் கடந்த

10 தறுக ணுளர் குடர்தரீஇத் தெறுவரச்  
செஞ்செவி யெருவை யஞ்சவர னிகுக்குங்  
கல்லதர்க் கவலை போகிற் சீறார்ப்  
புல்லரை யித்திப் புகர்படு நீழ  
லெவ்வளி யலைக்கு மிருள்கூர் மாலை

15 வானவன் மறவன் வணங்குநிற் றடக்கை  
யானா நறவின் வண்மகிழ்ப் பிட்டன்  
பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சமத் துயர்த்த  
திருந்திலை யெஃகம் போல  
வருந்துயர் தருமிகள் பனிவார் கண்ணே.

என்பது : தலைமகன் பிரியக் கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச்  
செவ்வழுங்குவித்தது.

— மருதனிளநாகனார்.

வரி.

1. தரீயர் - பெறவேண்டி 3-4. மிகவும் சூழ்ந்தாய். 5. இடிப்  
போடு வெய்துறும்படி மழை பெய்யாது நீங்க. 6 சட்  
டு - இப்பாழ் பலரும் கருதிச் சொல்லப் படுதல். 7  
இதனிடத்து வைத்த, குழிசி - குடம். பொறி - இலச்  
சினை. ஆவண மாக்களின்-பிரமாணம் வாங்குகிற மாக்  
களைப்போல 9-10. உயிர் வேறொருதிறத்தே போக  
த்தெறுவர அமர் கடந்த என்க. 10-11 எருவை பட்ட  
வீரர் குடரை வயிற்றினின்றும் வாங்கிப் போகுகிற.  
13. புகர்-புள்ளி. 14 எவ்வளி-பெருவளி; தோற்றமும்  
ஆம். 15. வானவன் மறவன் - சேரன் படைத்தலைவன்.  
மறவன் 16 பிட்டன். 16-18 பிட்டன் எடுத்த  
இலைத் தொழிலையுடைய வேல்.

14. மாலையிலே 19 துயர்தரும் இவள் கண்ணுதலாற் 3  
பின்னின்று விசாரித்தாயாயின் கொடியவை விசாரித்  
தாயாவை.

15 - ம். 3. விடுத்தனை, விடுத்தி. 5. நீங்க நீங்கி, 12. நல்லதர்,

## 78. குறிஞ்சி

- நனந்தலைக் கானத் தாளி யஞ்சி  
யினந்தலைத் தரூஉ மெறுழ்கிளர் முன்பின்  
வரிஞ்சிமி றூர்க்கும் வாய்புகு கடாஅத்துப்  
பொறிதுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றெருத்த  
5 விரும்பினர்த் தடக்கையி னேமுறத் தழுவக்  
கடுஞ்சூன் மடப்பிடி நடுங்குஞ் சாரற்  
தேம்பிழி நறவின் குறவர் முன்றின்  
முந்தூ ழாய்மல ருதிரக் காந்த  
ணீடிதழ் நெடுந்துடுப் பொசியத் தண்ணென  
10 வாடை தூக்கும் வருபனி யற்கிர  
நம்மில் புலம்பிற் றம்மூர்த் தமிழ  
ரென்னா குவர்கொ ளளியர் தாமென  
வெம்விட் டகன்ற சின்னாட் சிறிது  
முள்ளியு மறிதிரோ வோங்குமலை நாட  
15 வுலகுடன் நிரிதரும் பலர்புகழ் நல்லிசை  
வாய்மொழிக் கபிலன் சூழச் சேய்நின்று  
செழுஞ்செய்ந் நெல்லின் விளைகதிர் கொண்டு  
தடந்தா ளாம்பன் மலரொடு கூட்டி  
யாண்டுபல கழிய வேண்டுவயிற் பிழையா  
20 தாளிலேக் கடந்து வாளம ருழக்கி  
யேந்துகோட் டியாளை வேந்த ரோட்டிய  
கடும்பரிப் புரவிக் கைவண் பாரி  
தீம்பெரும் பைஞ்சுனைப் பூத்த  
தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமிவ ணுதலே.

என்பது : களவுக்காலத்துப் பிரிந்து வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை நக்கீரார்.

வரி

2. இனந்தலைத்தரும் - இனத்தைத் தன்னிடத்தே குவித்துக் கொள்ளும். I தலை - அசை; அழைத்துக் கூடக்கொண்டு நோக்கும் 4 ஒருத்தல் - தலைவன்.  
I. ஆளியஞ்சிப் 6 பிடி நடுங்குஞ் சாரல்.

7. தேம் - இனிமை; தேநூற்பிழிந்த நறவுமாம். 8. முந்.  
தூழ் - மூங்கில். 10. வருபனி - தோன்றுகின்ற பனி;  
அற்சிரம் - பனிக் காலம். 11. புலம்பின் - புலம்பால்.

16. கபிலன் சூழ என்றது, பாரியை அரசர் மூவரும் வளைத்  
திரும்ப, அகப்பட்டிருந்து உணவில்லாமைக் கிளிகளை  
வளர்த்துக் கதிர்கொண்டுவர விட்ட கதை.

18. ஆம்ப லவியுணவு.

யாணை காக்கவும் பிடி நடுங்கினுற்போல நீயிரிவளைப் பாது  
காக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்துடையரா யிருக்கவும், பிரிவிற்ரு  
அஞ்சாநின்ற னென்றவாறு.

பி - ம். 10. தூங்கி. 18. நெடுந்தா. 20. நாளிலே. மதுரைக்கீரரை.

### 79. பாலை

தோட்பத னமைத்த கருங்கை யாடவர்  
களைபொறி பிறப்ப தூறி விளைப்படர்ந்து  
கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்ப் படுகிற  
பாருடை மருங்கி னூறன் மண்டிய  
5 வன்புலந் துமியப் போகிக் கொங்கர்  
படுமணி யாய நீர்க்குநிமிர்ந்து செல்லுஞ்  
சேதா வெடுத்த செந்நிலக் குரூஉத்துக்  
ளகலிரு விசம்பி னூன்றித் தோன்று  
நனந்தலை யமுவ நம்மொடு துணைப்ப  
10 வல்லாங்கு வருது மென்னு தல்குவர  
வருந்தினை வாழியென் னெஞ்சே யிருஞ்சிறை  
வளைவாய்ப் பருந்தின் வான்கட் பேடை  
யாடுதொறு களையு மவ்வாய்க் கடுந்துடிக்  
கொடுவி லெயினர் கோட்சரம் படர  
15 நெடுவிளி பயிற்று நிரம்பா நீரிடைக்  
கல்பிறங் கத்தம் போகி  
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரிந்த நீயே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சரத்துத்  
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— குடவாயிற் கீரத்தார்.

வரி

1. தோட்பதம் - தோளிலே கட்டு முடி கட்டுதல்; 2. தூறி - வெட்டி: வினைப்படர்ந்து - தொழிலிலே செலுத்தி.  
3. வல்லுவர் - மிக்க உவர். படு - கிணறு; 4. பார் - வன்னிலம்; மண்டிய - மண்டவேண்டி.
6. ஆயமாகிய 7 சேதா.
9. அழுவம் - காடு; துணைப்ப - துணையாக. 10. வருதாம் - போவோம்; அல்குவர - இங்கே தங்குதல்வர; வந்த வளவிலே; 12. வான்கண் - வெள்ளைக்கண். 13. ஆடு தொறு கனைத்தல் - எயினர் ஆட ஒலித்தல்.
12. பேடை 14 எயினர் போர்க்குப் போகிறதறிந்து 1 துணையை அழைக்கு மென்க.
1. தோட்பதனமைத்த என்றூர், சோறுங்கொண்டுபோய்க் 3 கல்லுதலின். 2. பொறி - வன்னில மாதலிற் கல்லு கிறபொழுது எழுந்த பொறி.
9. அவரும் நம்மொடு துணையாக 10 வல்லபடிபோவோம் என்று அங்கு நினையாது இங்குவந்து 11 வருந்தினே என்க.
8. ஊன்றித் தோன்றும் - மிக்குத் தோன்றும் 1. தோட்பயனமைத்த என்று பாடமாக்கித் தோண்டுகை முன்பே நீரைச் சொரிந்தமைத்தல் என்றுமாம்.
- 15 - ம். 2. பிறப்புற. 3. கல்லறுத்.

### 80 நெய்தல்

- கொடுத்தாண் முதலையொடு கோட்டுமீன் வழங்கு  
மிருங்கழி யிட்டுச்சுர நீந்தி யிரவின்  
வந்தோய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப  
நினக்கெவ னரியமோ யாமே யெந்தை
- 5 புணர்திரைப் பரப்பகந் துழைஇத் தந்த  
பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்புது  
முண்டகந் கலித்த முதுநீ ரடைகரை  
யொண்பன் மலரக் கவட்டிலை யடும்பின்  
செங்கேழ் மென்கொடி யாழி யறுப்ப
- 10 வினமணிப் புரவி நெடுந்தேர் கடைஇ

மின்னிலைப் பொலிந்த விளங்கிண ரவிழ்பொற்  
றண்ணறும் பைந்தா துறைக்கும்  
புன்னையங் கானற் பகல்வர் தீமே.

என்பது : இரவுக் குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்.

வரி

2. கழியாகிய இட்டிய சுரம். 4. எவன் - எப்படி. 7. அடை  
கரை - கரையடியில் II. ஒளியையுடைய இலையோடு  
பொலிந்த இணர் ; அவிழ்தல் - மலர்தல். 13. பகல்  
வரிற் 6. புள்ளோப்புேவாம் 13 புன்னையங் கான  
லிலே என்றாள்.

பி - மீ. 5 பாக்கர். 6. ஓப்ப. நக்கீரர்.

### 31. பாலை

நாளுலா வெழுந்த கோள்வ லுளிய  
மோங்குசுனை யிருப்பைத் தீம்பழ முனையிற்  
புல்லனைப் புற்றின் பல்கினைச் சிதலை  
யொருங்குமுயன் றெடுத்த நனைவாய் நெடுங்கோ

5 டிரும்புது குருகி னிடந்திரை தேரு  
மண்பக வறந்த வாங்கட் கண்பொரக்  
கதிர் தெறக் கவிழ்ந்த வுலறுதலை நோன்சுனை  
நெறியயல் மராஅ மேறிப் புலம்புகொள  
வெறிபருந் துயவு மென்றாழ் நீரிடை

10 வெம்முனை யருஞ்சர நீந்திச் சிறந்த  
செம்ம லுள்ளர் துரத்தலிற் கறுத்தோ  
ரொளிறுவே லழுவங் களிற்றுபடக் கடக்கு  
மாவண் கடலன் விளங்கி லன்னவெம்.

மையெழி லுண்கண் கலுழ  
வைய சேறிரோ வகன்றுசெய் பொருட்டே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி தலைமகன் குறிப்  
பறிந்து வந்து சொல்லியது. இப் பாட்டினுட் குருகு என்றது  
கொல்லன் உலமக்கு.

— ஆலம்பேரி சாத்தனார்.



வரி

I. உலா - உலாவி; எழுந்த - எழுந்திருந்த. 3. புற்றின்  
4 கோடு. 5. குருகின் - குருகுபோல, கரடி அகழ்  
கின்ற காலத்து உயிர்த்தல். 6. கண்பொர - வெயில்  
வெம்மையால் பார்க்க ஒண்ணுதபடி பொர. 7. எறி  
தல் - இரையைப் பாய்ந்தெடுத்தல். I2. வேலமுடிவம்-  
வேற் பரப்பு.

IO. நீந்திச் 15 சேறிரோ பொருட்கெனச், செலவமுங்கு  
வாவது பயன்.

பி - ம். 4 இருங்கோடு.

### 82. குறிஞ்சி

ஆடமைக் குயின்ற வவிர்துளை மருங்கிற்  
கோடையவ்வளி சூழல்சை யாகப்  
பாடின னருவிப் பனிநீ ரின்னிசைத்  
தோடமை முழுவின் றுதைசூர லாகக்

5 கணக்கலை யிகுக்குங் கடுங்குறற் றாம்பொடு  
மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக  
வின்புல் லிமிழிசை கேட்டுக் கலிசிறந்து

\* மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக்  
கழைவள ரடுக்கத் தியலியா டும்மயில்

\* “மந்தி நல்லவை.....நாடன்” என்றவழிப் பண்டு  
ஒருகாலுங் கண்டறியாதபடி ஆடிற்று மயில் என்றமையிற் பிற  
பொருட்கட் டோன்றிய புதுமையாயிற்று” என்றும், “மலர்  
தார்.....ளேனே” என்பது தன்கட் டோன்றிய புதுமை  
பற்றிய வியப்புப் பிறந்தது; என்னை? தன் கருத்து வெளிப்  
படாது தன் மெய்க்கட் டோன்றிய புதுமையைத் தலைவி வியந்  
தாள்போலத் தோழிக்கு அறத்தொடு நின்றமையின்” என்றும்,  
“புலர்கூரலேனல்.....ளேனே” என்பது “கண்டியின் மறு  
த்த” வென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும்  
கூறுவர் பேராசிரியர். நச்சினூர்க்கினியர், “அவனை ஆயத்தார்  
பலரும் கண்டாரென வந்தோன் முட்டியவாறும் அவருள்  
நெகிழ்தோளேன் யானே எனத் தானே கூறியவாறும் காண்க”  
என்பர். (தொல்: பொருள். 255, 270, 112.)

- 10 நனவுப்புது விறலியிற் றேன்று நாட  
 னுருவவல் விற்பற்றி யம்பு தெரிந்து  
 செருச்செய் யானை சென்னெறி வினாஅய்  
 புலர்குர லேனற் புழையுடை யொருகிறை  
 மலர்தார் மார்ப னின்றேறற் கண்டோர்
- 15 பலர்தில் வாழி தோழி யவரு  
 ளாரிருட் கங்கு லணையொடு பொருந்தி  
 யோரியா னாகுவ தெவன்கொ  
 னீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ ளேனே.

என்பது : தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றது.

வரி

— கபிலர்.

1. குயின்ற - செய்யப்பட்ட; கோடை மேல்காற்று. 3. பாடினஅருவி - ஒலியினிய அருவி; அருவியாகிய குளிர்ந்த நீர்; 4. துதைவு - செறிவு; 5. இருத்தல் - தாழ்த்தல்; கலைதாழ விடுகிற குரல்; தூம்பு - பெருவங்கியம்; குரலாகிய தூம்பு. குரல் - கலையினுறை. 8. மந்தியவை - மந்தித்திரள். மருடல் - ஆச்சரியப் படுதல். 9. இயலி - உலாவி; 12. தன்னால் செருச் செய்யப்பட்ட யானை. சென்னெறி - சென்ற நெறி; 18. நெகிழ் தோளினை யுடையேன் 17 யானொருத்தியுமே; அதற்குக் காரண மென்றே என்றவாறு.

1-8. இவை இத்தன்மையைக் கருவிகளாக ஆடு மயிலென்க.

பிறர்க்கெல்லாம் இன்பஞ் செய்யும் நாடனைக் கண்டார் பலருள்ளும் நமக்கே துயராவா நென்னென உள்ளுறை காண்க.

பி - மீ. 10. விழவுக்களவிறலி.

### 83. பாலை

வலஞ்சுரி மராஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீச்  
 சரியா ருளைத்தலை பொலியச் சூடிச்

\* கறையடி மடப்பிடி கானத் தலறக்

\* “வலஞ்சுரிமராத்து” : என்னுங் களிற்றியானை நிரையுள் “கறையடி.....புல்லி” என யானைக் கன்றைக் கவர்ந்தவாறு காண்க’ என்றார் நச். (தொல். பொருள். 60.)

- களிற்றுக்கன் ரொழித்த வுவுகையர் கலிசிறந்து  
 5 கருங்கான் மராஅத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து  
 பெரும்பொழி வெண்ணு ரழுந்துபடப் பூட்டி  
 நெடுங்கொடி துடங்கு நியம மூதூர்  
 நறவுநொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்குங்  
 கல்லா வினையர் பெருமகன் புல்லி  
 10 வியன்றலை நன்னாட்டு வேங்கடங் கழியினுஞ்  
 சேய ரென்னு தன்புமிகக் கடைஇ  
 யெய்தவந் தனவாற் ருமே நெய்தற்  
 கூம்புவிடு நிகர்மல ரன்ன  
 வேந்தெழின் மழைக்கணெங் காதலி குணனே.

என்பது: தலைமகன் இடைச் சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்

வரி

2. உளை மயிர் - தலையாட்டம்போல நானற் மயிர்; 6. பெரும்பொழி - பெரிதாகவுரித்தஉரி; 7. நியமம் - அங்காடி. 8. நறவு விலையாக; புதவு முதல் - வாயிலிடம். 9. இனையர் - வேடர்; .....13. நிகர் - ஒளி. 14. குணங்கள் 12 எய்தவந்தன என்க. 6. பூட்டிக் கொடுபோந்து 7 ஊர் 8 வாயிலிற் பிணிக்கு மென்க.

பி - ம். 12. யல்கற்.

### 84. முல்லை

\* மலைமிசைக் குலைஇய வருகெழு திருவிற்  
 பணைமுழங் கெழிலி பௌவம் வாங்கித்

\* “இது தூதுகண்டு வருந்திக் கூறியது. இக்களிற்றியானை நிரையுள் தன்னூரும் ‘அருமுணையியவிற் சீறார்’ என்றலின் தான் குறுநில மன்னனென்பது பெற்றும்” என்றும், “குறுநில மன்னர் போல்வார் சென்றமைதோன்றக் கூறியது” என்றும், “ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கிலும்” என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகுமென்றும், “வினைவயிற்.....யேமே’ எனத் தலைவியை நினைவனவாகைக்கு வழுவாம்; அகத்திற்கு வழுவன்று” என்றும் கூறுவர் நச் (தொல். பொருள். 24., 27, 41., 76.)

- தாழ்பெயற் பெருநீர் வலனேர்பு வளைஇ  
 மாதிரம் புதைப்பப் பொழிதலிற் காண்வர
- 5 விருநிலக் கவினிய வேமுறு காலை  
 நெருப்பி னன்ன சிறுகட் பன்றி  
 யயிர்க்கட் படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைய  
 நறுவீ முல்லை நாண்மல ருதிரும்  
 புறவடைந் திருந்த வருமுனை யியலிற்
- 10 சீறா ரோளே யொண்ணுதல் யாமே  
 யெரிபுரை பன்மலர் பிறழ வாங்கி  
 யரிஞர் யாத்த வலங்குதலைப் பெருஞ்சூடு  
 கள்ளார் வினைஞர் களந்தொறு மறுசூந்  
 தண்ணடை தழீஇய கொடிநுடங் காரெயி
- 15 லருந்திறை கொடுப்பவுங் கொள்ளான் சினஞ்சிறந்து  
 வினைவயிற் பெயர்க்குந் தாணைப்  
 புனைதார் வேந்தன் பாசறை யேமே

என்பது : தலைமகன் பாசறையிருந்து சொல்லியது.

வரி — மதுரை யெழுத்தாளன்

- I. குலைஇய - வளைந்த; உரு - உட்கு; 3. பெருநீரைத் 4  
 திக்கெல்லாம் மறையப் பொழிதலால். 5. ஏமம் -  
 ரகை. 7. அயிரிடத்துப் படாரிலே உறங்குகின்ற  
 முதுகு.
9. புறவமடைந்த 10 சீறார்; புறவு - சிறுகாடு. II. எரி  
 புரை மலர் - தாமரை, செங்கழுநீர். பிறழ என்றது,  
 பூவேடாரிந்த நெல்லாதலால் கட்டுங் காலத்து அரி  
 மாற வைத்துக் கட்டுதலால் பூக்கள் தம்மின் மாறுபட  
 என்றவாறு. வாங்கி - வலித்து. 13. மறுகும் - கொடு  
 போம் 14. எயில் - ஊர்.
16. வினையிடத்தே போகவிஞ்சு சேனை. 10 யாம் 17 பாசறை  
 யேம் 5 ஏழுறு காலையிடத்துச் 10 சீறாரோள் ஒண்  
 ணுதல் எனத் தூதுபோக விடுதற்குத் தன் வருத்தந்  
 தோன்றக் கூறியது.

பி - ம். 3. தாழ்பெயற் கெதிரி, 10 நன்னுதல்.

## 85. பள்ளை

நன்னுதல் பசப்பவும் பெருந்தோ னெகிழவு  
முண்ண வுயக்கமொ டியிர்செலச் சாஅ  
யின்ன மாகவு மிங்குநத் துறந்தோ  
ரறவ ரல்ல ரவரெனப் பலபுலந்

5 தாழல் வாழி தோழி சார  
லீன்றுநா ஞலந்த மென்னடை மடப்பிடி  
கன்றுபசி களைஇய பைங்கண் யாலை  
முற்றூ மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்  
வென்வேற் றிரையன் வேங்கட நெடுவரை

10 நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை  
நறுவீ யாடிய பொறிவரி மஞ்ஞை  
நனைப்பசங் குருந்தி னாறுசீனை யிருந்து  
துணைப்பயிர்ந் தகவுந் துணைதரு தண்கார்  
வருதும் யாமெனத் தேற்றிய

15 பருவங் காணது பாயின்றான் மழையே.

என்பது : தலைமகன் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. இப் பாட்டு எதிர்கால நோக்கிற்று.

— காட்டுக்கீழார்மகனார் கண்ணனார்

வரி

3. துறந்தோர் என்பது முற்றும்..... ஆதலால் 4 அறவரல்ல ரென்று பொருளுரைக்க.

6. நானுலந்த - நான் முடிந்த; ஈன்றணிமை கழிந்த; பிடி 7 கன்று இவற்றினென்க. -8. கொடுத்தாட்டும். 8. ஊட்டும் 9 வேங்கடமலை. 10. நாகிள வேங்கை - மிக்க இளமையையுடைய வேங்கை. 11. ஆடிய - குடைந்த; 13. பயிர்ந்தகவும் - அழைத்துக் கூப்பிடும். 14. வருகின்றேமென்று தேற்றிய .15 பருவம் 13 துணைதரு தண்கார். அதற்கு 15 மழையும் பரவா நின்றது. அதனைப் பாராய் என்க .

13. துணையை அழைத்தல் பிரிவருமையால் கூட அழைத்தல்.

15 - ம். 11 பொறிவரை. 13 பயிர்ந்திறைஞ்சு. துணை தரு.

36. மீருதம்

- \* உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்களி மிதவை  
 பெருஞ்சோற் றமலை நிற்ப நிரைகாற்  
 றண்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் னெடுமிரி  
 மனைவிளக் குறுத்து மாலை தொடரிக்
- 5 கணையிரு ளகன்ற கண்பெறு காலைக்  
 கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண் டிங்கட்  
 கேடில் விழுப்புசுழ் நாடலை வந்தென  
 வுச்சிக் குடத்தர் புத்தகன் மண்டையர்  
 பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்
- 10 முன்னவும் பின்னவு முறைமுறை தரத்தரப்  
 புதல்வற் பயந்த திதலையவ் வயிற்று  
 வாவிழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்  
 கற்பினின் வழாஅ நற்பல வுதவிப்  
 பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென
- 15 நீரொடு சொரிந்த வீரித மூலரி  
 பல்லிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க  
 வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்றைக்  
 கல்லென் சும்மையர் ஞெரேரெனப் புகுதந்து  
 பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தர

\* “இதனுள் வதுவைக்கு ஏற்ற கரணங்கள் நிகழ்ந்தவா  
 றும் தமர் கொடுத்தவாறுங் காண்க. சுற்றஞ் சூழ்ந்து நிற்க  
 லானும் தமர் அறிய மணவறைச் சேறலானும் களவாற் சுருங்கி  
 நின்ற நாண் சிறந்தமையைப் பின்னர்த் தலைவன் வினாவ அவள்  
 மறுமொழி கொடாது நின்றமையைத் தலைவன் றேழிக்குக்  
 கூறியவாறு காண்க. இதளுனே இது களவினவழி நிகழ்ந்த  
 கற்பாயிற்று” என்றும் “கரணத்தின் அமைந்து முடிந்தது” என்  
 றும் கூறுவர் நச்சினூக்கினியர். பேராசிரியர் ‘அகமலியுவ.....  
 யோனே’ என்பது ‘சிதைவு பிறர்க்கின்மை’ என்னும் மெய்ப்  
 பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும், இது “தலைமகன் அறிய  
 மெய்ப்பட்ட தென்பீது” என்றும் கூறுவர். (தொல், பொருள்,  
 142, 146, 261.)

- 20 வோரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குற்  
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடிக்க கலிங்கத்  
தொடுங்கினள் கிடந்த வேர்புறந் தழீஇ  
முயங்கல் விநுப்பொடு முகம்புதை திறப்ப  
வஞ்சின ஞாயிர்த்த காலை யாழரின்
- 25 வெஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்சா துரையென  
வின்னகை யிருக்கைப் பின்யான் வினவலிற்  
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வர  
வகமலி யுவகைய ளாகி முகனிசுத்  
தொய்யென விறைஞ்சி யோளே மாவின்
- 30 மடங்கொள் மதைஇய நோக்கி  
ஞெடுங்கீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது : வாயின்மறுத்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. தலைமகளைக்கூடி யின்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டுநிகழ்ந்தது சொற்று இன்புற்றிருந்தது உமாம்.

— நல்லாலூர்கிழார்.

வரி

1. களி மிதவை - குழைதலையுடைய கும்மாயம்; மிதவை யொடு 2 அமலைநிற்ப; நிற்ப என்றான், உண்பார் இடையறாமை பற்றி. 6. கோள்கால் - அசுபக்கிரகங்களிடம். \* சகடம் திங்கலையுடைய நாள், கல்யாண நாள். 7. வந்தென - வந்தவளவிலே; 8. புதிய அகன்ற மண்டை; 9. பொது - கல்யாணம் எல்லாரும் புகுதற்கு யோக்யமாதலால், அதனைச் செய்கிற ஆரவாரத்தினை யுடைய செவ்விப் பெண்டிர்; கம்பலை யிடத்துத் 10 தரத்தர என்றுமாம். 10. முன்னவும் பின்னவும் - முற்படக் கொடுப்பனவும் பிற்படக் கொடுப்பனவும், முறை முறையாகக் கொடுப்ப. 11-12 பிள்ளைபெற்ற மகளிர் நால்வர்கூடிக் குளிப்பாட்டுதன் மரபு.

14. உன்னைத் தனக்குப் பெற்றவனைப் பேணும் பேணுதலையுடைய யாவாய்; 15. அலரி-பூ. வதுவை நன்மணம்-

\* “சகடமென்றது உரோகணியை” என்பர், “திங்கட், சகடம் வேண்டியதுகடிகூட்டத்து” என்னுமிடத்து. (அகம், 136.)

வதுவைக் கல்யாணம்; என்றது குளித்து விட்டபின்  
என்றவாறு; இதுவும் ஒருகல்யாணமாதலால். 20.  
ஓர் இல் - \* சதுர்த்தியறை; உடன் புணர்தல் - கூடப்  
புணர்தல். 21-22. ஒடுங்கிக்கிடத்தலாற் கோடினபுறம்.  
ஓர் - அசை. 25. நெஞ்சம் கினைந்தது, எஞ்சா துரை -  
மறையாது உரை; 26. இனிய நகையொடு கூடின  
விருக்கையிடத்து. பின் - கல்யாணங் கழிந்தபின்.

5. கனையிருள்கன்ற.....என்றது, பூர்வ பக்ஷத்தையுடைய  
காலை; 21. கொடும்புறம்-நாணத்தால் வளைந்த உடம்பு.  
26. இன்னகை இருக்கைப் பின் 25 எஞ்சாது உரையென  
26 வினவலின் எனக் கூட்டுக.  
30. மதைஇய நோக்கு - செருக்கின நோக்கு; என்றது எக்  
காலத்து மவள் என்னளவில் அன்புடையளாயிருப்பள்,  
அவளறிவ தொன்றுண்டோ உன்னுடைய கொடுமை  
யல்லவோ இந்த மாறுதலெனத் தோழியொடு புலந்து  
கூறினான்.

13-ம். 10. தரீஇய. 11. பயந்த. 19. துமர்தர. நல்லார் பூரண்கிழார்.

### 37. பாலை

தீந்தயிர் கடைந்த திரள்கார் மத்தங்  
கன்றுவாய் சுவைப்ப முன்றிற் றாங்கும்  
படலைப் பந்தர்ப் புல்வேய் சூரம்பை  
நல்கூர் சீறா ரெல்லித் தங்கிக்

- 5 குடுமி நெற்றி நெடுமாச் சேவற்  
றலைக்குரல் விடியற் போகி முனாஅது  
கடுங்கண் மறவர் கல்கெழு குறும்பி  
னெழுந்த தண்ணுமை யிடங்கட் பாணி  
யருஞ்சரஞ் செல்வோர் நெஞ்சந் துண்ணெனக்

- 10 குன்றுசேர் கவலை யிசைக்கு மத்த  
நனிநீ முழந்தனை மன்னே யதன  
லுவலினி வாழிய நெஞ்சே மையற

\* “நாலாமகாளை இரவீன்கண்” உடன் புணருமறை.



வைகுசுடர் விளங்கும்; வானரேய் வியனகர்ச்  
சுணங்கணி வனமுலை நலம்பா ராட்டித்

15 தாழிருங் கூந்தனங் காதலி

நீளமை வனப்பிற் றேளுமா ரணைந்தே.

என்பது: வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்  
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— மதுரைப் பேராலவாயார்.

வரி

2. முன்றிற் றாங்கும் 3 பந்தர். 3. படலைப்-பந்தர் என்றது,  
மரகிழலாகிய பந்தரை; 3. குரம்பையையுடைய 4  
சீறார். 6. தலைக்குரல் - முதற் குரல்; II. மன் - மிகுதி;  
12. மை - இருள்; 13. வைகுசுடர் - விடியுமளவும் எரி  
யும் விளக்கு; 14. முலையையும் பாராட்டித் 15 தோ  
ளையும் மணந்து 12 உவவினி எனக் கூட்டுக.

4. தங்கிப் 6 போய் II உழந்தனை என்க. II. உழந்தனை -  
முற்று.

பி - மீ. இடைச்சுரத்து மீளலுறும் நெஞ்சிற்குத் தலைமகன்  
சொல்லியது.

### 88 குறிஞ்சி

முதைச்சுவற் கலித்த மூரிச் செந்தனை  
யோங்குவணர்ப் பெருங்குர லுணீஇய பாங்கர்ப்  
பகுவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்துக் குறுகும்  
புருவைப் பன்றி வருதிற நோக்கிக்

5 நடுங்கைக் கானவன் கழுதுமிசைக் கொளீஇய  
நெடுஞ்சுடர் விளக்க நோக்கி வந்துநந்  
நடுங்குதுயர் களைந்த நன்ன ராளன்  
சென்றனன் கொல்லோ தானே குன்றத்  
திரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை யானைக்

10 கவுண்மலி பிழிதருங் காமர் கடாஅ  
மிருஞ்சிறைத் தொழுதி யார்ப்ப யாழ்செத்  
திருங்கல் விடரனை யசுண மேர்க்குங்

காம்பம விறும்பிற் பாம்புபடத் துவன்றிக்  
கொடுவிர லுளியங் கெண்டும்

15 வடுவாழ் புற்றின வழக்கரு நெறியே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்  
தோழி சொல்லியது.

இப் பாட்டினுட் புருவை என்பது இளமை

— ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

வரி

2. ஓங்குதல் - மேனோக்குதல்; வணர்தல் - வளைதல்; நெறி  
ப்புப்படுதலுமாம். 3. தன் பக்கத்துப் பல்லிப்பாட்டை  
விசாரித்துக் கிட்டச் செல்லும்; நன்னிமித்தமான  
பல்லி; பாடு - ஓசை. 4. புருவை - இளமை; வரக்  
கடவ திறம். 5. கழுது - பரண். 4. நோக்கிக் 5  
கொண்ட 6 விளக்கு; 6. அச்சுடரே வெளியாகப்  
பார்த்து வந்து; 7. களைந்த நன்னராளன் - நன்மை  
யையுடையவன்.

5. கொளீஇய - கொளுத்தின. 10. கடாத்திடத்து; 11  
தொழுதி - வண்டின் கூட்டம்; செத்து - கருதி; 15.  
வழங்குதற்கரிய நெறியைச் 8 சென்றாரெனக் கூட்  
டுக. இத்தன்மையான வழியிலே வந்து போகின்றாரோ  
வென இரங்கிக்கூறக் கேட்டுவரைவானாவது பயன்.

தினை நுகர்தற்குப் பன்றி நிமித்தம்பார்த்து வருகையைச்  
செய்தேயும் காணவன் அது வருதிறமறிந்து சுடர் கொளுத்தி  
னாற் போலத், தாமும் பேணிவந்தாரேயாயினும் வரவு வெளிப்  
படும் என்றவாறு.

பி - ம். 13. காம்புபயி. ஏறத்துப் புதன்றேவன்.

### 89. பாலை

தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலி  
னுறுபெயல் வறந்த வோடுதேர் நனந்தலை  
புருத்தெழு குரல குடிஞைச் சேவல்  
புல்சாய் விடரகம் புலம்ப வரைய

5 கல்லெறி யிசையி னிரட்டு மாங்கண்

- சிள்வீடு சுறங்குஞ் சிறியிலை வேலத்  
 தூமுறு விளைநெற் றுதிரக் காழியர்  
 கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுவர்ப் பொழியக்  
 களரி பரந்த கன்னெடு மருங்கின்
- 10 விளநுள் றின்ற வீங்குசிலை மறவர்  
 மைபடு திண்டோண் மலிர வாட்டிப்  
 பொறைமலி சுமுதை நெடுநிரை தழீஇய  
 திருந்துவாள் வயவ ருந்தலை துமித்த  
 படுபுலாக் கமழு ஞாட்பிற் றுடியிசுத்
- 15 தருங்கலந் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர்  
 விலங்கெழு குறும்பிற் கொண்டிமுறை பகுக்குங்  
 கொல்லை யிரும்புன நெடிய வென்னாது  
 மெல்லென் சேவடி மெலிய வேக  
 வல்லுநள் கொல்லோ தானே தேம்பெய்
- 20 தளவுறு தீம்பா லலைப்பவு முண்ணு  
 ளிடுமணற் பந்தரு ளியலு  
 நெடுமென் பணைத்தோண் மாஅ யோனே.

என்பது : மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது. இப் பாட்டினுள் காழியர் என்றது வண்ணாரை.

— மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்.

வரி

1. வேனிற் காலத்து மாத மிரண்டனுள் நடுவு என்னும் நாளிருபது. 3. வெம்மையுட னெழுகின்ற குரலைபு டைய பேராந்தைச் சேவல்; 2. உறுபெயல் றறந்த நிலைநீராய் நின்ற ... எரிக்கப்பட்டான...பெயலா லுண்டான நீர் இப்பொழுது ஓடுதேராய்ப் பரத்தல். 5. கல் லெறி இசை - மலையினின்றுங் கல்லு விழும்பொழுது எழுமோசை. 7. காழியர் - வண்ணார். 8. கவ்வைப் பரப்பு - சிள்வீடு ஆரவாரத்தை யுடைய பரப்பு. 10. வீங்குசிலை - விசைதங்கு சிலை. 11. மை - சுருமை; மலிர - பூரிக்க. 14. ஞாட்பு - பாக்கக்காரரும் கள்ள ரும் பொருத பூசற் களம். 15. அருங்கலந் தெறுத்த- அரிய பண்டங்களைத் திறையாகக் குவித்த.

17. புணமாகிய கொல்லை யென்க. புணமென்பது, முன்பு பயிராயதனை; கொல்லை யென்பது, பயிரின்றித் தரிசாய்க் கிடந்த காட்டினை. 2. ஓடுதேர் நனந்தலையினை யும், 5 கல்லெறியிசையின் இரட்டுமங் விடங்கனையும் 9 களரிபரந்த கன்னெடு மருங்கினையுமுடைய 17 இரும் புணக் கொல்லை எனக் காட்டிற்கு அடையாக்குக.

16. பசுக்குங் 17 கொல்லை யென்க. 13. சாத்தரும் வீரராயிருப்பரென்று வயவரென்றாள்.

பி - ம். 3. குமீமிச்சேவல். 11. திணிதோள். 21. பந்தரியலு.

### ஐ. நெய்தல்

மூத்தோ ரன்ன வெண்டலைப் புணரி யினையோ ராடும் வரிமனை சிதைக்குந் தனையவிழ் தாழைக கானலம் பெருந்துறைச் சில்செவித் தாகிய புணர்ச்சி யலரெழ

5 வில்வயிற் செறித்தமை யறியாய் பன்னுள் வருமுலை வருத்தா வம்பகட்டு மார்பிற் றெருமர லுள்ளமொடு வருந்து நின்வயி னீங்கு கென்றியான் யாந்நன மொழிகோ வருந்திற்றி கடவுட் செல்லூர்க் குணஅது  
10 பெருங்கடன் முழக்கிற் றுகி யாண ரிரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர் கருங்கட் கோசர் நியம மாயினு முறுமெனக் கொள்குந ரல்லர் நறுநுத லரிவை பாசிறை விலையே. \*

என்பது : பசற்குறி வந்து கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று இற்செறிப்பறிவுறீஇயது.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்

வரி

2. வரிமனை - பண்ணின சிற்றில். 4. சிலர் செவிப்பட்ட மாத்திரமான புணர்ச்சி; அது அல ரொழுகையாலே 5

\* “இது பொருள் யிகக்கொடுத்தல்வேண்டுமென்கின்றது” என்பர் கச். (தொல். பொருள், 114.)

இவ்வயிற் செறித்தமை அறிகிலை. 6 வருமுலை வருத்தா என்றது வருமுலையை யுடையானை வருத்தி என்ற வாறு; மார்பின் வருத்தா என்க. வருத்தி 7 வருந்தும் நின் என முடிக்க. வருத்தாள் என்னும் பாடத்திற்கு வருமுலை வருத்தப் பண்ணாள் வருந்தும் பகட்டு மார்பினையுடைய நின் என்று சேர்த்துரைக்க. வருமுலை தெருமா லுள்ளமொடு வருத்தப் பண்ணாள் வருந்தும் பகட்டு மார்பின் நின் என்று பிரித்துப் பொருளுரைப்பாரு முளர். 8. எங்கண் வருத்தமறிந்து வரைந்துகொள்ள நினையாதவுமக்கு நீங்குகென்றறிய யான் சொன்னாலுமறியீர் என்னுங் கருத்தான் யாங் ளனமொழிகோ என்றாள். 9 கடவுட் செல்லூர்-தெய்வங்களெல்லாம் பல்பெறுதற்கிடமாகிய செல்லூர்.

10. பெருங்கடண் முழக்கிற்குகி 4 அவரெழுவெனக் கூட்டுக.

10. பெருங்கடல்போலு மாவாரத்தை யுடைத்தாகக் கோசர்வாழு நியமமென்று மேலேற்றுவாரு முளர்.

10. யாணர் 12 நியமமென்க. 11. வேல் முதலாகிய இடம்படுத்தல். 14. விலை 12 நியமம் கொடுப்பினும் கொள்ளராதலால் அவர்களையும் ஆசிரயித்துக் கொள்ளென்றாள்.

மூத்தோர் இளையோரை வருத்தாரன்றே, அது செய்யாது புணரி இளையோர் மனைசிறைத்தாற்போலப் பெரிய அறிவுடைய நீர் சிறியமாகியவெங்களை வருத்தாநின்றீர் என்றவாறு.

பி - ம். எதிர்ப்பட்டு இற்செறிப்பறிவுறீயது.

[பழையவுரை இவ்வளவே உள்ளது]

### 91. பாலே

விளங்குபக லுதவிய பல்கதிர் ஞாயிறு  
வளங்கெழு மாமலை பயங்கெடத் தெறுதலி  
னருவி யான்ற பெருவரை மருங்கிற்  
ஞர்ச்சுனை துழைஇ நீர்ப்பயங் காணுது  
5 பாசி தின்ற பைங்கண் யானை  
யோய்பசிப் பிடியொ டொருதிற றெடுங்க  
வேய்கண் ணுடைந்த வெயிலவிர் நனந்தலை

- யரும்பொருள் வேட்கையி னகன்றன ராயினும்  
 பெரும்பே ரன்பினர் தோழி யிருங்கே  
 10 ழிரலை சேக்கும் பரலுயர் பதுக்கைக்  
 கடுங்கண் மழவர் களவுழ வெழுந்த  
 நெடுங்கா லாசினி யொடுங்காட் டும்பர்  
 விசிபிணி முழவிற் குட்டுவன் காப்பப்  
 பசியென வறியாப் பணையி ஶீருக்கைத்  
 15 தடமருப் பெருமை தாமரை முனையின்  
 முடமுதிர் பலவின் கொழுநிழல் வதியுங்  
 குடநாடு பெறினுந் தவிரலர்  
 மடமா ளேக்கினின் மாணல மறந்தே.

என்பது : பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்  
 தியது.

— மாழலனார்.

பி - ம். 2. வயங்கெழு. 3. பெருவளமருங்கிற்.

## 92. குறிஞ்சி

- நெடுமலை யடுக்கங் கண்கெட மின்னிப்  
 படுமழை பொழிந்த பாணுட் கங்குற்  
 குஞ்சர நடுங்கத் தாக்கிக் கொடுவரிச்  
 செங்க ணிரும்புலி குழுமுஞ் சாரல்  
 5 வாரல் வாழிய ரைய நேரிறை  
 நெடுமென் பணைத்தோ ளிவனும் யானுங்  
 காவல் கண்ணினர் தினையே நாளை  
 மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பி  
 னெண்ணெங் காந்த ளவிழ்ந்த வாங்கட்  
 10 டண்பல் லருவித் தாழ்நீ ரொருசிறை  
 யுருமுச்சிவந் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்  
 றிருமணி விளக்கிற் பெறுகுவை  
 யிருண்மென் கூந்த லேழுறு துயிலே.

என்பது : இரவுக்குறிச்சென்று தலைமகளைக்கண்ணுற்று நீங்குந்  
 தலைமகளைப் பகற்குறிநேர்ந்த வாய்பாட்டாற் ரோழி வரைவு  
 கடாயது.

— மதுரைப்பாலாசிரியர் நற்றாமனார்.

## 93. பாலை

- \* கேள்கே னேற்றவுங் கிளைஞ ராரவுங்  
 கேளல் கேளிர் கெழீஇயின ரொழுகவு  
 மாள்வினைக் கெதிரிய வுக்கமொடு புகல்சிறந்  
 தாரங் கண்ணி யடுபோர்ச் சோழ
- 5 ரறங்கெழு நல்லலை யுறந்தை யன்ன  
 பெறலரு நன்கல னெய்தி நாடுஞ்  
 செயலருஞ் செய்வினை முற்றின மாயி  
 னரண்பல கடந்த முரண்கொ டானை  
 வாடா வேம்பின் வழுகி கூட
- 10 னுளங் காடி நாறு நறுதுத  
 னீளிருங் கூந்தன் மாஅ யோளொடு  
 வரைகுயின் றன்ன வானரேய் நெடுநகர்  
 துரைமுகந் தன்ன மென்பூஞ் சேக்கை  
 நிவந்த பள்ளி நெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
- 15 நலங்கேழாகம் பூண்வடுப் பொறிப்ப  
 முயங்குகுஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிதுத  
 லயந்திகழ் பிழிதரும் வாய்புகு கடாத்து  
 மீளி மொய்ம்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி  
 யாட்கோட் பிழையா வஞ்சவரு தடக்கைக்

\* “வாணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவாறு உணர்க” என்றும், “கேள்கே னேற்றவும்” என்னும் அகப்பாட்டுப் புறத்திணைத் தலைவர் பலராய் அகத்திணைக்கண் அளவிவந்தது” என்றும், ‘கேள்கே னேற்றவுக்கிளைஞராரவும்’ என்று மனமகிழ்ந்து கூறிய வாறு காண்க என்றும் கூறுவர் நச். இனிப் பேரா. “இன்ன காரணத்திற் பிரிந்துபோந்து வினைமுடித்தனமாயினும், அவளை ‘முயங்குகம் சென்மோ’ என்றமையின் தன் ஆள்வினைக்குத் தக்க பெண்மையான் அவள் ஆற்றி யிருந்தா ளென்பதாஉம், கருதிய கருத்திறை காமக்குறிப்புப் பிறந்தமையின் அஃது ஆண்மையாயிற்று” என்றும், “நலங்கே.....நெஞ்சே’ என்பது மலிதல்” என்றும் கூறுவர். இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே கொள்வர் இளம்பூரணவடிகளும். (தொல். பொருள். 28, 55, 147, 273, 500, 44.)

20 கடும்பகட் டியாணை நெடுந்தேர்க் கோதை  
திருமா வியனகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்  
தெண்ணீ ருயர்கரைக் குவைஇய  
தண்ணூன் பொருரை மணலினும் பலவே

என்பது : வினைமுற்றிமீளலுறுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத்  
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்.

பி - ம். 22. தெண்ணீரேர்கரைக்.

### 94. முல்லை

\* தேம்படு சிமயப் பாங்கர்ப் பம்பிய  
குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய  
வானெனப் பூத்த பாணட் கங்குன்  
மறித்துருஉத் தொகுத்த பறிப்புற விடையன்

5 மண்கமழ் முல்லை தோன்றியொடு விரைஇ  
வண்டுபடத் தொடுத்த நீர்வார் கண்ணிய  
னைதுபடு கொள்ளி யங்கை காயக்  
குறுநரி யுளம்புங் கூரிரு னெடுவிளி  
சிறுகட் பன்றிப் பெருநிரை கடிய

10 முதைப்புனங் காவலர் நினைத்திருந் தூதுங்  
கருங்கோட் டோசையொ டொருங்குவந் திசைக்கும்  
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புகலந்  
தார்வஞ் சிறந்த சாய  
விரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யூரே.

என்பது : வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்  
வியது. தலைமகன் பாங்கற்குச் சொற்றதுஉமாம்.

— நன்பலுர்ச் சிறுமேதாவியார்.

பி - ம். 3. வான்பூத்தன்ன. 9. கூடிய. கடிய.

\* இது “இருத்தல் நிமித்தமாம், இக்காலம் வருந்துணை  
யும் ஆற்றினனெனத் தான் வருந்துதலின்” என்பர் நச். (தொல்,  
பொருள். 14.)



## 95. பரீலை

- \* பைப்பயப் பசந்தது துதலுஞ் சாஅ  
யைதா கின்றென் றநிர்புரை மேனியும்  
பலரு மறியத் திகழ்தரு மவலமு  
முயிர்கொடு கழியி னல்லதை நினையி
- 5 நெவனே வாழி தோழி பொரிகாற்  
பொகுட்டரை யிருப்பைக் குவிசூலைக் கழன்ற  
வாலி யொப்பின் றூம்புடைத் திரள்வீ  
யாறுசெல் வம்பலர் நீளிடை யழுங்க  
வீன லெண்கி னிருங்கிளை கவருஞ்
- 10 சுரம்பல கடந்தோர்க் கிரங்குப வென்றார்  
கெளவை மேவல ராகி யிவ்வூர்  
நிரையப் பெண்டி ரின்னா கூறுவ  
புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ  
நம்முணர்ந் தாறிய கொள்கை
- 15 யன்னை முன்னர்யா மென்னிதற் படலே.

என்பது: போக்குடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்வியது.

— ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

பீ - ம். 7. தூம்பிடைத். 10. கழிந்தோர். 14. தாற்றிய.

## 96. மருதம்

- நறவுண் மண்டை துடக்கலி நிறவுக்கலித்துப்  
பூட்டறு வில்லிற் கூட்டுமுதற் றெறிக்கும்  
பழனப் பொய்கை யடைகரைப் பிரம்பி  
னரவா என்ன வம்மு னெடுங்கொடி
- 5 யருவி யாம்ப லகலடை துடக்கி  
யசைவரல் வாடை தூக்கலி னூதுலை  
யிசைவாங்கு தோலின் வீங்குபு னெகிழுந்  
கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி யூர

\* இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண் டார் நச்சு. (தொல். பொருள். 42.)

- \* வொண்டொடி யாபத் துள்ளுநீ நயந்து  
 10 கொண்டனை யென்பவோர் குறுமக ளதுவே  
 செம்பொற் சிலம்பிற் செறிந்த குறங்கி  
 னங்கலுழ் மாமை யஃதை தந்தை  
 யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்  
 வெண்ணெல் வைப்பிற் பருவூர்ப் பறந்தலை  
 15 யிருபெரு வேந்தரு மொருகளத் தொழிய  
 வொளிறுவா ணல்லமர்க் கடந்த ஞான்றைக்  
 களிறுகவர் கம்பலை போல  
 வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : தோழிவாயின் மறுத்தது.

— மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. துடக்கலின். 4. அரவாயன்ன. 8. கானூர. 12. அகுதை. 15. வேந்தரும் பொருதுகளத்.

### 97. பாலை

† கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை  
 வறனுற லங்கோ டுதிர வலங்கடந்து

\* “ஒண்டொடி.....குறுமகள்’ எனக் காமஞ் சாலா இளமையோனைக் கூறிற்று” என்று கூறுவர் நச். ‘புறஞ்சொன் மாணக் கிளவி’க்கு உதாரணமாகக் கொள்வர், ‘களிறு கவர் கம்பலை போல வலராகின்றது பலர் வாய்ப்பட்டே’ என்பதனைப் பேரா. (தொல். பொருள். 151, 272)

“அஃதை தந்தை அண்ணல் யானை அடுபோர்ச் சோழர்’ என்புழி, சோழரெல்லாம் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறைய ராய் நின்றவின் தந்தை யென்னும் ஒருமை சோழ ரென்னும் பன்மையொடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவின்றேனும் ஈற்றுப் பன்மை பற்றி வழுவமைத்தார்” என்பர் நச். (தொல். சொல். 461.) சேனாவரையரும் ‘ஒருமைச் சொல் பன்மைச் சொல்லொடு தொடர்தலுங்கொள்க’ என்பர்.

† இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே கொள்வர் நச். (தொல். பொருள். 9.)

- புலவுப்புலி துறந்த கலைக்கழி கடுமுடை  
யிரவுக்குறும் பலற நூறி நிரைபகுத்
- 5 திருங்கண் முடுக்கர்த் தீற்றி கெண்டுங்  
கொலைவி லாடவர் போலப் பலவுடன்  
பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவர் திறுக்கு  
மருஞ்சர மிறந்த கொடியோர்க் கல்கலு  
மிருங்கழை யிறும்பி னாய்ந்துகொண் டறுத்த
- 10 துணங்குகட் சிறுகோல் வணங்கிறை மகளிரொ  
டகவுநர்ப் புரந்த வன்பிற் கழறொடி  
நறவுமகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான்  
வயலை வேலி வியலூ ரன்னநின்  
னலர்முலை யாகம் புலம்பப் பலபுலந்
- 15 தாமே லென்றி தோழி யாழுவென்  
கண்பனி நிறுத்த லெளிதோ குரவுமலர்ந்  
தற்சிர நீங்கிய வரும்பவிழ் வேனி  
லறலவிர் வார்மண லகலியாற் றடைகரைத்  
துறையணி மருதமொ டிகல்கொள வோங்கிக்
- 20 கலுழ்தளி ரணிந்த விருஞ்சினை மாஅத்  
திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்  
புகைபுரை யம்மஞ் சூர  
துகர்குயி லகவுங் குரல்கேட் போர்க்கே.

என்பது : வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மாபுலனார்.

13 - டீ. II. பன்பிற். 14. னகமலியாகம். 20. மாத்தி னிணர்  
ததை. ஓளவையார். குடவுழுந்தநார்.

### 98. குழிஞ்சி

\* பனிவரை நிவந்த பயங்கெழு கவாஅற்  
றுனியில் கொள்கையொ டவார்மக் குவந்த  
வினிய வுள்ள மின்னொ வாக

\* இப் பாட்டினை “வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்,  
வெறியாட் டயர்ந்த காந்தனும்” என்ற துறைக்கு உதாரண

- முனிதக நிறுத்த நல்க லெவ்வஞ்
- 5 சூருறை வெற்பன் மார்புறத் தணித  
 லறிந்தன எல்ல என்னை வார்கோற்  
 செறிந்திலங் கெல்வனை நெகிழ்ந்தமை நோக்கிக்  
 கையறு நெஞ்சினள் வினவலின் முதுவாய்ப்  
 பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரீஇ
- 10 முருக னாரணங் சென்றலி னதுசெத்  
 தோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்  
 பாவை யன்ன பலராய் மாண்களின்  
 பண்டையிற் சிறக்கவென் மகட்கெனப் பரைஇக்  
 கூடுகொ ளிண்ணியங் கறங்கக் களனிழைத்
- 15 தாடணி யயர்ந்த வகன்பெரும் பந்தர்  
 வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சீ  
 ரைதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச்  
 செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்  
 வெறியயர் வியன்களம் பொற்ப வல்லோன்
- 20 பொறியமை பாவையிற் றாங்கல் வேண்டி  
 னென்னாங் கொல்லோ தோழி மயங்கிய  
 மையற் பெண்டிர்க்கு நொவ்வ லாக  
 வாடிய பின்னும் வாடிய மேனி  
 பண்டையிற் சிறவா தாயி னிம்மறை

மாகக் காட்டி, “இன்னாவாக.....நிறுத்த எவ்வம்’ என்பது அவன் வயிற் பரத்தைமை; ‘உயிர் வாழ்தல் அரிது’ என்பது தன்வயினுரிமை; அவை வெறியஞ்சிய வழி நிகழ்ந்தன” என்றும், “‘பனிவரைநிவந்த’ என்னும் அகப்பாட்டினுள் ‘பிரப்புளர் பிரீஇ’ எனக் கட்டுவிச்சிபயக் கேட்டவாறும், ‘என் மகட்கு’ எனச் செவிலிகூற்று நிகழ்ந்தவாறும் காண்க. இதனுள் ‘நெடு வேள் நல்குவனெனினே’ எனத் தலைவி அஞ்சவேண்டியது, இருவரும் (கட்டுவிச்சிபயம் வேலனும்) ஒட்டிக் கூறாமல் தெய்வந்தான் அருளுமென்று கோடலின்” என்றுங் கூறுவர் நச். இனிப் பேரா. “‘பாவையன்ன பலராய் மாண்களின்’ என்புழி மகட்கண் காதல் காரணமாக உவமை பிறந்தது” என்பர், தொல், பொருள். 60, III, 115, 279.)

25 யலரா காமையோ வழிதே யஃதான்  
 றறிவ ரூறுவிய வல்லக்கண் டருளி  
 வெறிகமழ் நெடுவே ணல்குவ னெனினே  
 செறிதொடி யுற்ற செல்லலும் பிறிதெனக்  
 கான்கெழு நாடன் கேட்பின்

30 யானுயிர் வாழ்த லதனினு மரிதே

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது உமாம்.

— வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

பி - ம். 4. முனிவுதகவந்த. 7. நெகிழ்தனோக்கி. 27. நல்குவனேயென்ற.

### 99. பாலை

வாள்வரி வயமான் கோளுகி ரன்  
 செம்முகை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின்  
 சிதரற் செம்ம ரூஅய் மதரெழின்  
 மாணிழை மகளிர் பூணுடை முலையின்

5 முகைபிணி யவிழ்ந்த கோங்கமொ டசைஇநனை  
 யதிரல் பரந்த வந்தண் பாதிரி  
 யுதிர்வீ யஞ்சினை தாஅ யெதிர்வீ  
 மராஅ மலரொடு விராஅய்ப் பராஅ  
 மணங்குடை நகரின் மணந்த பூவி

10 னன்றே கான நயவரு மம்ம

கண்டிசின் வாழியோ குறுமக ணுந்தை  
 யடுகளம் பாய்ந்த தொடிசிதை மருப்பிற்  
 பிடிமிடை களிற்றிற் றேன்றுங்  
 குறுநெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே.

என்பது : உடன் போகிய தலைமகளைத் தலைமகன் மருட்டிச் சொல்லியது. \*

— பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 7. முதிர்வீ. 12. தொடி செறி 13. பிடியிடை.

\* இத்துறைக்கே இப்பாட்டினைக் கொண்டார் நச்சினூர்க் கினியரும். (தொல், பொருள் 41.)

100. நெய்தல்

- அரையுற் றமைந்த வார நீளிப்  
 புரையப் பூண்ட கோதை மார்பினை  
 நல்லகம் வடுக்கொள முயங்கி நீவந்  
 தெல்லினிற் பெயர்த லெனக்குமா ரினிதே  
 5 பெருந்திரை முழக்கமொ டியக்கவிந் திருந்த  
 கொண்ட லிரவி னிருங்கடன் மடுத்த  
 கொழுமீன் கொள்பவ ரிருணீந் கொண்குட  
 ரோடாப் பூட்கை வேந்தன் பாசறை  
 யாடியல் யாணை யணிமுகத் தசைத்த  
 10 வோடை யொண்குட ரொப்பத் தோன்றும்  
 பாடுநர்த் தொடுத்த கைவண் கோமான்  
 பரியுடை நற்றேர்ப் பெரியன் விரியினர்ப்  
 புண்ணையந் கானற் புறந்தை முன்றுறை  
 வம்ப நாளை யினனொலித் தன்ன  
 15 வம்பல் வாய்த்த தெய்ய தண்புலர்  
 வைகுறு விடியற் போகிய வெருமை  
 நெய்தலம் புதுமலர் மாந்தும்  
 கைதையம் படப்பையெம் மழுங்க லூரே.

என்பது : தோழி வரைவுகடாயது.

உலோச்சுனார்.

பி - ம். 1. அரையற்றமை. 18. நெய்தற் புதுமலர்.

101. பாலை

- அம்ம வாழி தோழி யிம்மை  
 நன்றுசெய் மருங்கிற் றீதில் லென்னுந்  
 தொன்றுபடு பழமொழி யின்றுபொய்த் தன்றுகொ  
 றகர்மருப் பேய்ப்பபச் சுற்றுபு புரிந்த  
 5 சுவன்மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்  
 வாய்ப்பகை கடியும் மண்ணொடு கடுந்திறற்  
 றீப்படு சிறுகோல் வில்லொடு பற்றி

- நுரைதெரி மத்தங் கொளீஇ நிரைப்புறத்  
தடிபுதை தொடுதோல் பறைய வேகிக்
- 10 கடிபுலங் கவர்ந்த கன்றுடைக் கொள்ளைய  
ரினந்தலை பெயர்க்கு நனந்தலைப் பெருங்காட்  
டகலிரு விசும்பிற் கூடம் போலப்  
பகலிடை நின்ற பல்கதிர் ஞாயிற்  
றுருப்பவிர் பூரிய சுழன்றுவரு கோடைப்
- 15 புன்கான் முருங்கை பூழ்கழி பன்மலர்  
தண்கா ராலியிற் றுவன வுதிரும்  
பனிபடு பன்மலை யிறந்தோர்க்கு  
முனிதகு பண்பியாளு செய்தன்றோ விலமே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி கிழத்திக்குச் சொல்லியது உமாம். இப்பாட்டினுள் வாய்ப்பகை கடியு மருந்து என்றது இருமல் தீர்க்கும் மருந்து.

— மாழ்வுலகுர்.

- பி - ம். 4. சுற்றுபு சுரிந்த. 12. கூட்டம். 15. வீகழிபன்மலர்.  
16. தாகின்றிதிரும். (தலைமகள்)

### 102. குறிஞ்சி

- உளைமான் றுப்பி னோங்குதினைப் பெரும்புனத்துக்  
கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென  
வுரைத்த சந்தி னூர லிருங்கதுப்  
பைதுவர லசைவளி யாற்றக் கைபெயரா
- 5 வொலியல் வார்மயி ருளரினள் கொடிச்சி  
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்  
குரலிங் கொள்ளாது நிலையினும் பெயராத  
படாஅப் பைங்கண் பாடுபெற் றெய்யென  
மறம்புகள் மழுகளி றுறங்கு நாட
- 10 ஞா மார்பி னரிஞ்சிமி றுர்ப்பத்  
தாரன் கண்ணிய னெஃகுடை வலத்தன்  
காவல ரறித லோம்பிப் பையென  
வீழாக் கதவ மசையினன் புகுதந்

- துயங்குபட ரகல முயங்கித் தோண்மணர்  
 15 தின்சொ ல்லைஇப் பெயர்ந்தனன் றேழுழி  
 யின்றெவன் கொல்லோ கண்டுகு மற்றவ  
 னல்கா மையி னம்ப லாகி  
 யொருங்குவந் துலக்கும் பண்பி  
 னிருஞ்சூ ழோதி யொண்ணுதற் பசப்பே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குச் சொல்  
 லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

— மதுரை யிளம்பாலாசிரியன் சேந்தங்குத்தன்.

பி - ம். மதுரைப் பாலாசிரியன் சேனங் கூத்தன்.

### 103. பாலை

- நிழலறு நனந்தலை யெழிலேறு குறித்த  
 கதிர்த்த சென்னி துணங்கு செந்நாவின்  
 விதிர்த்த போலு மந்துண் பல்பொறிக்  
 காமர் சேவ லேமஞ் சேப்ப  
 5 முனியரில் புலம்பப் போகி முனாஅது  
 முரம்படைந் திருந்த மூரி மன்றத்  
 ததர்பார்த் தல்கு மாகெழு சிறுகுடி  
 யுறையுநர் போகிய வோங்குநிலை வியன்மனை  
 யிறைநிழ லொருசிறை புலம்பயா வுயிர்க்கும்  
 10 வெம்முனை யருஞ்சர நீந்தித் தம்வயி  
 னீண்டுவினை மருங்கின் மீண்டோர் மன்னென  
 நள்ளென் யாமத் துயவுத்துணை யாக  
 நம்மொடு பசலை நோன்று தம்மொடு  
 தானே சென்ற நலனு  
 15 நல்கார் கொல்லோநா நயந்திசி னேரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச்  
 சொற்றது.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் சேங்கண்ணனார்.

பி - ம். 12. உயவுத் துணையாகிய. 13. தோன்றுக தம்மொடு.



## 104. மூல்லை

- \* வேந்துவினை முடித்த காலேத் தேம்பாய்பர்  
தினவண் டார்க்குந் தண்ணறும் புறவின்  
வென்வே லினைய ரின்புற வலவன்  
வள்புலவித் தூரி னல்லது முள்ளுறின்
- 5 முந்நீர் மண்டில மாதி யாற்று  
நன்னல்கு பூண்ட கும்பரி நெடுந்தேர்  
வாங்குகினை பொலிய வேறிப் புதல  
பூங்கொடி யவரைப் பொய்யத என்ன  
வுள்ளில் வயிற்ற வெள்ளை வெண்மறி
- 10 மாழ்கி யன்ன தாழ்ப்பெருஞ் செவிய  
புன்றலைச் சிறுரோடுகளி மன்றுழைக்  
கவையிலை யாரி னங்குழை கறிக்குஞ்  
சீறார் பலபிறக் கொழிய மாலை  
யினிதுசெய் தனையா லெந்தை வாழிய
- 15 பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையு  
மாய்தொடி யரிவை கூந்தல்  
போதுகுர லணிய வேய்தந் தோயே.

என்பது : வினைமுற்றிமீளுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது,  
— மதுரை மருதனிளநாகனார்.  
பீ - மீ. 1. வேந்துவினை முடித்தனன். 3. ரன்புற. 6. நன்னல்கு  
12. கொறிக்கும்.

## 105. பாலை

அகலறை மலர்ந்த வரும்புமுதிர் வேங்கை  
யொள்ளிலைத் தொடலை தைஇ மெல்லென

\* இப் "பாட்டினுள் சுட்டி ஒருவர்ப் பெயர்கூற வஞ்சி பொது  
வியலாய் வந்தவாறு காண்க" என்றும், "இதனுள் வினைமுடித்த  
காலேத் தேரினையர் செலவிற் தேற்ப ஊராது கோலூன்றின்  
உலகிறந்தன செலவிற்குப் பற்றாத குதிரைத்தேரேறி இடைச்  
சுரத்திற் றங்காது மாலைக் காலத்து வந்து பூச்சூட்டினே, இனிது  
செய்தனை" எந்தை வாழிய எனத் தோழி கூறியவாறு காண்க"  
என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 60, 194.)

- நல்வரை நாடன் றழ்பா ராட்ட  
 யாங்குவல் லுநன்கொ றுனே தேம்பெய்து  
 5 மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா லேந்தி  
 யீனாத் தாயர் மடுப்பவு முண்ணு  
 ணிழற்கயத் தன்ன நீணகர் வரைப்பி  
 எனம்முடைச் செல்வமு முள்ளாள் பொய்ம்மருண்டு  
 பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்லடிச்  
 10 சில்பரிக் குதிரைப் பல்வே லெழினி  
 கெடலருந் துப்பின் விடுதொழின் முடிமார்  
 கணையெரி நடந்த கல்காய் கானத்து  
 வினைவ லம்பின் விழுத்தொடை மறவர்  
 தேம்பிழி நறுங்கண் மகிழின் முனைகடந்து  
 15 வீங்குமென் சுரைய வேற்றினந் தரநுஉ  
 முகைதலை திறந்த வேனிற்  
 பகைதலை மணந்த பல்லதர்ச் செலவே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

— தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. அகவரை. 10. வல்வேலெ. 15. விலங்குமென்.

### 106. மருதம்

- \* எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்  
 பொரியகைந் தன்ன பொங்குபல் சிறுமீன்  
 வெறிகொள் பாசடை யுணீஇயர் பைப்பயப்  
 பறைதபு முதுகிர லசைபுவந் திருக்குந்  
 5 துறைகே மூரன் பெண்டுதன் கொழுநனை  
 நம்மொடு புலக்கு மென்ப நாமது  
 செய்யா மாயினு<sup>†</sup>மும்பா மையிற்  
 † செறிதொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சிறிதவ

\* இவ்வடியினை வினையுவமத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி,

† “செறிதொடி ..... தோழி” எனற்க்காற் தலைவிக்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லிக் கூறல் வேண்டு மென்பது; வாயில்களும் தலைமகளை ஊடல்காப்பவல்லது சொல்லாரா

- ஊலமந்து வருகந் சென்மோ தோழி  
 10 யொளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்  
 வெளிநில் கற்பின் மண்டம ரடுதொறுங்  
 களிறுபெறு வல்சிப் பாண நெறியுந்  
 தண்ணுமைக் கண்ணி னலைஹியர்தன் வயிறே.

என்பது : தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினாளாகக் கேட்ட  
 பரத்தை யவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

— ஆலங்குடி வங்கனார்.

பி - ம். 7. உய்யாமா. 8. சிறிதிவண். (கூறினானென.)

### 107. பாலை

- நீசெல வயரக் கேட்டொறும் பலநினைந்  
 தன்பி னெஞ்சத் தசாஅப்பொறை மெலிந்த  
 வென்னகத் திடும்பை களைமார் நின்னொடு  
 கருங்கல் வியலறைக் கிடப்பி வயிறுதின்  
 5 றிரும்புலி துறந்த வேற்றுமா னுணங்க  
 நெறிசெல் வம்பல் ருவந்தன ராங்க  
 னொலிகழை நெல்லி னரிசியொ டோராங்  
 கானிலைப் பள்ளி யனைபெய் தட்ட  
 வானிண முருக்கிய வால் அவெண்ணோறு  
 10 புகரரைத் தேக்கி னகலிலை மாந்துங்  
 கல்லர நீண்மொழிக் கதராய் வடுகர்  
 வல்லா னாருமுனை நீந்தி யல்லாந்து  
 மன்னா றஞ்ச மொருகாற் பட்டத்  
 தின்னா வேற்றத் திழுக்கி முடங்கூர்ந்  
 15 தொருதனித் தொழிந்த வுரனுடை நோன்பக  
 டங்குழை யிருப்பை யறைவாய் வான்புழல்  
 புல்லுளைச் சிறுஅர் வில்லி னீக்கி  
 மரைகடிந் தூட்டும் வரையகச் சீறார்

கலாற் தலைமகள் கேட்பாளாகச் சொல்ல வேண்டு மென்பது?  
 என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 287, 712.)

மாலை யின்றிணை யூகிக் காலைப்

20 பசுநனை நறுவீப் பருஉப்பர லுறைப்ப

மணமனை கமழுங் கானந்

துணையீ ரோதியென் றேழியும் வருமே.

என்பது : தோழி தலைமகன் குறிப்பறிந்துவந்து தலைமகற்குச் சொல்லியது.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பி - ம். அன்புடை நெஞ்சு. 13. பன்னூறஞ்.

### 108. குறிஞ்சி

புணர்ந்தோர் புன்க னாளுலு முணர்ந்தோர்க்

கொத்தன்று மன்னா லெவன்கொன் முத்தம்

வரைமுதற் சிதறிய வைபோல் யானைப்

புகர்முகம் பொருத புதநீ ராலி

5 பளிங்குசொரி வதுபோற் பாறை வரிப்பக்

கார்கதம் பட்ட கண்ணகன் விசும்பின்

விடுபொறி னெகிழியிற் கொடிபட மின்னிப்

படுமழை பொழிந்த பானுட் கங்கு

லாருயிர்த் துப்பிற் கோண்மா வழங்கு

10 மிருளிடைத் தமிழன் வருதல் யாவது

மருளான் வாழி தோழி யல்கல்

விரவுப்பொறி மஞ்ஞை வெரீஇ யரவி

னணங்குடை யருந்தலை பைவிரிப் பவைபோற்

\* காயா மென்சினை தோய நீடிப்

15 பஃறுடுப் பெடுத்த வலங்குகுலைக் காந்த

\* “காயா.....வோனே” என்புழி ஆடுதற்றொழில் பற்றியும் வடிவு பற்றியும் வண்ணம் பற்றியும் உவமை வந்தது என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 277.) நச்சினூர்க்கினியரும் சுரும்பெழுந் திருந்துணுந் தொங்கல்’ என்னுமிடத்து “நறுந்தா தூதுந்தும்பி கையாடு வட்டிற்றேன்றும்” என்றார் பிறரும்” என்பர். (சிந். 661.)

எண்ணிமலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி  
கையாடு வட்டிற் றேன்று  
மையாடு சென்னிய மலைகிழ வோனே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லவானாய்த் தோழி சொல்லியது.

— தங்காற் போற்கொல்லனார்.

பி - ம். 3. வரைமிசைச்சித. 5. சொரிபவைபோற். 12. விரவுப் போறை. தங்கால் பூட்கோவனார்.

### 109. பாலை

- \* பல்லிதழ் மென்மல ருண்க ணல்யாழ்  
நரம்பிசைத் தன்ன வின்றிங் கிளவி  
நலநல் கொருத்தி யிருந்த ஆரே  
கோடுழு களிற்றின் ரொழுதி யீண்டிக்  
5 காடுகால் யாத்த நீடுமரச் சோலை  
விழைவெளி லாடுங் கழைவளர் நனந்தலை  
வெண்ணுனை யம்பின் விசையிட வீழ்ந்தோ  
ரெண்ணுவரம் பறியா வுவலிடு பதுக்கைச்  
சுரங்கெழு கவலைக் கோட்பாற் பட்டென  
10 வழங்குநர் மடிந்த வத்த மிறந்தோர்  
கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண்  
டின்னுயிர் செகாவிட் டகன்ற பல்சூர்ப்  
பெருங்களிற்று மருப்பொடு வரியத ளிறுக்கு  
மறனில் வேந்த னானும்  
15 வறனுறு குன்றம் பலவிலங் கினவே.

என்பது : இடைச் சுரத்துத் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கடுந்தோடைக் காவினார்

பி - ம். 6. கழைவிரி. 7. வெண்ணுனை. II. மெய்க்கட.

\* இப்பாட்டினுள் “அறனில்வேந்த.....கினவே” எனக் காட்டுத் தலைவனை நாட்டுத்தலைவன் பெயராற் கூறினார்” என்பர் நச். (தொல், பொருள். 60.)

110., நெய்தல்

- அன்னை யறியினு மறிக வலர்வா  
யம்மென் சேரி கேட்பினுங் கேட்க  
பிற்தொன் றின்மை யறியக் கூறிக்  
\* கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக்
- 5 கடுஞ்சூ டருருவ னினக்கே காணற்  
றொடலை யாயமொடு கடலூட னாடியுஞ்  
சிற்றி லிழைத்துஞ் சிறுசோறு சுவைஇயும்  
வருந்திய வருத்தந் தீர யாஞ்சிறி  
திருந்தன மாக வெய்த வந்து
- 10 தடமென் பணைத்தோண் மடநல் லீரே  
யெல்லு மெல்லின் றசைவுமிக வுடையென்  
மெல்லிலப் பரப்பின் விருந்துண் டியானாடிக்  
கல்லென் சிறுகுடித் தங்கின்மற் றெவளே  
வெனமொழிந் தனனே யொருவ னவற்கண்
- 15 டிஹைஞ்சிய முகத்தெம் புறஞ்சேர்பு பொருந்தி  
யிவைநாமக் குரிய வல்ல விழிந்த  
கொழுமீன் வல்சி பென்றன மிழுமென  
நெடுங்கொடி துடங்கு நாவாய் தோன்றுவ

\* “நெய்தல் நிலத்து நுனையர்க்கு வலைவளந் தப்பின் அம்மக  
ளிர் கிளையுடன் குழீஇச் சுறவுக்கோடு நட்டு பரவுக்கடன் கொடு  
த்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்” என்று கூறி, அதற்கு  
இவ்வடியினை உதாரணமாக்கியும், “மெய்தொட்டுப் பயிறல்.....”  
என்ற சூத்திரத்துப் “பிறவும்” என்றதனும் கொள்க’ என்று  
“மெல்லில.....றெவளே” என்ற வடிகளை உதாரணமாக்கியும்,  
அச் சூத்திரத்தே ‘தலைவன் இரவுக்குறி வேண்டியதனைத் தோழி  
கூறியவாறு காண்க’ என்றும், இது ‘எளித்தல்’ என்றும், ‘“பிறி  
தொன்.....றினக்கே” இது தலைப்பாடு’ என்றுங்கூறுவர், நச்  
சினார்க்கினியர். (தொல். பொருள். 5, 102, 207.) இனிச் சேனா  
வரையர் “கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ நோக்கிக் கடுஞ்சூ  
டருருவ னினக்கே’ என முன்தேற்று உணர்த்தியவாறு கண்டு  
கொள்க; முன்தேற்று - புறத்தின்றித் தெய்வ முதலாயினவற்  
றின் முன்னின்று தெளித்தல்” என்பர். (தொல். சொல். 383.)

- காணு மோவெனக் கரலிற் சிதையா  
 20 \* நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ ருள்ளு  
 மென்னே குறித்த நோக்கமொடு நன்னுத  
 லொழிகோ யானென வழிதகக் கூறி  
 யாம்பெயர் கென்ன நோக்கித் தான்ற  
 னெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி  
 25 நின்றேன் போலு மென்றுமென் மகட்கே.

என்பது : தோழி செவிலித்தாய்க்கு அறத்தொடு நின்றது.

— போந்தைப் பசலையார்.

பி - ம். 5. நினக்கெனக். 8. வருந்திய வருஞ்சரந். 25. பின்று  
 மென்கட்கே 19. காவிற்கிதை.

### 111. பாலை

- உள்ளாங் குவத்தல் செல்லார் சுறுத்தோ  
 ரெள்ள னெஞ்சத் தேஎச்சொ னுணி  
 வருவர் வாழி தோழி யரசர்  
 யானைக் கொண்ட துகிற்கொடி போல  
 5 வலந்தலை ஞெமயத்து வலந்த சிலம்பி  
 யோடைக் குன்றத்துக் கோடையொடு தயல்வர  
 மழையென மருண்ட மம்மர் பலவுட  
 னைய்களி ரெடுத்த நோயுடை ரெடுங்கை  
 தொகுசொற் கோடியர் தூம்பி னுயிர்க்கு  
 10 மத்தக் கேழ லட்ட நற்கோட்  
 செந்நா யேற்றை கம்மென வீர்ப்பக்

\* ‘‘நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்’’ என்புழி முன்  
 னர் எல்லாரும் உளப்பாடாகக் கூறிய தோழி ஈண்டும் பல்லே  
 முள்ளும் என்னுது தன்னை நீக்கிக்கூறிய தென்னை எனின் :  
 தலைமகன் தன்னை நோக்கி அழிவுதகக்கூறி ஆற்றானை நின்ற  
 நிலைமையைக் கண்டு அருள்பிறவாது ஆயமும் தலைவியும் போய  
 வாறும், அதற்குத்தான் அழிவுதக்குநிற்றலின், அவரொடு போத  
 லாற்றது பின்னர்ப்போயவாறுந்தோன்றக் கூறுகின்றாளாதலிற்  
 பல்லோருள்ளுமெனக் கூறினாள்’’ நச். (தொல். சொல். 463.)

குருதி யாரு மெருவைச் செஞ்செவி  
மண்டம ரழுவத் தெல்லிக் கொண்ட  
புண்டோர் விளக்கிற் றேன்றும்

15 விண்டோய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை யாற்று  
வித்தது.

— பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. உள்ளாங்குறுத்தல். 2. ரல்லனெஞ். 14. புண்டோய்.

### 112. குறிஞ்சி

\* கூன லெண்கின் குறுநடைத் தொழுதி

சிதலை செய்த செந்நிலைப் புற்றின்

மண்புனை நெடுங்கோ டுடைய வாங்கி

யிரைநசைஇப் பரிக்கு மரைநாட் கங்கு

5 லீன்றணி வயவுப்பிணப் பசித்தென மறப்புலி

யொளிறேந்து மருப்பிற் களிற்றடுக் குழும்பும்

பனியிருஞ் சோலை யெமிய மென்னாய்

தீங்குசெய் தனையே யிங்குவந் தோயே

நாளிடைப் படினென் றேழி வாழா

10 டோளிடை முயக்க நீபும் வெய்யை

கழியாக் காதல ராயினுஞ் சான்றோர்

பழியொடு வலூஉ மின்பம் வெஃகார்

வரையி னெவனே வான்றோய் வெற்ப

கணக்கலை யிருக்குந் கறியிவர் சிலம்பின்

15 மணப்பருங் காமம் புணர்ந்தமை யறியார்

\* “ஆற்றதுதீமை அறிவுறு கலக்கமும்” என்னுந் துறைக்கு  
இதனை உதாரணமாகக் கொண்டும், “கழியக்.....வெஃகார்”  
எனப் பிறர்மேல் வைத்துத் தலைவனை அறிவு கொளுத்தினமை  
யின் வருவாயமைந்தது” என்றும், “பழியொடு வலூஉ மின்பம்  
வெஃகார்” எனவே, புகழொடு வலூஉம் இன்பம் வெஃகுவரெ  
னக் கொள்ள வைத்தலின் நன்மையும் தீமையும் பிறிதின்மேல்  
வைத்துக் கூற்றும்’ என்றும் கூறுவர் ஈச. பேரா. புகழ்பற்றிய  
பெருமிதம் என்பர். (தொல். பொருள். 114, 210, 257.)



தொன்றியன் மரபின், மன்ற லயரப்  
 பெண்கோ ளொழுக்கங் கண்கொள் நோக்கி  
 ரொதுமல் விருந்தினம் போலனிவள்  
 புதுநா ளென்க்கமும் காண்குவம் யாமே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று  
 தாழி சொல்லி வரைவுகடரயது.

— நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆவூர்கிழார்.

பி - ம். I. கானலெண்கின். கூரலெண்கின். கூருகிரெண்கின்.  
 IO. முயங்கமதி. II. கழியக் காதல. IS. மணப்பெருங்.

### 113. பாலை

நன்றல் காலையு நட்பிற் கோடார்  
 சென்று வழிப்பலேந் திரிபில் சூழ்ச்சியிற்  
 புன்றலை மடப்பிடி யகவுநர் பெருமகன்  
 மாவீச வண்மகி ழுஃதைப் போற்றிக்  
 5 காப்புக்கை நிறுத்த பல்வேற் கோச  
 ரிளங்கட் கமழு நெய்தலஞ் செலுவின்  
 வளங்கெழு நன்ன டன்னவென் றேண்மணற்  
 தழுங்கன் மூதூ ரலரெடுத் தரற்ற  
 நல்காது துறந்த காதல ரென்றுங்  
 IO கல்பொருட மெலியாப் பரட்டி னேனடி  
 யகன்சூ லஞ்சரைப் பெய்த வல்சிய  
 ரிகழ்ந்தன வாயினு மிடம்பார்த்துப் பகைவ  
 ரோம்பின ருறையுங் கூழ்கெழு குலும்பிற்  
 குவையிமில் விடைய வேற்றா வொய்யுங்  
 15 கணையிருஞ் சுருணைக் கனிகாழ் நெடுவேல்  
 விழவயர்ந் தன்ன கொழும்புஃ றிற்றி  
 யெழாஅப் பாண னன்னாட் டும்பர்  
 நெறிசெல் வம்பலர்க் கொன்ற தெவ்வ  
 ரெறிபடை கழீஇய சேயரிச் சின்னீ  
 20 ரறுதுறை யயிர்மணற் படுகரைப் போகிச்  
 சேய ரென்றலிற் சிறுமை புற்றவென்

- கையறு நெஞ்சத் தெவ்வ நீங்க  
வழாஅ முறைதலு முரியம் பராரை  
யலங்க லஞ்சினைக் குடம்பை புல்லெனப்  
25 புலம்பெயர் மருங்கிற் புள்ளெழுந் தாங்கு  
மெய்யிவ னெழியப் போகியவர்  
செய்வினை மருங்கிற் செலீஇபரென் னுயிரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்

19 - மீ. 2. திருவில் சூழ்ச்சி. 4. னன்மாஃச. பொற்றி. 10. கால்பொருஉ. 11. யகனல்கு. 16. நித்தி.

#### 114. முல்லை

- கேளா யெல்ல தோழி வேலன்  
வெறியயர் களத்துச் சிறுபல தாஅய  
விரவுவீ யுறைத்த வீர்நறும் புறவி  
னுரவுக்கதிர் மழுங்கிய கல்சேர் ஞாபி  
5 றரவுநாங்கு மதியி னையென மறையுஞ்  
சிறுபுன் மாலைபு முள்ளா ரவரென  
நப்புலந் துறையு மெவ்வ நீங்க  
நூலறி வலவ கடவுமதி யுவக்கா  
ணெடுங்கொடி நுடங்கும் வானரேய் புரிசை  
10 யாமந் கொள்பவர் நாட்டிய நனிசடர்  
வானக மீனின் விளங்கித் தோன்று  
மருங்கடிக்க காப்பி னஞ்சுவரு மூதார்த்  
திருநக ரடங்கிய மாசில் கற்பி  
னரிமதர் மழைக்க ணமைபுரை பணைத்தோ  
15 னாணங்குசா லரிவையைக் காண்குவம்  
பொலம்படைக் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

என்பது : வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

19 - மீ. 2. களந்தோ றுறுபல. 11. வானமீனின். (வருகின்ற.)

## 115. புரலை

- அழியா விழவி னஞ்சவரு மூதார்ப்  
 பழியில ராயினும் பலர்புறங் கூறு  
 மம்ப லொழுக்கமு மாகிய வெஞ்சொற்  
 , சேரியம் பெண்டி ரெள்ளினு மெள்ளுக  
 5 துண்பூ னெருமை குடநாட் டன்னவென்  
 னுய்நலந் தொலையினுந் தொலைக வென்று  
 \* நோயில ராகநந் காதலர் வாய்வா  
 னெவ்வி வீழ்ந்த செருவிற் பாணர்  
 கைதொழு மரபின்முன் பரித்திடுஉப் பழிச்சிய  
 10 வள்ளுயர் வணர்மருப் பன்ன வெள்ளினார்ச்  
 சுடர்ப்பூங் கொன்றை யூழுறு வினைநெற்  
 றறைய்சைத் தாஅ மத்த நீளிடைப்  
 பிறைமருள் வான்கோட் டண்ணல் யானை  
 சினடிகு முன்பின் வயமா னஞ்சி  
 15 பினங்கொண் டொளிக்கு மஞ்சவரு கவலை  
 நன்ன ராய்கவின் றெலையச் சேய்நாட்டு  
 நந்நீத் துறையும் பொருட்பிணிக்  
 கூடா மையி னீடி யோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மாமூலனார்

## 116. மருதம்

- எரியகைந் தன்ன தாமரை யிடையிடை  
 யரிந்துகால் குவித்த செந்நெல் வினைஞர்  
 கட்டுகொண்டு மறுகுஞ் சாகா டளற்றுறி  
 னுய்கரும் படுக்கும் பாய்புன லூர  
 5 பெரிய நாணிலை மன்ற பொரியெனப்  
 புன்கவி முகன்றுறைப் பொலிய வொண்ணுத

\* “நோயிலராக நங்காதலர்” என்பது “நம்மை அறனன் றித் துறத்தலின் தீங்கு வருமென் றஞ்சி வாழ்த்தியது. நம் பொருட்டுத் தீங்கு வருமென்று நினைத்தலின் வழுவாயமைந் தது” என்றார் நச்சு. (தொல். பொருள். 244.)

- னறுமலர்க் காண்வருங் குறும்பல் கூந்தன்  
 மாழை நோக்கிற் காழின் வனமுலை  
 யெஃகுடை யெழினலத் தொருத்தியொடு நெருகை
- 10 வைகுபுன லயர்ந்தனை யென்ப வதுவே  
 பொய்புறம் பொதிந்தியாங் கரப்பவுங் கையிகந்  
 தலரா கின்றூற் றுனே மலர்தார்  
 மையணி யானை மறப்போர்ச் செழியன்  
 பொய்யா விழவிற் கூடற் பறந்தலை
- 15 யுடனியைந் தெழுந்த விருபெரு வேந்தர்  
 கடன்மருள் பெரும்படை கலங்கத் தாக்கி  
 யிரங்கிசை முரசு மொழியப் பரந்தவ  
 ரோடுபுறங் கண்ட ஞான்றை  
 யாடுகொள் வியன்களத் தார்ப்பினும் பெரிதே.\*

என்பது : தோழி தலைமகனை வாயின் மறுத்தது. — பரணர்

பி - ம். 7. கூழை. 9. நெருகல், 11. யாண்கரப்பவுங் கைகடந்.  
 13. க்ககெந்தேர்ப்.

### 117 பாலை

- மொவலொடு மலர்ந்த மாக்குர னெச்சியு  
 மவ்வரி யல்கு லாயமு முள்ளா  
 ளேதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி யேர்வினை  
 வளங்கெழு திருநகர் புலம்பப் போகி
- 5 வெருவரு கவலை யாங்க ணருள்வரக்  
 கருங்கா லோமை யேறி வெண்டலைப்  
 பருந்துபெடை பயிரும் பாழ்நாட் டாங்கட்  
 பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப வீசிச் சேவடிச்  
 சிலம்புநக வியலிச் சென்றவென் மகட்கே
- 10 சாந்துளர் வணர்குரல் வாரி வகைவகுத்

\* “இதனுள் ‘நாணிலை மன்ற’ எனத் தோழி கூறி ‘அலர்  
 ராகின்றால்’ என வெளிப்படக் கிளத்தலின் வருவாயமைத்தது”  
 என்றும், “எஃகுடை.....ருனே எனத் தலைவி பிறர் அலர்  
 கூறியவழிக் காமஞ் சிறந்து புலந்தவாறு காண்க” என்றும் கூறு  
 வர் நச். (தொல். பொருள், 241, 164.)

- தியன்போது துணைப்பத் தகர மண்ணு  
 டன்றே ரன்ன தகைவெங் காதலன்  
 வெறிகமழ் பன்மலர் புனையப் பின்னுவிடச்  
 சிறுபுறம் புதைய நெறிபுதாழ்ந் தனகொ  
 15 நெடுங்கான் மாஅத் தூழுறு வெண்பழங்  
 கொடுத்தாள் யாமை பார்ப்பொடு கவரும்  
 பொய்கை சூழ்ந்த பொய்யா யாணர்  
 வாணன் சிறுகுடி வடாஅது  
 சீரீர்க் கான்யாற் றவிரறல் போன்றே.

என்பது : மகட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

பி - ம். 10. வண்குயல். 18. ப்பண்ணன்.

### 118. குறிஞ்சி

- கறங்குவெள் ளருவி பிறங்குமலைக் கவாஅற்  
 நேங்கம ழிணை வேங்கை சூடித்  
 தொண்டகப் பறைச்சீர் பெண்டிரொடு விரைஇ  
 மறுகிற் அங்குஞ் சிறுகுடிப் பாக்கத்  
 5 தியன்முரு கொப்பினை வயநாய் பிற்படப்  
 \* பகல்வரிற் கவ்வை யஞ்சது மிகல்கொள  
 விரும்பிடி கன்றெடு விரைஇய கயவாய்ப்  
 பெருங்கை யானைக் கோட்பிழைத் திரீஇய  
 வடுபுலி வழங்கு மாரிரு ணடுநாட்  
 10 டனியை வருத லதனினு மஞ்சது  
 மென்றா குவள்கொ ருரேன பன்னுட்  
 புணர்குறி செய்த புலர்குர லேனற்  
 கிளிகடி பாடலு மொழிந்தன  
 ளவரிய டானின் னளியல திலவே.

என்பது : செறிப்பறிவுறீஇ யிரவும்பகலும் வாரலென்று வரை  
 வுகடாயது †

பி - ம். 5. திகண்முருகு. 6. யஞ்சது.

— கபிலர்:

\* "இது பகல்வார லென்றது. (தொல். பொருள். 210.)

† இத்துறைக்கே கொள்வர் நக்கீரர். (இறை. களவி. 30.)

119 பாலை

- துதலுந் தோளுந் திதலை யல்குலும்  
 வண்ணமும் வனப்பும் வரியும் வாட  
 வருந்துவ ளிவனெனத் திருந்துபு நோக்கி  
 வரைவுநன் றென்னு தகலினு மவர்வறி
- 5 தாறுசென் மாக்க ளறுத்த பிரண்டை  
 யேறுபெறு பார்பின் பைந்துணி கடுப்ப  
 நெறியயற் றிரங்கு மத்தம் வெறிகொள  
 வுமண்சாத் திறந்த வொழிக லடுப்பி  
 னெண்சிலை மழவ ருன்புழக் கயருள்
- 10 சுரன்வழக் கற்ற தென்னு துரஞ்சிறந்து  
 நெய்த லுருவி னைதிலங் ககலிலைத்  
 தொடையமை பிலிப் பொலிந்த கடிசை  
 மடையமை திண்சரை மரக்காழ் வேலொடு  
 தனியம ரழுவுந் தம்மொடு துணைப்பத்
- 15 துணிகுவர் கொல்லோ தாமே துனிகொள  
 மறப்புலி யுழந்த வசிபடு சென்னி  
 யுறுநோய் வருத்தமொ டுணிய மண்டிப்  
 படிமுழ மூன்றிய நெடுநல் யானை  
 கைதோய்த் துயிர்க்கும் வறுஞ்சனை
- 20 மைதோய் சிமைய மலைமுத லாரே.

என்பது : செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றது.  
 தோழி தலைமகட்குச் சொற்றது உமாம்.

— குடவாயிற் கீரத்தனார்.

- பு - ம். 6. வேறு பெறு. 7. நெறியவற். 8. உமண்சாக்கொண்ட.  
 II. நெய்யகலுருவி. 15. துனிகொள்பு. 16. வரிபடு.

120. நெய்தல்

நெடுவேண் மார்பி னாரம் போலச்  
 செவ்வாய் வானந் தீண்டி மீனருந்தும்  
 பைங்காற் கொக்கி னிரைபறை யுகப்ப

- வெல்லி பைப்பயக் கழிப்பிக் குடவயிற்  
 5 கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு  
 மதரெழின் மழைக்கண் கலுழ விவளே  
 பெருநா ணணிந்த சிறுமென் சாயன்  
 மாணலஞ் சிதைய வேங்கி பானா  
 நழரெடங் கினளே பெரும வதனற்  
 10 கழிச்சுறு வெறிந்த புட்டா ளத்திரி  
 நெடுநீ ரிருங்கழிப் பரிமெலிந் தசைஇ  
 வல்வில் லிளையரோ டெல்லிச் செல்லாது  
 சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ  
 பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை  
 15 யன்றி லகவு மாங்கட்  
 சிறுசூர நெய்தலெம் பெருங்கழி நாட்டே.\*

என்பது: தோழி பகற்குறிக்கட் டலைகளை யிடத்துய்த்து வந்து தலைமகளை யெதிர்ப்பட்டு நின்று சொல்லியது.

பி - ம். II. கடுகீ.

— நக்கீரனார்.

களிற்றியாணநிரை முற்றும்



\* இப் “பாட்டுப் பகற்குறிக்கண் இடத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது” என்றும், “நெய்தற்கு ஏற்பாடு வந்தது” என்றும், “வல்வில்.....நாட்டே” என்பது களவு அறிவுறு மென்றஞ்சாது வருகவென்றலின் வழுவேனும் தலைவி வருத்தம்பற்றிக் கூறலின் அமைத்தார் என்றும், “இளையரோடு வந்து தனித்துக் கூடுதலும் கொள்க” என்றும் கூறி, அதற்கு “வல்வில்.....துண்டோ” என்ற அடிகளை உதாரணங் காட்டியும், தலைவன்பிறவும் ஊர்தற்குக், “கழிச்சுறுவெறிந்த புட்டாளத்திரி.....தசைஇ” என்றதனைச் சான்று காட்டியுஞ் செல்வர். நச். (தொல். பொருள். 8., 210., 212.)

## மணிமிடைபவளம்

### 121. பாலை

- \* நாணகையுடைய நெஞ்சே கடுந்திறல்  
வேனி னீடிய வானுயர் வழிநாள்  
வறுமை கூறிய மண்ணீர்ச் சிறுகுளத்  
தொடுகுழி மருங்கிற் துவ்வாக் கலங்கல்
- 5 சுன்றுடை மடப்பிடிச் சயந்தலை மண்ணிச்  
சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிறு  
செங்கோல் வாலினார் தயங்கத் தீண்டிச்  
சொரிபுற முரிஞீய நெறியயன் மராஅத்  
தல்குறு வரிநிழ லசைஇ நம்மொடு
- 10 தான்வரு மென்ப தடமென் றேறளி  
பூறுகணை மழவ ருள்கீண் டிட்ட  
வாறுசென் மாக்கள் சோறுபொதி வெண்குடைக்  
கன்மிசைக் கடுவளி யெடுத்தலிற் றுணைசெத்து

\* “உடன்சேறல் செய்கையொ டன்னவை பிறவு, மடம்  
பட வந்த தோழிக் கண்ணும்” என்ற துறையில் நெஞ்சிற்குக்  
கூறியதாக இப் பாட்டினைக் கொள்வர் நச். இனிப் பேரா.  
“பிறர் மடம் பொருளாக நகை தோன்றிற்று” என்பர். (தொல்.  
பொருள். 146. 252.)



\* வெருளேறு பயிரு மாங்கட்

15 கருமுக முசுவின் கானத் தானே.

என்பது : தோழியாற் றலைமகளை யுடன்வரு மெனக் கேட்ட தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

15 - ம். 1. நாநகை. கடுந்தெறல். 4. கோடுகுழி. றாவற்கல. 5. மடப்பிடி கயந்தலை. 8. சொரிபுற முரிஞ்சிய. 11. யறுகண். 13. கனைவிசை.

## 122. குறிஞ்சி

† இரும்பிழி மகாஅரிவ் வழுங்கன் மூதூர்

விழவின் றுயினுந் துஞ்சா தாகு

மல்ல லாவண மறுகுடன் மடியின்

வல்லுரைக் கடுஞ்சொ லன்னை துஞ்சாள்

5 பிணிகோ ளருஞ்சிறை யன்னை துஞ்சிற

றுஞ்சாக் கண்ணர் காவலர் கடுகுவ

ரிவங்குவே லினையர் துஞ்சின் வைபெயிற்று

\* “பன்றி புல்வாயுழையே.....ஏறெனற்குரிய” என்ற சூத்திரத்துப் புல்வாய் ஏறெனப்பட்டதற்கு இவ்வடியை உதாரணமாகக் காட்டுவர். பேரா. (தொல். பொருள். 594.)

† இப்பாட்டுச் ‘சிறைகாவலெல்லாம் வந்த செய்யுள்’ எனக் கொள்வர் நக்கீரனார். (இறை. களவு. 30.) தாய் துஞ்சாமை, ஊர் துஞ்சாமை, காவலர் கடுகுதல், நிலவு வெளிப்படுதல். நாய் துஞ்சாமைபோல்வனவற்றால் தலைவன் குறியின்கண் தலைவிவரப் பெறாமல் நீட்டித்தலுக்கு இப்பாட்டினே உதாரணமாகக் காட்டியும், ‘களவலராயினும்’ என்ற சூத்திரத்து, ‘அன்னபிறவும் செவிலிமேன’ என்றதனால் ‘வல்லுரைக் கடுஞ்சொல் அன்னை துஞ்சாள்’ என்பதுங் கொள்க என்றும், “நொச்சியாவது, காவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலும் கொள்க. அது மதிலைக் காத்தலும் உள்ளத்தைக் காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று. இக் கருத்தானே ‘நொச்சி வேலித் தித்த னுறைந்தை’ என்றார் சான்றோரும்” என்றும் கூறுவர் நச். “முட்டுவயிற் கழற”லுக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, “இது தலைமகன் கேட்பக் கழறியுரைத்தது” என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 107., 115., 271.)

- வலஞ்சரித் தோகை ஞாள் மகிழு  
மரவவாய் ருமலி மகிழாது மடியிற்
- 10 பகலுரு வழநிலாக் கான்று விசம்பி  
னகல்வாய் மண்டில நின்றுவிரி யும்மே  
திங்கள்கல் சேர்பு கணையிருண் மடியி  
னில்லெலி வல்சி வல்வாய்க் கூகை  
கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழறும்
- 15 வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்  
மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு  
மெல்லா மடிந்த காலை யொருநா  
ணில்லா நெஞ்சத் தவர்வா ரலரே, யதனூ  
லரிபெய் புட்டி லார்ப்பப் பரிசிறந்
- 20 தாதி போகிய பாய்பரி நன்மா  
நொச்சி வேலித் தித்த னுறந்தைக்  
கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன  
பன்முட் டின்றூற் றேழிநங் களவே.

என்பது : தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொற்றது. தோழி சொல்லெடுப்பதற்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம். இப்பாட்டு இரவுக்குறி.

15 - ம். 8. மருளும். 9. குரையாது.

— பரணர்.

### 123. பாலை

\* உண்ணு மையி னுயங்கிய மருங்கி  
னூடாப் படிவத் தான்றோர் போல  
வரைசேர் சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லுங்

\* “இது போவேமோ தவிர்வேமோ என்றது” என்றும், “உண்ணுமையின்” என்னும் அகப் பாட்டினுள், ‘இறவொடுவந்து.....பொருட்கே’ என்றவழி ‘அழிதக வுடைமதி வாழிய நெஞ்சே’ ஒன்றதனை நிலையின்றாகுதி என நெஞ்சினை உறுப்புடையது போலக் கழறி நன்குரைத்தவாறும் ஒத்ததையும் நெஞ்சையும் உயர்திணையாக்கி உவமவாயிற்படுத்தவாறுங் காண்க’ என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 146, 196.)

- கான யானை கவினழி குன்ற  
 5 மிறந்துபொரு டருதலு மாற்றாய் சிறந்த  
 சில்லைங் கூந்த னல்லகம் பொருந்தி  
 யொழியின் வறுமை யஞ்சுதி யழிதக  
 ளுடைமதி வாழிய நெஞ்சே நிலவென  
 நெய்கனி நெடுவே லெஃகி னிமைக்கு  
 10 மழைமருள் பஃரோன் மாவண் சோழர்  
 கழைமாய் காவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை  
 யிறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்  
 பெருங்கட லோதம் போல  
 வொன்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்கே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்  
 வியது. இப் பாட்டினுட் படிவமென்பது விரதம்.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.  
 பி.ம். 8. உடையைவாழியெ நெஞ்சே.9. லெஃகில யிமைக்கும்.

### 124. முல்லை

- \* நன்கலங் களிற்றொடு நண்ணை ரேந்தி  
 வந்துதிறைகொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து  
 சென்றீ கென்ப வாயின் வேந்தனு  
 நிலம்வருத் துறாஅ வீண்டிய தானையொ  
 5 டின்றே புகுதல் வாய்வது நன்றே  
 மாட மாநகர்ப் பாடமை சேக்கைத்  
 துனிதீர் கொள்கைநங் காதலி யினிதுறப்  
 பாசறை வருத்தம் வீட நீயு  
 மின்னுநிமிர்ந் தன்ன பொன்னியற் புனைபடைக்  
 10 கொய்சவற் புரவிக் கைகவர் வயங்குபரி

\* “நன்கலங்.....வழிமொழிந்து” என்புழி நன்கலந்  
 திறை கொடுத்தோ ரென்றலின், பகைவயிற் பிரிவே பொருள்  
 வருவாயாயிற்று” என்பர் நச். (தொல். பொருள். 29)

வண்பெயற் களிழ்ந்த பைங்கொடி முல்லை  
வீகமழ் நெடுவழி யூதுவண் டிரியக்  
காலை யெய்தக் கடவுமதி மாலை  
யந்தி காவ லாம்பனை யிமிழிசை

15 யரமிய வியலகத் தியம்பு  
நிரைநிலை ஞாயி னெடுமதி லூரே.

என்பது : தலைமகன் தேர்ப்பாகற் குரைத்தது.

— மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனார்.

பி - மீ. 6. மாடமாணகர். 9. பொன்னயிற். 11. வண்பெயற்.  
12. நெடுவளி.

### 125. பாலை

அரம்போ முல்வளை தோணிலை நெகிழ  
நிரம்பா வாழ்க்கை நேர்தல் வேண்டி  
யீர்ங்கா முன்ன வரும்புமுதி ரீங்கக  
யாலி யன்ன வால்வீ தாஅய்

5 வைவா லோதி மையண லேய்ப்பக்  
கோளுறு சுவளைப் போதுபிணி யனிழப்  
பாடாஅப் பைங்கட் பாவடிக்க யவாய்க்  
கடாஅ மாறிய யானை போலப்

பெய்துவறி தாகிய வேங்குசெலற் கொண்மு

10 மைதோய் விசம்பின் மாதிரத் துழிதரப்

\* பனியலே நின்ற பானுட் கங்குற்  
றமியோர் மதுகை தூக்காய் தண்ணென  
முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக்

\* 'பனியலே நின்ற.....காலை' என முன்பனியாமங் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது" என்றும், "பலருங் கைதொழும் மா பிணையுடைய கடவுட்டன்மை யமைந்த செய்வினை யெனவே ஓதற்பிரிதலென்பது பெற்றும்; 'சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனை' என்பதனாற் கிழவனும் கிழத்தியும் இல்லறத்திற் சிறந்தது பயிற்றாக்கால் இறந்ததனாற் பயனின்றதலின், இல்லறம்

- கைதொழு மரபிற் கடவுட் சான்ற  
 15 செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்  
 விரியுளைப் பொலிந்த பரியுடை நன்மான்  
 வெருவரு தானையொடு வேண்டுபுலத் திறுத்த  
 பெருவளக் கரிகான் முன்னிலைச் செல்லார்  
 சூடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற  
 20 வொன்பது குடையு நன்பக லொழித்த  
 பீடின் மன்னர் போல,  
 வோடுவை மன்னுல் வாடைநீ யெமக்கே.

என்பது : தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை தோழி யுணரத்  
 தலைமகள் சொல்லியது.

— பரணர்.

பி-ம். 5. வைவரலோதி 6. தாதுறு. 9. பொங்குசெலம்.  
 10. திழிதர. 11. பனியடுநி. தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை  
 யுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

### 126. மருதம்

- \* நின்வாய் செத்து நீபல வுள்ளிப்  
 பெரும்புன் பைதலை வருந்த லன்றியு  
 மலைமிசைத் தொடுத்த மலிந்துசெல னீத்தந்  
 தலைநாண் மாமலர் தண்டுறைத் தயங்கக்  
 5 கடல்கரை மெலிக்குங் காவிரிப் பேரியாற்  
 றறல்வார் நெடுங்கயத் தருநிலை கலங்க

நிரம்பாதென்றற்கு 'நிரம்பா வாழ்க்கை' என்றார்" என்றும்,  
 "பாளுட் கங்குலின்.....முனிய அலைத்தி.....கடவுட்  
 சான்ற செய்வினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்.....ஓடு  
 வை' என்றது இராய் பொழுது அகலாது நீட்டித்ததற்கு ஆற்றூ  
 ளாய்க் கூறினாளென்று உணர்க" என்றும் கூறுவர் நச். தேவர்  
 காரணமாகப் பிரியும் பிரிவுக்கு இதனை உதாரணமாகக் கொள்  
 வர் இளம்பூரணவடிகள். (தொல். பொருள். 7, 26, 188. 30.)

\* தன்னெஞ்சினை இரவு விலக்கியது இப்பாட்டு எனக்  
 கொள்வர் நச். (தொல். பொருள். 102.)

- மாலிரு ணடுநாட் ,போகித் தன்னையர்  
காலேத் தந்த கணைக்கோட்டி வாளைக்  
கவ்வாங் குந்தி யஞ்சொற் பாண்மக
- 10 நெடுங்கொடி துடங்கு நறவுமலி மறுகிற்  
பழஞ்செந் நெல்லின் முகவை கொள்ளாள்  
கழங்குறழ் முத்தமொடி நன்கலம் பெறாஉம்  
பயங்கெழு வைப்பிற் பல்வே லெவ்வி  
நயம்புரி நன்மொழி யடக்கவு மடங்கான்
- 15 பொண்ணினர் நறுமலர்ப் புன்னை வெஃகித்  
திதியனொடி பொருத வன்னி போல  
விளிகுவை கொல்லோ நீயே கிளியெனச்  
சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய்ப் பெரிய  
கயலென வமர்த்த வுண்கட் புயலெனப்
- 20 புறந்தாழ் பிருளிய பிறங்குகுர லைம்பான்  
மின்னேர் மருங்குற் குறுமகள்  
பின்னிலை விடாஅ மடங்கெழு நெஞ்சே.

என்பது : 1. உணர்ப்புவயின்வாரா ஊடற்கண் தலைமகள் தன்  
னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. 2. அல்லகுறிப்பட் டழிந்த தலை  
மகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுஉமாம். 3. தோழியைப்  
பின்னின்ற தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியதுஉமாம்.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 4. பரப்பின். 7. போகிய தன்னை. 12. கலந்தருஉம்  
17; சொன்மோ.

### 127. பாலை

இலங்குவளை நெகிழ்ச் சாஅ யல்கலுங்  
கலங்களு நுழந்து நாமிவ நெழிய  
வலம்படி முரசிற் சேர லாதன்  
முநீ ரோட்டிக் கடம்பெறிந் திமயத்து

5 முன்னேர் மருள வணங்குவிற் பொறித்து  
நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்றார்

- பணிதிறை தந்த பாடிசா னன்கலம்  
 பொன்செய் பாவை வயிரமொ டாம்ப  
 லொன்சுவாய் நிறையக் குவைஇ யின்றவ
- 10 ணிலந்தினத் துறந்த நிதியத் தன்ன  
 வொருநா ளொருபகற் பெறினும் வழிநாட்  
 டங்கலர் வாழி தோழி செங்கோற்  
 கருங்கான் மராத்து வாஅன் மெல்லிணர்  
 சுரிந்துவணர் பித்தை பொலியச் சூழிக்
- 15 கல்லா மழவர் வில்லிடந் தழீஇ  
 வருநர்ப் பார்க்கும் வெருவரு கவலை  
 மொழிபெயர் தேளத்த ராயினும்  
 பழிதீர் காதலர் சென்ற நாட்டே.

என்பது : பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்  
 தியது.

—மாமூலனார்.

பி. - ம். 4. முன்னீரோட்டி. கடம்பறுத். 9. யன்றவண்.

### 128. குறிஞ்சி

- மன்றுபா டவிந்து மனைமடிந் தன்றே  
 கொன்றே ரன்ன கொடுமையொ டின்றே  
 யாமங் கொளவரிற் கனைஇக் காமங்  
 கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே
- 5 யெவன்கொல் வாழி தோழி மயங்கி  
 யின்ன மாகவு நன்னர் நெஞ்ச  
 மென்னொடு நின்னொடுஞ் சூழாது கைம்மிக்  
 \*கிறும்புபட் டிருளிய விட்டருஞ் சிலம்பிற்  
 குறுஞ்சுனைக் குவளை வண்டுபடச் சூழிக்

\* 'இறும்புபட்...கன்மிசைச் சிறுநெறி' என்பது குறிஞ்சி  
 ஒழுக்கத்திற்குக் குறிஞ்சி நிலம் உரியதாயிற்று என்றும், "காமம்  
 கரை பொழியா நிற்கவும் என்ன நன்றிகருதி இருவரொடுஞ் சூழாது

- 10 கான நாடன் வருஷம் யானைக்  
கயிற்றுப்புறத் தன்ன கன்மிசைச் சிறுநெறி  
மாரி வானந் தலைஇ நீர்வார்  
பிட்டருங் கண்ண படுகுழி யியனி  
னிருளிடை மிதிப்புழி நோக்கியவர்
- 15 தளரடி தாங்கிய சென்ற தின்றே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கண் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்  
தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - மீ. 3, கொள்வரிற். 6, இன்னண, 13. படுஞ்சூழியவின்.

### 129. பாலை

உள்ளல் வேண்டி மொழிந்த பின்னென  
நள்ளென் கங்கு னடுங்குதுணை யாயவர்  
நின்மறந் துறைதல் யாவது புன்மறந்

சென்றது நெஞ்சு என இரண்டுக் கூறினாள். மனைமடிந்தன்றென்  
பது பொழுது. சிறுநெறியென்பது ஆற்றின்னாமை. இதனைப்  
பொருளியலுட்கூறாது, தன்வயினுரிமையும் அவன்வயிற்பரத்தை  
மையும் பற்றி ஈண்டுக்கூறினாள் ” என்றும், ‘மன்றுபாடவிந்து’  
என்பது, பொழுதுவழுவுதலிற் குற்றங்காட்டியது என்றும்,  
‘நெஞ்சம் தளரடிதாங்கிய சென்றதின்றே’ என்பது உறுப்புடைய  
துபோல அழகைப்பற்றிக் கூறியது என்றும்கூறி, அத்துறைக்கே  
உதாரணமாகக் கொள்வார் நச். (தொல். பொருள். 5; 111, 210,  
196, 6.) இனிப்பேரா. ‘அச்சத்தினகறல்’ என்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு  
இதனை உதாரணமாகக்காட்டி ‘அதன்கருத்தாவது: நாம் அவர் இருளி  
டைவருத லேதமஞ்சி அகன்று வலித்திருப்பவும், என்னையும் நின்னை  
யுந் கேளாது என்னெஞ்சு போவானேன் என்றவாறாயிற்று’ என்பார்.  
ஹே - ஹே. 271.) ‘செல்வர் மனத்தினோக்கி’ என்னும் சிந்தாமணிச்  
செய்யுளுரையில் ‘யானைக் கயிற்றுப்புறத்தன்ன கன்மிசைச் சிறு  
நெறி’ என்பது வழியின் ஓக்கத்தைக் கூறியதாகக் கொள்வார் நச்.  
(சிந். 1416.)



- தலங்கல் வான்கழை யுதிர்நென் னேக்கிக்  
 5 கலைபிணை விளிக்குங் கானத் தாங்கட்  
 கல்சேர் பிருந்த கதுவாய்க் குரம்பைத்  
 தாழிமுதற் கலித்த கோழிலைப் பருத்திப்  
 பொதிவயிற் றிளங்காய் பேடை யூட்டிப்  
 போகில்பிளந் திட்ட பொங்கர் வெண்காழ்
- 10 ரல்கூர் பெண்டி ரல்குற் கூட்டுங்  
 கலங்குமுனைச் சீறார் கைதலை வைப்பக்  
 கொழுப்பா தின்ற கூர்ம்படை மழவர்  
 செருப்புடை யடியர் தெண்சுனை மண்டு  
 மருஞ்சர மரிய வல்ல வார்கோற்
- 15 றிருந்திழைப் பிணைத்தோட் டேனாறு கதுப்பிற்  
 குவளை யுண்க ணிவளொடு செலற்கென  
 நெஞ்சுவா யவிழ்ந்தனர் காதல  
 ரஞ்சி லோதி யாயிழை நமக்கே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழிசொல்  
 வியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனர்.

பி - ம். 3. முன்மறைந் 4. முதிர்நெல். 10. ரல்கற்கூட்டும்.

### 130. நெய்தல்

\*ஆம்ம வாழி கேளிர் முன்னின்று  
 கண்டனி ராயிற் கழறலிர் மன்னே  
 துண்டாது பொதிந்த செங்காற் கொழுமுனை  
 முண்டகங் கெழீஇய மோட்டுமண லடைகரைப்  
 5 பேளய்த் தலைய பிணரரைத் தாழை  
 யெயிறுடை நெடுந்தோடு காப்பப் பலவுடன்  
 வயிறுடைப் போது வாலிதின் விரீஇப்

\* பாங்கல் கழறத்தலைமகள் கழறநெதிர் மறுத்ததற்கே உதா  
 ரணமாகக் கொண்டார் நக்கீரரும் (இறை. களவு. 3.)

- புலவுப்பொரு தழிந்த பூநாறு பரப்பி  
 னிவர்திரை தந்த வீரங்கதிர் முத்தங்  
 10 \* கவர்நடைப் புரவிக் கால்வடுத் தபுக்கு  
 நற்றேர் வழுகி கொற்கை முன்றுறை  
 வண்டுவாய் திறந்த வாங்குகழி நெய்தற்  
 போதுபுறங் கொடுத்த வுண்கண்  
 மாதர் வாண்முக † மதைஇய நோக்கே.

என்பது : கழறிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கழற்றெதிர்ப்புத்தது.

—வேண்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. குறு முகை. 6: நெடுங்கோடு. 8. பொருதிழிந்த  
 10, கவர்பரி. கவர்காற். 12. திறக்கும் 13. புறக்கொடுத்த. (சொல்  
 வியது. கழற்றெதிர்ப்பு.)

### 131. பாலை

† விசும்புற நிவந்த மாத்தா ளீகைப்  
 பசுங்கேழ் மெல்லிலை யருகுநெறித் தன்ன  
 வண்டுபடு பிருளிய தாழிருங் கூந்தற்  
 சுரும்புண விரிந்த பெருந்தண் கோதை  
 5 யிவளினுஞ் சிறந்தன் நீத னமக்கென  
 வீணை யம்பின் விழுத்தொடை மழவர்

\* 'கவர்விருப்பாகும்' என்றகுத்திரத்திற்கு இவ்வடிபை உதா  
 ரணமாகக் காட்டினர் சேனாவரையரும் நச்சினூர்க்கினியரும்.

† 'மத' வென்பது ஈண்டு வனப்பினை உணர்த்திற்று. (தொல்  
 சொல். 362, 378.) 'அம்மவாழி கேளிர்' என்பது பன்மை யுணர்த்  
 திற்று. (சிறு. 2300 உரை.)

‡ ஆபெயர்த்துத்தருதலும் என்னுந்துறைக்கு இப்பாட்டினை  
 உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுள் 'மறவர் நாளாவய்த்த' எனவேந்  
 துறுதொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவியற் கரந்தைக்  
 கண்ணை கொள்க' என்றும், 'பெயரும் பீடுமெழுதி யதர்தொறும்'

- நாளா வுய்த்த நாம வெஞ்சரத்து  
 நடைமெலிந் தொழிந்த சேட்படர் கன்றின்  
 கடைமணி யுகூர் துடைத்த வாடவர்  
 10 பெயரும் பீடு மெழுதி யதர்தொறும் \*  
 பீலி சூட்டிய பிறங்குகிலை நடுகல்  
 வேலூன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்  
 வெருவரு தகுந் கான நம்மொடு  
 வருக வென்னுதி யாயின்  
 15 வாரே னெஞ்சம் வாய்க்ககின் வினையே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிலநாகனார்.

பி - ம். 6. வீவாயம்பின். 15. வாரேநெஞ்சம்.

### 132. குறிஞ்சி

- ஏனலு மிறங்குகூர லிறுத்தன நோய்மலிந்  
 தாய்கவின் ரொலைந்தவிவ னுதலு நோக்கி  
 யேதில மொழியுமில் ஒரு மாகலிற்  
 களிற்றுமுகந் திறந்த கவுளுடைப் பகழி  
 5 வானிணப் புகலிற் கானவர் தங்கை  
 யம்பனை மென்றோ ளாயிதழ் மழைக்க  
 னெண்கியற் கொடிச்சியை நல்கினை யாயிற்  
 கொண்டனை சென்மோ நுண்பூண் மார்ப  
 துளிதலைத் தலைஇய சார னளிசனைக்  
 10 கூம்புகை யவிழ்த்த குறுஞ்சிறைப் பறவை

பீலி சூட்டிய பிறங்குகிலை நடுகல்' என அகத்திற்கும் வருதலின்பொது வியலாயிற்று" என்னும் 'வருக வென்னுதி யாயின், வாரே னெஞ்ச வாய்க்ககின் வினையே' என்பது மறுத்துரைப்பதுபோலத் தறுகண்மைபற்றிய பெருமிதங் கூறிற்று" என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 60, 196.) \* இம்மூன்றடிகளும் 67-ம்பாட்டினும் வந்தன.

வேங்கை விரியிண ருதிக் கார்தட்  
 டேனுடைக் குவிசூலைத் துஞ்சி யானை  
 யிருங்கவுட் கடாஅங் கனவும்  
 பெருங்கல் வேலிதும் முறைவி னூர்க்கீக.

என்பது : தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகளை  
 யெதிர்ப்பட்டு நின்ற வரைவுகடாயது.

— தாயங்கண்ணனார்.

பி . ம். 6. ளாயிழைமழைக்கண். 9. துளிதலைக்கலைஇய 11. விரியிண  
 ருதிரக்காந்தட். (கதையங் கண்ணனார். கையங்கண்ணனார். தகையங்  
 கண்ணனார். கதையங் கண்ணனார்.)

### 133. பாலை

\*குன்றி யன்ன கண்ண குருமயிர்ப்  
 புன்றாள் வெள்ளெலி மோவா யேற்றை  
 செம்பரன் முரம்பிற் சிதர்ந்த பூழி  
 நன்னாள் வேங்கைவீ நன்களம் வரிப்பக்  
 5 கார்தலை மணந்த பைம்புதற் புறவின்  
 வில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை தவழுங்  
 கொல்லை யிதைய குறும்பொறை மருங்கிற்  
 கரிபரந் தன்ன காயாஞ் செம்மலொ  
 டெரிபரந் தன்ன விலமலர் விரைஇப்  
 10 பூங்கலுழ் சமந்த தீம்புனற் கான்யாற்று  
 வான்கொ டீவல் வளிதர வுண்கு  
 மெம்மொடி வருதல் வல்லையோ மற்றெனக்  
 கொன்னொன்று வினவினர் மன்னே தோழி  
 யிதன்முள் ளொப்பின முகைமுதிர் வெட்சி  
 15 கொல்புனக் குருந்தொடி கல்லறைத் தாஅ  
 மினைநாட் டத்தத் தீர்ஞ்சுவற் கவித்த

\* இது பாலைக்கண் இரங்கல் கீழ்ந்தது என்பர் நச்.  
 (தொல், பொருள், 15.)

வரிமரற் கறிக்கு மடப்பிணைத்  
திரிமருப் பிரலைய காடிற் தோரோ.

என்பது : பிரிவிடை யாற்றாளாயினொனக் கவன்ற தோழிக்குத்  
தலைமகள் ஆற்றுவலென்பதுபடச் சொல்லியது.

—உறையூர் மருத்துவன்றாமோத்தரார்.

பி - ம். 6. பஞ்சினிளமழை. 10. பூங்கலுழ்சிறந்த. 11. வளைதர.

### 134. முல்லை

வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானங்  
கமஞ்சூன் மாமழை கார்பயந் திறுத்தென  
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடையிடைச்  
செம்புற மூதாய் பரத்தலி னன்பல

5 முல்லை வீகழ ரூஅய் வல்லோன்  
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்  
வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கவிமாத்  
தாஅத் தாளினை மெல்ல வொதுங்க  
விடிமறந் தேமதி வலவ குவிமுதை

10 வாழை வரன்பூ ஆமுறு புதிர்ந்த  
வொழிகுலை யன்ன திரிமருப் பேற்றொடு  
கணைக்கா லம்பிணைக் காமர் புணர்நிலை  
கடுமான் நேரொலி கேட்பி  
னடுநாட் கூட்ட மாகலு முண்டே!

என்பது : வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகள் பாகற்குரைத்தது.

—சீத்தலைச் சாத்தரார்.

உண்டே என்பதன் கண்ணுள்ள ஏகாரம் வினா.

பி - ம். 3. மணிமலர்ப்பூவை. 9. தேகுமதி. 14. ஆகலு  
முண்டோ. வினைமுற்றி மறுத்தரானின்ற; பாகற்குச் சொல்லியது.

135. பாலை

- திதலை மாமை தளிர்வனப் பழுங்கப்  
 புதலிவர் பிரி நெதிர்மலர் கடுப்பப்  
 பசலை பாய்ந்த நுதலே னாகி  
 யெழுதெழின் மழைக்கண் கலுழ நோய்கூர்ந்  
 5 தாதி மந்தியி னறிவுபிறி தாகிப்  
 பேதுற் றிசினே காதலந் தோழி  
 காய்கதிர் திருகலிற் கனைந்துகால் கடுகி  
 யாடுதளி ரிருப்பைக் கூடுகுவி வான்பூக்  
 கோடுகடை கழங்கி னறையிசைத் தாஅங்  
 10 காடிற் தனரே காதல ரடுபோர்  
 வீயா விழுப்புக்ழ் விண்டோய் வியன்குடை  
 யீரெழு வேளி ரியைந்தொருங் கெறிந்த  
 கழுவுள் காமூர் போலக்  
 விளிந்தன்று \* மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்  
 குச் சொற்றது.

—பரணர்.

பி - ம். 13. காமூர். 14. கலங்கின்று.

136 மருதம்

- மைப்பறப் புழுக்கி நெய்க்கனி வெண்சோறு  
 வரையா வண்மையொடு புரையோர்ப் பேணிப்  
 புள்ளுப்புணர்ந் தினிய வாகத் தெள்ளொளி  
 யங்க ணிருவிசம்பு விளங்கத் திங்கட்  
 5 சகடம் வேண்டிய துகடர் கூட்டத்துக்  
 கடிநகர் புனைந்து கடவுட் பேணிப்  
 படுமனை முழுவொடு பருஉப்பீண யிமிழ  
 வதுவை மண்ணிய மகளிர் விதுப்புற்றுப்  
 பூக்கணு மிமையார் நோக்குபு மறைய

\* 'மாத' அசைசிலை. (தொல். சொல். 279.)

- 10 மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை  
பழங்கன்று கறிக்கும் பயம்பம லறுகைத்  
தழங்குரால் வானின் நலைப்பெயற் கீன்ற  
மண்ணுமணி யன்ன மாயிதழ்ப் பாவைத்  
தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல் சூட்டித்
- 15 தூவுடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி  
மழைபட் டன்ன மணன்மலி பந்த  
ரிழையணி சிறப்பிற் பெயர்வியர்ப் பாற்றித்  
தமர்நமக் கீந்த தலைநா ளிரவி  
ஊவர்நீங்கு கற்பினெம் முயிருடம் படுவி
- 20 முருங்காக் கலிங்க முழுவதும் வளைஇப்  
பெரும்புழுக் குற்றநின் பிறைநுதற் பொறிவிய  
ருறுவளி யாற்றச் சிறுவரை திறவென  
வார்வ நெஞ்சமொடு போர்வை வவ்வலி  
ஊறைகழி வாளி னுருவுபெயர்ந் திமைப்ப
- 25 மறைதிற னறியா ளாகிப் பையென  
நாணின ளிறைஞ்சி யோளே பேணிப்  
பருஉப்பகை யாம்பற் குருஉத்தொடை நீவிச்  
சுரும்பிமி ராய்மலர் வேய்ந்த  
விரும்பல் கூந்த விருண்மறை யொளித்தே.

என்பது: உணர்ப்புவயின்வாரா ஆடற்கண் தலைமகன் தன் நெஞ்  
சிற்சூச் சொல்லியது.

—விற்மாற்று முதேயினனார்.

இப்பாட்டிற் சகடமென்றது உரோகணியை.

பி - ம்: 1. புழுக்கி னெய்க்கனி. 5. சகடமண்டிய. 8. விருப்  
புற்று. 11. பழங்கன்று கறித்த. 15. தோன்றி. 18. ஈத்த. 21.  
அதற்குறுவியர். 29. இருண்மழை.

\* இப்பாட்டினைக் களவின்வழி சிகழ்ந்த கம்புக்கு உதாரண  
மாகக் காட்டினர் நச். "பொய்யும் வழுவந் தோன்றிய பின்னர்  
ஐயர் யாத்தனர் கரணமென்ப" என்ற சூத்திரஉரையில், "பெரும்

137. பாலை

- ஆறுசெல் வம்பலர் சேறுகிளைத் துண்ட  
 சிறுபல் கேணிப் பிடியடி நசைஇக்  
 களிறுதொடேக் கடக்குங் காண்யாற் றத்தஞ்  
 சென்றுசேர் பொல்லா ராயினு நினக்கே
- 5 வென்றெறி முரசின் விற்ற்போர்ச் சோழ  
 ரின்கடுங் கள்ளி னுறந்தை யாங்கண்  
 வருபுன னெரிதரு மிகுகரைப் பேர்யாற்  
 றுருவ வெண்மணன் முருகுநாறு தண்பொழிற்  
 பங்குனி முயக்கங் கழிந்த வழிநாள்
- 10 வீயிலை யமன்ற மரம்பயி லிறும்பிற்  
 நீயி லடுப்பி னரங்கம் போலப்  
 பெரும்பாழ் கொண்டன்று நுதலே தோளுந்  
 தோளா முத்திற் றெண்கடற் பொருநன்  
 றிண்டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற் கவாஅ  
 னல்லெழி னெடுவேய் புரையுந்  
 தொல்கவின் றொலைந்தன நோகோ யானே.

என்பது : தலைமகன் பிரியமெனக்கருதி வேறுபட்டதலை மகக்குத்  
 தோழி சொல்லியது.

—உறையூர் முதுகூத்தனார்.

பி ம். சேர்பொல்வாரா. 10. மாபயிலிறும்பின்.

138. குறிஞ்சி

\*இகுளை கேட்டிசிற் காதலந் தோழி  
 குவளை யுண்கண் டெண்பனி மல்க

புழுக்குற்றநின்.....திருவென என்பது 'பொறி நுதல் வியர்த்தல்'  
 என்னும்.மெய்ப்பாடாகு மென்றும், "இம்மெய்ப் பாடுதலைமகற்கு  
 உரித்தன்று, உட்கும் நாணும் அவற்கு இன்மையின்" என்றும்  
 கூறுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 261.) மைப்பு - ஒளிமழுக்கம்.

\* இப்பாட்டினைக் "கட்டினுங்கழங்கினும் வெறியென இரு  
 வரு, மொட்டியதிருத்தாற் செய்தி' என்றதுறைக்கு உதாரணமா



- வறிதியான் வருந்திய செல்லற் கன்னை  
பிறிதொன்று கடுத்தன் ளாகி வேம்பின்
- 5 வெறிகொள் பாசிலை நீலமொடு சூழ  
யுடலுநர்க் கடந்த கடலந் தானைத்  
திருந்திலை நெடுவேற் றென்னவன் பொதியி  
லருஞ்சிமை யிழிதரு மார்த்தாவர லருவியிற்  
றதம்புசி ரின்னியங் கறங்கக் கைதொழு
- 10 துருகெழு சிறப்பின் முருகுமனைத் தரீஇக்  
கடம்புங் களிறும் பாடித் தொடங்குபு  
தோடந் தொடலையுங் கைக்கொண் டல்கலு  
மாடி னளாத னன்றே நீடு  
நின்னொடு தெளித்த நன்மலை நாடன்
- 15 குறிவர லரைநாட் குன்றத் துச்சி  
நெறிகெட வீழ்ந்த துன்னருங் கூரிருட்  
டிருமணி யுமிழ்ந்த நாகங் காந்தட்  
கொழுமடற் புதுப்பூ யுதுந் தும்பி  
நன்னிற மருளு மருவிட
- 20 ரின்னா நீளிடை நினையுமென் னென்றே

என்பது : தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லு  
வாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

— எழுஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

11 - ம். 11. துடங்குபு. 12. டல்கலும் பாடின னாத னன்றே நீடு.  
(தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.)

### 139. பாலை

துஞ்சுவது போல விருளி விண்பக

விமைப்பது போலக் மின்னி யுறை கொண்

கக்கொண்டு, இதன்கண் “விதந்துகூறாமையின் இரண்டும் ஒருங்கு  
வந்தது” என்றும், “கடம்புங்களிறும்.....நன்றே” என்பதுதலை  
வற்கு வெறியாட்டுணர்த்தியது என்றுங் கூறுவர் நச்சு. (தொல்.  
பொருள். 115, 210.)

- டேறுவது போலப் பாடுசிறந் துரைஇ  
நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங்
- 5 கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடைநா  
ளீன்றுநா ளுலந்த வாலா வெண்மழை  
வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப்  
புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலைத்  
தண்ணறும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து
- 10 வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை  
வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ் கொழுநிழற்  
காமர் துணையொ டேமுற வதிய  
வரக்குநிற வருவி னீயன் மூதாய்  
பரப்பி யவைபோற் பாஅய்ப் பலவுட
- 15 னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ  
வின்னும் வாரா ராயி னன்னுதல்  
யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர்  
கருவிக் காரிடி யிரீஇய  
பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே.

என்பது : பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனர்.

இப்பாட்டுத் தொழிலாற் பாலையாயிற்று.

பி - ம். 6. ளீன்றுவா லுழந்த. 8. புதலோணிந்த. 12. துணையோடமர்துயில். 18. இரீஇப் பருவ மன்னவர்.

\* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொண்டு, “இம்மணிமிடைபவளத்துப் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்குவந்தன” என்றும், “கருவிக்காரிடியிரீஇய பருவமன்றவர் வருதுமென்றதுவே” என்றது கார்குறித்து வருவலென்றலின், அறுதிங்கள் இடையிட்டது என்றும் கூறுவர், நச். (தொல். பொருள். 12, 189.)

- டேறுவது போலப் பாடுசிறந் துரைஇ  
நிலநெஞ் சுட்க வோவாது சிலைத்தாங்
- 5 கார்தளி பொழிந்த வார்பெயற் கடைநா  
ளீன்றுநா ஞலந்த வாலா வெண்மழை  
வான்றோ யுயர்வரை யாடும் வைகறைப்  
புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலேத்  
தண்ணமும் படுநீர் மாந்திப் பதவருந்து
- 10 வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை  
வார்மண லொருசிறைப் பிடவவிழ் கொழுநிழற்  
காமர் துணையொ டேமுற வதிய  
வரக்குகிற வருவி னீயன் மூதாய்  
பரப்பி யவைபோற் பாஅய்ப் பலவுட
- 15 னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ  
வின்னும் வாரா ராயி னன்னுதல்  
யாதுகொன் மற்றவர் நிலையே காதலர்  
கருவிக் காரிடி யிரீஇய  
பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே.

என்பது : பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்,

இப்பாட்டுத் தொழிலாற் பாடியாயிற்று.

பி - ம். 6. ளீன்றுவா லுழந்த. 8. புதலேரணிந்த. 12. துணையோடமர்துயில். 18. இரீஇப் பருவ மன்னவர்.

\* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொண்டு, “இம்மணிமிடைபவளத்துப் பாலைக்கண் முன்பனியும் வைகறையும் ஒருங்குவந்தன” என்றும், “கருவிக்காரிடியிரீஇய பருவமன்றவர் வருதுமென்றதுவே” என்றது காரர்குறித்து வருவலென்றலின், அறுதிங்கள் இடையிட்டது என்றும் கூறுவர். நச். (தொல். டொருள். 12, 189.)

மணிமிடைபவளம்

- தறுமீன் சேரு மகலிரு ணடுநாண்  
மறுகுவிளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
- 10 பழவிறன் மூதூர்ப் பலருடன் துவன்றிய  
விழவுட னயர வருகதில் லம்ம  
துவரப் புலர்ந்து தூமலர் களுவித்  
தகர நாறுந் தண்ணறுங் கதுப்பிற்  
புதுமண மகடே வயினிய கடிநகர்ப்
- 15 பல்கோட் டடிப்பிற் பாலுலை யிரீஇக்  
கூழைக் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்  
பெருஞ்செந் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்துப்  
பாசவ லிடித்த பெருங்கா மூலக்கைக்  
கடிதிடி வெரீஇய கமஞ்சூல் வெண்குருகு
- 20 தீங்குலை வாழை யோங்குமட விராது  
நெடுங்கான் மாஅத்துக் குறும்பறை பயிற்றுஞ்  
செல்குடி நிறுத்த பெரும்பெயர்க் கரிகால்  
வெல்போர்ச் சோழ னிடையாற் றன்ன  
நல்லிசை வெறுக்கை தருமார் பல்பொறிப்
- 25 புலிக்கே மூற்ற பூவிடைப் பெருஞ்சினை  
நரந்த நறும்பூ நாண்மல ருதிரக்  
கலைபாய்ந் துகளுங் கல்சேர் வேங்கைத்  
தேங்கமழ் நெடுவரைப் பிறங்கிய  
வேங்கட, வைப்பிற் சுரனிற்ந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடையாற்றொளனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி  
யுரைத்தது. ஆற்றொளனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்  
வியதூஉமாம்.

இப்பாட்டிணுள் அறுமீன் என்பது உரோகிணி.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 10. துவன்றி விழவுடன். 18. பாசவலிடிக்கு மிருங்கா.  
19. வெரீஇக்கமஞ்சூல் 21. மரத்து. 25. புலிக்கோளுற்ற. 29.  
வேங்கடவெற்பிற்.

## 142. குறிஞ்சி

இலமல ரன்ன வஞ்செந் நாவிற்  
புலமீக் கூறும் புரையோ ரேத்தப்  
பலர்மேந் தோன்றிய கவிகை வள்ள  
னிறையருந் தானை வெல்போர் மாந்தரன்

5 பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற  
குறையோர் கொள்கலம் போல நன்று  
முவவினி வாழிய நெஞ்சே காதலி  
முறையியல் வழாஅ தாற்றிப் பெற்ற  
கறையடி யானை நன்னன் பாழி

10 யூட்டரு மரபி னஞ்சவரு பேளய்க்  
கூட்டெதிர் கொண்ட வாய்மொழி ஞிமிலி  
புள்ளிற் கேம மாகிய பெரும்பெயர்  
வெள்ளத் தானை யதிகற் கொன்றுவர்  
தொள்வா ளமலை யாடிய ஞாட்பிற்

15 பலரறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பய  
நீர்த்திரள் கடுக்கு மாசில் வெள்ளிச்  
சூர்ப்புறு கோல்வனை செறித்த முன்கைக்  
குறையற லன்ன விரும்பல் கூந்த  
லிடனில் சிறுபுறத் திழையொடு துயல்வரக்

20 கடன்மீன் றுஞ்ச நள்ளென் யாமத்  
\*துருவுகிள ரேர்வினைப் பொலிந்த பாவை  
யியல்கற் றன்ன வொதுக்கினள் வந்து

\* “உருவுகிளரேர்.....வொதுக்கினள்” என்பதற்கால் வடிவுபற்றி உவமன்கொள்ளவே, உயிரில்லாதார்ப்போல அச்சமின்றி இரவிடைவந்தாளென்னும் பொருள்தோன்றும். “தொடிக்கூண் வடுக்கொள... மொழிந்தே” என்பது புணர்ச்சிபற்றிய உவமை; என்னை! இவள் இவ்வாறு முயங்கினமையான் ‘உவவினிவாழிய நெஞ்சே’ என்றமையின்” என்றுந் கூறுவார்போல. உருவு - வடிவழகு (தொல். பொருள். 276, 259.)

பெயலைக் கலங்கிய மலைப்பூங் கோதை  
யியலெறி பொன்னீற் கோங்குசேர் புறைப்பத்  
25 தொடிக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள்  
வடிப்புறு நரம்பிற் றீவிய மொழிந்தே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்  
சொல்லியது. —பரணர்.

பி - ம். 7. வாழியென்னெஞ். 8. முறையின்வழாஅ. 13. அதி  
யம். 23. மலைப்பூங். 24. வியலெறி.

### 143 பாலை

செய்வினைப் பிரித லெண்ணிக் கைம்மிகக்  
காடிகவி னொழியக் கடுங்கதிர் தெறுதலி  
னீடுசினே வறிய வாக வொல்லென  
வாடுபல் லகலிலை கோடைக் கொய்யுந்  
5 தேக்கம லடுக்கத் தாங்கண் மேக்கெழுபு  
முளியரிற் பிறந்த வளிவளர் கூரெரிச்  
சுடர்நிமிர் நெடுங்கொடி விடர்முகை முழங்கும்  
வெம்மலை யருஞ்சுர நீந்தி யைய  
சேறு மென்ற சிறுசொற் சிவட்கே  
10 வசையில் வெம்போர் வானவன் மறவ  
னசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சுரக்கும்  
பொய்யா வாய்வாட் புனைகழற் பிட்டன்  
மைதவ முயர்சிமைக் குதிரைக் கவாஅ  
னகலறை நெடுஞ்சுனைத் துவலையின் மலர்ந்த  
15 தண்கமழ் நீலம் போலக்  
கண்பனி கலுழ்ந்தன நோகோ யானே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி,  
தலைமகளது ஆற்றமைகண்டு, செவ்வழுங்குவித்தது.

—ஆலம்பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 6. 2. காடிகவினழிய. 6. முளரியிற்பிறந். 8. வெம்முனை.  
24.

## 144. முல்லை

வருது மென்ற நானும் பொய்த்தன  
வரியே ருண்க ணீரு நில்லா  
தண்கார்க் கீன்ற பைங்கொடி முல்லை  
வைவாய் வான்முகை யவிழ்ந்த கோதை

- 5 பெய்வனப் பிழ்ந்த கதுப்பு முள்ளா  
ரருள்கண் மாறலோ மாறுக வந்தி  
லறனஞ் சலரே யாயிழை நமரெனச்  
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும்  
பனிபடு நறுந்தார் குழைய நம்மொடு
- 10 துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல  
வுவக்குவள் வாழிய நெஞ்சே விசம்பி  
னெறெழுந்து முழங்கினு மாறெழுந்து சிலைக்குங்  
கடாஅ யானை கொட்கும் பாசறைப்  
போர்வேட் டெழுந்த மள்ளர் கையதை
- 15 கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைய தூறி  
மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி  
வான மீனின் வயின்வயி னிமைப்ப  
வமரோர்த் தட்ட செல்வந்  
தமர்விரைந் துரைப்பக் கேட்கு ஞான்றே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குரைப்பானாய்ப்  
பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 2. வரியேயுண்கணீ. 14. கைய. 17. வானகமீனின்.  
18. வமரொறுத்.

## 145. பாலை

வேர்முழு துலறி நின்ற புழற்காந்  
நேர்மணி யிசையிற் சிள்வீ டார்க்கும்  
வற்றன் மரத்த பொற்றலை யோதி  
வெயிற்கவி னிழந்த வைப்பிற் பையுள்கொள

- 5 துண்ணிதி னுளர்க்கும் வெண்ணெமை வியன்  
டானி லத்தத் தளிய ளவனெடு [காட்  
வாள்வரி பொருத புண்கூர் யானை  
புகர்சிதை முகத்த குருதி வார  
வுயர்சிமை நெடுங்கோட் கிருமென முழங்கு
- 10 மருஞ்சூ மிறந்தன ளென்ப பெருஞ்சீ  
ரன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன்  
றென்னில முழுமுத னுமியப் பண்ணிய  
நன்னர் மெல்லினர்ப் புன்னை போலக்  
கடுவைப் படஇயர் மாதோ களிமயில்
- 15 குஞ்சூக் குரல குருகொ டாலுந்  
துஞ்சா முழவிற் னுய்த்தியல் வாழ்க்கைக்  
\* கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி  
னாழடி யொதுங்கினு முயங்கு மைம்பாற்  
சிறுபல் கூந்தற் போதுபிடித் தருளா
- 20 தெறிகோல் சிதைய நூறவுஞ் சிறுபுற  
மெனக்குரித் தென்னு ணின்றவென்  
னமார்க்க ணற்றையெ யலைத்த கையே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—கயமஞர்.

பி - ம் 5. துண்ணிதினிவக்கும் ; னிழக்கு. 6. லத்தந்தமிய.  
14. கடுநவி. 16. துயக்கில் வாழ்க்கை. 22. கண் மஞ்ஞை.

### 146. மருதம்

வலிமிகு முன்பி னண்ணல் லேறு  
பனிமலர்ப் பொய்கைப் பகல்செல மறுகி  
மடக்க ணெருமை மாணகு தழீஇப்  
படப்பை நண்ணிப் பழனத் தல்குந்

“கூழுடைத்தந்தை.....முயங்கும்” என நெல்லுடைமை  
கூறியவதனுணே, வேளாண் வருணமென்பது பெற்றும் என்பார் நச்.  
(தொல். பொருள். 15)



- 5 கலிமகி முர னெலிமணி நெடுந்தே  
 ரொள்ளிழை மகளிர் சேரிப் பன்னு  
 ளியங்க லானு தாயின் வயங்கிழை  
 யார்கொ லளிய டானே யெம்போன்  
 மாயப் பரத்தன் வாய்மொழி நம்பி
- 10 வளிபோர்த் துயல்வருந் தளிபொழி மலரிற்  
 றண்பனி யாகத் துறைப்பக் கண்பசந்  
 தாயமு மயலு மருளத்  
 தாயோம் பாய்நலம் வேண்டா தோளே.

என்பது: வாயில் வேண்டிச் சென்ற பாணற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தது.

—உவாக்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார்.

- பி - ம். 2. பகைசெல. 3. மடநாகு. 4. படப்பைநண்ணிய.  
 5. கலிகேழரன். 8. யார்கொல ளியர் தாமே 9. பரத்தை.

#### 147. பாலை

\* ஓங்குமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலர்ந்த  
 வேங்கை வெறித்தழை வேறுவகுத் தன்ன  
 ஆன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை  
 மூன்றுட னீன்ற முடங்கர் நிழத்தத்  
 தறுகல் விடரளைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்  
 பொறிசின ருழுவைப் பேழ்வா யேற்றை  
 யறுகோட் கிழைமா னண்குர லோர்க்கு

\* இதனுள் வெள்ளிவீதியைப் போலச் செல்லத்தணிந்து, யான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து ...பிரிந்தோர் பெயர்வுக்குத் தோணலந் தொலைய உயிர்செலச் சாஅய் இரங்கிப், பிறிதுமருந் தின்மையின், செயலற்றேன் என மிகவும் இரங்கிப்பவாறு மெய்ப் பாடுபற்றி உணர்க. 'மக்கணுதலிய வகனைந்திணையுஞ் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொளப் பெறார்' என்றகுத்திரத்துள் 'வெள்ளி வீதியைப்போல.....யானே' என்ற அடிகளைக்காட்டி, இதன்கட் பெயர் கெண்டது அகத்திணைக் கண்சார்த்துவகையான் வந்த தன்றித் தலைமைவகையால் வந்திலது. (தொல். பொருள். 15, 54.)

நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை  
 வெள்ளி வீதியைப் போல நன்றுஞ்  
 செலவயர்ந் திசினால் யானே பலபுலந்  
 துண்ணு வுயக்கமொ டியிர்செலச் சாஅய்த்  
 தோளுந் தொல்கவின் ரெலைய நாளும்  
 பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி  
 மருந்துபிறி தின்மையி னிருந்துவினை யிலனே.

என்பது : செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—ஒளவையார்.

148. குறிஞ்சி

பனைத்திர ளன்ன பரேரெறுழ்த் தடக்கைக்  
 கொலைச்சினந் தவிரா மதனுடை முன்பின்  
 வண்டுபடு கடாஅத் துயர்மருப் பியானே  
 தண்கமழ் சிலம்பின் மரம்படத் தொலைச்சி  
 5 யுறுபுலி யுறறக் குத்தி விறல்கடிந்து  
 சிறுதினைப் பெரும்புனம் வவ்வு நாட  
 கடும்பரிக் குதிரை யாஅ யெயின  
 நெடுந்தேர் மிஞிலியொடு பொருதுகளம் பட்  
 காணிய செல்லாக் கூகை நாணிக் [டெனக்  
 10 கடும்பகல் \* வழங்கா தாஅங் கிடும்பை  
 பெரிதா லம்ம விவட்கே யதனான்  
 மாலை வருதல் வேண்டிஞ் சோலை  
 முனைமேய் பெருங்களிறு வழங்கு  
 மலைமுத லடுக்கத்த சிறுக லாறே.

என்பது : பகல் வருவானே இரவு வருகென்றது.

—பரணர்.

பி - ம். 6. வவ்வுநாட்டுக் 10. தாஅங்கு மிடும்பை.

\* கடும்பகல் - விளக்கமான பகல். (தொல். சொல். 388.)

## 149. பாலை

- சிறுபுன் சிதலை சேண்முயன் றெடுத்த  
 நெடுஞ்செம் புற்றத் தொடுங்கிரை முனையிற்  
 புல்லரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூப்  
 பெருங்கை யெண்கி னிருங்கிளை கவரு
- 5 மத்த நீளிடைப் போகி நன்று  
 மரிதுசெய் விழுப்பொரு ளெளிதினிற் பெறினும்  
 வாரேன் வாழியெ னெஞ்சே சேரலர்  
 சுள்ளியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலங்க  
 யவனர் தந்த வினைமா ணன்கலம்
- 10 பொன்னெடு வந்து கறியொடு பெயரும்  
 வளங்கெழு முசிறி யார்ப்பெழ வளைஇ  
 யருஞ்சமங் கூடந்து படிமம் வவ்விய  
 நெடுநல் யானை யடுபோர்ச் செழியன்  
 கொடிதுடங்கு மறுகிற் கூடற் குடாஅது
- 15 பல்பொறி மஞ்சை வெல்கொடி யுயரிய  
 \* வொடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்து  
 வண்டுபட நீடிய குண்டிசுனை நீலத்  
 தெதிர்மலர்ப் பிணைய லன்னவிவ  
 ளரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே.

என்பது : தலைமகன் றன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செவ்வமுங்கியது.

—எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணொர்.

பி - ம். 12. பெருஞ்சமம். (ஏர்க்காட்டுர்)

## 150. நெய்தல்

பின்னுவிட நெறித்த கூந்தலும் பொன்னென  
 வாகத் தரும்பிய சுணங்கும் வம்புடைக்  
 கண்ணுருத் தெழுதரு முலையு நோக்கி

\* ஒடியாவிழவு—தவிராவிழவு (சுந். 76.)

- யெல்லினை பெரிதெனப் பன்மாண் கூறிப்  
 5 பெருந்தோ ளடையீ முயங்கி நீடுநீனந்  
 தருங்கடிப் படித்தனள் யாயே கடுஞ்செலல்  
 வாட்சுர வழுங்கும் வளைமேய் பெருந்துறைக்  
 கனைத்த நெய்தற் கண்டோன் மாமலர்  
 நனைத்த செருந்திப் போதுவா யவிழ  
 10 மாலை மணியிதழ் கூம்பக் காலைக்  
 கண்ணாறு காவியொடு கண்ணென மலருங்  
 கழியுங் கானலுங் காண்டொறும் பலபுலந்து  
 வாரார் கொல்லெனப் பருவருந்  
 தாரார் மார்பீ தணந்த ஞான்றே.

என்பது : பகற்குறிவந்து கண்ணுற்று நீங்குந் தலைமகளைத்தோழி  
 தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து, செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

—குறுவழுதியார்.

பி. ம். 2. வம்புவிட. 4. எல்லிவள் 11. தண்ணெனமலருங்.

151. பாலை

- தந்நயந் துறைவோர்த் தாங்கித் தாநயந்  
 தின்னமர் கேளிரொ டேமுறக் கெழீஇ  
 நகுத லாற்றார் நல்கூர்ந் தோரென  
 மிகுபொரு ணிணையு நெஞ்சமொ டருள்பிறி  
 5 தாபமன் வாழி தோழி கால்விரி  
 புறுவளி யெறிதொறுங் கலங்கிய பொறிவரிக்  
 கலைமான் றலையின் முதன்முதற் கவர்த்த  
 கோடலங் கவட்ட குறுங்கா லுழிஞ்சிற  
 றுறுசினை விளைந்த நெற்ற மாடுமக  
 10 ளரிக்கோற் பறையி னையென வொலிக்கும்  
 பதுக்கைத் தாய செதுக்கை நீழற்

\* 'அளவுமிகத் தோன்றினும்' என்னுந் துறையினுள் "இது  
 தோழி கொண்டுக்கூறியது" என்பர் நசு. (தொல். பொருள். 115.)

கள்ளி முள்ளரைப் பொருந்திச் செல்லுநர்க்  
 குழுவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின்  
 மணியோர்த் தன்ன தெண்குரற்  
 15 கணிவாய்ப் பல்லிய காடிநந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின் கண்வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது  
 —காவன்முல்லைப் புத்தூர்

பி - ம் 14. மணிபெயர்த் திண்குரல். காவன்முல்லை மழுக்காத்த  
 ஊர்.

### 152. குறிஞ்சி

நெஞ்சநடுங் கரும்படர் தீர வந்து  
 குன்றுழை நண்ணிய சீறா ராங்கட்  
 செலீஇய பெயர்வோள் வணர்சுரி யைம்பா  
 னுண்கோ லகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்  
 5 சினங்கெழு நாணைத் தித்தன் வெளிய  
 னிரங்குரீர்ப் பரப்பிற் கானலம் பெருந்துறைத்  
 தனந்தரு நன்கலஞ் சிதையத் தாக்குஞ்  
 சிறுவெள் ளிறவின் குப்பை யன்ன  
 வறுபகை தருஉம் மொய்ம்முகு பிண்ட  
 10 னுண்முர னுடையக் கடந்த வென்வே  
 விசைநல் லீகைக் களிமயிற் வண்மகிழ்ப்  
 பாரத்துத் தலைவ னுர நன்ன  
 னேழி னெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பிற்  
 களிமயிற் கலாவத் தன்ன தோரே  
 15 வல்வி வினையர் பெருமக னள்ளி  
 சோலை யடுக்கத்துச் சுரும்புண விரிந்த  
 கடவுட் காந்த ஞள்ளும் பலவுட  
 னிறும்பூது கருவிய வாய்மலர் நாறி  
 வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க்குச்  
 20 சாலவிழ் நெடுங்குழி நிறைய வீசு

மாஅல் யானே யாஅய் கானத்துத்  
தலையாற்று நிலைஇய சேயுயர் பிறங்கல்  
வேயமைக் கண்ணிடை புரைஇச்  
சேய வாயினு நடுங்குதுயர் தருமே\*

என்பது : இரவுக்குறிவந்து நீங்கும் தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி . ம். 2. சூன்றுறைநண். 6. நிலங்குநீர். 10. முனைமுரணு  
டைய. 23. கடுப்ப.

### 153. பாலை

நோகோ யானே நோதகு முள்ள  
மந்தீங் கிளவி யாயமொடு கெழீஇப்  
பந்துவழிப் படர்குவ ளாயினு நொந்துநனி  
வெம்பும னளிய டானே யினியே

5 வன்க ணுளன் மார்புற வனைஇ  
யின்சொற் பிணிப்ப நம்பி நங்க  
ணுறுதரு விழும் முள்ளா ளொய்யெனத்  
தெறுகதி ருலைஇய வேனில் வெங்காட்  
டுறுவளி யொலிகழைக் கண்ணுறுபு தீண்டலிற்

10 பொறிபிதிர் பெடுத்த பொங்கெழு கூரெரிப்  
பைதறு சிமையப் பயநீங் காரிடை  
நல்லடிக் கமைந்த வல்ல மெல்லியல்  
வல்லுநள் கொல்லோ தானே யெல்லி  
யோங்குவரை யடுக்கத் துயர்ந்த சென்னி

15 மீனொடு பொலிந்த வானிற் றேறன்றித்  
தேம்பாய்ந் தார்க்குந் தெரியிணர்க் கோங்கிண்  
காலுறக் கழன்ற கண்சமழ் பனிமலர்  
கைவிடு சுடரிற் றேறன்று

\* இப்பாட்டினைத் திருமகட் புணர்ந்தவன் சேறற்கு உதார  
ணமாகக்காட்டுவர் அகப்பொருள்விளக்க உரைகாரர். (குத். 158.)

மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொற்றது.

—சேரமா னிளங்குடவேன்.

பி - ம். 17. தண்கமழ் : புதுமலர்.

### 154. முல்லை

படுமழை பொழிந்த பயமிகு புறவி  
 நெடுநீ ரவல பசுவாய்த் தேரை  
 சிறுபல் வியத்தி நெடுநெறிக் கறங்கக்  
 குறும்புதற் பிடவி நெடுங்கா லலரி  
 5 செந்நில மருங்கி னுண்ணயிர் வரிப்ப  
 வெஞ்சின வரவின் பையணந் தன்ன  
 தண்கமழ் கோட ருதுபிணி யவிழத்  
 திரிமருப் பிரலை தெள்ளறல் பருகிக்  
 காமர் துணையொ டேமுற வதியக்  
 10 காடுகவின் பெற்ற தண்பதப் பெருவழி  
 யோடுபரி மெலியாக் கொய்சுவற் புரவித்  
 தாடாழ் தார்மணி தயங்குபு வியம்ப  
 ஆர்மதி வலவ தேரே சீர்மிகுபு  
 நம்வயிற் புரிந்த கொள்கை

15 யம்மா வரிவையைத் துன்னுகம் விரைந்தே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்.

பி - ம். 9. காமர்பிணையோ. 12. தோடார்மணி; தயங்குபியம்ப

14. பரிந்த கொள்கை. (புல்லங்கண்ணியார்.)

### 155. பாலை

அறன்கடைப் படாஅ வாழ்க்கையு மென்றும்  
 பிறன்கடைச் செலாஅச் செல்வமு மிரண்டும்  
 பொருளி னாகும் புணையிழை யென்றும்  
 மிருளே றைம்பா னீவி யோரே

- 5 நோய்நா முழக்குவ மாயினுந் தாந்தஞ்  
செய்வினை முடிக்க தோழி பல்வயிற்  
பயநிரை சேர்ந்த பாழ்நாட் டாங்க  
ணெடுவிளிக் கோவலர் கூவற் றேண்டிய  
கொடுவாய்ப் பத்தல் வார்ந்துகு சிறுகுழி
- 10 நீர்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம் பெறுது  
பெருங்களிறு மிதித்த வடியகத் திரும்புலி  
வொதுங்குவன கழிந்த செதும்ப லீர்வழி  
செயிர்தீர் நாவின் வயிரியர் பின்றை  
மண்ணார் முழவின் கண்ணகத் தசைத்த
- 15 விரலுன்று வடுவிற் றேன்று  
மரல்வாடு மருங்கின மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின் கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்  
லியது.

—பாலேபாடிய பெருங்கடங்கோ.

156. மருதம்

- முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டு  
மூட்டுறு கவரி தூக்கி யன்ன  
செழுஞ்செந் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக்கதிர்  
மூதா தின்ற லஞ்சிக் காவலர்
- 5 பாக லாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்  
காஞ்சியி னகத்துக் கரும்பரிதி யார்க்குந்  
தீம்புன லூர திறவ தாகக்  
சுவளை யுண்க ணிவளம் யானுங்  
கழுநீ ராம்பன் முழுநெறிப் பகைத்தழை
- 10 காமர் ஞாயிற் றுகத் தலைப்பெயப்  
பொய்த லாடிப் பொலிகென வந்து  
நின்னகாப் பிழைத்த தவறே பெரும  
கள்ளுங் கண்ணியுங் கையுறை யாக  
நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கடாலுர்



15 நிலைத்துறைக் கடவுட் குளப்பட வோச்சித்  
தணிமருந் தறியாள் யாயழ

மணிமருண் மேனி பொன்னிறங் கொளலே.

என்பது : தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்த தோழி தலைமகளை வரைவுகடாயது.\*

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

இப்பாட்டு மருதத்துக்களவு. இப்பாட்டின் கருத்து ஒன்றுசிறைய ஒன்றுசெய்வான் என்றவாறு.

பி - ம். 9. கழனி யாம்ப. 12. நின்னெதிர்ப்பட்டவறே. 15. யுலைத்துறைக்கடவுட். 16. தருமருந்தறி; தணிமருங்கறி.

### 157. பாலை

அரியற் பெண்டி ரல்கிற் கொண்ட

பகுவாய்ப் பாளைக் குஞ்சுலை சுரந்த

வரிநிறக் கலுழி யார மாந்திச்

செருவேட்டிச் சிலைக்குஞ் செங்க ணைவர்

5 வில்லிட வீழ்ந்தோர் பதுக்கைக் கோங்கி

னெல்லி மலர்ந்த பைங்கொடி யதிரல்

பெரும்புலர் வைகறை யரும்பொடி வாங்கிக்

கான யானை கவளங் கொள்ளு

மஞ்சவரு நெறியிடைத் தமிழர் சென்மார்

10 நெஞ்சண் மொழிப மன்னே தோழி

முனைபுலம் பெயர்த்த புல்லென் மன்றத்துப்

பெயலுற நெகிழ்ந்து வெயிலுறச் சாஅய்

வினையழி பாவையி னுலறி

மனையொழிந் திருத்த வாற்று வோர்க்கே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—வேம்பற்றமார்க்குமரணர்.

பி - ம். பெண்டிரல்குந். 2 குஞ்சுலைதந்த. 14 தல்வல்லுவோர்க்கே.

\* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொள்வார் 18ச். (தொல். பொருள். 12.) 'நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக்கடாயு' என்பது யாடு

158. குறிஞ்சி

- உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇப்  
பெயலான் றவிந்த தூங்கிரு ணடுநாண்  
மின்னுரிமிர் தன்ன கனங்குழை யிமைப்பப்  
பின்னுவிடு நெறியிற் கிளைஇய கூந்தலள்
- 5 வரையிழி மயிலி நொல்குவன னொதுங்கி  
\*மிடையூர் பிழியக் கண்டனெ னிவனென  
வலையல் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைச்  
சூருடைச் சிலம்பிற் சுடர்ப்பூ வேய்ந்து  
தாம்வேண் டிருவி னணங்கு மார்வருமே
- 10 நனவின் வாயே போலத் தஞ்சநர்க்  
கனவாண்டு மருட்டலு முண்டே யிவடான்  
சுடரின்று தமியனும் பனிக்கும் வெருவா  
மன்ற மராஅத்த கூகை குழறினு  
நெஞ்சழிந் தரணஞ் சேரு மதன்றலைப்
- 15 புலிக்கணத் தன்ன நாய்தொடர் விட்டு  
முருகி னன்ன சீற்றத்துக் கடுந்திற  
லெந்தையு மில்ல னாக  
வஞ்சவ எல்லளோ விவளிது செயலே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி செவிலித்தாய்  
க்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 3. மின்னு மினிர்ந்தன்ன. 14. தாணஞ். 17. இல்லா  
னாக. 18. இவளது.

\* இது மிடையேறி இழிந்தாளென்றது காரணமாக ஐயுற்ற  
தாயைக் கனவுமருட்டலுமுண் டென்றதுமுதலாகப் பொய்யென  
மாற்றி, அணங்கும் வருமென மெய்வழிக் கொடுத்தது. இது  
சிறைப்புறமாகக்கூறி வரைவுகடாதல் என்றும், தலைவி புறத்துப்  
போகக்கண்டு செவ்விசூறியதனைத் தோழி கொண்டுசூறினாள் என்

## 159. பாலை

- தெண்கழி வினைந்த வெண்க லுப்பின்  
கொள்ளை சாற்றிய கொடுநுக வொழுக்கை  
யுரனுடைச் சவல பகடுபல பரப்பி  
யுமணுயிர்த் திறந்த வொழிக லடுப்பின்
- 5 வடியுறு பகழிக் கொடுவி லாடவ  
ரணங்குடை நோன்சிலை வணங்க வாங்கிப்  
பல்லா னெடுநிரை தழீஇக் கல்லென  
வருமுனை யலைத்த பெரும்புகல் வலத்தர்  
களைகுரற் கடுந்துடிப் பாணி தூங்கி
- 10 யுவலைக் கண்ணிய ருன்புழக் கயருங்  
கவலை காதல நிறந்தன ரெனநனி  
யவலங் கொள்ளன்மா காதலந் தோழி  
விசம்பி னல்லேறு சிலைக்குஞ் சேட்சிமை  
நறும்பூஞ் சாரற் குறும்பொறைக் குணஅது
- 15 வில்கெழு தடக்கை வெல்போர் வானவன்  
மினிறுமுக கவுள சிறுகண் யானைத்  
தொடியுடைத் தடமருப் பொடிய நூறிக்  
கொடுமுடி காக்குங் குருஉக்க னெடுமதிந்  
சேண்விளங்கு சிறப்பி னுழு ரெய்தினு
- 20 மாண்டமைந் துறைஞ ரல்லர்நின்  
பூண்டாங் காகம் பொருந்துதன் மறந்தே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழிவந்து தந்தியது.

— ஆழர்க்கவுதமன் சாதேவனர்.

பி - ம். 20. துறையுரல்லர்; ஆழர்க்கவுதமன் சாதேவனர்.

றும், கூறுவர் நச். 'உருமுரறு கருவிய பெருமழை தலைஇய' என்ற  
அடியினை உருட்டுவண்ணத்திற்கு உதாரணமாகக் கொள்வர் பேரா.  
(தொல். பொருள். 114., 115, 544.)

160. நெய்தல்

ஒடுங்கீ ரோதி நினக்கு மற்றே  
 நடுங்கின் றளித்தெ னிறையி னெஞ்ச  
 மடும்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்  
 குப்பை வெண்மணற் பக்கஞ் சேர்த்தி

5 நிறைச்சூல் யாமை மறைத்தீன்று புதைத்த  
 கோட்டுவட் டிருவின் புலவுநாறு முட்டைப்  
 பார்ப்பிட னாகு மளவைப் பசுவாய்க்  
 கணவ னோம்புங் கானலஞ் சேர்ப்பன்  
 முள்ளுறிற் சிறத்த லஞ்சி மெல்ல

10 வாயுடை மையின் வள்பிற் காட்டி  
 யேத்தொழி னவின்ற வெழினடைப் புரவி  
 செழுநீர்த் தண்கழி நீந்தலி னாழி  
 துதிமுகங் குறைத்த பொதிமுகிழ் நெய்தல்  
 பாம்புயர் தலையிற் சாம்புவன நிவப்ப

15 விரவந் தன்றூற் றிண்டேர் கரவா  
 தொல்லென வொலிக்கு மினையரொடு வல்வா  
 யரவச் சீறார் காணப்  
 பகல்வந் தன்றூற் பாய்பரி சிறந்தே.

என்பது : தோழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—குமிழிஞாழார் நப்பசலையார்.

பி - ம். 3. அடம்புகோட்.

161. பாலை

வினைவயிற் பிரிதல் யாவது வணர்சரி  
 வடியாப் பித்தை வன்க ணடவ  
 ரடியமை பகழி யார வாங்கி  
 வம்பலர்ச் செகுத்த வஞ்சவரு கவலைப்

5 படுமுடை நசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி

- யெருவைச் சேவ லீண்டுகினை பயிரும்  
 வெருவரு கான நீந்திப் பொருள்புரிந்  
 திறப்ப வெண்ணின ரென்பது சிறப்பக்  
 கேட்டனள் கொல்லோ தானே தோட்டாழ்பு
- 10 சுரும்புண வொலிவரு மிரும்பல் கூந்த  
 லம்மா மேனி யாயிழைக் குறுமகள்  
 சுணங்குழு ழாகத் தணங்கென வருத்த  
 நல்வர விளமுலை நனையப்  
 பல்லித முண்கண் பரந்தன பனியே.

என்பது. பிரிவுணர்த்திய தோழி தலைமகனது வேறுபாடுகண்டு முன்  
 னமே யுணர்ந்தா னம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு  
 விலக்கியது,

—மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8. எண்ணினி. 13. நனைப்ப. 14. பல்லி, தழும்புழைக்கண்.

### 162. குறிஞ்சி

- கொளக்குறை படாஅக் கோடுவளர் குட்டத்  
 தளப்பரி தாகிய குவையிருந் தோன்றல  
 கடல்கண் டன்ன மாக விசும்பி  
 னழற்கொடி யன்ன மின்னுவசிபு துடங்க
- 5 கடிதிடி யுருமொடு கதமுறை சிதறி  
 விளிவிட னறியா வானுமிழ் நடுநா  
 ளருங்கடிக் காவல ரிகழ்பத நோக்கிப்  
 பனிமயங் கசைவளி யலைப்பத் தந்தை  
 நெடுநக ரொருசிறை நின்றனெ னாக
- 10 வறலென வவிர்வருங் கூந்தன் மலரென  
 வாண்முகத் தலமரு மாயிதழ் மழைக்கண்  
 முகைநிரைத் தன்ன மாவீழ் வெண்ப  
 னகைமாண் டிலங்கு நலங்கெழு துவர்வாய்க்  
 கோலமை விழுத்தொடி விளங்க வீசிக்

- 15 காலுறு தளிரி னடுங்கி யானாது  
 நோயசா வீட முயங்கினள் வாய்மொழி  
 நல்லிசை தருஉ மிரவலர்க் குள்ளிய  
 நசைபிழைப் பறியாக் கழறொடி யதிகன்  
 கோளற வறியாப் பயங்கெழு பலவின்
- 20 வேங்கை சேர்ந்த வெற்பகம் பொலிய  
 வில்கெழு தானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்  
 களிற்றணி வெல்கொடி கடுப்பக் காண்வா  
 வொளிறுவன விழிதரு முயர்ந்துதோன் றருவி  
 நேர்கொ ணெடுவரைக் கவாஅற்
- 25 சூரர மகளிரிற் பெறற்கரி யோளே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகளைக்கண்ணுற்றுநீங்கிய தலை  
 மகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். அதியன். (நீங்கும்)

### 163. பாலை

விண்ணதிர்பு தலைஇய விரவுமலர் குழையத்  
 தண்மழை பொழிந்த தாழ்ப்பெயற் கடைநா  
 ளெமிய மாகத் துனியுளங் கூரச்  
 சென்றோ ருள்ளிச் சில்வளை நெகிழ்ப்

- 5 பெருநசை யுள்ளமொடு வருநசை நோக்கி  
 விளியு மெவ்வமொ டளிய ளென்னாது  
 களிறுயிர்த் தன்ன கண்ணழி துவலை  
 முளரி கரியு முன்பனிப் பாடூட்  
 குன்றுநெகிழ்ப் பன்ன குளிர்கொள் வாடை.
- 10 யெனக்கே வந்தனை போறி புனற்கா  
 லயிரிடு குப்பையி னெஞ்சநெகிழ்ந் தவிழ்க்  
 கொடியோர் சென்ற தேளத்து மடியா

தினையை யாகிச் சென்மதி  
வினைவிதுப் புறந ருள்ளலு முண்டே.

என்பது : பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தேர்ழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றமை மீதூர்ச் சொல்லியது.

—கழார்க்கீநனையிற்றியார்.

பி - ம் : 6. விளியா.

### 164. முல்லை

\* கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு  
பைதமத் தெறுதலிற் பயங்கரந்து மாறி  
விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மாநிலங்  
காடுகவி நெதிரக் கனைபெயல் பொழிதலிற்  
5 பொறிவரி யினவண் டார்ப்பப் பலவுட  
னனுளீ முல்லையொடு தோன்றி தோன்ற  
வெறியேன் நன்றே வீகமழ் கான  
மெவன்கொன் மற்றவர் நிலையென மயங்கி  
யிகுபனி யுறைக்குங் கண்ணை டினைபாங்  
10 கின்னா துறைவி தொன்னலம் பெறுஉ  
மிதுநற் காலங் காண்டிசிற் பகைவர்  
மதின்முக முருக்கிய தொடிசிதை மருப்பிற்  
கந்துகா லொசிக்கும் யானை  
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே.

என்பது : பாசறைக்கணிருந்த தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்றேவனார்.

பி - ம் : 9—10. டிணையா வின்னாது, 12. மதின்முகு கதவ முருக்கிய.

\* இதுபிரிதற் பகுதியாகிய பாசறைப்புலம்பல் எனினும் நிலம் பற்றி முல்லையாயிற்று” (தொல், பொருள், 24. இளம்பூ.)

165. பாலை

\* கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்  
களிநுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ  
யொய்யென வெழுந்த செவ்வாய்க் குழவி  
தாதெரு மறுகின் மூதூ ராங்க

5 நெருமை நல்லான் பெருமுலை மாந்து  
நாடுபல விற்றத நன்ன ராட்டிக்  
காயமு மணியிழந் தழுங்கின்று தாயு  
மின்றோ டாரா யிநீஇயரென் னுயிரெனக்  
கண்ணு நுதலு நீவித் தண்ணெனத்

10 தடவுநிலை நொச்சி வரிநிழ லசைஇத்  
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூட்டித்  
தருமணற் கிடந்த பாவையென்  
மருமக ளேயென முயங்கின ளழுமே.

என்பது: மகட்போக்கிய தாயது நிலைமை கண்டார் சொல்லியது.

பி - ம்: 8. இன்றோட்டாராய். 11. சூடி.

166. மருதம்

† நன்மரங் குழீஇய நனைமுதிர் சாடி  
பன்னா ளரித்த தோயுடை யுப்பின்  
மயங்குமழைத் துவலையின் மறுகுடன் பனிக்கும்  
பழம்ப நெல்லின் வேளுர் வாயி

5 னறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலிப்

\* இம்மணியிடைபளத்துத் தாய்நிலையும் ஆயத்துநிலையும்  
கண்டோர் கூறியவாறுணர்க என்றும், “தருமணற்கிடந்த .....  
அழுமே” என்பது நற்றாய் மணற்பாவையைப் பெண்பாலாகக்  
கூறித் தழீஇக்கொண்டழுதலிற் பால்கெழுக்கினவியாயிற்று என்  
றுந் கூறுவர். நச். (தொல். பொருள். 36, 199.)

† இப்பாட்டினை “இல்லோர் செய்வினை யிகழ்ச்சிக்கண்” என்  
ஊந்துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, இதுபரத்தை பிற்அலர்



- பொறிவரி யினவண் தேதல் கழியு  
முயர்பலி பெறாஉ முருகெழு தெய்வம்  
புணையிருங் கதுப்பி னீவெய் யோள்வயி  
னனையே னாயி னணங்குக வென்னென
- 10 மனையோட் டேற்று மகிழ்ந னாயின்  
யார்கொல் வாழி தோழி நெருநற்  
றூர்பூண் களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ  
வதுவை யீரணிப் பொலிந்த நம்மொடு  
புதுவது வந்த காவிரிக்
- 15 கோடுதோய் மலிர்நிறை யாடியோரே

என்பது : பரத்தையொடு புனலாடிய தலைமகன் தலைமகளிடைப்  
புக்கு, யானடிற்றிலெனன்று சூளுற்றானென்பதுகேட்ட பரத்தை  
தன்பாங்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

—இடையனெங்கீரனர்.

பி - ம் : 2. கோதுடை வைப்பின். 4. பேரூர். 8 நீகடுத்தோள். 15.  
தோடுதோய். (பாங்கிக்குச்சொற்றது.)

### 167. பாலை

- \* வயங்குமணி பொருத வகையமை வனப்பிற்  
பசங்கா மூல்குன் மாஅ யோளொடு  
வினைவனப் பெய்திய புண்பூஞ் சேக்கை  
விண்பொரு நெடுநகர்த் தங்கி யின்றே
- 5 யினிதுடன் கழிந்தன்று மன்னே நாளைப்  
பொருந்தாக் கண்ணைம் புலம்புவந் துறுதரச்  
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்  
ததர்கூட் டிண்ணு மணங்குடைப் பகழிக்

கூறியவழிக்காமஞ்சிறந்து புலந்தவாறு என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151, 164.)

\* இது ஆரமர்லுட்டல் என்னுந் துறையில் சாத்தெறிதலும் வந்  
ததற்கு உதாரணமாகு மென்றும், நெஞ்சினுற் பிரியக்கருதி வருந்  
திக்கூறியது என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள் 60, 146.)

- கொடுவி லாடவர் படுபகை வெரீஇ  
 10 யூரெழுந் துலறிய ிரெழு முதுபாழ்  
 முருங்கை மேய்ந்த பெருங்கை யானை  
 வெரிநோங்கு சிறுபுற முரிஞு வொல்கி  
 யிட்டிகை நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென  
 மணிப்புறத் துறந்த மரஞ்சேர் மாடக்  
 15 கெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்  
 ரெழுசூபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றிணைப்  
 பானுய் துள்ளிய பறைக்கட் சீறிற்  
 குயில்காழ் சிதைய மண்டி யயில்வாய்க்  
 கூர்முகச் சிதலை வேய்ந்த  
 20 போர்மடி நல்லிறைப் பொதியி லானே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

—கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இப்பாட்டினுட் பானுய்துள்ளிய பறைக்கட் சீறில் என்பது தொகுபொருண்மறை.

பி . ம். 14. மாடக் கெழுதணி. 17. பானுய்துள்ளிப் பறைக்கட்.

### 168. குறிஞ்சி

யாம நும்மொடு கழிப்பி நோய்மிகப்  
 பணிவார் கண்ணேம் வைகுது மினியே  
 யான்றல் வேண்டும் வான்றேய் வெற்ப  
 பல்லான் குன்றிற் படுநிழற் சேர்ந்த  
 5 நல்லான் பரப்பிற் குழுழ ராங்கட்  
 கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி  
 னுதிய னட்டில் போல வொலியெழுந்  
 தருவி யார்க்கும் பெருவரைச் சிலம்பி  
 னீன்றணி யிரும்பிடி தழீஇக் களிறுதன்

- 10 றாங்குநடைக் குழவி துயில்புறங் காப்ப  
வொடுங்களை புலம்பப் போகிக் கடுங்கண்  
வாள்வரி வயப்புலி கன்முழை யுரறக்  
கானவர் மடிந்த கங்குன்  
மானதர்ச் சிறுநெறி வருத னீயே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்ததலைமகளை இரவுக்குறிவிலக்கி வரைவு  
கடாயது.

—கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேரமான்.

பி - ம். 4. வல்லாண் குன்றிற்.

### 169. பாலை

- மரந்தலை கரிந்து நிலம்பயம் வாட  
வலங்குகதிர் வேய்ந்த வழறிகழ் நனந்தலைப்  
புலிதொலைத் துண்ட பெருங்களிற் றொழியுன்  
கலிகெழு மறவர் காழ்க்கோத் தொழிந்ததை  
5 னெலிகோற் சிறுதி மாட்டி யொலிதிரைக்  
கடல்விழை யமிழ்தின் கணஞ்சா லுமணர்  
சுணகொ டீநீர்ச் சோற்றுலைக் கூட்டுஞ்  
சுரம்பல கடந்த நம்வயிற் படர்ந்துநனி  
பசலை பாய்ந்த மேனிய னெணடிதுநினைந்து  
10 செல்கதிர் மழுகிய புலம்புகொண் மாலை  
மெல்விரல் சேர்த்திய துதலண் மல்கிக்  
கயலுமிழ் நீரிற் கண்பணி வாரப்  
பெருந்தோ னெகிழ்ந்த செல்லலொடு  
வருந்துமா லனிய டிருந்திழை தானே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்  
லியது.

—தொண்டியாமூர்ச்சாத்தனார்.

பி - ம். 2. வயங்கு, 10. செல்சுடர்மழுகிய, (தொண்டியாமூர்.)

170. நெய்தல்

- \* கானலுங் கழறது கழியுங் கூறது  
 தேனிமிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா  
 தொருநின் னல்லது. பிறிதியாது மிலனே  
 யிருங்கழி மலர்ந்த கண்போ னெய்தற்  
 5 கமழிதழ் நாற்ற மமிழ்தென ரசைஇத்  
 தண்டா தூதிய வண்டினங் களிசிமந்து  
 பறவை தளருந் துறைவனை நீயே  
 சொல்லல் வேண்டிமா லலவ பல்காற்  
 கைதையம் படுகினை யெவ்வமொ டசாஅங்  
 10 கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு  
 கோட்டுமீன் வழங்கும் வேட்டமடி பரப்பின்  
 வெள்ளிரூக் கனவு நள்ளென் யாமத்து  
 நின்னுறு விழுமங் களைந்தோ  
 டன்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது : தலைமகள் காமமிக்க கழிபடர் கிளவியாற் சொற்றது.

—மதுரைக் கள்ளிற்கடையத்தன் வேண்ணுகளுர்.

பி - ம்: 3. தொருநீய் 7. கிளருந். 8. வேண்டுமா ரலவ.

171. பாலை

நுதலு நுண்பசப் பிவருந் தோளு

மகன்மலை யிறும்பி னாய்ந்துகொண் டறுத்த

\* இது நெய்தல் ஒழுக்கத்திற்கு நெய்தல்நிலம் உரியதாயிற்று என்றும், இவ்வகப்பாட்டு இரங்கலுரிப்பொருட்டாயிற்று என்றும், இதுசொல்லாமரபின் சொல்லுவனவாக அழுகை பற்றிக் கூறியது என்றும், இவை உயர் திணையுமாயிற்று என்றும் கூறுவர் ஈச். இனிப் பேரா "நின்னுறுவிழுங்...வெனவே" என்பது 'துன்பத்துப் புலம்பல்' என்னுந் துறைக்கு உதாரணமாகு மென்றும், "கானலுங்கழறது... ரலவ" என் புழிக்கூறப்பட்டனவெல்லாம் தூதாகலின் தூதுவிடுதலை வெறுத்தன்மை கூறியதாம் இப்பாட்டு என்றும் கூறுவர். (தொல.

- பீணயெழி வழிய வாடு நானூ  
 நினைவன் மாதவர் பண்பென் றேவா  
 5 திணையல் வாழி தோழி புணர்வ  
 ரிலங்குகோ லாய்தொடி நெகிழ்ப் பொருள்புரிந்  
 தலந்தலை னெமையத் ததரடைந் திருந்த  
 மால்வரைச் சீறார் மருள்பன் மாக்கள்  
 கோள்வ லேற்றை யோசை யோர்மார்  
 10 திருத்திக் கொண்ட வம்பினர் நோன்சிலை  
 யெருத்தத் திரீஇ யிடந்தொறும் படர்தலிற்  
 கீழ்ப்படு தார முண்ணு மேற்கினைப்  
 பழம்போற் செற்ற தீம்புழ லுணீஇயக்  
 கருங்கோட் டிருப்பை யூரும்  
 15 பெருங்கை யெண்கின் சுரணிநந் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—கல்லாடனார்.

பி-ம் : 4. நிணயுமர்த.

### 172. குறிஞ்சி

- வாரண முரறு நீர்திகழ் சிலம்பிற்  
 பிரசமொடு விரைஇய வயங்கு வெள்ளருவி  
 யின்னிசை யிமிழியங் கடுப்ப விம்மெனக்  
 கன்முகை விடாகஞ் சிலம்ப வீழுங்  
 5 காம்புதலை மணந்த வோங்குமலைச் சார  
 விரும்புவடித் தன்ன கருங்கைக் கானவன்  
 விரிமலர் மராமும் பொருந்திக் கோறெரிந்து  
 வரிநுதல் யானை யருநிறத் தழுத்தி  
 யிகலடு முன்பின் வெண்கோடு கொண்டிதன்

பொருள். 5; 14, 196., 270., 271.) “தூது முனிவின்மை” என் னுந்தறைக்கு இப்பாட்டு உதாரணமாகும் எனபார் நச்; சிந், 996.

- 10 புல்வேய் குரம்பை புலர ஆன்றி  
முன்றி னீடிய முழவுறழ் பலவிற்  
பிழிமகி மூவகையன் கிளையொடு கவிசிறந்து  
சாந்த றெகிழியி னூன்புழுக் கயருங்  
குன்ற நாடநீ யன்பிலை யாகுத  
லறியேன் யானஃ தறிந்தனெ னாயி
- 15 னணியிழை யுண்க னாயிதழ்க் குறுமகண்  
மணியேர் மாணலஞ் சிதையப்  
பொன்னேர் பசலை பாவின்று மன்னே

என்பது: தோழி தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தலைமகளை  
வரைவு கடாயது.

—மதுரைப்பாலாசிரியர் நப்பாலஞர்.

பீ-ம்: 8. அணிநுதல். 10. புதல்போற் குரம்பை. 11. முழவு  
முதற் பலவி. 17. யாயின்று.

### 173. பாலை

- \* [அறந்தலைப் பிரியா தொழுகலுஞ்] சிறந்த  
கேளிர் கேடுபல ஆன்றலு நாளும்  
வருந்தா வள்ளமொ டிருந்தோர்க் கில்லெனச்  
செய்வினை புரிந்த நெஞ்சினர் நறுநுதன்
- 5 மையீ ரோதி யரும்பட ருழத்தல்  
சின்னாட் டாங்கல் வேண்டு மென்றுகின்  
னன்மா ணெல்வளை திருத்தின ராயின்  
வருவர் வாழி தோழி பலபுரி  
வார்கயிற் றெழுமுகை நோன்சுவற் கொளீஇப்
- 10 பகடுதுறை யேற்றத் துமண்விளி வெரீஇ  
யுழைமா னம்பிணை யினனிரிந் தோடக்  
காடுகவி னழிய வுரைஇக் கோடை  
நின்றுதின விளிந்த வம்பிணை நெடுவேய்க்  
கண்விடத் தெறிக்கு மண்ணு முத்தங்

- 15 கழங்குறழ் தோன்றல் பழங்குழித் தாஅ  
மின்களி நறவி னியறேர் நன்னன்  
விண்பொரு ரெடுவரைக் கவாஅற்  
பொன்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத்தோழி வற்புறுத்தியது.

—முள்ளியூர்ப் பூதியார்.

பி - ம். (முன்னியூர் வழுதியார்.)

#### 174. முல்லை

- \* இருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியன்களத்  
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்  
செல்வ முடையோர்க்கு நின்றன்று விறலெனப்  
பூக்கோ ளேய தண்ணுமை விலக்கிச்  
5 செல்வே மாத லறியாண் முல்லை  
நேர்கான் முதுகொடி குழைப்ப நீர்சொரிந்து  
காலை வானத்துக் கடுங்குறற் கொண்மு  
முழங்குதொறுங் கையற் ரெடுங்கிநப் புலந்து  
பழங்கண் கொண்ட பசலை மேனியள்  
10 யாங்கா குவள்கொ றானே வேங்கை  
பூழுறு நறுவீ கடுப்பக் கேழ்கொள  
வாகத் தரும்பிய மாசறு சுணங்கின  
ணன்மணல் வியலிடை நடந்த  
சின்மெல் லொதுக்கின் மாஅ யோளே.

என்பது : பாசறைக்கட் டலைமகன் தன் ரெஞ்சிற்குச் சொல்லி யது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 8. கையற்றிரங்கி. 11. பூழுறுகினர்வீ.

\* இது மீள்வான் ரெஞ்சிற் குரைத்தது என்றும், 'ஆகித் தோன்றும் பாங்கோர் பாங்கினும்' என்னும் பகுதிக்கு உதாரண மாம் என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள், 24, 41.)

175. பாலை

- வீங்குவிலிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலை  
 வாங்குதொடை பிழையா வன்க ணுடவர்  
 விடுதொறும் விளிக்கும் வெவ்வாய் வாளி  
 யாறுசெல் வம்பல ருயிர்செலப் பெயர்ப்பிற்  
 5 பாறுகிளை பயிர்ந்து படுமுடை கவரும்  
 வெஞ்சூ மிறந்த காதலர் நெஞ்சுணர  
 வரிய வஞ்சினஞ் சொல்லியும் பன்மாண்  
 டெரிவளை முன்கை பற்றியும் வினைமுடித்து  
 வருது மென்றன ரன்றே தோழி  
 10 காலிய நெடுந்தேர்க் கைவண் செழிய  
 னூலங் கானத் தமர்கடந் துயர்த்த  
 வேலினும் பல்லாழ் மின்னி முரசென  
 மாயிரு விசும்பிற் கடியிடி பயிற்றி  
 நேர்கதிர் நிரைத்த நேமியஞ் செல்வன்  
 15 போரடங் ககலம் பொருந்திய தார்போற்  
 றிருவி நேளத்துக் குலைஇ யுருகெழு  
 மண்பயம் பூப்பப் பாஅய்த்  
 தண்பெய வெழிலி தாழ்ந்த போழ்தே.

என்பது : பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்?) பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றது உமாம்.

—ஆலம்பேரி சாத்தனார்.

பி - ம்: 14. நிறைந்த நெவியன் செல்வன். 16. உருகெழு.

176. மருதம்

\* கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பி  
 னிலம்பக வீழ்ந்த வேர்முதிர் கிழங்கின்

\* இப்பாட்டு 'புகள் நவுள்ளமொடு.....ஈரத்து மருங்கினும்'  
 என்னும் பகுதிக்கு உதாரணமாம் என்பர் நச். இனிப் பேரா, 'எழு



- கழைகண் டன்ன தூம்புடைத் திரள்காற்  
களிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை மருங்கிற்
- 5 கழுநிவந் தன்ன கொழுமுடை யிடையிடை  
முறுவன் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப்  
பூத்த தாமரைப் புள்ளிமிழ் பழனத்து  
வேப்புநனை யன்ன நெடுங்க ணீர்நெண்  
டிசைதேர் வெண்குரு கஞ்சி யயல
- 10 தொலித்த பகன்றை யிருஞ்சேற் றள்ளந்  
றிதலையின் வரிப்ப வோடி விரைந்துதன்  
ணீர்மலி மண்ணைச் செறியு மூர  
மனைநகு வயலை மரனிவர் கொழுங்கொடி  
யரிமல ராம்பலொ டார்தழை தைஇ
- 15 விழவாடி மகளிராடி தழுவணிப் பொலிந்து  
மலரே ருண்கண் மாணிழை முன்கைக்  
குறுந்தொடி துடக்கிய நெடுந்தொடர் விடுத்த  
துடன்றனள் போலுநின் காதலி யெம்போற்  
புல்லுளைக் குடிமிப் புதல்வந் பயந்து
- 20 நெல்லுடை நெடுநகர் நின்னின் றுறைய  
வென்ன கடத்தனோ மந்தே தன்முகத்  
தெழுதெழில் சிதைய வழுதன னேங்கி

தெழில்.....சென்மே" என்பது பரத்தையை நீ எள்ளினையென்று  
அழுது வருகின்றான் என்று தலைமகற்குச் சொல்லியதாகலின்  
இது தன்கட்டோன்றிய இளிவரல்பொருளாக அவலச்சுவை பிறந்  
தது என்றும், "வேப்புநனை.....மூர" என்புழித் தலைமகன்வாயில்  
வேண்டிச்சென்றனைப் பிறர்கூறும்புழிக்கு வந்தாயென்றமையின்  
இஃது உள்ளது உவர்த்தலாயிற்று என்றும், "எம்போற், புல்லுளை  
...மந்தே" என்புழிப் புதல்வந்பயந்து நின்னின் றுறையும் கடத்தி  
னம்யாம் என்றமையின், இஃது அன்புதொக ரிந்தலாயிற்று என்  
றும், "உயர்ந்தன்மேந்தே யுள்ளுங்காலை" என்ற சூத்திரத்திற்குக்  
"கடல்கண்டன்னகண்ணகன்பரப்பின்" என்ற அடியை உதாரணங்  
காட்டியுஞ் செல்வர். (தொல். பொருள். 147., 253., 272., 278.)

வடித்தென வருத்தி தித்திப் பல்லாழ்  
 நொடித்தெனச் சிவந்த மெல்விரற் றிருகுபு  
 25 கூர்துணை மழுகிய வெயிற்ற  
 னூர்முழுது துவலுநிற் காணிய சென்மே.

என்பது: தோழி தலைமகனை வாயின்மறுத்தது.

—மருதம்பாடிய இளங்கங்கோ.

இப்பாட்டின்கருத்துப் பிறர்சொல்லும் பழிக்கு வருவான் என்ற  
 வாறு.

பி - ம். 10. தொலிந்த. 13. மனைநடு. 20. நிண்ணின்றுடையா  
 னென்ன. 21. மற்பிற. (நெடுங்கோ.)

177. பாலை

தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅ யல்கலு  
 மின்னும் வாரா ரினியெவன் செய்கெனப்  
 பெரும்புலம் புறுத லோம்புமதி சிறுகண்  
 ணிரும்பிடித் தடக்கை மான ரெய்யருந்  
 5 தொருங்குபிணித் தியன்ற வெறிகொ னைம்பாற்  
 நேங்கமழ் வெறிமலர் பெய்ம்மார் காண்பின்  
 கழையமல் சிலம்பின் வழைதலை வாடக்  
 கதிர்கதங் கற்ற வேக நெறியிடைப்  
 பைங்கொடிப் பாகற் செங்கனி நசைஇக்  
 10 கான மஞ்சைக் கமஞ்சூன் மாப்பெடை  
 யயிரியாற் றடைகரை வயிரி னரலுங்  
 காடிற்ந் தகன்றோர் நீடின ராயினும்  
 வல்லே வருவர் போலும் வென்வே  
 லிலைநிறம் பெயர வோச்சி மாற்றோர்  
 15 மலைமருள் யானை மண்டம ரொழித்த  
 கழற்காற் பண்ணன் காவிரி வடவயி  
 னிழற்கயந் தழீஇய நெடுங்கான் மாவின்  
 தளிர் ராகந் தகைபெற முகைந்த

வணங்குடை வனமுலைத் தாயரின்

20 சுணங்கடை வரித்த ரெய்யிலை நினைந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—சேயவூர் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனர்.

ப-ம், 6. காம்பின். 8. னெடியிடை. 19—20. தாஅய சுணங்குடை விரிந்த நின்றெய்யிலை நினைந்தே. (செல்லூர் இளம்பொன் சாத்தன் கொற்றன்; உறையூர் இளம்பொன்வாணிகள் சாத்தன் கொற்றன்.)

### 178. குறிஞ்சி

வயிரத் தன்ன வையேந்து மருப்பின்  
வெதிர்வே ரன்ன பருஉமயிர்ப் பன்றி  
பறைக்க ணன்ன நிறைச்சுனை பருகி  
நீலத் தன்ன வகலிலைச் சேம்பின்

5 பிண்ட மன்ன கொழுங்கிழங்கு மாந்திப்  
பிடிமடிந் தன்ன கன்மிசை யூழிழி  
பியாறுசேர்ந் தன்ன ளுறுநீர்ப் படாஅர்ப்  
பைம்புத னளிசுனைக் குருகிருந் தன்ன  
வண்பிணி யவிழ்ந்த வெண்கூ தாளத்

10 தலங்குகுலை யலரி தீண்டித் தாதுகப்  
பொன்னுரை கட்டளை கடுப்பக் காண்வரக்  
கிளையமல் சிறுதினை விளைகுரன் மேய்ந்து  
கண்ணினிது படுக்கு நன்மலை நாடனொ  
டுணர்ந்தனை புணர்ந்த நீயு நின்றோட்

15 பீணக்கவி னழியாது துணைப்புணர்ந் தென்றுந்  
தவலி லுலகத் துறைஇயரோ தோழி  
யெல்லையு மிரவு மென்றாது கல்வெனக்  
கொண்டல் வான்மழை பொழிந்த வைகறைத்  
தண்பனி யற்சிரந் தமிழோர்க் கரிதெனக்

20 கனவினும் பிரிவறி யலனே யதன்றிலை

முற்றான் கண்ட ஞான்றினும்  
பிற்பொரி தளிருந்தன் பண்பி னானே.

என்பது : தோழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டிண்கருத்துக் கருதிற்றினை முடிக்கும் நாடன்  
என்றவாறு.

பி - ம். 8. நளிசிமை. 10. தீண் ஊவினைநர். 20. பிரிபழியலரே.  
18. கொண்டல்வளம் பொழிந்த குளிர்கொள் வைகறை.

### 179. பாலை

விண்டோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்  
வெண்டே ரோடுங் கடங்காய் மருங்கிற்  
றுனையெரி பரந்த துன்னரும் வியன்காட்டுச்  
சிறுகண் யானை நெடுங்கை நீட்டி

- 5 வான்வாய் திறந்தும் வண்புனல் பெறாஅது  
கான்புலந்து கழியுங் கண்ணகன் பரப்பின்  
விடுவாய்ச் செங்கணைக் கொடுவி லாடவர்  
நன்னிலை பொறித்த கன்னிலை யதர  
வரம்புகொள் பூசல் களையுநர்க் காணுச்
- 10 சுரஞ்செல விரும்பினி ராயி னின்னகை [வாய்க்  
முருந்தெனத் திரண்ட முள்ளெயிற்றுத் துவர்  
சுவனை நாண்மலர் புரையு முண்கணிம்  
மதியேர் வாண்முகம் புலம்பப்  
பதிபெயர்ந் துறைத லொல்லுமோ துமக்கே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழங்கச்  
சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதளி நற்சேந்தனார்.

பி - ம். 5. வறள்வாய் 9. விரும்புகொள். 12. புனையுமுணக.  
13. வாணுதல் புலம்ப. 14. பதிபெயர்த்துறை.

## 180. நெய்தல்

- நகைநனி யுடைத்தாற் றேழி தகைமிகக்  
கோதை யாயமொடு குவவுமண லேறி  
வீததை கானல் வண்ட லயரக்  
கதழ்பரித் திண்டேர் கடைஇ வந்து
- 5 தண்கயத் தமன்ற வொண்பூங் குவளை  
யரும்பலைத் தியற்றிய சுரும்பார் கண்ணி  
பின்னுப்புறந் தாழக் கொன்னே சூட்டி  
நல்வர விளமுலை நோக்கி நெடிதுநினைந்து  
நில்லாது பெயர்ந்தன நெருவ னதற்கே
- 10 புலவுநா றிருங்கழி துழைஇப் பலவுடன்  
புள்ளிறை கொண்ட முள்ளுடை நெடிந்தோட்டுத்  
தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇப்  
படப்பை நின்ற முடத்தாட் புன்னைப்  
பொன்னேர் நுண்டாது நோக்கி
- 15 யென்னு நோக்குமில் வழங்க லாரே.

என்பது : இரந்து பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பக்கூறியது. தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக த்தோழிக்குச் சொல்லியது உமாம்.

—கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

பி-ம். 11. முள்ளிடை. கருவூர்க்கண்ணம்பரணனார்; கண்ணன் பாணனார்.

## 181. பாலை

- துன்னருங் கானமுந் துணித லாற்றாய்  
பின்னின்று பெயரச் சூழ்ந்தனை யாயி  
னென்னிலை யுரைமோ நெஞ்சே யொன்னு  
ரோம்பரண் கடந்த வீங்குபெருந் தானை
- 5 யடுபோர் மிஞிலி செருவிற் குடைஇ  
முருகுமழ் முன்பொடு பொருதுகளஞ் சிவப்ப  
வண்மை யெயினன் வீழ்ந்தென ஞாயிற்

- ரெண்கதி ருருப்பம் புதைய வோராங்கு  
வம்பப் புள்ளின் கம்பலைப் பெருந்தோடு
- 10 விசம்பிடை தூர வாடி மொசிந்துடன்  
பூவிரி யகன்றுறைக் கனைவிசைக் கடுகீர்க்  
காவிரிப் பேரியாற் றயிர்கொண் டுண்டி.  
யெக்க ரிட்ட குப்பை வெண்மணல்  
வைப்பின் யாணர் வளங்கெழு வேந்தர்
- 15 ஞால நாறு நலங்கெழு நல்விசை  
நான்மறை முதுதூல் முக்கட் செல்வ  
லை முற்றங் கவின்பெறத் தைஇப்  
பொய்கை சூழ்ந்த பொழின்மண மகளிர்  
கைசெய் பாவை துறைக்க ணிறுக்கு
- 20 மகர நெற்றி வான்ரேய் புரிசைச்  
சிகரந் தோன்றிச் சேணுயர் நல்விற்  
புகாஅர் நன்னாட் டதுவே பகாஅர்  
பண்ட நாளும் வண்டட ரைம்பாற்  
பனைத்தகைத் தடைஇய காண்பின் மென்றே
- 25 ளணங்குசா லரிவை யிருந்த  
மணங்கமழ் மறுகின் மணற்பெருங் குன்றே.

என்பது : இடைச்சரத்து ஒழியக்கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லி யது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. செருவேல்கடைஇ, 7. ஆயுயெயினன். 12. ஆயிர்  
கொண்டி. 14. வெற்பின். 16. நால்வகை 18. பொழின் மனை  
மகளிர். 22. பகர்வர். 23. வண்டாடைம்பா.

### 182. குறிஞ்சி

பூங்கண் வேங்கைப் பொன்னிணர் மிலைந்து  
வாங்கமை நோன்சிலை யெருத்தத் திரீஇத்  
தீம்பழப் பலவின் சுளைவினா தேறல்

- வீளை யம்பி னினையரொடு மாந்தி  
 5 யோட்டியல் பிழையா<sup>1</sup> வயநாய் பிற்பட  
 வேட்டம் போகிய குறவன் காட்ட  
 குளவித் தண்புதல் குருதியொடு துயல்வர  
 முளவுமாத் தொலைச்சங் குன்ற நாட  
 வரவெறி யுருமோ டொன்றிக் கால்வீழ்த்  
 10 தூவுமழை பொழிந்த பானாட் கங்குற்  
 றனியை வந்த வாறுநினைந் தல்கலும்  
 பனியொடு கலுமுமிவள் கண்ணே யதனாற்  
 கடும்பகல் வருதல் வேண்டிந் தெய்ய  
 வதிர்குரன் முதுகலை கறிமுறி முனைஇ  
 15 யுயர்சிமை நெடுங்கோட் டுகள வுக்க  
 கமழித ழலரி தூஆய் வேலன்  
 வெறியயர் வியன்களங் கடுக்கும்  
 பெருவரை நண்ணிய சார லானே.

என்பது : தோழி இராவருவானைப் பகல்வர வென்றது.

—கபிலர்.

பி - ம். 1. மலைந்து. 4. வினையாநாவி. 10. இரவு மழை.

### 183. பாலை

- குவளை யுண்கண் கலுழவுந் திருந்திழைத்  
 திதலை யல்கு லவ்வரி வாடவு  
 மத்தம ரமுவ நத்துறந் தருளார்  
 சென்றுசே ணிடைய ராயினு நன்று  
 5 நீடல ரென்றி தோழி பாடான்று  
 பணித்துறைப் பெருங்கட லிறந்துநீர் பருகி  
 குவவுத்திரை யருந்து கொள்ளைய குடக்கேர்பு  
 வயவுப்பிடி யினத்தின் வயின்வயிற் றேன்றி  
 யிருங்கிளைக் கொண்மூ வொருங்குடன் முவன்றிக்

10 காலை வந்தன்றூற் காரே மாலைக்  
குளிர்கொள் பிடலின் கூர்முகை யலரி  
வண்டிவாய் திறக்குந் தண்டா நாற்றங்  
கூதி ரற்சிரத் தூதை தூற்றப்  
பணியலைக் கலங்கிய நெஞ்சமொடு

15 வருந்துவ மல்லமோ பிரிந்திசினோர் திறத்தே.

என்பது : தலைமகள் குறித்த பருவவரவு கண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கலிங்கத்தார்.

பி - ம். 6. பெருங்கடலிரைத் தூநீர்.

#### 184. முல்லை

கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவிளக் காகிய  
புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பி  
னன்ன ராட்டிக் கன்றியு மெனக்கு  
மினிதா கின்றூற் சிறக்கநின் னாயு

5 ளருந்தொழின் முடித்த செம்ம லுள்ளமொடு  
சுரும்பிமிர் மலர கானம் பிற்பட

வெண்பிட வவிழ்ந்த வீகமழ் புறவிற்  
குண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கள்ளிப்

புன்றலை புதைத்த கொழுங்கொடி முல்லை  
10 யார்கழல் புதுப்பூ வுயிர்ப்பி னீக்கித்  
தெள்ளறல் பருகிய திரிமருப் பெழிற்கலை  
புள்ளியம் பிணையொடு வதியு மாங்கட்  
கோடுடைக் கையர் துளரெறி வினைரு

ரரிய லார்கையர் வினைமகிழ் தூங்கச்  
15 செல்கதிர் மழுகிய வருவ ஞாயிற்றுச்  
செக்கர் வானஞ் சென்ற பொழுதிற  
கற்பா லருவியி னெலிக்கு நற்றேர்த்



தார்மணி பலவுட னியம்பச்  
சீர்மிகு குரிசினீ வந்துநின் றதுவே.

என்பது : தலைமகன் வினைவயிற்பிரிந்துவந்து எய்தியவிடத்துத்  
தோழி புல்லுமகிழ்வுரைத்தது.

—மதுரை மருதனீளநாகனார்.

பி - ம். 2. புதல்வர்ப்பயந்த. 13. கோடுடைத்தலை.

### 185. டாலே

எல்வளை றெகிழ்ச் சாஅ யாயிழை  
நல்லெழிற் பீணத்தோ ளிருங்கவி னழியப்  
பெருங்கை யற்ற நெஞ்சமொடு நத்துறந்  
திரும்பி னின்னுயி ருடையோர் போல  
5 வலித்து வவ்வினர் காதலர் வாட  
லொலிகழை நிவந்த நெல்லுடை நெடுவெநீர்  
கலிகொண் மள்ளர்வில் விசையி னுடையப்  
பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்  
வேனி லத்தத் தாங்கண் வானுலந்  
10 தருவி யான்ற வுயர்சிமை மருங்கிற்  
பெருவிழா விளக்கம் போலப் பலவுட  
னிலையில மலர்ந்த விலவமொடு  
நிலையுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லி  
யது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 5. வலித்துவல்லினர். 8. கல்பொரி பாம்பின்.

### 186. மருதம்

வானம் வேண்டர வறணில் வாழ்க்கை  
நோன்ஞாண் வினைஞர் கோளறிந் தீர்க்கு

- மீன்முதி ரிலஞ்சிக் கலித்த தாமரை  
 நீர்மிசை நிவந்த நெடுந்தா ளகலிலை .
- 5 யிருங்கயந் துளங்கக் காலுறு தோறும்  
 பெருங்களிற்றுச் செவியி னலைக்கு ழூரனெ  
 டெழுந்த கௌவையோ பெரிதே நட்பே  
 கொழுங்கோல் வேழத்துப் புண்துணை யாகப்  
 புனலாடி கேண்மை யனைத்தே யவனே
- 10 யொண்டொடி மகளிர் மண்டை பாழ்பட  
 வீர்ந்தண் முழவி நெறிகுணில் விதிர்ப்பத்  
 தண்ணறுஞ் சாந்தங் கமழந் தோண்மணந்  
 தின்னும் பிறள்வயி னானே மனையோ  
 னெம்மொடி புலக்கு மென்ப வென்வேன்
- 15 மாரி யம்பின் மழைத்தோற் பழையன்  
 காவிரி வைப்பிற் போலு ரன்னவென்  
 செறிவன யுடைத்தலோ விலனே யுரிதினின்  
 யாந்தன் பகையே மல்லேஞ் சேர்ந்தோர்  
 திருறுதல் பசப்ப நீங்குங்
- 20 கொழுநனுஞ் சாலுந்தன் னுடனுறை பகையே.

என்பது : தலைமகட்குப்பாங்காயினார் கேட்ப இல்லிடைப்பரத்தை  
 சொல்லிநெருங்கியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. ஐருங்கயந்தயங்க. 7. டெழுந்த கேண்மை. 14.  
 வெல்பரி.

### 187. பாலை

தோள்புலம் பகலத் துஞ்சி நம்மொடி  
 நாள்பல நீடிய கரந்துறை புணர்ச்சி  
 நாணுடை மையி னீங்கிச் சேய்நாட்  
 டரும்பொருள் வலித்த நெஞ்சமொ டேகி  
 5 நம்முயர் வுள்ளினர் காதலர் கறுத்தோர்

- தெம்முனை சிதைத்த கடும்பரிப் புரவி  
 வார்சுழற் பொலிந்த வன்கண் மழவர்  
 பூந்தொடை விழவின் றலைநா ளன்ன  
 தருமணன் \* நெமிரிய திருநகர் முற்றம்
- 10 புலம்புறுங் கொல்லோ தோழி சேனோங்  
 கலந்தலை நெமையத் தாளி லாங்கட்  
 கலைசேர் பிருந்த சில்குடிப் பாக்கத்  
 தெல்விருந் தயர வேமத் தல்கி  
 மனையுறை கோழி யணற்றழ் பன்ன
- 15 கவையொண் டளிர் கருங்கால் யாஅத்து  
 வேனில் வெற்பிற் காணிலங் காய  
 முனையெழுந் தோடிய கெடுநாட் டாரிடைப்  
 பனைவெளி றருந்து பைங்கண் யானை  
 யொண்சுடர் முதிரா விளங்கதி ரமையத்துக்
- 20 கண்படு பாயற் கையொடுங் கசைநிலை  
 வாள்வாய்ச் சுறவின் பணித்துறை நீந்தி  
 நாள்வேட் டெழுந்த நயனில் பரதவர்  
 வைகுகட லம்பியிற் றேன்று  
 மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரனே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.  
 தலைமகள் பிரிவின்கண் தலைமகளுக்குத் தோழி சொல்லியது உமாம்.

—மாழலனார்.

பி - ம், 10 - 11. சேய்நாட்டலந்தலை. 16. வேனில் வைப்பிற்  
 கானங் காய. 17. நெடுநாட்டாரி.

### 188. குறிஞ்சி

† பெருங்கடன் முகந்த விருங்கினைக் கொண்டழ  
 விருண்டியர் விசம்பின் வலனோர்பு வளைஇப்

\* நெமிர்தல் - பரத்தல் (தொல், சொல். 361.)

† இதனுள் “கொள்ளே செய்தியோ அரவம்” என்பதனால்  
 பயனின்றி அலர் விளைத்தியோ எனவுங்கூறி, ஏனற்புறமும் தருதி

- போர்ப்புறு முரசி னிரங்கி முறைபுரிந்  
 தறனெறி பிழையர்த் திறனறி மன்ன  
 5 ருஞ்சமத் தெதிரந்த பெருஞ்சே யாடவர்  
 கழித்தெறி வாளி னளிப்பன விளங்கு  
 மின்னுடைக் கருவியை யாகி நானுந்  
 கொன்னே செய்தியோ வரவம் பொன்னென  
 மலர்ந்த வேங்கை மலிதொட ரடைச்சிப்  
 10 பொலிந்த வாயுமொடு காண்டக வியலித்  
 தழலை வாங்கியுந் தட்டை யோப்பியு  
 மழலேர் செயலை யந்தழை யசைஇயுந்  
 குறமகள் காக்கு மேனற்  
 புறமுந் தருதியோ வாழிய மழையே.

என்பது : இரவிற் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வீரேவேளியன் தித்தனார்.

பி - ம். 1. பல்கினைக்கொண்மூ 5. பெருஞ்செய் 11. யோச்சியு.  
 12. தையுந்.

### 189. பாலை

- பசும்பழப் பலவின் கானம் வெம்பி  
 விசம்புகண் ணழிய வேனி னீடிக்  
 கயங்கண் ணற்ற கல்லோங்கு வைப்பி  
 னூறுயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு  
 5 விழவுப்படர் மள்ளரின் முழுவெடுத் துயரிக்  
 களிததர்ப் படுத்த கல்லுயர் கவாஅன்  
 வெவ்வரை யத்தஞ் சுட்டிப் பையென  
 வயலையம் பிணையல் வார்ந்த கவாஅற்  
 றிதலை யல்குற் குறுமக ளவனெடு  
 10 சென்று பிறளாகிய வளவை யென்றும்

யோ என்பதனால், வரைந்துகொள்வையோ எனவுந்குறித் தலை  
 வளை மழைமேல்வைத்துக் கூறலின் சுட்டாயிற்று. கொன்னே செய்  
 தியோ என்றதனால் வழுவாயினும் வரைதல் வேட்கையாற் கூறின  
 மையின், அமைந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 242.)

படர்மலி யெவ்வமொடு மாதிரந் துழைஇ  
மனைமருண் டிருந்த வேன்னினு நனைமகிழ்  
நன்ன ராளர் கூடுகொ ளின்னியந்  
தேரூர் தெருவிற் றதும்பு

15 மூரிழந் தன்றுதன் வீழ்வுறு பொருளே.

என்பது: மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 11. யுள்ளமொடு.

### 190. நெய்தல்

திரையுழந் தசைஇய நிரைவளை யாயமொ  
டுப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட

வருதிமி லெண்ணுந் துறைவனொ டீரே  
யொருதன் கொடுமையி னலர்பா மும்மே

5 யலமான் மழைக்க ணமர்ந்து நோக்கா  
னலையல் வாழிவேண் டன்னை யுயர்சிமைப்  
பொதும்பிற் புன்னைச் சினைசேர் பிருந்த  
வம்ப நாரை யிரிய வொருநாட்

பொங்குவர லுதையொடு புணரி யலைப்பவு

10 முழைக்கடல் வழங்கலு முரிய னதன்றலை  
யிருங்கழிப் புகாஅர் பொருந்தத் தாக்கி  
வயச்சுறு வெறிந்தென வலவ னழிப்ப  
வெழில்பயங் குன்றிய சிறையழி தொழில  
நிரைமணிப் புரவி விரைநடை தவிர்

15 விழுமென் காணல் விழுமண லசைஇ  
யாய்ந்த பரியன் வந்திவண்  
மான்ற மாலைச் சேர்ந்தன்றே விலனே.

என்பது. தோழி செவிலித்தாய்க்கு அறத்தொடுநின்றது.

—உலோச்சனார்.

பி - ம். 10. வெய்யனதன்றலை, 12. வைச்சுறு, 14. நிரைநடை.

191. பாலை

- அத்தப் பாதிரி துய்த்தலைப் புதுவீ  
 யெரியித முலரியொ டுடைபட விரைஇ  
 வண்டோட்டுத் தொடுத்த வண்டுபடு கண்ணித்  
 தோல்புதை சிரற்றடிக்கோலுடை யுமண
- 5 ஶூர்கண் டன்ன வாரம் வாங்கி  
 யருஞ்சுர மிவர்த வசையி னேன்றூட்  
 டிருந்துபகட் டியம்புங் கொடுமணி புரிந்தவர்  
 மடிவிடு வீனையொடு கடிதெதி ரோடி  
 யோமையம் பெருங்காட்டு வருஉம் வம்பலர்க்
- 10 கேமஞ் செப்பு மென்றூழ் நீரிடை  
 யரும்பொரு ணசைஇப் பிரிந்துறை வவ்விச்  
 சென்றுவினை யெண்ணுதி யாயி னன்று  
 முரைத்திசின் வாழியென் நெஞ்சே நிரைமுகை  
 முல்லை யருந்து மெல்லிய வாகி
- 15 யறலென விரிந்த வுறலின் சாய  
 லொலியிருங் கூந்த நேறுமென  
 வலிய கூறவும் வல்லையோ மற்றே.

என்பது: தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லிச் செலவழங்கியது.

—ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனர்.

இப்பாட்டிற் சிரற்றடி என்றது பொல்லா அடியை.

பி - ம். 3. வெண்டோட்டு. 6. நோன்சுவல் வன்றூட், 11. வல்லி  
 13. உரையினி. 14. மெல்லியல்வாங்க. (உரோடோகக் கவுணியன்  
 சேந்தன்.)

192. குறிஞ்சி

மதியிருப் பன்ன மாசறு திருநுதல்  
 பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டன் றன்னே  
 யாங்காகு வள்கொ ருனே விசம்பி

- னெய்யா வரிவி லன்னு பைந்தார்ச்  
 5 செவ்வாய்ச் சிறுகிளி சிதைய வாங்கிப்  
 பொறைமெலிந் திட்ட புன்புறப் பெருங்கூரல்  
 வளைசிறை வாரணங் கிளையொடு கவர  
 வேனலு மிறங்குபொறை யுயிர்த்தன பாளு  
 ணீவந் தளிக்குவை யெனினே மால்வரை
- 10 மைபடு விடரகந் துழைஇ யொய்யென  
 வருவி தந்த வரவுமிழ் திருமணி  
 பெருவரைச் சிறுகுடி மறுகுவிளக் குறுத்தவி  
 னிரவு மிழந்தன ளளிய ஞரவுப்பெய  
 லுருமிறை கொண்ட வுயர்சிமைப்
- 15 பெருமலை நாடநின் மலர்ந்த மார்பே.

என்பது : தோழி தலைமகனைச் செறிப்பறிவுநீஇ இரவுக்குறிமறுத்  
 தது.

—பொதும்பில்கிழான் வேண்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. மதியரும் பன்ன மாசறு சுடர்நுதல். 8. இறங்கு கு  
 ரலிறுத்தன; இறங்குபொறையிறுத்தன. 10. வியலகம். 11.  
 கருமணி. (செறிப்பறிவுநீஇவரைவுகடாயது.)

### 193. பாலை .

கானுயர் மருங்கிற் கவலை யல்லது  
 வானம் வேண்டா வில்லே ருழவர்  
 பெருநாள் வேட்டங் கிளையெழ வாய்த்த  
 பொருகளத் தொழிந்த குருதிச் செவ்வாய்ப்

5 பொறித்த போலும் வானிற வெருத்தி  
 னணிந்த போலுஞ் செஞ்செவி யெருவை  
 குறும்பொறை யெழுந்த நெடுந்தாள் யாஅத்  
 தருங்கவட் டியர்சினைப் பிள்ளை யூட்ட  
 விரைந்துவாய் வழக்கிய கொழுங்கு ணூன்றடி

- 10 கொல்பசி முதுநரி வல்சி யாருஞ்  
 சுரனமக் கெளிய மன்னே நன்மனைப்  
 பன்மாண் டங்கிய சாய லின்மொழி  
 முருந்தேர் முறுவ லினையோள்  
 பெருந்தோ ளின்றியில் கைவிடு கலனே.

என்பது : பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகள்  
 செலவழங்கியது,

—மதுரை மருதனினாகனார்.

பி - ம். 4. பொருகளத்துமுந்த. 6. செஞ்செவிச் சேவல். 7.  
 பொறையடைந் தெழுந்த, 7-8 யாஅக் கருங்கவட். 10. தொல்பசி  
 முதுநரிவல்சியாகும். 12. பன்மாண்டடங்கிய.

#### 194. முல்லை

- பேருறை தலைஇய பெரும்புலர் வைகறை  
 யேரிடம் படுத்த விருமறுப் பூழிப்  
 புறமாறு பெற்ற பூவ லீரத்  
 தூன்கிழித் தன்ன செஞ்சுவ னெடுஞ்சால்
- 5 வித்திய மருங்கின் விதைபல நாறி  
 யிரலை நன்மா னினம்பரந் தவைபோற்  
 கோடுடைத் தலைக்குடை சூடிய வினைஞர்  
 கறங்குபறைச் சீரி னிரங்க வாங்கிக்  
 களைகால் கழீஇய பெரும்புன வரகின்
- 10 கவைக்கதி றிரும்புறங் கதூஉ வுண்ட  
 குடுமி நெற்றி நெடுமாத் தோகை  
 காமர் கலவம் பரப்பி யேமுறக்  
 கொல்லை யுழவர் காடுழ வொழித்த  
 வல்லிலைக் குருந்தின் வாங்குகினை யிருந்து
- 15 கினிகடி மகளிரின் விளிபடப் பயிருங்  
 கார்ம னினுவாற் றேழி போர்மிகக்  
 கொடுஞ்சி நெடுந்தேர் பூண்ட கடும்பரி



விரியுளை நன்மான் கடைஇ  
வருது மென்றவர் தெளித்த போழ்தே.

என்பது: பருவங்கண்டு ஆற்றுமைமீதூரத் தலைமகள் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

இப்பாட்டின் பயன் தோழிகேட்பின் தூதுவிடுவது ; அன்  
றெனின் சொல்லியாற்றுவது.

பி - ம். 9. கணக்கால் கழீஇய, 13. கூழ்நிழலொழித்த, 14.  
பல்லிலைக்குருந்தின். 16. கார்மனிகுளை தோழி.

### 195. பாலை

\* அருஞ்சர மிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமகள்  
தீருந்துவேல் விடலையொடு வருமெனத் தாயே

புனைமா ணிஞ்சி பூவ லூட்டி  
மனைமண லடுத்து மாலை நாற்றி

5 யுவந்தினி தயரு மென்ப யானு  
மான்பிணை நோக்கின் மடநல் வாளை

யீன்ற நட்பிற் கருளா னுயினு  
மின்னகை முறுவ லேழையைப் பன்னாட்  
கூந்தல் வாரி நுகுப்பிவர்ந் தோம்பிய

10 நலம்புனை யுதவியோ வுடையன் மன்னே

\* இது தெய்வத்தொடுபடுத்துப் புலம்பியது என்றும், “எம்  
மனை.....குறிப்பே” என்றரற்போல்வன கற்பினாக்கத்துக் கருத்து  
நிகழ்தல் என்றும், வெளிப்படுவதன்முன்னர்க் கொண்டுதலைக்க  
ழிந்துழிக் கொடுப்போரின்றியும் கரணம் நிகழ்ந்தமையின், அது  
வும் வெளிப்படாமல் வரைந்ததாம் என்றும் கூறுவர் நச். இனிப்  
பேரா: இதனை மறைவெளிப்பாடு என்பர். இனி நக்கீரர், “மகள்  
வருகின்ற னெனக்கேட்ட தாய் நம் நெடுநகர்க்கே வருமோ தன்  
கடிமனைக்கே கொண்டுபோமோ வென அவன் குறிப்பறிதற்கு வேல  
னைவினாவும்” என்பர் (தொல். பொருள். 36., 116., 140., 143.,  
499.) (இறை. களவு. 23.)

யஃதறி கிற்பினே னன்றுமற் றில்ல  
வறுவை தோயு மொருபெருங் குடுமிச்  
சிறுபை நாற்றிய பஃறலைக் கொடுங்கோ  
லாகுவ தறியு முதுவாய் வேல

- 15 கூறுக மாதோநின் கழங்கின் றிட்ட  
மாறா வருபனி கலுமுங் கங்குலி  
லானாது துயருமெங் கண்ணினிது படிஇய  
ரெம்மனை முந்தறத் தருமோ  
தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே.

என்பது : மகட் போக்கிய நற்றாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

இப்பாட்டிற் பூவலூட்டி என்றது சுவரைப் புதுக்கோலஞ்  
செய்து என்றவாறு. பூவல் - சிவப்பு.

பீ - ம். 10. நலம்புனை யுதவியு முடையன். 11. அஃதறி கற்பி  
என்றுமற் றில்ல.

### 196. மருதம்

நெடுங்கொடி துடங்கு நறவுமலி பாக்கத்து  
நாட்டுறைப் பட்ட மோட்டிரு வராஅற்  
றுடிக்கட் கொழுங்குறை நொடித்துண் டாடி  
வேட்டமறந்து துஞ்சங் கொழுநர்க்குப் பாட்டி

- 5 யாம்ப லகலிலை யமலைவெஞ் சோறு  
தீம்புளிப் பிரம்பின் றிரள்கனி பெய்து

\* விடியல் வைகறை யிடுஉ மூர

தொடுகலங் குறுக வார நந்தை

கண்கவி னழித்ததன் றப்பற் றெறுவா [கிய

- 10 வென்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்றுமுரண் போ  
கடுந்தேர்த் திதிய னழுந்தைக் கொடுங்குழை

\* “விடியல்வைகறை யிடுஉ மூர” என்றது விடியற்கு முன்  
னர்த்தாகிய வைகறையென உருபுதொக்கு முன்மொழிநிலையலா  
யிற்று என்பர் நீச். (தொல். பொருள். 8.)

யன்னி மிஞிலியி னியீலு

கின்னலத் தகுவியை முயங்கிய மார்பே.

என்பது : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 7. யிடுமூதார. 9. னழித்ததன்றவற் றெறுவா. 11. அறந்தை.

### 197. பாலை

மாமலர் வண்ண மிழந்த கண்ணும்

பூரெகி முணையிற் சாஅய தோளு

நன்னர் மாக்கள் விழைவன ராய்ந்த

தொன்னல மிழந்த துயரமொ டென்னதூஉ

5 மினையல் வாழி தோழி முனையெழ

முன்னுவ ரோட்டிய முரண்மிகு திருவின்

மறமிகு தானைக் கண்ண னெழினி

தேமுது குன்ற மிறந்தன ராயினு

நீடலர் யாழநின் னிரைவளை ரெகிழத்

10 தோடாழ் பிருளிய குவையிருங் கூந்தன்

மடவோட் டழீஇய விறலோன் மார்பிற்

புன்றலைப் புதல்வ னூர்பிழிந் தாங்குக்

கடுஞ்சூன் மடப்பிடி தழீஇய வெண்கோட்

டினஞ்சால் வேழங் கன்றூர் பிழிதரப்

15 பள்ளி கொள்ளும் பனிச்சுர நீந்தி

யொள்ளினர்க் கொன்றை யோங்குமலை யத்தம்

வினைவலி யுதூஉ ரெஞ்சமொ

டினைய ராகிரப் பிரிந்திசி னேரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—மாழலனார்.

பி - ம். 6. முன்னுநர், 8. தேமுதிர்குன்ற. 14. கன்றூர் பிழியும்.

198., குறிஞ்சி

- \* கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெனக்  
 கரந்த காமங் கைந்நிறுக் கல்லாது  
 நயந்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி  
 யரைநாள் யாமத்து விழுமழை கரந்து
- 5 கார்விரை கமழுங் கூந்தற் றூவினை  
 நுண்ணூ லாகம் பொருந்தினள் வெற்பி  
 னிளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல  
 வண்டுவழிப் படரத் தண்மலர் வேய்ந்து  
 வில்வகுப் புற்ற நல்வாங்கு குடச்சு
- 10 அஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து  
 துஞ்சூர் யாமத்து முயங்கினள் பெயர்வோ  
 ளான்ற கற்பிற் சான்ற பெரிய  
 வம்மா வரிவையோ வல்ல டெனாஅ  
 தாஅய் நன்னாட் டணங்குடைச் சிலம்பிற்
- 15 கவிரம் பேரிய வருகெழு கவாஅ  
 னேர்மலர் நிறைசுனை யுறையுஞ்  
 சூர்மகண் மாதோ வென்னுமென் னெஞ்சே.

என்பது : புணர்ந்து நீங்கிய தலைமகளது போக்குநோக்கியதலை  
 மகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. கார்மலர்கமழுங். 7. இளமழை. 15. கவுரியம்பெய  
 ரிய. 16. நிறைச்சுனை.

199. பாலை

கரைபாய் வெண்டிரை கடுப்பப் பலவுட  
 னிரைகா லொற்றலிற் கல்சேர் புதிரும்

\* இஃது இரவுக்குறிக்கண் அவுட்பெற்று மலிந்தது என்  
 றும், “அஞ்சிலம் பொடுக்கி.....பெயர்வோள்” என்றது “மனை  
 யோர் கிளவிகேட்கும் வழியது” என்றும் கூறுவர் நச். (தொல்.  
 பொருள். 103., 131.) பேரிய - பேர் பெற்ற (தொல். சொல். நச். 72.)

- வரைசேர் மராஅத் தூழ்மலர் பெயல்செத்  
 துயங்கல் யானை நீர்நசைக் கலமரச்  
 5 சிலம்பி வலந்த வறுஞ்சினை வற்ற  
 லலங்க லுலவை யரிநிழ லசைஇத்  
 திரங்குமரற் கவ்விய கையறு தொகுநிலை  
 யரத்தி னூசித் திரணுதி யன்ன  
 திண்ணிலை யெயிற்ற செந்நா யெடுத்தலின்  
 10 வளிமுனைப் பூனையி னெய்யென் றலறிய  
 கெடுமா னினநிரை தரீஇய கலையே  
 கதிர்மாய் மாலை யாண்குரல் விளிக்குங்  
 கடல்போற் கானம் பிற்பிடப் பிறர்போற்  
 செல்வே மாயினெஞ் செலவுநன் றென்னு  
 15 மாசை யுள்ள மசைவின்று தூர்ப்ப  
 நீசெலற் குரியை நெஞ்சே வேய்போற்  
 றடையின் மன்னுந் தண்ணிய திரண்ட  
 பெருந்தோ ளரிவை யொழியக் குடாஅ  
 திரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற்  
 20 பொலம்பூ ணன்னன் பொருதுகளத் தொழிய  
 வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட்  
 \* களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர  
 விழந்த நாடுதந் தன்ன  
 வளம்பெரிது பெறினும் வாரலெ னியர்னே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—கல்லாடனார்.

பி-ம். 7. தொகைநிலை. 10. னெய்யெனவலறிய. 11. தேரிய  
 20. பொருகளத்தொழி. 22. நாண்முடிச் சேரல்.

\* “களங்காய்க்கண்ணி.....யானே” என்பது வன்புறை குறித்துச் செலவமுங்குதலின் பாலைபாயிற்று என்பார் நச். (தொல். பொருள். 185.)

200. நெய்தல்

- \* நிலாவி னீலங்கு<sup>1</sup> மணன்மலி மறுகிற்  
 புலாலஞ் சேரிப் † புல்வேய் குரம்பை  
 யூரென வுணராச் சிறுமையொடு நீருதித்  
 தின்னா வுறையுட் டாயினு மின்ப
- 5 மொருநா னுறைந்திசி னோர்க்கும் வழிநாட்  
 டம்பதி மறக்கும் பண்பி னெம்பதி  
 வந்தனை சென்மோ வளைமேய் பரப்ப  
 பொம்மற் படுதிரை கம்மென வுடைதரு  
 மரனோங் கொருசிறைப் பலபா ராட்டி
- 10 யெல்லை யெம்மொடு கழிப்பி யெல்லுற  
 நற்றேர் பூட்டலு முரியீ ரற்றன்று  
 சேர்ந்தனர் செல்குவி ராயின் யாமு  
 மெம்வரை யளவையிற் பெட்குவ  
 நம்மொப் பதுவோ வுரைத்திசி னெமக்கே.

என்பது: தலைமகளுக்குறிப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குக் குறை  
 நயப்பக் கூறியது.

—உலோச்சனார்.

பி - ம். 4. இன்னாவரையுட்டா. 13. பெட்குவோமது; பெட்கு  
 வெறும் மொப்பது. 14. விரித்திசி. (நக்கீரர்.)

201. பாலை

அம்ம வாழி. தோழி பொன்னி  
 னவிரெழி னுடங்கு மணிகிள ரோடை  
 வினைநவில் யானை விறற்போர்ப் பாண்டியன்  
 புகழ்மலி சிறப்பிற் கொற்கை முன்றுறை  
 5 யவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து

\* இப்பாட்டினை “நன்னயம் பெற்றுழி நயம்புரி யிடத்தினும்”  
 என்ற பகுதிக்கு உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். பொருள்.  
 114.) † இங்குப் புல் என்பது பனையோலை.

- தழையணிப் பொலிந்த கோடேந் தல்குற்  
பழையர் மகளிர் பணித்துறை பரவப்  
பகலோன் மறைந்த வந்தி யாரிடை  
யுருகெழு பெருங்கட. லுவவுக் கிளர்ந்தாங்
- 10 கலரு மன்றுபட் டன்றே யன்னையும்  
பொருந்தாக் கண்ணள் வெய்ய வுயிர்க்குமென்  
றெவன்கை யற்றனை யிகுளை சோழர்  
வெண்ணெல் வைப்பி னன்னாடு பெறினு  
மாண்டமைந் துறைந ரல்லர் முனாஅது
- 15 வான்புகு தலைய குன்றத்துக் கவாஅற்  
பெருங்கை யெண்கின் பேழ்வா யேற்றை  
யிருடுணிந் தன்ன குவவுமயிர்க் குருளை  
தோன்முலைப் பிணவொடு துளைக்கும்  
வேனி னீடிய சுரணிற் தோரே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாழலனர்.

இப்பாட்டிற் பழையர் மகளிர் என்பார் \* பரத்தியர்.  
பி - ம். 17. இருடணிந்தன்ன. 18. பிணவொடு.

## 202. குறிஞ்சி

- வயங்குவெள் ளருவிய குன்றத்துக் கவாஅற்  
கயந்தலை மடப்பிடி யினனே மார்ப்பப்  
புலிப்பகை வென்ற புண்கூர் யானை  
கல்லகச் சிலம்பிற் கையெடுத்த துயிர்ப்பி
- 5 னல்லிணர் வேங்கை நறுவீ கொல்லன்  
குருகூது மிதியுலைப் பிதிர்விற் பொங்கிச்  
சிறுபன் மின்மினி போலப் பலவுடன்  
மணிநிற விரும்புதற் ருவு நாட

\* மூத்தியா ரென்றும் பாடம்.

- யாமே யன்றியு முளர்கொல் பாளு
- 10 ஞத்தி யரவின் பைத்தீல துமிய  
 வுரவுரு முரறு முட்குவரு நனந்தலைத்  
 தவிர்வி லுள்ளமொ டெஃகுதுணை யாகக்  
 கணையிருள் பரந்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி  
 தேராது வருஉ நின்வயி
- 15 ஞாளு ரரும்படர் நீந்து வோரே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கண் வந்தநீங்குந் தலைமகற்குத் தோழி  
 சொல்லி வரைவுகடாயது.

—ஆவூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்.

பீ - மீ. 2. இன்னேரார்ப்ப. 13. கல்லகச் 14. தும்வயி. (ஆவூர்  
 கிழார் மள்ளகைனார்)

### 203. பாலை

- உவக்குந ளாயினு முடலுந ளாயினும்  
 யாயறிந் துணர வென்றார் தீவா  
 யலர்வினை மேவ லம்பற் பெண்டி  
 ரின்ன னினையணின் மகளைனப் பன்னா
- 5 ளெனக்குவந் துரைப்பவந் தனக்குரைப் பறியே  
 னாணுவ ளிவனென நனிகரந் துறையும்  
 யானிவ் வறுமனை யொழியத் தானே  
 யன்னை யறியி னிவனுறை வாழ்க்கை  
 யெனக்கெளி தாக வில்லெனக் கழற்கால்
- 10 மின்னொளிர் நெடுவே லினையோன் முன்னுறப்  
 பன்மலை யருஞ்சரம் போகிய தனக்கியா  
 னன்னே னன்மை நன்வா யாக  
 மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி  
 வெய்திடை யுறாஅ தெய்தி முன்னர்ப்
- 15 புல்லென் மாமலைப் புலம்புகொள் சீறார்ச்  
 செல்விருந் தாற்றித் துச்சி விருக்க



நுணைகுழைத் தலமரு நொச்சி  
மனைகெழு பெண்டியர் னுகுக மன்னே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய்சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 2. யாப்பறிந்; தாயறிந் 16. துச்சிலிருந்த. 17. தலமரு  
நோக்கி. (செவிலி)

### 204. முல்லை

உலகுட னிழற்றிய தொலையா வெண்குடைக்  
கடல்போற் றுணைக் கலிமா வழுதி  
வென்றம ருழந்த வியன்பெரும் பாசறைச்  
சென்றுவினை முடித்தன மாயி னின்றே  
5 கார்ப்பெயற் கெதிரிய காண்டகு புறவிற்  
கணங்கொள் வண்டி னஞ்சிறைத் தொழுதி  
மணங்கமழ் முல்லை மாலை யார்ப்ப  
வுதுக்காண் வந்தன்று பொழுதே வல்விரைந்து  
செல்க பாகநின் னல்வினை நெடுந்தோர்  
10 வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை  
பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபுள் ளோப்புங்  
காய்நெற் படப்பை வாணன் சிறுகுடித்  
தண்டலை கமழுங் கூந்த  
லொண்டொடி மடந்தை தோளினை பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றியதலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்.

பி - ம். 3, வேத்தமருழந்த. 12, பண்ணன்.

### 205. பாலை

உயிர்கலந் தொன்றிய தொன்றுபடு நட்பிற்  
செயிர்தீர் நெஞ்சமொடு செறிந்தோர் போலத்  
தைய னின்வயிற் பிரியலம் யாமெனப்

- பொய்வ லுள்ளமொடு புரிவுணக் கூறித்  
 5 துணிவில் கொள்கைய ராகி யினியே  
 நோய்மலி வருத்தமொடு துதல்பசப் பூர  
 நாமழத் துறந்தன ராயினுந் தாமே  
 வாய்மொழி நிலைஇய சேண்விளங்கு நல்லிசை  
 வளங்கெழு கோசர் விளங்குபடை நூறி  
 10 நிலங்கொள வெஃகிய பொலம்பூட் கிள்ளி  
 பூவிரி நெடுங்கழி நாப்பட் பெரும்பெயர்ச்  
 காவிரிப் படப்பைப் பட்டினத் தன்ன  
 செழுநகர் நல்விருந் தயர்மா ரேமுற  
 விழுநிதி யெளிநினி நெய்துக தில்ல  
 15 மழைகா லற்சிரத்து மாலிரு ணீங்கி  
 நீடமை நிவந்த நிழல்படு சிலம்பிற்  
 கடாஅ யானைக் கவுண்மருங் குறழ  
 வாழார் பிழிதரு காமர் சென்னிப்  
 புலியுரி வரியதள் கடுப்பக் கலிசிறந்து  
 \*20 நாட்பூ வேங்கை நறுமல ருதிர  
 மேக்கெழு பெருஞ்சினை யேறிக் கணக்கலை  
 கூப்பிடே வுகளுங் குன்றகச் சிறுநெறிக்  
 கற்பிறங் காரிடை விலங்கிய  
 சொற்பெயர் தேனத்த சுரனிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைவி வற்புறுக்குந்  
 தோழிக்குச் சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 5. துணிவுள். 18. வாழார்பிழியுங். 22. குன்றச்சிறு நெறி.

### 206. மருதம்

\* என்னெனப் படுங்கொ ரோழி நன்மகிழ்ப்  
 பேடிப் பெண்கொண் டாடுகை கடுப்ப

\* இவ்வடியின் கண்ணுள்ள "என்" என்பது என்ன தீவினை  
 கொல் என்னும் பொருட்டு. (சுந். 1632. உரை)

- நகுவரப் பீணத்த திரிமருப் பெருமை  
மயிர்க்கவின் கொண்ட' மாத்தோ விரும்புறஞ்  
5 சிறுதொழின் மகாஅ ரேறிச் சேணோர்க்குத்  
துறுகன் மந்தியிற் றேன்று மூரன்  
மாரி யீங்கை மாத்தளி ரன்ன  
வம்மா மேனி யாயிழை மகளி  
ராரந் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்
- 10 தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழைய  
முழவுமுகம் புலரா விழவுடை வியனகர்  
வதுவை மேவல னாகலி னதுபுலந்  
தடுபோர் வேளிர் வீரை முன்றுறை  
நெடுவெள் ளுப்பின் னீரம்பாக் குப்பை
- 15 பெரும்பெயற் குருகி யாஅங்குத்  
திருந்திழை நெகிழ்ந்தன தடமென் றேறளே.

என்பது : வாயில்வேண்டிச் சென்ற விறலிக்குத் தலைமகள் வாயின்  
மறுத்தது.

—மதுரை மருத்தினிளநாகனார்.

பி - ம். 3. நகுவரப்படைத்த. 5. சேணோர்க்குந்.

## 207. பாலை

- அணங்குடை முநீர் பரந்த செறுவி  
ஊணங்குதிறம் பெயர்ந்த வெண்க லமிழ்தங்  
குடபுல மருங்கி னுய்மமார் புள்ளோர்த்துப்  
படையமைத் தெழுந்த பெருஞ்சே யாடவர்
- 5 நிரைப்பரப் பொறைய நரைப்புறக் கழுதைக்  
குறைக்குளம் புதைத்த கற்பிற ழியவின்  
வெஞ்சரம் போழ்ந்த வஞ்சவரு கவலை  
மிஞிரூர் கடாஅங் கரந்துவிடு கவுள  
வெயிறின வருந்திய நீடுமருப் பொருத்தல்

- 10 பிணரழி பெருங்கை புரண்ட கூவற்  
 றெண்க னூவரிக் குறைக்குட முகவை  
யறணி லாளன் றேண்ட வெய்துயிர்த்துப்  
 பிறைநுதல் வியர்ப்ப வுண்டனள் கொல்லோ  
 தேங்கலந் தனைஇய தீம்பா வேந்திக்
- 15 கூழை யுளர்ந்து மொழிமை கூறவு  
 மறுத்த சொல்ல ளாகி  
 வெறுத்த வுள்ளமொடுண்ணு தோனே.

என்பது : மகட் போக்கிய தாய்சொல்லியது.

—மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார்.

பி - ம். (செவிலி)

### 208. குறிஞ்சி

- யாம விரவி நெடுங்கடை நின்ற  
 தேமுதிர் சிமையக் குன்றம் பாடி  
 நுண்கோ லகவுநர் வேண்டின் வெண்கோட்  
 டண்ணல் யானை யீயும் வண்மகிழ்
- 5 வெளியன் வேண்மா னாடி யெயின  
 னளியியல் வாழ்க்கைப் பாழிப் பறந்தலை  
 யிழையணி யானை யியறேர் மிஞிலியொடு  
 நண்பக லுற்ற செருவிற் புண்கூர்ந்  
 தொள்வாண் மயங்கமர் வீழ்ந்தெனப் புள்ளொருங்
- 10 கங்கண் விசம்பின் விளங்கு ஞாயிற்  
 றெண்கதிர் தெருமைச் சிறகரிற் கோலி  
 நிழல்செய் துழறல் காணென் யானெனப்  
 படுகளங் காண்டல் செல்லான் சினஞ்சிறந்  
 துருவினை நன்ன னருளான் கரப்பப்
- 15 பெருவிதுப் புற்ற பல்வேண் மகளிர்  
 குருடப்பும் பைந்தா ரருக்கிய பூசல்  
 வசைவிடக் கடக்கும் வயங்குபெருந் தானே

யகுதை களைதந் தாங்கு மிகுபெய  
 லுப்புச்சிறை நில்லா வெள்ளம் போல  
 20 நானுவரை நில்லாக் காம நண்ணி  
 நல்கினள் வாழியர் வந்தே யோரி  
 பல்பழப் பலவின் பயங்கெழு கொல்லிக்  
 கார்மலர் கடுப்ப நானு  
 மோ்துண் ணேதி மாஅ யோளே.

என்பது : புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்  
 வியது.

—பரணர்.

பி - ம். 11. தெருமற்சிறக. 12. காணெனச்சினைஇ. 16. தாராக்  
 கிய. 17. வரைவிட. 20. நானுவரையில்லா.

### 209. பாலை

\* தோளுந் தொல்கவின் ரெலைந்தன நானு  
 மன்னையு மருந்துய ருற்றன ளலரே  
 பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமா  
 நெழுவுறழ் திண்தோ ளியதேர்ச் செழிய  
 னேரா வெழுவ ரடிப்படக் கடந்த  
 வாலங் கானத் தார்ப்பினும் பெரிதென  
 வாழல் வாழி தோழி யவரே  
 மாஅல் யானை மறப்போர்ப் புல்லி  
 காம்புடை நெடுவரை வேங்கடத் தும்ப  
 ரறையிறந் தகன்றன ராயினு நிறையிறந்  
 துள்ளா ராதலோ வரிதே செவ்வேன்  
 முள்ளூர் மன்னன் கழரெழிக் காரி  
 செல்லா நல்லிசை நிறுத்த வல்வில்

\* “என்புநெகப் பிரிந்தோள்.....வன்புறைக் கண்ணும்”  
 என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச்.  
 (தொல். பொருள். 114.)

லோரிக் கொன்று சேரலர்க் கீத்த  
செவ்வேற் பலவின் பயங்கெழு கொல்லி  
நிலைபெறு கடவு ளாக்கிய  
பலர்புகழ் பாவை யன்னநின் னலனே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—கல்லாடனார்.

பி - ம். (வற்புறுத்துந் தோழி சொல்லியது.)

### 210. நெய்தல்

குறியிறைக் குரம்பைக் கொலைவெம் பாதவ  
ரெறியுளி பொருத வேமுறு பெருமீன்  
புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடன் மறுப்பட  
விசும்பணி வில்லிற் போகிப் பசும்பிசிர்ந்  
5 திரைபயி லழுவ முழக்கி யுரனழிந்து  
நிரைதியின் மருங்கிற் படர்தருந் துறைவன்  
பானு ளிரவினம் பீணத்தோ ளுள்ளித்  
தானிவண் வந்த காலை நம்மூர்க்  
கானலம் பெருந்துறைக் கவின்பா ராட்டி  
10 யானாது புகழ்ந்திசி னேனே யினித்தன்  
சாயன் மாற்பிற் பாயன் மாற்றிக்  
கைதையம் படுகினைக் கடுந்தேர் விலங்கச்  
செலவரி தென்னு மென்பது  
பலகேட் டனமாற் றேழி நாமே.

என்பது: தோழி தலைமகன்சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லு  
வாளாய்ச் சொல்லியது.

—உலோச்சனார்.

இப்பாட்டின்சுருத்து எம்மை இறந்துபடுவிக்ஞாடனென்பது

பி - ம். 4. பசும்பிதிர். 6 படருந்துறைவன்.

## 211. பாலை

- கேளா யெல்ல தோழி வாலிய  
 சுதைவிரிந் தன்ன பல்பூ மராஅம்  
 பறைகண் டன்ன பாவடி நோன்றூட்  
 டிண்ணிலை மருப்பின் வயக்களி றுரினூதொழும்
- 5 தண்மழை யாலியிற் ருஅ யுழவர்  
 வெண்ணெல் வித்தி னறைமிசை யுணங்கும்  
 பணிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்  
 மொழிபெயர் தேளத்த ராயினு நல்குவர்  
 குழியிடைக் கொண்ட கன்றுடைப் பெருநிரைர்
- 10 பிடிபடு பூசலி னெய்தா தொழியக்  
 கடுஞ்சின வேந்த னேவலி னெய்தி  
 நெடுஞ்சே ணுட்டிற் றலைத்தார்ப் பட்ட  
 கல்லா வெழினி பல்லெறிந் தழுத்திய  
 வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாயின்
- 15 மத்தி நாட்டிய கல்கெழு பணித்துறை  
 நீரொலித் தன்ன பேள  
 ரலர்நமக் கொழிய வழப்பிரிந் தோரே.

என்பது : பிரிவீன்கண்வேறுபட்டதலைமகளது வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

—மாழலனார்.

பி - ம். 2. சுரை. 8. தேளத்த ரென்பவல்கலுந். 16-17. பாஅரலர்.

## 212. குறிஞ்சி

\* தாவி னன்பொன் றைஇய பாவை  
 விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டுநின் றன்ன  
 மிகுகவி னெய்திய தொகுசூர லைம்பாற்

\* தா - வலி. 4. மணற்கீன்ற - மணலுள் ஈன்ற (தொல். சொல். 344, 106.) இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல். பொருள். 134.)

- கீளாயரி னுணற் கிழங்குமணற் சீன்ற  
 5 முனையோ ரன்ன மூள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்  
 நயவன் றைவருஞ் செவ்வழி நல்யா  
 ழிசையோர்த் தன்ன வின்றீங் கிளவி  
 யணங்குசா லரிவையை நசைஇப் பெருங்களிற்  
 றினம்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற்  
 10 பெறலருங் குரைய னென்னாய் வைகலு  
 மின்னா வருஞ்சர நீந்தி நீயே  
 யென்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசிப்  
 புரவுக்கால் கடுப்ப மறலி மைந்துற்று  
 விரவுமொழிக் கட்டீர் வேண்டுவழிக் கொளீஇப்  
 15 படைநிலா விலங்குங் கடன்மரு டானை  
 மட்டவிழ் தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்  
 பொருமுரண் பெறாஅது விலங்குசினஞ் சிறந்து  
 செருச்செய் முன்பொடு முநீர் முற்றி  
 யோங்குதிரைப் பௌவ நீங்க வேட்டிய  
 20 நீர்மா ணெஃக நிறத்துச்சென் றமுந்தக்  
 கூர்மத னழியரோ நெஞ்சே யான  
 தெளிய எல்லோட் கருதி  
 விளியா வெவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுநீங்குந் தலைமகள் தன்னெஞ்சின  
 நெருங்கிச் சொல்லியது,

—பரணர்.

பி - ம். மொழித்தகட்டீர். 17. விலங்கியசினஞ். 18. முன்னர்  
 முற்றி. 22. எல்லோட்கு வருந்தி. (நோக்கி.)

### 213. பாலை

வினைநவில் யானை விறற்போர்த் தொண்டைய  
 ரினமழை தவழு மேற்றரு நெடுங்கோட்  
 டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்



- கொய்குழை யதிரல் வைகுபுல ரலரி  
 5 சரியிரும் பித்தை சுரும்புபடச் சூடி  
 யிகன்முனைத் தழீஇய வேறுடைப் பெருநிரை  
 நனைமுதிர் நறவி னூட்பலி கொடுக்கும்  
 வானிணப் புகவின் வடுகர் தேளத்து  
 நிழற்கவி னிழந்த<sup>1</sup> நீரி னீனிடை
- 10 யழலவி ரருஞ்சர ரெடிய வென்னு  
 தகற லாய்ந்தன ராயினும் பகல்செலப்  
 பஸ்கதிர் வாங்கிய படுசுட ரமையத்துப்  
 பெருமரங் கொன்ற கால்புகு வியன்புனத்  
 தெரிமருள் கதிர திருமணி யிமைக்கும்
- 15 வெல்போர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை  
 வேயொழுக் கன்ன சாயிறைப் பணைத்தோட்  
 பெருங்கவின் சிதைய நீங்கி யான்றே  
 ரரும்பெற லுலக மமிழ்தொடி பெறினுஞ்  
 சென்றுதா நீடலோ விலரே யென்றுங்
- 20 கலம்பெயக் கவிழ்ந்த கழரொடித் தடக்கை  
 வலம்படி வென்றி வாய்வாட் சோழ  
 ரிலங்குநீர்க் காவிரி யிழிபுனல் வரித்த  
 வறலென ரெறிந்த கூந்த  
 லுற<sup>லி</sup>வில் சாயலொ டொன்றுதன் மறந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி-ம். 1. வினைநல், 13. சால்புகுவியன். 14. தெரிமருள் கதிர்  
 மணியிமைக்கும் தம், (தையங்கண்ணனார். இதையங்கண்ணனார்.)

## 214. முல்லை

அகலிரு விசம்பகம் புதையப் பாஅய்ப்  
 பகலுடன் காந்த பல்கதிர் வான

- மிருங்களிற் நினைநிறை குளிர்ப்ப வீசிப்  
 பெரும்பெய லழிதுளி பொழித லானது  
 5 வேந்தனும் வெம்பகை முரணி யேந்திலை  
 விடுகதிர் நெடுவே லிமைக்கும் \* பாசறை  
 யடுபுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலனே  
 யமருந் தம்வயி னதுவே நமரென  
 நம்மறிவு தெளிந்த பொம்ம லோதி  
 10 யாங்காகு வள்கொ ருனே யோங்குவிடைப்  
 படுசுவற் கொண்ட பகுவாய்த் தெண்மணி  
 யாபெயர் கோவல ராம்பலொ டனையிப்  
 பையு ணல்யாழ் செவ்வழி வகுப்ப  
 வாருயி ரணங்குந் தெள்ளிசை  
 15 மாரி மாலையுந் தமிழள் கேட்டே. †

என்பது: பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னொஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 7. அடுபுகழ்வேலொடு. 9. நம்மறிவுதெளித்த.

215. பாலை

‡ விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர்  
 வேறுபன் மொழிய தேள முன்னி  
 வினைநசைஇப் பரிக்கு முரன்மிகு நெஞ்சமொடு

\* “பாடி.....மண்டமர் நசையொடு கண்படை பெறாது”  
 என முல்லைபட்டாட்டினுள்ளும் வந்தது காண்க. (அடிகள் 28-67)

† இப்பாட்டுப் பொருள்நோக்கினால் னாதுகண்டு வருந்திக்கூறியது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 24)

‡ “விலங்கிருஞ்.....செலன்மாண்புற்ற” என்புழி வேறுபன் மொழிய தேளத்தைக் கொள்ளக்கருதிப் போர்த்தொழிலைச் செலுத்தும் உரன்மிக்க நெஞ்சமென்றலின், இது குறுநிலமன்னன் தன் பகைவயின் நாடுகொள்ளச் சென்றதாம், வேந்தனென்பெயர் கூறாமையின் என்பர் நச். (தொல், பொருள். 32.)

- புனைமா னெண்கம் வலவயி னேந்திச்  
 5 செலன்மாண் புற்ற நும்வயின் வல்லே  
 வலனா கென்றலு நன்றுமற் றில்ல  
 கடுத்தது பிழைக்குவ தாயிற் றெடுத்த  
 கைவீரற் கவ்வுங் கல்லாக் காட்சிக்  
 கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண்  
 10 வடிநவி லம்பி னேவ லாடவ  
 ராளழித் துயர்த்த வஞ்சவரு பதுக்கைக்  
 கூர்நுதிச் செவ்வா யெருவைச் சேவல்  
 படுபிணப் பைந்தலை தொடுவன குழீஇ  
 மல்லன் மொசிவிர லொற்றி மணிகொண்டு  
 15 வல்வாய்ப் பேடைக்குச் சொரியு மாங்கட்  
 கழிந்தோர்க் கிரங்கு நெஞ்சமொ  
 டொழிந்திவ னுறைத லாற்று வோர்க்கே.

என்பது: செலவுணர்த்தியதோழி தலைமகன்குறிப்பறிந்து தலை  
 மகனைச் செலவழங்குவித்தது.

—இறங்குகடிக்க குன்றநாடன்.

பி - ம். 2. தேய முன்னி. 3. முரண்மலி; முரன்மலி.

### 216. மருதம்

- நாண்கொணுண் கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்  
 தான்புன லடைகரைப் படுத்த வராஅ  
 னாரி நறவுண் டிருந்த தந்தைக்கு  
 வஞ்சி விறகிற் சுட்டுவா யுறுக்குந்  
 5 தண்டிறை யூரன் பெண்டி ரெம்மைப்  
 பெட்டாங்கு மொழிப வென்ப வவ்வலர்ப்  
 பட்டன மாயி னீனியெவ னாகியர்  
 கடலாடு மகளிர் கொய்த ஞாழலுங்  
 கழனி யுழவர் குற்ற குவளையுங்  
 10 கடிமினைப் புறவிற் பூத்த முல்லையொடு

- பல்லினங் கோசர் கண்ணி யயரு  
 மல்லல் யாணர்ச் \* செல்லிக் கோமா  
 நெறிவிடத் துலையாச் செறிசுரை வெள்வே  
 லாத் நெழினி யருநிறத் தழுத்திய  
 15 பெருங்களிற் றெவ்வம் போல  
 வருந்துவர் மாதவர் சேரியாஞ் செலினே.

என்பது : தலைமகட்குப்பாங்காயினார் கேட்பத் தனக்குப்பாங்கா  
 யினார்க்குப் பரத்தை சொல்லியது.

—ஐயூர் முடவனார்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறராலும் இன்பம் பெறுவான் என்றவாறு.

பி - ம். 1. ஞாண்கொணுண் கோனன் யீன்கொள். 2. தண்புன.

### 217. பாலை

- பெய்துபுலந் திறந்த பொங்கல் வெண்மழை  
 யெஃகுறு பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன  
 துவலை துவல் கழிய வகல்வய  
 னீகழைக் கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூக்  
 5 கோடைப் பூனையின் வாடையொடு துயல்வரப்  
 பாசிலைப் பொதுளிய புதரெறும் பகன்றை  
 நீலுண் பச்சை நிறமறைத் தடைச்சிய  
 தோலெறி பாண்டிலின் வாலிய மலரக்  
 கோழிலை யவரைக் கொழுமுடை யவிழ  
 10 ஆழுறு தோன்றி யொண்பூத் தனைவிடப்  
 புலந்தொறுங் குயினு நரலக் கல்லென  
 வகன்றுறை மகளி ரணிதுறந்து நடுங்க  
 வற்சிரம் வந்தன் றமைந்தன் நிதுவென  
 வெப்பொருள் பெறினும் பிரியன்மி னோவெனச்  
 15 செப்புவல் வாழியோ துணையுடை யீர்க்கென  
 நல்காக் காதலர் நலனுண்டு துறந்த

\* செல்லி என்றது செல்லார்.

பாழ்படு மேனி நோக்கி நோய்பொர  
விணரிறு புடையு நெஞ்சமொடு புணர்வுவேட்  
டெயிறுதீப் பிறப்பத் திருகி

20 நடுங்குதும் பிரியின்யாங் கும்பனி யுழந்தே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றமைமீ தூரச் சொல்லியது.

—கழாரக் கீரனேயிற்றியார்.

இப்பாட்டு எதிர்காலம் நோக்கிற்று.

பி - ம் 1. பெய்துபுறந்தந்த. 2. பஞ்சினுறுய் 8. வாலிதின்  
9. கொழுமுகையுடைய 11. குருகினரல; குருகினரல. 18. ரிறு  
புடைய. 19. பரப்ப.

### 218. குறிஞ்சி

\* கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிறு  
முளைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருத்த  
வாணிற வருவி னெளிற்றுபு மின்னிப்  
பருஉவுறைப் பஃறுளி சிதறிவா னவின்று  
5 பெருவரை நளிர்சிமை யதிர வட்டித்துப்  
புயலே றுரைஇய வியலிரு ணடுநாள்  
விறவிழைப் பொலிந்த காண்பின் சாயற்  
றடைஇத் திரண்டநின் றேள்சேர் பல்லதைப்  
படாஅ வாகுமெங் கண்ணென நீயு  
10 மிருண்மயங் கியாமத் தியவுக்கெட விலங்கி  
வரிவயங் கிரும்புலி வழங்குநர்ப் பார்க்கும்  
பெருமலை விடரகம் வரவரி தென்றுய்  
வரவெளி தாக வெண்ணுதி யதனா  
னுண்ணிதிற் கூட்டிய படுமா றரைர்  
15 தண்ணிது கமழு நின்மார் பொருநா  
ளடைய முயங்கே மாயின் யாரும்

\* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டார் கச். (தொல்  
பொருள். 3.)

விறலிழை நெகிழ்ச் சாஅய்து மதுவே  
 யன்னை யறியினு மறிக வலர்வா  
 யம்பன் மூதார் கேட்பினுங் கேட்க  
 20 வண்டிறை கொண்ட வெரிமரு டோன்றியொ  
 டொண்பூ வேங்கை கமழுந்  
 தண்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே.

என்பது : தோழி தலைமகளை இடத்தியது அவந்து பகற்குறி சோந்த  
 வாய்பாட்டாற் தலைமகளை வரைவுகடந்து.

—கபிலர்.

பி - ம். 2. குளகருந்த. 5. நளிச்சிமை. 12. வரலரிதென். 20-21.  
 டோன்றல பொன்பூ; டோன்ற லொண்பூ.

### 219. பாலை

சீர்கெழு வியனகர்ச் சிலம்புக வியலி  
 யோரை யாயமொடு பந்துசிறி தெறியினும்  
 வாரா யோவென் நேத்திப் பேரிலைப்  
 பகன்றை வான்மலர் பணிநிறைந் ததுபோட்  
 5 பால்பெய் வள்ளஞ் சால்கை பற்றி  
 யென்பா டிண்டனை யாயி னொருகா  
 னுந்தை பாடி முண்ணென் றூட்டப்  
 பிறந்ததற் கொன்றுஞ் சிறந்தவை செய்தியா  
 னலம்புனைந் தெடுத்தவென் பொலந்தொடிச்  
 10 ளறனி லாளனொ டிறந்தன ளினியென [குறுமக  
 மறந்தமைந் திராஅ நெஞ்ச நோவென்  
 பொன்வார்ந் தன்ன வைவா லெயிற்றுச்  
 செந்நாய் வெரீஇய புகருழை யொருத்தல்  
 பொறியரை விளவின் புன்புற விளைபுழ  
 15 லழலெறி கோடை தூக்கலிற் கோவலர்  
 குழலென நினையு நீரி னீளிரை  
 மடத்தகை மெலியச் சாஅய்  
 நடக்குங் கொல்லென நோவல் யானே.

என்பது : மகட்போக்திய தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 8. பிறந்ததற்கொண்டுஞ் சிறந்தவை செய்தியா.

## 220. நெய்தல்

- ஊருஞ் சேரியு முடனியைந் தலரெழத்  
 தேரொடு மறுகியும் பணிமொழி பயிற்றியுங்  
 கெடாஅத் தீயி னுருகெழு செல்லூர்க்  
 கடாஅ யானைக் குழுஉச்சமந் ததைய  
 5 மன்மருங் கறுத்த மழுவா ணெடியோன்  
 முன்முயன் றரிதனின் முடித்த வேள்விக்  
 கயிறரை யாத்த காண்டகு வனப்பி  
 னருங்கடி நெடுந்தூண் போல யாவருங்  
 காண லாகா மாணெழி லாக  
 10 முள்ளுதொறும் பனிக்கு நெஞ்சினை நீயே  
 நெடும்புற நிலையினை வருந்தினை யாயின்  
 முழங்குகட லோதங் காலைக் கொட்கும்  
 பழம்ப னெல்லி னூணா ராங்க  
 ணோலா விருபுட் போல நெஞ்சமர்ந்து  
 15 காதன் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியி  
 னிருங்கழி முகந்த செங்கொ ல்வவலை  
 முடங்குபுற விறவோ டினமீன் செறிக்கு  
 நெடுங்கதிர்க் கழனித் தண்சாய்க் கானத்து  
 யாணர்த் தண்டினை யுறுமெனக் கான  
 20 லாய மாய்ந்த சாயிறைப் பிணைத்தோ  
 ணல்லெழில் சிதையா வேமஞ்  
 சொல்லினித் தெய்யயாந் தெளியு மாறே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்துநீங்குந் தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டுத்  
 தோழி சொல்லியது.

—மதுரை மருத்தினநாகனார்.

பி - ம். 4. குழுஉச்சமம், 11. நிலையின் வருந்தினை, 14. இரும்புள்.

221. பாலை

- நனைவினை நறவின் நேறன் மாந்திப்  
 புனைவினை நல்லிற் றருமணற் குவைஇப்  
 பொம்ம லோதி யெம்மகண் மணனென  
 வதுவை யயர்ந்தனர் நமரே யதனூற்  
 5 புதுவது புனைந்த செயலை வெள்வேன்  
 மதியுடம் பட்ட மையணற் காளை  
 வாங்குசினை மலிந்த திரளரை மராஅத்துத்  
 தேம்பாய் மெல்லினார் தளிரொடு கொண்டிநின்  
 றண்ணறு முச்சி புனைய வவனொடு  
 10 கழைகவின் போகிய மழையுயர் நனந்தலைக்  
 களிற்றிரை பிழைத்தவிற் கயவாய் வேங்கை  
 காய்சினஞ் சிறந்து குழுமலின் வெரீஇ  
 யிரும்பிடி யிரியுஞ் சோலை  
 யருஞ்சரஞ் சேற லயர்ந்தனென் யானே.

என்பது : தலைமகற்குப் போக்குடன்பட்டதோழி தலைமகட்குப் போக்குடன்படச் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 3. யென்மகண். 7. வாங்குசினைக்கொய்த. 8. தேம்பாய்தளிரொடு மெல்லினார் கொண்டு.

222. குறிஞ்சி

- வானூற டிவந்த நீனிற் பெருமலைக்  
 கான நாட னுறீஇய நோய்க்கென்  
 மேனி யாய்நலந் தொலைதலின் மொழிவென்  
 முழவுமுகம் புலராக் கலிகொ ளாங்கட்  
 5 கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழவி னாடு  
 மீட்டெழிற் பொலிந்த வேந்துகுவவு மொய்ம்பி  
 னாட்ட னத்தி நலனயந் துரைஇத்  
 தாழிருங் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வலின்



- மாதிரந் துழைஇ மதிமருண் டலந்த  
 10 வாதி மந்தி காதலற் காட்டிப்  
 படுகடல் புக்க பாடல்சால் சிறப்பின்  
 மருதி யன்ன மாண்புகழ் பெநீஇயர்  
 சென்மோ வாழி தோழி பன்னா  
 ஞரவுரு மேறொடு மயங்கி  
 15 யிரவுப்பெயல் பொழிந்த வீர்ந்த னறே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகச் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 9. மருண் டுடருழந்த. 10. காதலிற்காட்டி. 11. பாடு சால். 12. மந்தியன்ன.

### 223. பாலை

- பிரிதல் வல்லிய ரிதூநத் துறந்தோர்  
 மறந்து மமைகுவர் கொல்லென் றெண்ணி  
 யாமல் வாழி தோழி கேழல்  
 வளைமருப் புறமு முனைநெடும் பெருங்காய்  
 5 நனைமுதிர் முருக்கின் சினைசேர் பெருங்கற்  
 காய்சினக் கடுவளி யெடுத்தலின் வெங்கட்  
 டழல்பொழி யானையி னையெனத் தோன்று  
 நிழலி லோமை நீரி னீளிடை  
 யிறந்தன ராயினுங் காதலர் நம்வயின்  
 10 மறந்துகண் படுதல் யாவது புறந்தா  
 ழம்பனை நெடுந்தோட் டங்கித் தும்பி  
 யரியினங் கடுக்குஞ் சரிவண ரைம்பா  
 னுண்கே ழடங்க வாரிப் பையுள்கெட  
 நன்முகை யதிரற் போதொடு குவளைத்  
 15 தண்ணருங் கமழ்தொடை வேய்ந்தநின்  
 மண்ணார் கூந்தன் மரீஇய தூயிலே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தேர்ழி வற்புறுத்தி யது.

—பாலீபாடிய பெருங்கங்கோ.

பி - ம். 1. வல்லிபாது நத். 4. நெடும் பொங்கர். 6. வெங்காட்.  
13. ணுண்கோடங்க. பையுள்கெடு. 15. சுமழ்தொடர்.

## 224. முல்லை

- செல்க பாக வெல்லின்று பொழுதே  
வல்லோ னடங்குகயி றமைப்பக் கொல்லன்  
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய வுயிராக்  
கொடுதகத் தியாத்த தலைய கடுநடைக்
- 5 காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல விவுளி  
பால்கடை துரையின் பருஉமிதப் பன்ன  
வால்வெண் டெவிட்டல் வழிவார் துணக்கஞ்  
சிலம்பி நூலி னுணங்குவன பாறிச்  
சாந்துபுல ரகல மறுப்பக் காண்டகப்
- 10 புதுநலம் பெற்ற வெய்துநீங்கு புறவிற்  
றெறிநடை மரைக்கண மிரிய மனையோ  
னை துணங்கு வல்சி பெய்துமுறுக் குறுத்த  
திரிமரக் குரலிசை கடுப்ப வரிமண  
லலங்குகதிர்த் திகிரி யாழி போழ
- 15 வருங்கொ ரேழிநம் மின்னுயிர்த் துணையெனச்  
சில்கோ லெல்வளை யொடுக்கிப் பல்கா  
லருங்கடி வியனகர் நோக்கி  
வருந்துமா லளிய டிருந்திழை தானே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—ஆலூர்முலங்கிழார்மகளுர் பெருந்தலைச்சாத்தனர்.

பி - ம். 7. வால்வெண் டோட்டல். (ஆலூர்க்கிழார்மகன் பெருஞ் சாத்தன்.)

## 225. பாலை

\* அன்பு மடனூஞ் சாயலு மியல்பு  
மென்பு நெகிழ்க்குங் கிளவியும் பிறவு  
மொன்றுபடு கொள்கையொ டோராங்கு முயங்கி  
யின்றே யிவண மாகி நானைப்

- 5 புதலிவ ராடமைத் தும்பி குயின்ற  
வகலா வந்துளை கோடை முகத்தலி  
னீர்க்கியங் கினநிரைப் பின்றை வார்கோ  
லாய்க்குழற் பாணியி னைதுவந் திசைக்குந்  
தேக்கமல் சோலைக் கடரேங் கருஞ்சரத்
- 10 தியாத்த தூணித் தலைதிறந் தவைபோற்  
பூத்த விருப்பைக் குழைபொதி குவியினர்  
கழறுளை முத்திற் செந்நிலத் துதிர  
மழைதுளி மறந்த வங்குடிச் சீறார்ச்  
சேக்குவங் கொல்லோ நெஞ்சே பூப்புனை
- 15 புயலென வொலிவருந் தாழிருந் கூந்தற்  
செறிதொடி முன்கைநங் காதலி  
யறிவருந் நோக்கமும் புலவியு நினைந்தே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்.

இப்பாட்டினுள் தூணித்தலை திறத்த லென்பது உறைகழித்த லென்றவாறு.

## 226. மருதம்

உணர்குவெ னல்லெ னுரையனின் மாய  
நாணிலை மன்ற யாண ளூர  
வகலு ளாங்க ணம்பகை மடிவைக்

\* இது நெஞ்சினுற் பிரியக்கருதி வருந்திக்கூறியது என்பார் நச். (தொல். பொருள். 146.)

- குறுந்தொடி மகளிர் குரூஉப்புனன் முனையிற்  
 5 பழனப் பைஞ்சாய் கொழுதிக் கழனிச்  
 கரந்தையஞ் செறுவின் வெண்குரு கோப்பும்  
 வல்வி லெறுழ்த்தோட் பரதவர் கோமான்  
 பல்வேன் மத்தி கழாஅர் முன்றுறை  
 நெடுவெண் மருதொடு வஞ்சி சாஅய .
- 10 விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிரித்  
 தொடியணி முன்கை நீவெய் யோளொடு  
 முன்னு ளாடிய கவ்வை யிந்நாள்  
 வலிமிகு முன்பிற் பாணனொடு மலிதார்த்  
 தித்தன் வெளிய னுறந்தை நாளவைப்
- 15 பாடிந் நெண்கிணைப் பாடுகேட் டஞ்சிப்  
 போரடு தானைக் கட்டி  
 பொராஅ தோடிய வார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

இட்பாட்டினுள் மடிவையென்றது தழையை.

## 227. பாலை

- துதல்பசந் தன்றே தோள்சா யினவே  
 திதலை யல்குல் வரியும் வாடின  
 வென்னு குவள்கொ லிவளொனப் பன்மா  
 ணீர்மலி கண்ணொடு நெடிதுநினைந் தொற்றி
- 5 யினையல் வாழி தோழி நனைகவுட்  
 காய்சினஞ் சிறந்த வாய்புகு கடாத்தொடு  
 முன்னிலை பொராஅது முரணிப் பொன்னிணர்ப்  
 புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூஞ்சினை புலம்ப  
 முதல்பாய்ந் திட்ட முழுவலி யொருத்தல்
- 10 செந்நிலப் படுநீ ருடிச் செருமலைந்து  
 களங்கொண் மள்ளரின் முழங்கு மத்தம்  
 பலவிறந் தகன்றன ராயினு நிலைஇ

- நோயில ராகநங் காதலர் வாய்வாட்  
டமிழகப் படுத்த விமிழிசை முரசின்  
15 வருநர் வறையாப் பெருநா ளிருக்கைத்  
தூங்கல் பாடிய வேங்குபெரு நல்லிசைப்  
பிடிமிதி வருதுணைப் பெருப்பெயர்த் தழும்பன்  
கடிமதில் வரைப்பி னூணூ ரும்பர்  
விழுநிதி துஞ்சம் வீறுபெறு திருநக  
20 ரிருங்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்  
தெல்லுமி ழாவணத் தன்ன  
கல்லென் கம்பலை செய்தகன் ரோரே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண்வேறுபட்ட தலைமகட்குத்  
தோழிசொல்லியது. பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலை  
மகள் சொல்லியதூஉமாம்.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 3.-4. பன்னாணீர்மலி. 17. பிடிமகி முறுதுணைப். 19. விழ  
வுறு திருநகர்; வீழ்வுறு. 21. தெல்லிமிழ்

### 228. குறிஞ்சி

- பிரசப் பல்கினை யார்ப்பக் கல்லென  
வரையிழி யருவி யாரந் தீண்டித்  
தண்ணென நனைக்கு நளிமலைச் சிலம்பிற்  
கண்ணென மலர்ந்த மாயிதழ்க் குவளைக்  
5 கன்முனை நெடுஞ்சுனை நம்மொ டாடிப்  
பகலே யினிதுடன் கழிப்பி யிரவே  
செல்வ ராயினு நன்றமற் தில்ல  
வான்கண் விரிந்த பகன்மரு ணிலவிற்  
சூரன் மிளைஇய சார லாராற்  
10 ழேங்கன் மிசைஇய வேங்கை யொள்வீப்  
புலிப்பொறி கடுப்பத் தோன்றலிற் கயவா  
யிரும்பிடி யிரியுஞ் சோலைப்  
பெருங்கல் யாணர்த்தஞ் சிறுகுடி யானே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—அண்டர்டுகன் குறுவழுதியார்.  
இப்பாட்டு, பகலே சிறைப்புறம்.

229. பாலை

- பகல்செய் பல்கதிர்ப் பருதியஞ் செல்வ  
னகல்வாய் வானத் தாழி போழ்ந்தென  
நீரற வறந்த நிரம்பா நீளிடைக்  
கயந்தலைக் குழவிக் கீவியுகிர் மடப்பிடி.
- 5 குளகுமறுத்<sup>1</sup> துயங்கிய மருங்குல் பலவுடன்  
பாமூர்க் குரம்பையிற் றேன்று மாங்க  
ணெடுஞ்சே ணிடைய குன்றம் போகிய  
பொய்வ லாளர் முயன்றுசெய் பெரும்பொரு  
ணம்மின் றுயினு முடிக வல்வெனப்
- 10 பெருந்துனி மேவ னல்கூர் குறுமக  
ணைய்மலிர் துகுத்த நொசிவரற் சின்னீர்  
பல்லிதழ் மழைக்கட் பாலை மாய்ப்பப்  
பொன்னேர் பசுலை யூர்தரப் பொறிவரி  
நன்மா மேனி தொலைத னேக்கி
- 15 யினைய லென்றி தோழி சினைய  
பாசரும் பீன்ற செம்முகை முருக்கினப்  
போதவி ழலரி கொழுதித் தாதருந்  
தந்தளிர் மாஅத் தலங்கள் மீமிசைச்  
செங்க ணிருங்குயி னயவரக் கூஉ
- 20 மின்னிள வேனிலும் வாரா  
ரின்னே வருது மெனத்தெளித் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின் கண் வேறுபட்ட தலைமகனை வற்புறுத்  
துந்தோழிக்குத் தலைமகன் வன்புறையெ திரழிந்து சொல்லியது.

—மதுரைக்கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார்.

பி - ம். 10. மேவல்கூர்.

## 230. நெய்தல்

- \*உறுகழி மருங்கி னோதமொடு மலர்ந்த  
 சிறுகரு நெய்தற் கண்டோன் மாமலர்ப்  
 பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த வல்கு  
 லைய வரும்பிய சணங்கின் வையெயிற்பு  
 5 மையீ ரோதி வாணுதற் குறுமகள்  
 வினையாட் டாயமொடு வெண்மண லுதிர்த்த  
 புன்னை நுண்டாது பொன்னி னெண்டு  
 மனைபுறந் தருதி யாபி னெனையதூஉ  
 மிம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு புணரிற்  
 10 நீது முண்டோ மாத ராயெனக்  
 கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்  
 கைவல் பர்கன் பையென வியக்க  
 யாந்தற் குறுகின மாக வேந்தெழி  
 லரிவே யுண்கண் பனிவர லொடுக்கிச்  
 15 சிறிய விறைஞ்சின டலையே  
 பெரிய வெவ்வம் யாமிவ னுறவே.

என்பது : தலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்குந்தலைமகள் தன்னெஞ்  
 சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார்.

பி - ம். 3.—4. தழையருந்த வல்குலை, யையவரும்பிய ; வல்குலை  
 யரும்பிய சணங்கி னைய வையெற்று 14. லரிவையுண்.

## 231. பாலை

செறுவோர் செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தீதார்க்  
 குறுமிடத் துலக்கு முதவி யாண்மையு  
 மில்லிருந் தமைவோர்க் கில்லென் றெண்ணி

\* “கைப்பட்டுக்கலங்கினும்” என்னுந் துறைக்குஇப்பாட்டினை  
 உதாரணமாகக் கொண்டு, இதனைத்தலைவன் கூறியது என்பர் நச்.  
 (தொல். பொருள். 111.)

- நல்லிசை வலித்த நாணுடை மனத்தர்  
 5 கொடுவிற் கானவர் கணையிடத் தொலைந்தோர்  
 படுகளத் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை  
 கள்ளியம் பறந்தலைக் களர்தொறுங் குழீஇ  
 யுள்ளூர்ப் பணிக்கு மூக்கருங் கடத்திடை  
 வெஞ்சுர மிறந்தன ராயினு நெஞ்சருக  
 10 வருவர் வாழி தோழி பொருவர்  
 செல்சமங் கடந்த செல்லா நல்லிசை  
 விசம்பிவர் வெண்குடைப் பசம்பூட் பாண்டியன்  
 பாடுபெறு சிறப்பிற் கூட லன்னநின்  
 னுடுவண் டரற்று முச்சித்  
 15 தோடார் கூந்தன் மரீஇ யோரே.

என்பது : தலைம்கள் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

பி - ம். 3. கில்லென வெண்ணி, 15, தோடார் மென்றோன் மரீஇ.

### 232. குறிஞ்சி

- காணினி வாழி தோழி பாணண்  
 மழைமுழங் கரவங் கேட்ட கழைதின்  
 மாஅல் யானை புவிசெத்து வெரீஇ  
 யிருங்கல் விடாகஞ் சிலம்பப் பெயரும்  
 5 பெருங்க னுடன் கேண்மை யினியே  
 குன்ற வேலிச் சிறுகுடி யாங்கண்  
 மன்ற வேங்கை மணநாட் பூத்த  
 மணியே ரரும்பின் பொன்வீ தாஅர்  
 வியலறை வரிக்கு முன்றிற் குறவர்  
 10 மனைமுதிர் மகளிரொடு குரவை தூங்கு  
 மார்கலி விழவுக்களங் கடுப்ப நாளும்  
 விரவுப்பும் பலியொடு விரைஇ யன்னை



கடியுடை வியனகர்க் காவல் கண்ணி  
முருகென வேலற் றருடம்

15 பருவ மாகப் பயந்தன்ற னமக்கே.

என்பது: தோழி தலைமகன் சிதைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதாளி நற்சேந்தனர்.

பி - ம். 2. மழைமுழங்கோலங்.

### 233. பாலை

அலமரன் மழைக்கண் மல்குபனி வாரநின்  
னலர்முலை நனைய வழாஅ ரோழி  
யெரிகவர் புண்ட கரிபுறப் பெருநிலம்  
பீடுகெழு மருங்கி னோடுமழை துறந்தென

5 ளுனில் யானை யுங்கும் வேனின்  
மறப்படைக் குதிரை மாறா மைந்திற்  
றுறக்க மெய்திய தொய்யா நல்லிசை  
முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல்  
பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்றை யிரும்பல்

10 கூளிச் சுற்றங் குழீஇயிருந் தாங்குக்  
குறியவு நெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த  
சுரனிற்ந் தகன்றன ராயினு மிகநனி  
மடங்கா வுள்ளமொடு மதிமயக் குரூஅப்  
பொருள்வயி னீடலோ விலர்நின்

15 னிருளைங் கூந்த லின்றுயின் மறந்தே.

என்பது : பிரிவின் கண்வேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாழலனர்.

இப்பாட்டில் தொய்யா வென்றது கெடாத வென்றவாறு.

234. முல்லை

- கார்பயம் பொழிந்த நீர்திகழ் காலை  
 துண்ணயிர் பரந்த தண்ணய மருங்கி  
 னிரைபறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப்  
 புல்லுனைக் கலிமா மெல்லிதிற் கொளீஇய  
 5 வள்பொருங் கமையப் பற்றி மூழ்கிய  
 பல்கதி ராழி மெல்வழி யறுப்பக்  
 காலென மருள வேறி ஞாலியற்  
 கண்ணோக் கொழிக்கும் பண்ணைமை நெடுந்தேர்  
 வல்விரைந் தூர்தி நல்வலம் பெறுந்  
 10 ததர்தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பிணை  
 யேறுபுண ருவகைய ஆறில வுகள  
 வஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொழுதி  
 முல்லை நறுமலர்த் தாதநயந் தூத  
 வெல்லை போகிய புல்லென் மாலைப்  
 15 புறவடைந் திருந்த வுறைவி னல்லூர்க்  
 கழிபட ருழந்த பனிவா ருண்க  
 ணன்னிறம் பரந்த பசலையண்  
 மின்னே ரோதிப் பின்னுப்பிணி விடவே.

என்பது: தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—பேயனார்.

பி - ம். 1. கார்பயன். 10. ததர்நனை. (கழாரக் கீரனெயிற்றியார்.)

235. பாலை

- ஆம்ம வாழி தோழி பொருள்புரிந்  
 துள்ளார் கொல்லோ காதல ருள்ளியுஞ்  
 சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொல்லோ  
 பயனிலங் குழைய வீசிப் பெயன்முனிந்து  
 5 விண்டு முன்னிய கொண்டன் மாமழை

- மங்கு லற்கமொடு பொங்குபு துளிப்ப  
வாடையொடு நிவந்த வாயிதழ்த் தோன்றி  
சுடர்கொ ளகலிற் சுருங்குபிணி யவிழ்ச்  
சுரிமுகிழ் முசுண்டைப் பொதியவிழ் வான்பூ
- 10 விசும்பணி மீனிற் பசும்புத லணியக்  
கன்வன் மண்ணைச் செறிய வகல்வயற்  
கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூ  
மாரியங் குருகி னீரிய சூங்க  
நணிகடுஞ் சிவப்பொடு நாமந் தோற்றிப்
- 15 பணிகழ் கொண்ட பண்பில் வாடை  
மருளின் மாலையொ டருளின்றி நலிய  
துதலிறை கொண்ட வயலறி பசலையொடு  
தொன்னலஞ் சிதையச் சாஅ  
யென்னள்கொ லளிய ளென்னை தோரே.

என்பது : தலைமகள்பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றாமை  
மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கழார்க் கீரனையிற்றியார்.

பி - ம். 11. வகல்வயிற், 14. நாமந்தோன்றி, 16. டருளின்றி.

### 236. மருதம்

- மணிமருண் மலர முள்ளி யமன்ற  
துணிநீ ரிலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீ  
னரிநிறக் கொழுங்குறை வெளவினர் மாந்தி  
வெண்ணை லரிநர் பெயர்நிலைப் பின்றை
- 5 யிடனில நெரிதரு நெடுங்கதிர்ப் பல்கூட்டுப்  
பனிபடு சாய்ப்புறம் பரிப்பக் கழனி்க்  
கருங்கோட்டு மாஅத் தலங்குசினைப் புதுப்பூ  
மயங்குமழைத் துவலையிற் ருஅ மூரன்  
காமம் \* பெருமை யறியே னன்று
- 10 முய்ந்தனென் வாழி தோழி யல்க

\* பெருமை என்றும் படிக்கலாம்.

- \* லணிகிளர் சாந்தி னம்பட் டிமைப்பக்  
கொடுங்குழை மகளிரி னெடுங்கிய விருக்கை  
யறியா மையி னழிந்த நெஞ்சி  
னேற்றிய லெழினடைப் பொலிந்த மொய்ம்பிற்  
15 ரேட்டிருஞ் சரியன் மணந்த பித்தை  
யாட்ட னத்தியைக் காணீ ரோவென  
நாட்டி னாட்டி னூரி னூரிற் [னக்  
கடல்கொண் டன்மெனப் புனலொழிந் தன்மெ  
கலுழந்த கண்ணள் காதலற் கெடுத்த  
20 வாதி மந்தி போல †  
வேதஞ் சொல்லிப் பேதுபெரி துறவே.

என்பது : ஆற்றமைவாயிலாகப் புக்க தலைமகனீக்கத்துக்கண்  
புக்க தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒன்று ஒன்றய்த்தோன்று மூரன  
தலால், நல்லார்போலத் துக்கத்தினைச் செய்வான் என்றவாறு.

பி - ம். 3. வெவ்விளர். 5. யிடைநில. 7. மாஅத்த வஞ்சினைப்.

### 237. பாலை

- புன்காற் பாதிரி யரிநிறத் திரள்வீ  
துண்கொடி யதிரலொடு நுணங்கறல் வரிப்ப  
வாலெயிற் றன்ன வரும்புமுதிர் குரவின்  
றேணிமிர் நறுஞ்சினைத் தென்றல் போழக்  
15 குயில்குரல் கற்ற வேனிலூர் துயிறுறற்  
தின்னு கழியுங் கங்கு லென்றுநின்

\* இது புலவீப் பொருளாக அச்சம்பிற்றத்து என்பர் பேரா.  
(தொல். பொருள். 256.)

† ஆதிமந்திதன்பெயராலும், காதலனாகிய ஆட்டனத்தி பெய  
ராலும் கூறிற் காஞ்சிப்பாற்படும். “ஆதி மந்தி போல.....துறவே”  
என அகத்திணைக்கண் சார்த்துவகையான் வந்தன என்பர் நச்.  
(தொல். பொருள். 54.)

- னன்மா மேனி யணிநலம் புலம்ப  
 வினைத லான்றிசி னாயிழை கனைதிறற்  
 செந்தீ யணங்கிய செழுநிணக் கொழுங்குறை  
 10 மென்றினைப் புன்க முதிர்த்த மண்டையொ  
 டிருங்கதி ரலமருங் கழனிக் கரும்பின்  
 வினைகழை பிழிந்த வந்தீஞ் சேற்றொடு  
 பால்பெய் செந்நெற் பாசவற் பகுக்கும்  
 புனல்பொரு புதவி னுறந்தை யெய்தினும்  
 15 வினைபொரு ளாகத் தவிர்விலர் கடைசிவந்  
 தைய வமர்த்த வுண்கணின்  
 வையேர் வாலெயி னூறிய நீரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் டேறுபட்டதலைமகனைத் தோழி வற்புறீஇயது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 10, புன்கமுயர்த்த.

### 238. குறிஞ்சி

- மான்றமை யறியா மரம்பயி லிறும்பி  
 னீன்றினைப் பட்ட வயவுப்பிணப் பசித்தென  
 மடமான் வல்சி தரீஇய நடுநா  
 னிருண்முகைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த  
 5 பனைமரு ளெருத்திற் பல்வரி யிரும்போத்து  
 மடக்க னாமான் மாதிரத் தலறத்  
 தடக்கோட் டாமா னண்ண லேளறு  
 நனந்தலைக் கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி  
 யிருங்கல் வியலறை சிவப்ப வீர்க்கும்  
 10 பெருங்க னூட பிரிதி யாயின்  
 மருந்து முடையையோ மற்றே யிரப்போர்க்  
 கிழையணி நெடுந்தேர் களிற்றெ டென்று  
 மழைசுரந் தன்ன வீகை வண்மகிழ்க்  
 கழற்றெடித் தடக்கைக் கலிமா னள்ளி

15 நளிமுகை யுடைந்த நறுங்கா ரடுக்கத்தப்  
போந்தை முழுமுத னிலைஇய காந்தண்  
மென்பிணி முகையவிழ்ந் தலர்ந்த  
தண்கமழ் புதுமலர் நாறுநறு துதற்கே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—கபிலர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, யாதனானும் நச்சப்படும் நாடன் என்ற வாறு.

பி - ம். 9. வசிப்ப. 14. கடுமானள்ளி, 15. நளிமுகை யுடைத்த.

239. பாலை

அளிதோ தானே யெவனா வதுகொன்  
மன்றுந் தோன்றாது மாணு மாயும்  
புலியென வலம்புஞ் செங்க ண்டவர்  
ஞெலியொடு பிடித்த வார்கோ லம்பின  
5 ரெல்லா ரெறிந்து பல்லாத் தழீஇய  
விளிபடு பூசல் வெஞ்சரத் திரட்டும்  
வேறுபஃ றேளத் தாறுபல நீந்திப்  
புள்ளித் தொய்யிற் பொறிபடு சுணங்கி  
ஞெள்ளிழை மகளி ருயர்பிறை தொழுஉம்  
10 புல்லென் மாலை யாமிவ ண்ணைய  
வீட்டருங் குரைய பொருள்வயிற் செவினே  
நீட்டுவி ரல்லிரோ நெடுந்தகை யீரெனக்  
குறுநெடும் புலவி கூறி நம்மொடு  
நெருநலுந் தீம்பல மொழிந்த  
15 சிறுநல் லொருத்தி பெருநல் லாரே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரணர்.

பி - ம். 1. அணிதோதானே எவனாகுவன்கொன். 14. செருநைய. 34

## 240. நெய்தல்

- \* செவ்வீ ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்  
தனிப்பார்ப் புள்ளிய தண்பறை நாரை  
மணிப்பூ நெய்தன் மாக்கழி நிவப்ப  
வினிப்புலம் பின்றே கானலு நளிகடற்  
5 நிரைச்சுர முழந்த திண்டிமில் விளக்கிற்  
பன்மீன் கூட்ட மென்னையர்க் காட்டிய  
வெந்தையுஞ் செல்லுமா ரிரவே யந்தி  
+ வணங்குடைப் பனித்துறை கைதொழு தேத்தி  
யாயு மாயமோ டயரு நீயுந்  
10 தேம்பா யோதி திருதுத னீவிக்க  
கோங்குமுறைத் தன்ன குவிமுலை யாகத்  
தின்றுயி லமர்ந்தனை யாயின் வண்டுபட  
விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முடுக்கர்ப்  
† பூவேய் புன்னையந் தண்பொழில்  
15 வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே.

என்பது: தோழி இரவுக்குறிவந்ததலைமகற்குப் பகற்குறிநேர்ந்தது.

—எழுஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

பி - ம், 1. கோட்டஞ்சினை.

## 241. பாலை.

துனியின் றியைந்த துவரா நட்பி  
னீய ரம்ம வவரென முனியாது  
நல்குவர் நல்ல கூறினு மல்கலும்

\* இட்பாட்டு, தோழி களஞ்சட்டியது என்றும், † துனியர்க்கு  
வலைவளர்த்தப்பின் அம்மகளிர் கிளையுடன் குழிஇச் சுறவுக்கோடு  
நட்டுப் பரவுக்கடன்கொடுத்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்  
என்று கொண்டும், † “பகற்புணர் களனே புறனென மொழிப”  
என்ற சூத்திரத்திற்கு இவ்வடிகளை உதாரணங்காட்டியுஞ்செல்வர்  
நச். (தொல். பொருள். 5, 121, 132.)

- பிரியாக் காதலொ டிழைய ராகிய  
 5 நமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை  
 மூங்கி விளமுனை திரங்கக் காம்பின்  
 கழைநரல் வியலகம் வெம்ப மழைமறந்  
 தருவி யான்ற வெருவரு நனந்தலைப்  
 பேளய் வெண்டேர்ப் பெயல்செத் தோடித்  
 1) தாஅம் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை  
 புலம்பெயர்ந் துறைதல் செல்லா தலங்குதலை  
 விருந்தின் வெங்காட்டு வருந்தி வைகு  
 மத்த நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்காய்  
 வட்டக் கழங்கிற் ருஅய்த் துய்த்தலைச்  
 15 செம்முக மந்தி யாடு  
 நீண்மர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகள் வற்புறுத்துந் தோ  
 ழிக்குச் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி - ம். 2. னீயாரம்ம; னினியரம்ம. 11. தலங்கு நிலை, 16. நன்மா.

## 242. குறிஞ்சி

- அரும்புமுதிர் வேங்கை யலங்கன் மென்சீனைச்  
 சுரும்புவாய் திறந்த பொன்புரை துண்டாது  
 மணிமருள் கலவத் துறைப்ப வணிமிக்  
 கவிர்பொறி மஞ்ஞை யாடுஞ் சோலைப்  
 5 பைந்தாட் செந்தினைக் கொடுங்குரல் வியன்புனஞ்  
 செந்தார்க் கிள்ளை நம்மொடு கடிந்தோன்  
 பண்புதர வந்தமை யறியா னுண்கேழ்  
 முறிபுரை யெழினலத் தென்மக டியர்மருங்  
 கறிதல் வேண்டுமெனப் பல்பிரப் பிரீஇ  
 10 யறியா வேலற் றரீஇ யன்னை



- வெறியயர் வியன்களம் பொலிய வேத்தி  
 மறியுயிர் வழங்கா வளவைச் சென்றியாஞ்  
 செலவரத் துணிந்த சேண்விளங் கெல்வளை  
 நெகிழ்ந்த முன்கை நேரிறைப் பணைத்தோ
- 15 ணல்லெழி லழிவிற் றெல்கவின் பெறீஇய  
 முகிழ்த்துவர விளமுலை மூழ்கப் பல்லாழ்  
 முயங்க வியைவது மன்றோ தோழி  
 நறைகால் யாத்த நளிர்முகைச் சிலம்பிற்  
 பெருமலை விடாக நீடிய சிறியிலைச்
- 20 சாந்த மென்கினை தீண்டி மேலது  
 பிரசந் தூங்கு சேட்சிமை  
 வரையக வெற்பன் மணந்த மார்பே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

—பேரிசாத்தனர்.

பி - ம். 10. றீஇயென்னை. 18. நளிமுறை. 22. மலர்ந்தமார்பே.

### 243. பாலை

- அவரை யாய்மல ருதிரத் துவரிள  
 வாங்குதுளைத் துகிரி னீங்கை பூப்ப  
 விறங்குபோ தவிழ்ந்த வீரம்புதற் பகன்றைக்  
 கறங்குதுண் டிவலையி னூருழை யணியப்
- 5 பெயனீர் புதுவர றவிரச் சினைநேர்பு  
 பீள்விரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிர்க் கழனி  
 நெல்லொலி பாசவ றுழைஇக் கல்லெனக்  
 கடிதுவந் திறுத்த கண்ணில் வாடை  
 நெடிதுவந் தனையென நில்லா தேங்கிப்
- 10 பலபுலந் துறையுந் துணையில் வாழ்க்கை  
 நம்வலத் தன்மை கூறி யவர்நிலை

யறியுந் மாயி னன்றுமற் றில்ல  
பனிவார் கண்ணே மாகி யினியது  
நமக்கே யெவ்வ மாகின்

15 நனைத்தாற் றேழிநந் தொல்வினைப் பயனே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வற்புறுத்தும் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றேனென்பதுபடச் சொல்லியது.

—கொடியூர்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்.

பி - ம். 1 - 2. தவரின், வாங்கு துனைத் துகளினீங்கை. 3. வீங்கு போதலிழ். 4. னூருளை. 8. கன்னிவாடை. 11. வலித்தன்மை. 15. தொழில் வினைப்பயனே. (குடிக்கிழார்மகனார் நெய்தற்றத்தனார்)

#### 244. முல்லை

\* பசைபடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன  
சேயுயர் சினைய மாச்சிறைப் பறவை  
பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி  
முகைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை  
5 கடிமகள் கதுப்பி னூறிக் கொடியிசை  
வண்டினந் தவிர்க்குந் தண்பதக் காலே  
வரினும் வாரா ராயினு மாண்டவர்க்  
கினிதுகொல் வாழி தோழி யெனத்தன்  
பல்விதழ் மழைக்க ணல்லகஞ் சிவப்ப  
10 வருந்தய ருடைய ளிவளென விரும்பிப்  
பாணன் வந்தனன் றூதே நீயும்  
புல்லார் புரவி வல்விரைந்து பூட்டி  
நெடுந்தே றூர்மதி வலவ  
முடிந்தன் நம்மநா முன்னிய வினையே.

\* இப்பாட்டினுள் “முடிந்தன் நம்ம நாம் முன்னியவினையே” என்பதின், தானே குறுகிலமன்னன் சென்றதாம் என்பார் நச் (தொல். பொருள். 32.)

என்பது : வினேமுற்றிய தலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை...மள்ளனர்.

பி - ம். 1. பகைபடுபச்சைநெய்தோற்றொழிந்தன்ன. 10, வருந்துவளவளென. 13, நெடுந்தே ரேவுமதி.

### 245. பாலை

உயிரினுஞ் சிறந்த வொண்பொரு டருமார்  
நன்றுபுரி காட்சியர் சென்றன ரவரொன  
மனைவலித் தொழியு மதுகைய ளாத  
னீநற் கறிந்தனை யாயி னீங்கி

5 மழைபெயன் மறந்த கழைதிரங் கியவிற்  
செல்சாத் தெறியும் பண்பில் வாழ்க்கை  
வல்வி லினையர் தலைவ ரெல்லுற

வரிகிளர் பணைத்தோள் வயிறணி திதலை  
யரிய லாட்டிய ரல்குமனை வரைப்பின்

10 மகிழ்நொடை பெருஅ ராகி நனைகவுட்  
கான யானை வெண்கோடு சுட்டி  
மன்றொடு புதல்வன் புன்றலை நீவு  
மருமுனைப் பாக்கத் தல்கி வைகுற  
நிழல்படக் கவின்ற நீளரை யிலவத்

15 தழலகைந் தன்ன வலங்குசினை யொண்பூக்  
குழலிசைத் தும்பி யார்க்கு மாங்கட்  
குறும்பொறை யுணங்குந் ததர்வெள் ளென்பு  
கடுங்கா லொட்டகத் தல்குபசி தீர்க்குங்  
கன்னெடுங் கவலைய கான நீந்தி

20 யம்மா வரிவை யொழியச்  
சென்மோ நெஞ்சம் வாரலென் யானே.

என்பது : பொருள்கடைக்கூட்டியநெஞ்சினைக் கழறித் தலைமகள் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனர்.

பி - ம். 6. செல்சமத் தெறியு மன்பில். 11. கோடுகட்டி. 18.  
கடுக்கால் வேட்டத்தல்குபி.

### 246. மருதம்

- \* பிணர்மோட்டு நந்தின் பேழ்வா யேற்றை  
கதிர்மூக் காரல் கள்வ னாக  
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரு  
மலிநீ ரகல்வயல் யாண ரூர
- 5 போதார் கூந்தல் நீவெய் யோளொடு  
தாதார் காஞ்சித் தண்பொழி லகல்யா  
ரூடினை யென்ப நெருரை யலரே  
காய்சின மொய்ம்பிற் பெரும்பெயர்க் கரிகா  
லார்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற்
- 10 சீர்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பி  
னிமிழிசை முரசும் பொருகளைத் தொழியப்  
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய  
மொய்வலி யறுத்த ஞான்றைத்  
தொய்யா வழந்தூ ரார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுள் கள்வனென்றது சரிவனே.

பி - ம். 5. கூந்தனல்லவனோடு 8. சினமுன்பிற்.

### 247. பாலை

மண்ணு முத்த மொழுக்கிய வனமுலை  
நன்மா னாகம் புலம்பத் துறந்தோ

\* \* ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆண்பாற்கெல்லாம், ஏற்றைக்  
கிளவி யுரித்தென மொழிப” என்றகுத்திரக்கருத்தினானே ‘பிணர்  
மோட்டு நந்தின் பேழ்வாயேற்றை’ என்று கூறினார் என்பர் பேரா.  
(தொல், பொருள், 604.)

- ரருளிலர் வாழி தோழி பொருள்புரிந்  
 திருங்கிளை யெண்கி னெழல்வா யேற்றை  
 5 கருங்கோட் டிருப்பை வெண்பூ முனையிற்  
 பெருஞ்செம் புற்றி னிருந்தலை யிடக்கு  
 மரிய கான மென்றார் பகைபட  
 முனைபாழ் பட்ட வாங்கணுட் பார்த்துக்  
 கொலைவல் யானை சுரங்கடி கொள்ளு  
 10 மூறுபடு கலையை வாறுபல நீந்திப்  
 படுமுடை நசைஇய பறைநெடுங் கழுத்திற்  
 பாறுகிளை சேக்குஞ் சேட்சிமைக்  
 கோடியர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு  
 பாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

பி - ம். 2. புலம்பத்துறந்தவ. 6. யிடிக்கு (வெண்ணுகனார்.)

### 248. குறிஞ்சி

\* நகைநீ கேளாய் தோழி யல்கல்  
 வயநா யெறிந்து வன்பறழ் தழீஇ  
 யினைய ரெய்துதன் மடக்கிளை யோடு

\* இது, வந்தோன் செவிலியை எதிர்த்துழிக் கூறியது  
 என்பர் நச். இனிப்பேரா, “நகைநீ கேளாய் தோழி” என்பது  
 தன் பேதைமை பொருளாக நகைபிறந்தது; என்னை? “தான் செய்த  
 தவற்றிற்குத் தாய் தன்னை வெகுண்டது தனக்கு நகையாகக்  
 கொண்டமையின்” என்றும், “நல்லைமன்னென நகைஉப்பெயர்ந்  
 தோளே” என்பது பிறர் எள்ளியது பொருளாகத் தன்கண் நகை  
 பிறந்தது; என்னை? தன் மகள் தன்னை மதியாது இஃழந்தாளென  
 நக்கவாறு; இது வெகுளிப் பொருளாக நக்கதன்றோ வெனின்  
 அது வீராக்கே உரித்தாகல்வேண்டும். இவள் அவளை வெகுண்டு  
 தண்டஞ் செய்வாளல்லள், அதற்கே உவப்பினல்லது: என்றுங் கூறார்.  
 (தொல். பொருள். 112, 251.)

- நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் காணொழிந்  
 5 தரும்புழை முடுக்கீ ராட்குறித்து நின்ற  
 தறுகட் பன்றி நோக்கிக் கானவன்  
 குறுகினன் ரொடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி  
 மடைசெலன் முன்பிற்றன் படைசெலச் செல்லா  
 தருவழி விலக்குமெம் பெருவிறல் போன்மென
- 10 வெய்யாது பெயருங் குன்ற நாடன்  
 செறியரி றுடக்கலிற் பரீஇப் புரியவிழ்ந்  
 தேந்துகுவவு மொய்ம்பிற் பூச்சேர் மாலை  
 யேற்றிமில் கயிற்றி னெழில்வந்து துயல்வர  
 வில்வந்நு நின்றோற் கண்டன ளன்னை
- 15 வல்வே யென்முக நோக்கி  
 நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோளே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிதைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லு  
 வாளாய்த் தலைமகள் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 2. வலநாயெறி. 8-9. செலாஅ தருவழி. 16. நல்லண்  
 மன்றங் கூய்ப்பெயர்ந் தோளே; நல்லோண். மன்ற நகூஉப்பெயர்.

### 249. பாலை

- ஆம்ம வாழி தோழி பன்ன  
 ளிவ்வூ ரம்ப லெவனோ வள்வார்  
 விசிபிணித் நியாத்த வரிகோற் றெண்கிணை  
 யின்கூர லகவுந ரிரப்பி னுடொறும்
- 5 பொன்கோட்டுச் செறித்துப் பொலந்தார் பூட்டி  
 சாந்தம் புதைத்த வேந்துதுளங் கெழிலிமி  
 லேறுமுந் துறுத்துச் சால்பதங் குவைஇ  
 நெடுந்தேர் களிர்ரொடு சுரக்குங் கொடும்பூட்  
 பல்வேன் முசுண்டை வேம்பி யன்னவென்
- 10 னல்லெழி விளநலந் தொலையினு நல்கார்

- பல்பூங் கானத் தல்குநிழ லசைஇத்  
 தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழுவர்  
 நாகா வீழ்த்துத் திற்றி தின்ற  
 புலவுக்களர் துழைஇய துகள்வாய்க் கோடை
- 15 நீர்வரைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த  
 வாள்வரி வயப்புலி தீண்டிய விளிசெத்து  
 வேறுவேறு கவலைய வாறுபரிந் தலறி  
 யுழைமா னினநிரை யோடுங்  
 கழைமாய் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின் கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு  
 பாடுகண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

பி - ம். 6. வேந்துதுளங்கிமிலெழில், 14. துகள்வாய்க் கொண்டை.

## 250. நெய்தல்

- எவன்கொல் வாழி தோழி மயங்குபிசிர்  
 மல்குதிரை யுழந்த வொல்குநிலைப் புன்னை  
 வண்டிமி ரிணர துண்டாது வரிப்ப  
 மணங்கம ழிளமண லெக்கர்க் காண்வர
- 5 கணங்கொ ளாயமொடு புணர்ந்துவினை யர்ட்க்  
 கொடுஞ்சி நெடுந்தே ரிளையொடு நீக்கித்  
 தாரன் கண்ணியன் சேரவந் தொருவன்  
 வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவது  
 மறுமொழி பெறாஅன் பெயர்ந்தன னாதற்கொண்
- 10 டரும்பட ரெவ்வொடு பெருந்தோள் சர்அ  
 யவ்வலைப் பரதவர் கானலஞ் சிறுகுடி  
 வெவ்வாய்ப் பெண்டிர் கவ்வையிற் கலங்கி  
 யிறைவளை நெகிழ்ந்த நம்மொடு  
 துறையுந் துஞ்சாது கங்கு லானே.

என்பது : தலைமகற்குக்குறைநேர்ந்ததோழி தலைமகட்குக் குறை  
நயப்பக் கூறியது.

—செல்லூர்கிழார்மகனார் பெரும்பூதங்கொற்றனார்.

பி - ம். 1. பிதீர்.

251. பாலை

- தூதுஞ் சென்றன தோளுஞ் சென்று  
மோதி யொண்ணுதற் பசலையு மாயும்  
வீங்கிழை நெகிழ்ச் சாஅய்ச் செல்லலொடு  
நாம்படர் கூரு மருந்துயர் கேட்பி
- 5 னந்தன் வெறுக்கை யெய்தினு மற்றவட்  
டங்கலர் வாழி தோழி வெல்கொடித்  
துணைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்  
தொன்மூ தாலத் தரும்பணைப் பொதியி  
லின்னிசை முரசந் கடிப்பிசுத் திரங்கத்
- 10 தெம்முனை சிதைத்த ஞான்றை மோகூர்  
பணியா மையிற் பகைதலை வந்த  
மாகெழு தாணை வம்ப மோரியர்  
புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த  
விலங்குவெள் ளருவிய வறைவா யும்பர்
- 15 மாசில் வெண்கோட் டண்ணல் யாணை  
வாயுட் டப்பிய வருங்கேழ் வயப்புலி  
மானில நெளியக் குத்திப் புகலொடு  
காப்பில் வைகுந் தேக்கமல் சோலை  
நிரம்பா நீளிடைப் போகி
- 20 யரம்போ ழவ்வனை நிலைநெகிழ்த் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது  
வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

—மாமுலனார்.



பி - ம். 4. கூருந்துயர் கேட்டின்னு. 8. தரும்பிணை. 9-10. கடிப்பிகுத் தியம்பொரத் தெம்முணை. 14. வரைவாயும்பர். 17. குத் தியபுகலொடு. 18. காம்பில்.

### 252. குறிஞ்சி

இடம்படு பறியா வலம்படு வேட்டத்து  
 வாள்வரி நடுங்கப் புகல்வந் தாளி  
 யுயர்நுதல் யாணைப் புகர்முகத் தொற்றி  
 வெண்கோடு புய்க்குந் தண்கமழ் சோலைப்  
 5 பெருவரை யடுக்கத் தொருவே வேந்தித்  
 தனியன் வருத லவனு மஞ்சான்  
 பனிவார் கண்ணை னாகி நோயட  
 யெமியே னிருத்தலை யானு மாற்றேன்  
 யாங்குச் செய்வாங்கொ ரோழி யீங்கைத்  
 10 துய்யவிழ் பனிமல ருதிர ளீசித்  
 தொழின்மழை பொழிந்த பாண்ட் கங்கு  
 லெரிதிரைத் திவலை தூட்டிற் சிறுகோட்டிப்  
 பெருங்குளங் காவலன் போல  
 வருங்கடி யன்னையுந் துயின்மறந் தனளே.

என்பது : தலைமகன்சிறைப்புறத்தானாகத் தொழிக்குச் சொல்லு  
 வாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கண்ணையார்.

பி - ம். 6. தனியயன். 8. எளியே. 11. தெழின் மழை. (திண்  
 பொற் கோழிக்காவி திமகன் கண்ணனார். நக்கணன்.)

### 253. பாலை

வைக ரோறும் பசலை பாயவென்  
 மெய்யும் பெரும்பிறி தாகின் ரொய்யென  
 வன்னையு மமரா முகத்தின ளலரே  
 வாடாப் பூவிற் கொங்க ரோட்டி  
 5 நாடுபல தந்த பசம்பூட் பாண்டியன்

- பொன்மலி நெடுநகர்க் கூட லாடிய  
 வின்னிசை யார்ப்பினும் பெரிதே யிங்கியான்  
 சிலநா ஞாய்வென் போன்மெனப் பலநினைந்  
 தாழல் வாழி தோழி வாடா
- 10 தாரிரு ணடுநா ளோரா வ்யயப்  
 பகைமுனை யறுத்துப் பல்லினஞ் சாஅய்க்  
 கணஞ்சால் கோவலர் நெடுவிளிப் பயிரறிந்  
 தினந்தலைத் தருடந் துளங்கிமி னல்லேற்றுத்  
 தழுஉப்பிண ரெருத்தந் தாழப் பூட்டிய
- 15 வந்தூம் பகலமைக் கமஞ்செலப் பெய்த  
 துறுதாழ் வல்சியர் தொழுவறை வெளவிக்  
 கன்றுடைப் பெருநிரை மன்றுநிறை தருஉ  
 நேரா வன்றேள் வடுகர் பெருமகன்  
 பேரிசை யெருமை நன்னாட் டிள்ளதை
- 20 யயிரியா நிறந்தன ராயினு மபரிநந்  
 துள்ளுப தில்ல தாமே பீணத்தோட்  
 குரும்பை மென்முலை யரும்பிய சுணங்கி  
 னுசுப்பழித் தொலிவருந் தாழிருங் கூந்தன்  
 மாக விசும்பிற் நிலகமொடு பதித்த
- 25 திங்க ளன்னநின் றிருமுகத்  
 தொண்சூட் டவிர்குழை மலைந்த நோக்கே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழி  
 சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 6. நெடுமதிந்கூடல், 10. ளோராய்.

### 254. முல்லை

நரைவிரா வுற்ற நறுமென் கூந்தற்  
 செம்முது செவிலியர் பலபா ராட்டப்  
 பொலன்செய் கிண்கிணி நலம்பெறு சேவறு

- மணன்மலி முற்றத்து நிலம்வடுக் கொளாஅ  
 5 மனையுறை புறவின் செங்காற் சேவ  
 றுணையொடு குறும்பறை பசிற்றி மேற்செல  
 வினையா டாயத் தினையோர்க் காண்டொறு  
 நம்வயி னினையு நன்னுத லரிவை  
 புலம்பொடு வதியுங் கலங்களு ரகல
- 10 வேந்துறு தொழிலொடு வேறுபுலத் தல்கி  
 வந்துவினை முடித்தன மாயி னீயும்  
 பணைநிலை முனைஇய வினைநவில் புரவி  
 யிழையணி நெடுந்தே ராழி யுறுப்ப  
 நுண்கொடி மின்னிற் பைம்பயிர் துமியத்
- 15 தளவ முல்லையொடு தலைஇத் தண்ணென  
 வெறிகமழ் கொண்ட வீததை புறவி  
 னெடியிடை பின்படக் கடவுமதி யென்றியான்  
 சொல்லிய வளவை நீடாது வல்லெனத்  
 தார்மணி மாவறி வுறாஅ
- 20 லூர்நணித் தந்தனை யுவகையாம் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றிவந்தெய்திய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிக னிளவேட்டனர்.

பி - ம். 2. பலர்பாராட்ட. 11. மாயினினியு. 15. முல்லையொடு  
 தோன்றிதோன்ற. 18. சொல்லிய வளவையினீடாது. (கபிலர்.)

### 255. பாலை

\* உலகுகிளர்ந் தன்ன வுருகெழு வங்கம்  
 புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ  
 விரவு மெல்லையு மசைவின் ருகி  
 விரைசெல லியற்கை வங்கு ழாட்டக்

\* கலத்திற்பிரிவு தலைமகனைஒழியப் பிரிந்தமைக்கு உதாரண  
 மாகஇப்பாட்டினைக் கொண்டார் இளம்பூரணவழகன். இது தோழி  
 காதுவிடுவது காரணமாக உரைத்தது; இம்மணிமிடைபவளத்துப்

- 5 கோடியர் துணிமண லகன்றுறை நீகான்  
 மாட வொள்ளொரி மருங்கறிந் தொய்ய  
 வான்வினைப் பிரிந்த காதலர் நாள்பல  
 கழியா மையே யழிபட ரகல  
 வருவர் மன்னாற் றேழு தண்பணைப்
- 10 பொருபுனல் வைப்பி னம்மூ ராங்கட்  
 கருவினை முரணிய தண்புதற் பகன்றை  
 பெருவன மலர வல்லி தீண்டிப்  
 பலவுக்காய்ப் புறத்த பசும்பழப் பாகல்  
 கூதள மூதிலைக் கொடிநிறை தூங்க
- 15 வறனின் றலைக்கு மாளு வாடை  
 கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசித்  
 திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருங்கவின் சாய  
 நிரைவனை யுருந் தோளென  
 வுரையொடு செல்லு மன்பினர்ப் பெறினே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றமை மீதுரத்  
 தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மதுரைமருதனின் நாகனார்.

இப்பாட்டு தொழிலர்ந் பாலை.

பி - ம். 7. வினைப்புரிந்த 8. கழியாமையினழிபட. 12. பெருவன  
 14. கூழை. 16. கங்குல் வீச.

### 256. மருதம்

பிணங்கரில் வள்ளை நீழலைப் பொதும்பின்  
 மடிதுயின் முனைஇய வள்ளுகிர் யாமை  
 நொடிவிடு கல்லிற் போகி யகன்றுறைப்

பின்பனி வந்தவாறும், நண்பகல் கூறமையும், அவர் குறித்த காலம்  
 இஃதென்பது தோன்றியவாறும் காண்க என்றும், “உலகுளிகள்  
 தன்ன” என்னும் அகப்பாட்டுள் வணிகன் தலைவனாகவும் கொள்  
 ளக் கிடத்தலின், தலைவியும் அவ்வருணத் தலைவியாமென்றுணர்  
 கின்றும் கூறுவர்நச். (தொல், பொருள், 36, 11, 24.)

- பகுவாய் நிறைய துங்கிற் கள்ளி  
 5 னுகுவா ரருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு  
 தீம்பெரும் பழன முழக்கி யயல  
 தாம்பன் மெல்லடை யொடுங்கு மூர  
 பொய்யா லறிவெனின் மாய மதுவே  
 கையகப் பட்டமை யறியாய் நெருகை
- 10 மையெழி லுண்கண் மடந்தையொடு வையை  
 யேர்தரு புதுப்புன லுரிதினி னுகர்ந்து  
 பரத்தை யாயங் கரப்பவு மொல்லாது  
 கவ்வையா கின்றூற் பெரிதே காண்டகத்  
 தொல்புகழ் நிறைந்த பல்பூங் கழனி்க்
- 15 கரும்பமல் படப்பைப் பெரும்பெயர்க் கள்ளூர்த்  
 திருதுதற் குறுமக ளாணிநலம் வவ்விய  
 வறனி லாள னறியே நென்ற  
 திறனில் வெஞ்சூ ளறிகரி கடாஅய்  
 முறியார் பெருங்கிளை செறியப் பற்றி
- 20 நீறுதலைப் பெய்த ஞான்றை  
 வீறுசா லவையத் தார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது: தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன்மள்ளனார்.

இப்பாட்டின்.....யவனென்றவாறு.

பி - ம். 5. னுகர்வாரருந். 8. பொய்யான திவ, 15. கரும்பயல்.

### 257. பாலை

\* வேனிற் பாதிரி கூனி மாமலர்  
 நறைவாய் வாட னூறு நாட்சர  
 மரியார் சிலம்பிற் சீறடி சிவப்ப  
 வெம்மொடொ ராறு படிஇயர் யாழநின்

\* இதுகொண்டு தலைக்கழிதற்கண் தலைவன் நடையை விய  
 ந்தது என்பர் நச். (தொல். பொருள். 15.)

- 5 பொம்ம லோதி பொதுள் வாரி  
யரும்பற மலர்ந்த வாய்பூ மராஅத்துச்  
சுரும்புசூ ழலரி தைஇ வேய்ந்தநின்  
நேம்பாய் கூந்தற் குறும்பல மொசிக்கும்  
வண்டிகழிந் தோம்ப நேற்று யணிகொள
- 10 துண்கோ லெல்வளை தெளிர்க்கு முன்கை  
மெல்லிறைப் பனைத்தோள் விளங்க வீசி  
வல்லுவை மன்னா னடையே கள்வர்  
பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்  
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாஅத்து
- 15 நாரரை மருங்கி னீர்வரப் பொழித்துக்  
களிற்சுவைத் திட்ட கோதுடைத் ததரல்  
கல்லா வுமணர்க்குத் தீமூட் டாகுந்  
துன்புறு தகுந வாங்கட் புன்கோட்  
டரிலிவர் புற்றத் தல்கிரை நசைஇ
- 20 வெள்ளரா மினிர வாங்கும்  
பிள்ளை யென்கின் மலைவயி னானே.

என்பது : உடன்போகா நின்றதலைமகட்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

—உறையூர்மருத்துவன் றுமோதரனார்.

பி - டி. 8. குறும்பலோதிக்கும்.

### 258. குறிஞ்சி

- \* நன்ன னுகிய னருங்கழிப் பாழித்  
தொன்முதிர் வேனி ரோம்பினர் வைத்த  
பொன்னினு மருமைநந் கறிந்து மன்னோட்  
கின்னல மாதோ வெனிணுமஃ தொல்வாய்
- 5 தண்மழை தவழந் தாழ்நீர் நனந்தலைக்  
கடுங்காற் றெடுக்கு நெடும்பெருங் குன்றத்து

\* இப்பாட்டு நெஞ்சின இரவுவிலக்கியது என்பர்நச் (தொல்.  
பொருள். 102.)

- மாய விருளை மாய்கற் போல  
 மாய்கதில் வாழிய நெஞ்சே நாளு  
 மெல்லியற் குறுமக ணல்லக நசைஇ
- 10 யரவிரை தேரு மஞ்சவரு சிறுநெறி  
 யிரவி நெய்தியும் பெருஅ யருள்வரப்  
 புல்லென் கண்ணை புலம்புகொண் டிலகத்  
 துள்ளோர்க் கெல்லாம் பெருநகை யாகக்  
 காமங் கைம்மிக வுறுதர
- 15 வாளு வநம்படர் தலைத்தந் தோயே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுப் பதிப்பெயர்ந்ததலைமகன் தன்னெஞ்  
 சிம்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 8. வாழியென்னெஞ்சே. (அல்லகுறிப்பட்டதலைமகன்.)

### 259. பாலை

- \* வேலும் விளங்கின விளையரு மியன்றனர்  
 தாருந் தையின தழையுந் தொடுத்தன  
 நிலநீ ரற்ற வெம்மை நீங்கப்  
 பெயனீர் தலைஇ வுலவையிலை நீத்துக்
- 5 குறுமுறி யீன்றன மரனே நறுமலர்  
 வேய்ந்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்  
 நேம்படப் பொதுளின பொழிலே கானமு  
 நனிநன் றுகிய பனிநீங்கு வழிநாட்  
 பாலெனப் பரத்தரு நிலவின் மாலேப்
- 10 போதுவந் தன்று தூதே நீயுந்  
 கலங்கா மனத்தை யாகி யென்சொ  
 னயந்தனை கொண்மோ நெஞ்சமர் தகுவி  
 தெற்றி யுலறினும் வயலை வாடினு

\* இவ்வகப்பாட்டிப் போக்குதற்கண் முயங்கிக் கூறியது  
 என்பர் நச். (தொல். பொருள், 39.)

நொச்சி மென்சினை வணர்குரல் சாயினு  
 15 நின்னினு மடவ ண்னிநின் னயந்த  
 வன்னை யல்ல ருங்கி நின்னையர்  
 புலிமருள் செம்ம னோக்கி  
 வலியா யின்னுந் தோய்கநின் முலையே.

என்பது : உடன்போக்குநேர்ந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—கயமஞர்.

பி - ம். 12. நயந்தனைகேண்மோ 15. மடவணன் னின் னயந்த.  
 (தலைமகட்கு உடன்போக்குச் சொல்லியது, (கையஞர்)

### 260. நெய்தல்

\* மண்டில மழுக மலைநிறங் கிளர  
 வண்டின மலர்பாய்ந் தூத மீமிசைக்  
 கண்டற் கானற் குருகின மொலிப்பத்  
 திரைபா டவியத் திமிறெழின் மறப்பத்  
 5 தகையா டலவ னனைவயிற் செறியச்  
 செக்கர் தோன்றத் துணைபுண ரன்றி  
 லெக்கர்ப் பெண்ணை யகமடல் சேரக்  
 கழிமலர் கமழ்முகங் கரப்பப் பொழின்மனைப்  
 புன்னை நறுவீ பொன்னிறங் கொளாஅ  
 10 வெல்லை பைப்பயக் கழிப்பி யெல்லுற  
 யாங்காகு வள்கொ றுனே நீங்காது  
 முதுமரத் துறையு முரவுவாய் முதுபுட்  
 கதுமெனக் குழறுங் கழுதுவழங் கரைநா

\* “எழுத்து முதலா வீண்டிய அடியிற், குறித்த பொருளை முடிய நாட்டில், யாப்பென மொழிப்” என்ற குத்திரத்தின் இரு சீரானும் முச்சீரானும் நாற்சீரானும் குறித்தபொருளை முடிய நாட்டியதற்கு “மண்டில.....மொலிப்ப” என்ற மூன்றடியினையும் உதாரணமாகக் காட்டுவர் பேரா. நச்சினூர்க்கினியர் சிறிது வேறு படக் கூறுவர். (தொல். பொருள். 390.) “திரைபாடவிய” (4) என்னுமிடத்து: அவிதல் குறைதலை உணர்த்திற்று. (சுந். 289.)



ணைஞ்சுநெகிழ் பருவரல் செய்த

15 வன்பி லாள நறிவுநயந் தேனே.

என்பது: இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத்தோழியாற் சொல்லெடுக்கப்பட்டதுத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மோசிக்கரையனார்.

பி - ம் : 2. மலர்பரந்துதமிழ்சைய, 11. யாங்காகுவன் கொல்யானே,  
15. வன்பிலாளநறிவு. (மோனகர்க்கற்றையனார்.)

### 261. பாலை

\* கானப் பாதிரி கருந்தகட் டொள்வீ

வேனி லதிரலொடு விரைஇக் காண்வரச்

சில்லைங் கூந்த லழுத்தி மெல்லிணர்த்

தேம்பாய் மராஅ மடைச்சி வான்கோ

5 விலங்குவளை தெளிர்ப்ப வீசிச் சிலம்புநகச்

சின்மெல் லொதுக்கமொடு மென்மெல வியலிநின்

னணிமாண் சிறுபுறங் காண்கஞ் சிறுநனி

யேகென வேக னுணி யொய்யென

மாகொ னுைக்கமொடு மடங்கொளச் சாஅய்

10 நின்றதலை யிறைஞ்சி யோளே யதுகண்

டியாமுந் துறுதல் செல்லே மாயிடை

யருஞ்சரத் தல்கி யேமே யிரும்புலி

களிறட்டுக் குழுமு மோசையுங் களிபட்டு

வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்

15 வல்வாய்க் கடுந்துடிப் பாணியுங் கேட்டே.

என்பது: புணர்ந்துடன் போயினகாலை இடைச்சரத்துப்பட்ட தனை மீண்டுவந்தகாலத்துத் தோழிக்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோர்.

பி - ம். 7. சிறுபுறங்காண் குதுஞ்.

\* இது மீண்டுவந்தோன் தோழிக்குரைத்தது என்பர் நச்.  
(தொல். பொருள். 45.)

262. குறிஞ்சி

முதைபடு பசங்காபீ டரிற்பவர் மயக்கிப்  
பகடுபல பூண்ட வழவுறு செஞ்செ  
யிடுமுறை நிரம்பி யாகுவினைக் கலித்துப்  
பாசிலை யமன்ற பயறா புக்கென

- 5 வாய்மொழித் தந்தையைக் கண்களைந் தருளா  
தூர்முது கோசர் நவைத்த சிறுமையிற்  
கலத்து முண்ணூள் வாலிது முடாஅள்  
சினத்திற் கொண்ட படிவ மாறாள்  
மறங்கெழு தானைக் கொற்றக் குறும்பியன்
- 10 செருவிய னன்மான் நிதியற் குரைத்தவ  
ரின்னூயிர் செகுப்பக் கண்டிசின மாறிய  
வன்னி மிஞிலி போல மெய்ம்மலிந்  
தானு வுவுகையே மாயினேம் பூமலிந்  
தருவி யார்க்கு மயந்திகழ் சிலம்பி
- 15 னுண்பஃ றுவலை புதன்மிசை நனைக்கும்  
வண்டிபடு நறவின் வண்மகிழ்ப் பேகன்  
கொண்டகன் மாமலை நாறி  
யந்தீங் கிளவி வந்த மாறே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகளைப்புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன்  
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 1. பயநழ்புக். 16. வரைமகிழ்ப். 18. வந்தவாறே.

263. பாலை

தயங்குதிரைப் பெருங்கட லுலகுதொழ்த் தோன்றி  
வயங்குகதிர் விரிந்த வருவுகெழு மண்டிலங்  
கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் நன்னிலம்  
பயங்கெடத் திருகிய பைதறு காலை

- 5 வேறுபல் கவலைய வெருவரு வியன்காட்

- டாறுசெல் வம்பலர் வருதிறங் காண்மார்  
 வில்வ லாடவர் மேலர் னொற்றி  
 நீடுநிலை யாஅத்துக் கோடுகொ ளருஞ்சுரங்  
 கொண்டனன் கழிந்த வன்கட் காளைக்
- 10 கவடுணி வறிந்தனெ னாயி னன்னே  
 வெளிவென்ற கோதை யோம்பிக் காக்கும்  
 வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் விளங்க  
 வினிதினிற் புணர்க்குவென் மன்னே துனியின்று  
 திருதுதற் பொலிந்தவென் பேதை
- 15 வருமுலை முற்றத் தேமுறு துயிலே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்.

பி - ம். 1. நயங்குதிரை. 8. மராஅத். 15. முற்றத் தெளிதுறு  
 துயிலே.

64  
 246. முல்லை

- \* மழையில் வான மீனணிந் தன்ன  
 குழையமன் முசுண்டை வாலிய மலர  
 வரிவெண் கோடல் வாங்குசூலை வான்பூப்  
 பெரிய சூடிய கவர்கோற் கோவல
- 5 ரெல்லுப்பெய லுழந்த பல்லா னிரையொடு  
 நீர்திகழ் கண்ணிய ஞர்வயிற் பெயர்தர  
 நணிரேட் பட்ட மாரி தனிசிறந்  
 தேர்தரு கடுநீர் தெருவுதொ ரெழுக்கப்  
 பேரிசை முழக்கமொடு சிறந்துநனி மயங்கிக்
- 10 கூதிர் நின்றன்றூற் பொழுதே காதலர்

\* இது தோழிக்குத் தலைவிகூறியது என்றும், இம்மணி  
 மிடை பவளத்துள் முல்லையுட் கூதிர்வந்தது என்றும், இதுதலை  
 வன் பாசறைப்புலம்பினமை கூறக் கேட்ட தலைவி “நந்நிலையறியா  
 ராயினும்” எனக் கூறினாள் என்றுங் கூறுவர் நச். (தொல்.  
 பொருள். 12, 44.)

நங்கிலை யறியா ராயினுந் தங்கிலை  
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே யோங்குநடைக்  
காய்சின யானை கங்குற் சூழ  
வஞ்சவர விறுத்த தானை

15 வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே.

என்பது : பருவங்கண்டு வன்புறையெ திரழிந்து தலைமகள் தோழி  
க்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது உமாம்.

—உம்பர்க்காட் டிளங்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. விரிவெண்கோடல். 6. கண்ணிபர் காவயிற். (உம்பற்  
காட்டு.)

265. பாலை

புகையிற் பொங்கி வியல்விசும் புகந்து  
பணியூ ரழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று  
மிமயச் செவ்வரை மானுங் கொல்லோ  
பல்புகழ் நிறைந்த வெல்போர் நந்தர்  
5 சீர்மிகு பாடலிக் குழீஇக் கங்கை  
நீர்முதற் கரந்த நிதியங் கொல்லோ  
வெவன்கொல் வாழி தோழி வரங்கொளி  
நிழற்பா லறலி னெறித்த் கூந்தற்  
குழற்குரற் பாவை யிரங்க நத்துறந்  
10 தொண்டொடி நெகிழ்ச் சாஅய்ச் செல்லலொடு  
கண்பனி கலுழந்தியா மொழியப் பொறையடைந்  
தின்சிலை யெழிலேறு கெண்டிப் புரைய  
நிணம்பொதி விழுத்தடி நெருப்பின் வைத்தெதித்  
தணங்கரு மரபிற் பேளய் போல  
15 விளநூன் றின்ற வேட்கை நீங்கத்  
துகளற வினைந்த தோப்பி பருகிக்  
குலாஅ வல்விற் கொடுநோக் காடவர்  
புலாஅற் கையர் பூசா வாய

ரொராஅ வருட்டுங் குடுமிக் குராலொடு  
 20 மராஅஞ் சீறார் மருங்கிற் றாங்குஞ்  
 செந்துதல் யானை வேங்கடந் தழீஇ  
 வெம்முனை யருஞ்சுர மிறந்தோர்  
 நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் ஆற்றாமையீ தூரத் தோழிக்  
 குச் சொல்லியது.

மாழலனர்.

பி - ம். 1. விசம்புகுந்து. 5. பாடலிற் குழீஇ. 12, கெண்  
 டிப் பரைய. 16. துகளற விரைந்த. 13. புலராக்கையர், 20.  
 பராஅஞ்சீறார்.

### 266. மருதம்

\* கோடுற நிவந்த நீடிரும் பரப்பி  
 னந்தீம் பராய்ப் புதுப்புன நெருரை  
 மைந்துமலி களிற்றிற் றலைப்புணை தழீஇ  
 நரந்தை நாறுங் குவையிருங் கூந்த  
 5 விளந்துணை மகளிரொ டரணிக் கலைஇ  
 நீர்பெயர்ந் தாடிய வேந்தெழின் மழைக்க  
 ணைக்குதொறு நோக்குதொந் தவிர்விலை யாகிக்  
 காமங் கைம்மிகச் சிறத்தலி னுணிழந்  
 தாடினை யென்ப மகிழ்நனை யதுவே  
 10 யாழிசை மறுகி னீரீர் கிழவோன்  
 வாய்வா ளெவ்வி யேவன் மேவார்  
 நெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தில  
 ரரிமண வாயி லுறத்தூ ராங்கட்  
 கள்ளுடைப் பெருஞ்சோற் றெல்லிமி ழன்ன

\* "சூள்நயத் திறத்தாற் சோர்வுகண் டழியினும்" என்பதம்  
 பகுதிக்கு இப்பாட்டினை உதாரமாகக் கொண்டு, இதனை தோழி  
 கூற்றாகக் காட்டுவாருமுளர் என்பர்நச். (தொல். பொருள். 150.

- 15 கவ்வை யாகின்றூற் பெரிதே யினியஃ  
 தவல மன்றும னெமக்கே யயல  
 கழனி யுழவர் கலிசிறந் தெடுத்த  
 கறங்கிசை வெரீஇப் பறந்த தோகை  
 யணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவர் திறுக்குந்
- 20 திருமணி விளக்கி னலைவாய்ச்  
 செருமிகு சேனயொ டிற்ற சூளே.

என்பது : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து கூடிய தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

பரணர்.

- பீ - ம். 3. மைந்துமலைகளிற், 6. நீள்பெயர், 9. மகிழ்வதுவே.  
 12. பெரும்பூட் பொருந்தல. 16. வயவர், 19. திருக்குந்.

267. பாலை

- நெஞ்சு நெகிழ்தருந கூறி யன்புகலந்  
 தராஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து  
 திறம்வே ருக வெற்றென் ரொற்றி  
 யினைத லான்றிசி னீயே சினைபாய்ந்
- 5 துதிர்த்த கோடை யுட்குவரு கடத்திடை  
 வெருக்கடி யன்ன குவிமுகி ழிருப்பை  
 மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ  
 மயிரக்கா லெண்கி னீரினங் கவர  
 \* மைபட் டன்ன மாமுக முசவினம்
- 10 பைதறு நெடுங்கழை பாய்தலி னெய்யென  
 வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வறைத் தாஅ  
 யுகிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியு  
 மோங்கல் வெற்பிற் சுரம்பல விறந்தோர்  
 தாம்பழி யுடைய ரல்லர் நாளு
- 15 நயந்தோர்ப் பிணித்த நேற்றா வயங்குவினை

\* “நிலையிற் நப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்” என்ற சூத்திரமேற்கோள் இவ்வடி. (தொல். பொருள். 601.)

வாளே ரெல்வளை நெகிழ்த்த  
தோளே தோழி தவறுடை யவ்வே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளது ஆற்றமைகண்டு  
ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 1. நெஞ்சநெகிழ்க்குந். 4. யுனைதலான் நிசி; 7. கொள்ளை  
வரட்டூ. 9. முசுக்கலை. 12. யுதிர்வனவோசை. யுதிர்நெறி.  
16. நெகிழ்த்த.

268. குறிஞ்சி

அறியாய் வாழி தோழி பொறிவரிப்  
பூதுதல் யானையொடு புலிபொரக் குழைந்த  
குருதிச் செங்களம் புலவற வேங்கை  
யுருகெழு நாற்றங் குளவியொடு விலங்கு  
5 மாமலை நாடொடு மறுவின் ருகிய  
காமங் கலந்த காத லுண்டெனி  
னன்றுமன் னதுநீய நாடாய் கூறுதி  
\* நாணு நட்பு மில்லோர்த் தேரின்  
யானல தில்லையிவ் வுலகத் தானே  
10 யின்னுயி ரன்ன நின்னொடுஞ் சூழாது  
முனையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த  
பெரும்பெய ரெந்தை யருங்கடி நீவிச்  
செய்துபின் னிரங்கா வினையொடு  
மெய்யல் பெரும்பழி யெய்தி னேனே.

என்பது : குறை வேண்டிப் பின்னிற்ற தலைமகனுக்குக் குறை  
நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 2. பகைநுதல்யர்னை. 3. பொலிவற. 7. னதுநீ.

\* எப்பொரு ளாயினும் அல்ல தில்லெனி, னப்பொரு ளல்லாப்  
பிறிது பெருஞ்சுறல்" என்ற சூத்திரவுரையில் இவ்வட்டிகளை  
உதாரணமாகக் காட்டுவர் நச். (தொல். சொல். 35.)

269. பாலை

- தொடிதோ ளிவர்க் வெவ்வமுந் தீர்க  
 நெறியிருங் கதுப்பிற் கோதையும் புனைக  
 வேறுடை யினநிரை பெயரப் பெயராது  
 செறிசுரை வெள்வேல் மழவர்த் தாங்கிய
- 5 தறுக ணூள் நல்லிசை நிறுமார்  
 பிடிமடிந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கி  
 னட்ட போலு நாடா நெடுங்க  
 லகலிடங் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி  
 நறுவிரை மஞ்ச ளீர்ப்புறம் பொலிய
- 10 வம்புகொண் டறுத்த வார்நா ருரிவையிற்  
 செம்பூங் கரந்தை புனைந்த கண்ணி  
 வரிவண் டார்ப்பச் சூட்டிக் கழற்கா  
 லினையர்பதிப் பெயரு மருஞ்சா மிறந்தோர்  
 தைஇ நின்ற தண்பெயற் கடைநாட்
- 15 பொலங்காசு நிரைத்த கோடேந் தல்கு  
 னலங்கேழ் மாக்குரல் குழையொடு துயல்வரப்  
 பாடீர் பெழுதரும் பருவாய் மண்டிலத்து  
 வயிரிடைப் பட்ட தெள்விளி யியம்ப  
 வண்டற் பாவை யுண்டுறைத் தரீஇத்
- 20 திருநுதன் மகளிர் குரவை யயரும்  
 பெருநீர்க் கான றழீஇய விருக்கை  
 வாணன் சிறுகுடி வணங்குகதிர் நெல்லின்  
 யாணர்த் தண்பணைப் போதுவா யவிழ்ந்த  
 வொண்ணெங் கழுநீ ரன்னநின்
- 25 கண்பனி துடைமார் வந்தனர் விரைந்தே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்  
 தியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

இப்பாட்டு எதிர் காலம் நோக்கிற்று.



பி - ம். 9. மஞ்சணீர்ப்பு. 13. இளைபதிப் பெயரு. 21. பெருநிழற்  
கானறழீஇய.

### 270. நெய்தல்

- இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீல  
புலாஅன் மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்  
தினமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலையு  
மெல்லம் புலம்ப நெகிழ்ந்த தோளே
- 5 சேயிரூத் துழந்த துரைபிதிர்ப் படுதிரைப்  
பராஅரைப் புன்னை வாங்குசீனை தோயுங்  
கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே  
கொய்சுவற் புரவிக் கைவண் கோமா  
னற்றோர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
- 10 வம்மா மேனி தொன்னலந் தொலையத்  
துஞ்சாக் கண்ண ளலமரு நீயே  
கடவுண் மரத்த முண்மிடை குடம்பைச்  
சேவலொடு புணராச் சிறுகரும் பேடை  
யினனா துயங்குங் கங்குலு
- 15 நும்மு ருள்ளுதிர் நோகோ யானே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகனைத்தோழி  
வரைவுகடாயது.

—சாகலாசனூர்.

இப்பாட்டிற் பேடையென்பது அன்றில்.

பி - ம். 2. புகாஅர் மறுகிற். 5. சேயிரூமுகத்த. 10. தொன்னலந்  
சுதைய. 15. நும்முருள்ளுவை.

### 271. பாலை

பொறிவரிப் புறவின் செங்காற் சேவல்  
சிறுபுன் பெடையொடு சேட்புலம் போகி  
யரிமண வியவிற் பரறோர்ந் துண்டு

- வரிமரல் வாடிய வானீங்கு நனந்தலைக்  
 5 குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சுர நீந்தி  
 நெடுஞ்சேண் வந்த நீர்நசை வம்பலர்  
 செல்லுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய் நெல்லிப்  
 பல்கா யஞ்சினை யகவு மத்தஞ்  
 சென்றுநீர் வணிக ராகி நின்றதுரு  
 10 நிலையரும் பொருட்பிணி நினைந்தனி ரெனினே  
 வல்வ தாகநுஞ் செய்வினை யிவட்கே  
 களிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய  
 னாடிய லிளமழை சூடித் தோன்றும்  
 பழந்தூங்கு விடாகத் தெழுந்த காம்பின்  
 15 கண்ணிடை புரையு நெடுமென் பீணத்தோட்  
 டிருந்துகோ லாய்தொடி நெடுகிழின்  
 மருந்து முண்டோ பிரிந்துறை நாட்டே.

என்பது : செலவுணர்த்தியதோழி தலைமகனது குறிப்பறிந்து தலை  
 மகனைச் செலவழங்கச் சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்.

பி - ம். 11. வாய்வதாக. 12. அவையன். (பிரிவுணர்த்திய.)

### 272. குறிஞ்சி

- \* இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப்  
 புலவுநாறு புகர்நுதல் கழுவக் கங்கு  
 லருவி தந்த வணங்குடை நெடுங்கோட்  
 டஞ்சவரு விடர்முகை யாரிரு ளகற்றிய  
 5 மின்னொளி ரொங்கஞ் சென்னெறி விளக்கத்  
 தனியன் வந்து பணியலை முனியா  
 னீரிழி மருங்கி னூரிடத் தமன்ற

\* இம் மணியிடைபவளத்துத் தலைவனைச் செவிலிகண்டு  
 முருகனைப் பராவினமை தோழி கொண்டுசுற்றினாள் என்பர் நச்,  
 (தொல். பொருள், 115.)

- குளவியொடு மிடைந்த கூதளங் கண்ணி  
யசையா நாற்ற மசைவளி பகரத்
- 10 துறுக னண்ணிய கறியிவர் படப்பைக்  
குறியிறைக் குரம்பைநம் மனைவயிற் புகுதரு  
மெய்ம்மலி யுவகைய னந்நிலை கண்டு  
முருகென வுணர்ந்து முகமன் கூறி  
யுருவச் செந்தினை நீரொடு தூஉய்
- 15 நெடுவேட் பரவு மன்னை யன்னை  
வென்ற வதுகொ ருனை பொன்னென  
மலர்ந்த வேங்கை யலங்குசினை பொலிய  
மணிநிற மஞ்ஞை யகவு  
மணிமலை நாடொடு டமைந்தநந் தொடர்பே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்த தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை  
மகட்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழிசொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிக ளிளவேட்டனர்,  
பி - ம். 6, பனிபலை.

### 273. பாலை

- விசம்பு விசைத்தெழுந்த கூதளங் கோதையிற்  
பசங்கால் வெண்குருகு வாப்பறை வளைஇ  
யார்கலி வளவயிற் போதொடு பரப்பப்  
புலம்புனிறு தீர்ந்த புதுவர லற்சிர
- 5 நலங்கவர் பசலை நலியவு நந்துய  
ரறியார் கொல்லோ தாமே யறியினு  
நம்மனத் தன்ன மென்மை யின்மையி  
னம்முடை யுலக முள்ளார் கொல்லோ  
யாங்கென வுணர்கோ யானே வீங்குபு
- 10 தலைவரம் பறியாத் தகைவரல் வாடையொடு  
முலையிடைத் தோன்றிய நோய்வள றிளமுனை  
யசைவுடை நெஞ்சத் துயவுத்திர ணீடி  
யூரோ ரெடுத்த வம்ப லஞ்சினை

- யாராக் காத லவிர்தளிர் பரப்பிப்  
 15 புலவர் புகழ்ந்த நாரில் பெருமர  
 நிலவரை யெல்லா நிழற்றி  
 யவரரும் பூழ்ப்பவும் வாரா தோரே.

என்பது : பிரிவின்கண் தலைமகள் அறிவுமயங்கிச் சொல்லியது.

—ஒளவையார்.

- பி - ம் 1. விசைத்தெறிந்த. 7. தன்மையன்மையி. 10. நிலை  
 வரம்பறியா. 11. தோய்வரலிளமுலை, 12. உயவுத்திறனீடி.

### 274. முல்லை

- இருவிசும் பதிர முழங்கி யரநலிந்  
 திகுபெய லழிதுளி தலைஇ வானம்  
 பருவந் செய்த பாடூட் கங்கு  
 வாடுதலைத் துருவின் ரேடே மார்ப்பக்  
 5 கடைகோற் சிறுதீ யடைய மாட்டித்  
 திண்கர் லுறியன் பாணைய னகல  
 னுண்பஃ றுவலை யொருதிற நனைப்பத்  
 தண்டிகா லூன்றிய தனிநிலை யிடையன்  
 மடிவிடு வீளை கடிதுசென் நிசைப்பத்  
 10 தெறிமறி பார்க்குங் குறுநரி வெரீஇ  
 முள்ளுடைக் குறுந்தா றிரியப் போருந்  
 தண்ணறும் புறவி னதுவே நறுமலர்  
 முல்லை சான்ற கற்பின்  
 மெல்லியற் குறுமக ளுறைவி னாரே.

என்பது : தலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

- பி - ம் 1. வானவின்று. 3. பெருவளஞ். 6. னதள. 8. தண்  
 கோலூன்றிய. 11 பெயருந். (கல்லாடனார்.)

## 275. பாலை

- ஒங்குநிலைத் தாழி மல்குச் சார்த்திக்  
 குடையடை நீரின் மடையின னெடுத்த  
 பந்தர் வயலைப் பந்தெறிந் தாடி.  
 யிளமைத் தகைமையை வளமனைக் கிழத்தி  
 5 பிதிர்வை நீரை வெண்ணீ ருகென  
 யாந்தற் கழறுங் காலைத் தான்றன்  
 மழலை யின்சொற் கழற லின்றி  
 யின்னுயிர் கலப்பக் கூறி நன்னுதல்  
 பெருஞ்சோற் நில்லத் தொருங்கிவ ணிராஅ  
 10 னேதி லாளன் காத னம்பித்  
 திரளரை யிருப்பைத் தொள்ளை வான்பூக்  
 குருளை யெண்கி னீரினங் கவரும்  
 \* வெம்மலை யருஞ்சர நம்மிவ னெழிய  
 விருநில னுயிர்க்கு மின்குக் கான  
 15 நெருரைப் போகிய பெருமடத் தகுவி  
 யைதக ல்குற் றழையணிக் கூட்டுங்  
 கூழை நொச்சிக் கீழ தென்மகள்  
 செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த  
 வண்டலுங் காண்டிரோ கண்ணுடை யீரே.

என்பது : மகட்போக்கியதாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம் 3. பரந்தவயலைப்பந்தெறிந்தாடி. 4. வளமனைகழிப்பி.  
 7. கழறலையின்றி. 12. யெண்கினிருங்கிளை. 13. வெம்முனையருஞ்.  
 (செவ்விசொல்.)

\* “வெம்மலை யருஞ்சர...காண்டிரோ கண்ணுடையீரே”  
 என்பது வண்டலைக் காணத்தேளத்துநீன்று காணில் ஆற்றீரெனக்  
 கூறினமையின், ஆயத்தினை அகன்று இறப்புறஞ்சென்று சேரியோர்க்  
 குத்தாய் உரைத்ததாயிற்று என்பர் நச். (தொல். பொருள். 37.)

276. மருதம்

- \* நீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த  
 வாளை வெண்போத் துணீஇய நாரைதன்  
 னடியறி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பயக்  
 கடியிலன் புகூஉங் கள்வன் போலச்
- 5 சாஅ யொதுங்குந் துறைகே மூரனொ  
 டாவ தாக வினிநா ணுண்டோ  
 † வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர  
 வரிவே யுண்கணவன் பெண்டிர் காணத்  
 தாருந் தானையும் பற்றி யாரியர்
- 10 பிடிபயின்று தருஉம் பெருங்களிற் போலத்  
 தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் பிணித்தவன்  
 மார்புகடி கொள்ளே னாயி னார்வுற்  
 றிரந்தோர்க் கீயா தீட்டியோன் பொருள்போற்  
 பரந்து வெளிப்படா தாகி
- 15 வருந்துக தில்லயா யோம்பிய நலனே.

என்பது : தலைமகட்டுப்பாங்காயினுக்கேட்பப் பரத்தைசொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒளித்துப் பிறரை நர்வோள் என்றவாறு.

பி - ம். 3. பையென, 4. கடியில் புகூஉம்; கடியிலம்புகூஉம்.

277. பாலை

தண்கதிர் மண்டில மவிரறச் சாஅய்ப்  
 பகலழி தோற்றம் போலப் பையென

\* இப்பாட்டினுட் “பரந்து வெளிப்படா தாகி வருந்துக” என்  
 நலன் என்றமையிற் சேரிப்பரத்தையைப் புலந்து கூறுதன் முதலி  
 பனவுங் கொள்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 151.) † “விழை  
 வே கால மொழியிசைக் கிளவியென், நம்மூன் நென்ப தில்லைச்  
 சொல்லே” என்ற சூத்திரத்து ஒழியிசைப் பொருளில் ‘தில்’ வந்த  
 தற்கு இவ்வடியினை உதாரணம் காட்டி, “வந்தக்கால் இன்னது  
 செய்வல்” என்பது பொருள் என்பர் எல்லா ஆசிரியரும்.

- துதலொளி கரப்பவு மாள்வினை தருமார்  
 தவளி லுள்ளமொ டெஃ்குதுணை யாகக்  
 5 கடையலங் குரல வாள்வரி யுழுவை  
 பேழ்வாய்ப் பிணவின் விழுப்பசி நோனா  
 திரும்பனஞ் செறும்பி னன்ன பருமயிர்ச்  
 சிறுகட் பன்றி வருதிறம் பார்க்கு  
 மத்தம ரழுவத் தாங்க ணனந்தலைப்  
 10 பொத்துடை மரத்த புகர்படி நீழ  
 லாறுசெல் வம்பல ரசைவின ரிருக்கு  
 மீரமில் வெஞ்சுர மிறந்தோர் நம்வயின்  
 வாரா வளவை யாயிழை கூர்வா  
 யழலகைந் தன்ன காமர் துதைமயிர்  
 15 மனையுறை கோழி மறனுடைச் சேவற்  
 போர்புரி யெருத்தம் போலக் களுவிய  
 பொங்கழல் முருக்கி னெண்குரன் மாந்திச்  
 சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில்  
 வந்தன் றம்ம தானே  
 20 வாரார் தோழிநங் காத லோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின் கண் தலைமகள் தோழிக்குப் பருவங்  
 கண்டழிந்து சொல்லியது.

—கருவூர் நன்மார்பன்.

பி - ம். 7. செறும்பினைய. 11. ரசையுநரிருக்கும். 17. புள்  
 கான் முருக்கின்.

### 278. குறிஞ்சி

குணகடன் முகந்த கொள்னை வானம்  
 பண்கெழு \* வேந்தர் பல்படைத் தானைத்  
 தோனிரைத் தனைய வாகி வலனேர்பு

\* “ஒளிறவாட் பொருப்ப னுடல்சமத் திறுத்த களிறு  
 நிரைத் தவைபோற் கொண்ம” எனப் பரிபாட்டினுள்ளும் வந்தது  
 காண்க 22.

- கோனிமிர் கொடியின் வசிபட மின்னி  
 5 யுருமுர றதீர்குர றலைஇப் பாளுட்  
 பெருமலை மீமிசை முற்றின வாயின  
 வாளிலங் கருவி தாஅய் நாளை  
 யிருவெதி ரங்கழை யொசியத் தீண்டி  
 வருவது மாதோ வண்பரி யுந்தி  
 10 நனிபெரும் பரப்பி னம்மூர் முன்றுறைப்  
 பனிபொரு மழைக்கண் சிவப்பப் பாளுண்  
 முனிபட ரகல மூழ்குவங் கொல்லோ  
 மணிமருண் மேனி யாய்நலந் தொலையத்  
 தணிவருந் துயரஞ் செய்தோ  
 15 னணிகிளர் நெடுவரை யாடிய நீரே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன்சிறைப்புறமாகத் தலைம  
 கட்டுத் தோழி சொல்லியது.

—கயிலர்.

பி - ம், 6. பெருவரை. 11, சிவப்பப் பண்ணை.

### 279. பாலை

- நட்டோ நின்மையுங் கேளிர் துன்பமு  
 மொட்டா துறையுநர் பெருக்கமுங் காணூஉ  
 வெருபதி வாழ்த வரற்றுப தில்ல  
 பொன்னவிர் சுணங்கொடு செறிய வீங்கிய  
 5 மென்முலை முற்றங் கடவா தோரென  
 நன்னென் கங்குலும் பகலு மியைந்தியைந்  
 துள்ளம் பொத்திய் வுரஞ்சுடி கூரொரி  
 யாள்வினை மாரியி னவியா நாளுங்  
 கடறுழந் திவண மாகப் படருழந்  
 10 தியாங்கா குவள்கொ ருனே தீந்தொடை  
 விளரி நரம்பி னயவரு சீறியாழ்  
 மலிபூம் பொங்கர் மகிழ்குரற் குயிலொடு  
 புணர்துயி லெடுப்பும் புனறெளி காலையு



நம்முடை மதுகைய ளாகி யணிநடை

- 15 யன்னமாண் பெடையின் மென்மெல வியவிக்  
கையறு நெஞ்சின ளடைதரு  
மையீ ரோதி மாஅ யோளே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாரின் தலைமகள் தன்னெஞ்  
சிற் குச் சொல்லியது.

—இருங்கோன் ஒல்லையாயன் சேங்கண்ணனார்.

11 - ம். 8. மாரியின் வியா, 12. நமைமலி பொங்கர். 13. புன்றெளி  
காலை (இருங்கோக்கண்ணனார்.)

### 280. நெய்தல்

- \* பொன்னடர்ந் தன்ன வொள்ளினர்ச் செருந்திப்  
பன்மலர் வேய்ந்த நலம்பெறு கோதைய  
டிணிமண லடைகரை யலவ னூட்டி  
யசையின ளிருந்த வாய்தொடிக் குறுமக [பினும்  
5 ணலஞ்சால் விழுப்பொருள் கலநிறை கொடுப்  
பெறலருங் குரைய ளாயி னறந்தொரிந்து  
நாமுறை தேள மருஉப்பெயர்ந் தவனொ  
டிருநீர்ச் சேர்ப்பி னுப்புட னுமுதும்  
பெருநீர்க் குட்டம் புணையொடு புக்கும்  
10 படுத்தனம் பணிந்தன மடுத்தன மிருப்பிற்  
றருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்  
கண்டிரண் முத்தங் கொண்டு ஞாங்கர்த்  
தேனீமி ரகன்கரைப் பகுக்குங்  
கானலம் பெருந்துறைப் பரதவ னமக்கே.

என்பது : தலைமகளைக் கண்ணுற்றுநீங்குந் தலைமகள் தன்னெஞ்  
சிற் குச் சொல்லியது. அல்லகுறிப்பட்டுப் போகா நின்றவன் சொல்  
லியது உமாம்.

—அம்முவுனர்.

\* இதனுள் ஈண்டுள்ள பொருள் கொடுத்தால் பெறலரிய  
ளாயின் தன்னை வழிபட்டால் தந்தை தருவானே, அது நமக்கு அரி  
தாகலின் இன்னும் பொருள் நாம் மிகத்தேடிவந்து வரைதுமெனப்

பி - ம். 4. 5. குழமக ளஞ்சொல்விழுப்பொருள். 6. ளாயினத்தில்  
10. மடுத்தனம் விரும்பிற் 13. தேனிமிர் தண்கரை.

281. பாலை

செய்வது தெரிந்திசிற் றேழி யல்கலு  
மகலு ளாண்மை யச்சறக் கூறிய  
சொற்பழு தாகு மென்று மஞ்சா  
தொல்கியன் மடமயி லொழித்த பீலி  
5 வான்போழ் வல்விற் சுற்றி நோன்கிலை  
யவ்வார் விளிம்பிற் கமைந்த நொவ்வியற்  
கணைகுர விசைக்கும் விரைசெலற் கடுங்கலை  
முரண்மிகு வடுகர் முன்னுற மோரியர்  
தென்றிசை மாதிர முன்னிய வரவிற்கு  
10 விண்ணுற வோங்கிய பணியிருங் குன்றத்  
தொண்கதிர்த் திகிரி யுருளிய குறைத்த  
வறையிறந் தவரோ சென்றனர்  
பறையறைந் தன்ன வலர்நமக் கொழித்தே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு  
பாடு கண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மாழலனார்.

பி - ம். 1. செல்வது. 2. மகலுநாண்மை 5. விற்கட்டி. 6. யவ்  
வராவளிம்பிற். 8. மோழியர்.

— 282. குறிஞ்சி

\*பெருமலைச் சிலம்பின் வேட்டம் போகிய  
செறிமடை யம்பின் வல்விற் கானவன்

பொருள்வயிற் பிரியக் கருதியவாறு காண்க என்பர் நச். (தொல்.  
பொருள். 141.)

\* இதனுள் “தோள் பாராட்டி யாயுமவனை என்னும்” என்று  
யாய்தெய்வம்; பராயினென்பது படக்கூறி, யாம் அத்தெய்வத்திர  
குப் பலிகொடுக்குதும் என்றவாறு காண்க என்பர் நச். (தொல்.  
பொருள். 115.)

- பொருதுதொலை யானை வெண்கோடு கொண்டு  
 நீர்திகழ் சிலம்பி னன்பொன் னகழ்வோன்  
 5 கண்பொரு திமைக்குந் திண்மணி கிளர்ப்ப  
 வைந்துதி வான்மருப் பொடிய வுக்க  
 தெண்ணீ ராலி கடுக்கு முத்தமொடு  
 மூவேறு தாரமு மொருங்குடன் சாற்றிச்  
 சாந்தம் பொறைமர மாக நறைநார்  
 10 வேங்கைக் கண்ணிய னிழிதரு நாடற்  
 கின்றீம் பலவி னேர்கெழு செல்வத்  
 தெந்தையு மெதிர்ந்தனன் கொடையே யலர்வா  
 யம்ப லூரு மவனொடு மொழியுஞ்  
 சாயிறைத் திரண்ட தோள்பா ராட்டி  
 15 யாயு மவனே யென்னும் யாமும்  
 வல்லே வருக வரைந்த நாளென  
 நல்லிறை மெல்விரல் கூப்பி  
 யில்லுறை கடவுட் காக்குதும் பவியே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கண் தலைமகள் சிறைப்புறமாகத் தோழி  
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது. தலைமகன்பிரிவின்  
 கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

—தொல்கயிலன்.

பி - ம். 5. திருமணிகளா. 8. மொருங்குடன் கொண்டு.

### 183. பாலை

- நன்னெடுங் கதுப்பொடு பெருந்தோ ணீனி  
 நின்னிவ னெழித லஞ்சிய வென்னினுஞ்  
 செலவுதலைக் கொண்ட பெருவிதுப் புறுவி  
 பல்கவர் மருப்பின் முதுமான் போக்கிச்  
 5 சில்லுணைத் தந்த சீறார்ப் பெண்டிர்  
 திரிவயிற் றெவுட்டுஞ் சேட்புலக் குழைஞ்ப்

- பைதன் மென்குர லைதுவந் திசைத்தொழும்  
 போகுநர் புலம்பு \*மாறே யேகுதந்  
 கரிய வாகுமென் னுமைக் கரிமரங்
- 10 கண்ணகை யிளங்குழை கான்முதற் கவினி  
 விசம்புட னிருண்டு வெம்மை நீங்கப்  
 பசங்கண் வானம் பாய்தளி பொழிந்தெனப்  
 புன்னுகும் பெடுத்த நன்னெடுங் கானத்  
 தூட்டு பஞ்சிப் பிசிர்பரந் தன்ன
- 15 வுண்ணு மூதாய் தண்ணிலம் வரிப்ப  
 வினிய வாகுக தணிந்தே  
 யின்னா நீப்பி னின்னெடு செலற்கே.

என்பது : உடன்போக்குவலித்ததோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம் 8. யேகு நர்க்கு. 15. பரிப்ப.

### 284. முல்லை

- சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண் டன்ன  
 குறுவிழிக் கண்ண கூலங் குறுமுயல்  
 முடந்தை வரகின் வீங்குபீ ளருந்துபு  
 குடந்தையஞ் செவிய கோட்பவ ரொடுங்கி
- 5 யின்றயி லெழுந்து துணையொடு போகி  
 முன்றிற் சிறுநிறை நீர்கண் டுண்ணும்  
 புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்  
 துணைக்கள் ஞண்ட தெறிகோன் மறவர்  
 விசைத்த வில்லர் வேட்டம் போகி
- 10 முல்லைப் படப்பைப் புல்வாய் கெண்டுங்  
 காமர் புறவி னதுவே காம  
 நம்மினுந் தான்றலை மயங்கிய  
 வம்மா வரிவை யுறைவி னாரே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது; தன்னொருசிற்குச் சொல்லியனூஉமாம்.

—இடைக்காடனர்.

பி - ம். 8. தெறிசொண்மறவர்.

### 285. பாலை

ஒழியச் சென்மார் செல்ப வென்றுநா  
 மழிபட ருழக்கு மவல நெஞ்சத்  
 தெவ்வ மிகந்துசே ணகல வையெயிற்  
 றானசைப் பிணவி னுறுபசி களைஇயர்  
 5 காடுதேர் மடப்பிணை யலறக் கலைபி  
 னேடுகுறங் கறுத்த செந்நா யேற்றை  
 வெயில்புலந் துளைக்கும் வெம்மைய பயில்வரி  
 யிரும்புலி வேங்கைக் கருந்தோ லன்ன  
 கல்வெடுத் தெறிந்த பல்கிழி யுடுக்கை  
 10 யுலறுகுடை வம்பல ருயர்மர மேறி  
 யேறுவேட் டெழுந்த வினந்தீ ரொருவை  
 யாடுசெவி நோக்கு மத்தம் பீணத்தோட்  
 குவளை யுண்க ணிவளு நம்மொடு  
 வருது மென்றனரே காதலர்  
 15 வாராய் தோழி முயங்குகம் பலவே.

என்பது : உடன்போக்குடன்படுவித்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனர்.

பி - ம். 3, தெவ்வமிசூந்து, தெவ்வமிகழந்து, (உடன் போக் கமைந்த,)

### 286. மருதம்

\*வெள்ளி விழுத்தொடி மென்கருப் புலக்கை  
 வள்ளி நுண்ணிடை வயின்வாயி னுடங்க

\*“கட்டமை ஒழுக்கத்துக் கண்ணுமை யானும்” என்றபகுதிக்கு “விழையாவுள்ளம்...தெரியுங்கலை” என்றஅடிகளை உதாரணமா

மீன்சினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇக்  
காஞ்சி நீழற் றமர்வளம் பாடி

- 5 யூர்க்குறு மகளிர் குறுவழி விறந்த  
வராஅ லருந்திய சிறுசிரன் மருதின்  
ரூழ்சினை யுறங்குந் தண்டுறை யூர  
விழையா வுள்ளம் விழையு மாயினும்  
என்றுங், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாங்
- 10 கறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்  
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்  
பின்னா கும்மே முன்னியது முடித்த  
லனைய பெரியோ ரொழுக்க மதனா

கக்காட்டியும், இப்பாட்டினுள் அறனென்றது இல்லறத்தை; 'தற்  
றகவுடைமை நோக்கி' என்றது தன்னால் அவ்வறனும் பொருளும்  
தகுதிப்பாடுடையவாம் தன்மையை நோக்கி என்றவாரும். "முன்  
னியது" என்றது, புறத்தொழுக்கத்தை; "பெரியோர் ஒழுக்கம்  
அனைய"-பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரிய என்றவாறு; இது முன்னர்  
நிகழ்ந்த பொய்ச்சூள்பற்றி நும்மனோர் மாட்டும் இன்ன பொய்ச்  
சூள் பிறக்குமாயின் இவ்வுலகத்து மெய்ச்சூள் இனிஇன்றும்; அத  
னும் பெரியோரைத்தமது ஒழுக்கத்தைத் தேருங்காலை அரியவா  
யிருந்தனவெனத் தலைவனை நோக்கித் தோழிகூறலின், அவனை வழி  
பாடுதப்பினளாயிற்று என்றும் கூறினார் நச். (தொல். பொருள். 76.  
150.) இனி நக்கீரனார் 'செறிப்பறிவுறுக்கப்பட்ட தலைமகள் தெருள்  
வானாயின் இந்நாள் வரைவல், அத்துணையும் இவனை ஆற்றுவித்  
துக்கொண்டிரு; நினக்கு அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றும். கைப்  
பற்றிய தனைத் தோழி சூளுறவாகக் கருதினாள். உலகத்துச் சூளுற  
வார் பசுவையும் பார்ப்பாரையும் பெண்டிரையும் தொட்டுச்  
சூளுறவராகலாம், சூளுறவாற்றாரென்பது நனைந்து, 'நீவரைவல்  
என்றதே அமையாதோ! சூளுறல்வேண்டுமோ? பொய்த்தலும்  
வாய்த்தலும் உடையாரன்றே சூளுறவர்; மெய்யல்லது சொல்லா  
தார்க்குச் சூளுறவு வேண்டுமோ? நின்கண்ணும் பொய்யுண்டா  
கில் மெய்யென்பது இவ்வுலகத்து நிலைபெற்றவழி இல்லையாகாதே'  
என்னும்; அதற்குச் செய்யுள்" என்று உரைத்து, இப்பாட்டினை  
உதாரணங் காட்டுவார், (இறை. களவு. 18.)

- லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை  
 15 நும்மோ ரன்னோர் மாட்டு மின்ன  
 பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்  
 மெய்யாண் டொள்தோவிய வுலகத் தானே.

என்பது : வரைந்தெய்துவலென்று நீங்குந்தலைமகள் தலைமகளை ஆற்றுவித்துக்கொண்டிருத்தல்வேண்டுமென்று தோழியைக் கைப் பற்றினாற்குக் கைப்பற்றியது தன்னைத் தொட்டுச் சூளுறுவானு கக்கருதித் தோழி சொல்லியது.

—ஓரம்போகியார்.

இப்பாட்டிகள் கருத்து ஒன்றுபிழைப்பினும் ஒன்று பிழையா தென்றவாறு.

பி - ம். 5. ஊர்க்கோமகளிர், 8. விழையாவுள்ளம் விழை வதாயினும். 9. தோட்டியாக வேட்டாங்.

### 287. பாலை

- தொடியணி முன்கைத் தொகுவிரற் குவைஇப்  
 படிவ நெஞ்சமொடு பகறுணை யாக  
 நோங்கொ லரிய டானே தூங்குநிலை  
 மரையேறு சொறிந்த மாத்தாட் சந்தின்  
 5 சுரையிவர் பொதியி லங்குடிச் சீறார்  
 நாட்பலி மறந்த நரைக்க ணிட்டிகைப்  
 புரிசை மூழ்கிய பொரியரை யாலத்  
 தொருதனி நெடுவீ முதைத்த கோடை  
 துணைப்புற விரிக்குந் தூய்மழை நனந்தலைக்  
 10 கணைக்கா லம்பிணை யேறுபுற நக்க  
 வொல்குநிலை யாஅத் தோங்குசினை பயந்த  
 வல்குறு வரிநிழ லசையின நோக்க  
 வரம்புவந் தலைக்கு மாலை  
 நிரம்பா நீளிடை வருந்துதும் யாமே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகள் இடைச்சுரத்துநின்று தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இப்பாட்டினுள் நரைக்கணிட்டிகை என்பது பலிட்டம்.  
பி - ம். 9. துணைப்புறவிக்கும் (அரைக்கணிட்டிகை.)

288. குறிஞ்சி

சென்மதி சிறக்கநின் னுள்ள நின்மலை  
யார நீவிய வம்பகட்டு மார்பினை  
சாரல் வேங்கைப் படுகினைப் புதுப்பு  
முருகுமுரண் கொள்ளு முருவக் கண்ணியை  
5 யெரிதின் கொல்லை யிறைஞ்சிய வேன  
லெவ்வங் கூறிய வைகலும் வருவோய்  
கனிமுதி ரடுக்கத்தெந் தனிமை காண்டலி  
னெண்மை செய்தனை யாகுவை நண்ணிக்  
கொடியோர் குறுகு நெடியிருங் குன்றத்  
10 திட்டா நிரங்கும் விட்டொளி ரருவி  
யருவரை யிழிதரும் வெருவரு படாஅர்க்  
கயந்தலை மந்தி யுயங்குபசி களைஇயர்  
\* பார்ப்பின் றந்தை பழச்சுனை தொடினு  
நனிநோ யேய்க்கும் பனிகூ ரடுக்கத்து  
15 மகளிர் மாங்காட் டற்றே துகளறக்  
கொந்தோ துதிர்த்த கதுப்பி  
னந்தீங் கிளவித் தந்தை காப்பே.

என்பது : பகற்குறிக்கட்டோழி செறிப்பறிவுநீ இவரைவுகடாயது.

—விற்பாற்று மூதேயினனர்.

பி - ம், நனிநோயெய்க் 15. மகளிரரங்காட. 16. கொங்கோடு திர்த்த  
ககதுப்பின். (முத்து நற்றுமூதேயினனர்.)

289. பாலை

சிலையே றட்ட கணவீழ் வம்பல  
ருயர்பதுக் கிவர்ந்த ததர்கொடி யதிரல்  
நெடுநிலை நடுக னுட்பலிக் கூட்டுஞ்

\* "மாவும்...பார்ப்பும்—அப்பாலான" என்ற விதிப்படி மந்  
திப்பார்ப்பு எனப்பட்டது. (தொல், பொருள், 569.)



- சுரனீடை விலங்கிய மரனேங் கியவின்  
 5 வந்துவினை வலித்த நீமவயி னென்றுந்  
 தெருமர லுள்ளமொடு வருந்த லானாது  
 நெகிழா மென்பிணி வீங்கிய கைசிறி  
 தவிழினு முயவு மாய்மடத் தகுவி  
 சேணுறை புலம்பி னுண்முறை யிழைத்த
- 10 திண்சுவர் நோக்கி நினைந்து கண்பனி  
 நெகிழ்தூன் முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப  
 மையற விரிந்த படையமை சேக்கை  
 யைமென் றூவி யணைசேர் பசைஇ  
 மையல் கொண்ட மதனழி யிருக்கையள்
- 15 பசுவாய்ப் பல்லி படுதொழும் பரவி  
 நல்ல கூறென நடுங்கிப்  
 புல்லென் மாலையொடு பொருங்கொ ருனே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனார்.

பி - ம். 3. நிரைநிலைநடுகல்.

### 290. நேய்தல்

- குடுமிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை  
 யிருஞ்சேற் றள்ள னூட்புலம் போகிய  
 கொழுமீன் வல்சிப் புன்றலைச் சிறுஅர்  
 துண்ணா ணவ்வலைச் சேவல் பட்டென
- 5 வல்குறு பொழுதின் மெல்கிரை மிசையாது  
 பைதற் பிள்ளை தழீஇ யொய்யென  
 வாங்கட் பெண்ணை யன்புற நரலுஞ்  
 சிறுபஃ ரெல்குடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்  
 கழிசேர் புண்ணை யழிபூங் காணற்
- 10 நணவா நெஞ்சமொடு தமிழன் வந்துநம்  
 மணவா முன்னு மெவனோ தோழி

வெண்கோட் டியானை விற்றபோர்க் குட்டுவன்  
 நெண்டிரைப் பரப்பிற் றெண்டி முன்றுறைச்  
 சுரும்புண மலர்ந்த அபருந்த ணைய்தன்

15 மணியேர் மாணல மொரீஇப்

பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டவென் கண்ணே,

என்டது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்  
 தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பீ - மீ. 1, பெட்டை, துண்ணூண்வயலைச் 10 தண்வரனெஞ்சு.

11. மன்னவர்தோழி, 15. மலரேர்மாணல.

### 291. பாலை

வானம் பெயல்வளங் கரப்பக் கான

முலறி யிலையில வாகப் பலவுட

னேறுடை யாயத் தினம்பசி தெறுப்பக்

கயனற வறந்த கோடையொடு நயனறப்

5 பெருவரை நிவந்த மருங்கிற் கொடுவரிப்

புலியொடு பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ

டுரவுக்களி ரொதுங்கிய மருங்கிற் பருடப்பரல்

சிறுபன் மின்மினி கடுப்ப வெவ்வாயு

நிறைவன விமைக்கு நிரம்பா நீள்தை

10 யெருவை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரியினர்

தாதுண் டிம்பி முரலிசை கடுப்பப்

பரியின துயிர்க்கு மம்பினர் வெருவா

வுவலை சூடிய தலையர் கவலை

யார்த்துட னரும்பொருள் வவ்வலின் யாவதுஞ்

15 சாத்திடை வழங்காச் சேட்சிமை யதர

சிறியிலை நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரள்கா

யுதிர்வன தாஅ மத்தந் தவிர்வின்று

புள்ளி யம்பிணை யுணீஇய வுள்ளி

யறுமருப் பொழித்த தலைய தோல்பொதி

20 மறுமருப் பிளங்கோ டதிரக் கூஉஞ்  
சுடர்தெற வருந்திய வருஞ்சுர மிறந்தாங்  
குள்ளினை வாழிய நெஞ்சே போதெனப்  
புலங்கமழ் நாற்றத் திரும்பல் கூந்த  
னல்லெழின் மழைக்கணங் காதலி

25 மெல்லிறைப் பணைத்தோள் விளங்குமாண் கவினே,  
என்பது : பொருள்வயிற்போகாரின்ற தலைமகள் இடைச்சுரத்  
துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 4. நயன்றகப் 6. சினந்தணிந். 7. களிற்றெடுங்கு. 10. வரி  
யினர். 15. சாத்திடை விலங்கா. 16. செறியிலை. 19. மருப்  
பொழிந்த. 20. மறுமருப்பினங்.

### 292. குறிஞ்சி

கூறாய் செய்வது தோழி வேறுணர்ந்  
தன்னையும் பொருளுகுத் தலமரு மென்முறிச்  
சிறுகுள கருந்து தாய்முலை பெறாஅ  
மறிகொலைப் படுத்தல் வேண்டி வெறிபுரி

5 யேதில் வேலன் கோதை துயல்வரத்  
தூங்கு மாயி னதூஉ நாணுவ  
விலங்குவளை நெகிழ்ந்த செல்லல் புலம்படர்ந்  
திரவின் மேய மரூஉம் யானைக்  
கால்வ வியக்க மொற்றி நடுநாள்

10 வரையிடைக் கழுதின் வன்கைக் கானவன்  
கடுவிசைக் கவணி நெறிந்த சிறுக  
லுடுவுறு கணையிற் போகிச் சாரல்  
வேங்கை விரியினர் சிதறித்தேன் சிதையூஉப்  
பலவின் பழத்துட் டங்கு

15 மலைகெழு நாடன் மணவாக் காலே.

என்பது : வெறியச்சுறீஇத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

இதன்கருத்து இன்பத்தலைமகள் என்நவாறு.

பி - ம். 8. மேயன்மருஉ மேயலமருஉ மோங்கல்; 9. காவலரியக்கமொற்றி. காவலியக்க 10. வன்கட்கானவன். 14. பலவிளம்பழத்துட்.

### 293. பாலை

இலையொழித் துலறியற் புன்றலை யுலவை  
வலைவலந் தனைய வாகப் பலவுடன்  
சிலம்பி சூழ்ந்த புலங்கெடு வைப்பிற்  
றுகிலாய் செய்கைப் பாவிரிந் தன்ன  
5 வெயிலவிர் துடங்கும் வேல்வெங் களரிக்  
குயிற்கண் ணன்ன குருஉக்காய் முற்றி  
மணிக்கா சன்ன மானிற விருங்கனி  
யுகாஅ மென்சினை யுதிர்வன கழியும்  
வேனில் வெஞ்சரம் தமிழர் தாமே  
10 செல்ப வென்ப தோழி யாமே  
பண்பில் கோவலர் தாய்பிரித் தியாத்த  
நெஞ்சமர் குழவி போல நொந்துநொந்  
தின்னு மொழிது மென்ப  
வென்மயங் கினர்கொனங் காத லோரே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகள் குறிப்பறிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப் பட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது உமாம்.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்

பி - ம். 1. இலையொழிந் துலறிய புன்றலை. 4. துகிலானெய்கை. 10. செல்ப வென்னுநர். 14. வென்மயங்கினர்நங்.

### 294. முல்லை

மங்குண் மாமழை விண்ணதிர்பு முழங்கித்  
துள்ளுப்பெயல் கழிந்த பின்றைப் புகையுறப்  
புள்ளிறுண் டெவலை பூவக நிறையக்  
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்

- 5 நீர்வார் கண்ணிற் கருவினை மலரத்  
 துய்த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை  
 நெய்த்தோய்த் தன்ன நீர்நனை யந்தளி  
 ரிருவகி ரீருளி னீரிய துயல்வர  
 வவரைப் பைம்பூப் பயில வகல்வயற்
- 10 கதிர்வார் காய்நெல் கட்கினி திறைஞ்சச்  
 சிதர்சினை தூங்கு மற்சிர வரைநாட்  
 காய்சின வேந்தன் பாசறை நீடி  
 நந்நோ யறியா வறணி லாள  
 ரிந்நிலை களைய வருகுவர் கொல்லென
- 15 வாளை தெறிதரும் வாடையொடு  
 னோனேன் றேழியென் றனிமை யானே.

என்பது : பருவவரவில்கண் வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.\*

—கழார்க் கீரனையிற்றியார்.

பு - ம். 2. பொழிந்தபின்மை. 9. வகல்வயிற் 16. றனிமையினானே.

### 295. பாலை

- நிலநீ ரற்று நீள்களை வறப்பக்  
 குன்றுகோ டகையக் கடுங்கதிர் தெறுதலி  
 னென்றாழ் நீடிய வேய்படு நனந்தலை  
 நிலவுநிற மருப்பிற் பெருங்கை சேர்த்தி
- 5 வேங்கை வென்ற வெருவரு பிணைத்தோ  
 னோங்கல் யானை யுயங்கிமதந் தேம்பிப்  
 பன்மர வொருசிறைப் பிடியொடு வதியுங்  
 கல்லுடை யதா கான நீந்திக்  
 கடனீ ருப்பின் கணஞ்சா லுமண

\* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே கொண்டு, இம்மணிமிடை பவளத்து முல்லைபுள் முன்பனிவந்தது, நிலமுங்கருவு மயங்கிற்று என்பர் றச். (தொல். பொருள். 12).

- 10 ருயங்குபக டியிர்ப்ப வசைஇ முரம்பிடித்  
தகலிடங் குழித்த வகல்வாய்க் கூவ  
லாறுசெல் வம்பல ரசைவிட ஆறும்  
புடையலங் கழற்காற் புல்லி குன்றத்து  
நடையருங் கானம் விலங்கி நோன்சிலைத்
- 15 தொடையமை பகழித் துவன்றுநிலை வடுகர்  
பிழியார் மகிழர் கலிசிறந் தார்க்கு  
மொழிபெயர் தேளய பிறந்தன ராபினும்  
பழிதீர் மாணலந் தருகுவர் மாதோ  
மாரிப் பித்திகத் தீரிதழ் புரையு
- 20 மங்கலுழ் கொண்ட செங்கடை மழைக்கண்  
மணங்கம ழைம்பான் மடந்தைநின்  
னணங்குநிலை பெற்ற தடமென் றேளே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

—மாமுலனார்.

பி - மீ. 16. உலையாமகிழர்.

### 296. மருதம்

- கோதை யிணர குறுங்காற் காஞ்சிப்  
பேர்தவிழ் நறுந்தா தணிந்த கூந்த  
லரிமதர் மழைக்கண் மாஅ யோளொடு  
நெருநையுங் கமழ்பொழிற் றுஞ்சி யின்றும்
- 5 பெருநீர் வையை யவளொ டாடிப்  
புலரா மார்பினை வந்துநின் றெம்வயிற்  
கரத்தல் கூடுமோ மற்றே பரப்பிற்  
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த விப்பி  
நாரரி நறவின் மகிழ்நொடைக் கூட்டும்
- 10 பேரிசைக் கொற்கைப் பொருநன் வென்வேற்  
கடும்பகட்டி யானை நெடுந்தேர்ச் செழியன்  
மலைபுரை நெடுநகர்க் கூட னீடிய

மலிதரு கம்பலை போல

வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : வாயில்வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்கு வாயின்முகிக்குச்  
தோழி சொல்லியது.

—மதுரைப் பேராலவாயார்.

பி - ம். 4. துஞ்சினையின்றும். 12. கூடலாடிய. (தலைமகற்குத்  
தோழி வாயின்மறுத்தது)

### 297. பாலை

பாடை கங்குலும் பெரும்புன் மாலையு

மாணு நோயொ டழிபடாக் கலங்கி

நம்வயி னீனையு மிதிம்பை கைம்மிக

வென்னை யாகுமோ நெஞ்சே நம்வயி

5 னீருங்கவி னில்லாப் பெரும்புன் ரூடிக்

கடுங்கண் மறவர் பகழி மாய்த்தென

மருங்கு னுணுகிய பேளமுதிர் நடுகற்

பெயர்பயம் படரத் தோன்று குயிலெழுத்

தியையுட னோக்கல் செல்லா தசைவுட

10 னாறுசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியுஞ்

சூர்முத விருந்த வோமையம் புறவி

னீர்முள் வேலிப் புலவுநாறு முன்றி

லெழுதி யன்ன கொடிபடு வெருகின்

பூனை யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை

15 மதிசூழ் மீனிற் ரூய்வழிப் படுஉஞ்

சிறுகுடி மறவர் சேக்கோட். டண்ணுமைக்

கெருவைச் சேவ விருஞ்சிறை பெயர்க்கும்

வெருவரு கான நம்மொடு

வருவ லென்றேண் டகிழ்மட நோக்கே.

என்பது : பொருள்வயிற்போகாசின் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்  
சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 6. கடுக்கணை மழவர். 7. மருங்கினுணுகிய. 9. ஞெழுக்கல் செல்லாநசையுட. ஞெக்கல்செல்லா நசையுட. 11. சரமுதலிருந்த. 13. கொடிபடு வெரிந.

298. குறிஞ்சி.

- பயங்கெழு திருவிற் பல்கதிர் ஞாயிறு  
வயங்குதொழி றரீஇயர் வலனேர்பு விளங்கி  
மல்குகடற் றேன்றி யாங்கு மல்குபட  
மணிமருண் மாலை மலர்ந்த வேங்கை
- 5 யொண்டளி ரவிர்வரு மொலிகெழு பெருஞ்சினைத்  
தண்டினி யசைவளி தைவரு நாட  
கொன்றுசினந் தணியாது வென்றுமுரண் சாம்பா  
திரும்பிடித் தொழுதியி னினந்தலை மயங்காது  
பெரும்பெயற் கடாஞ் செருக்கி வளமலை
- 10 யிருங்களி றியல்வரும் பெருங்காட் டியவி  
னாரிரு மிமிய வெள்வே லேந்தி  
மென்பிணி யவிழ்ந்த தாழ்ப்புங் கோதை  
யூதுவண் டிரிய வழிப்பண முயங்கிய  
நீவந் ததனினு மினிதா கின்றே
- 15 தூவற் கள்ளிற் றுணைதே ரெந்தை  
கடியுடை வியனக ரோம்பின ஞறறையும்  
யாயறி வுறுத லஞ்சிப் பாளுட்  
காவ னெஞ்சமொடு காமஞ் செப்பேன்  
யானின் கொடுமை கூற நினைபாந்
- 20 கிணையல் வாழி தோழிநத் துறந்தவர்  
நீடல ராகி வருவர் வல்லெனக்  
கங்கு லுயவுத்துணை யாகிய  
துஞ்சா துறைவி யிவளுவந் ததுவே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனார்.

பி - ம். 9. பெரும்புகழ்க்கடாஅஞ்.



## 299. பாலை

- எல்லையு மிரவும் வினைவயிற் பிரிந்த  
முன்ன முன்னுறு படைய வுள்ளிய  
பதிமறந் துறைதல் வல்லுந மாயினு  
மதுமறந் துறைத லரிதா கின்றே
- 5 கடுவளி யெடுத்த கால்கழி தேக்கலை  
நெடுவிளிப் பருந்தினம் வெறியெழுந் தாங்கு  
விசம்புகண் புதையப் பாஅய்ப் பலவுட  
னகலிடஞ் செல்லுந ரறிவுகெடத் தாஅய்க்  
கவலை கரக்குங் காடக லத்தஞ்
- 10 செய்பொருண் மருங்கிற் செலவுதனக் குரைத்  
வைகுநிலை மதியம் போலப் பையெனப் [தென  
புலம்புகொ ளவலமொடி புதுக்கவி னிழந்த  
நலங்கெழு திருமுக மிறைஞ்சி நிலங்கினையா  
நீரொடு பொருத வீரிதழ் மழைக்க
- 15 ன்ணிகுதரு தெண்பனி யாகத் துறைப்பக்  
கானிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலங்கி  
நாநடிக் குற்ற நவிலாக் கிளவியொ  
டறன்மருள் கூந்தலின் மறையின டிறன்மாண்டு  
திருந்துக மாதோதுஞ் செலவென வெய்துயிராப்
- 20 பருவர லெவ்வொ டழிந்த  
பெருவிதுப் புறுவி பேதுறு நிலையே.

என்பது: இடைச்சரத்துப்போகா நின்றதலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனா ரிளங்கீரனார்.

பி-ம். 1. எல்லையுமிரவும். முள்ள முள்ளுறுபுடைய முள்ளி. 2. வல்லின மாயினும். 3. பருந்தின். 4. பாஅய்ப்பகலுட; பாஅய்ப்பரந்து. 5. எனகலிடைச்செல்லுந். 6. காய்கல. 7. நின் செலவென.

\* இதனுள் 'தான்பெரிது கலுழந்து தீங்காயினள்' எனவே அக்குறிப்புத் தலைவன் போகாமல் தடுப்பக் கூறிய தென்று உணர்

300. நெய்தல்

- \* நான்வலை முகந்த கோள்வல் பாதவர்  
 துணங்குமுண லாங்க ணுணங்கப் பெய்ம்மார்  
 பறிகொள் கொள்ளையர் மறுக வுக்க  
 மீனார் குருகின் கானலம் பெருந்துறை
- 5 யெல்லை தண்பொழிற் சென்றெனச் செலீஇயர்  
 தேர்பூட் டயர வேளய் வார்கோற்  
 செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் நீவிச்  
 செல்லினி மடந்தைநின் ரோழியொடு மனையெனச்  
 சொல்லிய வளவை தான்பெரிது கலுழ்ந்து
- 10 தீங்கா யினனிவ ளாயிற் ருங்காது  
 நொதுமலர் போலப் பிரியிற் கதுமெனப்  
 பிறிதொன் ருகலு மஞ்சவ லதனற்  
 சேணின் வருநர் போலப் பேணை  
 யிருங்கலி யாணரெஞ் சிறுகுடித் தோன்றின்
- 15 வல்லெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் வினைஇத்  
 துறையு மான்றின்று பொழுதே சுறவு  
 மோத மல்கலின் மாறா யினவே  
 யெல்லின்று தோன்றல் செல்லா தீமென  
 வெமர்குறை கூறத் தங்கி யேமுற
- 20 வினையரும் புரவியு மின்புற நீயு  
 மில்லுறை நல்விருந் தயர்த  
 லொல்லுதும் பெருமநீ நல்குதல் பெறினே.

என்பது : பகற்குறிவந்துநீங்குந் தலைகற்குத் தோழி சொல்லியது.

—உலோச்சுனர்.

பி - ம். 9. கலிழ்ந்து. பேணப் 14, பெருங்கலியாணர், 17. மோத மலி கடலின். 21, விருந்தாகுத.

இவைநூற்றெண்பதும் மணிமிடைபவளம் முற்றும்.

ந்து தோழிகூற்றினுள் என்றும், “வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்” என்ற பகுதிக்கு இப்பாட்டு உதாரண மாகுமென்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 107, 114.)

ஸ்ரீ :

மூ ன் ரு வ து

## நி த் தி ல க் கோ வை

### 301. பாலை

- வறனுறு செய்தியின் வாடுபு வருந்திப்  
படர்மிகப் பிரிந்தோ ருள்ளுநு நினைதல்  
சிறுநனி யான்றிக மென்றி தோழி  
நல்குந ரொழித்த கூலிச் சில்பத
- 5 மொடிவை யின்றி யோம்பா துண்டு  
நீர்வாழ் முதலை யாவித் தன்ன  
\* வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச் சகடத்  
தூரிஃ தென்றா லுறில் வாழ்க்கைச்  
சுரமுதல் வருத்த மாமுதல் வீட்டிப்
- 10 பாடிந் நெண்கிணை கறங்கக் காண்வரக்  
குவியிண ரெருக்கின் நதர்பூங் கண்ணி  
யாலேச் சென்னி தகைப்ப மகடே  
முளரித் தீயின் முழங்கழல் விளக்கத்துக்  
களரி யாவிரைக் கிளர்பூங் கோதை
- 15 வண்ண மார்பின் வனமுலை துயல்வரச்

\* இவ்வடி முழுவதும் பெரும்டாணிலும் வந்தது. (அடி 50.) ஆண்டு நச்சினூர்க்கினியர் 'தொத்துளிப் பாயாலே வேய்ந்த ஓலிக்கின்ற வாயையுடைய சகடம்' என்று உரை கூறுவர்.

- செறிநடைப் பிடியொடு களிற்றுபுணர்ந் தென்னக்  
 குறுநெடுந் தூம்பொடு முழவுபுணர்ந் திசைப்பக்  
 கார்வான் முழக்கி னீர்மிசைத் தெவுட்டுந்  
 தேரை யொலியின் மானச் சீரமைத்துச்
- 20 சில்லரி கறங்குஞ் சிறுபல் வியத்தொடு  
 பல்லூர் பெயர்வன ராடி யொல்லெனத்  
 தலைப்புணர்த் தசைத்த பஃரெகைக் கலப்பைய  
 ரிரும்பே ரொக்கற் கோடிய ரிறந்த  
 புன்றலை மன்றங் காணின் வழிநா
- 25 ளமுங்கன் மூதூர்க் கின்னா தாகு  
 மதுவே மருவின மாலை யதனாற்  
 காதலர் செய்த காத  
 னீடின்று மறத்தல் கூடுமோ மற்றே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—அதியன் விண்ணத்தனார்.

பி - ம். 11, ததர்பெருங்கண்ணி. 18. தெவிட்டுந். (பிரிவின் கண்; அதியவன் வண்ணத்தினார்.)

### 302. குறிஞ்சி

- சிலம்பிற் போகிய செம்முக வாழை  
 யலங்க லந்தோ டசைவளி யுறுதொறும்  
 பள்ளி யானைப் பருட்புறந் தைவரு  
 நல்வரை நாடனொ டருவி யாடியும்
- 5 பல்விதழ் நீலம் படுசனைக் குற்று  
 நறுவீ வேங்கை யினவண் டார்க்கும்  
 வெறிகமழ் சோலை நயந்துவினை யாடலு  
 மரிய போலுங் காதலந் தோழி  
 யிருங்க லடுக்கத் தென்னைய ருழுத
- 10 கரும்பெனக் கவினிய பெருங்குர லேனல்  
 கிளிபட விளைந்தமை யறிந்துஞ் செல்கென

நம்மவண் விடுநள் போலாள் கைம்மிகச்  
சில்சுணங் கணிர்த செறிந்துவீங் கிளமுலை  
மெல்விய லொலிவருங் கதுப்பொடு

15 பல்கா னேக்கு மறனில் யாயே.

என்பது : பகலேசிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லு  
வாளாய்ச் சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனர்.

இப்பாட்டின் கருத்து இன்பத்தலைமகன் என்றவாறு.

### 303. பாலை

- இடைபிற ரறித லஞ்சி மறைகரந்து  
பேய் கண்ட கனவிற பன்மா  
ஊண்ணிதி னியைந்த காமம் வென்வேன்  
மறமிகு தானைப் பசும்பூட் பொறையன்  
5 கார்புகன் றெடுத்த சூர்புக னனந்தலை  
மாயிருங் கொல்வி யுச்சித் தாஅய்த்  
ததைந்துசெல் லருவியி னலரெழப் பிரிந்தோர்  
புலங்கந் தாக விரவலர் செலினே  
வரைபுரை களிற்றொடு நன்கல னீயு  
10 முரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பி  
னிரைபறைக் குரீஇயினங் காலைப் போகி  
முடங்குபுறச் செந்நெற் றரீஇய ரோராங்  
கிரைதேர் கொட்பின வாகிப் பொழுதுபடப்  
படர்கொண் மலைப் படர்தந் தாங்கு  
15 வருவரென் றுணர்ந்த மடங்கெழு நெஞ்ச  
மையந் தெளியரோ நீயே பலவுடன்  
வறன்மரம் பொருந்திய சிள்வீடுமணர்  
கணநிரை மணியி னூர்க்குஞ் சுரனிற்  
தழிநீர் மீன்பெயர்ந் தாங்கவர்  
20 வழிநடைச் சேறல் வலித்திசின் யானே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேட்கைமீ தூர்ந்த தலைமகள் தன்னெஞ்சிற் குச் சொல்லியது.

— ஒளவையார்.

பி - ம். 2. பொய்கண்ட. 4. மாமிகுதானே. 19. திழிநீர்.

304. முல்லை

- இருவிசும் பிவர்ந்த கருவி மாமழை  
 நீர்செறி நுங்கின் கண்சிதர்ந் தவைபோற்  
 சூர்பனிப் பன்ன தண்வர லாலியொடு  
 பருஉப்பெய லழிதுளி தலைஇ வானவின்று  
 5 குருஉத்துளி பொழிந்த பெரும்புலர் வைகறை  
 \* செய்துவிட் டன்ன செந்நில மருங்கிற்  
 செறித்துநிறுத் தன்ன தெள்ளறல் பருகிச்  
 சிறுமறி தழீஇய தெறிநடை மடப்பிணை  
 வலந்திரி மருப்பி னண்ண விரலையொ  
 10 டலங்குசினைக் குருந்தி னல்குநிழல் வதியச்  
 சுரும்பியிர் பூதப் பிடவுத்தனை யவிழ  
 யரும்பொறி மஞ்ஞை யால வரிமணன்  
 † மணிமிடை பவளம் போல வணிமிகக்  
 காயாஞ் செம்ம ரூஅய்ப் பலவுட  
 15 னீயன் மூதா யீர்ப்புறம் வரிப்பப்  
 புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலே  
 யேந்துகோட் டியானே வேந்தன் பாசறை  
 வினையொடு வேறுபுலத் தல்கி நன்று  
 மறவ ரல்லர்நம் மருளா தோரென  
 20 நந்நோய் தன்வயி னறியா  
 ளெந்நொந்து புலக்குங்கொன் மாஅ யோளே.

என்பது : பாசறைக்கட் டலைமகள் தன்னெஞ்சிற் குச் சொல்லியது.

— இடைக்காடனர்.

\* "வல்லோன் செய்கையன்ன செந்நிலம்" 134-ம் பாட்டு.

† இம்மூன்றழிகளின்கருத்து 14-ம் பாட்டினும் வந்தது.

- பி - ம். 2. சிதர்த்தவைபோல். 12. விரும்பொறி; விரிமணன்.  
13. மணியிடை. 19. ந்நோய் தன்மையி. (பாசறைப்பிரிந்த.)

## 305. பாலே

- பகலினு மகலா தாகி யாமந்  
தவலி னீத்தமொ டையெனக் கழியத்  
தளிமழை பொழிந்த தண்வரல் வாடையொடு  
பனிமீக் கூறும் பைதற் பானாட்  
5 பல்படை நிவந்த வறுமையில் சேக்கைப்  
பருகு வன்ன காதலொடு திருகி  
\*மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கத்  
தோருயிர் மாக்களும் புலம்புவர் மாதோ  
வருளி லாளர் பொருள்வயி னகல  
10 வெவ்வந் தாங்கிய விடும்பை நெஞ்சத்  
தியானெவ னுளனோ தோழி தானே  
பராரைப் பெண்ணைச் சேக்குங் கூர்வா  
யொருதனி யன்றி லுயவுக்குரல் கடைஇய  
வுள்ளே கனலு முள்ள மெல்லெனக்  
15 கனையெரி பிறப்ப ஆது  
நினையா மாக்க டிங்குழல் கேட்டே.

என்பது : பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. தலைமகன் பிரிவின் கண் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லிய தூஉமாம்.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

- பி - ம். 1. யிரவந். (பெருஞ்சாத்தன்.)

## 306. மருதம்

பெரும்பெயர் மகிழ்ந் பேணை தகன்மோ  
பரந்த பொய்கைப் பிரம்பொடு நீடிய  
முட்கொம் பீங்கைத் துய்த்தலைப் புதுவீ

\* இவ்வடி 11; 379-ம் யாடல்களினும் வந்தது.

† பனையில் அன்றில் வாழ்தல் (50; 120.)

- யீன்ற மாத்தி னிளந்தளிர் வருட  
 5 வார்குரு குறங்கு நீர்கூழ் வளவயற்  
 கழனிக் கரும்பின் சாய்ப்புற மூர்ந்து  
 பழன யாமை பசுவெயிற் கொள்ளு  
 ரெல்லுடை மறுகி னன்ன ரூர  
 விதுவோ மற்றுநின் செம்மன் மாண்ட  
 10 மதியே ரொண்ணுதல் வயங்கிழை யொருத்தி  
 யிகழ்ந்த சொல்லுஞ் சொல்லிச் சிவந்த  
 வாயிதழ் மழைக்கண் ணேயுற நோக்கி  
 தண்ணறுங் கமழ்தார் பரீஇயின னும்மொ  
 டேனள் சிறுதுனி செய்தெம்  
 15 மணன்மலி மறுகி னீறந்திசி னோளே.

என்பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின்மறுத்தது.

—மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனர்.

இதன்கருத்துக் \* குறியாவின்பத்தினைப் பெறுவான் என்பவாறு.

பி - ம். 5. நீர்கூழகல்வயல். 10—11 யொத்த திகந்த. 13, பரீஇயின னம்மொ. 14. டிடலி. (மதுரைக் கந்தராகன்.)

### 307. பாலை

- சிறுதுதல் பசந்து பெருந்தோள் சாஅ  
 யகலெழி லல்கு லவ்வரி வாடப்  
 பகலுங் கங்குலு மயங்கிப் பையெனப்  
 பெயலுறு மலரிற் கண்பனி வார  
 5 வீங்கிவ ஞழக்கு மென்றாது வினைநயந்து  
 நீங்க லொல்லுமோ வைய வேங்கை  
 யடுமுரண் டொலைத்த ரெடுநல் யானை  
 மையலங் கடாஅஞ் செருக்கி மதஞ்சிறந்  
 தியங்குநர்ச் செகுக்கு †மெய்ப்பி நனந்தலைப்  
 10 பெருங்கை யெண்கினங் குரும்பி தேரும்

\* “குறியாவின்ப.....மெய்துநாடள்” (2.) † (295.)



புற்றுடைச் சுவர புதலிவர் பொதியிற்  
 \*கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்  
 துடனுறை பழைமையிற் றுறத்தல் செல்லா  
 திரும்புரூப் பெடையொடு பயிரும்

15 பெருங்கல் வைப்பின் மலைமுத லாதே.

என்பது : பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகனைச் செலவு விலக்கியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

### 308. குறிஞ்சி

உழுவையொ டிழந்த வுயங்குநடை யொருத்த  
 நெடுவகிர் விழுப்புண் கழாஅக் கங்கு  
 லாலி யழிதுளி பொழிந்த வைகறை  
 வால்வெள் ளருவிப் புனன்மலிந் தொழுகலி  
 5 னிலங்குமலை புதைய †வெண்மழை கவைஇக்  
 கலஞ்சுநி புகையிற் றேன்று நாட  
 விரவின் வருத லெவனே பகல்வரிற்  
 ரெலையா வேலின் வண்மகி மெந்தை  
 களிற்றணந் தெய்தாக் கன்முறை யிதணத்துச்  
 10 சிறுதினைப் படுகிளி யெம்மொ டோப்பி  
 மல்ல லறைய மலிர்சுனைக் குவளைத்  
 தேம்பா யொண்பூ நறும்பல வடைச்சிய  
 கூந்தன் மெல்லனைத் துஞ்சிப் பொழுதுபடக்  
 காவலர்க் கரந்து கடிபுனந் துழைஇய  
 15 பெருங்களிற் ரெருத்தலிற் பெயர்குவை  
 கருங்கோற் குறிஞ்சிதும் முறைவி னூர்க்கே.

என்பது : இரவு வருவானைப் பகல் வருகென்றது.

—பிசிராந்தையார்.

பி ம். 15. போகுவை. 16. மிறையினூர்.

\* “மாடக், கெழுதணிகடவுள் போகலின்” என வந்தது. (167.)

† “புகை புரை அம்மஞ்சு” (97)

309. பாலை

வயவா ளெறிந்து வில்லி னீக்கிப்

\*பயநிரை தழீஇய' கடுங்கண் மழவ

ரம்புசேட் படுத்து வன்புலத் துய்த்தெனத்

தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற்

5 †கொழுப்பா வெறிந்து குருதி தூஉய்ப்

புலவுப் புழுக்குண்ட வான்க ணகலறைக்

களிறுபுற முரிஞ்சிய கருங்கா விலவத்

தரலை வெண்கா ழாலியிற் ருஅங்

காடுமிக நெடிய வென்றார் கோடியர்

10 பெரும்படைக் குதிரை நற்போர் வானவன்

றிருந்துகழற் சேவடி நசைஇப் படர்ந்தாங்கு

நாஞ்செலி னெவனோ தோழி காம்பின்

வனைகழை யடைந்த கவண்விசைக் கடியிழிக்

‡கனைசுட ரமையத்து வழங்கல் செல்லா

15 திரவுப்புன மேய்ந்த வுரவுச்சின வேழந்

தண்பெரும் படாஅர் வெளுஉம்

குன்றுவிலங் கியவினவர் சென்ற நாட்டே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகனது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கந்தப்பிள்ளை சாத்தனார்.

பி - ம். 2. மறவர். 10. பசும்படை. 11. னிருங்கழற். 13. வினைகழை யுடைந்தகனை. 14. சுடர்வையத்து. 15. விரவுப்புன.(கதப்பிள்ளை.)

310. நெய்தல்

கடுந்தே ரினையரொடு நீக்கி நின்ற

நெடுந்தகை நீர்மையை யன்றி நீயுந்

தொழுதகு மெய்யை யழிவுமுந் துறுத்துப்

\* “கடிபுலங் கவர்ந்த கன்றுடைக் கொள்ளையர்.” (101.)

† “கொழுப்பா தின்ற கூர்ம்படை மழவர்.” (129)

‡ “யானைப், பகல்நிலை தளர்க்கும் கவணுமிழ் கடுங்கல்” மலை.205-6.

- பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றலிற்  
 5 குவளை யுண்கண் கலுழ நின்மாட்  
 டிவளும் பெரும்பே துற்றன னோருந்  
 தாயுடை நெடுநகர்த் தமர்பா ராட்டக்  
 காதலின் வளர்ந்த மாத ராகலிற்  
 பெருமட முடையரோ சிறிதே யதனற்  
 10 குன்றிற் ரேன்றுங் குவவுமணற் சேர்ப்ப  
 வின்றிவண் விரும்பா தீமோ சென்றப்  
 பூவிரி புன்னை மீதுதோன்று பெண்ணைக்  
 கூஉங்க ணஃதே தெய்ய வாங்க  
 ணுப்பொய் யுமண ரொழுக்கையொடு வந்த  
 15 விளைப்படு \* பேடை யிரியக் குரைத்தெழுந்  
 துருமிசைப் புணரி யுடைதரும்  
 பெருநீர் வேலியெஞ் சிறுநல் லாரே.

என்பது : தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி சொல்லியது.

—நக்கீரனார்.

பி - ம் 7. தாயுறைவியனகர். 9. முடையள் சிறிதே. 11. சென்றிப்.

### 311. பாலை

- இரும்பிடிப் பரிசிலர் போலக் கடைநின்  
 றருங்கடிக் காப்பி னகனக ரொருசிறை  
 யெழுதி யன்ன திண்ணிலைக் கதவங்  
 †கழுதுவழங் கரைநாட் காவலர் மடியத்  
 5 திறந்துநப் புணர்ந்து நம்மிற் சிறந்தோ  
 ரிம்மை யுலகத் தில்லெனப் பன்னாட்  
 பொம்ம லோதி நீவிய காதலொடு  
 பயந்தலை பெயர்ந்து மாதிரம் வெம்ப  
 வருவழி வம்பலர்ப் பேணிக் கோவலர்  
 10 மழவிடைப் பூட்டிய †குழாஅய்த் தீம்புளி

\* ஈண்டுப் பேடையென்றது மந்தியை. (சிறுபாண் அடி. 56.)

† கழுதுவழங்குபாமம் (122). ‡ ஈரைப்பெய்த வல்சி. (113.)

செவியடை தீரத் \*தேக்கிலை பகுக்கும்  
புல்லி நன்னாட் டும்பர்ச் செலவருஞ்  
சுரமிறந் தேகினு நீடல  
ரருண்மொழித் தேற்றிநம் மகன்றிசி னோரே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

—மாழலனார்.

பு - ம். 4. மடிந்தெனத். 5. தும்மிற். 8. மழைதலை,

### 312. குறிஞ்சி

நெஞ்சடம் படுதலி னென்றுபுரிந் தடங்கி  
யிரவின் வரூஉ மிடும்பை நீங்க  
வரையக் கருது மாயிற் பெரிதுவந்  
தோங்குவரை யிழிதரும் வீங்குபெய னீத்தங்  
5 காந்தளஞ் சிறுகுழிக் கெளவை பேணு  
தரிமதர் மழைக்கண் சிவப்ப நானைப்  
பெருமலை நாடன் மார்புபுண யாக  
வாடிகம் வம்மோ காதலந் தோழி  
வேய்பயி லடுக்கம் புதையக் கால்வீழ்த்  
10 தின்னிசை முரசி னிரங்கி யொன்னா  
ரோடுபுறங் கண்ட தாடோய் தடக்கை  
வெல்போர் வழிதி செல்சமத் துயர்த்த  
வடுபுக ழெஃகம் போலக்  
கொடிபட மின்னிப் பாயின்றான் மழையே.

என்பது . தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது. தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பு - ம். 2. தீர. 4. வீங்கிய. 6. சேப்ப. 8. வாடுவமன்னே.

### 313. பாலை

இனிப்பிறி துண்டோ வஞ்ச லோம்பென  
வணிக்கவின் கவான்வர முயங்கி நெஞ்சம்

\* தேக்கிலையில் உண்டலை (107.) ம் பாட்டினுங் காண்க.

- பிணித்தோர் சென்ற வாறு நினைத்தலுங்  
 குளித்துப்பொரு கயலிற் கண்பனி மல்க  
 5 வைய வாக வெய்ய பீயிரா  
 விரவு மெல்லையும் படரட வருந்தி  
 \* யரவதுங்கு மதியி னுதலொளி கரப்பத்  
 தம்மல தில்லா நம்மிவ ணெழியப்  
 பொருள்புரிந் தகன்றன ராயினு மருள்புரிந்து  
 10 வருவர் வர்ழி தோழி பெரிய  
 நிதியஞ் சொரிந்த நீவி போலப்  
 பாம்பூன் நேம்பும் வறங்கூர் கடத்திடை  
 நீங்கா வம்பலர் கணையிடத் தொலைந்தோர்  
 வசிபடு புண்ணின் குருதி மாந்தி  
 15 யொற்றுச்சென் மாக்களி னெடுங்கிய குரல  
 வில்வழிப் பழைங் காக்கைக்  
 கல்லுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகளைத்தோழிவற்புறுத்தியது.

—பாலைபாடிய பேருங்கடுங்கோ.

இப்பாட்டினுள் நீவி என்பது பை.

பி - ம். 2, வணிக்கவின் வளர. 15. கால. 16, வில்வழிப்படருங்.

### 314. முல்லை

† நீலத் தன்ன நீர்பொதி கருவின  
 மாவிசம் பதிர முழங்கி யாலியி  
 னிலந்தண் ணென்று கானங் குழைப்ப  
 ‡ வினந்தே ருழவ ரின்குர வியம்ப

\* “அரவு தங்குமதியின” (114.)

† இது, முன்பு தலைவிக்கு நிகழ்ந்த ஆற்றாமையும் அதுகண்டு தான் கலங்கிய வாறும் தலைவற்குக் கூறியது என்பர் நச். (தொல். பொருள், 150.)

‡ ஓதைக் கலிமகிழ் உழவர்” என்றும் “உழவர் ஓதைத் தெள் விளி” என்றும் வந்தன. (37, 41.)

- 5 மறியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறவிற்  
 நிரிமருப் பிரலை பைம்பயி ருகள  
 வார்பெய லுதவிய \*கார்செய் காலை  
 நூனெறி நுணங்கிய கானவில் புரவிக்  
 கல்லெனக் கறங்குமணி யியம்ப வல்லோன்
- 10 \*வாச்செல வணக்கிய தாப்பரி நெடுந்தே  
 ரீர்ப்புற வியங்குவழி யறுப்பத் தீந்தொடைப்  
 பையு ணல்லியாழ் செவ்வழி பிறப்ப  
 விந்நிலை வாரா ராயிற் றந்நிலை  
 யெவன்கொல் பாண வுரைத்திசிற் சிறிதெனக்
- 15 கடவுட் கற்பின் மடவோள் கூறச்  
 செய்வினை யழிந்த மைய நெஞ்சிற்  
 றுணிகொள் பருவர தீர வந்தோ  
 யினிதுசெய் தனையால் வாழ்கநின் கண்ணி  
 வேலி சுற்றிய வால்வீ முல்லைப்
- 20 பெருந்தார் கமழும் விருந்தொலி கதுப்பி  
 னின்னகை யினையோள் கவவ  
 மன்னுக பெருமநின் மலர்ந்த மார்பே,

என்பது: வினைமுற்றிப் புகுந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.  
 12, மறப்ப.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் அம்மள்ளனார்.

பி - ம். 4. வினத்தே; வினைத்தே. 7. கார்பெய். 11. யிமைப்ப.

### 315. பாலை

† கூழையுங் குறுநெறிக் கொண்டன முலையுஞ்  
 சூழி மென்முகஞ் செப்புட நெதிரின  
 பெண்ணிணை சான்றன ளிவனெனப் பன்மாண்  
 கண்ணிணை யாக நோக்கி நெருநையு

\* "வாஅப் பாணி வயங்குதொழிற் கலிமாத், தா அத்தாளிணை  
 மெல்ல ஒதுங்க" (134.)

இம் மூன்றடிகளின் கருத்து 7ம் பாட்டிலும் வந்தது.

- 5 மயிர்த்தன்று மன்னே நெஞ்சம் பெயர்த்து  
மறியா மையிற் செறியேன் யானே  
பெரும்பெயர் வழுதி கூட லன்னதன்  
னருங்கடி வியனகர்ச் சிலம்புங் கழியாள்  
சேணுறச் சென்று வறுஞ்சனைக் கொல்கிப்
- 10 புறவுக் குயின்னுண்ட புன்காய் நெல்லிக்  
கோடை யுதிர்த்த குவிகட் பசங்கா  
யறுநூற் பளிங்கின் றுனைக்காசு கடுப்ப  
வறுநிலத் துதிரு மத்தங் கதுமெனக்  
கூர்வேல் விடலை பொய்ப்பப் போகிச்
- 15 சேக்குவள் கொல்லோ தானே தேக்கி  
னகலிலை கவித்த புதல்போல் குரம்பை  
பூன்புழுக் கயரு முன்றிற்  
காண்கெழு வாழ்நர் சிறுகுடி யானே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற்கீரத்தனர்.

பி - டி. 9. சுனைக்கோங்கி. 12. துணைக்காசு 13. வறனிலத். 16.  
குவித்த.

### 316. மருதம்

- \* துறைமீன் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை  
யரிமல ராம்பன் மேய்ந்த †நெறிமருப்  
பிரந்த னெருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்  
தூங்குசேற் றள்ளற் றுஞ்சிப் பொழுதுபடப்
- 5 பைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்த்து  
குருஉக்கொடிப் பகன்றை சூடி மூதூர்ப்  
போர்செறி மள்ளரிற் புகுதரு மூரன்

\* இது தோழி தலைவியை வெகுண்டு ஆக்கியவாறு காண்க  
என்றும், "அது புலந்துறைதல் வல்லியோரே ... துடலுமோரே"  
என்புலவியால் கின் இல்வாழ்க்கை குறைவுபடுமெனத் தோழி  
கூறியவாறு காண்க என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள்.  
150, 226) † "தடமருப் பெருமை". (91.)

- றேர்தர வந்த தெரியிழை நெகிழ்தோ  
 ணூர்கொள் கல்லா மகளிர் தரத்தரப்
- 10 பரத்தைமை தாங்கலோ விலனென வறிதூநீ  
 புலத்த லொல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை  
 யதுபுலந் துறைதல் வல்லி யோரே  
 செய்யோ ணீங்ககச் சில்பதங் கொழித்துக்  
 தாமட் டிண்டு தமிய ராகித்
- 15 தேமொழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சுவைப்ப  
 வைகுந ராகுத லறிந்து  
 மறியா ரம்மவஃ துடலு மோரே.

என்பது: தலைமகற்கு வாயில் நேர்ந்த தேர்ழி தலைமகளை நெருங்கிச் சொல்லியது.

—ஓரம்போகியார்.

பி - ம் : 5. போதத்து. 6. பருஉக்கொடி. 7. போர்ச் செறி.  
 8. நெகிழ்த்தோள்.

### 317. பாலை

- மாக விசும்பின் மழைதொழி லுலந்தெனப்  
 பாஅ யன்ன பகலிருள் பரப்பிப்
- \* புகைநிற வுருவி னற்சிர நீங்கக்  
 குவிமுகை முருக்கின் கூர்நுனை வையெயிற்று
- 5 நகைமுக மகளி ருட்டுகிர் கடுக்கு  
 முதிராப் பல்லித முதிரப் பாய்ந்துடன்  
 மலருண் வேட்கையின் சிதர்சிதர்ந் துகுப்பப்  
 பொன்செய் கன்னம் பொலிய வெள்ளி  
 நுண்கோ லறைகுறைந் துதிர்வன போல
- 10 வரவ வண்டின மூதுதொறுங் குரவத்  
 தோங்குசின நறுவீ கோங்கல ருறைப்பத்  
 துவைத்தெழு தும்பித் தவிரிசை விளரி  
 புதைத்துவிடி நரம்பி னிம்மென விமிரு

\* “புகையிற்பொங்கி வியல்விசும்புகந்து பனியூழற் கொடி கடுப்பத் தோன்றும்” (265.)



- மரணே முற்ற காமர் வேனில்  
 15 வெயிலவிர் புரையும் வீததை மராஅத்துக்  
 குயிலிடு பூச லெம்மொடு கேட்ப  
 வருவே மென்ற பருவ மாண்டை  
 யில்லை கொல்லென மெல்ல நோக்கி  
 நினைந்தன மிருந்தன மாக நயந்தாங்  
 20 குள்ளிய மருங்கி னுள்ளம் போல  
 வந்துநின் றனரே காதலர் நத்துறந்  
 தென்னுழி யதுகொ ருனே பன்னு  
 ளன்னையு மறிவுற வணங்கி  
 நன்னுதற் பாஅய பசலை நோயே.

என்பது : தலைமகன்வரவுணர்ந்ததோழிதலைமகட்குச்சொல்லியது,  
 —வடமோதங்கிழார்.

இப்பாட்டினுட்கள்ளமென்றது தட்டார் சின்னத்தட்டை.

பு - ம். 12. தவரிசை. 14. மானேமுற்ற. 16. எம்மொடு கொட்ப.  
 21. நத்துறந்.

### 318. குறிஞ்சி

- \* காண மானதர் யானையும் வழங்கும்  
 வான மீமிசை யுருமுநனி யுரறு  
 மரவும் புலியு மஞ்சதக வுடைய  
 விரவழங்கு சிறுநெறி தமியை வருதி  
 5 வரையிழி யருவிப் பாட்டொடு பிரச  
 முழவுசேர் நரம்பி னிம்மென விமிரும்  
 பழவிற னனந்தலைப் பயமலை நாட

\* “ஆற்றதுதிமை அறிவுறுகலக்கம்” என்றபகுதியினுட்கலக்  
 கம் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால், ஆற்றிடை ஏதமின்றிச்  
 சென்றமைதோன்ற ஆண்டு ஓர்குறி செய்க எனக் கூறுவனவுந்  
 கொள்க எனக்கூறி, “வரினே, யெம்முறுதுயரமொடி யாமிவனொ  
 ழிய நின்னாய்பயிர் குறிநிலை கொண்டகோட்டை ஊதல் வேண்டுமாற்  
 சிறிது” என்றவாறுகாண்க என்பர் நச். (தொல். பொருள். 114)

மன்றல் வேண்டினும் பெறுகுவை யொன்றே  
வின்றுதலை யாக வாரல் வரினே

- 10 யெம்முறு துயரமொ டியாமிவ னெழிய  
வெற்கண்டு பெயருங் காலை யாழநின்  
\* கற்கெழு சிறுகுடி யெய்திய பின்றை  
யூதல் வேண்டிமாற் சிறிதே வேட்டொடு  
வேப்பயி லழுவத்துப் பிரிந்தநின்

- 15 னுய்பயிர் குறிநிலை கொண்ட கோடே.

என்பது: இரவுக்குறிவந்த தலைமகளை வரவுவிலக்கவரைவு கடாயது.

—கபிலர்.

இதன்கருத்து வேண்டியது முடிக்கும் என்பது.

பி - ம், 10. யேமுறு துயரம் யாமிவனெழிய.

### 319. பாலை

- மணிவாய்க் காக்கை மாநிற்ப் பெருங்கிளை  
பிணியீ ழூலத் தலங்குசினே யேறிக்  
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் கூக்குங்  
கடுவினை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோர்  
5 படுபிணங் கவரும் பாழ்படு நனந்தலை  
யணங்கென வருத்த நோக்கி னையென  
நுணங்கிய நுசும்பி னுண்கேழ் மாமைப்  
பொன்வீ வேங்கைப் புதுமலர் புரைய  
நன்னிறத் தெழுந்த சுணங்கணி வனமுலைச்  
10 சுரும்பார் கூந்தற் பெருந்தோ ளிவள்வயிற்  
பிரிந்தனி ரகறல் சூழி னரும்பொரு  
ளெய்துக மாதோ நுமக்கே கொய்தழைத்  
தளிரே ரன்ன தாங்கரு மங்கை  
மெல்லிய ளிளைய ணணிபே ரன்பினள்  
15 செவ்வே மென்னு நும்மெதி  
ரொழிவே மென்னு மொண்மையோ விலளே.

\* “கற்கெழுசிறுகுடி” (7)

என்பது : செலவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழங்கச் சொல்லியது.

—எருக்கூட்டீர்த் தாயங்கண்ணனர்.

பி - ம். 1. மானி. 8. புரையு. 12.—13.கொய்குழைத் தளிர்ரேன்  
னதாங்கரு மங்கையன். 14. மெல்லியல் 16. ஒழியோமெ.

### 320. நெய்தல்

ஒங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇத்  
திமிலோன் நந்த கடுங்கண் வயமீன்  
றழையணி யல்குற் செல்வத் தங்கையர்  
விழவயர் மறுகின் விலையெனப் பகருங்  
5 கானலஞ் சிறுகுடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்ப  
மலரே ருண்கணெந் தோழி யெவ்வ  
மலர்வாய் நீங்கநீ யருளாய் பொய்ப்பினு  
நெடுங்கழி துழைஇய குறுங்கா லன்ன  
மடும்பம ரெக்க ரஞ்சிறை யுளருந்  
10 தடவுநிலைப் புன்னைத் தாதணி பெருந்துறை  
நடுங்கயிர் போழ்ந்த கொடிஞ்சி நெடுந்தேர்  
வண்டற் பாவை சிதைய வந்துநீ  
தோழ்புதி துண்ட ஞான்றைச்  
சூளும் பொய்யோ கடலறி கரியே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் வந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடா யது.

—மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைசாத்தனர்.

பி - ம். 3. செல்வர்தங்கை. 4. துவலு. 9. அடும்பூரெக்க ரொரு  
சிறை. 14. கடலறிகடனே. (சீதங்கஞ்சாத்தன்)

### 321. பாலை

பசித்த யானைப் பழங்க ணன்ன  
வறுஞ்சுனை முகந்த கோடைத் தெள்விளி  
விசித்துவாங்கு பறையின் விடரகத் தியம்பக்

- கதிர்க்கா லம்பிணை யுணீஇய புகலேறு  
 5 குதிர்க்கா லிருப்பை வெண்பூ வுண்ணு  
 தாண்குரல் விளிக்குஞ் சேண்பால் வியன்சரைப்  
 படுமணி யினநிரை யுணீஇய கோவலர்  
 விடுநில முடைத்த கலுழ்கட் கூவற்  
 கன்றுடை மடப்பிடி களிஞ்ரெடு தடவரும்
- 15 புன்றலை மன்றத் தங்குடிச் சீறார்த்  
 துணையொடு துச்சி லிருக்குங் கொல்லோ  
 கணையோ ரஞ்சாக் கடுங்கட் காணையொ  
 டெல்லி முன்னுறச் செல்லுங் கொல்லோ  
 வெவ்வினை செயுங்கொ னோகோ யானே
- 15 யரிபெய்து பொதிந்த தெரிசிலம்பு கழீஇ  
 யாயறி வுறுத லஞ்சி  
 வேயுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—கயமஞர்.

பி - ம். 6. வியன்சவற். 13. கற்கூவல். 16. யாயறிந்துணர்தலஞ்சி,

### 322. குறிஞ்சி

- வயங்குவெயின் னெமியப் பாஅய் மின்னுவசிபு  
 மயங்குதுளி பொழிந்த பாளுட் கங்கு  
 லாராக் ,காம மடேநின் றலைப்ப  
 விறுவரை வீழ்நரி னடுங்கித் தெறுவரப்
- 5 பாம்பெறி கோலிற் றமியை வைகித்  
 தேம்புதி கொல்லோ நெஞ்சே யுருமிசைக்  
 களிறுகண் கூடிய வாண்மயங்கு ஞாட்பி  
 னொளிறுவேற் றுணைக் கடுந்தேர்த் திதியன்  
 வருபுன விழிதரு மரம்பயி லிறும்பிற்
- 10 பிறையுறழ் மருப்பிற் கடுங்கட் பன்றிக்  
 குறையார் கொடுவரி குழுமுஞ் சார

லறையறு தீந்தேன் குறவ ரறுப்ப  
முயலுநர் முற்று வேற்றரு நெஞ்சிமைப்  
புகலரும் பொதியில் போலப்

15 பெறலருங் குரையளெம் மணங்கி யோளே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுப் போகின்ற தலைமகள் தன்னெஞ்  
சிற்சுச் சொல்லியது.

—பரணர்

பி - ம். 9. மாபயிலிறும்பில், 11-12. சோலை யறை, 14. போலும்.  
15. பெறலருங் குரையணம்.

### 323. பாலை

இம்மென் போரி லிவ்வூர் நம்வயிற்  
செறுவோ ரேச்சொல் வாடக் காதலர்

வருவ ரென்பது வாய்வ தாக  
வைய செய்ய மதனில சிறியநின்

5 னடிநில னுறுத லஞ்சிப் பையத்

தடவர லொதுக்கந் தகைகொள வியலிக்

காணிய வம்மோ கற்புமேம் படுவி

பலவுப்பல தடைஇய\* வேப்பயி லடுக்கத்

தியானைச் செல்லினங் கடுப்ப வானத்து

10 வயங்குகதிர் மழுங்கப் பாஅய்ப் பாம்பின்

பைபட விடிக்குங் கடுங்குர லேற்றொ

டாலி யழிதுளி தலைஇக்

கால்வீழ்த் தன்றுநின் கதுப்புறழ் புயலே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்  
தியது.

—பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனர்.

இப்பாட்டு எதிர்காலநோக்கிற்று.

பி - ம் 1. இம்மென் போல்வர், 4. வாய்வதாக லைய.

\* “வரைசேர் சிறுநெறி நிரைபுடன் செல்லுங் கானயானை” (123.)

324. முல்லை

\* விருந்தும் பெறுகுவள் போலுந் திருந்திழைத்  
 † தடமென் பணைத்தோன் மடமொழி யரிவை  
 தளிரியற் கிள்ளை யினிதினி நெடுத்த  
 வளராப் பிள்ளைத் தூவி யன்ன

5 வுளர்பெயல் வளர்த்த பைம்பயிர்ப் புறவிற்  
 † பறைக்க ணன்ன நிறைச்சுனை தோறுந்  
 துளிபடு மொக்கு டிள்ளுவன சாலத்  
 தொளிபொரு பொகுட்டுத் தோன்றுவன மாய  
 வளிசீனை யுதிர்த்தலின் வெறிகொள்பு தாஅய்ச்

10 சிரற்சிற கேய்ப்ப வறற்கண் வரித்த  
 வண்டு ணறுவீ துமித்த நேமி  
 தண்ணில மருங்கிற் போழ்ந்த வழியு  
 ணிரைசெல் பாம்பின் விரைபுரீர் முடுகச்  
 செல்லு நெடுத்தகை தேரே

15 முல்லை மாலை நகர்புக லாய்ந்தே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் கருத்துணர்ந்து உழையர்  
 சொல்லியது.

—ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

பி - ம், 1. பெறுகுவள். 2. மடமாவரிவை. 4. வளரிளம்பிள்ளை.

325. பாலை

அம்ம வாழி தோழி காதலர்  
 வெண்மண னிவந்த பொலங்கடை நெடுநகர்  
 நளியிருங் கங்குற் புணர்குறி வாய்த்த

\* தலைவன் மீளுங்கால் விருந்து பெறுகுவள்கொல்லென  
 இளையோர் தலைவிநிலையுரைத்தலுக்கு இப்பாட்டினை உதாரண  
 மாக்காட்டி, “வளராப்பிள்ளை” ‘அவர்கள் தங்களுக்குவளராப்  
 பிள்ளை யென்றலுமாம்’ என்றும், கூறுவர் நச். (தொல். பொருள்,  
 170.) “விருந்தோ பெற்றனள், திருந்திழை தானே” (384.)

† “தடமென் பணைத்தோள், மடநல்லீரே” (110.) † பறைக்க  
 ணன்ன நிறைச்சுனை” (178.)

- களவுங் கைம்மிக வளர்ந்தன் \*றன்னையு  
 5 முட்கொண் டோவாள் காக்கும் பிற்பெரி  
 திவனுறை வெவளே \*வளியளென் றருளி  
 யாடுநடைப் பொலிந்த புகற்சியி னாடுகொள்  
 வளவன் பிணித்த வதியன் பின்றை  
 வள்ளையர் மாக்கிணை கண்ணவிந் தாங்கு  
 10 மலைகவி னிழந்த களைகடற் றருஞ்சரம்  
 வெய்ய மன்றநின் வையெயி றுணீஇய  
 தண்மழை யொருநாட் டலையு க வெண்ணுத  
 லொல்கிய லரிவை நின்னொடு செல்கஞ்  
 சின்ன ளான்றனை யாகெனப் பன்ன  
 15 னூலைவி லுள்ளமொடு வினைவுலி யுறீஇய  
 வெல்லாம் பெரும்பிறி தாக வடாஅது  
 பல்வேற் பாண னன்னாட் டிள்ளதை  
 வாட்கண் வானத் தென்றாழ் நீளிடை  
 † யாட்கொல் யானை யதர்பார்த் தல்குஞ்  
 20 சோலை யுத்த மாலேப் போகி  
 யொழியச் சென்றோர் மன்ற  
 பழியெவ னாங்கொ னேய்தரு பாலே.

என்பது : கொண்டு நீங்கக்கருதி யொழிந்த தலைமகள் பிரிவின்கட்  
 டலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. —மாழலனார்

இப்பாட்டுக் களவின்வழிப் பாலை.

பி - ம். 4. வளர்ந்தன் றன்னையு. 8. வள்ளைப் பணித்த. 9. கண்  
 ணவிந்தன்ன. 17. நல்வேற்பாணர்நன்னாட். (தலைமகள் குறிப்  
 பறிந்ததோழி தலைமகட்கு. களவின்வழிப்பாலை.)

### 326. மருதம்

ஊற லவ்வா யுருத்த தித்திப்  
 பேரமர் மழைக்கட் பெருந்தோட் சிறுமுத  
 னல்ல ளம்ம குறுமகள் செல்வர்

\* “உன்னங் கொள்கையொ டுளங்கரந்துறையும் அன்னை” (66.)

† யானை ஆட்கொல்ல அதர்களில் அல்கல். (247.)

- \* கடுந்தேர் குழித்த னெள்ள லாங்க  
 5 னெடுங்கொடி துடங்கு மட்ட வாயி  
 லிருங்கதூர்க் கழனிப் பெருங்கவி னன்ன  
 நலம்பா ராட்டி. நடையெழிற் பொலிந்து  
 விழுவிற் செலீஇயர் வேண்டும் வென்வே  
 லிழையணி யானைச் சோழர் மறவன்  
 10 கழையளந் தறியாக் காவிரிப் படப்பைப்  
 புனன்மலி புறவிற் போலூர் கிழவோன்  
 பழைய னேக்கிய வேல்போற்  
 பிழையல கண்ணவ னேக்கியோர் திறத்தே.

என்பது : தோழி தலைமகளை வாயின்மறுத்தது.

—பரணர்.

பி - ம். 11. பேள்கிழவோன்.

### 327. பாலை

- இன்பமு மீடும்பையும் புணர்வும் பிரிவு  
 நன்பக லமையமு மிரவும் போல  
 வேறுவே றியல வாகி மாறெதிர்ந்  
 துளவென வுணர்ந்தனை யாயி னேரு  
 5 மின்னா வெஞ்சுர நன்னசை தூர்ப்பத்  
 துன்னலுந் தகுமோ துணிவி னெஞ்சே  
 நீசெல வலித்தனை யாயின் யாவது  
 நினைதலுஞ் செய்தியோ வெம்மே களைகதி  
 ராவி யவ்வரி நீரென நசைஇ  
 10 மாதவப் பரிக்கு மரறிருங்கு நனந்தலைக்  
 களர்கால் யாத்த கண்ணகன் பரப்பிற்  
 செவ்வரைக் கொழிநீர் கடுப்ப வரவி  
 னவ்வரி யுரிவை யணவரு மருங்கிற்  
 புற்றரை யாத்த புலர்சீனை மரத்த

\* இவ்வடிபுறத்தினும் வந்தது “விரைந்தேர் குழித்த தெருவின் கண்ணே” என்பது பொருள். (புறம். 15.)



- 15 மைந்நிற வருவின் மணிக்கட் காக்கை  
பைந்நிணங் கவரும் படுபிணக் கவலைச்  
சென்றோர் செல்புறத் திரங்கார் கொன்றோர்  
கோல்கழி பிரங்கு மதர  
வேய்பயி வமுவ மிறந்த பின்னே.

என்பது : பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறியது.

— மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன்பூதனர்.

பி - ம். 5. சரநசைதூரந்தியக்க. 8. நினைதலு நினைதியோ.

### 328. குறிஞ்சி

- வழையம வடுக்கத்து வலனோர்பு \* வயிரியர்  
முழவதிர்த் தன்ன முழக்கத் தேரே  
கிரவுப்பெயல் பொழிந்த நள்ளென் யாமத்  
தரவின் பைந்தலை யிடறிப் பானா  
5 ளிரவின் வந்தெம் மிடைமுலை பொருந்தித்  
துனிக ணகல வளைஇக் கங்குலி  
னினிதி னியைந்த நண்பவர் முனித  
றேற்ற குதனற் கறிந்தன மாயி  
னிலங்குவளை நெகழ்ப் பரந்துபட ரலைப்பயா  
10 முயங்குதொறு முயங்குதொறு முயங்க முகந்து  
ட்டக்குவ மன்னோ தோழி மடப்பிடி [கொண்  
மழைதவழ் சிலம்பிற் கடுஞ்சூ லீன்று  
கழைதின் யாக்கை விழைகளிறு தைவர  
வாழையஞ் சிலம்பிற் றஞ்சுஞ்  
15 சார னூடன் சாயன் மார்பே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரைப் பண்டவாணிக னிளந்தேவனர்.

\* “வினைஞர் அரிப்பறையின் குரற் தளிமழை” என்ற அடிகளொடு இவ்வடிகள் ஒப்புமையுடையன என்பார் நச். (மதுரைக்காஞ்சி அடிகள் 262—3.)

பி - ம். 1. வழையமையடுக்க. 3. டிரவுப் பெயல். 6. துனிக்  
கண்ணகல. 7. நண்பர் (வாணிகனீழந்தேவனார்.)

329. பாலை

பூங்கணு துதலும் பசப்ப நோய்கூர்ந்  
தீங்கியான் வருந்தவு நீங்குத றுணிந்து  
வாழ்தல் வல்லுந ராயிற் காதலர்  
குவிந்த குரம்பை யங்குடிச் சீறார்ப்  
5 படுமணி யியம்பப் பகலியைந் துமணர்  
கொடுதுகம் பிணித்த செங்கயிற் றெழுமைப்  
பகடசாக் கொள்ளும் வெம்முனைத் துகடொகுத்  
தெறிவளி ஈழற்று மத்தஞ் சிறிதசைந்  
தேகுவர் கொல்லோ தாமே பாய்கொள்  
10 புறுவெரி நொடிக்குஞ் சிறுவரிக் குருளை  
நெடுநல் யாளை நீர்நசைக் கிட்ட  
கைகறித் தூறு மைதூங் கிறும்பிற்  
புலிபுக் கீனும் வறுஞ்சுனைப்  
பணிபடு சிமையப் பன்மலை யிறந்தே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.  
பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

—உறையூர் முதுகூற்றனார்.

பி - ம். 3. ரேழி. 7. பகடயாக்கொள். 14. பயன்மலை.

330. நெய்தல்.

\* கழிப்பூக் குற்றுங் காண லல்கியும்  
வண்டற் பாவை வரிமண லயர்ந்து

\* இப்பாட்டில் “அறியாமையின் அயர்ந்த நெஞ்சமொடு”  
என்பது தன்வயினுரிமை என்றும், இகந்து மாபும் என்பது அவன்  
வயிற் பார்த்ததை என்றும், “கழிப்பூக்குற்றுங்காணலல்கியும்” என்  
றும்போலச்சிலபொருளை ஒழித்துச்சிலபொருண்மேனிற் றல் உரையிற்  
கொள்க” என்றுங்கூறுவர் நச்சு.(தொல். பொருள், 111., சொல். 53.)

- மின்புறப் புணர்ந்து மிளிவரப் பணிந்துந்  
தன்றுயர் வெளிப்படத் தவறி நந்துய  
5 ரறியா மையி னயர்ந்த நெஞ்சமொடு  
செல்லு மன்னோ மெல்லம் புலம்பன்  
செல்வோன் பெயர்புறத் திரங்கிமுன் னின்று  
தகைஇய சென்றவென் னிறையி னெஞ்ச  
மெய்தின்று கொல்லோ தானே யெய்தியுங்
- 10 காமஞ் செப்ப நாணின்று கொல்லோ  
வுதுவ காணவ ரூர்ந்த தேரே  
குப்பை வெண்மணற் குவவுமிசை யானு  
மெக்கர்த் தாழை மடல்வயி னானு  
மாய்கொடிப் பாசும் பரிய வூர்பிழிபு
- 15 சிறுகுடிப் பரதவர் பெருங்கடன் மடுத்த  
கடுஞ்செலற் கொடுந்திமில் போல  
நிவந்துபடு தோற்றமொ டுகந்துமா யும்மே.

என்பது : தலைமகற்குக் குறைநோர்ந்த தோழி தலைமகட்குக் குறை  
நயப்பக்கூறியது.

—உலோச்சனார்.

பி - ம். 4. வெளிப்படவிரீஇ, 11. 21 உதுக்காண்.

### 331. பாலை.

- நீடுநிலை யரையச் செங்குழை யிருப்பைக்  
கோடுகடைந் தன்ன கொள்ளை வான்பூ  
வாடுபரந் தன்ன வீன வெண்கின்  
சேடுசினை யுரீஇ யுண்ட மிச்சில்
- 5 பைங்குழைத் தழையர் பழையர் மகளிர்  
கண்டிர ணீடமைக் கடிப்பிற் றொகுத்துக்  
குன்றகச் சிறுகுடி மறுகுதொறு மறுகுஞ்  
சீறார் நாடு பலபிறக் கொழியச்  
சென்றோ ரன்பிலர் தோழி யென்று
- 10 மருந்துறை முற்றிய கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்ப்

பாண ரார்ப்பப் பல்கல முதவி  
 நாளவை யிருந்த நனைமகிழ்த் திதியன்  
 வேளிரொடு பொரீஇய கழித்த  
 § வால்வா யன்ன வறுஞ்சர மிறந்தே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லி யது.

—மாமுலனார்.

இப்பாட்டிற் பழையர்மகளிரென்பது வேட்டுவிச்சியரையும் உழத்தியரையும்.

பி - மீ. 3. வாடியார்த்தன்ன. பாட்பரந்தன்ன, 4. லெண்கின்; றோடு சினையுரைஇயுண்ட, 5. தழையரம்பழையர், 14. வருஞ்சர.

### 332. குறிஞ்சி.

\* முனைவளர் முதல மூங்கின் முருக்கிக்  
 கிளையொடு மேய்ந்த கேழ்கிளர் யானை  
 நீர்நசை மருங்கி னிரம்பா தொடுங்கிய  
 † பொருமுர னுமுனைவ தொலைச்சிக் கூர்நுனைக்  
 5 குருதிச் செங்கோ டழிதுளி கழாஅக்  
 கன்முகை யடுக்கத்து மென்மெல வியலிச்  
 செறுபகை வாட்டிய செம்மலொ டறுகால்  
 யாழிசைப் பறவை யிமிரப் பிடிபுணர்ந்து  
 ‡ வாழையஞ் சிலம்பிற் றஞ்ச நாட  
 10 னின்புரைத் தக்க சாயல னெனநீ  
 யன்புரைத் தடங்கக் கூறிய வின்சொல்  
 வாய்த்தன வாழி தோழி வேட்டோர்க்,

§ “ வாண்டர் தன்ன வழக்கருந் கவலை ” (72.)

\* கிளைபா ராட்டுங் கடுநடை வயக்களிற்று, முனைதரு பூட்டி வேண்டுகுள கருந்த” (218.)

† உழுவையொடு மூந்த வுயங்குநடை யொருத்தல், நெடுவகிர் விழுப்புண் கழாஅக்” 308.

‡ இவ்வடி 328 ம் பாட்டிலும் வந்தது.

கமிழ்தத் தன்ன கமழ்தார் மார்பின்  
வண்டிடைப் படாஅ முயக்கமுந்

15 தண்டாக் காதலுந் தலைநாட் போன்மே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குத்தலைமகள்  
இயற்பட மொழிந்தது.

—கபிலர்.

பி - ம். 1. முழைவளர். 3. நிறம்பார்த்தொடுங்கிய. 6. கண  
முகை. 8. பிடியுணர்ந்து.

### 333. பாலை.

\* யாஅ வெரண்டளி ரரக்குவிதிர்த் தன்னநின்  
கை மேனி யம்பசப் பூர

வழிவுபெரி துடையை யாகி யவர்வயிற்  
பழிதலைத் தருதல் வேண்டிதி மொழிகொண்டு

5 தாங்க லொல்லுமோ மற்றே யாங்குகின்  
னெவ்வம் பெருமை யுரைப்பிற் செய்பொருள்  
வயங்கா தாயினும் பயங்கெடத் தூக்கி  
நீடலர் வாழி தோழி கோடையிற்

† குருத்திது புக்க வருத்தஞ் சொலாது

10 தூம்புடைத் துய்த்தலைக் கூம்புபு திரங்கிய  
வேனில் வெளிற்றுப்பனை போலக் கையெய்தித்  
தியானைப் பெருகிரை வானம் பயிரு  
மலைச்சே ணிகந்தன ராயினு கிலைப்பெயர்ந்து  
நாளிடைப் படாமை வருவர் நமரெனப்

15 பயந்தரு கொள்கையி னையந்தலை திரியாது  
நின்வா யின்மொழி நன்வா யாக  
வருவ ராயினே நன்றே வாரா  
தவணர் காதல ராயினு மிவணம்  
பசலை மாய்த லெளிதுமற் றில்ல

20 சென்ற தேளத்துச் செய்வினை முற்றி

\* “சாரல் யாஅத் துயர்சுனை குழைத்த, மாரி யீர்ந்தளி ரன்ன  
மேனி” (337) † குருத்து—பானை மருப்பினடி ; (தேவா. திருக்கே  
தாரம். 9 சம்)

மறுதர லுள்ளத்த ரெனினுங்  
குறுகுபெரு நசையொடு தூதுவரப் பெறினே.

என்பது : பிரிவிடைவற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லி யது.

—கல்லாடனார்.

பி - ம். 14. நாளிடைப்படாது. 18. தவணராகு காதல,

334. முல்லை

\* ஓடா நல்லேற் றுரிவை தைஇய  
வாடுகொண் முரசு மிழுமென முழங்க  
நாடுதிரை கொண்டன மாபிற் பாக  
பாடிமிழ் கடலி னெழுந்த சும்மையொடு  
5 பெருங்களிற்றுத் தடக்கை புரையக் கால்வீழ்த்  
† திரும்பிடித் தொழுதியி னீண்டிவன குழீஇ  
வணங்கிறை மகளி ரயர்ந்தன ராடுங்  
கழங்குற ழாலியொடு கதழுறை சிதறிப்  
பெயரொடங் கின்றூல் வானம் வானின்  
10 † வயங்குசிறை யன்னத்து நிரைபறை கடுப்ப  
§ நால்குடன் பூண்ட கானவில் புரவிக்  
கொடிஞ்சி நெடுந்தேர் கடும்பரி தவிரா  
தினமயி லகவுங் கார்கொள் வியன்புனத்து  
நோன்கூட் டாழி யீர்நிலந் துமிப்ப

\* “கொல்லேற்றுப் பசந்தேரல் சீவாது போர்த்த, மாக்கண் முரசம்” (மதுரைக்காஞ்சி 732-3); “புனைமருப் பழுந்தக்குத்தி புலியொடு பொருது வென்ற, கனைகுர லுருமுச் சீற்றக் கதழ்விடையுரிவை போர்த்த, துனைகுரன் முரசம்” (சிந். 2899.)

† “யானைச் செல்லினங் கடுப்ப வானத்து.....கால்வீழ்த் தன்று.....புயல்” (323.)

‡ “நிரைபறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப், புல்லுனைக் கலிமா”

§ “நன்னூல்கு பூண்ட கடும்பரி நெடுந்தேர்.” (104.)

- 15 வீண்டே காணக் கடவுமதி பூங்கேழ்ப்  
பொலிவன வமர்த்த வுண்க  
னெலியற் கூந்த லாய்சிறு தூதலே.

என்பது : வினைமுற்றியதலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கூத்தனார்.

பீ -ம். 2. பாடுகொண்முரசு. 7. ரமர்த்தன. 10. யன்னத்தின் பறைகடுப்ப. (மதுரைக்காடரத்தனார் ; மதுரைக்கந்தரத்தனார் ; மதுரைக்கடாரத்தனார்.)

### 335. பாலை

- இருள்படு நெஞ்சத் திடும்பை தீர்க்கு  
மருணன் குடைய ராயினு மீதல்  
பொருளில் லோர்க்கஃ தியையா தாகுதல்  
யானு மறிவென் மன்னே \*யானேதன்  
5 கொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிறற்  
தின்னா வேனி லின்றுணை யார  
முளிகினை மராஅத்துப் பொளியினர் தூட்டப்  
புலம்புனீற் நிருந்த நிலம்பகு வெஞ்சூர  
மரிய வல்லமன் னமக்கே விரிதா  
10 ராடுகொண் முரசு னடுபோர்ச் செழியன்  
மாட மூதூர் மதிற்புறற் தழீஇ  
நீடுவெயி லுழந்த குறியிறைக் கணைக்காற்  
றெடையமை பன்மலர்த் தோடுபொதிந் தியாத்த  
குடையோ ரன்ன கோளமை யெருத்திற்  
15 பாளை பற்றழிந் தொழியப் புறஞ்சேர்பு  
வாள்வடித் தன்ன வயிறுடைப் பொதிய  
நாளுறத் தோன்றிய நயவரு வனப்பி  
னூரத் தன்ன வணிகிளர் புதுப்பு

\* "புன்மலை மடப்பிடி யுணீஇய ரங்குழை, நெடுநிலையாடி மொற்றி" (59.)

வாருறு கவரியின் வண்டிண விரிய  
 20 முத்தி னன்ன வெள்வீ தாஅ  
 யலகி னன்ன வரிநிறத் தாலி  
 நகைநணி வளர்க்குஞ் சிறப்பிற் றகைமிகப்  
 பூவொடு வளர்ந்த மூவாப் பசங்காய்  
 நீரினு மினிய வாகிக் கூரெயிற்

25 நமிழ்த மூறுஞ் செவ்வா  
 யொண்டொடி.க் குறுமகட் கொண்டனஞ் செலினே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினக்கழறிச்  
 செலவமுங்கியது.

—மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார்.

பி - ம். 8, கிலம்படு. 13. ரொடையமைபன்மலர்க்கோடு. 19.  
 வாடுறுகவரி. 23. பூவாப்பசங்காய்.

### 336. மருதம்

\*குழற்காற் சேம்பின் கொழுமட லகலிலைப்  
 பாசிப் பரப்பிற் பறழொடு வதிந்த  
 வுண்ணப் பிணவி னுயக்கஞ் சொலிய  
 நாளிரை தரீஇய வெழுந்த † நீர்நாய்

\*இதனுள் “யானவண் வாரா மாநே” எனத் தான் மனை  
 யோனைப்போல இல்லுறைதல்கூறி, ஆண்டுச்செல்லிற் சுடரொடு  
 திரியும் நெருஞ்சிபோல என்மகளிரை யான் செல்வுழிச் செல்லும்  
 சேடியர் போலத்திரியும்படி பண்ணிக்கொள்வல் எனக்கூறியவாறு  
 காண்க என்பர் நச். உவமிக்கப்படும் பொருள் இழிந்துவரல்வேண்  
 டும் என்றதற்கு “மாரியம்பின் மழைத்தோற் சோழர்” என்ற  
 அடியினை உதாரணமாகக் காட்டுவர் பேரா. (தொல். பொருள்.  
 151., 278.)

† “வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்” “டொய்கை நீர்  
 நீய்ப் புலவுநா நிரும்போத்துவாளைநாளிரைதேரும்” (6;386)



- 5 வாணையொழிப்த் துறைகலுழந் தமையிற்  
 றெண்கட் டேறல் மாந்தி மகளிர்  
 நுண்செய லங்குட மிரீஇப் பண்பின்  
 மகிழ்நன் பரத்தைமை பாடிய வீழினர்க்  
 \* காஞ்சி நீழற் குரவை யயருந்
- 10 தீம்பெரும் பொய்கைத் துறைகே மூரன்  
 நேர்தா வந்த நேரிழை மகளி  
 ரேசுப வென்பவென் னலனே யதுவே  
 பாக னெடிதுயிர் வாழ்தல் காய்சினக்  
 கொல்களிற் றியானை நல்கன் மாறே
- 15 தாமும் பிறரு முளர்போற் சேறன்  
 முழவிமிழ் துணங்கை தூங்கும் விழவின்  
 யானவண் வாரா மாறே வரினே, வானிடைச்  
 † சுடரொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல  
 வென்னொடு திரியா னுயின் வென்வேன்
- 20 மாரி யம்பின் ‡ மழைத்தோற் சோழர்  
 வில்லீண்டு குறும்பின் வல்லத்துப் புறமினே  
 யாரியர் படையி னுடைகவென்  
 னேரிறை முன்கை வீங்கிய வனையே.

என்பது : நயப்புப்பரத்தை இப்பரத்தைக்குப் பாங்காயினர்  
 கேட்பச் சொல்லியது.

—§ பாவைக்கோட்டிலார்.

இப்பாட்டில் மழைத்தோல் என்பது தோற்கிடுகு.

பு - ம். 1 புழற்காற் ; நூற்காற். 2 பாசிழைப்பரப்பின்;

4. தமிழிய. 19. திரியேனாயின். 21. வல்லத்துக்குறுமினே.

\* “காஞ்சி நீழற்றமர் வளம்பாடி” 286

† “நீள்சுடர் நெறியைநோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப்பு”  
 (சுந்.461.)

‡ “மழைமருள் பஃரோல் மாவண்சோழர்”; “மழைத்தோற்  
 பழையன்காவிரிவைப்பின்போலார்” (123; 186.)

§ இப்பொழுது இவ்வூர் நாகபட்டினம் தாலாகாவிற்பாப்பூ  
 கோவிலென வழங்குகிறது.

337. பாலை

- \* சாரல் யாஅத் துயர்சினை குழைத்த  
 மாரி யீர்ந்தளி ரன்ன மேனிப்  
 பேரமர் மழைக்கண் புலம்புகொண் டொழிய  
 வீங்குப்பிரிந் துறைத லினிதன் றுகலி
- 5 னவண தாக பொருளென் றுமணர்  
 கணநிரை யன்ன பஸ்காற் குறும்பொறைத்  
 தூதொய் பார்ப்பான் மடிவெள் ளோலைப்  
 படையுடைக் கையர் வடிதொடர் நோக்கி  
 யுண்ணு மருங்கு லின்னோன் கையது
- 10 பொன்னு குதலு முண்டெனக் கொன்னே  
 தடிந்துடன் வீழ்த்த கடுங்கண் மழவர்  
 திறனில் சிதாஅர் வறுமை நோக்கிச்  
 செங்கோ லம்பினர் கைந்நொடியாப் பெயரக்  
 கொடிவிடு குருதித் தூங்குகுடர் கதீஇ
- 15 வரிமர வியவி னொருநரி யேற்றை  
 வெண்பர லிமைக்குங் கண்பறி கவலைக்  
 கள்ளி நீழற் கதறுபு வதிய  
 மழைகண் மாறிய வெங்காட் டாரிடை  
 யெமியங் கழிதந் தோடும் பனியிருட்
- 20 பெருங்கலி வானந் தலைஇய  
 விருங்குளிர் வாயையொடு வருந்துவ ளெனவே.

என்பது : முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வழிப்பிரிந்துவந்ததலை மகன் பின்னும்பொருள்கடைக் கூட்டியநெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 8. கையர்தோநோக்கி. 11. கடிந்துடன் வீழ்த்த. 14. தழீஇ; கதீஇ. 18. மழைக்கணமாறிய. 21. வருந்துவனெனவே.

\* “யாஅவொண்டளிர்ரக்கு விதிர்ந்தன்ன,.....ஆகமேனியம் பசப்பூர்” (333)

## 338. குறிஞ்சி

- குன்றேங்கு வைப்பி னுமீக் கூறு  
 மறங்கெழு தானை யரச ருள்ளு  
 (மறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ லுடனமர்  
 மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் திணினோட்  
 5 பலர்புகழ் திருவிற் பசும்பூட் பாண்டிய  
 னணங்குடை யுயர்நிலைப் பொருப்பிற் கவாஅற்  
 சினையொண் காந்த னூறு நறுநுதற்  
 றுணையீ ரோதி மாஅ யோள்வயி  
 னுண்கோ லவிர்தொடி வண்புறஞ் சுற்ற  
 10 முயங்க லியையா தாயினு மென்றும்  
 வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத்துணை யாக  
 வொன்றார் தேளம் பாழ்பட நூறுந்  
 துன்னருந் துப்பின் வென்வேற் பொறைய  
 னகலிருங் கானத்துக் கொல்லி போலத்  
 15 தவாஅ லியரோ நட்பே யவள்வயி  
 னராஅ லியரோ தூதே பொராஅர்  
 விண்பெறக் கழித்த திண்பிடி யொள்வாட்  
 \* புனிற்றான் நரவி னினையர் பெருமகன்  
 தொகுபோர்ச் சோழர் பொருண்மலி பாக்கத்து  
 20 வழங்க லானுப் பெருந்துறை  
 முழங்கிரு முநீர்த் திரையினும் பலவே.

என்பது : அல்லகுறிப்பிட்ட தலைமகன் நன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

பி - ம். 9. வன்பிற்சுற்ற; யன்புறச்சுற்ற. 17. கண்போற்கழித்த; விண்பொரக்கழித்த.

\* "ஆகொண் மூதூர்க் கள்வர் பெருமகன் ஏவலினையர் தலைவன்" (342.)

339. பாலை

- வீங்குவிசைப் பிணித்த விரைபரி நெடுந்தேர்  
 நோன்கதிர் சும்ந்த வாழியாழ் மருங்கிற்  
 பாம்பென முடுகுநீ ரோடக் கூம்பிப்  
 பற்றுவிடு விரலிற் பயறுகா யூழ்ப்பு
- 5 வற்சிர நின்றன்றூற் பொழுதே முற்பட  
 வாள்வினைக் கெழுந்த வசைவி லுள்ளத்  
 தாண்மை வாங்கக் காமந் தட்பக்  
 கவைபடு நெஞ்சங் கட்க ணகைய  
 விருதலைக் கொள்ளி யிடைநின்று வருந்தி
- 10 யொருதலைப் படாஅ வுறவி போன்றன  
 நோங்கொ லளிய டானே யாக்கைக்  
 குயிரிடத் தன்ன நட்பி னவ்வுயிர்  
 வாழ்த லன்ன காதல்  
 சாத லன்ன பிரிவரி யோளே

என்பது : போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—நரைமுடி நெட்டையார்.

பி - ம். 6. வசையிலுள்ள. 12. குயிரீந்தன்ன. (நிரைமுடி நெட்டையார்.)

\* 340. நேய்தல்

\* பன்னு ளெவ்வந் தீரப் பகல்வந்து  
 புண்ணையம் பொதும்பி னின்னிழற் கழிப்பி  
 மால மால்கொள நோக்கிப் பண்ணாய்ந்து  
 வலவன் வண்டே ரியக்க நீயுஞ்

\* “வேளாண் பெருநெறி வேண்டிய விடத்தும்” என்னுந்து  
 றைக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக்காட்டி, இதனுள் தனக்கும்  
 புரவிக்கும் கொடுப்பனகூறித் தடுத்தவாறு காண்க என்பர் நச்.  
 (தொல். பொருள். 114.) உலகியன்மேம்பட விருந்து விலக்கலுக்கு  
 இப்பாட்டினைக் கொள்வர், (அகப். விள. உரை. 149.)

- 5 செலவிருப் புறுத லொழிகதில் லம்ம  
செல்லா நல்லிசைப் பொலம்பூட் டிரையன்  
பல்பூங் கானற் பவத்திரி புன்னவிவ  
ணல்வெழி விளநலந் தொலைய வொல்லெனக்  
கழியே யோத மல்கின்று வழியே
- 10 வள்ளெயிற் றரவொடு வயமீன் கொட்குஞ்  
சென்றோர் மன்ற மான்றின்று பொழுதென  
நின்றிறத் தவலம் வீட வின்றிவட்  
சேப்பி னெவனோ பூக்கேழ் புலம்ப  
பசுமீ னெடுத்த வெண்ணென் மாஅத்
- 15 தயிர்மிதி மிதவை வார்புவ நினக்கே  
\* வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டங்  
† குடபுல வுறுப்பிற் கூட்டுபு நிகழ்த்திய  
வண்டியிர் நறுஞ்சார் தணிகுவந் திண்டியி  
வெல்லுத்தொழின் மடுத்த வல்வினைப் பரதவர்
- 20 கூர்வளிக் கடுவிசை மண்டலிற் பாய்ந்துடன்  
கோட்சுராக் கிழித்த கொடுமுடி நெடுவலை  
தண்கட லசைவளி யெறிதொறும் வினைவிட்டு  
முன்றிற் றுழைத் தூங்குந்  
தெண்கடற் பரப்பினெம் முறைவி னூர்க்கே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் தோழி தலைமகற்குச்சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 2. னின்னிழறழீஇ. 8. ணல்வெழிலின்னலந், 15. தயிர்  
மிதிமாஅவார்புவ. 16. வான்கேழ் சாந்தம். 18. சாந்தயார்புவந்.  
20. கூருளிக் கடுவிசை மாட்டலிற் பாய்புடன். 24. தெண்டிரைப்  
பரப்பின் எம்முறை வினாரே.

\* இவ்வடி நெடுநல்வாடையினும் வந்தது. அதற்கு “வட  
நாட்டிலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளிய நிறத்தையுடைய சிலா  
வட்டம்” என்றுரை கூறுவர் நச். (அடி51.) † குடபுலம் - யவன  
தேசம். (சிலப். 4-35.)

341. பாலை

- உய்தகை யின்றூற் றேழி பைப்பயக்  
கோங்குங் கொய்குறை யுற்றன குயிலுந்  
தேம்பாய் மாஅத் தோங்குசினை விளிக்கு  
நாடார் காவிரிக் கோடுதோய் மலிர்நிறைக்
- 5 கழையழி நீத்தஞ் சாஅய வழிநாள்  
மழைகழிந் தன்ன மாக்கான் மயங்கறல்  
பதவுமேய லருந்து துளங்கிமி னல்லேறு  
மதவுடை நாட்கோ ளசைவிடப் பருகிக்  
குறுங்காற் காஞ்சிக் கோதை மெல்லிணர்ப்
- 10 பொற்றகை துண்டா துறைப்பத் தொக்குடன்  
குப்பை வார்மண லெக்கர்த் துஞ்சம்  
யாணர் வேனின் மன்னிது  
\* மாணல நுகருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது : பிரிவின்கட் டோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லிய து.

—ஆலூர் மூலங்கிழார்.

பி - ம் 6. மழைமகிழ்ந்தன்ன .

342. குறிஞ்சி

- ஒறுப்ப வோவலை நிறுப்ப நிலலை  
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றாமதி நினக்கியான்  
கிளைஞ னல்லனோ நெஞ்சே தெனாஅது  
வெல்போர்க் கவுரியர் நன்னாட் டிள்ளதை
- 5 மண்கொள் புற்றத் தரும்புழைத் திறப்பி  
† னாகொண் மூதூர்க் கள்வர் பெருமக  
னேவ வினையர் தலைவன் மேவா  
ரருங்குறும் பெறிந்த வாற்றலொடு பருந்துபடப்  
பல்செருக் கடந்த செல்லுறழ் தடக்கைக்

\* இவ்வடி 37 ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

† “புனிற்றான் நரவினினையர்பெருமகன்” (338).

- 10 கெடாஅ நல்லிசைத் தென்னன் ரொடாஅ  
நீரிழி மருங்கிற் கல்லனைக் கரந்தவவ்  
வரையர மகளிரி னாரீய  
ளவ்வரி யல்கு லீணயாக் காலே.

என்பது : அல்லுகுறிப்பட்டதலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

இப்பாட்டிற் 'செல்' என்பது மேகம்.

பி - ம். 4, கலிரியர்.

### 343. பாலை

- வாங்கமை புரையும் வீங்கிறைப் பீணத்தோட்  
சில்சுணங் கணிந்த பல்பூண் மென்முலை  
நல்லெழி லாகம் புல்லுத னயந்து  
மரங்கொ லுமண்மகள பெரும பருகிப்?
- 5 புன்றலை சிதைத்த வன்றலை \* நடுகற்  
கண்ணி வாடிய மண்ணு மருங்குற்  
கூருளி குயின்ற கொடுமர பெழுத்த  
மாறுசெல் வம்பலர் வேறுபயம் படுக்குங்  
கண்பொரி கவலைய கானத் தாங்க
- 10 ணனந்தலை யாஅத் தந்தளிர்ப் பெருஞ்சினை  
யில்போ னீழற் செல்வெயி லொழிமார்  
நெடுஞ்செவிக் கழுதைக் குறுங்கா லேற்றைப்  
புறநிறை பண்டத்துப் பொறையசாஅக் களைந்த  
பெயர்படை கொள்ளார்க் குயவுத்துணை யாகி
- 15 யுயர்ந்த வாள்வினை புரிந்தோய் பெயர்ந்துநின்  
றுள்ளினை வாழியென் னெஞ்சே கள்ளின்  
மகிழின் மகிழ்ந்த வரிமதர் மழைக்கட்

\* "நடுகற், பெயர்பயம் படரத்தோன்றுகுயிலெழுத்தியையு  
டடனெக்கல் செல்லாது" (297).

சின்மொழிப் பொலிந்த துவர்வாய்ப்  
பன்மாண் பேதையிற் பிரிந்த நீயே.

என்பது: தலைமகள் இடைச்சீர்த்து மீளக்கருதிய நெஞ்சினைக்  
சுழறிப்போயது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 14. படையொளாளர். 18. செல்வாய் 19. பெயர்ந்தநீயே.

### 344. முல்லை

வளமழை பொழிந்த வானிறக் களரி  
யுளர்தரு தண்வளி யுறுதொறு நிலவெனத்  
தொகுமுகை விரிந்த முடக்காற் பிடவின்  
வையேர் வாலெயிற் ரெண்ணுதன் மகளிர்  
5 கைமாண் டோணி கடுப்பப் பையென  
மயிலினம் பயிலு மரம்பயில் கான  
மெல்லிடை யுறாஅ வளவை வல்லே  
கழலொலி நாவிற் றெண்மணி கறங்க  
நிழலொழிப் பன்ன நிமிர்பரிப் புரவி  
10 வயக்குறு கொடிஞ்சி பொலிய வள்பாய்ந்  
தியக்குமதி வாழியோ கையுடை வலவ  
பசப்புறு படரட வருந்திய  
நயப்பின் காதலி நகைமுகம் பெறவே.

என்பது: வினைமுற்றிய தலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 3. முதுகாற்பிடவி. 5. கையாடோளி. 8. சுழலொலி.  
9. நிழலொளிப். (அம்மள்ளனார்.)

### 345. பாலை

விசம்புதளி பொழிந்து வெம்மை நீங்கத்  
தண்பதம் பதிதல் செல்கெனப் பன்மா  
ணஞ்செல விழைந்தன மாக வோங்குபுகழ்க்



- கானமர் செல்வி யருளவின் வெண்காற்  
 5 பல்படைப் புரவி யெய்திய தொல்விசை  
 நுணங்குநுண் பனுவற் புலவன் பாடிய  
 வினமழை தவழு மேழிற் குன்றத்துக்  
 கருங்கால் வேங்கைச் செம்பும் பிணைய  
 லேதேந் தல்குல் யாமணிந் துவக்குஞ்  
 10 சின்னாள் கழிக வென்று முன்னா  
 ணம்மொடு பொய்த்தன ராயினுந் தம்மொடு  
 திருந்துவே வினையர் சுரும்புண மலைமார்  
 மாமுறி யீன்று மரக்கொம் பகைப்ப  
 வுறைகழிந் துலந்த பின்றைப் பொறைய  
 15 சிறுவெள் ளருவித் துவலையின் மலர்ந்த  
 கருங்கா னுணவின் பெருஞ்சினை வான்பூச்  
 செம்மணற் சிறுநெறி கம்மென வரிப்பக்  
 காடுகவின் பெறுக தோழி யாடுவளிக்  
 கொல்குநிலை யிற்றி யொருதனி நெடுவீழ்  
 20 கல்கண் சீக்கு மத்த  
 மல்குவெயி னீழ லசைந்தனர் செலவே.

என்பது : தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனர்.

பி - ம். 21, மல்குபயநீழலசைந்தவர்.

### 346. மருதம்

\* நகைநன் றம்ம தானே யிறைமிசை  
 மாரிச் சுதையி னீர்ப்புறத் தன்ன  
 கூறற் கொக்கின் குறும்பறைச் சேவல்  
 வெள்ளி வெண்டோ டன்ன கயல்குறித்துக்

\* “பிழைத்து வந்திருந்த கிழவனை நெருங்கி, பிழைத்தாங்காக்கிக் கொடுத்த கண்ணும்” என்ற துறைக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டினர் நச். (தொல். பொருள். 150.)

- 5 கள்ளா ருவகைக் கலிமகி முழவர்  
காஞ்சியங் குறுந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை  
மென்கழைக் கரும்பி னன்பல மிடைந்து  
பெருஞ்செந் நெல்லின் பாசமல் பொற்றி  
வருத்திக் கொண்ட வல்வாய்க் கொடுஞ்சிறை
- 10 மீதழி கடுநீர் நோக்கிப் பைப்பயப்  
பார்வ விருக்கும் பயங்கே மூர  
யாமது பேணின்தேர விலமே நீசின்  
பண்ணமை நல்யாழ்ப் பாணனெடு விசிபிணி  
மண்ணார் முழவின் கண்ணதீர்ந் தியம்ப
- 15 மகிழ்துணைச் சுற்றமொடு மட்டு மாந்தி  
யெம்மனை வாரா யாகி முன்னு  
ணும்மனைச் சேர்ந்த ஞான்றை யம்மனைக்  
குறுந்தொடி மடந்தை யுவந்தன நெடுந்தே  
ரிழையணி யானைப் பழையன் மாறன்
- 20 மாடமலி மறுகிற் கூட லாங்கண்  
வெள்ளத் தானையொடு வேறுபுலத் திறுத்த  
கிள்ளி வளவ னல்லமர் சாஅய்க்  
கும்பரிப் புரவியொடு களிறுபல வவ்வி  
யேதுன் மன்ன ஶூர்கொளக்
- 25 கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே.

என்பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின் மறுத்தது.

—நக்கீரர்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறரைப் பார்ப்பான் என்றவாறு.

பி - ம். 3. குறும்பொறை. 21. வேண்டிபுலத்திறுத்த.

### 347. பாலை

\* தோளுந் தொல்கவின் றொலைய நானு  
நலங்கவர் பசலை நல்கின்ற நலியச்

\* இவ்வடி. 147-ம் பாட்டிலும் வந்தது.

- சால்பெருந் தானைச் சேர லாதன்  
 மால்கட லோட்டிக் கடம்பறுத் தியற்றிய  
 5 பண்ணமை முரசின் கண்ணதிரந் தன்ன  
 கவ்வை தூற்றும் வெவ்வாய்ச் சேரி  
 யம்பன் மூது ரலர்நமக் கொழியச்  
 சென்றன ராயினுஞ் செய்வினை யவர்க்கே  
 வாய்க்கதில் வாழி தோழி வாயாது  
 10 மழைகரந் தொளித்த கழைதிரங் கடுக்கத்  
 தொண்கேழ் வயப்புலி பாய்ந்தெனக் குவவறு  
 வெண்கோட் டியானை முழக்கிசை வெரீஇக்  
 கன்றொழித் தோடிய புன்றலை மடப்பிடி  
 கைதலை வைத்த மையல் விதுப்பொடு  
 15 கெடுமகப் பெண்டிரிற் றேரு  
 நெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின் கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லி யது.

—மாமுலனார்.

பி - ம். 12. முழக்கிக்கைவெரீஇ.

### 348. குறிஞ்சி

- என்ன வதுகொ றானே முன்றிற்  
 நேன்றேர் சுவைய திரளரை மாஅந்துக்  
 கோடைக் கூழ்த்த கமழ்நறுந் தீங்கனி  
 பயிர்ப்புறப் பலவி னெதிர்ச்சுனை யனைஇ  
 5 யிரொலொடு கலந்த வண்டுமூ சரிய  
 \* நெடுங்க ணுடமைப் பழுநிக் கடுந்திறந்  
 † பாம்புக்கடுப் பன்ன தோப்பி வான்கோட்டுக்  
 கடவு னோங்குவரைக் கோக்கிக் குறவர்

\* “திருந்தமை வினைந்த தேக்கட்டேறல்”; “வேப்பெயல்வினை யுட்டேக்கட்டேறல்” (மலை, 171; 522.) “அம்பனைவினைந்த தேக் கட்டேறல்” (368.) † “பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல்” (சிறு பாண். 237.) “தேக்கடுப் பன்ன நாட்டடு தேறல்” (புறம். 392.)

- முறித்தழை மகளிர் மடுப்ப மாந்தி  
 10 யடுக்க லேன விரும்புன் மறந்துழி  
 யானை வவ்வின திணையென நோன  
 திணையரு முதியருங் கிணையுடன் குழீஇச்  
 சிலையாய்ந்து திரிதரு நாட  
 னிலையா நன்மொழி தேறிய நெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லெடுப்பத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்சூத்தரர்.

இதன் கருத்து ஒன்றுசிறைய ஒன்றுசெய்வான் என்றவாறு.

பி - ம். 2. மாஅத்து. 11. திணையெனனோனது. 14. நிலையா நின்மொழி. (சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.)

### 349. பாலை

- ஆரம்போ முவ்வனை செறிந்த முன்கை  
 வரைந்துதாம் பிணித்த தொல்கவின் ரெலைய  
 வெவனாய்த் தனர்கொ ரேழி நெருமன்ன  
 றெரிகோ லன்ன செயிர்தீர் செம்மொழி  
 5 யுலைந்த வொக்கல் பாடுநர் செலினே  
 யுரன்மலி யுள்ளமொடு முனைபா ழாக  
 வருங்குறும் பெறிந்த பெருங்கல வெறுக்கை  
 சூழாது சுரக்கு நன்ன னன்னாட்  
 டேழிற் குன்றத்துக் கவாஅற் கேழ்கொளத்  
 10 திருந்தரை நிவந்த கருங்கால் வேங்கை  
 யெரிமருள் கவள மாந்திக் களிறுதன்  
 வரிறுதல் வைத்த வலிதேம்பு தடக்கை  
 கல்லூர் பாம்பிற் ரேன்றுஞ்  
 \* சொல்பெயர் தேளத்த சுரணிற் தோரே.

\* “மொழிபெயர்தேளம்” (127; 211.)

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மாழலனார்.

பி - ம். 9. கேழ்க்கிராத்.

### 350. நெய்தல்

கழியே, சிறுகூர நெய்தலொடு காவி கூம்ப  
வெறிதிரை யோதந் தரலா னாதே  
துறையே, மருங்கிற் போகிய மாக்கவை மருப்பி  
னிர்ருஞ்சேற் றீரனை யலவ னீவப்ப

5 வழங்குந ரின்மையிற் பாடான் றன்றே  
கொடுதுக துழைந்த கணைக்கா லத்திரி  
வடிமணி நெடுந்தேர் பூண வேவா  
தேந்தெழின் மழைக்க ணிவள்குறை யாகச்  
சேர்ந்தனை சென்மோ பெருநீர்ச் சேர்ப்ப

10 விலங்கிரும் பரப்பி நெறிசூர நீக்கி  
வலம்பூரி மூழ்கிய வான்றிமிற் பரதவ  
ரொலிதலைப் பணில மார்ப்பக் கல்லெனக்  
கவிசெழு கொற்கை யெதிர்கொள விழிதருங்  
குவவுமண நெடுங்கோட் டாங்க

15 னுவக்காண் டோன்றுமெஞ் சிறுநல் லாரே.

என்பது: பகற்குறிவந்து நீங்குந் தலைமகற்குத் தோழிசொல்லியது.

—சேந்தன் கண்ணனார்.

பி - ம். 15. னுவவுக்காண். (பகற் குறிவந்த தலைமகற்குத்)

### 351. பாலை

வேற்றுநாட் டிறையுள் விருப்புறப் பேணிப்  
பெறலருங் கேளிர் பின்வந்து விடுப்பப்  
பொருளாகப் படுத்த புகன்மலி நெஞ்சமொடு  
குறைவினை முடித்த னிறைவி னியக்க

- 5 மறிவுறுஉங் கொல்லோ தானே கதிர் தெறக்  
 கழலிலை யுகுத்த கால்பொரு தாழ்சீன  
 யழலகைந் தன்னை வங்குழைப் பொதும்பிற  
 புழல்வீ யிருப்பைப் புன்காட் டத்த  
 மறுதர லுள்ளமொடு குறுகத் தோற்றிய
- 10 \*செய்குறி யாழி வைகரோ நெண்ணி  
 யெழுதுசுவர் நினைந்த வழுவார் மழைக்கண்  
 விலங்குவீ ழிரிப்பனி பொலங்குழைத் தெறிப்பத்  
 திருந்திழை முன்கை யணலசைத் தூன்றி  
 யிருந்தனை மீது பொருந்துழிக் கிடக்கை
- 15 வருந்துதோட் பூசல் களையு மருந்தென  
 வுள்ளதொறு பழைம் பல்லி  
 புள்ளுத்தொழு துறைவி செவிமுத லானே.

என்பது : பொருண்முற்றி மறுத்தரானின்ற தலைமகன் 'மன்னெஞ்  
 சிற்குச் சொல்லியது.

—பொருந்தி லிளங்கீரனர்.

இப்பாட்டு நிலத்தாற்பாலை.

பி-ம். 9. மறிதரலுள். 11, நினைந்த. 14. பொருந்துவீக்கிடக்கை.

### 352. குறிஞ்சி

- முடவுமுதிர் பலவின் குடமருள் பெரும்பழம்  
 பஸ்கிளைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்  
 பாடிமி ழுருவிப் பாறை மருங்கி  
 னுடுமயின் முன்ன தாகக் கோடியர்
- 5 விழவுகொண் மூதூர் விறலி பின்றை  
 முழவன் போல வகப்படத் தழீஇ  
 யின்றுணைப் பயிருங் குன்ற நாடன்  
 குடிநன் குடையன் கூடுநர்ப் பிரியலன்  
 கெடுநா மொழியல னன்பின னெனநீ

\* “காளிழை நெடுஞ்சுவர் நோக்கி நோயுமுந்து” “நாண்முறை  
 யிழைத்ததின சுவர் நோக்கி” (61; 289.)

- 10 வல்ல கூறி வாய்வதிற் புணர்த்தோய்  
 நல்லை காணிற் காதலந் தோழீஇ  
 கடும்பரிப் புரவி நெடுநீத ரஞ்சி  
 நல்லிசை நிறுத்த நயவரு பனுவந்  
 ரொல்லிசை நிறீஇய வுரைசால் பாண்மக
- 15 வெண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணி னுள்ளும்  
 புதுவது புனைந்த திறத்தினும்  
 \* வதுவை நாளினு மினியனா லெமக்கே.

என்பது : வரைந்தெய்திய பின்றை மணமனைக்கட்சென்ற தோழி  
 க்குத் தலைமகள் சொல்லியது; வரைவுமலிந்து சொல்லிய தோழிக்  
 குத் தலைமகள் சொல்லியது உமாம்.

—அஞ்சிலாந்தைமக னாகையார்.

- பி - ம். 1. முடவுமுதம்பலவின். 4. கோடியர். 9. நெடுநா.  
 10. வல்லிநகறி. 11. தோழி. (அஞ்சியத்தைமகனார்.)

### 353. பாலை

- ஆள்வினைப் பிரிதலு முண்டோ பிரியினுங்  
 கேளினி வாழிய நெஞ்சே நாளுங்  
 கனவுக் கழிந்தனை யாகி நனவி  
 னாளுது செலவு மூப்பினது வரவு
- 5 மரிதுபெறு சிறப்பிற் காமத் தியற்கையு  
 மிந்கிலை யறியா யாயினுஞ் செந்கிலை  
 யமையா டங்கழை தீண்டிக் கல்வென  
 னெமையிலை யுதிர்ந்த வெரிவாய்க் கோடை  
 நெடுவெண் களரி நீறுமுகந்து சுழலக்
- 10 கடுவெயி றிருகிய வேனில் வெங்காட்  
 யெங்குநடை மடப்பிணை தழீஇய வயங்குபொறி  
 யறுகோட் டெழிற்கலை யறுகய நோக்கித்

\*“முற்றுகண்ட ஞான்றினும், பிற்பெரிதளிக்கும் பண்பி  
 னானே” (178,) தண்டாக்காதலந் தலைநாட்போன்மே” (332.)

- தெண்ணீர் வேட்ட சிறுமையிற் றழைமறந்  
 துண்ணீ ரின்மையி றெல்குவன தளர
- 15 மரநிழ லற்ற வியவிற் சுரனிற்  
 துள்ளுவை யல்லையோ மற்றே யுள்ளிய  
 விருந்தொழி வறியாப் பெருந்தண் பந்தர்  
 வருந்தி வருந ரோம்பித் தண்ணெனத்  
 தாதுதுக னுதிர்த்த தாழையங் கூந்தல்
- 20 வீழித ழலரி மெல்லகஞ் சேர்த்தி  
 மகிழணி முறுவன் மாண்ட சேக்கை  
 நம்மொடு நன்மொழி நவிலும்  
 பொம்ம லோதிப் புணையிழை குணனே.

என்பது : முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன்  
 பொருண்முற்றி வந்திருந்தகாலத்து மீண்டும்பொருள் கடாவின  
 நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ளனார்.

பி - ம். 3. கழிந்தனையவாகி 10. வேனிலங்காட் 17, பெருந்தோண்  
 மாதர். (பின்னும்பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்கு. அம்மள்ள  
 னார்.)

### 354. முல்லை

- மதவலி யானை மறலிய பாசறை  
 யிடியுமிழ் முரசம் பொருகள்த் தியம்ப  
 வென்றுகொடி யெடுத்தனன் வேந்தனுங் கன்  
 கறவைப் புல்லினம் புறவுதொ றுகளக் [ரெடு
- 5 குழல்வாய் வைத்தனர் கோவலர் வல்விரைந்  
 தினைய ரேகுவனர் பரிய வியப்ப  
 விரியுளைக் கடுநடைப் புரவி வழிவா  
 யோட வலவன் வள்புவலி யுறுப்பப்  
 புலவர் புகழ்குறி கொண்ட வுலவிய
- 10 சுரும்புகடி கொண்ட பொலந்தா ரகலத்துத்  
 தண்கமழ் சாந்த நுண்டுக ளணிய  
 வென்றிகொ ளுவகையொடு புகுதல் வேண்டின்



யாண்டுறை வதுகொ ருனே மாண்ட  
போதுறழ் கொண்ட வுண்கட்

15 டிதி லாட்டி திருநுதற் பசப்பே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகற்கு உழையர் சொல்லியது.

—மதுரைத்தமிழ்க்குத்தன் கடுவன்மள்ளனர்.

பி - ம். 1. வலியபாசறை. 2. யிடியிமிழ்முரசம். 4. கறவைப்  
டல்லினம். 10. சுரும்புசூழுகொண்ட.

### 355. பாலை

மாவும் வண்டளி ரீன்றன குயிலு  
மின்றீம் பல்குறற் கொம்பர் துவலு  
மூதிலை யொழித்த போதவிழ் பெருஞ்சினை  
வல்லோன் றைவரும் வள்ளாயிர்ப் பாலை

5 \*நரம்பார்த் தன்ன வண்டின முரலுந்  
துணிகயந் துன்னிய தூமண லெக்கர்த்  
தாதுகு தண்பொழி லல்கிக் காதலர்  
செழுமனை மறக்குஞ் செவ்வி வேணி  
ருனே வந்தன் ருயி னாறு

10 திலங்குவளை நெகிழ்ந்த வெவ்வங் காட்டிப்  
புலந்தனம் வருகஞ் சென்மோ தோழி  
† யாமே யெமிய மாக நீயே  
பொன்னயந் தருளிலை யாகி  
யின்னை யாகுத லொத்தன்ற லெனவே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—தங்காற் போற்கொல்லனர்.

பி - ம். 10. நெகிழ்த்த, 11. சென்மா. 12. யாமே யெளியமாக.  
(தங்கான் முடக்கொற்றனர்; கோவனர்.)

\* இரண்டாம்பாட்டினும் நம்பார்த்தன்னபறவை எனவந்தது.

† இவ்வடி 33, 57-ம் பாடல்களினும் வந்துள்ளது.

356. மருதம்

மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாலிற் கீழ்த்துறை  
யுகுவா ரருந்தப் பீகுவா யாமை  
கம்பு ளியவ னாக விசிபிணித்  
தெண்குட் கிணையிற் பிறமு ழுர

5 னிடைநெடுந் தெருவிற் கதுமெனக் கண்டென்  
பொற்றொடி முன்கை பற்றின னாக  
வன்னு யென்றனெ னவன்கைவிட் டனனே  
தொன்னசை சாலானம நன்னன் பறம்பிற்  
\*சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய

10 கற்போ னுவினே னாகி மற்றது  
செப்பலென் மன்னால் யாய்க்கே நற்றேர்க்  
கடும்பகட் டியானைச் சோழர் மருக  
னெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லந் கீழ்வோ  
னல்லடி யுள்ளா னாகவு மொன்னார்

15 கதவ முயறலு முயல்ப வதாஅன்  
றொலிபல் கூந்த னம்வயி னருளாது  
கொன்றன னுயினுங் கொலைபழு தன்றே  
யருவி யாம்பல் கலித்த முன்றுறை  
நன்னு னுஅய்பிரம் பன்ன

20 மின்னீ ரோதி யென்னைநின் குறிப்பே.

என்பது : பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்ததோழி தலை  
மகனைக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—பரணர்.

பி - ம். 14. மொல்லார்.

357. பாலை

கொடுமு ளீங்கைச் சூரலொடு மிடைந்த  
வான்முகை யிறும்பின் வயவொடு வதிந்த

\* இவ்வவமை முதற்பாட்டிலும் வந்தது நோக்குக.

- வுண்ணாப் பிணவி னுயக்கந் தீரிய  
 தடமருப் பியானை வலம்படத் தொலைச்சி  
 5 வியலறை சிவப்ப வாங்கி முணங்குநிமிர்ந்து  
 புலவுப்புலி புரண்ட புலசாய் சிறுநெறி  
 பயிலிருந் கானத்து வழங்கல் செல்வாது  
 பெருங்களிற் றினநிரை கைதொடேப் பெயருந்  
 தீஞ்சனைப் பலவின் ரெழுதி யும்பர்ப்  
 10 பெருங்கா டுறந்தன ராயினும் யாழநின்  
 றிருந்திழைப் பணைத்தோள் வருந்த நீடி  
 யுள்ளா தமைதலோ விலரே நல்குவர்  
 மிகுபெய னிலைய தீநீர்ப் பொய்கை  
 யடையிறந் தவிழ்ந்த தண்கமழ் நீலங்  
 15 காலொடு துயல்வந் தன்னநின்  
 னுயிதழ் மழைக்க ணமர்த்த நோக்கே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீயுது.

—எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார்.

ப - ம். 8. கைகொடூட்பெயருந். 12. நல்குவர்.

### 358. குறிஞ்சி

- நீலத் தன்ன நிறங்கிள ரெருத்திற்  
 காமர் பீலி யாய்மயிற் றேகை  
 யின்னீங் குரல துவன்றி மென்சீ  
 ராடுதகை யெழினலங் கடிப்பக் கூடிக்  
 5 கண்ணே ரிதழ் தண்ணறுங் குவளைக்  
 குறுந்தொட ரடைச்சிய நறும்பல் கூழை  
 நீடுகீர் நெடுஞ்சனை யாயமொ டாடா  
 யுயங்கிய மனத்தை யாகிப் புலம்புகொண்  
 டின்னை யாகிய நின்னிற நோக்கி  
 10 யன்னை வினவின ளாயி னன்னே  
 வென்னென வுரைக்கோ யானே துன்னிய

பெருவரை யிழிதரு நெடுவெள் ளருவி  
யோடை யானை யுயர்மிசை யெடுத்த  
வாடுகொடி கடுப்பத் தோன்றுங்

15 கோடியர் வெற்ப னுறீஇய நோயே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்  
லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகூர்

பி - ம். 10. யன்னை வினவுவனாயி. (மதுரை மருதங்கண்ணூர்.)

359. பாலை

பனிவா ருண்கணும் பசந்த தோளு  
நனிபிற ரறியச் சாஅய் நாளுங்  
கரந்தன முறையு நம்பண் பறியார்  
நீடினர் மன்னோ காதல ரெனநீ

5 யெவன்கை யற்றனை யிகுளை யவரே

வான வரம்பன் வெளியத் தன்னநம்  
மாணலந் தம்மொடு கொண்டனர் முனாஅ  
தருஞ்சரக் கவலை யசைஇக் கோடியர்  
பெருங்கன் மீமிசை யியமெழுந் தாங்கு

10 \* வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள் யானை  
சூர்புக லடுக்கத்து மழைமாறு முழங்கும்  
பொய்யா நல்லிசை மாவண் புல்வி

† கவைக்கதிர் வரகின் யாணர்ப் பைந்தாண்  
முதைச்சுவன் மூழ்கிய காஞ்சடு குருஉப்புக்கை

15 யருவித். துவலையொடு மயங்கும்

பெருவரை யத்த மியங்கி யோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்டதலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

—மாழலூர்.

பி - ம். 11. முழக்கும்.

\*“வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட்டியானை, உண்குளகுமறுத்த  
வுயக்கம்” (392.) † “வாதிக்கை யன்ன கவைக்கதிர்” (மலை, 112.)

## 360. நெய்தல்

- பல்பூந் தண்பொழிற் பகலுடன் கழிப்பி  
 யொருகா லூர்திப் பருகியஞ் செல்வன்  
 குடவயின் மாமலை மறையக் கொடுங்கழித்  
 தண்சேற் றடைஇய கண்ணக்கா நெய்த  
 5 னுண்டா துண்டு வண்டினந் துறப்ப  
 வெருவரு கமிந்திற லிருபெருந் தெய்வத்  
 துருவுட னியைந்த தோற்றம் போல  
 வந்தி வானமொடு கடலணி கொளாஅ  
 வந்த மாலை பெயரின் மற்றிவள்  
 10 பெரும்புலம் பினளே தெய்ய வதனாற்  
 \* பாணி பிழையா மாண்வினைக் கலிமா  
 தஞ்சூர் யாமத்துத் தெவிட்ட லோம்பி  
 நெடுந்தே ரகல நீக்கிப் பையெனக்  
 குன்றிழி களிற்றிற் குவவுமண னீந்தி  
 15 யிரவின் வம்மோ வுரவுநீர்ச் சேர்ப்ப  
 வினமீ னருந்து நாரையொடு பனைமிசை  
 யன்றில் சேக்கு முன்றிற் பொன்னென  
 நன்மலர் நறுவீ தாலும்  
 புன்னை நறும்பொழிற் செய்தநங் குறியே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழிபகற்குறி மறுத்து  
 இரவுக்குறி நேர்ந்தது.

—மதுரைக் கண்ணத்தூர்.

பி - ம். 12. தஞ்சாயாமத்து. 19. புன்னைய நறும் பொழிற்  
 செய்தனங்குறியே

## 361. பாலை

† தாமலர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண்  
 மாயிதழ்க் குவளை மலர்பிணைத் தன்ன

\* பாணியவங்கு தொழிற்கலமா (134.).

† “தாமரைப் போதிற் பூத்த தண்ணறுங் குவளைப்பூப்போற்,  
 காமருமுகத்திற் பூத்த கருமழைத்தடங்கண்” சிற். 2133. “குவளை  
 மலர்ந்த தாமரை” (கம்பராமாயணம். ஆரணிய காண்டம். மாரீசன்  
 வதைப்படலம் 115.)

- திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க  
 ணணிவளை முன்கை யாயிதழ் மடந்தை  
 5 வார்முலை முற்றத்து நூலிடை விலங்கினுங்  
 கவவுப்புலந் துறையுங் கழிபெருங் காமத்  
 தின்புறு துகர்ச்சியிற் சிறந்ததொன் றில்லென  
 வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொள்ளாய்  
 பொருள்புரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே
- 10 கரியாப் பூவிற் பெரியோ ரார  
 \* வழலெழு தித்திய மடுத்த யாமை  
 நிழலுடை நெடுங்கயம் புகல்வேட் டாஅங்  
 குள்ளுத லோம்புமதி யினிநீ முள்ளெயிற்றுச்  
 சின்மொழி யரிவை தோளே பன்மலை
- 15 வெவ்வறை மருங்கின் வியன்சுர  
 மெவ்வங் கூர விறந்தனம் யாமே.

என்பது : பொருள் வயிற்பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகள் தன்னெஞ்  
 சிற்குச் சொல்லியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

இப்பாட்டினுள் 'தித்தியம்' என்பது வேள்விக் குண்டம்.

பி - ம். 4. ணரிமயிர் முன்கை, 13. குள்ளுதலொழிமதிநீயே.

### 362. குறிஞ்சி

- பாம்புடை விடர பனிநீ ரிட்டுத்துறைத்  
 தேங்கலந் தொழுக யாறுநிறைந் தனவே  
 வெண்கோட் டியானை பொருத புண்கூர்ந்து  
 பைங்கண் வல்லியங் கல்லனைச் செறிய
- 5 முருக்கரும் பன்ன வள்ளுகிர் வயப்பிணவு  
 கடிக்கொள வழங்கா ராதே யாயிடை

\* "நெடுமணி யூபத்திட்ட தவழ்நடை யாமை நீணீர்த், தொடு  
 மணிக்குவளைப் பட்டந் துணையொடு நினைப்பதேபோல்" சிந். 2878.

- யெல்லிற் றென்னான் வென்வே லேந்தி  
 நசைதர வந்த நன்ன ராள  
 நெஞ்சுபழு தாக வறுவியன் பெயரி
- 10 னின்றிப் பொழுதும் யான்வா ழுலனே  
 யெவன்கொல் வாழி தோழிநம் மிடைமுலைச்  
 சணங்கணி முற்றத் தாரம் போலவுஞ்  
 சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்தூங்கு நளிர்ப்பி  
 னிலங்குவெள் ளருவி போலவு
- 15 நிலங்கொண் டனவாற் நிங்களங் கதிரே.

என்பது : இரவுக்குறிச்சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வேள்ளிவீதியார்.

பி - ம். 1. மணி நீ. 5. முருகரும்பன்னவல்லுகிர்.

### 363. பாலை

- நிரைசெல விவுளி விரைவுடன் கடைஇ  
 யகலிரு விசும்பிற் பகல்செலச் சென்று  
 மழுகுசுடர் மண்டில மாமலை மறைய  
 பொழுதுகழி மலரிற் புனையிழை சாஅ
- 5 யணையணைந் தினையை யாகல் கணையரைப்  
 புல்லிலை நெல்லிப் புகரில் பசங்காய்  
 கல்லதர் மருங்கிற் கடுவளி யுதிர்ப்பப்  
 பொலஞ்செய் காசிற் பொற்பத் தாஅ  
 மத்த நண்ணி யதர்பார்த் திருந்த
- 10 கொலைவெங் கொள்கைக் கொடிந்தொழின் மறவ  
 ராறுசென் மாக்க ளருநிறத் தெறிந்த  
 வெஃகுறு விழுப்புண் கூர்ந்தோ ரெய்திய  
 வளைவாய்ப் பருந்தின் வள்ளுகிர்ச் சேவல்  
 கிளைதரு தெள்விளி கெழுமுடைப் பயிரு
- 15 மின்னா வெஞ்சர மிறந்தோர் முன்னிய  
 செய்வினை வலத்த ராகி யிவணயந்

தெய்த வந்தனரே தோழி மையெழிற்

றுணையே ரெதிர்மல ருண்கட்

பிணையேர் நோக்கம் பெருங்கவின் கொளவே.

என்பது : பிரிவிடைவெறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்லிபது.

—மதுரைப் போன்செய்கோல்லன் வேண்ணுகனார்.

பி - ம். 3. மழுங்குசுடர். 4. சாஅயவீணே. 14. கிளைதரு  
வெள்விளி கெடுமுடைப் பயிரு. 16. செய்வினை மனத்த.

### 364. முல்லை

மாதிரம் புதையீப் பாஅய்க் கால்வீழ்த்

தேறுடைப் பெருமழை பொழிந்தென வவரே

\* ருடுகளப் பறையின் வரிதுணல் கறங்க

† வாய்பொன் னவிரிழை தூக்கி யன்ன

5 நீடிணர்க் கொன்றை கவின்பெறக் காடுடன்

சுடர்புரை தோன்றிப் புதறலைக் கொள்ள

முல்லை யில்லமொடு மலரக் கல்ல

பகுவாய்ப் பைஞ்சுனை மாவுண மலிரக்

கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்

10 வெஞ்சின வேந்தன் விபன்பெரும் பாசறை

வென்றி வேட்கையொடு நம்மு முள்ளார்

யாதுசெய் வாங்கொ ரேழி நோதகக்

கொலைகுறித் தன்ன மலை

துணைதரு போழ்தி னீந்தலோ வரிதே.

என்பது : பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

பி - ம். 5. கவின்பெறக்காட்ட. 12. யாது செய்வர்கொ.

\* தேரை சிறுபல்லியம்போல ஒலித்தல் 154 ; 301 ஆம் பாடல்  
களினுங் கூறப்பட்டது காண்க.

† “பொலன்செய் கிண்சிணிக், காசி னன்ன போதீன் கொள்  
மை” (குறுந். 148.)



## 365. பாலை

- அகல்வாய் வான மாலிருள் பரப்பப்  
 பகலாற்றுப் படுத்த பையென் றோற்றமொடு  
 சினவல் போகிய புன்கண் மாலை  
 யத்த நடுக லாளென் வுதைத்த  
 5 கான யானைக் கதுவாய் வள்ளுகி  
 ரிரும்பனை \* யிதக்கையி னொழியு மாங்கட்  
 கடுங்க ண்டவ ரேமுயல் கிடக்கை  
 வருந ரின்மையிற் கழையூநர்க் காண  
 வென்றுழ் வெஞ்சுரர் தந்த நீயே  
 10 துயர்செய் தாற்றா யாகிப் பெயர்பாங்  
 குள்ளினை வாழிய நெஞ்சே வென்வேன்  
 மாவண் கழுவுள் காழா ராங்கட்  
 பூதந் தந்த பொரியரை வேங்கைத்  
 தண்கமழ் புதுமலர் நாறு  
 15 மஞ்சி லோதி யாய்மடத் தகையே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 7. ரேலியல்கிடக்கை. 11. வாழியெனெஞ்சே. 12. காழார்.  
 (இடைச்சுரத்துச்சொல்லியது.)

## 366. மருதம்

- தாழ்சீனை மருதந் தகைபெறக் கவினிய  
 னீர்குழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்துக்  
 கள்ளார் கள்மர் பகடுதலை மாற்றிக்  
 கடுங்காற் றெறியப் போகிய தூரும்புடன்  
 5 காயற் சிறுதடி கண்கெடப் பாய்தலி  
 னிருகீர்ப் பரப்பிற் பனித்துறைப் பரதவர்

\* இத்தகை - துங்கின் தலையிலுள்ளதோடு. இஃதியானையின்  
 கால் நகம் போலும்.

- தீம்பொழி வெள்ளுப்பு சிதைத்தலிற் சினைநிக்<sup>1)</sup>  
 கழனி யழுவரொடு மாறெதிர்த்து மயங்கி  
 யிருஞ்சேற் றள்ள லெறிசெருக் கண்டு
- 10 \* நரைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்து  
 நனைமுதிர் தேற னுனையர்க் கீயும்  
 பொலம்பூ ணெவ்வி நீழ லன்ன  
 நலம்பெறு பனைத்தோ ணன்னுத லரிவையொடு  
 மணங்கமழ் தண்பொழி லல்கி நெருரை
- 15 நீதற் பிழைத்தமை யறிந்து  
 கலுழ்ந்த கண்ணளம் மணங்கி னாளே.

என்பது : பர்த்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் வாயில் வேண்டிய விடத்துத் தோழி சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

இப்பாட்டினுட் ‘காயற் சிறுதடி’ என்பது உப்புப்பாத்தி.

பி - ம். 6. னீணீர்ப்பரப்பிற். 7. தீம்புளி வெள்ளுப்பு

### 367. பாலை

இலங்குசுடர் மண்டிலம் புலந்தலை பெயர்ந்து  
 பல்கதிர் மழுகிய கல்சே ரமையத்  
 தலந்தலை மூதே ருண்குரல் விளிப்ப  
 மனைவளர் நொச்சி மாசேர்பு வதிய

5 முனையுழை யிருந்த வங்குடிச் சீறூர்க்  
 கருங்கால் வேங்கைச் செஞ்சுவல் வரகின்  
 மிகுபத நிறைந்த தொகுகூட் டொருசிறைக்  
 † குவியடி வெருகின் பைங்க ணேற்றை  
 யூனசைப் பிணவி னுயங்குபசி களைஇயர்

\* நரையையுடைய முதியோர். (புறம். 52.)

† ‘வெருக்கடியன்ன குவிமுகிழிருப்பை.’ (257.)

- 10 \* தளிர் புரை கொடிற்றிற் செறிமயி ரெருத்திற்  
கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பூ வன்ன  
நெற்றிச் சேவ லற்றம் டார்க்கு  
புல்லென் மாலையு மினிதுமன் றம்ம  
நல்லக வனமுலை யடையப் புல்லுதொ
- 15 நுயிர் குழைப் பன்ன சாயற்  
செயிர்தீ ரின்றுணைப் புணர்ந்திசி னோர்க்கே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்  
குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. முழையுழையிருந்த. 9. பிணவினுணங்குபசி.

### 368. குறிஞ்சி.

- தொடுதோற் கானவன் சூடுறு வியன்புணங்  
கரிபுரங் கழீஇய பெரும்பாட் டரத்துத்  
தொடுவளர் பைந்தினை நீகூரல் காக்கு  
மொண்டொடி மகளிர்க் கூச லாக
- 5 வாடுசினை யொழித்த கோடிணர் கருவிய  
குறும்பொறை யயலது நெடுந்தாள் வேங்கை  
மடமயிற் குடுமியிற் றோன்று நாட  
னுயர்வரை மருங்கிற் காந்தளஞ் சோலைக்  
† குரங்கறி வாரா மரம்பயி லிறும்பிற்
- 10 கடிசனைத் தெளிந்த மணிமரு டீர்  
பிடிபுணர் களிற்றி னெம்மொ டாடிப்  
பன்னா ளும்பர்ப் பெயர்ந்து சின்னாள்  
கழியா மையே வழிவழிப் பெருகி

\* “குலியினர்த் தோன்றி யொண்கு வன்ன, தொகுசெந் நெற்  
றிக் கணங்கொள் சேவல்” (குறுந். 107.)

† “மந்தியு மறியா மரம்பயி லிறும்பு” (92.) “மந்தியு மறியா  
மரம்பயி லடுக்கம்” (முருகு. 42.)

- \* யம்பனை வினைந்த தேக்கட் டேறல்  
 15 வண்டுபடு கண்ணியர் மகிழுஞ் சீறா  
 ரெவன்கொல் வாழி தோழி கொங்கர்  
 மணியரை யாத்து மறுகி னாடு  
 முள்ளி விழவி னன்ன  
 வலரா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்குச் சொல்லுவா  
 ளாய்த் தோழிசொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகஞர்.

பி - ம். 1. கோடுவளர். 5-6. கோடிணர் கஞலிக். குறும்பொ  
 ரை. 12. பலநாளும்பர்; சில நாள். 13. களியாமை.

### 269. பாலை.

- கண்டிசின் மகளே கெழீஇ யியைவெனை  
 யொண்டொடி செறித்த முன்கை யூழ்கொள்பு  
 மங்கையர் பலபா ராட்டச் செந்தார்க்  
 கிள்ளையுந் தீம்பா லுண்ணு மயிலியந்.  
 5 சேயிழை மகளி ராயமு மயரா  
 தாழியு மலர்பல வணியா † கேழ்கொள்  
 காழ்புனைந் தியற்றிய வனப்பமை நோன்சுவர்ப்  
 பாவையும் பலியெனப் பெருஅ நோய்பொர  
 விவைகண் டினைவதன் றலையு நினைவிலென்  
 10 கொடியோன் முன்னிய துணரேன் ரொடியோ  
 யின்னுநின் னொலிகுரன் மண்ண லென்றதந்  
 கெற்புலந் தழிந்தன ளாகித் தற்றகக்  
 கடலந் தானைக் கைவண் சோழர்

\* “நெடுங்க னுடமைப் பழுநிக் கநீந்திறந் பாம்புக்கடுப் பன்ன  
 தோப்பி பருகி” (348.)

† கேழ்கொள்காழ் - நிறங்கொண்ட வயிரப்பச்சை. இத னு  
 லியற்றிய பாவை என்க.

- கெடலரு நல்லிசை யுறந்தை யன்ன  
 15 நிதியுடை நன்னகர்ப் புதுவது புனைந்து  
 தமர்மண யைரவு மொல்லாள் சுவர்முத  
 லோமை நீடிய வுலவை நீளிடை  
 மணியணி பலகை மாக்காழ் நெடுவேற்  
 துணிவுடை யுள்ளமொடு துதைந்த முன்பி  
 20 னறியாத் தேளத் தருஞ்சுர மடுத்த  
 சிறியோர்க் கொத்தவென் பெருமடத் தகுவி  
 சிறப்புஞ் சீரு மின்றிச் சீறார்  
 நல்கூர் பெண்டின் புல்வேய் குரம்பை  
 யோரா யாத்த வொருதூண் முன்றி  
 25 லேதில் வறுமனைச் சிலம்புடன் கழீஇ  
 மேயினள் கொல்லென நோவல் யானே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலிசொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 1. மகளை கேழியைவெனை. 4. கினியியம். 7. காழ்புணர்ந்தி  
 யற்றிய. 12. ளாகிக்கிளர்தார். 24. யோரா வார்த்தவொருதாழ்.

### 370. நெய்தல்

- வளைவாய்க் கோதையர் வண்ட றைஇ  
 யினையோர் செல்ப வெல்லு மெல்லின்  
 \*றகலிலைப் புன்னைப் புகரி நீழற்  
 பகலே யெம்மொ டாடி யிரவே  
 5 காயல் வேய்ந்த தேயா நல்வி  
 னேயொடு வைகுதி யாயி னுந்தை  
 யருங்கடிப் படுவலு மென்றி மற்றுநீ  
 செல்ல லென்றலு மாற்றாய் செலினே  
 வாழலெ னென்றி யாயின் ஞாழல்

\* “உழைப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழல்” (379.)

- 10 வண்டுபடத் \*ததைந்த கண்ணிய ரெய்தற்  
 றண்ணரும் பைந்தார் துயல்வர வந்திக்  
 கடல்கெழு செல்வி கரைநின் ருங்கு  
 நீயே கான லொழிய யானே றந்]  
 † வெறிகொள் பாவையிற் பொலிந்தவெ னணிது
- 15 தாடுமகள் போலப் பெயர்த  
 லாற்றேன் றெய்ய வலர்கவிவ் ளூரே.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தலைமகட்டுச்சொல்லு வாளாய்த்  
 தோழி சொல்லியது.

—அம்முவனார்.

பி - ம். 14. பொலிந்தன வணி துறந்; பொலிந்தன நனி துறந்.

### 371. பாலை

- அவ்விளிம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலைச்  
 செவ்வாய்ப் பகழிச் செயிர்நோக் காடவர்  
 † கணையிடக் கழிந்ததன் வீழ்துணை யுள்ளிக்  
 குறுநெடுந் துணைய மறிபுடை யாடப்
- 5 புன்கண் கொண்ட திரிமருப் பிரலை  
 மேய்பத மறுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து  
 ரெய்தலம் படுவிற் சின்னீ ருண்ணு  
 தேகுறு மாந்தரி னினைந்துகண் படுக்கும்  
 பைதற வெம்பிய பாழ்சே ரத்த
- 10 மெயிய நீந்து மெம்மினும் பனிவாரந்  
 தென்ன வாங்கொ ருமே தெண்ணீ  
 ராய்சுனை நிகர்மலர் போன்மென நசைஇ

\* ததைதல் - சிதறுதல் ; மலர்தலுமாம்.

† “வல்லோன், பொறியமை பாவையிற்றுங்கல்” (98.)

‡ கணையிட—அம்புலிட.

வீதேர் பறவை விழையும்  
போதார் கூந்தனங் காதலி கண்ணே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்  
சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னிளங்கீரனார்.

பி - ம். 7. சிறுநீருண்ணு. 9-10. பாழ்சேரத்தற் தமிழநீந்தும்.

### 372. குறிஞ்சி

- அருந்தெறன் மரபிற் கடவுள் காப்பப்  
பெருந்தேன் றூங்கு நாடுகா ணனந்தலை  
யணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண்  
வேண்முது மாக்கள் வியனகர்க் கரந்த  
5 வருங்கல வெறுக்கையி னரியோள் பண்புகினைந்து  
வருந்தின மாதோ வெனிணுமஃ தொல்லா  
யிரும்பிணைத் தொடுத்த பலரா டேச  
லூர்ந்திழி கயிற்றிற் செலவர வருந்தி  
நெடுநெறிக் \*குதிரைக் கூர்வே லஞ்சி  
10 கடுமுனை யலைத்த கொடுவி லாடவ  
ராகொள் பூசலிற் பாடுகிறந் தெறியும்  
பெருந்துடி வள்பின் வீங்குபு நெகிழா  
†மேய்மணி யிழந்த பாம்பி னீநனி  
தேம்பினை வாழியெ னெஞ்சே றேவந்தர்  
15 கொண்டணி யெயிலிற் காப்புச்சிறந்  
தீண்டருங் குரையணம் மணங்கி யோளே.

என்பது : அல்லகுறிப்பட்டுப் போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்  
சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

\* குதிரை—குதிரைமலை : “குதிரைக்கூர்வேல்.....எழினி”  
எனப்புறத்தும் (158.) வந்துளது.

† மேய்மணி—மேய்தல் காரணமாக உமிழ்ந்த மணி (72.)

பி - ம். 1. அருந்திநன். 10. கடுமுனை மலைத்த தொடுவி லா  
டவர்; கடுமுனையலைக்கக் கொடுவிலாடவர். 15. கொண்டணி  
யெய்விலிற்.

373. பாலை

- முனைகவர்த்து கொண்டெனக் கலங்கிப் பீரெழுந்து  
மனைபாழ் பட்ட மரைசேர் மன்றத்துப்  
\* பனைத்தாள் யானை பருஉப்புற முரிஞ்சிச்  
செதுகாழ் சாய்ந்த முதுகாற் பொதியி
- 5 லருஞ்சுர நீந்திய வருத்தமொடு கையற்றுப்  
பெரும்புன் மாலை புலம்புவந் துறுதர  
மீளி யுள்ளஞ் செலவுவலி யுறுப்பத்  
தாழ்கை பூட்டிய தனிநிலை யிருக்கையொடு  
தன்னிலை யுள்ளு நந்நிலை யுணரா
- 10 னிரும்பல் கூந்தற் சேயிழை மடந்தை  
கனையிரு ணடுநா ளீணையொடு பொருந்தி  
வெய்துற்றுப் புலக்கு நெஞ்சமொ டைதுயிரா  
வாயிதழ் மழைக்கண் மல்க நோய்கூர்ந்து  
பெருந்தோ ணனைக்குங் கலுழ்ந்துவா ரரிப்பனி
- 15 மெல்வி ர லுகிரிற் நெறியினள் வென்வே  
லண்ணல் யானை யடுபோர் வேந்த  
ரொருங்ககப் படுத்த முரவுவாய் ஞாயி  
லோரெயின் மன்னன் போலத்  
துயிறுறந் தனள்கொ லளிய டானே.

என்பது : பிரிந்துபோகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்  
னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. பருஉப்புறமுருஞ்சுச். 8. தாள்கை பூட்டிய.

\* “யானை வெரிநோங்கு சிறுபுற முரிஞ் வொல்கி, யிட்டிகை  
நெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்ந்தென” (167).



## 374. முல்லை

மாக்கடன் முகந்து மாதிரத் திருளி  
மலர்தலை யுலகம் புதைய வலனேர்பு  
பழங்கண் கொண்ட கொழும்பல கொண்மூப்  
போழ்ந்த போலப் பலவுடன் மின்னித்

5 தாழ்ந்த போல நணிநணி வந்து  
சோர்ந்த போலச் சொரிவன பயிற்றி  
யிடியு முழக்கு மின்றிப் பாணர்  
வடியுறு நல்யாழ் நரம்பிசைத் தன்ன  
வின்கூர லழிதுளி தலைஇ நன்பல

10 பெயல்பெய்து கழிந்த பூநாறு வைகறைச்  
செறிமண னிவந்த களர்தோன் நியவிற்  
குறுமோட்டு மூதாய் குறுகு ரேடி  
\* மணிமண்டு பவழம் போலக் காயா  
வணிமிகு செம்ம லொளிப்பன மறையக்

15 கார்கவின் கொண்ட காமர் காலைச்  
† செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந்  
பெருந்தோ ணுணுகிய நுசப்பிற்  
‡ நிருந்திழை யரிவை விருந்தெதிர் கொளவே.

என்பது: பாசறைமுற்றிய தலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச்சொல்லி யது.

—இடைக்காடனார்.

பி - ம். 5. நணியணிவந்து. 15. காமர் மாலை. 18. யிகழ்ந்தெ திர் கொளவே.

\* மணிமிடை பவளம் 14, 304.

† “செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந்” என்பது தானுற்ற இன் பத்தினைப் பாகற்குக் கூறியது என்பார், நச். (தொல் பொருள், சூ. 146) இவ்வடி 34-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

‡ “விருந்தும் பெறுகுநள் போலுந் திருந்திழை” (324.)

375. பாலை

- சென்று நீடுந் ரல்ல ரவர்வயி  
 னினைத லானா பென்றிசி னிகுளை  
 யம்புதொடை யமைதி காண்மார் வம்பவர்  
 \* கலனில ராயினுங் கொன்றுபுள் ளூட்டுங்
- 5 கல்லா வினையர் கலித்த கவலைக்  
 கணநரி யினனெடு குழீஇ நிணனருந்து  
 நெய்த்தோ ராடிய மல்லன் மொசிவிர்  
 லத்த வெருவைச் + சேவல் சேர்ந்த  
 வரைசேர் யாத்த வெண்டிரள் வினைவிற்
- 10 லெழாஅத் திணிதோட் சோழர் பெருமகன்  
 விளங்குபுகழ் நிறுத்த விளம்பெருஞ் சென்னி  
 குடிக்கட னாகலிற் குறைவினை முடிமார்  
 செம்புறழ் புரிசைப் பாழி நூறி  
 வம்ப வடுகர் பைந்தலை சவட்டிக்
- 15 கொன்ற யானைக் கோட்டிற் றேன்று  
 மஞ்சவரு மரபின் வெஞ்சர மிறந்தோர்  
 நோயிலர் பெயர்த லறியி  
 னாழன் மன்னே தோழியென் கண்ணே.

என்பது; பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகன்தோழிக்குச்சொல்லியது.

—இடையன் சேந்தன்கொற்றனர்.

19 - ம். 9 - 10. வினைவிற் லெழூஉத்திணி. 11. வளம் பெருஞ்

13. பாழினூறி. (இடையன் செங்கொற்றனர்.)

376. மருதம்

செல்லன் மகிழ்நகிற் செய்கட. னுடையென்மன்  
 கல்லா யானை கடிபுனல் கற்றென

\* "கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண்  
 டின்னுயிர் செகார்விட் டகறப் பற்குப்  
 பெருந்களிற்று மருப்பொடு வரியத ளிதுக்கு  
 மறனில் வேந்த னானும், வறனுறு குன்றம்," (109)

+ சேவல் சேர்ந்த யாத்த வெண்டிரள் கோட்டிற்றேன்று  
 மென்க.

- மலிபுனல் பொருத மருதோங்கு படப்பை  
 யொலிகதீர்க் கழனிக் கழாஅர் முன்றுறைக்  
 5 கலிகொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத்  
 தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த விண்ணிசை  
 யொண்பொறிப் புனைகழல் சேவடிப் புரளக்  
 கருங்கச் சியாத்த காண்பி னவ்வயிற்  
 றிரும்பொலம் பாண்டின் மணியொடு தெளிர்ப்பப்  
 10 புனையந் தாடு மத்தி யணியந்து  
 காவிரி கொண்டொளித் தாங்கு மன்னோ  
 நும்வயிற் புலத்தல் செல்லே மெம்வயிற்  
 பசந்தின்று காண்டிசி னுதலே யசம்பி  
 னந்தூம்பு வள்ளை யழற்கொடி மயக்கி  
 15 வண்டோட்டு நெல்லின் வாங்குபீள் விரியத்  
 துய்த்தலை முடங்குத் தெறிக்கும் பொற்புடைக்  
 குரங்குளைப் புரவிக் குட்டுவன்

\* மாந்தை யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

என்பது : காதற் பரத்தை புலந்து சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 16. முடங்குபு தெறிக்கும்.

### 377. பாலை

- கோடை நீடலின் காடுபுலந் துருகச்  
 சிறுபுல் லுணவு நெறிபட மறுகி  
 நுண்பல் லெறும்பு கொண்டனைச் செறித்த  
 வித்தா வல்சி வீங்குசிலை மறவர்  
 5 பல்லூர் புக்குப் பயனிரை கவரக்  
 கொழங்குடி போகிய பெரும்பாழ் மன்றத்து  
 நரைமூ தாள ரதிர்தலை யிறக்கிக்  
 கவ்வைமனத் திருந்தும் வவ்வுவனப் பழிய  
 வரிநிறச் சிதலை யரித்தலிற் புல்லென்று

\* இறையனார் களவியர் பாடல்களான் மாந்தை யென்றே தெரி  
 கின்றது காண்க.

- 10 பெருநலஞ் சிதைந்த பேளமுதிர் பொதியி  
 லின்னொ வொருசிறைத் தங்கி யின்னகைச்  
 சிறுமென் சாயல் பெருநல முள்ளி  
 வம்பல ராகியுங் கழிப மன்ற  
 நசைதர வந்தோ ரிரந்தவை
- 15 யிசைபடப் பெய்த லாற்று வோரே.

என்பது : பொருள் கடைக்கூட்டியநெஞ்சிற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

மாறேக்கத்துக் காமக்கண்ணி நப்பாலத்தனார்.

- பி - ம். 1. வாடுபுலந்துக்க. 3. லெழம்பின் கொண்டனே.  
 12 நலமுன்னி. 13. கழிப்பின மந்தை மன்ற.

### 378. குறிஞ்சி

- \* நிதியந் துஞ்சு நிவந்தோங்கு வரைப்பின்  
 வதுவை மகளிர் கூந்தல் கமழ்கொள  
 வங்கு ழாட்டிய வங்குழைய வேங்கை  
 நன்பொ னன்ன நறுந்தா துதிரக்
- 5 காமர் பீலி யாய்மயிற் றேரகை  
 வேறுவே றினத்த வரைவாழ் வருடைக்  
 கோடுமுற் றிளந்தகர் பாடுவிறந் தயல  
 வாடுகள வயிரி னினிய வாகப்  
 பசும்புற மென்சீ ரொசிய விசும்புகந்
- 10 திருங்க ண்டைமைத் தயங்க விருக்கும்  
 பெருங்க ண்டன் பிரிந்த புலம்பு

\* இவ்வடி மலைபடுகடாத்தினும் (478) வந்தது ; ஆண்டு நச்சி  
 னார்க்கினியர், “காவினையும், மதிலினையும், நியமத்தினையும், மறுகி  
 னையும், நெருவினையுமுடைய பொருட்டினர் தங்கும் மிகவோங்கும்  
 மதில்” என்று உரை கூறினர். “விழுநிதி துஞ்சும் வீறுபெறு திரு  
 நகர்” (227) என்னுமிடத்தும் இப்பொருளே கொள்க.

- முடன்ற வன்னை யமரா நோக்கமும்  
 வடந்தை தூக்கும் வருபனி யற்சிரச்  
 சுடர்கெழு மண்டில மழுங்க ஞாயிறு
- 15 குடகடல் சேரும் படர்கூர் மாலையு  
 மனைத்து மடேஉகின்று நலிய யுளுற்றி  
 யாங்நனம் வாழ்தி யென்றி தோழி  
 நீங்கா வஞ்சினஞ் செய்துநத் துறந்தோ  
 ருள்ளா ராயினு முளனே யவர்நாட்
- 20 டள்ளிலைப் பலவின் கணிகவர் கைய  
 கல்லா மந்தி கடுவனொ டிகளுங்  
 கடுந்திற லணங்கி னெடும்பெருங் குன்றத்துப்  
 \* பாடின னருவி சூடி  
 வான்ரேய் சிமையந் தோன்ற லானே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிதைப்புமமாகத் தோழிசொல்லெடுப்பத்  
 தலைமகள் சொல்லியது.

—காவட்டனார்.

பி - ம். 8. னினியவாகப். 13. யச்சிர. 16. நலியநீமந்தி. 24.  
 வான்செய் சிமையந். (காவட்டனார்.)

### 379. பாலை

- நந்நயந் துறைவி. தொன்னல மழியத்  
 தெருளா மையிற் நீதொடு கெழீஇ  
 யருளற நிமிர்ந்த முன்பொடு பொருள்புரிந்  
 தாள்வினைக் கெதிரிய மீளி நெஞ்சே
- 5 நினையினை யாயி னெனவ கேண்மதி  
 விரிதிரை முந்நீர் மண்டிணி கிடக்கைப்  
 பரிதியஞ் செல்வம் பேர்துறை யின்றி  
 நனவி னியன்ற தாயினுங் கங்கும்  
 கனவி னற்றதன் கழிவே யதனூன்
- 10 விரவுறு பன்மலர் வண்டுசூழ் படைச்சிச்

\* பாடின னருவி - ஒலியினிய அருவி (82)

- சுவன்மிசை யசைஇய நிலையங் குறுமுடி  
யீண்டுபன் னாற்றம் வேண்டுவயி னுவப்பச்  
செய்வுறு விளங்கிழைப் பொலிந்த தோள்சேர்  
பெய்திய கனைதுயி வேற்றொழந் திருகி
- 15 மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்கின்  
மிகுதிகண் டன்றே விலனே நீநின்  
பல்பொருள் வேட்கையிற் சொல்வரை நீவிச்  
செலவுவலி யுறுத்தனை யாயிற் காவொடு  
கனையெரி நிகழ்ந்த யிலையி லங்காட்
- 20 கிழைப்புறத் தன்ன புள்ளி நீழ்  
லசைஇய பொழுதிற் பசைஇய வந்திவன்ன  
மறப்பரும் பல்குண நிறத்துவந் துறுதர  
வொருதிற நினைத்தல் செல்லாய் திரிபுநின்  
துறுபுலி யுழந்த வடுமருப் பொருத்தற்குப்
- 25 பிடியிடு பூசலி னடிபடக் குழிந்த  
நிரம்பா நீரிடைத் தூங்கி

யிரங்குவை யல்லையோ வுரங்கெட மெலிந்தே.

என்பது : மூன்றொருகாலத்துப் பொருண்முற்றிவந்த தலைமகன்  
பின்னும் பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலையாடிய பெருங்கடுங்கோ.

சி - ம். 4. தாள்வினை தருக்கிய. 12. யீண்டுமணநாற்றம். 19.  
கனையெரி திகழ்ந்த.

### 380. நெய்தல்

\* தேர்சே ணீக்கித் தமிழன் வந்துநும்  
மூர்யா தென்ன நணிநணி யொதுங்கி

\* “தோழி தலைமகனை மறுத்தற் கருமைபாராட்டற்கு உதா  
ரண மாகக் கொண்டார் அகப்பொருள் உரைகாரர் (கு.148.)  
“நீகண்டனை யெனின் வாழலை.....” என்ற திருக்கோவையார்  
84 ஆம் செய்யுளில் இவ்வகப்பாட்டின் கருத்து அமைக்கப் பெற்றி  
ருப்பது காண்க.

- முன்னாட் போகிய துறைவ நெருரை  
யகலிலை நாவ லுண்டிறை யுதிர்ந்த  
5 கனிகவின் சிதைய வாங்கிக் கொண்டுதன்  
ரூழை வேரளை வீழ்துணைக் கிடே  
மலவற் காட்டி நற்பாற் றிதுவென  
நினைந்த நெஞ்சமொடு நெடிதுபெயர்ந் தோனே  
யுதுக்காண் டோன்றுந் தேரே யின்று  
10 நாமெதிர் கொள்ளா மாயிற் ருனது \*  
துணிகுவன் போலா நாணுமிக வுடையன்  
வெண்மண னெடுங்கோட்டு மறைகோ  
வம்ம தோழி கூறுமதி நீயே.

என்பது : பின்னின்ற தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைம  
கட்குக் குறைநயப்பக் கூறியது.

—மதுரை மருதனிளநாகஞர்.

- பு - ம். 1-2. தமியனில் வந்து, நும்மூர் யாதென்றுன்னி நனியொ  
துங்கி. 2. நீரணியொதுங்கி. 7 நற்பாற்றம்மென. 9. யுவக்காண்.  
13. அம்மா வரிவை; அம்மவாழி.

### 381. பாலை

- † ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தன்  
மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப  
வேந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்து  
மஞ்சவரத் தகுந வாங்கண் மஞ்சதப  
5 வழல்கான்று திரிதரு மலங்குகதிர் மண்டில  
நிழல்கூன் றுண்ட விரம்பா நீளிடைக்  
கற்றுரிக் குடம்பைக் கதநாய் வடுகர்  
விற்சினந் தணிந்த வெருவரு கவலைக்  
குருதி யாடிய புலவுநா றருஞ்சிறை  
10 யெருவைச் சுவ லீண்கிளைத் தொழுதி

\* 'அது' என்பது மட்டல்லாதலை,

† "வெண்மருப்பினைக் கீழ்ந்து சிங்கங் குருகுண்ண" (தேவா.  
திருக்கேதாரம். 9. சம்.)

- பச்சூன் கொள்ளை சாற்றிப் பறைநிவந்து  
 செக்கர் வானின் விசம்பணி கொள்ளு  
 மருஞ்சுர நீந்திய சும்மினும் பொருந்தார்  
 முனையரண் கடந்த வினைவ ருனைத்
- 15 தேனிமிர் நறுந்தார் \* வானவ னுடற்றிய  
 வொன்னுத் தெவ்வர் மன்னெயில் போலப்  
 பெரும்பாழ் கொண்ட மேனிய ணைடிதுயிர்த்து  
 † வருந்துங்கொ லனிய டானே சுரும்புண  
 நெடுநீர் பயந்த நிரையிதழ்க் குவளை
- 20 யெதிர்மல ரிணைப்போ தன்னதன்  
 ‡ னரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி கொளவே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்  
 வியது.

—மதுரை இளங்கோளசிகஞர்.

பி - ம். 4. மஞ்சவருதகைய. 11. பறையநிவந்து. 13. மருஞ்  
 சுர முன்னிய.

### 382. குறிஞ்சி

- பிறருறு விழும்பம் பிறரு நோப  
 தம்முறு விழும்பம் தமக்கோ § தஞ்சங்  
 கடம்புகொடி யாத்துக் கண்ணி சூட்டி  
 வேறுபல் குரல வொருதூக் கின்னியங்
- 5 காடுகெழு நெடுவேட் பாடுகொளைக் கேற்ப  
 வணங்கமர் வியன்களம் பொலியப் பையத்  
 தூங்குதல் புரிந்தனர் நமரென வாங்கவற்  
 கறியக் கூறல் வேண்டுந் தோழி  
 யருவி பாய்ந்த கருவிரன் மந்தி

\* “வானவரம்ப, னடன்முனைக் கலங்கிய வுடைமதி லோரரண்  
 போல” (45.)

† “வருந்துமா லனியடிருந்திழைதானே” (169; 224.)

‡ இவ்வீற்றடி. 149-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

§ தஞ்சம் - எனினு எனலும் பொருட்டு. (தொல். சொல். 166.)



- 10 \* செழுங்கோட் பலவின் பழம்புணை யாகச்  
சாரற் பேரூர் முன்றுறை யிழிதரும்  
வறனுற வறியாச் சோலை  
விறன்மலை நாடன் சொன்னயந் தோயே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 5. பாடுகொனைக்கொப்ப. 6. அணங்கயர்வியன். 9 அரு வியாய்ந்த.

### 383. பாலை

- † தற்புரந் தெடுத்த வெற்றுறந் துள்ளா  
னூருஞ். சேரியு மோராங் கலரெழக்  
காடிக் கானமு மவனொடு துணிந்து  
நாடிக் தேயமு நனிபல விறந்த
- 5 சிறுவன் கண்ணிக் கேர்தே றுவரென  
வாடினை வாழியோ வயலை நாடொறும்  
பல்கினைக் கொடிக்கொம் பலமர மலர்ந்த  
வல்குற் றலைக்கூட் டங்குழை யுதவிய  
\வினையமை வரனீர் விழுத்தொடி தத்தக்
- 10 கமஞ்சூற் பெருநிரை தயங்க முகந்துகொண்  
டாய்மடக் கண்ண டாய்முக நோக்கிப்  
பெய்சிலம் பொலிப்பப் பெயர்வனள் வைகலு  
மாரந் சூட்டிப் புரப்போர்  
யார்மற்றுப் பெறுகுவை யளியை நீயே.

என்பது : மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 1. தற்பயந்; வெற்றுறந்தருளா; 3. காடிக் காவு. 7-8. பல்கினைக் கொடிக்கொம் பலர்ந்த வல்குற் றழைபணிக் கூட்டுஞ் குழைபல வுதவிய. 14. பெறுகுவை யையநீ யெனவே.

\* மந்திபலாப் பழந்தழவுதலை, 354-ஆம் பாடலினுங் காண்க.

† "என்று புறந்தந்த வெம்மு முள்ளாள்" 35.)

384. மூல்லை

- \* இருந்த வேந்த னருந்தெழின் முடித்தெனப்  
புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானு  
மேறிய தறிந்தன் றல்லது வந்தவாறு  
நணியறிந் தன்றே விலனே தாஅய்
- 5 முயற்பற முகளு முல்லையம் புறவிற்  
நவைக்கதிர் வரகின் சீறா ராங்கண்  
மெல்லிய லரிவை யில்வயி னிறீஇ  
யிழிமி னென்றநின் மொழிமருண் டிசினே  
வான்வழங் கியற்கை வளிபூட் டினையோ
- 10 மானுரு வாகநின் மனம்பூட் டினையோ -  
வுரைமதி வாழியோ வலவ வெனத்தன்  
வரைமருண் மார்பி னளிப்பனன் முயங்கி  
மனைக்கொண்டு புக்கள னெடுத்தகை  
விருந்தோ பெற்றன டிருந்திழை யோளே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகனது வரவுகண்டு உழையர் சொல்லியது.

—ஒக்கூர் மாசாத்தியார்.

பி - ம். (குடவாயிற் கீரத்தனார்.)

385. பாலை

- தன்னே ரன்ன வாயமு மயிலிய  
லென்னே ரன்ன தாயருங் காணக்  
கைவல் யானைக் கடுத்தேர்ச் சோழர்  
கா'விரிப் படப்பை யுறந்தை யன்ன
- 5 பொன்னுடை நெடுநகர்ப் புரையோ ரயர  
நன்மாண் விழவிற் றகர மண்ணி  
யாம்பல புணர்ப்பச் சொல்லாள் காம்பொடு

\* இது 'பாகன் சிறப்புக் கூறியவாறு' என்றும், "பெருந்தேர் யானு.....வாழியோவலவ" என உள்ளம் போல உற்றுழி உதவிற்றன தலைவன் கூறியவாறு காண்க" என்றும் கூறுவர் நச்சு. (நதால். பொருள். 146; 174.)

- நெல்லி நீடிய கல்லறைக் கவாஅ  
 னத்த வாலத் தலந்தலை நெடுவீழ்  
 10 தித்திக் குறங்கிற் றிருந்த வுரிஞ  
 வளையுடை முன்கை யனையுக் கிளைய  
 பயிலிரும் பிணையற் பசங்காழ்க் கோவை  
 யகலமை யல்குல் பற்றிக் கூந்த  
 லாடுமயிற் பீலியிற் பொங்க நன்றுந்  
 15 தானமர் துணைவ னூக்க வுங்கி  
 யுள்ளாது கழிந்த முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்  
 சிறுவன் கண்ணி சிலம்புகழீஇ  
 யறியாத் தேளத்த ளாகுதல் கொடிதே.
- என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனர்.

### 386. மருதம்

- \* பொய்கை நீர்நாய்ப் புலவுநா றிரும்போத்து  
 † வாளை நாளிரை தேரு மூர  
 நாணினைன் பெரும யானே பாணன்  
 மல்லடு மார்பின் வலியுற வருந்தி  
 5 யெதிர்தலைக் கொண்ட வாரியப் பொருந  
 னிறைத்திரண் முழவுத்தோள் கையகத் தொழிந்த  
 திறன்வேறு கிடக்கை நோக்கி நற்போர்க்  
 கணைய னுணி யாங்கு மறையினண்  
 மெல்ல வந்து நல்ல கூறி  
 10 மையீ ரோதி மடவோ யானுநின்  
 சேரி யேனே யயலி லாட்டியே

\* இதனுள் யான் நினக்குத் தோழியாவெனென்ப் பரத்தை  
 நீவிய பேணவொழுக்கத்திற்குத் தலைவி நானியதுகண்டு தான்  
 நாணினைனென்று தலைவற்குத் தோழி கூறியவாறு காண்க” என்  
 பர் நச், (தொல். பொருள். 150.)

† “வாளை மேய்ந்த வள்ளெயிற்று நீர்நாய்”; “நாளிரை தரீஇய  
 வெழுந்த நீர்நாய் வாளையொடுழப்ப” (16; 336.)

னுங்கை யாகுவெ னினக்கெனத் தன்கைத்  
தொடுமணி மெல்விர றண்ணெனத் தைவர  
நுதலுங் கூந்தலு நீவிப்

15 பகல்வந்து பெயர்ந்த வாணுதற் கண்டே.

என்பது: தோழி வாயின்மறுத்தது; தலைமகட்குச்சொல்லிய  
தூஉமாம்.

—பரணர்.

பி - ம். 2. தருஉமூர. 6. நிறைத்தாண் முழவுத்தோள்.

### 387. பாலை

\* திருந்திழை நெகிழ்ந்து பெருந்தோள் சாஅ  
யரிமதர் மழைக்கண் கலுழச் செல்வீர்  
வருவீ ராகுத லுரைமின் மன்றோ  
புகருணப் பறைந்த புன்றலைச் சிருஅரொ

5 டவ்வரி கொன்ற கறைசேர் வள்ளுகிர்ப்  
† பசைவிரற் புலைத்தி நெடிதுபிசைந் தூட்டிய  
பூந்துகி லிமைக்கும் பொலன்கா ழல்கு  
லவ்வரி சிதைய நோக்கி வெவ்வினைப்  
பயிலரிற் கலப்பை வேட்டுவிளி வெரீஇ

10 வரிப்புற வீதலின் மணிக்கட் பேடை  
நுண்பொறி யணிந்த வெருத்திற் கூர்முட்  
செங்காற் சேவற் பயிரு மாங்கண்  
வில்லீண் டருஞ்சமந் ததைய நூறி

‡ நல்லிசை நிறுத்த நாணுடை மறவர்  
15 நிரைநிலை நடுகற் பொருந்தி யிமையா

---

\* “செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்,  
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.” என்ற (1151) குறளோடு இப்  
பாட்டுக் கருத்தொத்தமை காண்க.

† “பசைகொள் மெல்விரற் பெருந்தோட் புலைத்தி” (38)

‡ “நல்லமர்க்கடந்த நாணுடை மறவர் பெயரும் பீடுமெழுதி”

திரைநசைஇக் கிடந்த முதுவாய்ப் \*பல்லி  
 சிறிய தேற்றுவ தாயிற் பெரிய  
 வோடை யானை யுயர்ந்தோ ராயினு  
 நின்றாங்குப் பெயருங் கானஞ்

20 சென்றோர் மன்னென விருக்கிற் போர்க்கே.  
 என்பது . தலைமகனது குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகனைச் செல  
 வழங்கச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 1. திருந்ஈழை நெகிழ்த்தம். 3. வருவீராஈ. 8. வெவ்  
 வினைப். 9. பயில் வரிற் கலப்பை.

### 388. குறிஞ்சி

அம்ம வாழி தோழி நம்மலை  
 யமையறுத் தியற்றிய வெவ்வாய்த் தட்டையி  
 னறுவிரை யார மறவெறிந் துழுத  
 ஷுனக்குரற் சிறுதினை கவர்தலிற் கிளையமல்  
 5 பெருவரை யடுக்கத்துக் குரீஇ யோப்பி  
 யோங்கிருஞ் சிலம்பி னொள்ளிணர் நறுவீ  
 வேங்கையங் கவட்டிடை நிவந்த விதணத்துப்  
 பொன்மரு ணறுந்தா தூதுந் தும்பி  
 யின்னிசை யோரா விருந்தன மாக  
 10 † மையீ ரோதி மடநல் லீரே  
 நொவ்வியற் பகழி பாய்ந்தெனப் புண்கூர்ந்  
 தெவ்வமொடு வந்த யுயர்மருப் பொருத்தனும்  
 புனத்துழிப் போக லுறுமோ மற்றென  
 சினவுக்கொண் ஞமலி செயிர்த்துப்புடை யாடச்  
 15 சொல்லிக் கழிந்த வல்விற் காளை  
 சாந்தா ரகலமுந் தகையு மிகநயந்  
 தீங்குநா முழக்கு மெவ்வ முணரா

\* 'கணிவாய்ப் பல்லியகாடு' (151.)

† இக்கருத்து 48-ஆம் பாட்டினும் கூறப்பெற்றது.

ணன்னர் நெஞ்சமொடு மயங்கி வெறியென  
வன்னை தந்த முதுவாய் வேல

- 20 நெம்முறை யணங்கலின் வந்தன் நிற்கோய்  
தணிமருந் தறிவ லென்னு மாயின்  
வினவி னெவனா மற்றே கனல்சின  
மையல் வேழ மெய்யுளம் போக  
ஆட்டி யன்ன ஆன்புர ளம்பொடு

- 25 காட்டுமா னடிவழி யொற்றி  
வேட்டஞ் செல்லுமோ நும்மிறை யெனவே.

என்பது : இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது; தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது உமாம்.

—ஊட்டியார்.

பி - ம். 4. வினாகுரற் சிறுதினை. நொவ்வையிற். 12. தெவ்வமொடு போந்த. 22. வினவினெவனே.

### 389. பாலை

- அறியாய் வாழி தோழி நெறிகுரற்  
சாந்தார் கூந்த லுளரிப் போதணிந்து  
\* தேங்கமழ் திருநுதற் நிலகந் தைஇயு  
பல்லித மெதிர்ப்பலர் கிள்ளி வேறுபட  
5 நல்லிள வனமுலை யல்லியொ டப்பியும்  
பெருந்தோட் டொய்யில் வரித்துஞ் சிறுபரட்  
டஞ்செஞ் சிறடிப் பஞ்சி யூட்டியு  
மெற்புறந் தந்து நிற்பா ராட்டிப்  
பல்பூஞ் சேக்கையிற் பகலு நீங்கார்  
10 மனைவயி னிருப்பவர் மன்னே துணைதந்  
திரப்போ ரேந்துகை நிறையப் புரப்போர்  
புலம்பி லுள்ளமொடு புதுவதந் துவக்கு  
மரும்பொருள் வேட்ட மெண்ணிக் கறுத்தோர்  
சிறுபுன் கிளவிச் செல்லல் பாழ்பட  
15 நல்லிசை தம்வயி னிறுமார் வல்வேல்

\* முருகு 24 - 37 ஆம் அடிகளை நோக்குக.

- வான வரம்ப னன்னாட் கிம்பர்  
 வேனி னீடிய வெங்கடற் றடைமுத  
 லாறுசெல் வம்பலர் வேறுபிரிந் தலறக்  
 கொலைவெம் மையி னிலைபெயர்ந் துறையும்  
 20 பெருங்களிறு தொலைச்சிய விருங்கே மேற்றைச்  
 செம்புல மருங்கிற் றன்கால் வாங்கி  
 வலம்படு வென்றியொடு சிலம்பகஞ் சிலம்பப்  
 படுமழை யுருமின் முழங்கு  
 \* நெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்  
 குச் சொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பி - ம். 10. மனைவயினிருந்தவர். 12. புதுவதுந்துய்க்கும். 13.  
 பெரும்பொருள்.

### 390. நெய்தல்

- உவர்வினை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி  
 யதர்படு பூழிய சேட்புலம் படருந்  
 ததர்கோ லுமண ருர்போகு நெடுநெறிக்  
 கணநிரை வாழ்க்கை தானன்று கொல்லோ  
 5 வணர்சரி முச்சி முழுதுமற் புள  
 வைதக லல்குல் கவின்பெறப் புனைந்த  
 பல்குழைத் தொடலை யொல்குவயி னெல்கி  
 † நெல்லு முப்பு நேரே யூரீர்  
 கொள்ளீ ரோவெனச் சேரிதொறு துவலு  
 10 மவ்வாங் குந்தி யமைத்தோ ளாய்நின்  
 மெய்வா முப்பின் விலையெய் யாமெனச்  
 சிறிய விலங்கின மாகப் பெரியத  
 னரிவே யுண்க ணமர்த்தன னோக்கி  
 யாரீ ரோவெம் விலங்கி யீரென

\* இவ்வீற்றடி 347-ஆம் பாட்டினும் வந்தது காண்க.

† “நெல்லினேரே வெண்கலுப் பென” (140)

15. மூரன் முறுவலள் பேர்வன ணின்ற  
சின்னிரை வால்வளைப் பொலிந்த  
பன்மாண் பேதைக் கொழிந்ததென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகன் பாங்கற்குச் சொல்லியது; நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

—அம்முவுனர்.

- பி . ம். 1. உயர்வினை .2. யதர்படுவழிய. 4. வாழ்க்கைக் கான  
ன்று. 9. சேரிதொறியலு. 11. விலையேயாமென. 15. போவன  
ணின்ற. 17. பன்மாண்கோதை.

### 391. பாலை

பார்வல் வெருகின் கூரெயிற் றன்ன  
வரிமென் முகைய நுண்கொடி யதிரல்  
பல்கல வட்டியர் கொள்விடம் பெறாஅர்  
விலைஞ ரொழித்த தலைவேய் கான்மலர்  
5 தேம்பாய் முல்லையொடு ஞாங்கர்ப் போக்கித்  
தண்ணறுங் கதுப்பிற் புணர்ந்தோர் புணைந்தவென்  
பொதுமாண் பன்முடி காண்டொறும் பண்டைப்  
பழவணி யுள்ளப் படுமா ரேழி  
யின்றொடு சின்னாள் வரினுஞ் சென்றுநனி  
10 படாஅ வாகுமெங் கண்ணே கடாஅ  
வான்மருப் பசைத்தல் செல்லாது யானைதன்  
வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை  
குன்றுபுகு பாம்பிற் றேன்று  
மென்றுழ் வைப்பிற் சுரனிற் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனர்.

- பி - ம். (காவன் முல்லைப்பூதத்தனர்.)



## 392. குறிஞ்சி

- தாழ்பெருந் தடக்கை தலைஇக் கானத்து  
 \* வீழ்பிடி கெடுத்த வெண்கோட் டியானை  
 யுண்குளாகு மறுத்த வுயக்கத் தன்ன  
 பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன் கறீஇப்  
 5 பின்னிலை முனியா னாகி நன்றுந்  
 தாதுசெய் பாவை யன்ன தேயன்  
 மாதர் மெல்லியன் மடநல் லோள்வயிற்  
 றீதின் ருக நீபுணை புகுகென  
 வென்னுந் தண்டு மாயின் மற்றவ  
 10 னழிதகப் பெயர்த னனியின் னாதே  
 யொல்லினி வாழி தோழி கல்லெனக்  
 கணமழை பொழிந்த கான்மடி யிரவிற்  
 றினைமே யானை யினனிரிந் தோடக்  
 † கல்லுயர் கழுதிற் சேனோ னெறிந்த  
 15 வல்வாய்க் சவணின் கடுவெடி யொல்லென  
 மறப்புலி யுறற வாரணங் கதற  
 நனவுறு கட்சி நன்மயி லால  
 மலையுடன் வெளூஉம் மாக்கல் வெற்பின்  
 பிரியுந் தாகலோ வரிதே யதாஅன்  
 20 றுரிதல் பண்பிற் பிரியுந் தாயின்  
 வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேந்தன்  
 முனைகொ ருனையொடு முன்வந் திழுப்பத்  
 தன்வரம் பாகிய மன்னெயி லிருக்கை  
 யாற்றா மையிற் பிடித்த வேல்வலித்  
 25 தோற்றம் பிழையாத் தொல்புகழ் பெற்ற  
 விழைதக வோங்கிய கழைதுஞ்ச மருங்கிற்

\* 'வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்தாள் யானை, சூர்புக லடுக்கத்து மழைமாறு முழங்கும்' (359.)

† கவண்கொண் டெறிந்து யானை முதலியவற்றை ஓட்டலை (292; 309) முதலியபாடல்களிற் காண்க.

கானமர் நன்னன் போல

யானு குவனின் னலந்தரு வேனே.

என்பது : பின்னிற்ற தலைம்கற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலை மகட்குக் குறை நயப்பக் கூறியது.

—மோசிகீரணர்.

பி - ம். 1. தலைஇயகான. 6. தையன். 16. மறப்புலி யுற்ற வாரணங். 18. விலையுடன் வருடம். 24. யாற்றருமையிற் பிடித் துவேல். 25. பிழைவர.

### 393. பாலை

- கோடியர் பிறங்கற் குன்றுபல நீந்தி  
 வேறுபுலம் படர்ந்த வினைதர லுள்ளத்  
 தாறுசெல் வம்பலர் காய்ப்பசி தீரிய  
 முதைச்சுவற் கலித்த வீரிலை நெடுந்தோட்டுக்  
 5 கவைக்கதிர் வரகின் காரொகு \* பொங்கழி  
 கவட்டடிப் பொருத பல்சினை யுதிர்வை  
 யகன்கட் பாறை வெவ்வயிற் நெறீஇ  
 வரியணி பீணத்தோள் வார்செவித் தன்னையர்  
 பண்ணை வெண்பழத் தரிசி யேய்ப்பச்  
 10 சுழன்மரஞ் சொலித்த சுளகலை வெண்காழ்  
 தொடிமா னுலக்கை யூழிற் போக்கி  
 யுரன்முகங் காட்டிய சுரைநிறை கொள்ளை  
 யாங்க ணிருஞ்சுனை நீரொடு மூர்வாய்க்  
 கழிபடு குழிசிக் கல்லடுப் பேற்றி  
 15 யிணர்ததை கடுக்கை யீண்டிய தாதிற்  
 குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்ப் புன்கம்  
 மதர்வை நல்லான் பாலொடு பகுக்கு  
 நிரைபல குழீஇய நெடுமொழிப் புல்லி  
 தேன்றுங் குயர்வரை நன்னாட் டிம்பர்  
 20 வேங்கட மிறந்தன ராயினு மாண்டவர்

\* பொங்கழி - தூற்றப்பொலி.

நீடலர் வாழி தோழி தோடுகொ  
 னூருகெழு மஞ்ஞை யொலிசீ ரேய்ப்பத  
 தகர மண்ணிய தண்ணு முச்சிப்  
 புகரில் குவளைப் போதொடு தெரியிதழ்  
 25 வேனி \* லதிரல் வேய்ந்தநின்  
 னேமுறு புணர்ச்சி யின்றியின் மறந்தே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழிவற்புறத்  
 தியது.

—மாமூலனார்.

பி - ம். 3. காய்பசி தீர. 6. பல்கிளைபுதிர்பவை. 7. பாகைச்  
 செவ்வையிற். 8. வண்செவித் தன்னையர். 24. ததரிதழ்.

### 394. முல்லை

களவும் புளித்தன விளவும் பழுநின  
 சிறுதலைத் துருவின் பழுப்புறு விளைதயி  
 ரீதைப்புன வரகி னவைப்புமா ணரிசியொடு  
 கார்வாய்த் தொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத்  
 5 தீயல்பெய் தட்ட வின்புளி வெஞ்சோறு  
 சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத் துருக  
 விளைய ருந்தப் பின்றை நீயு  
 மிடுமுள் வேலி முடக்காற் பந்தர்ப்  
 புதுக்கலத் தன்ன செவ்வாய்ச் சிறுநிற்  
 10 புனையிருங் கதுப்பினின் மனையோ ளயரப்  
 பாலுடை யடிசி ரொடையு வெருநாண்  
 மாவண் டோன்றல் வந்தனை சென்மோ  
 காடுறை யிடையன் யாடுதலைப் பெயர்க்கு  
 மடிவிடு வீளை வெரீஇக் குறுமுயன்  
 15 மன்ற விரும்புத லொளிக்கும்  
 புன்புல் வைப்பினெஞ் சிறுநல் லாரே.

\* மகளிர் அதிரற்பூச்சுமுதல், 393-ஆம் பாட்டினுங் கூறப்  
 பட்டது காண்க.

என்பது : இரவுக்குறித் தலைமகளை இடத்துய்த்துவந்து தோழி தலைமகளை வரைவுகடாயது.

— நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார்.

பி - ம். 4. சார்வாய்ப் பொழிந்த.

### 395. பாலை

தண்கயம் பயந்த வண்காற் குவளை  
மாரி மாமலர் பெயற்கேற் றன்ன  
நீரொடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண்  
பனிவா ரெவ்வந் தீர வினிவரி

5 னன்றுமன் வாழி தோழி தெறுகதி  
நீர நைத்த நீரறு நனந்தலை

யழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா யியவின்  
வறன்மரத் தன்ன கவைமருப் பெழிற்கலை  
யறலவிர்த் தன்ன தேர்நசை யோடிப்

10 புலம்புலழிப் பட்ட வுலமர லுள்ளமொ  
டோய்பிணைப் பயிரு மெலிந்தழி படர்கூர  
லருஞ்சரஞ் செல்லுந ராட்செத் தோர்க்குந்  
திருந்தரை னெமைய பெரும்புணக் குன்றத்  
தாடுகழை யிருவெதிர் நரலுங்

15 கோடுகாய் கடற்ற காடிற் தோரே.

என்பது : பிரிவிடைத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

பி - ம். 2. மாரியாம்பல் பெயற்கேற். 9. யறலவர். 11. மேய்பிணை.

### 369. மருதம்

\* தொடுத்தென் மகிழ்ந செல்லல் கொடித்தேர்ப்  
பொலம்பூ ணன்னன் புள்ளுநாடு கடிந்தென  
யாழிசை மறுகிற் பாழி யாங்க

\* இப்பாட்டினைக் காமக்கிழத்தி என் நலந்தாவெனத்தொ  
டுத்தக் கூறியதற்கு உதாரணமாகக் கொள்வர் நச்சு. (தொல்.  
பொருள், 151.)

- ணஞ்ச லென்ற வாஅ யெயின  
 5 னிகலடி கற்பின் யினிலியொடு தாக்கித்தன்  
 னுயிர்கொடுத்தனனே சொல்லிய தமையாது  
 தெறலருங் கடவுண் முன்னர்த் தோற்றி  
 மெல்லிறை முன்கை பற்றிய சொல்லிறந்  
 தார்வ நெஞ்சந் தலைத்தலை சிறப்பதின்  
 10 மார்புதரு கல்லாய் பிறனா யினையே  
 யினியான் விடுக்குவெ னல்லென் மந்தி  
 பனிவார் கண்ணள் பலபுலந் துறையக்  
 கடுந்திற லத்தி யாடணி நசைஇ  
 நெடுநீர்க் காவிரி கொண்டொளித் தாங்குநின்  
 15 மனையோள் வவ்வலு மஞ்சவல் சீனையு  
 யாரிய ரலறத் தாக்கிப் பேரிசைத்  
 தொன்றுமுதிர் வடவரை வணங்குவிற் பொறித்து  
 வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்  
 வஞ்சி யன்னவென் னலந்தந்து சென்மே.

என்பது : காதற்பாத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 2. புனனாடு. 14. கொண்டொழித்தாங்கு. 18. வேந்தரைப்பணித்தோன்.

### 397. பாலை

- என்மகள் பெருமடம் யான்பா ராட்டத்  
 தாய்தன் செம்மல் கண்டுகட னிறுப்ப  
 முழவுமுகம் புலரா விழவுடை வியனகர்  
 மணனிடை யாகக் கொள்ளான் கல்பகக்  
 5 கணமழை துறந்த காண்மயங் கழுவ  
 மெளிய வாக வேந்துகொடி பரந்த  
 பொறிவரி யல்குன் மாஅ யோட்கெனத்  
 தணிந்த பருவஞ் செல்லான் படர்தரத்  
 துணிந்தோன் மன்றவத் துனைவெங் காளை

10 கும்பகட் டொருத்த னடுங்கக் குத்திப்  
போழ்புண் படுத்த பொரியரை யோமைப்  
பெரும்பொளிச் சேயரை நோக்கி யூன்செத்துக்  
கருங்கால் யாத்துப் பருந்துவந் திறுக்குஞ்  
சேணுயர்ந் தோங்கிய வானுயர் நெடுங்கோட்டுக்

15 கோடை வெவ்வளிக் குலமருஉம்  
புல்லிலை வெதிர நெல்வினை காடே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—கயமணி.

பி - ம். 15-16. வெவ்வளிக் குரல.

398. குறிஞ்சி

இழைநிலை நெகிழ வெவ்வங் கூரப்  
படர்மலி வருத்தமொடு பலபுலந் தசைஇ  
மென்றோ ணெகிழ்ச் சாஅய்க் கொன்றை  
யூழுறு மலரிற் பாழ்பட முற்றிய

5 பசலை மேனி நோக்கி துதல்பசந்  
தின்னே மாகிய வெம்மிவ ணருளா  
னும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென்  
றலமரன் மழைக்கண் டெண்பனி மல்க  
நன்றுபுற மாறி யகறல் யாழநின்

10 குன்றுகெழு நாடற் கென்னெனப் படிமோ  
கரைபொரு நீத்த முரையெனக் கழறி  
நின்னொடு புலத்த லஞ்சி யவர்மலைப்  
பன்மலர் போர்த்து நாணுமிக வொடுங்கி  
மறைந்தனை கழியு நிற்பந்து செலுத்தி

15 நயனறத் துறத்தல் வல்லி யோரே  
நொதும லாள ரதுக ணோடா  
தழற்சினை வேங்கை நிழற்றவிர்த் தசைஇ  
மாரி புறந்தர நந்தி யாரியர்

பொன்படு நெடுவரை புரையு மெந்தை

20 பல்பூங் காணத் தல்கி யின்றிவட்

சேர்ந்தனை செலினே சிதைகுவ துண்டோ  
 குயவரி யிரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்ந்  
 துயங்குபிடி தழீஇய மதனழி யானே  
 வாங்கமைக் கழையி னரலுமவ

25 ரோங்குமலை நாட்டி னடுவரு வோயே.

என்பது : காமமிக்க கழிபடர்களாவியால் வரைவிடத்துக்கண்  
 தலைமகள், தலைமகன் வரையினின்றும் போந்த ஆற்றொடுபுலந்து  
 சொல்லியது.

—இம்மென் கீரனார்.

பி - ம். 1. இழை நிலை நெகிழ்ந்த.

### 399. பாலை

சிமையக் குரல சாந்தருந்தி யிருளி

யிமயக் கான நானுங் கூந்த

என்னுத லரிவை யின்னுற லாகம்

பருகு வன்ன காத லுள்ளமொடு

5 திருகுபு முயங்க லின்றியவ ணீடார்

கடற்றடை மருங்கிற் கணிச்சியிற் குழித்த

வுடைக்க ணீண்டமை பூற லுண்ட

பாடின நெண்மணிப் பயங்கெழு பெருநிரை

வாடுபுலம் புக்கெனக் கோடுதுவைத் தகற்றி

10 யொல்குநிலைக் கடுக்கை யல்குநிழ லசைஇப்

பல்லான் கோவலர் கல்லா தூதுஞ்

சிறுவெதிர்ந் தீங்குழற் புலம்புகொ டெள்விளி

மையில் பளிங்கி னன்ன தோற்றப்

பல்கா னெல்லிப் பைங்கா யருந்தி

15 மெல்கிடு மடமரை யோர்க்கு மத்தங்

காய்கதிர் கடுகிய கவினழி பிறங்கல்

வேய்கண் ணுடைந்த சிமைய

வாய்படு மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின் கண் தலைமகனைத் தோழிவற்புறுத்  
 தியது.

—எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்.

400. நெய்தல்

நகைநன் றம்ம தானே யவனெடு  
மனையிறந் தல்கினு மலரென நயந்து  
கான லல்கிய நங்கள வகலப்  
பல்புரிந் தியற லுற்ற நல்வினை

- 5 தூலமை மர்பி னீல வுந்திக்  
கொய்ம்மயி ரெருத்தம் பிணர்படப் பெருகி  
நெய்ம்மிதி முனைஇய கொழுஞ்சோற் றூர்கை  
நிரலியைந் தொன்றிய செலவிற் செந்தினைக்  
குரல்வார்ந் தன்ன குவவுத்தலை நண்ண
- 10 வீங்குசுவன் மொசியத் தாங்குதுகந் தழீஇப்  
பூம்பொறிப் பல்படை யொலிப்பப் பூட்டி  
மதியுடை வலவ னேவலி னிகுதுறைப்  
புனல்பாய்ந் தன்ன வாமான் நிண்டேர்க்  
கணைகழிந் தன்ன நோன்கால் வண்பரி
- 15 பால்கண் டன்ன ஆதை வெண்மணற்  
கால்கண் டன்ன வழிபடப் போகி  
யயிர்ச்சேற் றள்ள லழுவத் தாங்க  
ணிருணீ ரிட்டுச்சுர நீந்தித் துறைகெழு  
மெல்லம் புலம்பன் வந்த ஞான்றைப்
- 20 பூமலி யிருங்கழித் துயல்வரு மடையொடு  
நேமி தந்த நெடுநீர் நெய்தல்  
வினையா விளங்க னறைப் பலவுடன்  
பொதியவிழ் தண்மலர் கண்டு நன்றும்  
புதுவ தாகின் றம்ம பழவிற்றற்
- 25 பாடெழுந் திரங்கு முந்நீர்  
நீடிரும் பெண்ணைநம் மழுங்க லாரே.

என்பது : தலைமகன் வரைந்தெய்திய பின்றைத் தோழி தலைமகட்  
குச்சொல்லியது.

—உலோச்சுனர்.

பி - ம். 10, நுகந்தளரா. 23. பொதியவிழ்ந்தலரக் கண்டு.

நேடுந்தோகை ஆகிய அகநானூறு நிறைவேறியது.





ஸ்ரீ :  
பாயிரம்

- நின்ற நீதி வென்ற நேமிப்  
பழுதில் கொள்கை வழுவிய ரவைக்க  
ணறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து  
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழீஇ
- 5 யருந்தமிழ் மூன்றுந் தெரிந்த காலே  
யாய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டு  
ணைய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய  
வின்பப் பகுதி யின்பொருட் பாட  
னூ றெடுத்த நூனவில் புலவர்
- 10 களித்த மும்மதக் களிற்றி யானேகிரை  
மணியொடு மிடைந்த வணிகிளர் பவள  
மேவிய நித்திலக் கோவை யென்றாங்  
கத்தகு பண்பின் முத்திற மாக  
முன்னினர் தொகுத்த நன்னெடுந் தொகைக்குக்
- 15 கருத்தெனப் பண்பினே ருரைத்தவை நாடி  
னவ்வகைக் கவைதாஞ் செவ்விய வன்றி  
வரியவை யாகிய பொருண்மை நோக்கிக்  
கோட்ட மின்றிப் பாட்டொடு பொருந்தத்  
தகவொடு சிறந்த வகவ னடையாற்
- 20 கருத்தினி தியற்றி யோனே பரித்தேர்  
வளவர் காக்கும் வளநாட் டிள்ளு  
நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்  
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டுத்  
தீதில் கொள்கை மூதூ ருள்ளு
- 25 மூரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடிச்  
செம்மை சான்ற தேவன்  
ரென்மை சான்ற நன்மை யோனே.

இத்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற் பாடினான், இடையளநாட்டு மணக்குடியான் பால்வண்ண தேவனான வில்லவதரையன்.

நெடுந்தொகை நானூறுங் கருத்தினோடு முடிந்தன. இவைபாடின கவிகள் நூற்றுநாற்பத்தைவர்.

இத்தொகைப்பாட்டிற் கடியளவு சிறுமை பதினமூன்று, பெருமை முப்பத்தொன்று. தொகுப்பித்தான் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி. தொகுத்தான் மதுரை உப்பூரிசுழிகிழான்மகனாவான் உருத்திரசன்மனென்பான்.

“வண்டுபடத்ததைந்தகண்ணி” என்பது முதலாக “நெடுவேண்மார்பின்” என்பதீரகக்கிடந்தபாட்டுநூற்றிருபதும் களிற்றியானை நிரை யெனப்படும். இப்பெயர் காரணத்தாற்பெற்றது; இது பொருட்காரணமாகக் கொள்க.

இத்தொகையிற் பாட்டிற்கடியளவு பதினமூன்றிற்கொண்டு முப்பத்தேழளவு முயரப்பெறும்.

“வண்டுபடத்ததைந்த” என்பது முதலாக “நெடுவேண்மார்பின்” என்பதீரகக் கிடந்த நூற்றிருபது பாட்டும் “களிற்றியானை நிரை”; இப்பெயர் காரணப்பெயர்; செய்யுட் காரணமோ பொருட்காரணமோ எனிற் பொருட்காரணமென வுணர்க.

“நானகையுடைய நெஞ்சே” என்பது முதலாக “நாள்வலை” என்பதீரகக் கிடந்த நூற்றெண்பது பாட்டும் “மணிமிடைபவளம்”; இப்பெயர் உவமையாற்பெற்ற பெயர், செய்யுளும் பொருளும் தம்முள் ளொவ்வாமையால்.

“வறனுறு” என்பது முதலாக “நகைநன்று” என்பதீரகக் கிடந்தபாட்டுநூறும் “நித்திலக்கோவை”, இவை செய்யுளும் பொருளு மொக்குமாகலின்.

வழக்கத்தாற் பாட்டாராய்ந்து தொகுத்தான் மதுரை யுப்பூரிசுழான் மகனாவான் உருத்திரசருமன்; தொகுப்பித்தான் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி.

அகநானூறு முடிந்தது என்றும் பாடம்.

“நாணகையுடைய” என்பது முதலாக “நாள்வலை முகந்த கோள்வலைப் பரதவர்” என்பதீராகக் கிடந்தபாட்டு நூற்றெண்பதும் மணியிடைபவளம் எனப்படும். இது வங்காரணப் பெயர்; என்னை? செய்யுளும் பொருளும் ஒவ்வாமையால்.

“வறனுறுசெய்தி” என்பது முதலாக “நகைநன்றம்ம தானேயவனொடு” என்பதீராகக் கிடந்த பாட்டுநூலும் நித்திலக் கோவை யெனப்படும்; செய்யுளும் பொருளு மொக்குமாகலான்.

வியமெல்லாம் வெண்டே ரியக்கங் கயமலர்ந்த  
தாமரையா ருகத் தகைபெறீஇக் காமர்  
நறுமுல்லை நான்காக நாட்டி வெறிமாண்ட  
வெட்டு மிரண்டுங் குறிஞ்சியாக் குட்டத்  
திவர்திரை பத்தா வியற்பட யாத்தான்  
ரெகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான்  
வகையி னெடியதனை வைப்பு.

ஒன்றுமூன் றைந்தேழொன் பான்பாலை யோதாது  
நின்றவற்றி னான்கு நெறிமுல்லை—யன்றியே  
யாரு மருத மணிரெய்த லையிரண்டு  
கூரு தவைகுறிஞ்சிக் கூற்று.

பாலை வியமெல்லாம் பத்தாம் பணிரெய்த  
னாறு நனிமுல்லை நாடுங்கான்—மேலையோர்  
தேறு மிரண்டெட்டி டிவைகுறிஞ்சி செந்தமிழி  
னாறு மருத \* மகம்.

ஹரிஃ ஓம்.



\* மவை என்றும் பாடம்.

## செய்யுண் முதற் குறிப்பகராதி.



அகல் வாய்வான, 365.  
 அகலறை மலர்ந்த, 105.  
 அகலிரு விசும்பகம், 214.  
 அணங்குடை நெடுவரை, 22.  
 அணங்குடை முன்னீர், 207.  
 அத்தப் பாதிரி, 191.  
 அம்மவாழி கேளிர், 130.  
 அம்மவாழி தோழி காதலர், 325.  
 அம்மவாழி தோழிகைம்மிக, 141.  
 அம்மவாழி தோழி நம்மலை, 388.  
 அம்மவாழி தோழி பன்னாள், 249.  
 அம்ம வாழிதோழி பொருள்  
 புரிந்து, 235. [201.  
 அம்மவாழி தோழி பொன்னி,  
 அம்மவாழி தோழி யிம்மை, 101.  
 அயத்துவளர் பைஞ்சாய், 62.  
 அரக்கத்தன்ன, 14. [349.  
 அரம்போ மூவ்வளை செறித்த,  
 அரம்போ மூவ்வளைத் தோணிலை,  
 அரிபெய் சிலம்பிடை, 6. [125.  
 அரியற் பெண்டிர், 157.  
 அருஞ்சூ மிறந்த, 195.  
 அருந்தெறன் மரபிற், 372.  
 அரும்புமுதிர் வேங்கை, 242.  
 அருளன்றாக, 75.  
 அரையுற் றமைந்த, 100.  
 அலமான் மழைக்கண், 233.  
 அவ்விளிம் புரிஇய, 371.  
 அவரையாய் மலர், 243.  
 அழியா விழுவின், 115.  
 அழிவி லுள்ளம், 47.  
 அளிதோதானே, 239.  
 அளிநிலை பொருஅ, 5.

அறந்தலைப் பிறியா, 173.  
 அறன்கடைப்படாஅ, 155.  
 அறியாய்வாழி தோழி நெறி, 389.  
 அறியாய்வாழி தோழி பொறிவரி,  
 268.  
 அறியாய்வாழி தோழி யிருளற,  
 அன்புமடனாள், 225. [53.  
 அன்றவ னெழிந்தன்று, 19.  
 அன்றாய் வாழி வேண்டன்னை  
 நம்பட்ப்பை, 68.  
 அன்றாய் வாழி வேண்டன்னை  
 நின்மகள், 48.  
 அன்னை யறியினும், 110.  
 ஆடமைக் குயின்ற, 82.  
 ஆய்நலந் தொலைந்த, 69.  
 ஆள்வழக்கற்ற, 51.  
 ஆள்வினைப் பிரிதலு, 353.  
 ஆளிநன்மான, 381.  
 ஆறுசெல்வம்பலர், 137.  
 இகளை கேட்டிசின், 138.  
 இடம்படு பறியா, 252.  
 இடைபிறரறிதலஞ்சி, 303.  
 இம்மென் போரி, 323.  
 இம்மை யுலகத்தி, 66.  
 இருங்கழி மலர்ந்த, 270.  
 இருங்கழி முதலை, 3.  
 இருந்த வேந்த, 384.  
 இருபெரு வேந்தர், 174.  
 இரும்பிடிப் பசிவர், 311.  
 இரும்பிழி மகாஅரிவ், 122.  
 இரும்புலி தொலைத்த, 272.  
 இருவிசும்பதிர், 274.  
 இரு விசும்பிவர்ந்த, 304.

இருள்கிழிப் பதுபோல், 72.  
 இருள்படு நெஞ்சத், 335.  
 இலங்குசுடர் மண்டிலம், 367.  
 இலங்குவளை நெுகிழ, 127.  
 இலமலரன்ன, 142.  
 இலையொழித் துலறிய, 293.  
 இழைநிலை நெுகிழந்த, 398.  
 இன்பமுமிடும்பையும், 327.  
 இன்னிசை யுருமொடு, 58.  
 இனிப்பிறி துண்டோ, 313.  
 ஈயற்புற்றத், 8.  
 ஈன்றுபுறந்தந்த, 35.  
 உண்ணாமையி, 123.  
 உணர்குவெனல்லேன், 226.  
 உய்தகையின்றூ, 341.  
 உயிர்கலந்தொன்றிய, 205.  
 உயிரினுஞ் சிறந்த, 245.  
 உருமுரறு கருவிய, 158.  
 உலகுகிளர்ந்தன்ன, 255.  
 உலகுட னிழன்றிய, 204.  
 உவக்குர ளாயினு, 203.  
 உவர்வினையுப்பின், 390.  
 உழுந்துதலைப் பெய்த, 86.  
 உழுவையொ டிழந்த, 308.  
 உள்ளல் வேண்டி, 129.  
 உள்ளாங் குவத்தல், 111.  
 உளைமான்றுப் பின், 102.  
 உறுகழி மருங்கி, 230.  
 உன்னங்கொள்கையொடு, 65.  
 ஊறலவ்வா, 326.  
 ஊருஞ்சேரியும், 220.  
 எம்வெங்காம, 15.  
 எரியகைந்தன்ன தாமரைப்பழ  
 னத்து, 106.  
 எரியகைந்தன்னதாமரை யிடை  
 யிடை, 116.  
 எல்லையுமிரவு, 299.  
 எவ்வளை நெுகிழ, 185.  
 எவன்கொல் வாழி, 250.  
 என்மகள் பெருமடம், 397.

எண்ணுவதுகொ, 348.  
 என்னெனப் படுங்கொ, 206.  
 ஏனலுமிறங்குகுரல், 132.  
 ஒடுங்கீரோதி, 160.  
 ஒழித்தது பழித்த, 39.  
 ஒழியச் சென்மார், 285.  
 ஒதுப்ப வோவலை, 342.  
 ஒங்குதிரைப் பரப்பின், 320.  
 ஒங்குநிலைத்தாழி, 275.  
 ஒங்குமலைச் சிலம்பின், 147.  
 ஓடா நல்லேற்று, 334.  
 கடல்கண்டன்ன, 176.  
 கடல்பாடவிந்து, 50.  
 கடவுட்கற்பொடு, 184.  
 கடன்முகந்துகொண்ட, 43.  
 கடுந்தே ரினையொடு, 310.  
 கண்டிசின் மகளே, 369.  
 கதிர்கையாக, 164.  
 கயந்தலை மடப்பிடி, 165.  
 கரைபாய் வெண்டிரை, 199.  
 கழிப்பூக் குற்றுங், 330.  
 கழியே, சிறுசூர னெய்த, 350.  
 கள்ளியங் காட்ட, 97.  
 களவும் புளித்தன, 394.  
 களையுமிடனாற், 64.  
 கறங்கு வெள்ளருளி, 118.  
 காணினிவாழி, 232.  
 காய்ந்துசெலற்கனலி, 55.  
 கார்பயம் பொழிந்த, 234.  
 கார்விரி கொன்றை (கடவுள்வா)  
 கானப் பாதிரி, 261.  
 கானமானதர், 318.  
 கானலுங் கழருது, 170.  
 கானன் மலை, 40.  
 கானுயர் மருங்கின், 193.  
 கினியும்பந்து, 49.  
 கிளைபா ராட்டுங், 218.  
 குடுமிக் கொக்கின், 290.  
 குணகடன் முகந்த, 278.  
 குவளையுண் கண், 183.

குழற்காற்சேம்பின், 336.  
 குறியிறைக்குரம்பை, 210.  
 குன்றியன்ன, 133.  
 குன்றோங்குவைப்பி, 338.  
 கூர்முண்முள்ளி, 26.  
 கூழையுங்குறுநெறி, 315.  
 கூறாய்செய்வது, 292.  
 கூறுவங்கொல்லோ, 198.  
 கூனலெண்கின், 112.  
 கேள்கேளேன்றவுங், 93.  
 கேளாய்வாழியோ, 63.  
 கேளாயெல்லதோழிவாவிய, 211.  
 கேளாயெல்லதோழிவேலன், 114.  
 கொடுத்தாண்முதலை, 80.  
 கொடுத்திழிப்பரதவர், 70.  
 கொடுமுள்கை, 357.  
 கொடுவரியிரும்புலி, 27.  
 கொல்வினைப்பொலிந்த, 9.  
 கொளக்குறைப்படா, 162.  
 கோடியர்பிறங்கன், 393.  
 கோடுறநிவந்த, 266.  
 கோடைநீலின், 377.  
 கோதையிணர, 296.  
 கோழிலைவாழை, 2.  
 சாரல்யாஅத், 337.  
 சிமையக்குரல், 399.  
 சிலம்பிற்போகிய, 302.  
 சிலையேறட்ட, 289.  
 சிறியிலைநெல்லி, 284.  
 சிறுகரும்பிடவின், 34.  
 சிறுதுதல்பசந்து, 307.  
 சிறுபுன்சிதலை, 149.  
 சிறுபைந்தாவி, 57.  
 சீர்கெழுவியனகர், 219.  
 சிசய்வதுதெரிந்திசின், 281.  
 செய்வினைப்பிரி, 143.  
 செல்கபாக, 224.  
 செல்லன்மகிழ்நிநி, 376.  
 செவ்வீஞாழற், 240.  
 செறுவோர்ச்சேம்மல், 231.

சென்மதிசிறக்கநின், 288.  
 சென்றுநீடுந, 375.  
 சேற்றுநிலைமுனைஇய, 46.  
 தண்கதிர்மண்டிலம், 277.  
 தண்கயத்தமன்ற, 59.  
 தண்கயம்பயந்த, 395.  
 தந்நயந்துறைவோர், 151.  
 தயங்குதிரைப்பெருங்கடல், 263.  
 தற்புரந்தெடுத்த, 383.  
 தன்கடற்பிறந்த, 13.  
 தன்றோரன்ன, 385.  
 தாவினன்பொன், 212.  
 தாழ்சினைமருதம், 366.  
 தாழ்ப்பெருந்தடக்கை, 392.  
 திதலைமாமை, 135.  
 திருந்திழைநெகிழ்த்து, 387.  
 திரையுழந்தசைஇய, 190.  
 தீந்தயிர்கடைந்த, 87.  
 துஞ்சவதுபோல, 139.  
 துறைநீர்வழங்கு, 316.  
 துன்னருங்கானம், 181.  
 துனியின்றியைந்த, 241.  
 தூதுஞ்சென்றன, 251.  
 தூமலர்த்தாமரை, 361.  
 தெண்கழிவினைந்த, 159.  
 தெறுகதிர்ஞாயிறு, 89.  
 தேம்படுசிமைய, 94.  
 தேர்ச்சேண்க்கி, 380.  
 தொடங்குவினைதவிரா, 29.  
 தொடிதோளிவர்க, 269.  
 தொடியணிமுன்கை, 287.  
 தொடுத்தென்மகிழ்ந, 396.  
 தொடுதோற்கானவன், 368.  
 தொன்னலஞ்சிதைய, 177.  
 தோட்பதனமைத்த, 79.  
 தோட்புலம்பகல, 187.  
 தோளுந்தொல்கவின்றொலைந்  
 தன, 209.  
 \* தோளுந்தொல்கவின்றொலைய,  
 347.

நகைநன்றம்மதானேயவனெடு  
400. [சை, 346.

நகைநன்றம்மதானேயிறைமி  
நகைநனியுடைத்தாற், 180.  
நகைநீகேளாய், 248.  
நகையாகின்றே, 56.  
நட்டோரின்மையு, 279.  
நந்நயந்துறைவி, 379.  
நறவுண்மண்டை, 96.  
நறைவிராவுற்ற, 254.  
நன்கலங்ககிறிற்செடு, 124.  
நன்மரங்குழீஇயு, 166.  
நன்றல்காலையு, 113.  
நன்னனுதியன், 258.  
நன்னுதல்பசப்பவும்பெரு, 85.  
நன்னுதல்பசப்பவுமாள்வினை, 77.  
நன்னெடுங்கதுப்பொடு, 283.  
நனந்தலைக்கானத்து, 78.  
நனைவினை நறவின, 221.  
நாண்கொணுண்கோ, 216.  
நாணகையுடைய, 121.  
நாயுடைமுதுநீர், 16.  
நாள்வலைமுக்கந்த, 300.  
நாளுலாவெழுந்த, 81.  
நிதியந்துஞ்சு, 378.  
நிரைசெலவிவுளி, 368.  
நிலநீரற்று, 295.  
நிலாவினிலங்கு, 200.  
நிழலறுநனந்தலை, 103.  
நிறைந்தோர்த்தேரு, 71.  
நின்வாய்செத்து, 121.  
நீசெலவயர, 107.  
நீடுநிலையரைய, 331.  
நீர்நிறங்காப்ப, 18.  
நீலத்தன்னநிறங்கிள, 358.  
நீலத்தன்னநீர்பொது, 314.  
நீளிரும்பொய்கை, 276.  
நுதல்பசந்தன்றே, 227.  
நுதலுந்தோளு, 119.  
நுதலுநுண்பசப், 171.

நெஞ்சுடம்படுதலி, 312.  
நெஞ்சுநடுங்கரும்படர், 152.  
நெஞ்சுநெகிழ்தகுந, 267.  
நெடுங்கயிறுவலந்த, 30.  
நெடுங்கரைக்கான்யாற்று, 25.  
நெடுங்கொடிமுடங்கு, 196.  
நெடுமலையடுக்கம், 92.  
நெடுவேண்மார்பி, 120.  
நெருநலெல்லை, 32.  
நெருப்பெனச்சிவந்த, 31.  
நோகோயானே, 153.  
நோற்றோர்மன்ற, 61.  
பகல்செய்பல்கதிர், 229.  
பகலினுமகலாதாகி, 305.  
பகுவாய்வராஅல், 36.  
பசித்தயானே, 321.  
பசும்பழப்பலவின், 189.  
பசைபச்ச்சை, 244.  
படுமழைபொழிந்த, 154.  
பயங்கெழுதிருவிற், 298.  
பல்பூந்தண்பொழிற், 360.  
பல்லிதழ்மென்மலர், 109.  
பன்னுளெவ்வம், 340.  
பனிவரைநிவந்த, 98.  
பனிவாருண்கணு, 359.  
பனைத்திரளன்ன, 148.  
பாம்புடைவிடர, 362.  
பார்வல்வெருகின், 391.  
பாடைக்கங்குலும், 297.  
பிணங்கரில்லவள்ளை, 256.  
பிணர்மோட்டுநந்தின், 246.  
பிரசப்பல்கிளை, 228.  
பிரிதல்வல்லிய, 223.  
பிறருறுவிழும், 382.  
பின்னுவிடநெறித்த, 150.  
பின்னெடுமுடித்த, 73.  
புகையிற்பொங்கி, 265.  
புணர்ந்தோர்புன்க, 108.  
புன்காற்பாதுரி, 237.  
பூங்கண்வேங்கை, 182.

பூங்கணுறுதலு, 329.  
 பெய்துபுலந்திறந்த, 217.  
 பெருங்கடல்வேட்ட, 140.  
 பெருங்கடற்பரப்பி, 60.  
 பெருங்கடன் முகந்த, 188.  
 பெருநீரழுவத்து, 20.  
 பெரும்பெயர்மகிழ்ந, 306.  
 பெருமலைச்சிலம்பின், 282.  
 பேருறைதலைஇய, 194.  
 பைப்பயப்பசந்தன்று, 95.  
 பொய்கைநீர்நாய், 386.  
 பொறிவரிப்புறவின், 271.  
 பொன்னடர்ந்தன்ன, 280.  
 மங்குன்மாமழை, 294.  
 மண்கண்குளிர்ப்ப, 23.  
 மண்கனைமுழுவமொடு, 76.  
 மண்டிலமழுங்க, 260.  
 மண்ணமுத்த, 247.  
 மணிமருண்மலர, 236.  
 மணிவாய்க்காக்கை, 319.  
 ம்தவலியானை, 354.  
 மதியிருப்பன்ன, 192.  
 மரந்தலைகரிந்து, 169.  
 மலையெயற்கவித்த, 42.  
 மலைமிசைக்குலைஇய, 84.  
 மழையிலவான, 264.  
 மறந்தவணமையா, 37.  
 மன்றுபாடவிந்து, 128.  
 மனையிளரொச்சி, 21.  
 மாக்கடன்முகந்து, 374.  
 மாகவிசும்பின், 317.  
 மாதிரம்புதைய, 364.  
 மாமலர்வண்ண, 197.  
 மாவும்வண்டளி, 355.  
 மான்றமையறியா, 238.  
 முடவுமுதிர்பலவின், 352.  
 முதைச்சுவற்கவித்த, 88.  
 முதைபடுபசுங்காட், 262.  
 முரசடைச்செல்வர், 156.  
 முல்லைவைந்தனை, 4.

முலைமுகஞ்செய்தன, 7.  
 முனைவளர்முதல, 332.  
 முனைகவர்ந்துகொண்டென,  
 மூத்தோரன்ன, 90. [373.  
 மெய்யிற்றீரா, 28.  
 மேற்றுறைக்கொளீஇய, 356.  
 மைப்பறப்புழுக்கிய, 136.  
 மௌவலொடுமலர்ந்த, 117.  
 யாஅவொண்டளி, 333.  
 யாமதும்மொடு, 168.  
 யாமவிரவின், 208.  
 யாயேகண்ணினுங், 12.  
 யானெவன்செய்கோ, 67.  
 வண்டிபடத்ததைந்த, 1.  
 வந்துவினைமுடித்ததன், 44.  
 வயக்குமணிபொருத, 167.  
 வயங்குவுயின்னெமிரிய, 322.  
 வயங்குவெள்ளருவி, 202.  
 வயவாளெறிந்து, 309.  
 வயிரத்தன்ன, 178.  
 வருதுமென்ற, 144.  
 வழையமலடுக்கத்து, 328.  
 வலஞ்சரிமராஅத்து, 83.  
 வலந்தவள்ளி, 52.  
 வலியிகுமுன்பின், 146.  
 வளங்கெழுதிருநகர், 17.  
 வளமழைபொழிந்த, 344.  
 வளைவாய்க்கோதையர், 370.  
 வறனுறுசெய்தியின், 301.  
 வாங்கமைபுரையும், 343.  
 வாடலுழிஞ்சில், 45.  
 வாரணமுாறு, 172.  
 வாள்வரிவயமான், 99.  
 வான்கடற்பரபிற, 10.  
 வானம்பெயல்வளம், 291.  
 வானம்வாய்ப்ப, 134.  
 வானம்வேண்டா, 186.  
 வானமூர்ந்த, 11.  
 வானுறநிவந்த, 222.  
 விசும்புதளிபொழிந்து, 345.



விசும்புவிசைத்தெழுந்த, 273.  
 விசும்புநிவந்த, 131.  
 விண்டோய்சிமைய, 179.  
 விண்ணதிர்புதலைய, 163.  
 விரியிணர்வேங்கை, 38.  
 விருந்தின்மன்னர், 54.  
 விருந்தும்பெறுகுறளன், 324.  
 விலங்கிருஞ்சிமைய, 215.  
 விளங்குபகலுதவிய, 91.  
 வினைநவில்யானை, 213.  
 வினைநன்றாதல், 33.  
 வினைவயிற்பிரிதல், 161.

வினைவலம்படித்த, 74.  
 வீங்குவிளிம்புரீஇய, 175.  
 வீங்குவிசைப்பிணித்த, 339.  
 வெள்ளிவிழுத்தொடி, 286.  
 வேந்துவினைமுடித்த, 104.  
 வேர்முழுதுலறி, 145.  
 வேலும்விளங்கின, 259.  
 வேளாப்பார்ப்பான், 24.  
 வேற்றுநாட்டுறையுள், 351.  
 வேனிற்பாதுரி, 257.  
 வைகரோலும், 253.  
 வைகுபுலர்விடியல், 41.

# அபிதானக் குறிப்புமுதலியவை

[எண்கள் பாட்டின் எண்கள்]

ஆஃதை, 76, 96, 113, 208.  
 அக்கினி நகூத்திரம், 89.  
 அஞ்சி, 352, 372.  
 அஞ்சியத்தை மகணைக, 352 (பா.)  
 அஞ்சில் ஆந்தைமகன் நாகையார்,  
 அட்டவாயில், 326. [352.  
 அண்டர்மகளிர், 59. [228.  
 அண்டர்மகன் குறுவழுதியார், 150,  
 அத்தி (ஆட்டன்), 76, 222, 236,  
 376, 396.  
 அத்தி (சேரன் சேனாதிபதி), 44.  
 அதகன், 162. (பா.)  
 அதிகன், 142, 162, 325.  
 அதியன் விண்ணத்தனார், 301.  
 அந்தணன் (கட.)  
 அந்தி யிளங்கோனார், 71.  
 அந்துவனார் (நல்லந்துவன்), 43, 59.  
 அம்புவனார், 10, 140, 280, 370,  
 அமரர், (கட.) [390.  
 அமிழ்து, 213, 332, 335.  
 அயிரியாறு, 177, 253.  
 அரங்கம், 137.  
 அரிமணவாயில், 266.  
 அருந்துதி, 16, 73.  
 அரும்பெறலுலகம், 213.  
 அலைவாய், 266.  
 அலியன், 271.  
 அழந்தூர், 246.  
 அழந்தை, 196.  
 அழம்பில், 44. இலுவர், கொற்கையை  
 அடுத்தள்ளது. (புறம் 283.)  
 அன்றார், 46.  
 அன்றார் நன்முல்லையார், 46.  
 அளக்காராழல், 33, 144, 174, 314,  
 344, 353.  
 அறுமீன், 141.  
 அன்னி, 45, 126, 145.  
 அன்னி யிஞ்சி, 196, 262.

ஆஅய் அண்டான், 69, 152, 198.  
 ஆஅய் எயினன், 148, 181, 208,  
 396. [396.  
 ஆட்டனத்தி, 45, 76, 222, 236, 376.  
 ஆதனெழினி, 216.  
 ஆதித்தன், 2, 17, 43, 53.  
 ஆதிமந்தி, 45, 76, 135, 222, 236,  
 ஆழர், 159, 169. [396.  
 ஆழர் க்கொள்தமன் சாதேவனார், 159  
 ஆர்க்காடு, 64.  
 ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்கண்  
 ணத்தனார், 64.  
 ஆரியப்பொருநன், 386.  
 ஆரியர், 276, 336, 386, 396, 398.  
 ஆரியப்பொன்படுநெடுவரை, 398.  
 ஆரியவேந்தர், 396.  
 ஆலக்கானம், 36, 175, 209.  
 ஆலக்குடிவங்கனார், 106. [175.  
 ஆலம்பேரிசாத்தனார், 47, 81, 143,  
 ஆலமுற்றம், 181.  
 ஆலூர்கிழார்மகனார்கண்ணனார், 202.  
 ஆலூர்மூலங்கிழார், 24, 156, 341.  
 ஆலூர்மூலங்கிழார்மகனார்பெருந்தலைச்  
 சாத்தனார், 13, 224.  
 ஆன்குன்று, 168.  
 ஆன்பொருரை, 93.  
 ஆன்றேருருலகம், 213.  
 ஆனிலைப்பள்ளி, 107  
 இடைக்காடனார், 139, 194, 274,  
 284, 304, 374.  
 இடையளநாடு, (பாயிரம்). [375.  
 இடையன் சேந்தன் கொற்றனார்,  
 இடையன் நெடுங்கோனார், 166.  
 இடையாறு, 141.  
 இயம்பென் கோனார், 398.  
 இமயம், 127, 265, 396, 398, 399.  
 இராமன், 70.  
 இருங்கோவேண்மான், 36.

இருங்கோன் ஒல்லையாயன் சொங்கண்  
ணனார், 279.  
இருபெருந்தெய்வம் 360.  
இளம்பால், 102, 348.  
இளம்பெருஞ் சென்னி, 375.  
இறங்குகுடிக் குன்றநாடன், 215.  
ஈரெழுவேளிர், 135.  
ஈழம், 88, 231, 307,  
உக்கிரப்பெருவழுகி, 26, (இறுதிக்க)  
உதியஞ்சேரல், 65, 168, 233.  
உதியன் அட்டில், 168.  
உப்புரிசுழுகிழார் மகனாவார் உருத்திர  
சன்மனார், (இறுதிக்க.)  
உம்பற்காட்டினங்கண்ணனார், 264.  
உம்பற்காடு, 264, 357.  
உமடனார், 69. [னார், 69.  
உமடனர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்ற  
உமை (கட)  
உரோகிணி, 141. [191. (பா).  
உரோடோகக் கவுணியன்சேந்தன்,  
உரோடோகம், 191.  
உலோச்சனார், 20, 100, 190, 200,  
210, 300, 330, 400,  
உவர்க்கணார், 146.  
உவர்க்கணார்ப் புல்லவச்சேனார், 146.  
உள்ளிவிழா, 368.  
உறத்தூர், 266. [237, 369, 385.  
உறந்தை, 4, 6, 93, 122, 137, 226,  
உறந்தை அறங்கெழுநல்லவை, 93.  
உறந்தைப்புறங்காடு, 122.  
உறந்தைப் பேரியாறு, 137  
உறந்தை விழவு, 4.  
உறையூர்ச்சல்லியங்குமரனார் 44. (பா)  
உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்,  
133, 257.  
உறையூர்முதுகூத்தனார், 137, 329  
உளட்டியார், 68, 388.  
உணனார், 220, 227.  
எயில், 381, 392.  
எயினந்தைமகனாரிளங்கீரனார், 3,  
225, 239, 289, 299, 361, 371,  
395, 399.  
எருக்காட்டீர்த்தாயங்கண்ணனார், 105,  
132, 149, 213, 237, 319, 357.  
எருமை, 36, 115, 253.  
எருமை நாடு, 253.

எருமையூர், 36.  
எருமையூரன், 35.  
எருமைவேளி, 72, 73.  
எருமைவேளியனார், 73. [72.  
எருமை வெளியனார்மகனார் கடலனார்,  
எவ்வி, 115, 126, 266, 366.  
எழினி (அஞ்சி), 105, 211.  
எழினி (ஐம்பெருவேளிருள் ஒரு  
வன்), 36. [138, 240.  
எழுஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்,  
எழில்மலை, 152, 345, 349.  
ஏற்றை, 44.  
ஐயூர் முடவனார், 216.  
ஐயை, 6.  
ஒக்கூர்மாசாத்தனார், 14.  
ஒக்கூர்மாசாத்தியார், 14, 324, 384  
ஒரோடோகத்துக்கந்தரத்தனார், 23,  
95, 191.  
ஒல்லையூர், 25, 279.  
ஒல்லையூர்த்தத்த பூதப்பாண்டியன், 25.  
ஒன்வாளமலை 142.  
ஒடைக்குன்றம், 111.  
ஒரம்போகியார், 286, 316.  
ஒரி, 208, 209.  
ஒவையார், 11, 147, 273, 303.  
கங்கன், 44.  
கங்கை, 265.  
கட்டி, 44, 226.  
கடலூர், 44, (பா).  
கடல்கெழுச்செல்வி, 370.  
கடலன், 81.  
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், 167.  
கடுகுபெருந்தேவனார், 51. (பா).  
கடுங்கொடைக்காவினார், 109.  
கடுவல், 70, 256, 354.  
கண்ணபிரான், 59.  
கண்ணசெழினி, 197.  
கணையன், 44, 386.  
கயிலன் 2, 12, 18, 42, 78, 82,  
118, 128, 158, 182, 203, 218,  
238, 248, 278, 292, 318, 332,  
382.  
கயமனார், 7, 17, 145, 189, 195,  
219, 221, 259, 275, 321, 383,  
397. [376.  
கரிகால்வளவன், 55; 125, 141, 246,

கருவூர், 50, 63, 93, 180, 183, 263, 277, 309.

கருவூர்க்கண்ணம்பாணனார் 180, (பா)

கருவூர்க்கண்ணம்பாளனார், 180, 263.

கருவூர்க்கண்ணம்புல்லனார், 63.

கருவூர்க்கந்தப்பிள்ளைசாத்தனார், 309.

கருவூர்க்கவிக்கத்தார், 183.

கருவூர் நன்மார்பன், 277.

கருவூர்ப் பூச்சாத்தனார், 50, (பா)

கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார், 50.

கருவூர்ப் பூதனார் மகனார் கொற்றனார், 50. (பா.)

கல்லாடனார், (இவனார் வேங்கடமலைக் குவடபுலமாமும புறம், 391.) 9, 83, 113, 171, 199, 209, 333.

கவிமலை, 198.

கவுரியர், 70, 342.

கழார், 6, 222, 226, 376.

கழார்க்கோனெயிற்றியார், 163, 217, 235, 294.

கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, 222.

கழார் மருத்துறை, 226, 376.

கமூமலம், 44, 270.

கமுவுள், 135, 365.

கள்ளிற்கடை, 170.

கள்ளூர், 256.

கள்ளூரவை, 256. [199.

கள்ளகாய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேசல கன்மாமலை, 262.

காட்டுக்கிழார்மகனார் கண்ணனார், 85.

காடுகெழுநெடுவேள், 382.

காலூர், 135, 365.

காலூர்ப் பூதம், 365.

கார்த்திகைவிழா, 141.

காரி, 35, 209.

காவட்டனார், (கவாடனார்), 378. [(பா)

காவன்முல்லைப்பூதரத்தனார், 151.

காவன்முல்லைப்பூதனார், 21, 151, 241, 293, 391. [(பா)

காவன்முல்லைமழுக்கரத்தனார், 151.

காவிரி, 6, 62, 76, 123, 126, 137,

166, 177, 181, 186, 205, 213,

222, 226, 326, 341, 376, 385,

396. [205, 271, 285.

காவிரிப்பட்டினம், 103, 107, 123,

காவிரிப்பட்டினத்துக் காரிக்கண்

ணனார், 107, 123, 285.

காவிரிப்பட்டினத்துச் செங்கண்

ணனார், 103, 271.

காலூர், 135, 365.

காலூர்ப் பூதம், 365.

கானப்பேரெயில், 26.

கானமர் செல்வி, 345.

கிள்ளிவளவன், 346. [376.

குட்டுவன், 91, 212, 270, 290,

குடந்தை (குடவாயில்), 44, 60.

குடநாடு, 91, 115.

குடபுலம், 340.

குடவர், 393.

குடவாயில் (குடந்தை), 44, 60.

குடவாயிற் கோத்தனார், 35, 44, 60,

79, 119, 129, 287, 315, 345,

366, 385.

குடவாயின்மினை, 44.

குடவுமுந்தனார், 97. (பா.)

குதிரைமலை, 143, 372.

குதிரைமலை (அஞ்சியினது), 372.

குதிரைமலை (பிட்டனது), 143.

குமிழிஞாழார் நப்பசேயையார், 160.

குமுலூர், 168.

குறுக்கை, 45, 145,

குறுக்குமருதனார், 4.

குறுப்பயன், 262.

குறுப்பொறை, 159.

குறுவழுதியார், 150, 228, (பா.)

குன்றியனார், 40, 41.

கூடல், 93, 116, 149, 231, 253,

296, 315, 346.

கூடல் நாளங்காடி, 93.

கூடல்விழா, 116.

கூடற் பறந்தலை, 116, 346.

கொங்கர், 79, 253, 368.

கொடுங்காலூர், 35.

கொடுமுடி, 159. [303, 338.

கொல்வி, 33, 62, 208, 209, 213,

கொல்லிப்பாலை, 62, 209.

கொள்ளன், (இவன் அதிகனைச்சார்ந்

தவன்.) 325. [350.

கொற்கை, 27, 130, 201, 296,

கோசர், 15, 90, 113, 196, 205,

216, 251, 262.

கோசர் நாடு, 15, 113.

கோசர் நியமம், 90.  
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சியசேர  
கோட்டூர், 13. [மான், 168.  
கோடிமங்கலம் வாதுளி நற்சேந்தன்,  
179, 232. [ர், 243.  
கோடியூர்கிழார்மகனூர்நெய்தற்றத்தன  
கோடை (கோட்டூர்), 13.  
கோடைச்சிலம்பு, 249.  
கோதை, 93, 263.  
கோதை மார்பன், 346.  
கோவல், 35.  
கௌரியர், 70, 342.  
சாகலாசனூர், 16, 270.  
சாமவேதம் (கடவுள்.)  
சாயக்கானம், 220.  
சிராப்பள்ளிமலை, 4.  
சிறுகுடி, 54, 117, 204, 269.  
சிறுமலை, 47.  
சுள்ளியாறு, 149.  
சூர், 59.  
சூராமகளிர், 32, 162, 198.  
செப்பியன், 36.  
செய்யோன், 316. [றனூர், 177.  
செயலூர் இளம்பொன் சாத்தன் கொற்  
செல்வி, 216.  
செல்லிக்கோமான், 216.  
செல்லூர், 66, 90, 216, 220, 250. [பா.)  
செல்லூர்க் கோசன் கண்ணனூர், 66  
செல்லூர்க் கோசிகள் கண்ணனூர், 66.  
செல்லூர்கிழார்மகனூர் பெரும்பூதங்  
கொற்றனூர், 250.  
செழியன், 36, 46, 47, 57, 106,  
116, 137, 149, 175, 209, 296,  
335.  
சேந்தங்கண்ணனூர், 350.  
சேரமான்ந்தையார், 41. (பா)  
சேரமானிளங்குட்டுவன், 153.  
சேரல், 36.  
சேரலர், 149, 209.  
சேரலாதன், 55, 127, 347.  
சோழர், 60, 93, 96, 123, 137, 201,  
213, 326, 336, 338, 356, 369,  
375, 385.  
சோழர் பாக்கம், 338. [356.  
சோழர்மருகன் வல்லங்கிழவோன்,  
சோழர் மறவன் பழையன், 326.

ளிரிமிலி, 142, 148, 181, 208, 396.  
தகட்டூர், 212. (பா)  
தண்கால், 48, 108, 355.  
தண்காற் பொற்கொல்லனூர், 48, 108,  
தமிழ், 227. [355.  
தமிழ்கெழுமூவர், 31.  
தமிழ்மொழிபெயர் தேயம், 31.  
தலையாறு, 152.  
தழும்பன், 227.  
தனுஷ்கோடி, 70.  
தித்தன், 6, 122, 152, 188, 226.  
தித்தனூறந்தை, 6, 122.  
தித்தன் வெளியன், 152, 188, 226.  
திதியன் (ஐம்பெருவேளிருள் ஒரு  
வன்), 36, 45, 126, 145, 196,  
262, 331. [322.  
திதியன் (பொதியிற்செல்வன்), 25.  
திரிசிராப்பள்ளி மலை, 4.  
திரு, 21.  
திருக்கோவலூர், 35.  
திருமருதக்கா, 36.  
திருமால், 59.  
திருவணைக்கரை, 70.  
திரையன், 85, 340.  
துளுநாடு, (கோசரது,) 15.  
துங்கல், 227.  
தென்னவன், 13, 138, 342.  
தையங்கண்ணன், 105, 132, 213,  
தொடை விழவு, 187. [237. (பா)  
தொண்டி, 10, 60, 169, 290.  
தொண்டி ஆழார்ச் சாத்தனூர், 169.  
தொண்டையர், 213  
தொல்கபிலர், 12, 282.  
தொழுகை, 59.  
தொன்முதிர வேளிர், 258.  
நக்கண்ணையார், 252.  
நக்கிரனூர், 36, 57, 78, 93, 120,  
126, 141, 205, 227, 249, 253,  
290, 310, 340, 346, 369, 389.  
நந்தர், 265.  
நந்தன், 251.  
நம்பிமூத்தபிரான், 59.  
நரைமுடிநெட்டையார், 339.  
நல்லொளியார், 32. (பா)  
நல்லாலூர்கிழார், 85.  
நல்லொளியார், 32.

நள்ளி, 152, 238.  
 நள்ளியடுக்கத்துக்குர், 152, 238.  
 நன்பலூர்ச் சிறுமேதாவியார், 94, 394.  
 நன்னன், 15, 44, 97, 142, 152,  
 173, 199, 208, 258, 349, 356,  
 392, 396.  
 நன்னன் ஆய்ய, 356,  
 நன்னன் உதியன், 258.  
 நன்னன் வேண்மான், 97.  
 நாண்மறை, 181.  
 நிராமுடி நெட்டையார், 339.  
 நிராயப் பெண்டிர், 95.  
 நீரே, 266.  
 நீரே கிழவோன், 266.  
 நீழல், 366.  
 நேடியோன் குன்றம், 149.  
 நெய்மிடல், 266.  
 நெடுவேன், 22, 98, 120, 382.  
 நெடுவேளாவி, 1, 61.  
 நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆஜர்கிழார்,  
 நெவியன், 175. [112].  
 நேமியஞ் செல்வன், 175.  
 நொச்சிநியமங்கிழார், 52.  
 நொய்ப்பாடியார், 67 (பா.)  
 நொய்ப்பாடியார், 67.  
 பங்குளி விழவு, 137.  
 பசும்பூட் பாண்யயன், 162, 231,  
 253, 266, 338.  
 பசும்பூட் பொறையன், 303.  
 பசும்பூண், 266.  
 பண்ணன், 54, 177.  
 பண்ணி, 13.  
 பதுக்கைக் கடவுள், 35  
 பாங்குன்றம், 59, 149.  
 பாங்குன்றவிழவு, 149. [220].  
 பாசராமன் வேள்வியில்நட்டதூண்,  
 பாணர், 6, 62, 76, 116, 122, 125,  
 135, 142, 148, 152, 162, 178,  
 181, 186, 196, 198, 208, 212,  
 222, 226, 236, 246, 258, 262,  
 266, 276, 322, 326, 356, 367,  
 372, 376, 386, 396.  
 பருவூர்ப்பறந்தலை, 96.  
 பவகனி. 340)

பழையன்மாறன், 346.  
 பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார், 323.  
 பறநாடு, 323.  
 பறம்பு, 303, 356.  
 பாக்கம், 338.  
 பாடலி, 265.  
 பாண்டியர், 27.  
 பாண்டியன், 201  
 பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தந்தஉக்  
 கிரப்பெருவழுதி, 26, (இறுதிக்க.)  
 பாண்டியனறிவுடைநம்பி, 28.  
 பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணன்,  
 பாணன், 113, 226, 325, 386. [373].  
 பாணனாதி, 113, 325.  
 பாரதமபாடியபெருந்தேவனார் (கட)  
 பாரம், 152.  
 பாரி, 78, 303. [யன், (பாயி).  
 பால்வண்ணதேவனான வில்லவ தரை  
 பாலைபாடியபெருங்கடுகோ, 5, 99,  
 111, 155, 185, 223, 261, 267,  
 291 313, 337, 379.  
 பாவைக்கொட்டிலார், 336.  
 பாழி, 15, 142, 152, 208, 258  
 372, 375, 396.  
 பாழி அணங்கு, 372.  
 பிசிராந்தையார், 308.  
 பிட்டன், 77, 143.  
 பின்டன், 152.  
 பிரம்பு, 356.  
 பின்னை (கண்ணிரான்), 59.  
 புகார், 110, 181, 205.  
 புகார்த்தெய்வம், 110  
 புகார்நாடு, 181. [393].  
 புல்வி, 61, 83, 209, 295, 311, 359,  
 புல்லிவேங்கடம், 61, 83, 393.  
 புறந்தை, 100  
 புன்றுறை, 44.  
 புனனாடு, 396.  
 பூக்கோட்டண்ணுமை, 174.  
 பூசற்றுடி, 62.  
 பூந்தொடைவிழவு, 187.  
 பூழியர், 6.  
 பெண்ணையாறு, 35.  
 பெண்டிர், 100)

பெருந்துறைச்செரு, 199.  
 பெருந்தேவனார், 51.  
 பெரும்பூட்சென்னி, 44.  
 பேகன், 262.  
 பேகன் கன்மாமலை, 262.  
 பேய்க்கூடு, 142.  
 பேயனார், 234.  
 பேரூர், 382.  
 பொதியில், 25, 138, 251, 322.  
 பொதினி, 1, 61.  
 பொதுப்பில், 130, 154, 192.  
 பொதுப்பில்கிழான் வெண்கண்ணனார்,  
 130, 192. [154.  
 பொதுப்பிற் புல்லாளங்கண்ணியார்,  
 பெருந்தில், 19, 351  
 பொருந்திலிளங்கிரனார், 19, 351.  
 பொருநன், 36.  
 பொலம்பூட்கிள்ளி, 205.  
 பொலம்பூட்டிரையன், 340.  
 பொறையன், 60, 62, 338.  
 போஓர், 186, 226.  
 போந்தை (ஒரூர்புறம் 338), 110.  
 போந்தைப்பலையார், 110.  
 மணக்குடி, (பாயிரம்).  
 மணற்குன்று, 181.  
 மத்தி, 6, 211, 226.  
 மதுரை அளக்கர் ஞானமூலார் மகனார்மன்  
 னனார், 33, 144, 174, 314, 344  
 353  
 மதுரை அழுவை வாணிகனின வேட்ட  
 டனார், 56, 124, 230, 254, 272,  
 302. [43, 59.  
 மதுரை ஆசிரியன் நல்லந்துவனார்,  
 மதுரை இளங்கொளசிகனார், 381.  
 மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேந்தன்  
 கூத்தன், 102, 348,  
 மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்,  
 88, 231, 307. [84, 207.  
 மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார்,  
 மதுரைக்கண்ணத்தனார், 360 [342.  
 மதுரைக் கணக்காயனார், 27, 338,  
 மதுரைக் கவுணியன் பூசுத்தனார், 74  
 மதுரைக்கள்ளி நகையத்தன் வெண்  
 னுகனார், 170.  
 மதுரைக்காஞ்சிப்புலவர், 89. [204.  
 மதுரைக்காமக்கண்ணிப்பாலத்தனார்,

மதுரைக்கூத்தனார், 334,  
 மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்  
 சாத்தனார், 53, 134, 229, 306  
 மதுரைச் செங்கண்ணனார், 39. [320.  
 மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார், 335.  
 மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் கடுவன்  
 மள்ளனார், 70, 256, 354.  
 மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாகன்  
 தேவனார், 164.  
 மதுரைப் பண்டவாணிக னினத்தேவ  
 னார், 58, 298, 328 [172.  
 மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பாலனார்,  
 மதுரைப்பாலாசிரியர்நற்றாமனார், 92.  
 மதுரைபுல்லங்கண்ணனார், 161.  
 மதுரைப்போலவாயார், 87, 296.  
 மதுரைப்பொன்செய்கொல்லன் வெ  
 ண்கனார், 363.  
 மதுரைப்போத்தனார், 75.  
 மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்  
 கண்ணனார், 247, 364.  
 மதுரைமருதனின நாகனார், 34, 59,  
 77, 90, 104, 121, 131, 184,  
 193, 206, 220, 245, 255, 269,  
 283, 297, 312, 345, 358, 365,  
 368, 380, 387.  
 மதுரை.....மள்ளனார், 244.  
 மந்தி (ஆதிமந்தி), 396  
 மருங்குகிழார் பெருங்கண்ணனார், 80.  
 மருங்கூர்ப்பட்டினர், 227. [327.  
 மருங்கூர்ப்பாலைச்சாத்தன் பூதனார்,  
 மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ, 96,  
 மருதி, 222, [176.  
 மழநாட்டார், 35.  
 மழபுலம் 61.  
 மழவர் 1, 35, 61, 91, 101, 119, 121,  
 127, 129, 187, 249, 269, 337.  
 மழவாணையோன், 220.  
 மா, 21.  
 மா அல், 59.  
 மாங்காடு, 288  
 மாந்தார்ப்போறையன் கடுங்கோ, 142,  
 மாந்தை, 127, 376.  
 மாநிதிக்கிழவன், 65.  
 மாழவனார், 1, 15, 31, 55, 61, 65,  
 91, 97, 101, 115, 127, 187,

197, 201, 211, 233, 251, 265,  
281, 295, 311, 325, 331, 347,  
349, 359, 393.

மாந்நூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்  
றனார். 54. [வத்தனார், 377.

மாறேக்கத்துக் காமக்கண்ணி நப்பா  
மிஞ்சிலி, 142, 148, 181, 208, 396.

முக்கட்செல்வன், 181.

முசிநி, 57, 149.

முசிநிமுற்றிய செழியன், 57, 149.

முசுண்டை, 249. [30.

முடங்கிக்கிடந்த நெடுஞ்சேரலாதன்,  
முதுகுன்றம். 197,

முதுநூல். 181.

முதுபதி, 7. [149.

முருகன், 1, 22; 59, 98, 118, 120,

முள்ளியூர்ப் பூதியார், 173.

முள்ளூர், 209.

முனிவர், (கட).

மூவேந்தர், 31, 78.

மோகமானக்கடலார், 72, (பா.)

மோகூர், 251.

மோசி, 392.

மோசிக்கரை, 260.

மோசிக்கரையனார், 260

மோசிகோனார், 392.

மோரியர், 69, 251, 281. [281,

மோரியர் குறைத்தமலை, 69, 251,

மோனகர்க்கற்றையனார், 260 (பா)

யவனர். 149.

வஞ்சி, 263, 396.

வட்டவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்,

38, 214, 242, 268, 305

வட்டமோதங்கிழார், 317.

வட்டவர், 340.

வட்டவகை (ஓமயம்), 396.

வடுகர், 107, 213, 253, 281, 295,

375, 381,

வடுகர்தேயம், 213,

வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனார், 49.

வரையாமகளிர், 342.

வல்லம், 336, 356.

வல்லங்கிழவோன், 356.

வல்லத்துப்புறமினை, 336.

வல்வீல் ஓரி, 208, 209.

வழுதி, 93, 130, 204, 312, 315.

வாகைப்பறந்தலை, 125.

வாணன், 117, 269.

வானவரப்பன், 45, 359, 389.

வானவன், 33, 77, 143, 159, 213,

309, 381.

விண்டொருதசோழன், 338.

வியலூர், 97.

வில்லவதரையன், (பாயிரம்).

விளங்கில், 81. [288.

விற்பூற்றுமுதெயினனார், 37, 136.

வீரசுவர்க்கம் 55.

வீரை 188, 206

வீரை முன்றுறை, 206.

வீரைவேளின் தித்தன், 6, 122,

152, 188, 226.

வீரைவேளிர், 206.

வேண்கண்ணனார், 130.

வேண்ணிப்பறந்தலை, 55, 246.

வேண்மணிவாயில், 211.

வேண்மணிவாயிற்றுறை, 211.

வேண்வட்டியார், 29.

வேய்யோள், 49.

வேள்ளாடியனார், 29.

வேள்ளிவீதியார், 45, 147, 362;

வேளியம், 208, 359.

வேளியன் தித்தன், 152, 226.

வேளியன் வேண்மானா அய்யனன்,

208. [98.

வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார், 22,

வேங்கடம், 27, 61, 83, 85, 141,

209, 211, 213, 265, 393.

வேங்கடவிழவு, 61

வேங்கை வெற்பு 162. (புறம் 336)

வேண்மகளிர், 208.

வேண்முதுமாக்கள், 372.

வேம்பற்றூர், 157.

வேம்பற்றூர்க்குமரனார், 157.

வேம்பி, 249.

வேல்விழவு, 113.

வேளாவட்டன், 29.

வேளிர், 135, 206, 258, 331, 372.

வேனூர், 166.

வேனூர்வாய்த்தெய்வம், 166.

வையை, 36, 258, 296.

வையைமருதத்துறை, 36.



ஸ்ரீ :

# பொருட்குறிப்பகராதி

[எண், பாட்டெண்]

அஃதமைகும் - அதற்கு நாங்கள்  
பொருந்துவேம், 6.

அஃதான்று - அதுவன்றி, 93.

அஃதை - ஒரு கொடையாளி,  
76, 113, 208.

அகம் - இடம், 5.

அகல்வாய்ப்பாந்தல் - படாஅர் -  
அகன்ற வாய்புடைய பாம்பு  
புச்செடி, 68.

அகலம் - மார்பு, 56, 102. [105.

அகலறை - அகன்ற பக்கமலை,

அகலுள் - அகன்றஊர், 226.

அகவல் - அழைத்தல்; 97;

ஆடல், 271. [97.

அகவுநர் - அழைத்துப்புகழ்வார்,

அகவுநர்க்கு ஏற்றை அலங்க

ரித்து அளித்தல், 249.

அகன்மோ - அகலும் (ஏவல்),

அகுதை, 96. [306.

அகைத்தல் - கப்பு விடுதல், (கட.)

தளிர்ந்தல், 43, 283, 339.

அங்கலுழ்மாமை - அழகியஒழு

கின்ற மாமை, 41, 96.

அங்காடி - கடைத்தெரு, 93.

அசா - லோயான்வரும் வருத்தம்,

அசணம், 88. [47, 107.

அசம்பு - மலையின்மீர் அருத

குழி, 8.

அசைஇ - ஆடி, 58, கட்டி, 54,

102; தங்கி 63; வருந்தி, 17,

அசைய - அசைகிற, 58. [20.

அசைச்சொல் :—அந்தில், 76;

ஆங்கு, 16, 44; ஆல், 39; இன்,

32; ஐ, 32; ஓ, 43, 63; ஓர், 86;

ஓரும், 12; குரை, 33; சின், 7;

தலை, 78; தில், 33; தெய்ய, 90,

220; மற்று, 26; மார், 100;

மாள், 16; யாழ், 39, 97.

அசைத்தல் - கட்டுதல், 54, 100.

அசைவரல் வாடை - மடிந்து

வருகின்ற வடகாற்று, 96.

அசைவளி - மடிந்து வருகின்ற

காற்று, 102, 340.

அசைவு - மடிதல், 29, 110, 339.

அசோகு, 7, 68.

அஞ்சுடர் நெடுங் கொடி - தீபங்

களின் அழகிய நெடியவரிசை

(கார்த்திகை விளக்கு), 11.

அஞ்சை - அன்னை, 15, 145.

அஞர் - துன்பம், 32, 62, 71.

அடகு - இலை, 54. [மடி, 54.

அடகுபறித்திடுதற்குக்கோலின

அடர் - தகடு, 19; நெருங்குகிற 181.

அடித்தென உருத்ததித்த - அடித்

தாற் போலத் தோற்றியதிதலை,

176.

அடுக்கம் - பக்கமலை, 8, 47.

அடுகின்ற - வருத்தாநின்ற, 25.

அடுபுகழ் - பிரதாபம், 214,

அடும்பு - 80, 160.

அடை - இலை, 70, 96. [96.

அடைகரை - கரையடியில், 80,

அடைச்சுதல் - செருகுதல், 308.  
 அஞ்சி, 352, 372.  
 அஞ்சில் ஆந்தைமகனாகையார், 352. [26.  
 அடைய-எல்லாம் 4; பொருந்த, அடைஇறந்து அவிழ்ந்த - இலை ஒழிந்து மலர்ந்த, 357.  
 அண்கண் - கண்அண் - இடம் அணித்தான, 32.  
 அண்டர் - இடையர், 59.  
 அண்டர்மகளிர் - கோபிகள், 59.  
 அண்ணல் - தலைமை, 23, 75.  
 அணங்கருந் கடவுள் - பிறரை வருத்துகின்ற எய்தற்கரிய தெய்வ மகள், 6.  
 அணங்கு - பேய், 20, 22; தெய்வ மகள், 158; வருத்துதல், 177.  
 அணங்குசாலரிவை - கடவுட்கற்பமைந்த அரிவை, 181.  
 அணங்குடைக் கவான், 72.  
 அணங்குடை நகர், 99.  
 அணங்குடை நெடுவரை - தெய்வங்களை யுடைய பெருமலை, 22.  
 அணங்குடை முந்நீர், 207.  
 அணங்குடைவரைப்பகம் - இல்லுறை தெய்வங்களை யுடைய மனையகம், 226. [73.  
 அணங்குறுகற்பு - கடவுட்கற்பு, அணல் - தாடி 125.  
 அத்தக் கள்வர் - அருஞ்சரத்துக் கள்வர் 7.  
 அத்த நடுகல் ஆளென உதைத்த யானை, 365.  
 அத்தம் - அருஞ்சரம், 7.  
 அத்தி (ஆட்டன்), 76, 222, 236, 376, 396; சேரன் சேனாபதி, 44.  
 அத்திரி-கோவேறு கழுதை, 120.  
 அதர்கெடுத்தலறிய சாத்து-வழியற்றுக் கூப்பிட்ட சாத்தர், 39.

அதர்தொறும் பீலி சூட்டிய நடு அதள் - தோல், 104. [கல், 67.  
 அதற் கொண்டு - அதனை மனத்தாலே கருதி, 32.  
 அதன்றலை - அதன்மேல், 68.  
 அதிகன், 142, 162, 325.  
 அதிரல் - புனலிப்பூ, மோசுமல் ஷிகை, காட்டு மல்லிகை, 99. [றை ஒத்தல், 391.  
 அதிரல், வெருகின் கூரெயிற் அந்தணன் - அந்தணவடிவான சிவபெருமான், (கட).  
 அந்தரத்து - ஆகாசத்தில், 68.  
 அந்தி - செக்கர், அந்திப்பூ, 71.  
 அந்தில் - அசை, 76.  
 அந்திவானம் தோய்ந்த மேல்கடல், சங்கராநாராயண அவதாரம் போலுமென்றல், 360. [71.  
 அந்திவெந்தாறு பொன்போறல், அந்துவன் பாடியவரை, 59.  
 அந்தூம்பகலமைக்கமஞ்செலப் பெய்த வல்சி - அழகிய உட்டு னையையுடைய பருத்த மூங்கிற் கண்ணேநிறையப் பெய்த சோறு, 253, 311.  
 அந்தரம் - பின்பு, 13.  
 அம்பல் - சிலர் அறிந்த அலர், 70  
 அம்பலொழுக்க முடைய பெண்டூர், 115, 203,  
 அம்பன் மூதூர், 218.  
 அம்பி - ஓடம், 29, 187.  
 அம்புளி நெல்லிக்காய், 69.  
 அம்மஞ்சு - அழகிய பல நிறத்தையுடைய மேகம், 71, 97.  
 அம்மென் சேரி, 110.  
 அமர் - விருப்பம், 23, 52.  
 அமர்த்த - மாறுபட்ட, 3.  
 அமர்தல் - மேவுதல், 53.  
 அமரர் - (கட).  
 அமலுதல்-நெருங்கி வளர்தல், 8,

அமலை - சோற்றுத்திரள், 86.  
 அமிழ்து - 213, 332. [142.  
 அமை - மூங்கில் 18, 33. [18.  
 அமைக்கண் - மூங்கிலின் கணு,  
 அமைப்பெய்தவல்கி - மூங்கிற்  
 குழாய்க் கண்ணை பெய்த  
 சோறு, 253, 311.  
 அமைதல் - தங்குதல், 37.  
 அமைப்பொலிந்த-அமைதியொடு  
 பொலிந்த, 76.  
 அயம் - சுனை, 38, 262.  
 அயலறி பரலை, 235.  
 அயவெள்ளருவி - சுனையினின்  
 றுந் தாழ்ந்து விழும் வெளிய  
 அருவி, 38.  
 அயர்தல் - செய்தல் 93; விரும்பு  
 தல், 64. [103.  
 அயாவுயிர்த்தல் - இளைப்பாறுதல்,  
 அயிர் - நுண்மணல், 30, 234.  
 அயில்வாய் - கூரியவாய், 167.  
 அயிலை - ஒருமீன், 60, 70.  
 அயிலை துழந்த அம்புளி, 60.  
 அயினிய - உண்ணும் பொ  
 ருட்டு, 141.  
 அரக்கத்தன்ன செந்நிலப் பெரு  
 வழி, 14.  
 அரக்கும் கல்லுங் கூட்டிச்  
 செய்த சாணைக்கல், 1.  
 அரக்குநிற உருவின் ஈயன்  
 மூதாய், 139.  
 அரந்தின் ஊசி போன்ற செந்  
 நாய்ப்பல், 199.  
 அரம்போழ் துதிய வாளி அம்பு -  
 அரத்தால் அராவப்பட்ட  
 கூரிய நுணியை யுடைய எயிற்  
 றம்பு, 67.  
 அரம்போழ் அல்வளை-அரத்தால்  
 அராவப்பட்ட அழகியவளை,  
 6, 125, 349.  
 அரமிய வியல்கம், 124.

அரலை - குற்றம், கொடும்பு, 309.  
 அரவாளன்ன பிரம்பின் மூட்  
 கொடி, 96. [258  
 அரவிரை தேரும் நள்ளிரவு,  
 அரவின் எயிற்றன்ன ருரவு,  
 237.  
 அரவு துங்குமதி, 114.  
 அரா உமிழ்ந்த மேய்மணி விளக்  
 கில்—அரா மேய்தல் காரண  
 மாக உமிழ்ந்த இரத்தினமே  
 விளக்காக் கொண்டு, 72.  
 அரி - சிலம்பினிடு பருக்கைக்  
 கல், 6; செவ்வரி, 114; நுண்  
 மை, 45.  
 அரிநுண்பசலை - ஐதான நுண்  
 ணிய பசலை, 45.  
 அரிப்பன ஒலிப்ப - விட்டு விட்டு  
 ஒலிப்ப, 45.  
 அரிபெய் புட்டில் - பருக்கை  
 உள்ளே யிட்ட சலங்கை, 122.  
 அரியல் - அரிந்துவிழுகின்ற கள்,  
 157, 245. [பெண்டிர், 245.  
 அரியற் பெண்டிர் - கள்விற்கும்  
 அரில் - தூறு, 36; பிணக்கம், 6.  
 அருக்குதல் - தவிர்த்தல், 208.  
 அருங்கடி அன்னை - அரியகாவ  
 லைச் செய்யும் அன்னை, 252.  
 அருங்கலம் தெறுத்த - அரிய  
 பண்டங்களைத் திறையாகக்  
 குவித்த, 89  
 அருங்கேழ் வயப்புலி, 251.  
 அருஞ்சரமிறந்த - செல்லவரிய  
 சரத்தே கழிந்த, 195.  
 அருந்துபு - ஆர்ந்து, 3.  
 அரும்படர் - ஆற்றுதற்கரிய  
 தன்பம், 72.  
 அரும்பிய சுணங்கு - தோன்றிய  
 திதலை, 6.  
 அரும்புண் - தீர்தற்கு அரிய  
 மருமத்திற்புண், 57.

அரும்புழை முடுக்கர் - புகவரிய  
சந்துக்குத்தையுடைய குகை,  
248.  
அரும்பெறலுலகம் அமிழ்தொடு  
பெறுதல், 213.  
அருமறை - பிறர் அரிய வொண்  
ணைதமந்திரா லோசனை, 70.  
அருமுனையியவு - வென்று கடத்  
தற்கரிய போர்க்களமாகவுள்ள  
வழி, 84, [68.  
அருவிப்பாடி - அருவியோசை,  
அருவிப்பாடி முழுவோசையை  
ஒத்தல், 82.  
அருவி யானையிசை, யெடுத்த  
கொடிபோல அசைதல், 358;  
நிலாவைஒத்துப்பரத்தல், 362.  
அருவிஆன்ற - அருவி இல்லை  
யான, 91.  
அல்கல் - இரவு, 11, 248; தங்  
கல், 20, 40; நான், 25, 97.  
அல்கிரை - மிக்கஇரை, 3.  
அல்கு - மிகுதி, 49.  
அல்குநிலை - தங்கும் இடம், 56.  
அல்குநிழல் - தங்கும் நிழல்;  
மிக்க நிழல், 249.  
அல்குபதம் - மிக்கசோறு, 49.  
அல்குவர - தங்குதல்வர, 79.  
அல்குறுகாலை - அந்திக்காலம்,  
40,  
அல்லல் - துன்பம், 98.  
அல்லாந்து - அலமந்து, 32, 107.  
அல்லி - அகந்தழ், 16.  
அலங்கல் - அசைகின்ற கதிர்,  
13; (ஆகுபெயர்) அசைகின்ற  
கிளை, 229; அசைதல், 1.  
அலங்குதலைப் பெருஞ்சூட்டு -  
அசைகின்ற தலையையுடைய  
பெரிய கதிர்க்கொத்து, 84.  
அலத்தல் - துன்புறுதல், 45.

அலந்தலை - அலந்ததலை, வாடிய  
தலை, 111.  
அலமரல் - சுழற்சி, 7.  
அலமரல் மழைக்கண் - சுழலு  
கின்ற குளிர்ந்தகண், 233.  
அலர் - பழிச்சொல், 36.  
அலர் பாடும்மே - அலர் ஒலிக்கு  
மே, 190.  
அலர் வாய்ச் சேரி, 110.  
அலர் வாய்ப் பெண்டிர், 70.  
அலர் வாய் மூதூர், 218.  
அலரி - பூ, 4.  
அலவன் ஆட்டுதல், 280.  
அலைஇயர் - அடிக்கும் பொ  
ருட்டு, 106.  
அலைக்கலங்கிய - அலைத்தலுக்  
குக்கலங்கிய, வருத்துதலுக்  
குக்குக்கலங்கிய, 183.  
அலைத்தல் - ஆட்டுதல், 21,  
வருத்துதல், 77.  
அலையல் - வருந்தாதே, 158.  
அவ்வயிறு - ஐதானவயிறு, 21.  
அவ்வரி - ஐதானதிதலை, 117.  
அவ்வலை - அழகியவலை, 70.  
அவ்வளி - ஐதான காற்று, 82.  
அவ்வளை - அழகியவளை, 6.  
அவ்வாங்குந்தி - அழகிய சுழிந்த  
கொப்பூழ், 126.  
அவ்வாய் - அழகியவாய், 16.  
அவல் - நெல் அவல், 141;  
பள்ளம், 4.  
அவலிடித்தல், 141.  
அவலம் - துன்பம், 95.  
அவன் மறை தேளம் - அவன்  
மறைந்ததிக்கு, 48. [கட  
அவிர்தல் - விட்டுவிளங்குதல்,  
அவிர்பு - விட்டுவிளங்கி, 101.  
அவிழ்த்தல் - மலர்தல், 21.  
அவைப்பு - குத்துதல், 394.  
அவைப்பு மாண் அரிசி, 394.

அழல் துதி - அழற் கோடு, 13.  
 அழலகைத்தன்ன இருப்பைக் குழை, 351.  
 அழாஅம் உறைதல் - அழே மாய்த் தங்குதல், 113.  
 அழற்கொடியன்ன மின்னல் துடக்கம், 162.  
 அழிதக - அழியுமாறு, 40.  
 அழிதுளி - மிக்கதுளி, 214.  
 அழிபடர் - மிக்கதுன்பம், 255.  
 அழிவில் உள்ளம் - தளராத ஊக்கம், 47.  
 அழுங்கல் - ஆரவாரம், 70 ;  
 கெடல் 29 ; தவிர்தல், 65 ;  
 வருந்துதல், 95. [66.  
 அழங்கினன் - தவிர்ந்தான்,  
 அழுவம் - காடு, 79 ; பரப்பு, 20.  
 அள்ளல் - சேற்றுக்குழம்பு, 140.  
 அளவுறு - அளாவிய, 89.  
 அளறு - சேறு, 116.  
 அளி - அன்பு, 40.  
 அளியர்(ள்) - அறிவில்லாதோர் (ள்) 43, 118.  
 அளை - குகை, 20.  
 அளைஇ - கலந்து, 102.  
 அற்கம், 235.  
 அற்சிரம் - பனிக்காலம், 24.  
 அற - தனக்கென, 17.  
 அறல் - இமையிடத்து அற்று விழும் நீர், 19 ; அரித்தோடும் நீர், 23 ; அற்றநீர், 25 ; கருமணல், 25.  
 அறலென நெறிந்த கூந்தல் - கருமணல்போலச் சுருண்ட கூந்தல், 213.  
 அறன்கடைப்படல் - பாவத்தினிடத்துப்படல், 155.  
 அறுகு - அறுகம்புல், 136 ; சிங்கம், 1.

அறுகோட்டு யானை - அறுத்துத் திருத்தினகோட்டினையுடைய யானை, சிங்கத்தை ஒட்டிய யானை, 1.  
 அறுகோட்டு உழைமான் - அற்றகோட்டினையுடைய உழைமான், 147.  
 அறுநீர்ப்பைஞ்சுனை - அற்றநீரையுடைய பசிய மடு, 1.  
 அறுநீரம்பி-நீற்றயாற்றில் அம்பி (ஓடம்), 29.  
 அறுநீர் அம்பியின் யானை உணங்கல், 29,  
 அறுமீன் - உரோகினி, 141.  
 அறுவை - வஸ்திரம், 195.  
 அறை - கற்பாறை, 106 ; பக்கமலை, 105.  
 அறைபோதல் - கீழறுதல், 26.  
 அறைவாய் - அற்றவாய், 107.  
 அன்றில், கரிய நிறத்தது, 270.  
 அன்னம் ஒழுங்காய்ப் பறத்தல் குதிரைச் செலவுக்கு உவமை.  
 அன்னே - ஐயோ, 49. [234.  
 அனந்தல் - மயக்கம், 37,  
 அனைத்து-அவ்வளவினது, 243.  
 ஆகம் - மார்பு, 5. [வே, 28.  
 ஆங்காங்கு - அவ்வவ் விடங்களி ஆசினி - ஈரப்பலா, 8, 91.  
 ஆட்டி - அலைத்து (கடாவிட்டு), 37.  
 ஆடாப்படிவத்து ஆன்றோர் - நீராடா விரதமுடைய சான்றோர், 123.  
 ஆடியன் மடமயில் - ஆடும் இயல்புடைய மடப்பத்தைக்கொண்டமயில், 69.  
 ஆடு - வெற்றி, 100. [தல், 6.  
 ஆடுதல் - குடைதல், 85 ; நீராடு ஆடுதொறு கனைதல் - கூத்தாடு போதெல்லாம் ஒலித்தல்,

ஆடுபரந்தன்ன ஈனலெண்கு,  
ஆண்குரல் விளித்தல், 199. [331.  
ஆண்குர லோர்த்தல், 147.  
ஆதி - குதிரையின் நேரோட்  
டம், 104., 122.  
ஆதொழு அறுத்தென - ஆவைத்  
தொழுவோடு அறுத்துக்கொ  
ண்டு போனார்களென்று, 7.  
ஆம் - நீர், 1; 75.  
ஆம்பலந் தொடலை - ஆம்பன்  
மாலை, 6.  
ஆய்கவின் (ஆய்நலம்) - ஆயத் தா  
ரால் ஆராயப்பட்ட அழகு, 57.  
ஆயம் - திரட்சி, 49; தோழியர்  
கூட்டம், 7; பசுக்கூட்டம்,  
79; மக்கள் தொகுதி, 11.  
ஆயிடை - அப்பொழுது, 7.-  
ஆர் - ஆத்தி, 93; ஆர்க்கு, 9,  
ஆர்ப்பு, 1.  
ஆர்கலி - ஆரவாரம், 54.  
ஆர்த்தல் - கட்டுதல், 4; ஒலித்  
தல், 102.  
ஆரூர் - அரியதுன்பம், 71.  
ஆரம் - சந்தனக்கலவை, 13;  
சந்தனம், 22; மாலை, 102.  
ஆரல் - ஒருமீன், 246.  
ஆராயு - போதற்கரியவழி, 45.  
ஆரிடை - அரியவழி, 3.  
ஆரைவேய்ந்த அறைவாய்ச் சக  
டம், 301.  
ஆலி - நீர்த்துளி, 9, 108.  
ஆலுதல் - கூவுதல், 145.  
ஆவணம் - கடைத்தெரு, 122.  
ஆவணமாக்கள் - பிரமாணம்  
வாங்குகின்ற மாக்கள், 77.  
ஆவித்தல் - அங்காத்தல், 301.  
ஆழல் - அழுந்தாதே, 61.  
ஆழிபோழ்ந்தவழியிற் செல்லும்  
நீர் வரிசையாகப் பாம்புமுடுகு  
வதுபோறல், 324.

ஆளி - சிங்கம், 78.  
ஆளுகுதல் - ஆள்படுதல், 67.  
ஆற்றிய - செலுத்திய, 35.  
ஆற்றுப்படுத்தல் - மனையிற்கொ  
ண்டு புகுதல், 22.  
ஆற்றுறவிவங்கின் - வழியுற்றவள  
விலே விலக்குவையானால், 33.  
ஆறியகொள்கை - ஐயமொழிந்த  
கோட்பாடு, 95.  
ஆறுகழிகொள்ளல் - வழியைக்  
காவல்செய்தல், 65.  
ஆன்ற - இல்லையான, 91.  
ஆன்றல் வேண்டும் - அகலல்  
வேண்டும், 163.  
ஆன்றிகம் - அமைவேம், 74.  
ஆன்றிகம் பணி - நடுக்கத்தை  
அமைவேம், 74.  
ஆன்றிசின் - அமைந்தாய், 69.  
ஆனா - அமையாத, 72; அக  
லாத, 3.  
ஆனாஅரும்படர் - மிகுகின்ற  
அரியதுன்பம், 73.  
ஆனாவாடை, 255  
ஆனிலைப்பள்ளி, 107.  
இஃதோசெல்வன் - இந்தப்பிள்  
ளை. 26.  
இகத்தல் - நீங்குதல், 15.  
இகழ்ந்தியங்குஇயவு - இங்கோர்  
ஏதமில்லைபென்று மதியாது  
திரியும் வழி, 21.  
இகழநர் இகழாஇளநாள் அமை  
யம் - இகழ்ந்து பிரிவோரும்  
பிரியவொண்ணாத இளவேனிற்  
காலம், 25.  
இகன்முனை தழீஇய ஏறுடைப்  
பெருநிரை - பகைத்த போர்க்  
களத்து மீட்டுக்கொண்ட ஏற்  
றையுடைய பெரிய ஆன்  
நிரை, 213.  
இகுத்தல் - தாழ்த்தல், 39.

இகுத்தகுரல் - தாழ் விடுகின்ற குரல், 82.  
 இகுத்த நோக்கம், 39.  
 இகுபெயல் - மிக்கபெயல், 32.  
 இசைப்ப - அறிவிக்க, 62.  
 இஞ்சி - சுவர், மதில், 35, 195.  
 இட்டருள் சிலம்பு - குறுகிய கடத்தற்கரிய மலைவழி, 128.  
 இட்டிகை - செங்கல், 167.  
 இட்டியவழி - குறுகியவழி, 72.  
 இடந்து - பிளந்து, 72. [29  
 இடம்படி - இடப்புறம் வீழின், இடம்படி பறியா வலம்படு வேட்டம், 252.  
 இடி - இடிப்பு, ஓசை, 77. [68.  
 இடி, ஊசலைப்பூம்பென எறிதல் இடிமறந்து ஏமதி - இடித்தல் மறந்து கடவு, 134.  
 இடிம்பை - தூன்பம், 107.  
 இடிமணற் பந்தர், 89.  
 இணர் - பூங்கொத்து, 2.  
 இத்தலை - இவ்விடம், 7.  
 இதக்கை - தூங்கின் தலையிலுள்ள தோடு, 365.  
 இதணம் - பரண், 308.  
 இதல் - சிவலென்னும் புள், 23.  
 இதழ் - தோடு, 37.  
 இதை முயல்புனவன், 140.  
 இம்மை - இப்பிறப்பு, 101.  
 இமில் - எருதின் முரிப்பு, 113.  
 இமிழ் - ஒலி, 17.  
 இமையா நாட்டம் - இதழ்குவி யாதகண் (கட).  
 இயக்க-செலுத்த, 320 [தல், 19.  
 இயங்குதல் - உலவுதல்; போ இயங்குநர்ச் செகுக்கும் எய்ப்பி நணந்தலை - வழியே போவா ரைச் கெல்லும் முள்ளம் பன்றி கிடக்கும் அகன்ற இடம், 307.

இயம் - வாத்தியம், 98.  
 இயம்புதல் - ஒலித்தல், 8.  
 இயல் - இயக்கம், அசைவு, 142.  
 இயல்பு - செய்தி, 49.  
 இயலி - உலாவி, 82.  
 இயவு - வழி, 9.  
 இயவுள் - தலைமை, 29.  
 இயறல் - அசைவருதல், 59.  
 இயன்றன்ன - செய்தாலொத்த, இயைவது - முடிவது, 15. [56.  
 இராட்டுதல் - ஒலித்தல், 9.  
 இரத்தோர்க்கு ஈயா து ஈட்டியோன் பொருள் பார்து வெளிப்படா தென்பது, 276.  
 இரலை - ஒருமான், 4.  
 இரும்பிடம் படுத்த - வேல்முத லாயின வடிப்படுத்தின, 90.  
 இரும்பியன்றன்ன கருங்கோட் டெருமை, 56  
 இரும்புதிரித் தன்னமாயிருமருப் பின் இரலை, 4.  
 இரும்புவடித் தன்னகருங்கைக் கானவன், 172.  
 இருமல் தீர்க்குமருந்து, 101.  
 இருமை - கருமை, 57.  
 இருவி - தீனையிரந்ததாள், 28.  
 இல்லம் - தேற்றா, 4.  
 இல்லுறை கடவுள், 282.  
 இல - ஏடி, 12.  
 இலஞ்சி - மடு; 186.  
 இலவமலரன்ன செந்நா, 142.  
 இலவு பூத்துக் கார்த்திகை விள க்கு வரிசைபோலவும், திரு விழா விளக்கு வரிசைபோல வும் விளங்கல், 11, 185.  
 இவட்காதல் - இவ்வுலகிலிருந்த ஆசை, 55.  
 இவர்தல் - எழுதல், 304.  
 இவளி - குதிரை, 223.  
 இழிந்தனன் - இறங்கினன், 66,

இழுக்குதல்-குற்றப்படுதல், 18.  
 இழுகுபறை, 19.  
 இழுது-வெண்ணெய், 9.  
 இழைத்தல்-கீறுதல், 61. [து, 6.  
 இளமை சென்று-இளமை கழிந்  
 இளி - இளியென்னும்பண், 33.  
 இளை-காவல், வலை 3, 21.  
 இரூ பூட்டறு வில்லிற் றெறித்  
 தல், 96.  
 இறீஇயர் - அழிவதாக, 49.  
 இறத்தல் - கொடுத்தல், 134 ;  
 தண்டம் வாங்குதல், 109 ;  
 முறித்தல், 38.  
 இறம்பு - சிறுகாடு, 92.  
 இறம்பூது - வியப்பு, 152.  
 இறை - தங்குதல், 180 ; இற  
 பு, 103 ; முன்கை, 19. [10.  
 இறைகூரும் - தங்குதல் மிகும்,  
 இறை கொள்ளல் - தங்குதல்,  
 218.  
 இறைஞ்சியமுகம் - வணங்கிய  
 முகம், 110.  
 இன்சிலை - இனியசிலைப்பு அல்  
 லது குரல், 7.  
 இன்பத்தலைமகன், 292, 302.  
 இன்னல் - துன்பம், 212.  
 இனந்தலைத்தரூஉம் - இனத்  
 தைத் தன்னிடத்தே குவித்  
 துக்கொள்ளும், 78.  
 இனி - இப்பொழுது, 21.  
 இனையம் - இத்தன்மையம், 39.  
 ஈண்டுதல் - நெருங்குதல், 181.  
 ஈர் - பெரிய, 59 ; குளிர்ந்த, 320.  
 ஈர்த்தல் - இழுத்தல், 18 ;  
 ஈரணி - பெரிய அலங்காரம்  
 அல்லது ஒப்பனை, 59, 139.  
 ஈருயிர்ப்பிணவு - சூற்பிணவு, 72.  
 ஈன்று நாளுலந்த - ஈன்றணிமை  
 கழிந்த, 85.  
 உகத்தல் - உயர்தல், 120.

உகளுதல் - துள்ளுதல், 14.  
 உகிர் - நகம், 8.  
 உகுதல் - இறத்தல், படுதல், 67.  
 உட்கு - அச்சம், 1 ; 72.  
 உடலாய் - துணையாய், 26.  
 உடலுதல் - கோபித்தல், மாறு  
 படுதல், 306.  
 உடன் - அடைய; எல்லாம், 78.  
 உடையர் - உடுக்கவேண்டி, 59.  
 உடையை - உடையாக உடை  
 யாய், 7.  
 உண்குளன - உண்பேனெனச்  
 சொல்லி, 32.  
 உணங்கல் - வற்றல், 20.  
 உணரா வளவை - அறிவதற்கு  
 முன்னே, 5.  
 உத்தி - படப்பொறி, 202.  
 உதைப்பு - உதைப்பாலுளதாகிய  
 ஓசை, 24.  
 உப்பு - இனிமை, 166.  
 உப்புச் சிறை நில்லாவெள்ளம்  
 போல, 208.  
 உம்பர் - அப்பால், 113.  
 உமண் சாத்து - உப்பு விலைஞர்  
 கூட்டம், 119.  
 உமணரோடு மந்தியும் உடன்  
 வருதல், 310.  
 உய்கம் - தப்புவேம், 65.  
 உய்த்தல் - செலுத்துதல், 131.  
 உய்ம்மார் - கொண்டுபோதற்  
 காக, 207.  
 உயங்கின்ற - வருந்திற்று, 17.  
 உயவல் (உயவு ; உயா) வருத்தம்,  
 65. [32.  
 உரத்தகைமை - வன்கண்மை  
 உரந்துரந்து - வலியாற் செ  
 லுத்தி, 9.  
 உரவி - வலியோன், 339.  
 உரவு (உரன்) - வலிமை, 213.  
 உரற - கதற, 148.



உரா - வலிசெய்து, 18.  
 உரினூதல் - உராய்தல், 211.  
 உரிவை - தோல், (கட.) [137.  
 உரு - அழகு; உட்கு (அச்சம்),  
 உருத்த - தோற்றின, 176.  
 உருத்திய - வெப்பம் உறப்பண்  
 ணிய, 47.  
 உருப்பு - வெப்பம், 11.  
 உரும் - இடி, 68.  
 உருள்துடி - கடிப்பு உருளு  
 கின்ற இழுகுபறை, 19.  
 உரை - புகழ், 36; பரத்தல்,  
 உலக்கை, 9; 141. [317.  
 உலக்கைப் பாட்டு, 286.  
 உலகம் - வீரசுவர்க்கம், 55.  
 உலகுகிளர்ந் தன்ன உருகெழு  
 வங்கம், 255.  
 உலத்தல் - அழிதல், 23.  
 உலம்புதல் - ஒலித்தல், 239.  
 உலமந்து - உலாவி, 106.  
 உலமரல் - சுழற்சி, 18.  
 உலறி - நேராகி, 1; வற்றி, 19.  
 உலா - உலாவி, 81.  
 உலைஇய - கெடுத்த, 153.  
 உலைத்துருத்தி, 96.  
 உவக்காண் - உவ்விடத்தே; ஓட்  
 டிநின்ற இடைச் சொல், 4,  
 உவத்தல் - நிகழ்தல், 51. [114.  
 உவர் - வெறுப்பு, 136.  
 உவலிடுபதுக்கை, 67.  
 உவலை - சருகு, 21.  
 உவவு - பெளர்ணிமை, 201.  
 உவறி - ஊற்றி, 3.  
 உழவர், 37.  
 உழறல் - தேடித்திரிதல் 55.  
 உழுவை - புலி, 45. [379.  
 உழைப்புறத்தன்ன புள்ளிமீழல்,  
 உள்ளம் - ஊக்கம், 339.  
 உள்ளுற்றுருளல் - நிலத்தின்  
 உள்ளேபதிந்து உருளல், 14.

உளம்புதல், 94; 239.  
 உளர்தல் - அசைதல், 145;  
 கோதுதல், 117.  
 உளியம் - கரடி, 81.  
 உளிமுக வெம்பரல், 55.  
 உளை - தலையாட்டம், 4; 64.  
 உளைமான் - சிங்கம், 102.  
 உறழ்கொள - மாறுகொள்ள, 32.  
 உறஅ - உறுத்தி, 39.  
 உறுபெயல் - மிக்கபெயல், 26.  
 உறு - மிக்க, 26.  
 உறும் - ஒக்கும், 90.  
 உறை - நீர்த்துளி 4; 67. உறை  
 தல், 40. [25; 56.  
 உறைத்தல் - உதிரல்; துளித்தல்  
 ஊட்டியன்ன ஊன்புரளம்பு, 388  
 ஊட்டியன்ன ஒண்டளிர்ச் செய  
 லை, 68.  
 ஊதுதல் - துகர்தல், 46; 317.  
 ஊதை - பெருங்காற்று, 60.  
 ஊர்கொள்ளல் - நிரம்புதல்; பரி  
 வேடித்தல்; வளர்தல். 2.  
 ஊரிஃதென்னாலுறில் வாழ்க்கை,  
 ஊழ் - முறைமை, 2; 17. [30.  
 ஊழ்த்த - புறப்படவிட்ட, 10.  
 ஊன்பதித்தன்ன செஞ்செவி  
 எருவை, 51.  
 ஊன்புழுக்கு; 119.  
 ஊன்பொதிய விழாக்கண்ணினை  
 யுடைய புலிக்குருளை, 147.  
 ஊன்றிய - நாட்டிய, 12.  
 எஃகம் (எஃகு) - கத்தி, 29.  
 வேல், 72. கூர்மை, 116.  
 எஃகுற்று - கத்தியால் அறுக்  
 கப்பெற்று, 29. [217.  
 எஃகுறுபஞ்சு - பன்னியபஞ்சு,  
 எகினம் - அன்னம், 34. [86.  
 எஞ்சாதுரை - மறையாதுரை,  
 எடுத்த - ஏற்றிய, 11. எழுந்த,  
 எண்கு - கரடி, 15. [108.

எண்கு இருப்பைப்பூக் கவர்தல்,  
 15. குரும்பிதேர்தல், 8 பாம்  
 பை வருத்துதல், 8.  
 எய் - முள்ளம்பன்றி, 295.  
 எய்யாமை - அறியாமை, 28.  
 எயில் - ஊர், 84 ; 381.  
 எயிற்றம்பு, 67.  
 எயினர் போர்க்குப்போகிற தறிந்  
 துபருந்தும் புறப்படல்; 79 ;  
 297.  
 எரிமருள் கதிர திருமணி, 213.  
 எரிமருள் தோன்றி, 218.  
 எரிமருள் முருக்கு, 41. [116.  
 எரியகைந்தன்ன தாமரை, 6 ;  
 எரிய கைந்தன்ன சடை (கட.)  
 எருக்கிய - கெடுத்த, 57.  
 எருத்து - கழுத்து, 193.  
 எருதுகளின் கழுத்தில் குழாயி  
 லடைத்த உணவைக் கட்டு  
 தல், 113 ; 311. [37.  
 எருதொடுவதியுங் காமர்வேணில்,  
 எருமைக் கொம்பு இரும்பியன்  
 மது போறல், 58.  
 எருமைபகன்றைக்கொடி சுற்றிய  
 கொம்புடன் ஊர்ப்புகுவது போர்  
 செறி மள்ளரை ஒத்தல், 316.  
 எருமைமேல் ஏறிய சிருர் துறு  
 கன்மேல் ஏறிய மந்தியை ஒத்  
 தல், 206. [3 ; 51.  
 எருவை - பருந்தின் ஒரு சாதி,  
 எருவை பட்ட வீரர் குடரை  
 வயிற்றினின்னும்வாங்கிப் போ  
 கடல், 77.  
 எருவை பட்ட வீரருடைய தலை  
 யைக் குடைந்து மணிகொ  
 ண்டி பேடைக்குச் சொரிதல்,  
 215.  
 எல் - பெருமை, தோற்றம், 77 ;  
 சூரியன் 110 ; ஒளி, 227.

எல்ல - ஏடி, 114.  
 எல்லி - இரவு, 50.  
 எல்லை - பகல், 20.  
 எல்வளி - பெருங்காற்று, 77.  
 எலி, 133.  
 எவ்வம் - மானம், 114. வருத்தம்  
 3. வியசனம், 98.  
 எவன் - எப்படி, 6, 80, என்ன,  
 2 ; 12. என்ன பயன், 50.  
 எவன் அரியமோ யாமே - யாம்  
 எப்படி அரியம், 80.  
 எவன் ஆகியர், 216.  
 எவன் ஆவது, 239.  
 எவன் இயங்குதி - என்ன செய்  
 யப்போகிரும், 12.  
 எவன் உளன், 305.  
 எவன் செய்கு, 67.  
 எழாஅ நாடு - குடி, தம்பதியை  
 விட்டு எழா நாடு, 113.  
 எழிலி - காலம் (ஆகுபெயர்), 43.  
 மேகம், 23.  
 எழிலேறு குறித்த கதிர்த்த செ  
 ன்னி நுணங்கு செந்நாவின்  
 விதிர்த்த போலும் அந்நுண்  
 பல்பொறிச் சேவல், 103.  
 எறிதல் - இரையைப் பாய்ந்தெ  
 டித்தல், 81.  
 எறிதிரைத் திவலை தூஉஞ் சிறு  
 கோட்டுப் பெருங்குளங் காவ  
 லன் போலத் துயின் மறத்தல்,  
 எறியுளி - எறி ஈட்டி, 210. [252.  
 எறும்பு வளையிற்சேர்த்து வைத்  
 திருந்த வித்தை உண்ணும்  
 மறவர், 377. [78.  
 எறுழ் - வலி, 24. தண்டாயுதம்  
 எறுழ்கிளர்முன்பு - தண்டாயுதம்  
 போன்றவலி, 78.  
 என் - எப்படி, 3.  
 என்களைமா - எப்படிப் போக்  
 கவற்று, 3.

என்குறை - என்ஞம் பெறுங்  
காரியம், 32.  
என்ப - என்ஞ நின்றார்கள், 67.  
என்பாடுண்டனையாயின், 219.  
என்ன கடத்தனோ, 176.  
என்னதூஉம் - சிறிதும், 65.  
வேறேதேனும், 68.  
ஏ - பெற்று; பெருக்கம், 52.  
ஏகல் - பெருத்தகல், 177.  
ஏச்சொல் - மீக்கூற்று, 333.  
ஏசற்று - வருத்தமுற்று, 32.  
ஏத்தொழில் நவின்ற எழில்  
நடைப்புரவி, 160.  
ஏதில் - அன்னிய, 22.  
ஏம் - மயக்கம், 69.  
ஏமதி - கடவு, 134.  
ஏமம் - ரகஷ, 42.  
ஏமுயல் கிடைக்கை, 365.  
ஏமுறுகாலை, 84.  
ஏர்கழை - ஒங்கினமூங்கில், 13.  
ஏற்றியல் எழில்நடை, 236,  
ஏற்றைப் பொன்கோட்டவாய்ச்  
செய்து பொலந்தார்பூட்டி இமி  
லின்கண் சாந்தணிந்து அலங்  
கரித்து ஈதல், 249.  
ஐ - வியப்பு 38. சிறுமை, 94.  
ஐதியம்புதல் - நடக்கநடக்க விட்  
டிசைத்தல், 64.  
ஐதுபடுகொள்ளி அங்கைகாய,  
94.  
ஐம்பால்நீலமணிபோல்வது, 223.  
ஐவகை வகுத்த கூந்தல், 48.  
ஐட்டகம், 245.  
ஐடியாவிழவு-தவிராவிழவு, 149.  
ஐடிவை - கேடு; தவிர்வு, 301.  
ஐடுக்குதல் - அணைத்தல், 5.  
ஐடுங்காடு, 91.  
ஐதுக்கு - நடை, 7.  
ஐதுங்குதல் - நடத்தல், 8.  
ஐப்பனை - அலங்காரம், 59.

ஐய்யும் - இழுக்கிற, 68; கொண்  
டுபோகிற 255; 337.  
ஐய்யென - விரைய, 86.  
ஐருகா லார்திப் பருதியஞ் செல்  
வன், 360.  
ஐருகாற்பட்டம் - ஐருதுறையை  
யுடைய குளம், 107,  
ஐருத்தல் - தலைவன், 65.  
ஐருவுதல் - நீங்குதல், 44.  
ஐல்குதல் - தளருதல், 167.  
ஐல்லாய் - பொருந்தாய், 21.  
ஐலிசீனை - தழைத்தகொம்பு 48.  
ஐலியல் - தழைத்தல், 102.  
ஐமூகுபலிமறந்த மெழுகாப்புள்  
றினை, 167.  
ஐற்றி - உளவறிந்து 2. துணிந்து,  
5, நினைந்து, 54. வளைத்து,  
சாய்த்து, 18; 252.  
ஐற்றுச்செல்லுதல், 313.  
ஐறுப்ப - தண்டிக்க, 342. [113.  
ஐன்றுமொழி - வஞ்சினக்கூற்று  
ஐடாநல்லேற்று உரிவை தைஇய  
ஐடுகொண் முரசம், 334.  
ஐடாப்பூட்டகை - பிறகிட்டு ஐடாத  
வலி, 100.  
ஐடுவயின் ஐடல் - காற்றோடின  
விடமெல்லாம் ஐடல், 39.  
ஐடை - முகபாடாம், 100.  
ஐடைக் குன்றம், 111.  
ஐதம் - அலை, 220.  
ஐதி - கூந்தல், 48, ஐந்தி, 125;  
145; அது பொற்றலையது  
ஐதை - ஆரவாரம், 37. [145.  
ஐதைத் தெள்விளி - ஆளழைக்  
கும் ஆரவாரம், 41.  
ஐப்பி - ஐட்டி, 20. ஐந்தி, 125.  
ஐம் - ஐழியும், 26.  
ஐம்பாதுண்டல் - நானைக்கென்று  
பாதுகாவாது இன்றே உண்  
டல், 301.

ஒம்புதல் - பரிகரித்தல் 19; பாது  
 காத்தல், 301.  
 ஒமறந்து - ஒழிதலற்று, 11.  
 ஒமை, 3; 5.  
 ஒரில் - சதுத்தியறை, 86.  
 ஒர்த்து - விசாரித்து, 88.  
 ஒர் யானாகுதல் - யான் ஒருத்தி  
 யுமே யாகுதல், 82.  
 ஒரும் - அசை, 12.  
 ஒருயிர் மாக்கள், 305.  
 ஒரெயின் மன்னன் - ஒரே மதி  
 வரணையுடைய மன்னன், 373  
 ஒரையாடல் - பைஞ்சாய்க் கோ  
 ரையாற்பாவைசெய்து விளை  
 யாடல், 49  
 ஒரையாயம், 218.  
 ஒவச்செந்நிலம் - ஒவம்போன்ற,  
 (சித்திரம் போன்ற) சிவந்த  
 நிலம், 54.  
 ஒவச்செய்தியின் - சித்திரத்தின்  
 செயலொத்து, 5.  
 ஒவலை - ஒழியாய், 342. [25.  
 கஞலல் - மிகல்; நெருங்கல், 18;  
 கட்கண் - கணுக்களிடம், இடந்  
 தோறும் இடந்தோறும், 339.  
 கட்டளை - உரைகல், 178.  
 கட்டு - கட்டுக்குறி, 138.  
 கட்டுர் - பாசறை, 44.  
 கட்படரோதி - வண்டு வந்து படி  
 கிற கூந்தலுடையாள், 39.  
 கடகு - கிடுகு, 67.  
 \* கடத்தள், 176.  
 கடம்பு, 98.  
 கடம்புங்களிறும் பாடுதல் - முரு  
 கனது கடப்ப மரத்தினையும்,  
 களிற்றினையும் புகழ்ந்து பாடு  
 தல், 138.  
 கடல்கால் கிளர்தல் - கடலிடம்  
 கிளர்தல், அல்லது புடைபெயர்  
 தல், 45.

கடல்கெழு செல்வி, 370.  
 கடல் மீன்துஞ்சும் நள்ளென்  
 யாமம், 142.  
 கடலமிழ்து - உப்பு, 169.  
 கடலோதம் - கடலை, 220.  
 கடவுட் கற்பு - அறக்கற்பு, 184.  
 கடவுட் கார்தள், 152.  
 கடவுட்சான்ற செய்வினை  
 தேவர் காரணமாகப் பிரியும்  
 பிரிவு; கடவுட்டன்மை  
 யமைந்த ஒதற்பிரிவு, 125.  
 கடவுட் செல்லூர் - தெய்வங்க  
 ளெல்லாம் பலிபெறுதற் கிட  
 மாகிய செல்லூர், 90.  
 கடவுதல் - தூண்டுதல், 54. [307.  
 கடவுட் போகிய மாடம், 167;  
 கடவுளெழுதிய பாவை, 62.  
 கடற்றிற் குதிர்மரம் தனித்து  
 வளர்தல், 75.  
 கடற்றடை முதல் - சுரத்தை  
 யடைந்தவிடம், 75.  
 கடறு - சுரம், 75.  
 கடாயானைக் குழு உச்சமம்ததை  
 ய மன்மருங்கறுத்த மழுவாள்  
 நெடியோன், 220.  
 கடாவிடுதல், 37.  
 கடி - காவல், 2. அச்சம், 114.  
 மணம், 136.  
 கடிநகர் - கலியாணவீடு, 136.  
 கடிமிளை - காவற்காடு, 216.  
 கடிசை - காம்பு, 35; 119.  
 கடிதல் - ஓட்டுதல், 32; 59.  
 கடிப்படுதல் - காவற்படுதல், 60.  
 கடிபுலம் - படை காவலுள்ள  
 இடம், 101.  
 கடிபுலங்கவர்ந்த கன்றுடைக்  
 கொள்ளையர், 101.  
 கடிமகள் - மணமகள், 244.  
 கடிமகள் கதுப்பின்முல்லை நானு  
 தல், 244.

கழமனை மாடம், 255.  
 கடுக்கை, 393.  
 கடுங்கட்கறவை - விரைந்து வி  
 ரைந்து கன்றைப் பார்க்கிற  
 பசு, 49.  
 கடுங்கட்சே - தறுகண்மை யினை  
 யுடைய இடபம், 63.  
 கடுங்கட்சேக்கோளறையுந் தண்  
 னுமை, 63.  
 கடுங்கண் மழவர், 91.  
 கடுங்கண் யானை, 63.  
 கடுங்கதிர் - ஆதித்தன், 17.  
 கடுஞ்சுழிப்புக்கார், 68.  
 கடுஞ்சூல் - முற்பட்ட சூல், நி  
 றைந்தசூல், 78.  
 கடுஞ்சூள்தருதல் - தெய்வ முத  
 வியவற்றின் முன் நின்று  
 தெளிவிக்கும் சத்தியம், 110.  
 கடுத்தது பிழைக்குவதாயிற் கை  
 விரல் கவ்வுதல், 215.  
 கடும்பகட்டியானை, 93. [182.  
 கடும்பகல் - விளக்கமான பகல்,  
 கடும்பரி - விரைந்தசெலவு,  
 104. [62.  
 கடும்புனல் - விரைந்த புனல்,  
 கடுமான் - விரைந்த குதிரை,  
 கடுமீன் - சுரு, 50. [134:  
 கடுமுடை - மிக்கமுடைநாற்றம்  
 பொருந்தியதசை, 3; 97.  
 கடுவளி - சூராவளி 47.  
 கடுவன் - ஆண்குரங்கு, 2.  
 கடுவன் பலாப்பழத்தைத் தழு  
 வல் முழுவன் முழவினைத்  
 தழுவலை ஒத்தல், 352.  
 கடுடை - வாயில் 7; இடம், 31.  
 கடுடைக்குறை - நீலுண்பச்சை,  
 கடுடைஇ - முடுக்கி, 74. [217.  
 கடுடைமணி - கடுடைக்கண், 131.  
 கடுடையலங் குரல வாளவரி உழு  
 வை, 277. \*

கண் - கணு, 18; இடம், 152;  
 இரக்கம், 243.  
 கண் கமழ்தல் - இடமெங்குங்  
 கமழ்தல், 153.  
 கண்டுகும் - கண்டேம், 102.  
 கண்ணைய காவி, 150.  
 கண்ணி - போர்ப்பூ, (கட.), 102.  
 கண்ணியது - கருதியது, 5.  
 கண்ணிறைநீர்கொடுகரக்கும், 50.  
 கண்ணிறபாவ, 5.  
 கண்ணீர் கண்ணிற் பாவையை  
 மறைத்தல், 5; 229.  
 கண்ணென மலர்ந்த மாயிதழ்க்  
 குவளை, 228.  
 கண்ணோக் கொழிக்கும் பண்  
 ணமை நெடுந்தேர், 234.  
 கண்ணோயற நோக்கல், 306.  
 கணக்கலை - கூட்டமான கலை  
 மான், 82. [கதி, 316.  
 கணவனொடு புலக்கும் மகளிரது  
 கணவீரம், 31.  
 கணிச்சி - குந்தாலி, (கட.)  
 கணிவாய்ப் பல்லி, 151.  
 கணைக்கால் - திரண்டகால், 70.  
 கணைக் கோட்டுவானை - திரண்ட  
 கொம்பினை யுடைய வாளை  
 மீன், 126.  
 கணையிட - கணைகள்விட, 231.  
 கதநாய் வடுகர், 107.  
 கதழ் - விரைகிற, 4.  
 கதழ் கோலுமணர், 140.  
 கதிர் - ஒளி, 57; சூரியன், 51;  
 நெற்கதிர், 13; தேருட் செறி  
 த்த ஆரம், 339.  
 கதிர்ச்சூட்டு - நெற்கதிர்க் கொண்  
 டை, 236.  
 கதிர்த்த சென்னி - கதிர் போன்ற  
 தலை, 103; 367.  
 கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பூவன்  
 ன நெற்றிச் சேவல், 367.

கதிர்மருங்கறியாது - சூரியன்  
 இன்னவளவிலே சென்றா  
 னென்று அறியாது, 43.  
 கதிர் மூக்காரல், 246.  
 கதுப்பு - அளகம், 35.  
 கதுவாய் - முரிந்தவாய்; வடுப்  
 பட்டவாய், 129; 365.  
 கதுவாய் வள்ளுகிர், 365.  
 கதுவுதல் - பற்றுதல், 8.  
 கந்து - கட்டுத்தறி, 164.  
 கம் - அறுகரண ஓசை, 23;  
 விரைவுக்குறிப்பு, 11.  
 கம்பலை - ஆரவாரம், 86.  
 கம்புள் - சம்பங்கோழி, 356.  
 கமம் - நிறைவு, 43.  
 கயந்தலை - மெல்லிய தலை, 121.  
 கயந்துளங்க எருமைகலக்கல், 56  
 கயநாடியானையின் முகனமர்ந்து,  
 கயம் - மடு, 6; 11. [6.  
 கயவாய் - பெரியவாய், 118.  
 கயவாயிரும்பிடி, 228.  
 கயிறு பிணிக் குழிசி, 77.  
 கரடி, 8. [15.  
 கரடி இருப்பைப் பூத்தின்னுதல்,  
 கரடி குரும்பி உண்டல், 8. [15.  
 கரடி கொன்றறைப்பழற் தின்றல்,  
 கரடிபாம்பை வருத்துதல், 8.  
 கரத்தைப்பூ, 7; 67. [7; 67.  
 கரத்தையர் நிரைமீட்கும் வீரர்,  
 கராந்துஞ்சம் சுழி, 18. [18,  
 கராம் - முதலையின் ஒருசாதி,  
 கரிகுதிர் மரம் - கரிந்த குதிர்  
 என்னும் மரம், 75,  
 கரிபரத்தன்ன காயாஞ்செம்மல்,  
 கரிமரம், 283. [133,  
 கரியாப்பூ, 361.  
 கருங்கோற்குறிஞ்சி, 308 [வல், 63.  
 கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்ச்சே  
 கரும்பின் பூ, மாரிக்குருகுபோல  
 த்தோன்றல், 235.

கரும்பு 13, 116,  
 கரும்பேடை - அன்றில், 270.  
 கருவி - தொகுதி, 4.  
 கருவி மாமழை - தொகுதி  
 கொண்டபெரியமேகம், 304.  
 கருவினை முரணிய தண்புதற்  
 பகன்றை, 255.  
 கல்யாணம் எல்லாரும் புகுதற்கு  
 யோக்கியம், 86.  
 கல்லாக்கடுவன், 352.  
 கல்லாக்காட்சி, 215.  
 கல்லாநீண்டொழி, 107.  
 கல்லாவினையர், 83.  
 கல்வெடுத்தெழிந்த பல்கிழி, உடு  
 க்கை, 285.  
 கல்வெறியிசை - மலையினின்றும்  
 கல்லு விழும்பொழுது எழு  
 மோசை, 89.  
 கலப்பை - கலங்கள் அலது வாத்  
 தியங்களடக்கியபை, 301.  
 கலம் - ஆபரணம், 1, 152.  
 கலம் பெயக்கவிழ்ந்த கழற்ருடித்  
 தடக்கை, 213.  
 கலவு - மூட்டுவாய், 3.  
 கலவுக்கழி - மூட்டுவாய் கழிந்த, 3.  
 கலி - உடல்பூரிப்பு, 11.  
 கலி கொளாங்கண் - விநோத  
 மகிழ்ச்சியையுடைய இடம்,  
 222.  
 கலிங்கம் - வஸ்திரம், 136. [50.  
 கலித்தல் - செருக்கொடுதிரிதல்,  
 செருக்கி வளர்தல், 16; 42.  
 கலிமா - மனஞ்செருக்கிய குறி  
 ரை, 64.  
 கலுழ்தல் - கலங்குதல், 19; 38  
 ஒழுகுதல், 41. அழுதல், 10  
 66. [38.  
 கலுழ்பில - கலங்கு தலிலவாய்,  
 கலை, சிதறிய பிணைநிரையைத்  
 தேடுதல், 199.

கலை, பிணையை மூங்கில் செல்  
 வுண்ண அழைத்தல், 129.  
 நெல்லிக்காயுண்ண அழைத்  
 தல், 291.  
 கலைமான் கொம்புக்கு மடலு  
 திரந்த வாழைத்தாறு உவமை,  
 134.  
 கலைமானது கொம்பு விழுந்து  
 மறுபடி முளைத்தல், 291.  
 கலையிடுக்கும் கரூர் தூம்பிலே  
 சையா. மென்றல், 82.  
 கலையின்வறற்கோடு, 97. [89.  
 கவ்வை - சிள்வீட்டு ஆரவாரம்,  
 கவ்வை நல்லணங்குறுதல் - அல  
 ராகிய பேய்பிடித்தல், 20.  
 கவடு - பெருங்களை, 31.  
 கவண், 292; 309.  
 கவண்கற்கொண்டு யானையை  
 எறிதல், 292; 309.  
 கவர்த்தல் - கப்புவிடுதல், 151.  
 கவர்த்தல் - கைக்கொள்ளுதல், 3.  
 விரும்புதல், 11.  
 கவர்நடைப்புரவி - நிலத்தைக்  
 கைக்கொள்ளுகுதிரை, 130.  
 கவலை - அருவழி, 72.  
 கவலைகோட்பாற் படுதல், 109.  
 கவலு - அகத்தீடு, 13.  
 கவலுக்கை - அகத்தீட்டு ஒழுக்  
 கம் 26.  
 கவான் - பக்கமலை, 3.  
 கவிர் - முருக்கு, 3. [367.  
 கவிர்ப்பூவன்ன நெற்றிச்சேவல்,  
 கவிரிதழன்ன காண்பின் செவ்  
 வாய் - முருக்கிதழ் போலக்  
 காண்டற்கினிய செவ்வாய், 3.  
 கவுள் - கன்னம், 56.  
 கவுளுடைப் பகழி, 132.  
 கவைக் கதிர்வரகு, 393.  
 கவைக்கோல், 34.  
 கவைஇ - தழுவிசூழ்ந்து, 16; 14.

கவைபடு நெஞ்சம் கட்கண்  
 அகைய, 339.  
 கவைமருப் பெழிற்கலை, 395.  
 கழங்காடாயம், 66. [195.  
 கழங்குக்குறி பார்க்கும் முறை,  
 கழங்குறழாவி, 334.  
 கழறுதல் - வைதல், 76.  
 கழறொடி - உழலுந்தொடி, 97.  
 கழி - மிகுதி, 17; கழிவு, 3. உப்  
 பங்கழி, 350; கோல், 24; 67.  
 கழிச்செறு - கழியிடத்துவயல்,  
 140.  
 கழித்து - உருவி, 24.  
 கழிதல் - உடன் போதல், 55.  
 கழிப்பிணிக் கறைத்தோல் - கழி  
 யாற் பிணிக்கப்பட்ட கருங்  
 கடகு, 67.  
 கழிபடர் - மிக்க துன்பம், 234.  
 கழிய - பிரிந்துபோக, 3.  
 கழுக்கு, 31.  
 கழுது - பரண், 88; பேயில் ஒரு  
 சாதி, 122. [311  
 கழுதுவழங்கு அரை நாள் 260;  
 கழுதைமேற் பாரமேற்றிப் போ  
 தல், 207; 343.  
 கழுநீர், 48.  
 கழை - ஓடக்கோல், 6; தண்டு, 13;  
 மூங்கில், 8.  
 கழைகவின் போகிய மழையுயர்  
 நனந்தலை, 221.  
 கழைநிலை பெறக்காவிரிநீத்தம் -  
 ஓடக் கோலுக்கு எட்டாத கா  
 விரி வெள்ளம், 6.  
 கழைநெல் - மூங்கில் நெல், 107.  
 கழைமாய் (அழி) - ஓடக்கோலை  
 முழுக்குற 123; 341.  
 கழையளந்தறியாக்காவிரி - ஓடக்  
 கோலாலும் ஆழமறிய மாட்  
 டாதகாவிரி வெள்ளம், 326,  
 கள் - வண்டு, 39.

கள்வன் - சரிவளை, 246; ஞெண்டு, கள்ளார் வினைஞர், - 84. [235. களந்தொழும் மறுகும் - களங்கள் தோறுங் கொடுபோம், 84. களம்வேட்டல் - களவேள்வி செய்தல், 36. [89. களரிபரந்த கன்னெடு மருங்கு, களவு புளித்தல், 394. களவுழவு, 91. களவின் கட்புணர் கின்ற காலம் பேயும் இயங்காதுவதியும் நள்ளிரவு, 62. களிமிதவை - குழைதலையுடைய சும்மாயம், 86. களிற்றன்ன காளை, 55. களிற்றிரை தெரீஇய பார்வல் ஒதுக்கு - இரையாகிய களிற்று தெரியுமாறு பார்த்தல் வல்ல நடை, 22. [221. களிற்றிரை பிழைத்தவேங்கை, களிற்றுக்கன் றெழுதித்த உவகை, 83. [மிலை, 176. களிற்றுச் செவியன்ன தாமரை களிற்றுத்தலைப்புணை, 166. களிற்றெருந்தல் - களிற்றுத்தலைவன், 78; 308. களிற்று உழுவையால் அடியுண்டு அதன் சூழ்பிணவுக்கு இரையாதல், 72. களிற்று கவர்கம்பலை, 96. களிற்று கெழுதானை, 62. களிற்றுபடுகிறீர் கலங்குதல், 212. களிற்றுபெறுவல்சிப்பாணன், 106. களிற்றுயிர்த் தன்ன கண்ணழி துவலை, 163. கற்கெழுசிறுகுடி, 7. கற்பு மேம்படுவி, 323. கறங்கிசைக்கங்குல் - பள்ளியெழுச்சிக்காலம், 37. கறங்கிசைவிழவினுறந்தை, 4.

கற்றுரிக்குரம்பைக்கதநாய் வடுகர், 381. கறவைதந்தகடுங்கண்மழவர், 63. கறி - மிளகு, 2; 12. கறித்தல் - கடித்தல், 104. கறுத்தல் - கோபித்தல், 111. கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 24. கறையடி - கறைபொருந்திய அடி, 83. கன்முடுக்கர் - கன்முடங்கு, 97. கன்றுகாலொய்யுங் கடுஞ்சுழிந்த தம், 68. [சுவைத்தல், 87. கன்று தயிர்கடைந்த மத்தினைச் கன்றுகெடுத்தபிடி கானத்தலறல், 83; 347. [317. கன்னம் - தட்டார் சின்னத்தட்டு, கன்னல் - நாழிகை, 43. கனலி - சூரியன், 55. கனவ - வாய்வெருவ, 55. களை - மிகுதி, 58; செறிவு, 113. களை துயில் - மிக்கதுயில், 68. களை துளி, 58. களையலங்குரல - களைக்கின்ற குரலவாய் 54. களையிருள் - செறிந்த இருள், 122. காஞ்சிமரம், 25. காஞ்சியூர், 96. காட்சி - அழகு, 66. காட்டி - அறிவித்து, 3. காட்டுத் தலைவன் நாட்டுத் தலைவன் பெயரார் கூறப்படுதல், காடுகால்யாத்தல், 109. [109. காடுமீக்கறுங் கோடேந்தொருத்தல் - காட்டினை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமாக ஏந்தய கொம்பையுடைய யானைத் தலைவன், 63. காண்டிறே - கண்டிறே, 76. காதல்வேண்டி எற்றுறந்து போதல் செல்லா உயிர் - காதலால்



என்னைத் துறந்து போகாத  
என் உயிர், 55.  
காந்தள்மீது ஆடுந் தும்பி மகளிர்  
கையாடு வட்டிற் றேறன்று  
மென்பது, 108.  
காமநோயை உருவகப் படுத்தி  
யது, 273.  
காயல் - உப்பு, 370.  
காயற்சிறுதடி உப்புப்பாத்தி, 366.  
காயாம்பூ, 14; 134. [134.  
கார் - பதம், பருவம் 4; மேகம்,  
கார்த்திகை விழவுக் கொண்டாட்  
டம், 11; 141.  
கார்த்திகை விளக்கு, 11; 185;  
காரோடன் - பணையான் 1;  
356.  
கால் - இடம், 86. காற்று, 17.  
காம்பு, 26. துறை, 107.  
காலிற் சிதையா - காலாலேஅ  
ழித்து, 110. [65.  
காலொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்,  
காழ் - கொட்டை, 7; வடம், 73.  
வேற்றண்டு, 64; சதங்கை,  
167; வயிரம், 369.  
காழியர் - வண்ணார், 89.  
கானம் தேவாலயம் போலக்  
கமழ்தல் என்பது, 99; மண  
மனை போலக் கமழ்தல் என்  
பது, 107.  
கான மாணதர் - காட்டில் மான்  
செல்லும் வழி, 318. [123.  
கானயானை கவினழி குன்றம்,  
கிண்கிணி நலம்பெறு சேவடி;  
கிணை - ஒருபறை, 356. [254.  
கிம்புரி - யானைக் கோட்டின்  
கண்ணுள்ள தொடி, 26.  
கிளர்தல் - புடை பெயர்தல், 45.  
கிளிகழ்தல், 194.  
கிளிகள் கபிலர்க்கு நெற் கதிர்  
கொணர்நீது வரலாறு, 78; 303.

கிளியின் கழுத்து வரிக்கு வான  
வில் உவமை, 192.  
கிளியை மகளிர் கையிலேந்திச்  
சீராட்டுதல், 34.  
கிளிவிளி, 12, 28.  
கிளை இய - தோற்றின, 41.  
கிளைத்தல் - கீறுதல், 39.  
கிளை பாராட்டுங் கடு நடை வயக்  
களிறு, 218.  
கீழ்தல் - பிளத்தல், 381. [26.  
கீழறுதல் - நெஞ்சு நெகிழ்தல்,  
குஞ்சரக்குரல குருகோடாலும்  
(மயில்), 145.  
குஞ்சரம் - யானை, 92.  
குடக்கு - மேற்கு, 183.  
குடச்சூல் - சிலம்பு, 198.  
குடந்தைவைத்தநாடுதருநிதி, 60  
குடபுலம், 207; 340.  
குடபுல வறுப்பு, 340;  
குடம்பை - கூடு, 40, 113.  
குடம்பை புல்லெனப் புலம்பெ  
யர் மருங்கிற் புள்ளொழுதல்,  
113.  
குடவயிற்கல் - அத்தமயகிரி, 120.  
குடவயின் - மேல்புறம், 120.  
குடவர், 393.  
குடவோலை யெடுத்துப் பிரமா  
ணஞ்செய்தல், 77.  
குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்  
புன்கம், 393. [து, 199.  
குடாஅது - மேற்கின் கண்ணை  
குடிகள் தம்பதியை இழத்தல்,  
குடினை பேராந்தை, 9. [77.  
குடினைச் சேவல், 89.  
குடினை யோசை, உலக்கை யிடி  
யை ஒத்தல், 9; கல்விழுமோ  
சையை ஒத்தல், 89.  
குடிபதிப் பெயர்தல், 77.  
குடமி - தலை 5; தலையில் ஆர்க்  
கு அல்லதுகொண்டை, 15,

கள்வன் - சரிவளை, 246; ஞெண்டு, கள்ளார் வினைஞர், - 84. [235. களந்தொழும் மறுகும் - களங்கள் தோறுங் கொடுபோம், 84. களம்பேட்டல் - களவேள்வி செய்தல், 36. [89. களரிபரந்த கன்னெடு மருங்கு, களவு புளித்தல், 394. களவுழவு, 91. களவின்கட் புணர்கின்ற காலம் பேயும் இயங்கா துவதியும் நள்ளிரவு, 62. களிமிதவை - குழைதலையுடைய சும்மாயம், 86. களிற்றன்ன காளை, 55. களிற்றிரை தெரீஇய பார்வல் ஒதுக்கு - இரையாகியகளிற்று தெரியுமாறு பார்த்தல் வல்ல நடை, 22. [221. களிற்றிரை பிழைத்தவேங்கை, களிற்றுக்கள் றொழித்த உவகை, 83. [யிலை, 176. களிற்றுச் செவியன்ன தாமரை களிற்றுத்தலைப்புணை, 166. களிற்றொருத்தல் - களிற்றுத்தலைவன், 78; 308. களிற்று உழுவையால் அடியுண்டு அதன் சூற்பிணவுக்கு இரையாதல், 72. களிற்று கவர்கம்பலை, 96. களிற்று கெழுதானை, 62. களிற்றுபடுநீர் கலங்குதல், 212. களிற்றுபெறுவல்சிப்பாணன், 106. களிற்றுயிர்த் தன்ன கண்ணழி துவலை, 163. கற்கெழுசிறுகுடி, 7. கற்பு மேம்படுவி, 323. கறங்கிசைக்கங்குல் - பள்ளியெழுச்சிக்காலம், 37. கறங்கிசைவிழவினுறந்தை, 4.

கற்றுரிக்குரம்பைக்கதநாய் வடுகர், 381. கறவைதந்தகடுங்கண்மழவர், 63. கறி - மிளகு, 2; 12. கறித்தல் - கடித்தல், 104. கறுத்தல் - கோபித்தல், 111. கறைத்தோல் - கருங்கடகு, 24. கறையடி - கறைபொருந்திய அடி, 83. கன்முடுக்கர் - கன்முடங்கு, 97. கன்றுகாலொய்யுங் கடுஞ்சுழிந்தம், 68. [சுவைத்தல், 87. கன்று தயிர்கடைந்த மத்தினைச் கன்றுகெடுத்தபிடி கானத்தலறல், 83; 347. [317. கன்னம் - தட்டார் சின்னத்தட்டு, கன்னல் - நாழிகை, 43. கனலி - சூரியன், 55. கனவ - வாய்வெருவ, 55. களை - மிகுதி, 58; செறிவு, 113. களை துயில் - மிக்கதுயில், 68. களை தூளி, 58. களையலங்குரல - களைக்கின்ற குரலவாய் 54. களையிருள் - செறிந்த இருள், 122. காஞ்சிமரம், 25. காஞ்சியூர், 96. காட்சி - அழகு, 66. காட்டி - அறிவித்து, 3. காட்டுத் தலைவன் நாட்டுத் தலைவன் பெயரார் கூறப்படுதல், காடுகால்யாத்தல், 109. [109. காடுமீக்கூறுங் கோடேந்தொருத்தல் - காட்டினை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமாகிய ஏந்தய கொம்பையுடைய யானைத் தலைவன், 65. காண்டிரே - கண்டிரே, 76. காதல்வேண்டி ஏற்றுறந்து போதல் செல்லா உயிர் - காதலால்

என்னைத் துறந்து போகாத  
என் உயிர், 55.  
காந்தள்மீது ஆடுந் தும்பி மகளிர்  
கையாடு வட்டிற் றேன்று  
மென்பது, 108.  
காமநோயை உருவகப் படுத்தி  
யது, 273.  
காயல் - உப்பு, 370.  
காயற்சிறுதடி உப்புப்பாத்தி, 366.  
காயாம்பூ, 14 ; 134. [134.  
கார் - பதம், பருவம் 4 ; மேகம்,  
கார்த்திகை விழவுக் கொண்டாட்  
டம், 11 ; 141.  
கார்த்திகை விளக்கு, 11 ; 185 ;  
காரோடன் - பணையான் 1 ;  
356.  
கால் - இடம், 86. காற்று, 17.  
காம்பு, 26. துறை, 107.  
காலிற் சிதையா - காலாலேஆ  
ழித்து, 110. [68.  
காலொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்,  
காழ் - கொட்டை, 7 ; வடம், 73.  
வேற்றண்டு, 64 ; சதங்கை,  
167 ; வயிரம், 369.  
காழியர் - வண்ணார், 89.  
கானம் தேவாலயம் போலக்  
கமழ்தல் என்பது, 99 ; மண  
மனை போலக் கமழ்தல் என்  
பது, 107.  
கான மாணதர் - காட்டில் மான்  
செல்லும் வழி, 318. [123.  
கானயானை கவினழி குன்றம்,  
கிண்கிணி ரலம்பெறு சேவடி.  
கினை - ஒருபறை, 356. [254.  
கிம்புரி - யானைக் கோட்டின்  
கண்ணுள்ள தொடி, 26.  
கிளர்தல் - புடை பெயர்தல், 45.  
கிளிகடிதல், 194.  
கிளிகள் கபிலர்க்கு நெற் கதிர்  
கொணர்ந்த வரலாறு, 78 ; 303.

கிளியின் கழுத்து வரிக்கு வாண  
வில் உவமை, 192.  
கிளியை மகளிர் கையிலேந்திச்  
சீராட்டுதல், 34.  
கிளிவிளி, 12, 28.  
கிளைஇய - தோற்றின, 41.  
கிளைத்தல் - சீறுதல், 39.  
கிளை பாராட்டுங் கடு நடை வயக்  
களிறு, 218.  
கீழ்தல் - பிளத்தல், 381. [26.  
கீழறுதல் - நெஞ்சு நெகிழ்தல்,  
குஞ்சரக்குரல குருகோடாலும்  
(மயில்), 145.  
குஞ்சரம் - யானை, 92.  
குடக்கு - மேற்கு, 183.  
குடச்சூல் - சிலம்பு, 198.  
குடந்தைவைத்தநாடுதருநிதி, 60  
குடபுலம், 207 ; 340.  
குடபுல வறுப்பு, 340 ;  
குடம்பை - கூடு, 40, 113.  
குடம்பை புல்லெனப் புலம்பெ  
யர் மருங்கிற் புள்ளெழுதல்,  
113.  
குடவயிற்கல் - அத்தமயகிரி, 120.  
குடவயின் - மேல்புறம், 120.  
குடவர், 393.  
குடவோலை யெடுத்துப் பிரமா  
ணஞ்செய்தல், 77.  
குடவர் புழுக்கிய பொங்கவிழ்  
புன்கம், 393. [து, 199.  
குடாஅது - மேற்கின் கண்ண  
குடிகள் தம்பதியை இழத்தல்,  
குடினொ பேராந்தை, 9. [77.  
குடினொச் சேவல், 89.  
குடினொ யோசை, உலக்கை யிழ  
யை ஒத்தல், 9 ; கல்விழும்மோ  
சையை ஒத்தல், 89.  
குடிபதிப் பெயர்தல், 77.  
குடிமி - தலை 5 ; தலையில் ஆர்க்  
கு அல்லதுகொண்டை, 15,

நெற்கூட்டு, 41.  
 குடுமிக்கூர்ங்கல், 5.  
 குடுமிக்கொக்கு, 290.  
 குடுமி நெற்றி நெடுமாச்சேவல்,  
 (த் தோகை), 87; 194.  
 குடை - பனையோலைக்குடை, 37.  
 குண்டி - ஆழம், 20.  
 குண்டை - குறுமையினைபு  
 டைய 184.  
 குணில் - குறுந்தடி, 186.  
 குதிர்மரம், 75.  
 குதிர்க்கால் இருப்பை, 321.  
 குதிரை, கொல்லன் துருத்தி  
 போல உயிர்த்தல், 223.  
 குதிரை செல்லுவது நிரைபறை  
 அன்னம் போறல், 334; இகு  
 துறைப்புனல் போறல், 400.  
 குதிரை மார்பில் துரை செறி  
 வது சாந்து புலர் அகலம்  
 போறல், 224.  
 குதிரை வாய் துரை தொங்கு  
 வது, சிலம்பி தால் தொங்கு  
 தற்கு உவமை, 224.  
 குப்பை - தொகுதி, 152.  
 குபேரன், 66.  
 கும்மாயம், 86.  
 குயம் - முலை, 48.  
 குயவன், 308.  
 குயில் குரல் கற்றவேணில், 237.  
 குயில் நீலம்ணி நிறத்தது, 25.  
 குயில் மாநீனை கொழுதல், 25.  
 குயில் விழிசிவந்தது, 229. [82  
 குயிலுதல் - செய்தல், துனைத்தல்  
 குயிற்கணன்னவேலங்காய், 233.  
 குரங்க - வளை, 235.  
 குரங்கு - வளைந்த, 2.  
 குரங்குளை - வளைந்த தலையாட்  
 குரம்பை - குடில், 12. [டம் 4.  
 குரல் - கதிர் 33; கொத்து 34.  
 மயிர்க் கொத்து, 8.

குரவு மலர்ந்து, அற்சிர நீங்கி  
 வேணில் தொடங்கல், 97.  
 குரவுமலர் அரவின் எயிற்றுக்கு  
 உவமை, 237.  
 குரவை தூங்கல் - குரவைக்  
 கூத்தாடுதல், 232.  
 குரால் - கோட்டான், 265.  
 குரு - நிறம், 133.  
 குருகு - ஒரு பறவை 13; கொல்  
 லன் உலைமூக்கு, 55.  
 குருகு இருந்தன்ன வண்பினிய  
 விழந்த வெண்கூதாளம் 178.  
 குருகு உருகும் என்றாழ்  
 நீரிடை, 55.  
 குருகு உறங்கும் நீர் சூழ் வள  
 வயல், 306.  
 குருத்து - மருப்பினடி, 333;  
 குருந்தம், 59. [381;  
 குருந்தின்கணிருந்து மயில்பயிர்  
 தல் கிளிகடிமகளிர்க்கு உவ  
 மை, 194. [8; 72.  
 குரும்பி - புற்றும் பழஞ்சோறு,  
 குரும்பி கெண்டல், 72.  
 குருஉக் கொடிப்பகன்றை, 316.  
 குருஉத்திரைப் புணரி, 10.  
 குருஉத்துளி 304.  
 குருஉப்புனல், 226.  
 குருஉமயிர்ப் புன்றூள் வெள்  
 குலவு - வளைவு, 38. [ளெலி, 133.  
 குவவு - திரண்டி சிறுகுதல், 39  
 குவவு மொயம்பு - திரண்ட  
 தோள், 248.  
 குவளை மலர் பிணைத் தன்னமாபி  
 தழ்மழைக் கண், 62.  
 குவை - திரட்சி, 40.  
 குவைஇ - குவித்து, 110;  
 249. [113.  
 குவையிமில் - திரண்டமுசுப்பு,  
 குழறைஇ - குழல்கட்டி, 73.  
 குழறல் - ஒலித்தல், 222. 158.

குழாயில் அடைத்த உணவு,  
குழிசி - குடம், 77. [113; 253.  
குழுசியோலை கொண்மார் - குட  
வோலை கொள்கிறவர், 77.  
குழுமுதல் - (புலி)முழங்குதல் 92.  
குழை - தழை, 7; காதின ஆபர  
ணம், 3.  
குழைக் கமர்த்த - குழையொடு  
மாறுபட்ட, 3. [தளிர், 7.  
குழைச் செயலை - அசோகர்  
குழைதல் - துவளுதல், 68 ;  
பொலிவு அழிதல், 6.  
குழைமாண் ஒள்ளிழை - குழை  
முதலான மாட்சிமைப்பட்ட  
ஒள்ளிய ஆபரணம் 6.  
குளாக்குடைதல், 63.  
குளகு - இலை, 218.  
குளவி - காட்டுமல்லிகை, 182.  
குளிர் - ஈரம், 32.  
குற்ற - பறித்த, 216.  
குறங்கு - துடை, 96.  
குறவர் மகளிரும் மறவர் மகளி  
ரும் வேங்கைப் பூக்கொய்யப்  
புலி புலியென்று ஆரவாரித்  
தல், 48; 52.  
குறவர், மகளிரொடு குரவை  
அயர்தல், 232,  
குறித்தல் - கருதுதல், 364.  
குறிஞ்சிப்பண், 102.  
குறியவும் நெடியவுமாகிய மலை  
கள் கூளிச்சுற்றத்திற்கு உவ  
மை, 233; பிடியொடுமிடைந்த  
களிற்றுக்கு உவமை, 99.  
குறித்தல் - கருதல், 364.  
குறித்தவின்பம் - முயற்சியும்  
உளப்பாடும் பெற்றுவந்த இன்  
பம், 2.  
குறியாவின்பம் - முயற்சியுமுள  
ப்பாடும் இன்றிவந்த இன்பம்,  
2; 306. •

குறியிறைக் குரம்பை, 2; 10.  
குறுநீர்க் கன்னல் எண்ணுதல்-நா  
ழிகை வட்டிலில் அளவுபட்ட  
நீரால் நாழிகைஎண்ணுதல் 43.  
குறுநெறிக் கொள்ளல் - குறிய  
தாகிய குழற்சியைக் கொள்  
எல், 315.  
குறு நெடும்புலவி கூறல், 239.  
குறும்பொறை யுணங்குந்ததர்  
வெள்ளென்பு, 245,  
குறை - இன்றியமையாக் காரி  
யம், 32. இறைச்சி, 196.  
குறைந்த - அற்ற, 31.  
குன்றியன்ன கண்ண வெள்  
ளெலி, 133.  
குன்று கண்டன்ன கோட்ட -  
குன்றினைக்கண்டா லொத்த  
கரையை யுடைய, 42.  
கூட்டுமுதல் - நெற்கோட்டை  
யிடத்தே, 96.  
கூடம், 101.  
கூடு - நெற்கோட்டை, 96.  
கூடுகொ ளின்னியம், 98.  
கூதளம் - கூதாளிமலர், 47.  
கூதளமலர்கொக்கிருப்பதுபோல  
விளங்கல், 178.  
கூதிர்க்கு அநந்தரமாகிய பனிக்  
காலம், 13.  
கூம்பித்திரங்கிய பனை போல  
யானை கையெடுத்தவறல், 333.  
கூம்பிப் பற்றுவிடுவிரலிற் பயறு  
காயுழ்த்தல், 339.  
கூர் - மிகுதி, 47. கூர்மை, 71.  
கூர்எஃகு எறிதல் - கூரிய வேலி  
னாலே குத்துதல், 71.  
கூர் துனைமழுகியவெயிற்றள், 176.  
கூர்மதன் - மிக்கவலி, 212.  
கூரல் - குளிரால் உடம்பு வளை  
தல், 112.  
கூரலங் குறுமுயல், 284.

கூரலெண்கு, 112.  
 கூலிச் சில்பதம், 301.  
 கூழ் - உணவு, 113; நெல்லு, 145.  
 கூழை குறுநெறிக்கோடல் - அள  
 கம் குறிய குழற்சியைக் கோ  
 கூளிச் சுற்றம், 233. [டல், 315.  
 கூற்றங் கோளுற விளிதல்,  
 உபகாரமின்றி மரித்தல், 61.  
 கூனலெண்கு, 112.  
 கெடாத்தீயின் உருகெழு செல்  
 லார், 220.  
 கெடுத்தல் - காணுதொழிதல், 45.  
 கெண்டிதல் - அறுத்து அல்லது  
 நசுக்கித் தின்னுதல், 97.  
 கெழு - விளங்கும், 220; மிகு  
 கிற, 13.  
 கேடில் விழுப்புநூநாள் - கவி  
 யாண நாள், 86.  
 கேழ் - ஒளி, 131; நிறம் - 223.  
 கேழல் - பன்றி, 8.  
 கேள்கேளேற்றல் - 93.  
 கேள்கேளீர் - நொதுமலர், 93  
 கை - இடம், 26, ஒழுக்கம், 13.  
 செயல், 40.  
 கைகவர் - கைவிரும்புகின்ற, 11.  
 கைதை - தாழை, 100.  
 கைபூண்பகடி, 140.  
 கைம்மிக - வரம்புகடக்க, 141.  
 கையமைந்த - கையிடத்து அ  
 மைந்த, 73.  
 கையறல் - செயலறல், 71. [71.  
 கையறுபடர் - செயலறுதுன்பம்,  
 கையிகந்து - கைகடந்து, 116.  
 கைவலித்தல் - கையாற் பற்றிக்  
 கோடல், 76.  
 கொக்கு நிரையாக அந்திக்காலத்  
 திற் பறப்பது நெடுவேண்மார்  
 பிராரம் போறல், 120.  
 கொக்குப்படை ஆண் வலையிற்

பட்டதென்று துன்புறல், 290.  
 கொட்குதல் - பார்த்துதிரிதல், 20  
 கொடி - வரிசை, ஒழுங்கு, 11.  
 கொடிச்சி - குறிஞ்சிநிலமகள், 53.  
 கொடிஞ்சி (கொடுஞ்சி) - தாம  
 ரைப்பூ வடிவாகப்பண்ணித்  
 தேர்த்தட்டின் முன்னே நடு  
 வது, 110.  
 கொடிதறிபெண்டிர், 20.  
 கொடிவிடுகுருதி 337.  
 கொடுங்குழைமகளிரின் ஒடுங்கி  
 யவிருக்கை, 236.  
 கொடுந்தொடைக்குழவி - வளைந்  
 தகாலையுடையகன்று, 49.  
 கொடுந்தொழின்முகந்தவலை, 60.  
 கொடுநுண்ணேதி - வளைந்த  
 நுண்ணியபனிச்சை, 9.  
 கொடும்புறம் - நாணத்தால்  
 உடம்புவளைந்த புறம், 86.  
 கொடுமடி - அடகுபறித்திடுதற்  
 குக் கோலினமடி, 54.  
 கொடுமை - வளைவு, 3.  
 கொடுவாயிரும்பு - தூண்டில்,  
 முள், 36.  
 கொடுவிலையினர், 79; 319.  
 கொண்டல் - கீழ்காற்று, 20.  
 கொண்டி - கொள்ளை, 10.  
 கொண்டி - மேகம், 68.  
 கொம்மை - பருமை, 15, 29, 65.  
 கொல் - கொல்லன், 9. [34,  
 கொல்லுதல் - அறப்பண்ணுதல்,  
 கொல்லையிரும்புனம், 49.  
 கொல்லையென்பது, பயிரின் நித்  
 தரிசாய்க்கிடந்தகாடு, 89.  
 கொல்விளைப் பொலிந்த - கொல்  
 லன்தொழிலாற்பொலிவுற்ற, 9.  
 கொழித்தல் - தெள்ளுதல், 316.  
 கொழுங்கள் அயிலை, 70.  
 கொழுங்குறை - கொழுவிய இ  
 றைச்சி, 196.

கொழுந்து - சங்கின்தலை, 24.  
 கொழுநிழல் - குளிர்ந்தநிழல், 91.  
 கொழுப் பாதின்ற கூர்ப்படை  
 மழவர், 129.  
 கொழுப்பாவெறிதல், 309.  
 கொழுமீன்தடி - கொழுவிய  
 கருவாடு, 60.  
 கொழுமீன்வல்சி, 110.  
 கொழுமை - அழகு, 42; 70;  
 குளிர்ச்சி, 91; கொழுப்பு, 60,  
 86, 110, 196, 309.  
 கொள்கலம், 142.  
 கொள்ளு, 37.  
 கொன்ற - அழிவு சோர்ந்த, 10.  
 கொன்றை, கட, 4, 15, 54, 115.  
 கொன்றை இணர், பொன்னின்  
 அவிரிழை தூக்கினுற் போ  
 நல், 364. [யே, 60.  
 கொன்னும் - ஒருபயனு மின்றி  
 கோங்கமலர் கழன்றுவிழுதல்  
 கைவிடுசுடரிற்றோன்றல், 153.  
 கோங்கு முகைத்தன்ன குவி  
 முலை யாகம், 240.  
 கோட்டுமீன் - சுறாமீன், 10;  
 திமிங்கிலம் (பெருமீன்), 210.  
 கோட்டுவட்டு உருவின் யாமை  
 முட்டை, 160. [கவலை, 109.  
 கோட்பாற் பட்ட சூங் கெழு  
 கோட்பிழைத்தல், 93, 118.  
 கோடல் - வெண் காந்தள், 23.  
 கோடல் பிணிய விழ்தல் பாம்பு  
 பையணத்தல் உவமை, 154.  
 கோடறை கொம்பு - கிளையை  
 அடிக்கிற கைக்கோல், 21.  
 கோடி - திருவணைக்கரை, 70.  
 கோடியர் - கூத்தர், 111, 309.  
 கோடு - கரை, 30; சங்கு, 23; சிக  
 ரம், 18; பக்கம், 39; பெருங்  
 கொம்பு, 21; மருப்பு, 24;  
 மோடு, 9.

கோடுதோய் மலிர்நிறை - கரை  
 புரண்ட பூரித்த வெள்ளம்,  
 166. [மலை, 247.  
 கோடியர் பிறங்கல் - சிகரமுயர்ந்த  
 கோடுற நிவந்த - கரை மிக  
 வுயர்ந்த, 266.  
 கோடை - ஒருமலை, 249; கோட்  
 டீர், 13; மேல்காற்று, 27.  
 கோடைக் கூழ்த்த பலாக்கனி,  
 348.  
 கேடை மூங்கிற்றுளையிற் புகுந்து  
 குழலிசை விளைத்தல், 82;  
 225.  
 கோடையின் முழக்கினைப் புலி  
 முழக்கமென மான் மருளல்  
 கோண்மா, 108. [249.  
 கோதை - சேரமான் 93; நோன  
 49; மாலை, 100.  
 கோபச் செந்நிலம் - இந்திரகோ  
 பம் போன்ற சிவந்தநிலம், 54.  
 கோவலர் வம்பலர்ப் பேணுதல்,  
 311.  
 கோவலர் விடைக் கழுத்தில்  
 உணவைக் குழாய்களிலடைத்  
 துக் கட்டல், 253; 311.  
 கோவலர் விளிப்பயிர் அறிந்து  
 இளந்தலைத்த ரூஉம்ஏறு, 253.  
 கோழ் - கொழுவிய, 2.  
 கோழி யெருத்தம்போல முருக்  
 கின் கொத்து, 277, 367.  
 கோள் - காய் 2; கிரகம், 86;  
 கூற்றம் 36; கொள்ளுதல், 33;  
 வலிமை, 111; விசாரம், 48.  
 கோளிரை - கூற்றமாகிய இரை,  
 36. [342.  
 கொளரியர் - பாண்டியர், 70;  
 கொளவை - அலர், 20, 50.  
 கொளவை மேவலராகிய பெண்  
 டிர் 95.  
 சடகம் - உரோகிணி 86; 136.

சடகம் திங்களையுடைய நாள்  
 கலியாண நாள், 86, 136.  
 சதுத்தியறை, 86.  
 சந்திர மண்டலம் சூரிய மண்ட  
 லத்தினும் உயர்ந்தது, 2.  
 சந்திரனைப் பாம்பு விழுங்கல்,  
 114; 313.  
 சராயு - குறைந்து; மெலிந்து,  
 19; தாழ்ந்து, 6, 26; வற்றி, 25.  
 சாகாடு - வண்டி, 116, 140.  
 சாணைக்கல் - 1, 356. [39.  
 சாத்தர் - வர்த்தகக் கூட்டத்தார்,  
 சாத்தரும் வீரராயிருப்பார், 89.  
 சாத்தெறிதல், 89, 215, 291.  
 சாதலன்ன பிரிவரியோள், 339.  
 சாந்தம் புதைத்த துளங்கிமில்,  
 சாமவேதம், (கட.) [249.  
 சாம்புதல் - வாடுதல், 160.  
 சாய் - கோரை, 306. [306.  
 சாய்ப்புறம்-கோரையின் பக்கம்,  
 சாயல் - மென்மை, 13, 49, 120.  
 சாயிறை - வளைந்த சந்து, 32.  
 சாலவிழ் நெடுங்குழி, 152.  
 சிதர் - வண்டு, 25.  
 சிதர்சிதர்ந்து உகுத்தல், 317.  
 சிதர்தல் - சிந்துதல், கிளர்தல்,  
 சிதர - கிளர, 64. [133  
 சிதலை - கறையான், 81.  
 சிதாஅர் - சீலை, 337.  
 சிதைவு - குற்றம், 7.  
 சிரல், 106, 324.  
 சிரற்சிறகேய்ப்ப அறற்கண் வரி  
 த்த வீ, 324.  
 சிரற்றடி - பொல்லா வடி, 191.  
 சில்கி - சிலவாகி, 17.  
 சில்செவித்தாகிய புணர்ச்சி, 90.  
 சில்பதம் - 37, 301, 316.  
 சிலம்ப - ஒலிக்க, 22.  
 சிலம்பிநூல், குதிரைவாய்நூரை  
 நுடக்கத்திற்குவமை; 223.

சிலம்பு - பக்கமலை, 47.  
 சிலம்பு கழித்தல் ஒரு மணவினை,  
 315, 321, 385. [வில், 38.  
 சிலை - ஒருமரம், 69; ஓசை, 7;  
 சிலைக்கும் - முழங்கும், 144.  
 சிலைமாண் வல்வில், 69.  
 சிலையுடையிடத்தர், 52. [289.  
 சிலையே றட்டகளை வீழ்வம்பலர்,  
 சிவண - விளங்க, 66.  
 சிவத்தல் - கோபித்தல், 11, 60.  
 சிவல், 23.  
 சிள்வீடு, 89.  
 சின்வீடு உமணர் கணநிரைமணி  
 யின் ஆர்த்தல், 303; தேர்  
 மணி யிசையின் ஆர்த்தல்,  
 சிள்ளென்னும் ஒலி, 33. [145.  
 சிற்றிலிழைத்தல், 110.  
 சிறத்தல் - நினைத்தது பெறுதல்,  
 19; மிகல், 68.  
 சிறந்த செய்தி, 235.  
 சிறிய விலங்கினமாக, 390.  
 சிறிய பொதுங்கி - மெத்தென  
 நடந்த, 8.  
 சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண்  
 டன்ன குறுவிழி முயல், 284.  
 சிறுகட் பன்றி, 94.  
 சிறுகரும்பிடவு, 34. [270.  
 சிறுகரும் பேடை - அன்றில்,  
 சிறுகாரோடன், 1, 356.  
 சிறுகோட்டுப் பெருங்குளக்காவ  
 லன்போலத் துயின்மறத்தல்,  
 252.  
 சிறுதலைத் தூருவின் பழுப்புறு  
 விளைதயிர், 394. [32.  
 சிறுபுறம் - முதுகு, 8, 19, 26,  
 சிறுமியர் அலவனாட்டுதல், 280;  
 சிற்றிலிழைத்தல், 110.  
 சிறுமுதுக்குறைவி - சிறுபிரா  
 யத்தில் அறிவு முதிர்ந்தவள்,  
 சிறுமை - துன்பம்; 45. [17.



- சிறுவர்ப்பயந்த செம்மலோர், 66.  
 சிறுவரை - சிறிதுபொழுது, 13.  
 சிறுவெள்ளிறவு கலம்சிறையத்  
 தாக்கல், 152.  
 சிறை - அணை, 76. [317.  
 சின்னத்தட்டு - தராசுத்தட்டு,  
 சினம் - நெருப்பு (ஆகு.) 75.  
 சினவல் - உஷ்ணம், 365.  
 சீர் - ஓசை, 66.  
 சுட்டு - பலருங்கருதிச் சொல்லப்  
 படுதல், 71.  
 சுட்டுடை முதுபாழ், 77.  
 சுட்டுர்ப் பணிக்குஞ் சூருடை  
 முதலை, 72.  
 சுடர் - நெருப்பு, 6; பிரகாசம், 43;  
 விளக்கு, 7. [தல் 68.  
 சுடர்நீதிலங்குதல்-விட்டுவிளங்கு  
 சுடர் நெடுங்கொடி - விளக்கின்  
 நெடியவரிசை (கார்த்திகை  
 விளக்கு), 11.  
 சுடர்ப்பூந்தாமரை, 6.  
 சுடர - ஒளிவிட, 72.  
 சுணங்கணி வனமுலை, 87. [211  
 சுதைவிந் தன்ன மரம்பூ,  
 சுரக்கும் - பொழியும், 249.  
 சுரபுன்னை, 8.  
 சுரிதல் - கடைகுழறல், 83; சுழித்  
 தல், வளைதல், 24.  
 சுரிந்து வணர்பித்தை, 127.  
 சுரிமுகப் பகன்றை, 24.  
 சுரிமுகிழ் முசுண்டை, 235.  
 சுரிமுகுக்கு கொள்ளை, 53.  
 சுரியல் - சூழன்றமயிர், 21.  
 சுரியன் மணந்த பித்தை, 236.  
 சுரியிரும்பித்தை, 213.  
 சுருணை - பூண், 113.  
 சுரை - ஆமடி, 54; குழாய், 113,  
 பூண்குழாய், 119, 216.  
 சுரை வெள்வேல், 216.  
 சுவரின்கண் நாளிழைத்தல், 61,  
 289, 337, [நிலம், 8.  
 சுவல் - கழுத்து, 4; மேட்டு  
 சுவல்படு முதுபோத்து, 316.  
 சுழலொலிநாவிற் றெண்மணி  
 கறங்க, 344.  
 சுழன்மரம், 393.  
 சுறா, 10, 50; 120; 150, 340.  
 சுறாவலையைக் கிழித்தல், 340.  
 சுறாவெறிந்த புட்டாளத்திரி, 120.  
 சுணைப்பூவை நீத்து வண்டிகள்  
 சினைப்பூப்படரல், 71.  
 சுணைமாவுண மலிர்தல், 364.  
 சூட்டுகொண்டு - சூர்செய்து, சத்  
 தியஞ் செய்து, 76.  
 சூட்ட விரகுழை, 253.  
 சூட்டு - நெற்கதிர், 84; கொண்  
 டை, 86.  
 சூர் - அச்சம், 72; சூரபன்மா,  
 59; தெய்வம், 91.  
 சூர்ச்சுனை, 91.  
 சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில், 142.  
 சூர்பனிப்பன்ன தண்வரலாலி;  
 சூர்புகணனந்தலை, 303. [304.  
 சூர்மகள், 198.  
 சூர்மருங்கறுத்தல், 59.  
 சூரமகளிர், 32. [228.  
 சூரல் - சுழித்தடித்தல் 1; பிரம்பு,  
 சூரலங்கடுவளி - சூரவளி, 1.  
 சூரன்மினைய சாரல், 228.  
 சூருடைச்சிலம்பு - தெய்வங்க  
 ளுடைய பக்கமலை, 158.  
 சூழ்ச்சி - உசாவுதல், 75, 113.  
 சூழி - முகபடாம், 15.  
 சூழிமென்முலை, 315.  
 செக்கர் - செவ்வானம், 20.  
 செகுத்தல் - கொல்லுதல், 109,  
 113, 161. [76.  
 செங்குணக்கொழுகும் காவிரி,  
 செச்சைக்கண்ணியன், 48.

- செஞ்செய்மண் - செம்பாட்டு  
 கிலத்திற் செய்யின்மண், 26.  
 செண் - கொண்டை, 59.  
 செண்ணியற் சிறுபுறம் - கொண்  
 டை உலாவும் முதுகு, 59.  
 செண்ணுதல் - கைசெய்தல், 59.  
 செத்தல் - கருதல், 21, 88, 93,  
 121; ஒத்தல், 16.  
 செது - சோர்ந்த, 63, 373.  
 செதுக்கைநீழல் - ஒளிமழுங்.  
 கின நீழல், 151.  
 செதுகாற் குரம்பை, 63.  
 செதும்பலீர்வழி - சேறுமிக்க  
 ஈரியவழி, 155. [கை, 34, 242.  
 செந்தார் - சிவந்தகழுத்து ரே  
 செந்தீ அணங்கிய செழுநிறக்  
 கொழுங்குறை, 237. [199.  
 செந்நாய், 21, 111, 199, 219,  
 285.  
 செந்நாய் மானின் ஓடி குறங்கு  
 அறுத்தல், 285.  
 செந்நாயெயிறு ஊசிமுனை போலு  
 மென்பது, 199; பொன் வார்ந்  
 தன்னவாம் என்பது, 219.  
 செந்நிலப் பொடியாடிச் செருக்  
 கும்யானை களங்கொள் மள்  
 ளர்க்குவமை, 227.  
 செந்நிலம் ஒருவர் செய்து விட்  
 டாற் போறல், 134.  
 செப்படாண்ன செங்குழையி  
 ருப்பை, 9.  
 செம்பஞ்சிப்பிதிர்பாந்தன போல  
 மூதாய் வரித்தல், 283.  
 செம்புற மூதாய், 134.  
 செம்பூழ்ச் சேவல், 63.  
 செம்பெண்டிர் - செவ்விப் பெண்  
 டிர், 86. [டல், 14.  
 செம்மல் - தலைமை, 55; பூவா  
 செம்மறிக்குட்டி, 14, 34.  
 செம்முதுச் செவிலியர், 254.
- செய் - வயல், 26.  
 செய்தி - இயல்பு, 49. [304.  
 செய்து விட்டன்ன செந்நிலம்,  
 செய்பொருட்டிறவர் - செய்  
 கின்ற பொருட் கூற்றர், 69.  
 செயலை-ஆசோகு, 7, 38, 63, 221.  
 செயிர் - குற்றம் 66.  
 செருச்செய்முன்பு, 212.  
 செருச்செய்யானை - தன்னால்  
 செருச் செய்யப் பட்டயானை,  
 [82.  
 செருத்தல் - ஆமடி, 14.  
 செருந்திமலர், 150, 240.  
 செல் - மேகம், 342.  
 செல்குடி நிறுத்தல் - அழிந்த  
 குடியைநிலைபெறச்செய்தல்,  
 141.  
 செல்சாத்தெறியும் வாழ்க்கை  
 வல்வில்இனையர், 245.  
 செல்லல் - தும்பம், 22.  
 செல்லா நல்லிசை - கெடாத  
 நல்ல புகழ், 209.  
 செல்லுயிர் நிறுத்த சுவைக்காய்  
 நெல்லி, 271.  
 செல்வன் - பிள்ளை, 26. [98.  
 செல்வன் பெரும்பெயர் ஏத்தல்,  
 செல - அழிய, கெட, 41.  
 செலவயர்ந்தனர் - செல்லவிரும்  
 செவ்வரலி, 31. [பினர், 65.  
 செவ்வரைக் கொழிநீர் கடுப்ப  
 அரவின் உரிவை அணவரும்  
 மருங்கு, 327.  
 செவ்வழி - ஒருபண், 212, 214.  
 செவ்வீஞாழல், 240.  
 செவ்வொளின் - சிவந்தபுறம், 42.  
 செவியடை - செவியின் அடை  
 ப்பு, 311.  
 செவியடைதீர உண்டல், 311.  
 செற்றும் - 251.  
 செறித்தல் - அடைத்தல், 304.

செறியா - ஏறத்தடுக்கி, 39.

செறு - வயல், 13.

செறுநரும் விழையும் செயிர்தீர்  
காட்சிச் சிறுவர்ப் பயந்த

செம்மலோர், 66.

செறும்பு - சிறும்பு, 277.

செறுவோர்ச் செம்மல் வாட்

சென்று - கழிந்து, 6. [டல், 231.

சென்றுபடுவிறற்களின் - கழிந்

தொழிந்த மிக்க அழகு, 75.

சே - இடபம், 36.

சேக்கை - படுக்கை, 13. [42.

சேக்கல்லா - சென்று சேராது,

சேக்கோட்டண்ணுமை - இட

பங்களைக் கைக்கொள்ளும்

போது முழக்கும் தண்ணு

மைப் பறை, 63, 297.

சேக்கோட்டண்ணுமைக்கு எரு

வைச் சேவல் சிறை பெயர்த்

தல், 297,

சேட்புலம் - தூரதேசம், 61.

சேண் உறைநர் - தாழ்க்க உறை

கின்றவர், 59.

சேணேன் - பரணின்மேலிருப்

சேதா, 79. [பவன், 73.

சேப்ப - சேர, 103. [178.

சேம்பிலைக்கு நீலமணி உவமை,

சேய் - சிவந்த, 113; தூர்மான,

1; பெருமை, 188.

சேறு - செறிவு, 237.

சொலாது - நீங்காது, 333.

சொலிய - நீக்க, 8. [லம், 2.

சேரார்பதன் - இகழ்கின்ற கா

சோற்றமலை - சோற்றுக்கட்டி,

சூமலி - நாய், 140, 388. [86.

சூர்ப்பு - பூசற்களம், 57.

சூர்ண் - யஞ்சோபவீதம், (கட.)

சூயில் - ஏவறை, 124; மதில்,

சூயிற்றாக, 156. [156.

சூழல், 20.

சூளி - நாய், 122.

சூன்று - ஆன்று, 5; தாழ்ந்து,

நிமிறு, 59. [39.

சூன்கிழி - கொள்ளி, 108, 172.

சூண்டின்கண் வேப்பம்பூ

வுக்கு உவமை, 176.

சூண்டுவிடுதூது, 170.

சூமல் - சருகு, 39.

சூமன் - தராசுத்தட்டு, 349.

சூமிய - நெரிந்தொழிய, 322.

சூமிரி - பரப்பி, 86.

சூமுக்குதல் - பரப்புதல், வருத்

துதல், வளைதானிட்டுத் தழும்

பாக்கல், 58, 60.

சூமைமரம், 111, 145, 171.

சூரேரென - பொதுக்கென, 39.

சூலி - கடைந்த மூங்கில், 39.

சூலியொடு பிடித்த வார்கோ

லம்பு, 239.

சூள்ளல் - தெரு, 326.

சூளார்கல் - இளைத்தல், 31.

தகர் - ஆட்டுக்கிடாய், 101.

தகர்மருப் பேய்ப்பச் சுற்றுபு

சுரிந்த சுவன்மாய் பித்தைச்

செங்கண் மழவர், 101. [393.

தகரம் - வாசனைச் சாந்து, 117,

தகைக்கு நர் - விலக்குவார், 46.

தட்டார் சின்னதட்டு, 317.

தட்டை - கிளிகடி கருவி; ஆல்தா

வது: மூங்கிலைக் கண்ணுக்

கண் உள்ளாக நறுக்கிப்பலவா

கப் பிளந்து ஒன்றிலே தட்டுங்

கருவி, 32, 188.

தட்ப - தலைசெய்ய, 339.

தட - வளைவு, 10; பெருமை, 18.

தடமென்பனைத்தோள், 110.

தடி - கருவாடு, 60.

தடைஇ - வளைந்து, சரிந்து, 26.

தண்டலை - சோலை, 204.  
 தண்டா - நீங்காத, 29. [392.  
 தண்டுதல் - பலகால் அலைத்தல்,  
 தண்ணடை - மருதநிலம், 84.  
 தண்ணுமைப் பறை, 40.  
 தண்பதம் - குளிர்ந்த செவ்வி,  
 தண்ப்ப - நீங்க, 50. [64, 376.  
 ததர்தழை - கொத்தானதழை,  
 234. [393.  
 ததரிதழ் - கொத்தான இதழ்,  
 ததும்பும் - ஒலிக்கும், 40.  
 ததைதல் - சிதறுதல், 303;  
 சிதைதல், மலர்தல், 1, 22.  
 தந்தீ - கூட்டின நீ, 72.  
 தப்பல் - தவறு, 109.  
 தமராயினர் - பரிசுரமாயினார், 44.  
 தமிழன் - நாண் முதலாகிய  
 குணங்களொழியத் தானேயா  
 யினவன், 5.  
 தமிழ் - தமிழ் நாடு, 227.  
 தமிழ்கெழு மூவர், 31.  
 தயங்க - விளங்க; தெரிய, 27.  
 தரவு - தருதல், 338.  
 தரிசாய்க் கிடந்தகாடு, 89..  
 தருகம் - ஈட்டுவேம், 21.  
 தலைஇ - பெய்து விட்டு, 58;  
 நெருங்கி, 304.  
 தலைக்கொண்டு - தன்னிடத்தே  
 கொண்டு, 66.  
 தலைத்தருதல் - தன்னிடத்தே  
 குவித்துக்கோடல், 73.  
 தலைநாளன்னகாதல், 332.  
 தலைப்படுதல் - அணுகுதல், 7;  
 புகுதல், 5.  
 தலைப்பெய - கூட, \*156.  
 தலைவன் தலைவியைப்பெற அடி  
 மைத்தொழில் செய்வேமா  
 என்றல், 280.  
 தலைவி ஒன்றுநினைத்தால், தோ  
 ழிக்கும் அதுவேஅறிவாம், 73.

தலைவியைச் சுரத்தில்முன்னே  
 குக எனத்தலைவன்வேண்டல்,  
 தவ - மிகுதி, 6. [261.  
 தவத் தொல்லஃது - மிகப்பழை  
 யது, 6.  
 தவாலியர் - கெடாதொழிக, நீங்  
 காதொழிக, 338.  
 தவிர்தல் - தங்குதல் (கட.); நீங்  
 குதல், தீர்தல், 237.  
 தவிர்வில் வெள்ளம் - நீங்காத  
 வெள்ளம், 63.  
 தழங்குதல் - ஒலித்தல், 24.  
 தழலை - ஒரு கிளிகடி கருவி;  
 அஃதாவது: கையாற் சுற்றின  
 காலத்துத் தன்னிடம் பிறக்  
 கும் ஓசையால் கிளி முதலிய  
 வற்றைக்கடியும் கருவி, 133.  
 தழூஉப்பினர் எருத்தம், 253.  
 தளவு - செம்முல்லை, 23.  
 தளி - நீர்த்துளி, 43.  
 தற்றகவுடமை - தனக்குத் தகு  
 திப்பாடுடைமை, 236.  
 தன்னையர் - தமையன்மார், 393.  
 தனுஷ்கோடி, 70.  
 தா - வலி, 37.  
 தாஅத்தாளினை, 134.  
 தாஅம் - தாகம், 241.  
 தாஅம்பட்ட கலை - தாகத்தால்  
 களைத்த கலை, 241.  
 தாஅய் - தாவி, 14. [வம், 7.  
 தாக்கணங்கு - வருத்தந் தெய்  
 தாங்காது - தாமதியாது, 66,  
 தாங்கு - பிடித்து நில், 66.  
 தாங்கும் - காக்கும், 15  
 தாடி மறவர், 297.  
 தாதின்றுவலை தளிர்வார்ந்தன்ன  
 தாதிவண்டான மதுத்துவலை  
 தளிர்வில் ஒழுக்கிலொத்த, 41.  
 தாம்பசை குழவி - தாம்பினாற்  
 கட்டப்பட்ட குழவி, 54.

தாமரைமொட்டு நிவப்பது கழு  
நிவப்பதை ஒக்குமென்பது,  
176.

தாமரையிலே களிற்றுச்செவி  
போலுமென்பது, 176, 186.

தூரம் - பண்டம், 171.

தாழ்ந்துபடுதல் - ஓரிடத்தே  
சேர்ந்து தங்குதல், 23. [23.

தாழ்வின் - குறுமை யுடைய,  
தாள் - உற்சாகம், 61; மூட்டு  
வாயில் விலங்கச்செறிக்குங்  
கடையாணி, 35.

தாறு - குலை, 151.

திகிரி - ஆதித்தன், 53; தேர்ச்சக்  
கரம், 69. [61.

திணிதோள் - சிக்கென்ற தோள்,  
தித்தி - திதலை, 176. [361.

தித்தியம் - வேள்விக்குண்டம்,  
திமிங்கிலத்தின் உடல் இரத்தம்  
கடலிற் பரவி வானமீன்போல  
விளங்கல், 210.

திமில் - மீன்பிடி படகு, 10.

திருகி - முடுகி, 17, 399.

திலகமொடு பதித்த திங்களன்ன  
திருமுகம், 253.

தினோத்தல் - வினையாடல், 34.

திற்றி - உணவு, 97.

திறம் - கூறுபாடு, 48; பக்கம்,  
திறவதாக, 156. [14.

தினைக்குரல் வார்ந்தன்ன குதி  
ரைத்தலை, 400. [237.

தினைப்புன்கம் - தினைச்சோறு,  
திண்டி - அடித்து, 21, 249.

திம்புளி - கருப்பங்கட்டி கூட்  
டிப் பொரித்த புளி, 196.

தியிலடுப்பினாங்கம், 137.

துகள் - கூளமி, 37.

துகிர் - பவளம், 243.

துகில் - பட்டு, 111.

துச்சிலிருக்க - ஒதுக்கிலிருக்க  
203. [35.

துஞ்சாமுழவு-ஓசையறாதமுழவு,  
துஞ்சதல் - உறங்குதல், 122;  
நிலைபெறுதல், 227, 378.

துஞ்சூர்யாமம் - ஊர்துஞ்சம்  
யாமம், 198.

துடக்குதல் - கட்டுதல், 96.

துடி - இழுகுபறை, 19.

துடிப்பித்து - துடியை ஒலிப்  
பித்து, 35.

துடுப்பு - சட்டுவம், 108.

துண்ணென - திடுக்கிட, 87.

துணங்கைக் கூத்து, 336.

துணர் - கொத்து, 35.

துணிகயம் - தெளிந்தமடு, 56.

துணை - தலைவி, 4.

துதி - துளை; வளை, 8.

துதிய உதிர் - உறைப்புக்க உகிர்,  
துதைவு - செறிவு, 82. [8.

துப்பு - வலிமை, 13; பவளம், 9;  
உணவு, 108.

தும்பியினங் கடுக்கும் ஐம்பால்,  
துய் தலையில் ஆர்க்கு, 7. [223.

துயல்வருதல் - அசைதல், 13.

துயிற்ற - உறக்க, 63.

துரக்கும் - முடுக்கும், 3.

துரு - செம்மறிக்குட்டி, 35.

துருவின் பழுப்புறு வினாதயிர்,  
துவர் - சிவப்பு, 29. [394.

துவற - அற; முற்ற, 141.

துவன்றி - நெருங்கி, 30.

துவைத்தல் - ஒலித்தல், 317.

துழவுதல் - தேடியெடுத்தல், 68.

துளங்குதல் - துள்ளுதல், 3;  
கலங்குதல், 56.

துளர் - களைக்கொட்டு, 184.

துற்றி - துகர்ந்து, 36.

துறுகல் - பொற்றைக்கல், 57.

துற்றுதல் - செலுத்துதல், 10.

தூனி - வெறுப்பு, பிணக்கம், 98.  
 தூனாதல் - விராதல், 9.  
 தூக்குதல் - அசைத்தல், 96.  
 தூங்குதல் - செறிதல், 158.  
 தூண்டுதல் - குத்துதல், 9.  
 தூணி தலைதிறத்தல் - உறை  
 கழித்தல், 225.  
 தூதொய் பார்ப்பான் - தூதூச்  
 செய்துகொண்டிபோகும் பார்ப்  
 பான், 337.  
 தூம்பு - உட்டுளை, 6.  
 தூர - நிறைய, 181.  
 தூவற்கெடிரிய - மழைத்துவ  
 லையை ஏற்ற, 10.  
 தூவி - மெல்லிய இறகு, 57.  
 தூற்றாதல் - சொரிதல், 21.  
 தெம்முளை - பகைமுளை, 251.  
 தெய்வஞ் சேர்ந்தபூராவேம்பு,  
 தெரியல் - மலை, 212. [309.  
 தெரு இறப்போன் - தெருவைக்  
 கடப்போன், 66.  
 தெவ்வர் - பகைவர், 113.  
 தெவிட்டல், 223, 283, 360.  
 தெழித்தல் - அதட்டுதல், 17.  
 தெள்ளற வியற்றிய நிழல்காண்  
 மண்டிலம், 71.  
 தெளியா நோக்கம் - வெருவின  
 பார்வை, 33.  
 தெளிர்ப்ப - ஒளிப்ப, 51.  
 தெற்றி - வேதிகை, 259.  
 தெற்றென - தெளிய, 48.  
 தெறித்தல் - துள்ளுதல், 4.  
 தெறுத்தல் - குவித்தல், 54.  
 தெறுதல் - அழித்தல், 1, 31.  
 தெறுவா - அச்சம்வா, 73.  
 தெனாஅது - தெற்கின்கண்ண  
 தான, 198.  
 தேக்கமல் சோலை, 225.  
 தேக்கிலையிற் சோறுண்ணல்,  
 107.

தேக்கிலையைக் கனித்த குடில்,  
 315.  
 தேக்கிலை விசம்பிற் பறத்தல் பரு  
 ந்து பறப்பது போறல், 299.  
 தேங்கொள் - இடங்கொண்ட.  
 இனிமைகொண்ட, 26.  
 தேம் - இடம், இனிமை, 26;  
 திக்கு, 48; தேன், 105,  
 தேம்படி - தேனுண்டாகும், 94.  
 தேம்பிழி - தேனற் சமைத்த, 78.  
 தேம்பெய்தளவுறு தீம்பால், 89.  
 தேய்கு - தேய்வேகை, 38.  
 தேய்ந்து - தேய, 1.  
 தேர்க்கொடிஞ்சி, 110.  
 தேர், கற்பாறையிற்செல்லும்  
 ஒலிக்கு அருவியொலிஉவமை,  
 184; மணலிற் செல்லும் ஒலி  
 க்கு அரிசி முதலியன இட்டு  
 அரைக்கும் இயந்திர ஒலிக்கு  
 உவமை 224; மேட்டிலும்  
 பள்ளத்திலுஞ் செல்லுகைக்கு  
 அலைமேல் திமில் செல்லுகை  
 உவமை, 330.  
 தேர்மலையை ஒத்தல், 69.  
 தேர்வலவன், 74.  
 தேராழி நெய்தலை அடையோடும்  
 அறுத்தல், 400; பதிந்த வழி  
 யில் நீரோடுதல் பாம்புவரிசை  
 யாக ஒடுதல் போறல், 324.  
 தேராழிவழியறுத்தோடுதல், 54;  
 தேர்வழங்குதல் - சிறுதேர் ஓட்டு  
 தல், 16. [154, 301.  
 தேரை சிறுபல்லியத்திற்கறங்கல்,  
 தேற்றுதல் - தெளிவித்தல், 29  
 தேற்றாமரம், 4.  
 தேறல் - தேன், 2.  
 தேன் றாங்கு உயர்வரை, 393.  
 தை - உடுத்து (கட.); கைசெய்து,  
 21; சூடி, 105; தடவி, 9. [24.  
 தைநின்ற - தைத்தன்மை நின்ற,

தொகுசூரலைம்பால் - ஒருப்படுத்  
தின கொத்தான கூந்தல், 212.  
தொகுசொல் - ஒழுங்கு பட்ட  
சொல், 111.  
தொகுத்த - ஒருப்படுத்தின, 30  
தொகுபோர், 338.  
தொடரி - நாற்றி, 86.  
தொடலை - மாலை, 6. [26.  
தொடி-யானைக்கேட்டிற் கிம்புரி,  
தொடிக்கண் வகிக்கொள முயங்  
குதல், 142.  
தொடிமாணுலக்கை, 9, 393,  
தொடித்தல் - வளைத்தல், 100.  
தொடிதல். தோண்டிதல், 215.  
தொடிதோல் - செருப்பு, 34.  
தொடை - அம்பு, 35; மாலை, 223.  
தொடையமை பகழி, 295.  
தொண்டகப்பறை, 118.  
தொய்யா - கெடாத, 233.  
தொய்யில் - முலையிலெழுதுங்  
கோலம், 239.  
தொல்லஃது - பழையது, 6.  
தொலைவு - தோல்வி, 7.  
தொழின்மழை பொழிந்தபாணுட்  
கங்குல், 252.  
தொழுதி - தொகுதி, 40.  
தொழுவறை - ஆக்களைக் கட்டும்  
கொட்டில், 253.  
தொள்ளை - துளை, 149.  
தொளி - சேறு, 324.  
தொன்முதுகோடி, 70.  
தொன்முதாலம், 251.  
தொன்றியற் சிறுகுடி - பழைய  
தாய்வருகின்ற சிறுகுடி, 75.  
தொன்றுபடுகிளவி - இயற்கைப்  
புணர்ச்சிக்காலத்துச் சொன்ன  
வார்த்தை, 5.  
தொன்றுபடுபிழமொழி, 101.  
தோலய்-தொய்ந்தகள், 166. [15.  
தோகை-நெற்றோடு, 13; மயில்,

தோகைத்தாவித் தொடைத்தார்  
மழவர், 249.  
தோட்டி - அங்குசம், 286.  
தோட்டிருஞ் சரியன் மணந்த  
பித்தை, 236.  
தோட்டிணையாகத்துயிற்றல்-தோ  
ளேணுணையாக உறக்கல், 63.  
தோடமை முழவு, 82.  
தோடமை அரிச்சிலம்பு, 49.  
தோடு - தொகுதி, 49.  
தோணி, 50.  
தோப்பி - நெல், 35; நெல்லாற்  
சமைந்த கள், 348.  
தோப்பிக்கள் பாம்புக்கடுப்பன்ன  
உறைப்புடையது, 348.  
தோய்ந்தன்று - தழுவிற்று, 9.  
தோயம் - நீர்த்தாரை, 108.  
தோலாதோன் - சிவபெருமான்,  
(கட.) [மலர்தல், 217.  
தோலெறிபாண்டிலிற் பகன்றை  
தொழி, தாயை நித்திரை சோதித்  
தல், 68.  
தோள்புதிதுண்டல், 320.  
தோற்கிடுகு, 24, 67, 336.  
தோற்றம் - காட்சி, 5.  
தோற்றி - தோற்றுவித்து, 5.  
தோன்றி - செங்காந்தள், 94.  
தோன்றி, சுடர்கொள் அகலிற்  
பிணியவிழ்தல், 235.  
நத - மகிழ, விளங்க, 21; மலர,  
நகர் - மாளிகை, 15. [54.  
நகுமம் - நகுவேம், 32.  
நகுதல் - மலர்தல், 54.  
நகுவர - நகுதல் வர, 206,  
நகூஉ - நக்கு, 24.  
நகை - ஒளி, 61.  
நகைப்பொலிந்து - நகையொடு  
பொலிந்து, 27.  
நசை - வேட்கை, 22.  
நசைஇ - விரும்பி, 9.

நடுகலிடத்து அவன் பிடித்த  
 கருவிகளாய் ஊன்றியும் சார்த்  
 தியும் வைத்தல், 67.  
 நடுநாட் கூட்டம், 134.  
 நடுநின்று - நடுச்சொல்லுதலிலே  
 நின்று, 25.  
 நடைப்பொலிதல் - நடையாற்  
 பொலிதல், 236.  
 நந்து ஏறு, 246.  
 நம்பி மூத்தபிரான், 59.  
 நயந்து - விரும்பி, 21.  
 நயவன், 212.  
 நயனின்மாக்கள், 71.  
 நரம்பார்த்தன்ன பறவை, 4.  
 நரால் - ஒலித்தல், 8.  
 நரி, பட்டமனிதர் குடரைக்கறித்  
 தல், 337.  
 நரி, இடையன் வீளைக்கு வெருவி  
 யோடல், 274. [287.  
 நரைக்கணிட்டிகை - பலிபீடம்,  
 நரைப்புறக்கமுதை, 207.  
 நல்லராக்கதிர்பட உமிழ்ந்தமணி,  
 நலமிகுசேவடி, 5. [72.  
 நலிதல் - வருத்துதல், 66.  
 நலிரல் - சூதல், 1.  
 நலிறல் - பழகுதல், 16.  
 நவை - குற்றம், 145.  
 நவைத்தசிறுமை, 262.  
 நள்ளென்யாமத்துக் கடல் மீன்  
 றுஞ்சல், 142.  
 நளிர்சிமை, 218.  
 நளிசினை, 178.  
 நளிசுடர் - பெரியவிளக்கு, 65.  
 நளிபெயல் நடுநாள் - மிக்கபெய  
 லையுடைய நள்ளிரவு, 72.  
 நளிமலை - பெரியமலை, 228.  
 நளிமுகை - செறிந்தகுகை, 238.  
 நளிர் - குளிர்ச்சி, 242.  
 நற்போர் - அறத்தாற்பொருகின்ற  
 போர், 1.

நறுவீயடுக்கம் - நறுமணமுள்ள  
 புஷ்பசயனம், 2.  
 நன்வாய் - மெய், 203.  
 நன்னரமையம் - நல்லபொழுது,  
 நன்னராளன், 88. [39.  
 நன்னிமித்தமான பல்லிப்பாடி,  
 நன - அகன்ற, 78. [88.  
 நனவின்வாயேபோலக் கனவா  
 ண்டி மருட்டலுமுண்டி, 158.  
 நனவு - களம், 82; விழிப்பு, 158.  
 நனிகடுஞ்சிவப்பு - மிக்ககோபம்,  
 235. [ட்டு, 54.  
 நனை - பூங்கொத்து, 23; மொ  
 நனைநருமலை - மொட்டுமலர்  
 கின்றமலை, 54.  
 நனைப்பசங்குருந்து, 85.  
 நனைமுதிர்நறவு, 213.  
 நாகம் - யானை, 73.  
 நாகாவீழ்த்துத் திற்றி தின்றல்,  
 நாகுதழீஇயஏறு, 64. [249.  
 நாஞ்சில் - கலப்பை, 42.  
 நாட்பலி கொடுத்தல், 213, 287.  
 நான்மகிழிருக்கை, 76.  
 நாணிலைமன்றயாணாரூர, 226.  
 நாணு - மானம், 29. [67.  
 நாணுடைமறவர் - கரந்தையர்,  
 நாணுத்தனை யாக வைகல், 29.  
 நாணுவரை நில்லாக் காமம்,  
 நாம் - அச்சம், 235. [208.  
 நாம நல்லரா, 72.  
 நாயையும் வேடரையும் கொம்  
 பூதி அழைத்தல், 318.  
 நார் - ஈரம், 1; பன்னாடை, 36.  
 நாரைப் பார்ப்பு, 240.  
 நால்கு - நான்கு, 104.  
 நாலுதல் - தொங்குதல், 156.  
 நாளணி, 56.  
 நாளவை - நாளோலக்கம், 226  
 நாளாவய்த்தல், 131.  
 நாளிடைப்படுதல், 112.



நாளிருக்கை - நாளோலக்கம், 227.  
 நாளிரை தரீஇய, 336.  
 நாளிழை நெடுஞ்சுவர், 61.  
 நாளுலந்த - நாண்முடிந்த, 85.  
 நாறுதல் - தோன்றுதல், 7.  
 நாறுயிர் - தோன்றுமுயிர்ப்பு, 7.  
 நான்மறை, 131.  
 நான்முலைப் பிணவல் - தொங்கு கின்ற முலையை யுடைய பன். திப்பிணை, 248.  
 நிகர் - ஒளி, 11.  
 நிகழ்தல் - நடத்தல், 13.  
 நிணவரி - நிணவொழுங்கு, 31.  
 நிதிக்கிழவன் - அளகேசன், 66.  
 நிதியம் - பொருட்டிசர், 127.  
 நிதியம் சொரிந்த நீவி போலப் பாம்பூன் தேம்பும்கடம், 313.  
 நிமிர்பரிப்புரவி - மிக்கசெவ வினையுடைய குதிரை, 344.  
 நியமம் - கடைத்தெரு, 83, 90.  
 நிரம்பகன்செயு - ஒத்துஅகன்ற வயல், 13.  
 நிரம்பா - தொலையா, 53.  
 நிரம்பா நீரிடை - ஒடுங்கிய நீண்டவழி, 147.  
 நிரம்பா நோக்கு - ஆட்குறித்துப் பார்க்கும் போது இடுக்கிப் பார்க்கும் பார்வை, 67. [13.  
 நிரம்புதல் - சமமாதல், ஒத்தல், நிரயங் கொண்மார் - நரகம் புகுவார், நரகம் புகவேண்டி, 67.  
 நிரை - ஒழுங்கு, 5.  
 நிரைகவர்தல், 7.  
 நிரைகவர்ந்ததபின் நாட்பலி கொடுத்தல், 213.  
 நிரைசெலவிவுளி, 363.  
 நிரைதார் மீர்பன், 66.  
 நிரை நிலைஅதர் - கல்லொழுங்கு பட்ட நிலைமையவழி, 5.

நிரை நிலைஞாயில், 124.  
 நிரைபகுத்தல், 97.  
 நிரை மீட்டல், 7.  
 நிரையங் கொண்மார், 67.  
 நிரையப் பெண்டிர், 95.  
 நிரையிதழுண்கண், 65.  
 நிரைவளை யூருந்தோள், 255.  
 நிலம்படுமின்மினிபோலப் பரவிமைத்தல், 67.  
 நிலாவி நிலங்கும் மணன்மலிமறுகு, 200.  
 நிலைக்கோட்டு வெள்ளை நால்செவிக் கடாய், 156.  
 நிலைத்துறைக் கடவுள், 156.  
 நிலத்தல் - ஒங்குதல், 43; பறத்தல், 240. [45.  
 நிலப்பளகளிறு - ஒங்கினகளிறு, நிழத்த - நெருக்கமான, 147.  
 நிழற்கயத்தன்ன நீணகர் வரைப்பு, 105. [ஊடி, 71.  
 நிழல்காண் மண்டிலம் - கண்நிறந்தோன் - நின்றோன், 48.  
 நிறுத்தல் - நடல், 37.  
 நிறை - ஊறின சாரம், 37; நிறைதல், 63; நீர்ச்சால், 383.  
 நிறைந்தோர் - செல்வமுடையோர், 71.  
 நின்வலித் தமைகுவன் - நீசொன்னப்படியை நிச்சயித்திருப்பேன், 74. [துணிந்து, 5.  
 நினைந்தோற்றி - நினைந்து நினைவு - வருத்தம், 39.  
 நீகான் - மீகாமன், 255.  
 நீகான், மாடஒள்ளொரிமருங்கறிந்து வங்கம் செலுத்தல், 255.  
 நீண்மொழி - நெடுமொழி, 107.  
 நீத்தம் மண்ணு நீர்போல - நீத்தத்திடத்துக் குளிக்குமிடத்துக் குளிருமாப்போலே, 62.  
 நீந்தி - கழித்து, 50; கடந்து, 55.

நீயர், 241.  
 நீர் - தன்மை, 62.  
 நீர்செறிதுங்கு, 304.  
 நீர்நாய், 6, 16, 336, 386.  
 நீர்நோக்கம் - நீரையுடைய பார்  
 நீர்மாண் எஃகம், 212. [வை, 5  
 நீர்முதிர் பழனம் - நீர் நிரம்பிய  
 வயல், 6.  
 நீர்வார் நிகர்மலர் - நீரொழுதும்  
 ஒளியுடையமலர், 11.  
 நீர்வாழ் முதலை ஆவித்தன்ன  
 வாரை வேய்ந்த வறைவாய்ச்  
 சகடம், 301.  
 நீரில் நீரிடை, 213.  
 நீரிழி மருங்கிற் கல்லனைக் காந்த  
 வவ்வரை யரமகளிர், 342.  
 நீருண்டமேகம், வயவுப் பிடி  
 இனத்தி இயங்கல், 183.  
 நீரொலித்தன்ன அலர், 211.  
 நீலத்தன்ன சேம்பினிலை, 178.  
 நீலத்தன்ன நிறங்கினர் எருத்திற்  
 காமர் பிலி மயில், 358.  
 நீலவுந்திக் குதிரை, 400.  
 நீலுண்பச்சை, 217.  
 நீவி - தடவி, துடைத்து, 39;  
 நீக்கி, 7; பூசி, 48; பை, 313.  
 நீவெய்யோள் - நீவிரும்பின  
 பரத்தை, 6.  
 நீள்வரைச் சிலம்பு, 249.  
 நீளொரி - மிக்க எரி, 51.  
 நுகம் - நுகத்தடி, 159.  
 நுகும்பு, 283.  
 நுக்கின் கண்சிதர்தல், 304.  
 நுகு - பனைநுகு, 304; விழு  
 ந்கு, 114.  
 நுகப்பு - இடை, 75.  
 நுகப்பு அழித்து ஒலிவருங் கூந்  
 தல், 253.  
 நுடங்குதல் - அசைதல், 83.

நுணங்குதிறம் பெயர்ந்த வெண்  
 கலுப்பு, 207.  
 நுணங்கு - துவண்ட, 33.  
 நுணல் - தவளை, 364.  
 நுணல் பறையிற் கறங்கல், 364.  
 நுணைமம், 345.  
 நுந்தைபாடும் உண், 219.  
 நுரைமுகந்தன்ன சேக்கை, 93.  
 நுழை - நுண்மை, 35. [240.  
 நுளைச்சியர் வருணனை வணங்கல்,  
 நூறி - கெடுத்தி, 46; அடித்து,  
 145; பொடியாக்கி, 69.  
 நெகிழ்தல் - இளைத்தல், 1; நழு  
 வுதல், 26.  
 நெஞ்சமர் வியன்மார்பு - நம்  
 முடைய நெஞ்சம் மேவினவ  
 னுடைய அகன்ற மார்பு, 52.  
 நெடியிடை, 254.  
 நெடியோன், 149.  
 நெடுமிடல், 266.  
 நெடுநீர் வானம் - நெடிய தன்  
 மையையுடைய வானம், 57.  
 நெடுநீரிருங்கழி - மிக்க நீரை  
 யுடைய கரியகழி, 50.  
 நெடும்புற நிலை - நெடுங்காலம் நிற்  
 கும் பின்னிலை, 58.  
 நெடுவிளிப்பயிர் அறிதல், 253.  
 நெடுவேண் மார்பி னாரம்போலச்  
 செவ்வானத்துக் கொக்கு நிரை  
 யாகப் பறத்தல், 120.  
 நெய் - வாசநெய், 73.  
 நெய்த்தோர் - இரத்தம், 4.  
 நெருஞ்சி சுடரை நோக்குதல்,  
 நெருநல் - நேற்று, 6. [336.  
 நெருப்பன்ன சிறுகட் பன்றி, 84.  
 நெல்லரியுநர் தண்ணுமை  
 கொட்டல், 40.  
 நெல்லிக்காய் அத்ததுப் போவார்  
 செல்லுயிர் நிறுத்தல், 271;  
 அறுநூற் பளிங்கினைப் போல

உதிர்தல், 315; காட்டுமான் களுக்கு உணவாதல், 69; காற் றில் உதிர்வது பொற்காசு உதிர்வதுபோதல், 363; தின்று நீர் குடிக்கப்பெறுதல், 54; மிக்க நீரிடை, 67; முயற்கண் போதல், 284; வட்டக்கழங்கிற் றுவல், 5, 247.  
 நெல்லின்நேரே உப்பு, 140.  
 நெல்லுடை நெடுநகர், 176.  
 நெல்லுடை மறுகின் ஊர, 306,  
 நெறி - அறல், 35; முடங்குதல், வணர்தல், 35.  
 நெறிப்புப்படுதல் - வணர்தல், 88.  
 நெறிமருப் பெருமை - வளைந்த மருப்பின் எருமை, 316.  
 நெறியிருங் கதுப்பு - சுருண்ட கரிய அளகம், 35.  
 நேமியஞ் செல்வன், 175.  
 நேர்தல் - உடன்படல், கொடுத்தல், 253.  
 நேராவன்றோள், 253.  
 நொச்சி - காவல், 122.  
 நொசிவரற் சின்னீர் - நுண்ணி தாக வருகின்ற சின்னீர், 229.  
 நொடி - ஓசை, 47.  
 நொடித்தெனச் சிவந்த மெல் நொடிவிகல், 256. [விரல், 176.  
 நொடித்து - விற்பு, 196.  
 நொடை - விலை, 61.  
 நொண்டிதல் - முகத்தல், 230.  
 நொதுமல் - ஏதின்மை, 17.  
 நொதுமல் விருந்தினம் போல விவள் புது நானெடுக்கங் காண்குவம், 112.  
 நொதுமலாளன், 17.  
 நொவ்வல் - விரைவு, 98.  
 நொக்கி - விசாரித்து, 56.  
 நொக்குமறைய, 136.  
 நொய்த்தலை - நொயிடம், 73.

நொய்மலிந் துகுத்த நொசிவரற் சின்னீர், 229.  
 நொயட - நொய்வருத்த, 252.  
 நொவல் - நொகின்றேன், 63; நொவாதே கொள், 25.  
 நொவேன் - நொகின்றிலேன், 63.  
 நொன்மை - வலிமை, 25, 61.  
 நொன்றை - வலியதாம்பு, 46.  
 நொன்றான் - வலிய முயற்சி, 29.  
 நொனல் - பொறுத்தல், 44.  
 நொற - பொறுத, 44.  
 பஃறுதிப் பெடுத்த வலங்கு குலைக்கார்தன், 108.  
 பகட்டுழுவர், 41.  
 பகடு முடம்பட அதற்குச் சிறார் இருப்பைப்பூ ஊட்டல், 107.  
 பகர்நகர் - விற்பார், 25.  
 பகலாற்றுப் படுத்தல், 71.  
 பகழி - அம்பு, 132.  
 பகன்மருள் நிலவு, 228.  
 பகன்மாயந்தி, 48.  
 பகன்றை - கிலுகிலுப்பை; சிவே தைக்கொடி, 24.  
 பகன்றையிலையிற் பணிபெய்தாற் போற் பால்பெய் வள்ளம் விளங்கல், 219.  
 பகன்றை தோலெறி பாண்டி வின் வாலிய மலர்தல், 217.  
 பகாஅர் - விற்பார், 181.  
 பகுத்தல் - கூறிடுதல், 70.  
 பகைதலை மணந்தபல்லதர், 105.  
 பகைதலை வந்த, 251.  
 பகைமுனையறுத்தல், 253.  
 பங்குனிவிழவு, 137.  
 பச்சை - தோல், 244.  
 பசியென வறியாப் பண்பயி விருக்கை, 91. [37.  
 பசங்குடை - செவ்வியகுடை, பசநனை, 107.  
 பசநிலா - குளிர்ந்த நிலா, 57.

- பசுமீனொடுத்த வெண்ணென்  
மாஅத்து அயிரிமிதிமா, 340.  
பசுமை-குளிர்ச்சி, 57; செவ்வி,  
37.  
பசுவெயில் - இளவெயில், 306.  
பசை - கஞ்சிப்பசை, 34.  
பசைபடு பச்சை, 244.  
பட்டம் - ஓடை, 107. [120.  
படப்பை - சோலை, 18; பக்கம்,  
படர்கொண் மலை, 303.  
படர்தல் - செல்லுதல், 48;  
நினைத்தல், 4; பரவுதல், 102;  
வந்து படிதல், 39; வருந்து  
தல், 38. [39.  
படர்ந்துள்ளி - வருந்தி நினைந்து,  
படலை - இலை, 87; [பந்தர், 87.  
படலைப் பந்தர் - மாநிழலாகிய  
படா - உறங்கா, 102. [68.  
படாஅர் - சிறுதூறு, 84; செடி,  
படாஅல் - படாதே கொள், 7.  
படிமம் - பாவை, 149.  
படியோர் - பகைவர்; பிரதியோர்  
என்னும்வடசொற்றிரிபு, 22.  
படிவம் - விரதம், 123, 262.  
படிஇயர் - படக்கடவது, 145.  
படு - உண்டாகு, 211; உறங்கு,  
39; ஒலி 9, 54; காண், 39.  
கிணறு, 79; பெருமை, 11;  
விழு, 38; மறைதல், 48.  
படுகினை - பெரிய கொம்பு, 11.  
படுசுடரமையம் - சூரியன் மறை  
யும் சமையம், 48.  
படுத்த - அகப்படுத்தின, 216.  
படுத்தனெனுகுதனணி - செல்  
வித்தேதைற்குாணி, 66.  
படுமணி, ஒலிக்கு மணி, 54.  
படுமழை - பெரு மழை, 92.  
படுமாண் ஆரம், 218.  
படுமுடை - மிக்க முடைநாற்ற  
முடைய தசை, 247.
- படை - மெத்தை, 289, 305.  
படை முதலி, 44. [181.  
பண்டம் - வாசனைத் திரவியம்,  
பண்ணைவெண் பழத்தரிசி, 393.  
பனை - கணையமரம், 238; பெரும்  
பறை, 84; மருத நிலம், 255.  
மூங்கில், 1-4.  
பனைத்தகைத் தடைஇய காண்  
பின் மென்றோர், 181.  
பனைநிலை முனைஇய வினைநவில்  
புரவி, 254.  
பனைபயி லிருக்கை, 91.  
பனைமரு னெருத்திற் பல்வரி  
யிரும்போத்து, 238.  
பனைமுழங்கெழிலி, 84. [1, 356  
பனையான் - சாணையிடிக்கிறவன்,  
பத்தல் - நீர் இறைக்குஞ் சால்,  
155.  
பதம் - காலம், 58; சோறு, 37.  
பதவின் பாவை - அறுகம் புள்  
வின் கிழங்கு, 23.  
பதவு - செங்கோலறுகு, 14, 23.  
பதுக்கைக்கடவுள், 35.  
பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்  
லடிச் சில்பரிக்குதிரை, 105.  
பம்புதல் - எழுதல், 94.  
பயிரையாயம் - பாற்பசுவினம்,  
பயம் - பால், 54. [54.  
பயம்பு - குழி, 136, 165.  
பயற்றங்காய், கூம்பிப் பற்றுவிடு  
விரலிற் காய்த்தல், 339.  
பயிர்தல் - அழைத்தல், 14, 85.  
பயிர்ப்புறப்பலவு, 348.  
பயிலுதல் - அடுத்தல்,  
பழகுதல், 18.  
பயிற்றுதல் - பல்காற்சொல்  
தல், 6; கூவுதல், 19; பயிடு  
செய்தல், 54.  
பயின் - அரக்கு, 1, 356  
பாடு - காடு, 153, 389.

பரத்தல் - வேண்டினபடி கிடத்  
பரத்தைமை, 316. [தல், 39.  
பரவல்-பரலுடையபள்ளம், 4.  
பரவுதல் - தொழுதல், 9; 99.  
பரவை - குடிப்பாப்பு, 44.  
பரி - செலவு, 14, 28, 48, 100.  
பரிக்கும் - சூழும், 9, 31, 112.  
பரிகரம், 44.  
பரேரெழுத்தடக்கை - பருத்த  
தண்டாயுதம்போலும் பெரிய  
கை, 148.  
பரைஇ - வணங்கி, 95, 98. [283.  
பங்கவர் மருப்பின் முதுமான்,  
பல்புகழ் - வெற்றியும் தியாகமு  
முதலாயினவற்றானாகிய புகழ்,  
பல்லான்குன்று, 168. [22.  
பல்லிஉறுவதுகூறல், 151.  
பல்லாழ் - பலமுறை, 51, 88.  
பல்வீழாலம், 70.  
பவளச்செப்பிற் பொன்சொரிந்  
தன்ன இலவம் பூவின்கண்  
கோங்கின்றது உதிர்ந்தல், 25.  
பழங்கண் - புன்கண், 19, 71.  
பழங்கன்று கறித்த பயம்பமல்  
அறுகை, 136.  
பழனப்பைஞ்சாய், 226. [306.  
பழனயாமை பசுவெயிற்றோடல்,  
பழிச்சுதல் - வணங்குதல், 115.  
பழுக்கண், 321.  
பழுப்புறுதருஉத்தயிர், 394.  
பழையர் மகளிர் - உழத்தியர்,  
வேட்டுவிச்சியர், 201, 331.  
பள்ளியெழுச்சிக்காலம், 37.  
பளிக்குமணி, 5, 55.  
பிறம்பு-மலை, 303.  
பிறழ் - குட்டி, 248.  
பிறிப்புற இடையன்-ஓலைப்பாயை  
முதுகிற்சுமந்தஇடையன், 94.  
பறை - கரடிகை, 45; தண்ணு  
மை, 40; பிறத்தல், 38; நழு

வல், 101; வட்டமான, 15,  
178, 324.  
பறைக்குர லெழிலி, 23. [211.  
பறைகண்டன்னபாவடிக்களிறு,  
பறைதபு - பறத்தலற்ற, 106.  
பறைதல்-தேய்தல், நழுவுல், 101,  
பறை நீந்தி, 57. [247  
பன்மாண்நல்லில் - பலகட்டுமாட்  
சிமைப்பட்ட மாளிகை, 9.  
பன்மாண் பேதை, 343, 390.  
பன்றி, அயிர்க்கட் படாரிற்றுஞ்  
சுதல், 84.  
பன்றியின்மருப்பு மயிர் முதலிய  
வற்றிற்கு உவமை, 178.  
பனிக்கும் - நடுங்கச் செய்யும்,  
72, 321.  
பனிகடி கொண்ட பண்பில்  
வாடை, 235.  
பனிச்சை - அளகம், 9.  
பனிநீர் - குளிர்ந்த கடல்நீர், 50;  
நடுக்கத்தைச் செய்யும் கண்  
ணீர், 5. [305.  
பனிமீக்கூறும் பைதற் பானுள்,  
பனையோலைக் குடை, 37.  
பனைத்திர ளன்னபரே ரெழுத்த்  
தடக்கையானை, 148.  
பனைமரத்தில் அன்றில் வாழ்  
தல், 50, 120.  
பனைமரு ளெருத்திற் புலி, 238.  
பனையிதக்கை, 365.  
பனைவெளிறு, 187.  
பாக்கக்காரரும் கள்வரும்பொ  
ருத பூசற்களம், 89.  
பாகற் கொடியையும் பகன்றைக்  
கொடியையும் பறித்து ளரு  
மையைக் கட்டுதல், 156.  
பாகற்பழத்தை மயில் உண்டல்,  
15, 177.  
பாகன் நெடிதுயிர் வாழ்த்தல்  
களிறுநல்கலானே, 336.

பாங்கர் - நல்லபக்கம், 9, 88.  
 பாங்கின, 141,  
 பாசடை - பசியஇலை, 70, 106.  
 பாசவல் - பசியபள்ளங்கள், 243.  
 பசிய அவலுணவு, 141, 237.  
 பாசறை - படைவீடு, 24, 100.  
 பாசிதின்ற பைங்கண்யாளை, 91.  
 பாசிலைப் பொதுளிய புதல், 217.  
 பாசிழை விலை கோசர் வாழும்  
 நியமம் கொடுப்பினும் கொள்  
 ளார், 90.  
 பாடின நெண்கிணைப் பாடுகேட்  
 டஞ்சுதல், 226. [82.  
 பாடினனருவி - ஒலியினியவருவி,  
 பாடு - கூறு; பெருமை, 30.  
 பாடுலத்தல் - ஓசையாறுதல், 23.  
 பாணன், தலைவனெடு புதுப்பரத்  
 தையைப் புணர்வித்தல், 56.  
 பாணன், தலைவி துயர்கண்டு  
 வருந்தல், 50.  
 பாணன் தூதுவந்தனன், 244.  
 பாணி - தாமத காலம், 50; தாள  
 வோசை, 225. [விமா, 105.  
 பாணிபிழையா மாண்வினைக்க  
 பாணியவங்குதொழிற்கவிமா,  
 134.  
 பாத்தியன்ன குடுமிக்கூர்ங்கல்-  
 பதித்துவைத்தாலன்ன தலை  
 யையுடைய கூரிய கல், 5.  
 பாந்தப்படாஅர் - பாம்புச்செடி,  
 பாந்தள்-பாம்பு, 68. [68.  
 பாம்பின் 'நிருமணி விளக்கிற்  
 பெறுகுவை யிருண்மென்  
 கூந்தல் ஏழுறுதுயிலே, 92.  
 பாம்பு இடியினால் நலிவுறல், 68.  
 பாம்புக்கடுப்பன்னதோப்பி, 348.  
 பாம்பு, கரடியால் நலிவுறல், 8,  
 88.  
 பாம்பு மணியுமிழ்தல், 72, 92,  
 138, 192, 378.

பாம்பு வாடிக்கிடத்தல் நிதியம்  
 சொரிந்த நீவிபோறல், 313.  
 பாம்பு இறந்துகிடப்பது அறுத்த  
 பிரண்டைபோல்வது, 119.  
 பாம்பெறி கோலிற் நமிசை  
 வைகுதல், 322.  
 பாய்தல் - பரத்தல், 48; வாவுதல்,  
 பாயல் - சயனம், 39. [38.  
 பார் - வன்னிலம், 79.  
 பார்ப்பான் தூதுசெல்ல, அவனை  
 மழவர் வழிபறித்துக்கோறல்,  
 பார்ப்பு - குஞ்சு, 160. [337.  
 பார்வல் ஒதுக்கு - பார்த்தல்  
 வல்ல நடை, 22.  
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 49.  
 பால் கண்டன்ன ஆதைவெண்  
 மணல், 400.  
 பாவடி - பரந்தஅடி, 125.  
 பாவின்று - பரவாது, 172.  
 பாவை - அறுகங்கிழங்கு, 136;  
 கண்ணிற் பாவை, 5; சித்தி  
 ரப்பதுமை, 98. [கவிள், 98.  
 பாவையன்ன பலராய் மாண்  
 பாறு - பருந்தின் ஒருசாதி, 175.  
 பாறுதல் - சிதறுதல், 9. [167.  
 பாணய்துள்ளிய பறைக்கட்சீறில்,  
 பிசீர் - துளி, 250.  
 பிசைதல் - ஒன்றோடொன்று  
 தேய்தல், 39, 65.  
 பிடி - பிடிக்குமிடம், 73.  
 பிடி, ஆளியஞ்சி நடுங்குதல், 75.  
 பிடிக்கும்கன்றுக்கும் யானை உண  
 வூட்டல், 85.  
 பிடிக்கையமைந்த கனல்வாய்  
 கொள்ளி - கைப்பிடியிடத்தல்  
 அமைந்த கனற்கொள்ளி, 73.  
 பிடிக்கையன்ன பின்னகம், 9.  
 பிடி, கவியுகிரினது, 229.  
 பிடி, கன்றினையிழத்தல், 68, 83,  
 347.

பிடி, குளகுண்ணை கன்றுக  
ளோடி பாழூர்க்கூரம்பையிற்  
ரேன்றல், 229.  
பிடி, தன்கன்றினை வெள்ளம்  
இழுக்கப் பூசலிடல், 68.  
பிடி, தன்கன்று குழியிற்பட்ட  
தாகப் பூசலிடல், 211.  
பிடி, படிமுறுக்கிய பெருமரப்  
பூசல், 8.  
பிடி, பயம்பிற்படுதல், 165.  
பிடிமடிந் தன்ன கல், 178. [269.  
பிடிமடிந் தன் ன குறும்பொறை,  
பிடிமிதி வருதுணைப் பெரும்பெ  
யர்த் தழும்பன் 227.  
பின்னடம் - திரட்சி, 6.  
பிணத்தின் கண் மணியெடுத்த  
துக்கமுக்கு பேடைக்குச் சொரி  
தல், 215.  
பிணர் - சருச்சரை, 57, 246.  
பிணி - கட்டு, 27; மொட்டு, 4,  
67, 235. [122.  
பிணிகோ ளருஞ்சிறையன்னை,  
பிணை - விருப்பம், 86.  
பிணை, ஏறுபுணர் உவகைய  
ஊறில் உகாள், 234.  
பித்தை - தலைமயிர், 101, 236.  
பிதிர்பு - துளித்து, 153. [248.  
பிரசந்தாங்கும் - வண்டு ஆடும்,  
பிரசப்பல்கினை - வண்டுகளின்  
பலகூட்டம், 228.  
பிரண்டை அறுப்புண்டு ஏறு  
பெறு பாம்புபோறல், 119.  
பிரப்புளர்தல், 98, 242.  
பிரம்பின் அரவாளன்ன அம்முள்  
ரெடுங்கொடி, 96. [77.  
பிரமாணம்வாங்கும் மாக்கள்,  
பிலிற்றல் - புறப்படவிடல், 14.  
பிள்ளை பெற்ற மகளிர் நால்வர்  
மணமகளைக் குளிப்பாட்டல்,  
பிளிற்றி - ஒலித்து, 40. [86.

பிற்படுபூசல் - பின்னே சென்று  
மீட்கும் கார்த்தயர்பூசல், 7.  
பிறக்கொழிய 104.  
பிறங்கல் - மலை, வழியுயர்ச்சி, 8.  
பிறர்கொளவிளிதல் - பிறர் தம்  
கைப்பொருள் கொள மரித்தல்,  
அஃதாவது உபகாரத்தோடே  
மரித்தல். 61.  
பிறழ - மாற, 84.  
பிறிதாதல் - மரித்தல், 55.  
பிறைதொழுதல், 239.  
பின் - பின்னல், 73.  
பின்னகம் - பின்னிணமயிர்,  
முறுக்கிமுடித்த கொண்டை, 6.  
பின்னிலையிதாது - பின்னிற்றலைக்  
கூடாது, 44.  
பின்னை - கண்ணிரான், 59.  
பீடு - பெருமை, 125.  
பீர் வீயேர் வண்ணம், 57.  
பிரத்தெழின்மலர் போன்றபசு  
பிரெழு முதுபாழ், 167. [லை.45,  
பீலி - மயிற்றேகை, 15. [67,  
பீலிகூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்,  
பீலியை வில்லிற்சுற்றுதல், 69.  
பீள் - குல், கரு, 243.  
புகர் - புள்ளி, 72.  
புகருழை ஒருத்தல், 219. [89.  
புகல் - புகுதல், 59; விருப்பம்,  
புகலேக்கற்ற - புகுதலுக்கு ஏக்  
புகவு - உணவு, 132. [கற்ற, 57.  
புகார் - கழிமுகம், 110.  
புகுத்து - அடைவித்து, 41.  
புகைநிழற் கடுக்கும் மாழதன்  
ளல், 140. [317.  
புகைநிறவுருவின் அற்சிரம்,  
புகைபுரை அம்மஞ்சு, 97.  
புட்டாளத்திரி - கோவேறு கழு  
தை. 120. [தான் அழிதல், 55.  
புண்ணணுதல் - புண்ணுக்குத்

- புணர் குறி - புணர்தற்குச் செய்த குறி, 118.
- புணர்வது - கைகூடுவது, 51.
- புணரி - கடல், 10, 65.
- புணரிய - புணர்க்க வேண்டி, 56.
- புனை - தெப்பம், 6.
- புத்தகன் மண்டை - புதிய அகன் மண்டை, 86.
- புதலிவர் பொதியில், 307.
- புதவு - வாயில் 83; நீர் செல்லும் மதகு, 237.
- புதவு முதல் - வாயிலிடம், 83.
- புதுநலம் பெற்ற வெய்து நீங்கு புறவு, 224. [112.
- புது நானொடுக்கக் காண்டல், புது மணமகடே, 141.
- புதுவது வதுவை நாற்றம் எக்கரிற் கருவல், 25.
- புதுவது புனைதல் - புதுவதாகச் செய்தல், 221, 352.
- புதைய - மறைய, 117.
- புய்க்கும் - பிடுங்கும், 252.
- புயலேறு, 218.
- புரத்தல் - காத்தல், 97. [32.
- புரவலன் - அரசன்; புரப்போன் புரவி-குதிரை, 156, 244.
- புரி - கட்டு, 248; சுழற்சி, 21; முறுக்கு, (கட).
- புரியினர் - வலகு சரித்த பூங்கொத்து, 21.
- புரிசை - மதில், 114. [தல். 95.
- புரைதல் - ஒத்தல் 2. சிறப்பா புரையோர் - மேலோர், 136.
- புருவை - இளைமை, 88.
- புல் - ஊகம் புல், பனையோலை, மூங்கில், 39.
- புல்சாய் சிறுநெறி, 65, 357.
- புல்லென - அழகழிய, புற்கென, 113.
- புல்வா யேறு, 121.
- புலக்கேம் - புலப்பேம், 46.
- புலங்கடை - புலத்திடம், 31.
- புலத்தல் - வெறுத்தல், 106.
- புலத்தி - புலக்கின்றாய், 39.
- புலந்து - புலந்தேன், 55. [4.
- புலம்பு - தனிமை, 7. வருத்தம் புலம்பெயர் மருங்கிற் புள்ளை முந் தாங்கு மெய்யிவ ன்ணெழிய உயிர்போதல், 113.
- புலம்பொடுவதியுங் கலங்களுர் அகல, 254.
- புலமீக்கூறும் புரையோர், 142.
- புலர் குரலேனல் - முற்றின ஏனற் கொத்து, 82.
- புலர்தல் - அகலப் போதல், 37.
- புலர்விடியல் - இருள் அகலப் போகின்ற விடியற்காலம், 63.
- புலவுக்களம், 249.
- புலவுத்திரைப் பெருங்கடல், 255.
- புலவுப் புலி, 97.
- புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலே, 304.
- புலிக்கேழ் வேங்கை, 227.
- புலித்தோல், 58.
- புலி, தன்னிரை இடம்படிந் மிசையாது, 29; 252.
- புலிப்பற்றூலி, 7, 54.
- புலிபுலி யென்று குறமகள் பூச விடுதல், 48, 52.
- புலியுழந்த வசிபடு சென்னியானே, 118.
- புலியுழந்த வடுமருப் பொருத்த புழல் - துளை, 9. [தல், 37.
- புழுக்காயி அம்பு - மல்லிசை மொட்டு, 9.
- புழுகு - அம்புக் குப்பி, 9.
- புள்ளித் தொய்சிற் பொறிப்படு சுணங்கு, 239.
- புள்ளியற் கலிமா, 64. [136.
- புள்ளுப்புணர்ந் தீனிய வாதல்



புள்ளோர்த்தல் - பட்சிசகுனம் பார்த்தல், 207.  
 புளி - புளியிட்டகறி, 60.  
 புளிப்பதன் - புளிப்பாகிய சிறு றுண்டி; அஃதாவது : மாதா ளங்காய் முதலிய சில்பதம் 37 [பின் ஆ, 342.  
 புற்றத்து அரும்புழைத் திறப் புற்றுடைச் சுவர புதலிவர் பொதியில், 307.  
 புறக்கு - புறம், 139.  
 புறங்காடு, 122.  
 புறநிலை - பின்னிலை, 32.  
 புறம் - இடம், 7; உடம்பு, 86; முதுகு, 84.  
 புறம்பொதிதல் - மேலே மூடு தல், 116.  
 புறவு - சிறுகாடு, 84; புறா, 167.  
 புறா, பரலுண்ணல், 271.  
 புன்கம் - சோறு, 237; 393.  
 புன்கு - புனமுருங்கு, 116,  
 புன்கு, பொரியென அவிழ்தல், 116.  
 புன்னை யரும்பு கழுவாத முத்தம் போறல், 30. [அறுகு, 237.  
 புனல் பொருபுதவு - நீர் மோதும் புனலடை கரை, 216. [140  
 புனவன் - கொல்லைக்காரன்,  
 புனிற்றா - ஈன்றணிமை கழியாத புனிற்றான் றரவு, 338. [பசு, 56.  
 புனியு - ஈன்றணிமை, 21.  
 புனைதேர் நேமியுருளிய குறைத்த வறை, 251.  
 பூக்கோளேய தண்ணுமை, 174.  
 பூசல் தோன்ற - ஆரவார முண் பூசல் - சண்டை, 89. [டாக, 48.  
 பூசல் பயிற்றல் - ஆரவாரஞ் செய்தல், 52.  
 பூட்கை - வலிமை, 100. [365.  
 பூண்டிசின் - பூண்டாய், 139.

பூதந்தந்த பொரியவைவேங்கை, பூவல் - சிவப்பு, 194.  
 பூவீகொடி - பூவுதிர்ந்தகொடி, 19.  
 பூழி-புழுதி, 63.  
 பெட்கும் - விரும்பும், 86.  
 பெண்கோளொழுக்கம், 112.  
 பெண்டிர் திரிவயிற் றெவிட்டுஞ் சேட்புலக்குடிஞை, 283. [305.  
 பெண்ணை - பனை, 40, 50, 120,  
 பெண்ணைச் சேக்குந் கூர்வாயன்றில், 305. [பருவம், 7.  
 பெதும்பைப்பருவம், புறப்படாத பெய்தல் - சொரிதல், 113. [67.  
 பெயரும் பீடம் எழுதிய நடுகல், பெயலுறுமலரிற் கண்பனிவார, 307. [பெற்ற, 42.  
 பெயலோர் - பெயலுக்கு எழுச்சி பெருங்கல் நாடன், 232, 238.  
 பெருங்களிற்றினம் பழநீர்கலங்கல், 212. [கும் என்கு, 247.  
 பெருஞ்செம்புற்றின் தலையிடக் பெருஞ்சோறுகொடுத்தல், 233.  
 பெருநீர் - கடல், 20.  
 பெரும்பிறிதாதல் - மரித்தல், 55.  
 பெரும்புலர்வைகறை - பெரிய இருள்புலர்கின்ற விடியற்காலம், 304. [306.  
 பெரும்பெயர் - பெரியகீர்த்தி, பெரும்பொழி - பெரிதாக உரித்த பெருவங்கியம், 82. [உரி, 83.  
 பெற்றோன் - கணவன், 86.  
 பேஎழுதிர் நடுகல், 297.  
 பேஎழுதிர் பொதியில், 377.  
 பேஎய் கண்ட கனவு, 303.  
 பேஎய்த்தலைஇய பிணரரைத்தாழை, 130. [தல், 241.  
 பேஎய்வெண்டேர்ப் பெயல்செத்தேடிப்பெண்கொண்டாடுகை எருமைக் கொம்பு அசை தலுக்கு உவமை, 206.

- பேண்மார் - வழிபடும்பொருட்டு, பொய்வலாளர், 229.  
 பேணி - பூசைபண்ணி, 13. [35. பொருட்பிணி - பொருளிடத்  
 பேதுறல் - மயக்கமுறல், 4. துப்பிணித்த உள்ளம், 51.  
 பேதைப்பருவம் - வேட்கைபிற பொருநன் - கூத்தாடுவன், 76.  
 வாத பருவம், 7. பொருள் - காரியம், 33.  
 பேய்க்கூடு, 142. பொலம் - பொன், 114.  
 பேய்த்தேர், 29. [62. பொழித்தல் - உரித்தல், 83.  
 பேயுமறியாமறையமைபுணர்ச்சி, பொற்ப - ஓக்க, 98.  
 பேழ்வாய் - அகன்றவாய், 147. பொறாஅர் - பகைவர், 338.  
 பை - பசுமை, 42. பொறி - இலச்சினை, 77; புள்ளி.  
 பைஞ்சாயக்கோரை, 49. பொறுத்தல்-சுமத்தல், 34. [103,  
 பைதல் - துன்பம், 10. பொறை - பாரம், 38. மலை; 14.  
 பைதறு - பசுமையற்ற, 42. பொறைமரம், 282.  
 பைது - பசுமை, 1, 42. பொறைமலி கழுதை, 89.  
 பைதுறு - பசுமையுற்ற, 74. பொன்கோட்டுச் செறித்தும்பிற  
 பைந்தூவி, 57. வாறு அலங்கரித்தும் இடபத்  
 பைப்பய - மெல்லமெல்ல, 71. தை இரவலர்க் களித்தல், 249.  
 பைப்பயநுணுகி - பசந்துசுருங்கி, பொன்செய் கன்னம் பொலிய  
 பையாந்து - துன்புற்று, 57. [71 வெள்ளித்துண்டு உதிர்வது  
 பையுள் - நோய், 14. போல வண்டு ஊது தொழும்,  
 பெரகுட்டரை இருப்பை, 95. குரவத்துக்கோங்கலர் உறைத்  
 பெரகுட்டு - குமிழி, 324. தல், 317. [203.  
 பொங்கடி - யானை, 44. பொன்மலி நெடுநகர்க் கூடல்,  
 பொங்கர்-இலவமரம், 129; மரக் பொன்வார்த் தன்ன வைவாலெ  
 கொம்பு, 4; சோலை, 2. யிற்றுச் செந்நாய், 219.  
 பொங்கல்வெண்மழை, 217. பொன்வீரூழல், 70.  
 பொங்கவிழ் புன்கம், 393. பொன்னடர்ந்தன்ன ஒள்ளிணர்ச்  
 பொங்கழி - தூற்றப்பொலி, 37. செருந்தி, 280.  
 பொத்து - பொந்து, 277. பொன்னுடைத்தாலி 7.  
 பொத்துதல்-கொளுத்துதல், 39. பொன்னுரை கட்டளை, 178.  
 பொதி - முளை, 335. பொன்னெறிபிதிரின் மின்மினி  
 பொதியவிழ்தல் - மொட்டுமலர் பரத்தல், 72.  
 தல், 235. பொன்னென வாகத் தரும்பியு  
 பொதும்பு - சோலை, 18, 340. சுணங்கு, 150.  
 பொம்மல் - பொலிவு, 65. பொன்னேர் புதுமலர் (கட); 52  
 பொய்க்கனவு, 39. போகில்-பறவை; மொட்டு, 129  
 பொய்கை - குளம், 96. போந்தை - பனை, 238.  
 பொய்தல் - வினையாட்டு, 26; போர் செறிமள்ளர், 316. [167.  
 சிற்றில், 156. போர்மடி நல்விதைப் பொதியில்.  
 பொய்வல் பெண்டிர், 98. போழ்தல் - அறுத்தல், 6.

போற்றி - கருதி, 26;  
 போற்றும் - புத்திபண்ணும், 39.  
 பொள்ளிணைமையில் உரோகிணி  
 சேர்ந்த கார்த்திகை விழா 141.  
 பொளவம் - கடல், 212. [181.  
 மகரநெற்றி வான்ரேய் புரிசை,  
 மகளிர் - அவலிடித்தல், 141.  
 மகளிர் கண்ணுக்குக் குவளை  
 உவமை, 228; செங்கழுநீர்  
 உவமை 48; பற்கு நாணல்  
 முளை உவமை, 212; பின்ன  
 லுக்குப் பிடிக்கை உவமை,  
 9; மேனிக்குப் பொற்பாவை  
 உவமை, 212.; மொழிக்  
 குச் செவ்வழியாழ் உவமை,  
 212; ஐம்பாற்குத் தும்பி அரி  
 யினம், உவமை, 223; மேகம்  
 உவமை, 225.  
 மகளிர், சுவரில் கோடிட்டு நா  
 ளெண்ணுதல், 61; பல்விச்  
 சகுனங்கேட்டல், 289; பிறை  
 தொழுதல், 239.  
 மகனே - ஒருபுருஷனே, 48.  
 மகிழ்தல் - குரைத்தல், 122.  
 மகிழ் நொடை - கள்விலை, 245.  
 மகுளி - ஓசை, 19.  
 மங்குல் - இருள் 24. [37.  
 மங்குல்வான் - இருண்ட மேகம்  
 மங்குலற்கமொடு பொங்குபு து  
 மஞ்ச - மேகம், 71. [ளிப்ப, 235.  
 மஞ்சை - மயில், 85.  
 மஞ்சை ஆலல், 304. [393.  
 மஞ்சை ஒலிசீர் ஏய்க்குமுச்சி,  
 மஞ்சை பாகற்பழம் உண்டல்,  
 15; 177. [உவமை, 177,  
 மஞ்சையின் குரலுக்கு வயிர்  
 மட்டு தேன், 212.  
 மடங்க - தளர், 223; தீய, 31.  
 மடி - வஸ்திரம், 13.  
 மடிதல் - உறங்குதல், 46; சோர்

தல், 73; 109; மரித்தல், 31;  
 வளைதல், 50; வற்றுதல், 54.  
 மடிவை - தழை, 226.  
 மடித்தல் - உண்பித்தல், 105.  
 மடை - சோறு, 119; மூட்டுவாய்,  
 40. [248.  
 மடைசெவன் முன்பிற்படை,  
 மடையமைதின சரை, 119.  
 மண்கண் - மண்ணிடம், 23.  
 மண்டி - நெருங்கி, 44.  
 மண்ணை - கழுவாத, 30.  
 மண்ணீர்ச்சிதுருளம், 121.  
 மண்ணுதல் - குளித்தல், 62.  
 மண்ணை - மழுமட்டை, 24.  
 மணத்தல் - கூடுதல், 50.  
 மணமனை கமழுங்கர்னம், 107.  
 மணல் நிலாவை ஒத்தல், 200;  
 பாலை ஒத்தல், 400.  
 மணி - தேர்மணி, 4; நீலமணி,  
 (கட.); பவளமணி, 5; பளிக்கு  
 மணி, 56; மணியோசை, 24.  
 மணிப்புரு, 167.  
 மணிமருள் பூவை, 134.  
 மணிமருள் மலர் முள்ளி, 236.  
 மணியிடைபவளம், 14; 304;  
 374.  
 மத - செருக்கு, 76; வலி, 14.  
 மதந்தப - வலிகெட, 18.  
 மதர் - செருக்கு, 39.  
 மதர்வை நல்லான், 393.  
 மதனில - வலியிலாதன, 32.  
 மதைஇய நோக்கு - செருக்கின  
 பார்வை, வனப்புடைய பார்  
 வையுமாம், 86.  
 மந்தி - சூரியன், 92.  
 மந்தியவை - மந்தித்திரள், 82.  
 மம்மர் - மயக்கம், 56.  
 மயக்கி - நிலைநெகிழ்த்து, 6.  
 மயங்கி - நெருங்கி, 17; வருந்தி,  
 மயிர்த்தலைப்பதுக்கை, 231. [26,

மயில் பாகற் பழத்தை உண்டல், 15; 177. [கையினர், 368. மயிலின் குடுமிபோலும் வேங் மரக்கலத்தைகீகான் மாடவொள் ளெரிமருங்கு அறிந்தொய்யல், மாஞ்செலமிதித்தமால், 59. [225. மரா - மருவாத, 13. மருங்கு - இடம் (காரணம்), 242: சுற்றம், 59; பக்கம், 35; வயிறு 34 மருடல் - ஆச்சரியப்படுதல், 82. மருப்புக்கடைந்தன்ன இருட்பை மல்க - நிறைய, 30 [ப்பூ, 267. மலிதல் - பூரித்தல், 11; 15. மலிபெயல்-மிக்கபெயல், 42 [19. மலிர் தொள்-மிகுதல் கொண்ட, மலைதல் - சூடுதல் (கட.); பிறழ் தல்; மாறுபடல், 140. மழவர், ஆத்தருதல், 101; ஆத் தின்னல் 129; கற்குடைதல், 121; தலைமயிர் வருணனை, 101; பூந்தொடைவிழவு, 187. மழுகுதல் - தேய்தல், 5. மழை - மேகம், 134. மழைக்கண் - குளிர்ந்த கண், 51. மழைத்தோல்-தோற்கிடுகு, 123; 186; 336. [ஓத்தல், 232. மழைமுழக்கம் புலி முழக்கினை மள்ளர் - வீரர், 21; 316. [233. மறப்படை - வலிமிக்க படை, மறம்புகல் மழகளிறு, 102. மறவிய ஞாட்பு, 246. மறி - செம்மறிக் குட்டி, 94. மறி கொலைப்படுத்தல், 292. மறித்துருஉத் தொகுத்த பறிப் புற விடையன், 94. மறிமாழ்கியன்ன. தாழ்செவிய மறியுயிர் வழங்கல், 242. [104. மறுகு - வீதி, 122. மறுகுதல் - கொடுபோதல், 84; சழலுதல், 220, வருந்துதல், 29.

மறுப்ப - மறுக்குமாறு, 224. மறை - மந்திராலோசனை, 70 மறைந்தவிடம், 136. மன் - அது மாட்டாமை, 33. கழிவு, 8. மிகுதி, 87. மன்றல் - மணம், 112. [14. மன்று - ஊர்ப்பொது வில்லம் மன்னர் கடகுக்காரரை அழை துப் படைகாண்டல், 67. மனைமுதல் தலைவி, 51. மனைமுதல் வினை - இல்வாழ்க் கைத்தொழில், 51. மா - சுருமை, 4; குதிரை, 6; திரு, 20; புலி, 48; மிருகங்கள், 364; மாமரம், 25; முலை, 26; வண்டு, 20. [15. மாக்கட்டு - மாக்களை யுடையது, மாகெழு சிறுகுடி, 103. மாதிரம் - திசை, 37. மாந்தி - உண்டு, 236. [66. மாந்திக்கிழவோன் - அளகேசன், மாய்தல் - தீட்டுதல்; மறை தல், 5. மாழ்குதல் - தளர்தல், 104. மாழை - மா, 119. மாள, அசை, 16. மாறு, காரணப் பொருட்டில் வருமோரிடைச் சொல், 42. மான்று - மயங்கி, 3. மினிறு - வண்டு, 78. மிடறு - கழுத்து, (கட.). மிடை - தூறு, 155. மிதவை - கூழ், 37. மிழற்றி - சொல்லி, 54. மிளிர - ஒளிர, 41. மிளை - காவற்காடு, 44. மின் - ஒளி, 50. மீக் கூறுதல் - மேம்படச் சொல் லுதல், 62. மீன் - நஷத்திரம், 10.

மீன்கண்டன்ன மெல்லரும்  
 பூழ்த்தபுன்னை, 10. [286.  
 மீன்கிணையன்ன வெண்மணல்,  
 மீன்முள்ளன்ன முள்ளிமலர், 26.  
 மீனூணங்கல் - கருவாடு, 80.  
 முகஞ்செய்தல் - நிரம்புதல், 7.  
 முகவை-முகத்தல், 126. [கள், 54.  
 முகிழ் நிலா - புறப்படுகின்ற திங்  
 முகை-குகை 238, 242; மொட்  
 முச்சி - கொண்டை, 73. [டு, 11.  
 முசுக்கலை, 7.  
 முசுண்டை, 94.  
 முடங்கர் - முடக்கிடம் 147.  
 முடந்தை - வளவு, 284.  
 முடுக்கர் - முடுக்கிடம், 97.  
 முழை, 240.  
 முடுக - விரைய, 14. [தசை, 3.  
 முடை - முடைநாற்றமுடைய  
 முணங்கு நிமிர்தல்-மூரி நிமிர்தல்,  
 முத்துக்குளித்தல், 201. [357.  
 முதல் - இடம், 96. [பழமை 181.  
 முதமை - அறிவு, 22; மூப்பு 6;  
 முதநீர்-கடல், 57. [181.  
 முதநூல் - யஞ்ஞோபவீதம்,  
 முதவாய் - அறிவு வாய்த்த, 22.  
 முதவாய்ப் பெண்டிர், 22; 98.  
 முதைப் புனம், 94.  
 முந்துறுத்து - ஈந்து, 249;  
 தோற்றுவித்து, 39.  
 முந்தாழ் - மூங்கில், 78.  
 முந்நீர் - கடல், 104.  
 முயலின் கண்ணுக்கு நெல்லிக்  
 காய் உவமை, 284,  
 முயற்பறழ், 384.  
 முரணிலம் - வன்னிலம், 21.  
 முரம்பு - வன்னிலம், 5. [72.  
 முரவு வாய் - விளவுபட்ட வாய்,  
 முருக்கிய - சிதைத்த, 164. [62.  
 முருந்து - வேளின் மேற்றண்டு,  
 முழு - பெரிய, 45.

முழுமுதல் - பெரியமுதல், 238.  
 முழுவலி - நிரம்பியவலி, 227.  
 முறி - தளிர், 33.  
 முறுக்கிய - ஒடித்த, 8.  
 முன்பு - வலிமை, 75.  
 முன்னம் - குறிப்பு, 5.  
 மூதாய் 14, 74, 134. [60.  
 மூரல் - சிலுசிலுத்த சோறு,  
 மூரன் முறுவல் - புன் சிரிப்பு,  
 மேதை - அறிவு, 7. [390.  
 மேந்தோல் - மேவிய தோல், 3.  
 மேய்மணி - மேய்தல் காரண  
 மாக உமிழ்ந்தமணி, 72.  
 மேவர - விரும்பம் வர, 65.  
 மேவரும் - பொருந்தும், 28.  
 மேவல்-பொருந்தல், 11; பொருந்  
 தற்க, 229; விரும்பம், 214.  
 மேவலர் - விரும்பு கின்றவர், 95.  
 மேவார் - பகைவர், 266.  
 மை - இருள், 87; எருமை, 41;  
 கருமை, 89; குற்றம், (கட.);  
 பசுமை, 43; மேகம், 108.  
 மைந்து - வலி, 75.  
 மையற்பெண்டிர், 98.  
 மொசிந்து-நெருங்கி, 181. [152.  
 மொய்ம்மூசு - பெருமை மிக்க,  
 மொய்வலி - பெரியவலி, 246.  
 மோயினள் - மோந்தாள், 5.  
 மோவாய் - தாடி, 133.  
 மொளவல்-மல்லிகை விசேஷம்;  
 வனமல்லிகை, 21.  
 யஞ்ஞோபவீதம் (கட.), 181.  
 யாசுருண்டத்தின் கீழ்யாமையை  
 வைத்து மூடுதல், 361.  
 யாணர் - புதுவருவாய், 44.  
 யாத்த - கட்டின, 84.  
 யாவதம் - சிறிதும், 108.  
 யாமைமுட்டை பார்ப்பாகும்  
 யாழ், அசை, 39. [முறை, 160.  
 யானைக் கன்றைப் பெருக்கர்

யுபஸ்தம்பம், 220.  
 வங்கம் - கப்பல, 255.  
 வங்கூழ் - காற்று, 378.  
 வசி - பிளந்த வடு, 19.  
 வட்டு-சூதாடு கருவி, 5. [கல், 340.  
 வட்டம் - சிலாவட்டம்; சந்தனக்  
 வடித்தல் - உறந்திடுதல், 37.  
 வடு - அறல், 88. [தபற்று, 88.  
 வடுவாழ்புற்று - அறல் வீற்றிருந்  
 வண்ணம் - அழகு, 69.  
 வணர்தல் - வளைதல், 88.  
 வதுவை - மணம், 25.  
 வதுவை ஈரணி - பெரிய மணக்  
 வந்தீமை, 80. [கோலம், 166.  
 வம்பு - மணம் 11; புதுமை 15;  
 சிலை யின்மை 190; கச்சு, 150.  
 வம்புடை முலை, 150.  
 வயங்குதல் - விளங்குதல், 24.  
 வயம் - வலி; வெற்றி, 15, 55.  
 வயமான்-சின்கம், 73, 115; புலி,  
 (கட), [99, 362.  
 வயமான் உகிரன்ன முருக்கம்பூ,  
 வயவர்-வீரர், 31, 69, 89.  
 வயவு-வேட்கை, 72, 112, 238,  
 வயிர் - கொம்பு, 40, 177. [338.  
 வயிரியர் - கூத்தர், 155.  
 வயின் மரம் - ஓரிடத்து மரம்;  
 மரத்து வயின், 49.  
 வரி - இரோகை; கோடு 14.  
 கட்டு, 61. சித்திரம் 48.  
 திதலை 33, பண்ணுதல், 90.  
 வருட - தடவ, 306. [378.  
 வருடை - எண் கால் வருடை,  
 வரை-பக்கமலை, 42; மூங்கில், 3.  
 வரைதல் - மணஞ்செய்தல்,  
 112, 119. [34, 378.  
 வரைப்பு - இடம், 63; மாளிகை,  
 வரை வீழ்தல், 322.  
 வல்சி - உணவு, 8, 110. [35.  
 வல்லாண் - வலிய ஆண்மை,

வல்லியம் - புலி, 107, 362.  
 வல்லுவர் - மிக்கவர், 79.  
 வலத்தல் - கட்டுதல், 30.  
 வலந்த - சுற்றின; சூழ்ந்த, 5.  
 வலம்புரி மூழ்குதல், 201, 350.  
 வலித்தல் - நிச்சயித்தல், 74.  
 வழங்குதல் - செல்லுதல், 1.  
 வழிநாள் - பின்னாள், 18.  
 வழுதுணை - கத்தரிக்காய், 22.  
 வழை - சுரபுன்னை, 8.  
 வள் - கடிவாளம் 4. கூர்மை,  
 வளி - காற்று, 1, 37, 39.  
 வளை - சங்கு, 24, 150.  
 வறிது - சிறிது, 5, 316.  
 வனம் - அழகு, 6.  
 வளைதல் - பண்ணுதல், 58.  
 வா அப் பாணி வயங்குதொழ்  
 கலிமா, 134.  
 வாங்குதல் - இடத்தல்  
 இழுத்தல், 30, 36, 84; வ  
 த்தல் 4, 18.  
 வாண்டந் தன்ன வழக்க  
 கவலை, 72.  
 வாய் - மெய் 3; வாயை யு  
 யபூ (இருப்பைப்பு), 9.  
 வாய் கூறல் - மெய்யாக் கூற  
 வாய்த்தல் - மெய்த்தல், 66. [4.  
 வாய்ப்பகை கடியு மருந்து  
 இருமல் தீர்க்குமருந்து, 10.  
 வாய்வாள் - தப்பாதவாள், 11.  
 வாயுறுத்தல், 216.  
 வார் - உரித்தல், 69; ஒழுங்கு 4.  
 104; நீட்சி, 46, 102.  
 வாரணம் - காட்டுக்கோழி, 6.  
 வாரி கோழி, 8.  
 வால் - வெண்மை, 1; 20, 79.  
 வால்வெண்டெவிட்டல், 223.  
 வாலாவெண்மழை, 139.  
 வாள்வடக்கிருந்தென - வாளே  
 இவடக்கிருந்தானாக, 55.

வாள்வரி வயப்புலி உழைமாணை  
அடித்தல், 249.  
வாள்வரி வயமான் உகிரன்ன  
முருக்க முகை, 99.  
வாள்வாயன்ன வறுஞ்சுரம், 331.  
வாளாது மடித்தல், 122.  
வாளியம்பு-எயிற்றம்பு, 67.  
வானை, 6, 36, 126, 336.  
வான்கடற்பரப்பு, 10.  
வான்கண்-வெள்ளைக்கண், 79.  
வான்கேழ்வட்டம், 340.  
வான்கோட்டுக் கடவு ளோங்கு  
வரை, 348.  
வான்செய்சிமயம், (பா) 378.  
வான்புலந்து வருந்தல்-மேகத்தை  
வெறுத்து வருந்தல், 49.  
வான்றிமில், 350.  
வன்றேய் சிமயம், 378.  
வன்றேய் வெற்பு, 42.  
வானத்தணங்கருங்கடவுள், 16.  
வானம்பாடிப்புள், 67.  
வானம் பெயல்வளங்கரத்தல், 291.  
வானம்வாய்த்தல், 134.  
வானம் வாழ்த்திப்புள், 67.  
வானம்வேண்டாவறனில்வாழ்க்கை  
வலைஞர், 186. [193.  
வானம் வேண்டா வில்லேருழவர்,  
வானம்மம்ஞ்சின-வானம் அழகிய  
பலநிறத்துமேகத்தைத்தர, 71.  
வானவில், 84, 175, 210. [132.  
வானினாப்புக்விற் கானவர் தங்கை,  
வானினாப்புக்விண் வடுகர், 213.  
வானுயர் வழிநாள், 121. [222.  
வானுற நிவந்த நீனிற் பெருமலை,  
விசிபிணிமுழவு, 91.  
விசும்பணி கொளல், 381.  
விசும்பணி வீல், 210. [253.  
விசும்பிற் திங்களன்ன திருமுகம்,  
விசும்புகத்தல், 378.  
விசும்புரிவதுபோல-விசும்பு தோ

லுரிவதுபோல, 24. [குதல், 24.  
விசும்புரிவதுபோல மேகம் இயங்  
விசையமை நோன்சிலை, 175.  
விட்டம் வீழ்ந்த மாடம், 167.  
விடர், 21, 138, 140, 362.  
விடுநெறி, 64.  
விடியல் வைகறை-விடியற்கு முன்  
னர்த்தாகியவைகறை, 196.  
விடுநிலம், 321. [179.  
விடுவாய்பிளந்த பிளப்பு, 53, 164,  
விடுவிசைக் குதிரை, 14.  
விடை, 113, 311.  
விடைகளின் கழுத்திற் கட்டிய  
மூங்கிற் குழாயில் உணவடைத்  
தல், 253, 311.  
விண்டவழிளவெயிலில், 212.  
விண்டு, 235.  
விண்பொரு நெடுங்குடை, 69.  
விண்பொரு நெடுவரை, 69  
விதிர்ந்தபோலு மந்துண்  
பல்பொறி, 103.  
விதுப்புறுதல், 136, 163.  
வியலகம், 62.  
வியலறை, 107, 232, 238.  
வியலிடம், 24.  
வியலிருணடுநாள், 218.  
வியன்களம், 98, 382.  
வியன்புலம், 14.  
வியன்புனம், 368.  
வியன் மாப்பு, 52.  
வியனகர், 372.  
விரல்விளிப்பிற்றி—விரலால்  
அழைத்து, 54.  
விரவு மணல், 25.  
விரவுமொழிக்கடடூர், 212.  
விரணுதிசுதைத்தல், 5.  
விருந்தின் வெங்கடூ, 241.  
விரும்பாதிமோ, 310.  
விரைசெலனியற்கை வங்கூழ், 255  
வில்செழுதடக்கை, 25.

வில்விட—விற்கள் விட, 31.  
 வில்லெறி பஞ்சி, 133.  
 வில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை  
 தவழ்தல், 133.  
 வில்லேர் வாழ்க்கை, 35.  
 வில்ங்கமர்க்கண்—ஒருக்கடித்துப்  
 பார்க்குங்கண், 54.  
 வில்ங்கியீஇர், 390.  
 வில்ங்கிரும்பரப்பு, 350.  
 வில்ங்கினமாக, 390.  
 வில்ங்கு—பக்கம், 47.  
 வில்ங்கு சினம், 212. [350, 390.  
 வில்ங்குதல்—வளைதல், (கடவுள்),  
 வில்ங்குவளி—சூராவளி, 71.  
 வில்ங்குவளை—கழன்று விழுகின்ற  
 வளை, 39.  
 விலைமாறு கூறல், 140.  
 விழவணி, 26, 70.  
 விழவினுறந்தை, 4.  
 விழவுகொண்முதூர், 352.  
 விழாவயர்மறுகு, 320.  
 விழுக்கோட்பலவு, 12,  
 விழுத்தொடி, 162, 286, 383.  
 விழுத்தொடை—தப்பாத அம்புத்  
 தொடை, 35, 53, 105, 131.  
 விழுநிதி, 205, 227.  
 விழுப்புண் - முகத்திலுமார்பிலும்  
 பட்டபுண் 308.  
 விழுமம், 18, 382.  
 விழுமிது - அறமுதலாகிய விழுப்  
 பொருள், 13.  
 விழைகளிறு, 328.  
 விழைதக வோங்கிய கழைதுஞ்சு  
 மருங்கு, 392.  
 விழைதல். 66, 286, 368.  
 விழையாவுள்ளம் விழைதல், 286.  
 விழைவுப்பொருளில் வரும்தில், 6.  
 விளங்குபகலுதவிய ஞாயிறு, 91.  
 விளம்பழத் துளையில் காற்றுப்  
 புகுந்து வெளிப்பட்டுக் குழலி

சைபோல ஒலித்தல், 219.  
 விளநுண், 89. 67.  
 விளிகுவைகொல்லோ நீயே; ந்து  
 விளிபட ஒலியுண்டாக, 68,  
 விளிபடு பூசல், 239. 1.  
 விளிமுறை யறியா - இன்னவீர,  
 தில் இன்ன கேடு வருமென்ற  
 யாத, 55.  
 விளியறிஞமலி, 140.  
 விளியா வெவ்வம், 212.  
 விளியு மெவ்வம், 163.  
 விளிவிடம்—உறங்குமிடம், முன்  
 விடமுமாம், 58, 162.  
 விளைதல்—முற்றுதல், 2, 15, 115.  
 விளையாடாயத்தினையோர், 254.  
 விளையா விளங்கள், 400.  
 விற்சிமை, 381.  
 விற்றது, 378.  
 விறல் வரைக்கவா அன், 3, 179, 179,  
 விறலி, 46, 82, 352.  
 விறலிழை நெகிழ்ச்சாய்தும்,  
 விறலிழைப் பொலிந்த காண்  
 சாயல், 218.  
 விறன்மிகு நெடுந்தகை, 43.  
 விறுவிறுத்த உடல், 17.  
 வினவல் கேளாய் - வினவுதற்கு  
 காரணம் கேளாய், 7.  
 வினவலா—கேட்டலமையாத, 29  
 வினை—ஆள் வினை, 5, தொழில்,  
 51, 79, பொருள் செய்வினை,  
 21.  
 வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல்  
 வேந்தன், 392.  
 வினைநவில்புரவி, 254.  
 வினைநவில் யானை, 213.  
 வினைப்படர்ந்து - தொழிலிலே  
 செலுத்தி, 79.  
 வினைபுனை நலவில், 98. [முற்று, 39  
 வினைமாற்றின்கண்வரும [44.  
 வினைமுடித்தல்—வினையைஆக்குதல்



யொடுவேறுபுலத்தல்கல்,  
 ாவலம்படுத்தல்-வினையை[304.  
 வெற்றிப்படுத்தல், 74.  
 னவலம்பு, 105.  
 னைவறானை, 381. [343.  
 ங்சிறைப் பணைத்தோள், 59.  
 சிங்கு சிலை-விசைதங்கு சிலை, 89.  
 சிங்குதல், 14, 54, 59, 96, 105.  
 சிங்குபரி, 64.  
 ங்குபெயனீத்தம், 312.  
 ங்குவிளிம்புரீஇய விசையமை  
 நோன்கலை, 175.  
 ங்கதை புறவு, 254. [தல், 21.  
 ங்குபுகத் தீண்டல்-பூ உதிர அடித்  
 வீரனுக்குரிய வேலும் பலகையும்  
 (கேடகமும்), 67, 369. [57.  
 ங்கு-ஆலம் வீழ், 70, இற்றி வீழ்,  
 ங்குபிற் றாசல்-தாழ்கபிற்றாசல்,  
 ங்குகளிறு, 29. [38.  
 ங்கு குழல்-இகு குழல், 73.  
 ங்கு துணை, 380.  
 ங்கு டிடி, 359, 392.  
 ங்குபிடி கெடுத்த யானை குளகு  
 மறுத்து உயங்குதல், 392, முழ  
 ங்குதல், 359.  
 ங்குழாக்கதவம், 102.  
 ங்குளை-சின்னென்னு மோசை, 33,  
 131, 181.  
 ங்குளை யம்பு, 131, 181.  
 வெண்குதல்-விரும்புதல், 69, 112.  
 வெட்சியார்-நிரை கவாந்த மறவர்,  
 வெண்கலுப்பு, 140. [35.  
 வெண் காழ், 7, 129, 393.  
 வெண்கோடு புய்க்கும், 252.  
 வெண்டேர், 179.  
 வெண்ணெல் வைப்பு, 96.  
 வெண்ணெலிநர், 40, 204, 236.  
 வெண்மழை கலஞ்சுடு புகைபிற்  
 றேன்றல், 308.  
 வெதிர-திணிமுங்கில், 27, 178.

வெதிரவேரன்ன பருஉ மயிர்ப்  
 பன்றி, 178. [71.  
 வெந்தாறு பொன்னினந்தி பூப்ப,  
 வெய்து—வெப்பம், 77, 203.  
 வெய்யை, 112. [6, 166, 226,  
 வெய்யோள் - விரும்பப்பட்டவள்,  
 வெயிலவிர் நனந்தலை, 91.  
 வெரிந், 37, 42, 65, 329.  
 வெருக்கடியன்ன குவிமுகிழிருப்  
 பை, 267.  
 வெருகிருணைக்கி யன்ன கதிர்  
 விடுமுத்தம், 73. [முறை, 391.  
 வெருகெயிறுபோன்ற அகிரலின்  
 வெருகின் பிள்ளை, 297.  
 வெருகு, 73, 267, 297, 391.  
 வெருவரு கவலை, 117.  
 வெருஉமான்பிணை, 32.  
 வெவ்வாய்ப் பெண்டிர், 50, 250.  
 வெவ்வுவாப்பு, 89.  
 வெள்ளிக்கோல், 37, 317.  
 வெள்ளிக்கோலைந்தன்ன மித  
 வை, 37. [286.  
 வெள்ளி விழுத்தொடி உலக்கை,  
 வெள்ளெலியின்கண் குன்றிக்கு  
 உவமை, 133.  
 வெளில், 12, 109.  
 வெளிற்றுப் பனை, 333.  
 வெளிநில்கற்பு, 106. [புறவு 254.  
 வெறிகமழ்கொண்ட வீததை  
 வெறிகமழ் சோலை, 302.  
 வெறிகமழ் பன்மலர், 117.  
 வெறிகொள் பாசடை, 106.  
 வெறிகொள் பாவை, 370.  
 வெறியயர் களம், 22, 98, 114,  
 182, 242. [372.  
 வெறுக்கை-செல்வம், 1, 21, 251,  
 வெறுத்தல்-மிகுதல், செறிதல், 2,  
 33. [338.  
 வெண்வேல், 64, 70, 104, 296,  
 வெண்வேல் வேந்தன், 392.

வென்வேலினாயர், 64, 104.  
 வென்வேலேந்தி, 362.  
 வேங்கடத் தும்பர் பொழிபெயர்  
 தேஎம், 211.  
 வேங்கைச் சினை, 227, 398.  
 வேங்கைத் தழை, 147.  
 வேங்கைப் புலி, 221, 307.  
 வேங்கைப் பூ, 2, 12, 38, 48,  
 52, 85, 118, 202, 218, 225,  
 292, 302, 368, 388.  
 வேங்கையரும்பு, 105, 232, 242.  
 வேங்கைப்பூக்கொய்ய மகளிர்  
 பூசலிவேது, 48, 52.  
 வேங்கைத்தழை வேறுவகுத்தா  
 லன் ன ஊன் பொதுவிழாக்  
 கோட்டுகிர் உழுவைக்குருளை,  
 வேங்கை மணநாளில்பூத்தல், [147.  
 2, 232. [இதனம், 388.  
 வேங்கையங்கவட்டிடை நிவந்த  
 வேங்கை யடுமுரண் தொலைத்த  
 யானை 307.  
 வேங்கையரும்பு, 105, 232, 242.  
 வேட்டக் கள்வர், 63. [388.  
 வேட்டஞ் செல்லுமோ தும்மிறை,  
 வேட்ட மறந்து தஞ்சுதல், 196  
 வேட்டோர்க்கு அமிழ்த்தத்தன்ன  
 கமழ்தார் மார்பு 332.  
 வேண்டு-நான் சொல்லுகின்றதனை  
 விரும்பு 48, 68. [213.  
 வேய், 1, 2, 17, 47, 51, 55, 173,  
 வேய் கண்ணுடைதல், 173, 399.  
 வேய்பயிலடுக்கம், 312. [173.  
 வேய்பயிலழுவம், 318, 327, 400  
 வேயொழுக்கன்னசாயிறைப்  
 பணைத்தோள், 213. [145.  
 வேர்முழுதுலறிநின்றவற்றன்மரம்,  
 வேல்குருதியொடு துயல்வந்தன்ன  
 கண். 27.

வேலழுவம், 81.  
 வேலற்குலந்தமை, 22. [தலை, 67.  
 வேலிற் பலகை (கேடகம்) சார்த்து  
 வேலும் பலகையும் வீரன் கைக்  
 கொள்ளல், 67, 362. [67, 111.  
 வேலுன்றுபலகைவேற்றுமுனை,  
 வேழம், 6, 12, 39, 388.  
 வேழப்புனை, 6, 166, 186, 266  
 வேளாப் பார்ப்பான்-யாகம்பண்  
 னைத ஊர்ப் பார்ப்பான், 24.  
 வேறல் காட்சி, 73.  
 வேறுபல்குரல வொருநூக்கின்  
 னியம், 382.  
 வேறு பன்மொழிய தேஎம், 215.  
 வேறுவேறு சுவலையவாறு, 249.  
 வேனிலத்தம், 69.  
 வேனிலதிரல், 393.  
 வேனிற்காலத்துமாதமிரண்ட  
 னுள் நடுவுஎன்னும் நாளிரு  
 பது(அக்கினி நசுந்தரம்) 89.  
 வேனினீடிய வேயுயர் நனந்தலை,  
 வைகறை, 308. [51.  
 வைகுசுடர்-விடியமளவு மெரியும்  
 விளக்கு, 87.  
 வைகுபுலா விடியல்—இராப்பொ  
 முது வைகினிவிருள் புலர்கின்ற  
 விடியல் 37, 41.  
 வைகுபுலரலரி, 213.  
 வைகுபுனல், 116.  
 வைகுறுமீன் - விடியற்காலத்து  
 மீன், 17, (இராக்காலம் விடிதற்  
 குக் காரணமான வெள்ளியாகிய  
 மீன். பெரும்பாண். நச். உரை  
 அடி 318.)  
 வைப்பு-ஊர், 21, 388.  
 வைபெயர்த்தாட்டி, 37.  
 வெளவுநர் - ஆறலைப்பார், 1. [59.  
 ஸ்திரீவிஸனம் பண்ணலாகாது,